NUMBERS

Formatting by Nathan Kasimer

With the Targum, 1917 $\ensuremath{\mathrm{IPS}}$ Translation, and Rashi

©Nathan Kasimet, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 licenses (CC-BY-SA), the terms of which are available here: https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/. This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- にてアメーゼ(COUTCE: Mikisource.org/wiki/he.wikisource.org
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- הרגום אונקלוס/ikiwikisource.org/wiki/ה-אונקלוס Source: https://he.wikisource.org
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using ETEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

הפטרת קורה .'	261
הפטרת שלה לך	190
הפטרת נשא	188 188
הפטרת במדבר	1 81
במבנע	184
	, , ,
פרשת דברים	183
פרשת דברים למנחה בשבת מסעי	183
פרשת מסעי	192
פרשת מטות	120
פרשת פינחס	128
פרשת בלק	111
פרשת חקת	96
פרשת קורה	18
פרשת שלח לך	92
פרשת בהעלתך	43
פרשה נשא	61
פרשת במדבר	Ι
Spind Sgge Guide	iν
Introduction	Λ

תוכן העניינים

OEL Carcin - noitoubortal

			204
			202
הפטרת פינחס .	 	· • • • • • • •	
הפטרת בלק	 	• • • • • • •	 861

Introduction

This humash is intended primarily for learning Shnayim Mikna vetchad Targum, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra al pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Maftir and Haftarot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from Mikra al pi Masorah.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Jange Guide

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra al pi Masorah project, or notes in Minhat Shai. The Mikra al pi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonantal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bar with a space on of the Torah, but not in the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bar with a space on word.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Names of parshiyot, aliyot, and the number of verses in each parsha are noted in Rashi script. The weekday aliyot can be assumed to end where the second aliya begins. The ending is noted if that is not the case. "Is and ">ARIW" indicate the weekday aliyot. Aliyot for doubled parshiyot are in parentheses.

Parsha breaks are indicated with a Dor o in parentheses. A petuha is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhetiv instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the ketiv.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bottom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical notes.

מאָבוּל מִצְרַיִם בַאַּמְר: הַמָּלִי בַּשְּׁנָה הַמָּלִית לְצֵאִנָם סיני קּצְהֶל מוֹעֵּר בְּצָּחָר כַּחָהַשׁ دررور زرتشا بالزر אֶל־מֹשֶׁה בְמִּדְבָּר

ڂڒٛڂڋڔڟڡ؞ אָבְעָה בְּמִסְפַּר שֵׁמֹוֹת בְּלִ־זְבֶּר ۽ نَشَدُ جُنَيْمُ خَلَيْمُ فَعِينَاتِ خَكْرِي يَكِرَدُ نَشِدُجُمْ خَيْلَةُرْنُينِا הְאָנּ אָעַרַרְאָתְּ כְּלְ בְּנְהַעָּעִ בְּלִן בְּנִייִם בְּנִייִם בְּנִייִם בְּנִישְׁנִאַ בְּלִי בְּנִישְׁנִאַ

אָטָּם לַגַּבְאָטָם אַטַּר וֹאַבַּרָו: بيّه خُرُه خُنهُدُهُم نَافَظُلُه رَفِيط يَارَعُ خَنهُدُهُم نَفْرِيا طۋا ھُھُدُرہ ھُڑں ئوھُڑں جُے۔

אָישׁ רָאַשׁ לְבֵּית־אָבֹקָיוּ הָוּא: ្នុ ស្រុក្្តុក ក្រុះ អ្គមេ អ្គមេ ឬថាល្អក

בּוֹשְבֵיאָנר: זְתְּמֹבׁנִ אִשְׁכֵּבׁם לְבַאִּנְדֵן אֶלְיִגִּנִּב הַמַּבְיוֹ לְבַאִנָּבוֹ אֶלְיִגִּנִּב בַּב رْد، لِهُرْكِلِ שُوْبَاتٍ بِيَهُرَهُٰ لِهُ كُيْلًا لِهُرْبًا שُوْبَاتِ وَبَحْدَنِهِ يَدَرَوَاوَا

<u>הנורעשקר:</u> ء ڄنهڄنار ふくけいがく

בְירוּידֶר נַהְשִׁין בֶּן־עַמִּינָדֶר:

« לְנִמִּמּלָר וֹעוֹלִאָּל בּוֹרַהוּמָר:

﴿ לִּוֹבוּלֵוֹ אֵלִּיִאֶּב בוֹּלְוֹי

جُالِ فَلُلِي لَٰ اللَّهُ اللّ בּּן־עַמִּיהָי לְמִנְשֶּׁה נַמְלִיאָל בַּרַ עַמִּיהִי לְמָנַשֶּׁה נַמְלִיאַל رخدر بنواء ره فيناه المربه في مراجد بنواء م المربه في ال

- לְּלְנֹמָן אֶׁבֹנגוֹן בּוֹרַנּוֹמָן:

خَيْريَد: למפּלעון מאֹבֹאֹא בַמֹּגַנוֹם לנבוא שלולא להשא שלנושא Łoli tańci idta tul ומבול ון עם משה במדברא

בל דְבוּרֶא לְגוּלְגָּלְטְׁבוּן: לכנט אַבְבַבַינינון בְּמִנְיוֹ הַמְבִוֹן

ئفدبا خترج عبا هَفَ نَهَدُبا: מפֿר מַשְּׁרון שָׁנון וּלָמִולָא פֿר

אָבְהַתוהי הוא: לְמִּבֹמֹא יָבֹר בוּמִ לְבִּוּעוּ וֹמֹמֹכוּן וֹביוֹן צוּבֹבֹא צוּבֹבֹא

はいならい:

ないしい過じい: ないはいがん

ליהודְה נַהְשׁוֹן בַּר עַמִּינְדְב:

לְנֹמִּמְכַּב נִעַנִּצְץ בַּב גַּנִמָּב:

לְזְׁבוּלְוּן אֶבְׁיִאֶב בַּר עַלְוּי

خخثثمنا لاختشا قد فلمبند:

year after the were come out of the of the second month, in the second the tent of meeting, on the first day Moses in the wilderness of Sinai, in AND THE Lorp spoke unto

their polls; number of names, every male, by fathers' houses, according to the Israel, by their families, by their To natiblida of the children of Take ye the sum of all the

land of Egypt, saying:

their hosts, even thou and Aaron. Israel: ye shall number them by all that are able to go forth to war in from twenty years old and upward,

fathers' house. of every tribe, every one head of his And with you there shall be a man

Reuben, Elizur the son of Shedeur. to : uoy diw basts llads tadi And these are the names of the men

Zurishaddai. 9 Of Simeon, Shelumiel the son of

Amminadab. Of Judah, Nahshon the son of

8 Of Issachar, Nethanel the son of

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

the son of Pedahzur. Ammihud; of Manasseh, Gamaliel Ephraim, Elishama the son of Of the children of Joseph: of

Gideoni. Of Benjamin, Abidan the son of

п

- (+) ואחכם יהיו. כשמפקדו מומס יסיו עמכס ושיח כל שבע מומן. במחד בניםן סוקס המשכן ובמחד במייר מומס: בעגל מואן לידע מוין הנוחרים כשבא להשרוח שכיוחו עליהן (3) כל יצא צבא. מגיד שאין יולא בלבא פחוח מבן עשרים: לפניו מונס אומס כל שעה כשיצאו ממצרים מגאן וכשנפלו (צ"צ קע, צ): - לגלגלחם. על ידי שקלים צקע לגלגולם: (I) וידבר. במדבר סיני באחד לחדש. ממוך חיבמן מי שלביו משבע למד ולמו משבע למר יקוס על שבע לביו
- (ב) למשפחתם. דע מנין כל שנע ושנע: לבית אבתם. ושנע:

17	פָּקִריהָם לְמַפָּה רָאּיבֵּוֹ שְׁשְּׁה וְאַרְבָּעָים אָלֶר וַחֲמָשׁ מֵאִית: (פּ)	מָאָה: מִּרְבְּטִין לְשִׁבְטָּא צִּלְפִּין וַחֲמֵישׁ מִּנְנְנִיהוֹן לְשִׁבְטָּא דּרְאִנְבֵּן	those that were numbered of them, of the tribe of Reuben, were forty and six thousand and five hundred.	17
۵(،	ניהִיִּ בְּנִֵּי־רָאִּיבֵּן בְּבָּר יִשְׂרָאֵל הּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵּית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שֵמוֹת לְגָלְגְּלֹתְם בְּל [ַ] זָּבָּר מִבֶּּן עַשְׂרִים שְׁנְתֹ וָמַעְלְּח כִּל יֹצֵא צְבֶא:	נְלְמִּגְלְאִ כִּגְ לְפָּגִּטְ עִוּלְאָנִוּ בְּמְנְנוֹ אָמָטִוּ לְדָנִטְ אָּבְטִיטִינִּוּ בְּמִנְנוֹ אָמָטִוּ לְדָנִט אָבְטָטִינִּוּ בְּנִבְעָּנְאַ כִּגְ לְבָּנִט אָבְטָטִינִּוּ נְלְנִבְעָּנְאַלְאַ	And the children of Reuben, Israel's first-born, their generations, by their fathers' houses, according to the number of names, by their polls, every male from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;	07
61	כּאֲשֶׁר צְנְה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה וְיִפְּקְּדֵם בְּמִרְבָּר סִינֵי: (ס)	בְּמֵץ הַפְּקֵיד יִיְ נְת מֹשֶׁה וּמְנְנוּן בְּמֵךְבְּרֶא הְסִינְי:	As the Lord commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.	61
81	ן אָת פָל־הִצֵּדְׁה הִקִּהִּילִּי בָּאָחָדִ לַהַבָּשׁ הַשָּנִי נִיּהְיַלְדִּי עַל־ מִשְׁפְּחֹהָם לְבֵּיה אֲבֹהָם בְּמִסְפָּר שֵׁמִיה מִבֶּן עֵשִׁרִים שְׁנָה וָמִעְלְה לְגַלְּגְּלֹהֶם:	ולְתְּלֶא לְנִילְנְּלְטְׁטִוּ! בְּמִּנְוֹ מְּמָטֵׁוֹ מִבָּר מְּבְּטִׁטִּי זְרְתְּיִׁ מְּנִינִ אְבָטִׁטִׁיוּוֹ לְנְרִׁטְא טִּנְיָלָא נִאָּטִׁינִסִׁנִּ תַּלְ נְנְיִׁ בָּלְ בְּנָמִּטֵּא בְּנָמִי בְּחַבּ	And they assembled all the congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by their fathers' houses, according to the number of names, from twenty years old and upward, by their polls.	81
ישרחל	ניקָח מֹשֶׁה וְאַהֵּרְן אֲת הְאֵנְשָׁים הְאֵּלֶה אֲשֶׁר נִקְבָוּ בְּשֵׁמְת: (בספרי ספרד ואשכנו בְּשֵׁמְוֹת)	יִדְבָר מֹשֶׁה וָאַהֵּלוֹ יָת מּבְרַיָּא הָאָבֵּיוֹ דְאִהְפְּרַשׁוּ בִּשְׁמְהָוֹ:	And Moses and Aaron took these men that are pointed out by name.	Ζτ
91	֡֝֝֝֝֝֓֜֝֝֓֓֓֓֓֞֝֝֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	בׁוֹמְבֹאֵק אִנּוּ!: מֻבֹמּ, אַבְּבֹיִא אִבְּוּ מִׁמִּבׁה, בִּנִמִּטִּא בַבָּבֹיִא	These were the elect of the congregation, the princes of the tribes of their fathers; they were the heads of Israel.	91
Şτ	كْرْخْكْذِ، ݣْكَادْمْ قُلْ مْرْدًا:	ذِرْفَفَذِ، אַٓטִּינֵה פֿר הֵּינָוֹ:	Of Naphtali, Ahira the son of Enan.'	Şī
ŧι	לְבֶּׁג אֵלְיָסִׁנ בּוֹ בְּנִאַנְ:	לְנֶׁר אֶּלְוֹסִׁנְ בָּר דְּעִנִּאֶלְ:	Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.	þι
٤١	كِهُشِد هَدْمُرَهُم قُلَمُخُدًا:	לְאָּמֶּר פּוֹמִיאָלְ פֿר מְּכִּבוֹי:	Of Asher, Pagiel the son of Ochran.	ξī
71	خِيًا لِمُنابِمُيْدِ جُالِمَقْبِمِيَّادِ:	לְבֹּן אֲטִוּמִּנִר בּּר מַּמִּוְאָּבִּי:	Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.	71

שבערס: (12) ויחילדו על משפחוחם. סביאו פפרי ימופיסס (12) האנשים האלה. אם שניס עשר ושירי אשר ועידי חוקם לידמס כל אחד ואחד לסמיים על השבע:

(16) אלה קרואי העדה. סנקרמים לכל דבר משיבות נקבו. לו כמן בשמות:

כִּל יִצָּא צַּבְּאַ: וֹכֶּר מִבֶּּן מַּמְּרִים מִּלִּין וֹמָגַּלִים בְּמִסְפַּר שֵׁמִוּתְ לְנִּלְנָּקְעָם כַּלְ ∞ 〈dàēuðo 〈Élu Áçðo ēðill تهجنتانا

נפול הולא: מבּר הַּמְּרוֹן מִּנוֹן יּלְהַילָא כָּל לבות אַבְּהָהָהוּ

forth to war; and upward, all that were able to go every male from twenty years old number of names, by their polls, numbered thereof, according to the their fathers' houses, those that were generations, by their families, by Of the children of Simeon, their

מָאִוֹת: (פַ) نفهُمُّ لَا لَيْكُم الْمُعْمِينِ الشَّمُمِينِ الشَّمُمُ النَّهُمُ النَّامُ النَّامُ النَّامُ النَّامُ النَّامُ 八点 負し

Ü\$L: מִּטְׁמְוֹן מִוֹנִינִיוּן לְמִּבְמֹא בַּמִּטִמוּן

hundred. and nine thousand and three of the tribe of Simeon, were fifty

those that were numbered of them,

גווא אַבווא: מְבֶּן מְּמִבְים מִּלִּעְ וֹמְמִלְע כִּלְ לבות אַבֹּמָם בְּמִסְפָּר שֵׁמֹוֹת לְזַרְשְּׁיָהוֹן לְבֵּית אַבְּהַהְחוֹן خختر بند مبخبته خمفه فبنه خختر

ילְהָּילְא כָּלְ נָפָּילַ חַילָא: במלנו המטן מבר ההנון הלון

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Gad, their

١ۺؚؖڝ و פְּקְּבֵיהָם ֻ לְמַּמְּה גְּדִּ חֲמִשְּׁה מִנְיָנִיהוֹן לְשִׁבְּמָא דְּנָד צַּרְבְּעִין

וְחַמְּמִוּן: מאָנִר וְחַמְשָׁא אַלְפִּין וְשִׁית מְאָרִ

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Judah, their

five thousand six hundred and fifty.

of the tribe of Gad, were forty and

those that were numbered of them,

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא צַּבְּאַ: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׁרֶים שְׁנָה ਲ਼ੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑ שולאונם ללני **LEEL**

ולְהָּגַלְאַ כָּלְ נָפָּגַלַ עַגַלָּאָ: במלנו המנו מבר מהבנו הנו ختلةنفسبا خضت تخففسبا

threescore and fourteen thousand of the tribe of Judah, were those that were numbered of them,

and six hundred.

וְשִׁבְעֵּים אֶלֶךְ וְשִׁשׁ מִאִּוֹת: (פּ) جه פְּקְּבֵיהָם לְמַּמַּה יְהוּדְה אַרְבְּעָה מִנְיִנִיהוֹו לִשְׁבְּמָא דִּיהוּדְה

מֹבֹמֹן וֹאַבֹבֹּמֹא אַלְפֹּוּן וֹמִּינִי

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Issachar, their

וַמְמֹלְע כִּל יִצָּא צַּבְּא: جنم ورا بالمناط المنازية المنازية المنازية ڂڐ؞ٮ ₽₽₽₩ שולגונם לבני

ושְּׁמּבְּר מִנְיָנִיהוֹן לְשִׁבְּטָא דִּיִשְּׁשִּכִּר

בֹּמִנְיוֹ הְמִבְיוֹ מִבַּר מָהְגִּוֹן הַנְּוֹן

לַזַּבְׁהַנֹּטִבְיָן לַבִּיִם אָבַבַּטַבּיָן

ולַמּגלא כַּל לֹפֿוּל שׁולָא:

hundred. and four thousand and four of the tribe of Issachar, were fifty those that were numbered of them,

67

87

97

57

†7

٤7

ದ್ಗಳುಗ: (ಡ) هَلَحُمُّكُ لَكُنْ مُنْ الْمُلْكُمُ لَا لَهُلَا لَمُ لَا لَهُلُومُ لِمُلْكُمُ مِنْ فِي الْمُلْحُمُ فكترثت 八口魚口

וֹמָהֹלִע כִּל יִצָּא גַּבְאי: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׁרָים שְׁנָה STE שולדנם לבני

ילְמִּגלָא כָּלְ לֹפָּגלַ עַוּלָאִ: אָבִעָּם לְזִנְשְׁנִינִן לְבֵּית אָבְהָהָהִיוּן

מָאִות: (פּ) מְבְּמֵּר וַנְיִמְמָּנִם אָבְנָּ וֹאַבְבָּמ יַנִּמְהֵוּ וֹמְבָּמֹא אָלָפּוּ וֹאַבָּמַ 4点点に

זבנבון מונניטון לשבטא דובוכון

ŽΪX: てははほけばロ القلع خظة، אֶפֹּׁרָנִם לְלִנֵּנ

خُدَّن سِيخَتُسُيلَ خُيَلَةُنُكِيلًا خُدَّنِهِ ılar İttı Xeria

מָאִנְת: (פּ) 346 رَلُوْمٍ عَلَٰخُمْنًا عَذِهَنَا نَلُوْمِ فَعُلِنَ ׼ċά.□ אַפְּרָיִם מִנְיִנִיהוֹן לְשִׁבְּטָא דְאָפְּרָיִם فكترث **イロ型**口

מִּלִׁעְ וֹמְּמֹלִע כִּלְ יִגָּא גַּבָּא: שֵׁמָנִע מִבֶּוֹ מִמְבַוֹם שולאונם ללני **LET**

ולְמֹּגלְא כָּלְ לֹפֿגלַ עוֹגלָא: אָּבְעָׂם לְזַנְהְּוֹטְעוּן לְבִּיִם אֶּבְעַטִּעוּן

וּשְׁלְשֵׁים: (פּ) שׁלִטֹוּן וּטִבוּן אַלְפָּוּן וּמִאִטּוּ:

וְמָהְלְע כִּלְ יִצָּא גַּבְּא: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשֶׁרֶים שְׁנְה جززظا שולגונה לבני

ילְהֹגלְא כָּלְ לָפֿגַלַ עַגלָא: במלנו המבו מבר מהבון הלון אָבְעָה לְזִוֹבְמִּיְהִיוֹ לְבֵּיִת אָבְהָהָהִוּוֹ

מֹאִנש: (פּ) שׁמִּמֵּׁט וּמִּׁלְמֵּׁים אָבֶלְבּ וֹאַבְּכֹּה טַּבְטַוּו וַטַמְמָא אַלְפּוּו וֹאַבַּבּה בלנמו מלנישון למבמא בבלומון 4.4.4.4.1

> able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Zebulun, their

hundred. and seven thousand and four of the tribe of Zebulun, were fifty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by of the children of Ephraim, their Of the children of Joseph, namely,

thousand and five hundred. of the tribe of Ephraim, were forty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Manasseh, their

hundred. and two thousand and two of the tribe of Manasseh, were thirty those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Benjamin, their

hundred. and five thousand and four of the tribe of Benjamin, were thirty those that were numbered of them,

28

98

Sε

46

٤٤

TE.

ξμ%: בְּמִנְיוֹ שְׁנְהוֹ וְמִשְׁלְה בֻּל יצֵא בְּמִנְיוֹ שְׁמִהְן מִבּר עֵשְׁרִיוֹ שְׁנִיןֹ ﴿ إِذِر هِٰ خِير اللَّهِ عِن فِول فِي مَا مَنْ إِلَا مُنْ اللَّهِ إِن اللَّهُ اللَّلَا اللَّهُ اللّلِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلَّا اللَّهُ اللللَّالِي اللَّهُ اللَّالِمُ اللَّا اللَّهُ اللَّالِي اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّا اللَّل خختر بال منجبت خميه فبنت خخت

ולְמִּגלְא כָּלְ נָפָּגל עוֹגלְא:

וְמִׁמְּתִׁם אָבְלֵב וּמְבֹרֵת מֹאִנְע: (פּ) וּנִיבׁוֹן אַלְפֹּוֹ וְמִּבֹת מֹאִנִי: و פְּקְבֵינהֶם לְמַמָּנִי דְוֹן שְׁנָנִים מִּנְיָנִירוֹן לְשִׁבְּטָא דְּדְן שִׁמִּין

וֹמָמֹלִע כִּלְ יִגָּא גַּבּאי: בְּמִסְבָּר שֵׁמִּׁת מִבֶּּן מֶשְׁרֵים שְׁנָּר שולאונם ללני ×Ω.

ולְמָּגלָא כָּלְ לָפָּגלַ עַגלָא: אָּבְעָה לְזָּנְהְּיִּנְעִי עְבָּנִים אָבְּטִטִּינִן

מָאִית: (פּ) אָבוֹר וֹאַנְבֹּהֹנִם אָבְנִּ וֹשְׁמָהְ אָנְבֹּהֵוּ וִטִּר אַלְפָּוּוּ וַטִּמָהָ فكترث 4位は1

ά<u>γ</u>μ: אַשֶּׂר מִנְיָנֵיהוֹן ム谷口口が

וֹמָמֹלִע כִּלְ יִגָּא גַּבּאי: בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׁרֵים שְׁנְת ** 수다박루터큐O שולַגוֹם בֹּנֹי

ילְהָּילְא כָּלְ נָפָּילַ חַילָא: אָּבְעַׂם לְזַנְהֵּוֹנִינִע לְבִּיִם אֶּבִּבִינִינִוּן

הְּלְהֵּעׁ נִעַּׁמְהָּנִם אָלְנִּ וֹאַנְבֹּה עַתְּהֵּגוּ וּטִּלְטֹא אַלְפֹּגוּ וֹאַנִבָּה **イロ型**口

رَفَفَكِرُ مَثَرُدُيدِيا كِمُحْمَٰهِ لَـرَفَفَحُ،

אָבטֿג בֿגנ: ַ ... וֹאַנִיגוֹ װְמִׁיִאָּר וֹמְנִאָּרְ מְּלֵּוֹם וֹאַנִיגוּ וֹנַבְּבָרֵה וֹמְּנִאֵּרְ יִׁנִינִ אַכֶּה הַפְּקַדְּים אֲשֶׁרְ פְּלַד מֹשֶׁה אִלֵּין מִנְיָנִיָא דִּמְנָא מֹשֶׁה

אָבְהְתוֹהִי הַוּוּ:

בְּוֹמֶבְאָב: מְּנְׁעִ נְּמָהְּלְעִ כְּלְ-וָהָא הֹבֹּא הַּנְעִ נְלָהְּנִלְאִ כָּלְ נְפָּנִעְ עִוּלְאִ ַ לְבָּוֹע אַבְעָהַ מִבֶּוֹ מַמְּבוֹים לָבִית אָבִנַהָהוֹ מִבּב מַמְבוֹוֹ נֹיבְינִי כַּלְבַשְּׁלֵינִי בְדֵּינִ בְּמָבְינִי בְּדָּי בְּמָבְינִי בְּדָּי בְּמָבְינִי בְּדָּי בְּמָבְינִי בַּ

באָנה נַהַבִּישִׁים: אֶבְּלֵבּ וּהְבְּבְהֵע אֵבְפֿוּם וֹשְׁמָהָ <u>וּעִּבְרָהֵא</u> אַבְפָּוּן וַשְׁמָהָ הִאָּע וַנְּיְרְיִנְ כְּלְרְתַפְּקְרִים שֵׁשִׁ־מֵאָנְת וַהַוֹּוֹ כָּלְ מִנְנִנִּיָּא שֵׁית מָאָת

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Dan, their

hundred. and two thousand and seven of the tribe of Dan, were threescore those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Asher, their

one thousand and five hundred. of the tribe of Asher, were forty and those that were numbered of them,

able to go forth to war; years old and upward, all that were the number of names, from twenty their fathers' houses, according to generations, by their families, by Of the children of Naphtali, their

hundred. and three thousand and four of the tribe of Naphtali, were fifty those that were numbered of them,

his fathers' house. twelve men; they were each one for and the princes of Israel, being which Moses and Aaron numbered, These are those that were numbered,

++

٤ŧ

74

οħ

to go forth to war in Israel; old and upward, all that were able fathers' houses, from twenty years of the children of Israel by their And all those that were numbered

and fifty. three thousand and five hundred were six hundred thousand and even all those that were numbered

ַבְיִּהְפָּבְּרֵי בְּתִּנְכֶם: (G) לא אֹטֹמֹנואוּ בּונוּעוּן: ^소 [다수!!:ㅁ 수다하다 אָבְעָּׁם לָאָ וֹלֶוֹאִּג לָמִּבֹּמֹא בַאָּבֹעַעַינוּן

אַּף אָת־טַמָּה לֵוֹי לַא הִפְּלְר בְּרַם יָת שִׁבְּטָא דְּלֵוִי לָא הִטְּנִי

i為L以<: لْمُע_كِمْمُه كُم نَشَمٌ خُنُيكَ خُرِّد الْنُهُ عَيْضًا كُم نَظَقَاهِ خُيْهِ

וְמָּבְעָּיִר וְסְבָּיִר לַמִּמְבָּן יַחַנִי: ڠٮٮٮٙڣۿڂٳڶڠٮڂڔۦڿڋۣ؞؞ڶؾڡ וָעָל בְּלְאַשֶׁר לִוֹ הַשָּׁת יִשְׂאָר ٥٥ ظهُجَّا لَامَيُنَا لَمَّرَ خُرِ-خَرْدِي لَــُــُ لِتُدِينَهِ لَمَرِ خُرِ مُدِينَا וֹאַשְּׁר הַפְּקָר אָת־הַלְוּיִם עַל־ וָאָהְ עִנִּי יָה לֵינְאֵי עַל מַשָּׁכָּנָא

אטו עלוים ועזר עקבר וימָת: تَخْلَبُهُ لَكُنْ لِا لَا يَعْمُجُلًا تُكْنَادِ خِينَةً، لِخُمْمُتِ، مَمُخْتُهُ نَظِيمِنا

בְאַבְאָנִים: ころい لْلَارُدُ خُدِّلًا نَشِلُهُمْ هُنِي مَرْحٍ لَنَشِدِيا خُدْدُ نَشِلُهُمْ بُحُدُ مَمْ

אָנַ מָאְמָבֶי מִאְכַּן הַעִּּרִי: מַבְר בְּנֵוּ וֹמְבְאֵב וְמִּמָרוּ הַבְּוֹיִם הְעַּהָה וְלְאִ־יִהְיָה בֶּעֶר עַלַ־ أتذإنه تتأث فخرح خفهظا

ជុំឃុះ (៤)

نشلگاح

אמר אל יהיו אלו בכלל לפי שהם שלי שלא מעו בעגל: גזירה על כל הנמנין מבן עשרים שנה ומעלה שימומו במדבר

המלך פקידים: שררה על דבר שהוא ממונה עליו כמו (אפתר ב, ג) ויפקד

(וב) יורידו אחו. כמרגומו יפרקון כשבהין לישע במדבר

8+ נִיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יִמִלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמִימַר:

בני ישְׂבָאָל:

לַתַּמְבֹּלֹא וַמְּבוּוֹ: ןֹאָנוּן יְשְׁמְשׁוּנֵיה וּסְחוֹר סְחוֹר נו מַהַּבּוֹא וֹנִע כַּב מִנוָעִי, נעל בל דליה אנון ישלון

زنظمٰ،د: ומיה לינאי וְחִילּוּנִי דְּיִקְּנָר بجزولا המשְׁבְּן יוֹרֵידוּ אַתוֹ יִבְּמִשֵּל מִשְׁבָּנָא יָפְּרָקוּן יָתִיה

ځترځربړ: מַּלְ דְּנְּלְוְ מִמְּרוִנִי נִינְבַר מַלְ מִלְסִיה

מּמֹבע מַמַּכֹּנֹא בַּסְבַּבענֹא: نشِلَةِم أنصُدا كِنلَة، نَت וֹנו, בולוֹא מֹל כַּנֹמָשֹׁא בַבֹּנוֹ, ドロロアドロダ نزنه، نهدیا ضید ضید

דְפַּקּיד יְיָ יְתְ מִשֶּה בֵּן עֲבַרוּ: נמבו בני ישראל בכל

> among them. their fathers were not numbered But the Levites after the tribe of

:gaiyas And the LORD spoke unto Moses,

the children of Israel; thou take the sum of them among shalt not number, neither shalt Howbeit the tribe of Levi thou

round about the tabernacle. minister unto it, and shall encamp furniture thereof; and they shall shall bear the tabernacle, and all the over all that belongeth to it; they over all the furniture thereof, and the tabernacle of the testimony, and but appoint thou the Levites over

draweth nigh shall be put to death. up; and the common man that be pitched, the Levites shall set it down; and when the tabernacle is to forward, the Levites shall take it And when the tabernacle setteth

standard, according to their hosts. camp, and every man with his own their tents, every man with his own And the children of Israel shall pitch

tabernacle of the testimony.' shall keep the charge of the children of Israel; and the Levites upon the congregation of the testimony, that there be no wrath about the tabernacle of the But the Levites shall pitch round

commanded Moses, so did they. according to all that the LORD Thus did the children of Israel;

t5

٤ς

84

Δŧ

הקרב. לענודמס זו: יומח. נידי שמיס (מנסדרין פד, מלך לסיום נמנס לבדו. דבר אחר לפס סקב"ם שעמידם לעמוד מקום אשר ישכון שם סענן ויחנו שם ומקימין אוחו: והזר (94) אך אח מטה לוי לא הפקד. כדלי סול לגיון של ממסע למסע סיו מפרקין לומו מסקממו ונושלין לומו עד

שלשה שבמים לכל דגל: (03) ואחה הפקד אח הלוים. כמרגומו מני לשון מניי (22) ואיש על דגלו. כמו שהדגלים מדורים במפר זה

לכם (במדבר יו, יא) כי ילא סקלף וגוי: לאו שיכנסו ורים בעבודמס זו יהיה קלף כמו שמלינו במעשה (33) ולא יהיה קצף. מס מעשה כמלומי למ יהיה קלף ומס

ב אַבְרָן לֵאמָר: خيريد: שלישי ניִדְבֶּר יְהְנְה אֶלְ־מֹשֶׁה וְאֶלְ־ וּמַלֵּיל יָן עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן

סְבָּיִב לְאִהֶלַ־מִּוֹמֵּד יַחַנְיִּ: אָבִלָּם וֹעֹוֹנ בֹּנוֹ וֹמִּבֹאָץ מִנְּינִּע אָּהְהְ הַּלְ-וֹצְלְוִ בֹאִנִינְ לְבֹּינִ עָּבִר הַלְ הַלְּסִינִ בֹּאִנִינִ לְבִּינִ

מַטוּבָדֶ בּי יְהוּדְה נַהִשְּׁוֹן ² מַחֲנָה יְהוּדֶה לְצִּבְאָתְם וְנְשִׁיאֹ מַשְּׁרִית, יְהוּדָה לְחֵילֵיהוֹן إبَىاندَ عِهِمُ مِنْدُبَات يَجِيْرُ إِيَّٰتِا مِدَيْهُ فِرَدِبَهُ فِرَعَ

בן - וָרַבָּא לְבָנֵי יְהוּדָה נַהְשׁוֹן בִּרֹ

וְמִבְׁמִּנִם אֶּבֶנְ וְמָּהָ מִאָּנִנִי: אַרְבָּעָה וְחֵילֵיה וּמִנְיָנֵירוֹוְן

לְטַלְאֶלְ בַּר צוּמְר: لْلْمُعْ ذِكْلًا نَهُمْجُد ثَلَثَةً ذِكُالِ لِمُعْمَدُد لَدَفِع ذِكْلًا نَهُمَدُد ، וְהַחִּנִיִם, עְּלֶיִו מִשָּׂה יִשְּׂשְׁכֶּר וְדִּשְּׁרֵן סְמִיכִין עֵּלְוֹהִי שִׁבְּשָּׁא

וּאַבְבָּעָא אַלְפָּין וְשִׁיה מְאָה:

בוּגוֹת :

אָליאָב בָּוֹ־חַלְוֹי ح מַמָּע וִּבוּלֻן וֹנְמִּיאַ לְבְּנֵי וַבוּלֻן שִׁבְּמָא דִּוְבוּלִיוּ וַבִּבָּא לִבְנֵי

אָלָל וֹאַוֹבָּה מֹאִוִנוּ:

אָלָל וֹאַוֹלָה מֹאִוָנו:

ראשנה יקעו: (ס) אָלְפָּׁים וְאַרְבַּע מֵאִית לְצִּבְאָנִים וְאַרְבַּע و ظَهِن هُكِاء بَصْطِرْنَ هُكُاء لَصَّصُن صَعْبَ يَنْظُرُا لَصَيْعُ هَكُوْنًا בְּלְתַפְּקָדִּים לְעַחֲנָה יְהוּדְה כָל מִנְיָנִיָּא לְעַשֶּׁרִית יְהוּדָה

> זְמְנָא יִשְׁרוּן: משביל סחור סחור למשפן هُدُتُنُتِيا نَهُدِيا خُدْ نَهُدُهُدِ

וּאַבְבּׁהֹא אַלְפָּגוֹ וֹאַבַבֹּה מֹאָבי: 9 ເຮັ \dot{c} ຮຸ່ງ ເອີບັນ ເລັບ \dot{c} ຕັນ ເມັດສູເຕ ໄມເຊເຍ ເຕີເຕັນເ

זְבוּלְוּן אֶלְיאָב בַּר חֵלְוּן:

וְמִּבֹּמֹא אֹלְפֹּגוֹ וֹאַבְׁבֹּת מֹאַבי:

בְּקַרְמֵיתָא נָשְלִין:

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

meeting. they pitch round about the tent of the ensigns; a good way off shall with his own standard, according to their fathers' houses; every man The children of Israel shall pitch by

Amminadab, deing Nahshon the son of prince of the children of Judah Judah, according to their hosts; the they of the standard of the camp of side toward the sunrising shall be Now those that pitch on the east

fourteen thousand and six hundred; numbered of them, threescore and and his host, and those that were

deing Methanel the son of Zuar, prince of the children of Issachar shall be the tribe of Issachar; the and those that pitch next unto him

thousand and four hundred; numbered thereof, fifty and four and his host, even those that were

9

Π

Eliab the son of Helon, or the children of Zebulun being and the tribe of Zebulun; the prince

thousand and four hundred; numbered thereof, fifty and seven and his host, and those that were

set forth first. according to their hosts; they shall thousand and four hundred, and fourscore thousand and six of Judah being a hundred thousand all that were numbered of the camp

כשבר כום יסודם ויששכר ווצולן ישמוסו מן סמורם ורמוצן וסמערצ קלוי ממור: דבר אמר באומות לבית אבותם באות שמער להם יעקב אביהם משה ואהרן ובניו והלוים מונים בממוך לו (תנמומא שם ע): (ב) באחח. כל דגל יסים לו אות מפס לצועם מלוים בו ושמעון וגד מן סדרוס וכו' כדאימה במנחומה בפרשה זו:

בשנשקוסו ממלרים שנקמר (ברקשים ג, יב) ויעשו בניו לו (3) קדמה. לפנים סקרוים קדם וליוו זו רום מורחים במשן וממוך כך יכיר כל אחד אם דגלו (מנמומא במדבר יב). רחוק יסיס ביניכס וביניו כאלפיס אמס שיוכלו לבא בשבת לבעו של זה לא כלבעו של זה לבע כל אחד כגוון אבנו הקבועה בנגד. מרחוק מיל כמו שנאמר ביהושע (יהושע ג, ד) אך

וְטִהְּמֹא אַלְפֹּגוֹ וּטִבְלִם מִאָּבוּ:

ن الله المراث المراثة المراثة المراثة المراثة المراثة المراثقة المراثقة المراثقة المراثقة المراثقة المراثقة الم

אָלֶב נֹשְׁמָהָ מֹאִנִיני: וְהִשֹּׁא אַלְפֹּגוֹ וַשְׁמִּגְהָ מִאָּע: بخكلا بظكائر مَشَّكِ لَمَلْخَمْرَهِ لَقَارَبِكِ بَمُثَلَّتِكِ مَلْخُمْرًا אָלְיצוּר בַּר שְׁבִיאוּר: בְּגָלְ מַחֲנָהְ רְאִּיבֶן מֵימֶנְה מִיקִּסְ מַשְּׁרִית רְאִיבֵן הְיוֹמְא קצְבְאָנְה וְנְשִׁיא לְבְנֵי רְאִיבֵן לְחֵילִיהוֹן וְרַבָּא לְבְנֵי רְאִיבֵּן

בּוֹבְתַּבְינִ הְּלְנְתִׁנְאֵלְ בַּרְ צִּנְרִישָּׁבְיִי: لأشبع كإكثار بفطريا بفكرناتكم البفطميا أتك خكت بفطميا لْتَكِيرُتُ مَكْرِد مَقَل هَمُمُرِّلِ لِيَهْدَا مُمْرَدًا مُجَيِّد هَدُمُهِ

יי נמטר ער וניטיא לבני גר אליטף ושְּבְּטָא דְּנָר וָרָבָּיָא לִבְנִי גָר

تَلَمُهُمُ لَا يُفَرِّمُ مَنْ كُلًا لِمُكْمِ مَنْ كُلِا لِمُنْ لَا يُفْرِضُ مَنْ كُلُوا لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ ال

נו וּבְּבְאָׁוֹ

בוַבוּגאַן: אָלְוֹסֹב בֿר רְעוּאָל:

ŢŢĠŸſŒ: بتضميا: נאַבבּמוּם אָבֶשׁ נְמָּמָה מֹאַנִי נְיַנִימָּא אַלְפָּנוֹ נְמָנִי מָאַנִי بَاثِرَهُا اِيَادِّنَا اِمْلِيْدَانَا لِمَلْجَدَرًا بۈكتىڭ

לְגַּבְאָנִים וְמִּנִים וֹפֹֹמוּ: (סִ) לְבוּילִיהוֹ בְּּהָלְיוֹיִ לִּשְׁ לָמִלְיוֹיִ בְּיִים לְבִוֹיִים לִבְיוֹיִם בְּיִבְיוֹיִם בְּיִבְיוֹיִם בְּיִבְיוֹיִם בְּיִבְיוֹיִם בְּיִבְיוֹיִם בְּיִבְיוֹיִם בְּיִבְיִים בְּיבְיִים בְּיִבְיִים בְּיבִים בְּיבְיבִים בּיבְיבִים בּיבְיבים בּיבוֹים בּיבים בּיבוֹים בּינוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּינוֹים בּיבוֹים בּיבוּים בּיבוֹים בּיבוּים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוּים בּיבוּים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוּים בּיבוּים בּיבוֹים בּיבוּים בּיבוּים בּיבוּים בּיבוֹים וֹאַבְבַּמַבְמָאָנָעַ וֹעַבַּמָּהָם LXLEA י מְאַׁת אֶלֶך וֹאֵהֶׁר וַהֲמִשָּׁים מְאַר וַהַמְשִׁין וָהַר אַלְפִין לַבְיַהַפַּׁלַבְיִם לַמִּוֹדְיַר בֹאִיבוֹ כֹּבְ מִוֹּנִהָּא לְמַמָּבִינִי בֹאִיבוֹ

خُللاًجْنْتُات: (۵) אַטְבִיה לְמִקְסֵיהוֹן: בֹּנִוֹ כֵּנוֹ יִפְּׁמִנּ אָנְחָ מַּלְ-יִנְרִוּ נַּמְּרֵן כֵּנוֹ נַמְלְנוֹ נִּבַר מַלְ עַלְוּנִוֹם בַּעַּוֹנְיִבְ עַמְּעַוֹנְיִנִי כַּאַמְּבוֹר בַנִוֹאָנ בּינִ תַּהְּבוֹנִיאַ בַּמָאַ がじく ひになし מַשְׁנַע וֹלְמִגַל מַמְּבוֹ וֹמִלָּא מַמָּבוּנִע

אָלְיִמְּטָׁת בּּן בַּמִּירְוּר: אַפֿבום אָבוְהָמָת פֿר מַמִּירוּר: אָפֹּרְיִם לְטִילִיתוֹ מָתְּבִּלְא וָרַבָּא לְבָּנִי וֹמִׁע וֹנֹמִיאַ לִבְּנִיּ בַּנֶל מַחַנָּה אָפְּרָיִם לְצִּבְאָתָם שִּיקס

> Elizur the son of Shedeur, of the children of Reuben being according to their hosts; the prince standard of the camp of Reuben On the south side shall be the

thousand and five hundred; numbered thereof, forty and six and his host, and those that were

,isbbsdai, To nos oht leimuled? gnied prince of the children of Simeon shall be the tribe of Simeon; the and those that pitch next unto him

thousand and three hundred; numbered of them, fifty and nine and his host, and those that were

the son of Reuel, the children of Gad being Eliasaph and the tribe of Gad; the prince of

thousand and six hundred and fifty; numbered of them, forty and five and his host, even those that were

Sī

OI

they shall set forth second. hfty, according to their hosts; and thousand and four hundred and thousand and fifty and one of Reuben being a hundred all that were numbered of the camp

their standards. forward, every man in his place, by as they encamp, so shall they set forward in the midst of the camps; camp of the Levites, shall set Then the tent of meeting, with the

Elishama the son of Ammihud, of the children of Ephraim being according to their hosts; the prince standard of the camp of Ephraim On the west side shall be the

(עו) ונסע אהל מועד. לאחר שני דגליס הללו: באשר ידו. מינשו"ן מיש"מ בלע"ו: בדרום ושל הפרים במערב ושל דן בלפון: מניימן סלוים וסעגלות באמלע דגל יסודם במזכת ושל כאובן יד זו ממשמעו כות של לדו קכויעל ידו ספמוכה לו לכל הושעת במלולרום ונוסע מסנס יסודס ממלס וכשסולכין סולכין כדרך לרוח סקבועס לו (שס יב): על ידו. על מקומו ואין לשון (9) ראשונה יסעו. כשרואין הענן מסחלק מוקעין הכהנים יחנו כן יסעו. כמו שפירשמי הליכמן כחניימן כל דגל מהלך

8

30	נְחֲמִאֶּנִם אֶּלֶבְ נִאַבְׁלָּת מָאִנְת: נִאְבָאָנִ נִפְּקְבֵינָהָם הָּלְתָּהָ	ױ֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	and his host, and those that were numbered of them, fifty and three thousand and four hundred;	90
67	ئۇڭى، ئۆنىڭى ئۇھىلا كېڭى سەھەت ئۇڭى ئۇھىلا كېڭى	וֹפְטַׁלְ, אֲטִוּנַת פּֿנַ תְּוֹּוֹ: וְמִּבְּסֵא בַּוֹפַּטַלְ, וְנַבָּא לְבָׁוֹ,	and the tribe of Naphtali; the prince of the children of Naphtali being Ahira the son of Enan,	67
82	لْمَلْخُمْرَهِ مُكْلِدُ لِلْأَرْمِ مُعْلِدٍ: بَمْخُعْرِ بَغْظُنَانِهِ مُثَلِّدٍ	אַלְפָּׁגּו וַנִוֹמֶנְהָ מִאָּׁנִי: אַבְפָּׁגּוּ וַמִּלְנִדְּנִינְוֹ אַבְּפָּׁגּּגוּ וְּטַבִּ	and his host, and those that were numbered of them, forty and one thousand and five hundred;	82
Lτ	לְבְּנֵרְ אְמֶּר פַּנְעִיאֵל בָּן־עְּבְרֵן: יְהְבְנֵי אְמֶּר פַּנְעִיאֵל בָּן־עְּבְרֵן:	פּּנְמִיאֵל בַּר מְּבְרָוּ: הְאָשֶׁר וְרַבָּא לְבָנֵי אָשֶׁר וְדְשְׁרַן סְמִיכִין מֵּלְתָּי	and those that pitch next unto him shall be the tribe of Asher; the prince of the children of Asher being Pagiel the son of Ochtan,	<i></i>
97	אָבְּׁלְּ וּהֶּבָׁת מָאִנְט: וּאַבָּאַנִ וּפַּׁבַוֹנִנִים הָּנָנִם וֹהָהָּנִם	אּלְפֹּגו וּמִּבֹת מֹאֵׁנ: וְׁנִוּלְנִע וּמִּדָׁת מִאָּנוּ	and his host, and those that were numbered of them, threescore and two thousand and seven hundred;	97
\$7	בַגָּל מַחֲנָה דָן צְּפִּנָה לְצִּבְאָתָם וְנְשִׁיאַ לְבְנֵי דְן אֲחִיעָּזֶר בָּּן־ עַמְּישׁבְּיי:	מֵיקַס מַשְּׁרִית דָּן צִפּוּנָא לְחֵילִיהוֹן וְרַבָּא לִבָּנֵי דָן אַחִיעָיה בַּר עַמִּישְׁדָּי:	On the north side shall be the standard of the camp of Dan according to their hosts; the prince of the children of Dan being Ahiezer the son of Ammishaddai,	S च
† 7	בְּלְ־תַפְּקָדִ"ִים לְעַתֲנָת אָפָרַיִם מְאָת אָלֶךּ יִשְׁמְנַת־אַלְפָּים ימֵאָת לְצִּבְאֹתָם יִשְׁלִשָּׁים יִפְּעּוּ: (ס)	לְנִיגְינִוּן בּטֹלְינִינִיאׁ לֹמֹלְנִוּ: מֹאִנִי וּטִׁמְנִוֹא אַלְפָּוּן וּמִאַנִי פֿלְ מִנְּנִנִּוֹא לְמַאָּבִינִי אָפָּבִּוֹם	all that were numbered of the camp of Ephraim being a hundred thousand and eight thousand and a hundred, according to their hosts; and they shall set forth third.	tz
٤٦	ישָׁלְשֶׁים אַלְבְּ וֹאַבְׁבָּמְ מָאִנְט: יִּאְבָאִי יִפְּׁלְבִינִיִם חַמִּשִָּּׂנִי	نىظھە ھۆھدا نھلىقە ظغىد: ئىدىجىك ىھئئتىدىل ئەۋىدا	and his host, and those that were numbered of them, thirty and five thousand and four hundred;	६र
77	אַבּידֶן בֶּן־גְּּדְעַנֵי: ישטה בּנְיָמֵן וְנְשִׁיאַ לִבְנֵי בִּנְיִמָּן	בְּנִוֹמֵן אֲבִּיבֶן בַּרְ יָּבְמְנָי: וְמִבְּמָא בְּבְנִוֹמֵן וְרַבָּא לְבָנֵי	and the tribe of Benjamin; the prince of the children of Benjamin being Abidan the son of Gideoni,	रर
17	אַלְנ ימָאמֵים: יּצְּבְּאָי יִפְּקְדֵיהָם שְׁנָיָם יִשְׁלְשָׁים	ىنتىل بخۇخىلىشىمىل: ئىدىجىد ىشئئتىدىل ئەئرىدا	and his host, and those that were numbered of them, thirty and two thousand and two hundred;	17
07	מׁנֹמֶּׁׁׁׁ נֹמֹלְנִאֵּׁלְ בּּׁלְׁשַׁבּׁׁלִּנִהְּי וֹמֹלְיִוּ מִּמֵּׁׁׁׁׁ עִׁנְׁמִּׁׁׁׁׁ וֹנְמִּיִּאְ לִבְׁנִוֹּ	נְּמְלְיאֵל בָּר פְּדָרִצִּיר: דְּמְנְשֶּׁה וְרַבָּא לִבְנֵי מָנַשֶּׁה הְסְמִיכִין עֲלְנִי שְׁבְמָא	and next unto him shall be the tribe of Manasseh; the prince of the children of Manasseh being Gamaliel the son of Pedahzur,	07
61	נְחֲמֵשׁ מֵאְנְת: נְאֶבְאָנִ נְפְּקְבֵיתָם אַרְבְּעָים אֶלֶר	ېرخوا يېښت ښېد: «چودا يېښې ښېد	and his host, and those that were numbered of them, forty thousand and five hundred;	61

چَל הַפְּקִרִים לְמָהַנֵה דָּוֹ מִצָּה כָּל מִנִינִיָּא לִמִּשִׁרִית דָּוֹ יְצֵׁלֶּף וְשִׁבְעֵָּה וַחֲמִשָּׁים צֵלֶּף מִצִּה וַחַמִּשִׁיוּ וַשָּׁבְעָּא צִּלְפִּיוּ לְשִׁנְּשׁ מֵאָוֹת לְצִּהַבְּנָה יִסְעִּי וְשִׁיִּה מִצְּהִ וְּשִׁרָּ לְמִקְּסִיהוֹן:

אָבֶּׁה פְּקּיּתֵי בְּנֵי־ִשְׁרָאֵל לְבֵּיִת אָלֵּין מִּנְיָנִי בְּנֵי ִשִּׂרָאֵל לְבֵּית אֲבֹּתָם כְּלִ־פְּּלִהֵי, הַמַּחֲנֹת אֲבָהָהָהוֹן כָּל מִנְיָנִי מִשְׁרְיָהָא יִשְׁלְשֶׁה אֵלְפִּים וַחֲמָשׁ מֵאִית אַלְפִּין וַחֲמֵישׁ מָאָר יִהְלְהָא יַחְמִּשְׁים:

ַנִיּעֵשִׂנִּ בְּנֵר ִשִּׁרָאֵל בְּכֵּל נַעֲבַדִּרּ בְּנֵי ִשִּׂרָאֵל בְּכֹל • אֲשֶׁר־צִּנְּה יְהְנְהׁ אָת מֹשָׁה דְּפִּקִּיד יִיְ יָת מֹשֶׁה בֵּן שְׁרַן בֵּן־חָנָּיּ לְדִּנְּלֵיהֶם וְבֵן נָסְׁעִּיּ לְטִּקְפִיהוֹוְ וְבֵּן נְשְּלִיןְ נְּבֵּר אָישׁ לְמִשְׁפְּחִׁתֻּיִּר עַּלְ־בֵּית לְזַרְעִיתִּיה עַלְ בֵּית אֲבְּהָתוֹהִי: אבֹתִי: (פ)

רכישי וָאָכֶּוֹת מּוֹלְלְתֹת צַּתַרִּן וּמִשָּׁת וְאִכֵּין חּוֹלְדָת צַתַרִן וּמֹשֶּׁת ג בְּיֹּוֹם דִּבֶּר יְתְנֶׁת אָת־מֹשֶׁת בְּתַר בְּיוֹמָא דְּמַכֵּיל יִיָ יָת מֹשֶׁת סִינֶי: בְּמּוּרָא דְּסִינֶי:

، אַכֶּה שְׁמִוּתׁ בְּנֵי אַהַרֹּן הַכֹּהַנָיִם אַלִּין שְׁמָהָת בְּנֵי אַהַרֹּן הַמְּשָׁתִים אֲשֶׁר־מִלֵּא יָדֶם כְּהַנִּיִּא דְּאִהְרַבִּיאִי דִּאָהְקָרַב קְכַהֵּן:

all that were numbered of the camp of Dan being a hundred thousand and six and fifty and seven thousand and six hundred; they shall set forth hindmost by their standards.

These are they that were numbered of the children of Israel by their fathers' houses; all that were numbered of the camps according to their hosts were six hundred thousand and three thousand and five hundred and five hundred and five

But the Levites were not numbered among the children of Israel; as the LORD commanded Moses.

Thus did the children of Israel: according to all that the LORD commanded Moses, so they pitched by their standards, and so they set forward, each one according to its fathers' families, and according to its fathers' houses

Now these are the generations of Aaron and Moses in the day that the LORD spoke with Moses in mount Sinai.

Ш

And these are the names of the sons of Aaron: Nadab the first-born, and Abihu, Eleazar, and Ithamar.

These are the names of the sons of Aaron, the priests that were anointed, whom he consecrated to minister in the priest's office.

 (1) ואלה חולדה אהרן ומשה. ולינו מוכיר ללל (סנסדרין ימ, ב): ביום דבר ה' את משה. נעצו ללו בני לסרן ונקרלו מולדום משס לפי שלמדן מורס מלמד שכל סמולדום שלו שלמדן מס שלמד מפי סגבורס: סמלמד לם בן מבירו מורס מעלס עליו סכמוב כללו ילדו

OI

מַלְ פָּנֵי אַבְּרָן אֲבִיהָם: (פּ) خثات تذحتا هخمئب نهنففد בְּמִבְבַּר סִינִוּ וּבְנִים לאַבְוֹוּ בְּחַקְרְבָם מֵּשׁ זְּלְה לְפְּנֵי יְהֹוְהֹ נימָת נְדֶב נַאָּבִיהָוּא לְפָּנֵי יָהֹוֹה

אֶבוּבוּנוֹ: אַלְהֹזָר וֹאִיטִמֶּר הַלְ אַפָּי אַנִּדְרָן לּלַבוּכוּעוֹ אִיְמָּטֹא וּכֹבוּטֹא ומוט לבר וֹאַלונינא כבר וֹזֹ

the presence of Aaron their father. ministered in the priest's office in children; and Eleazar and Ithamar wilderness of Sinai, and they had no strange fire before the LORD, in the the LORD, when they offered And Nadab and Abihu died before

נִיְדַבֶּר יְחְזְּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יַמַלֵּיל יְיְ שָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

And the LORD spoke unto Moses,

them before Aaron the priest, that

Bring the tribe of Levi near, and set

%UL: אָעִוּ לְפְּׁנֵי אַנַרָּוֹ הַכְּנֵיוֹ וְמִּרְטִי נִינִי בַּיִם הַפֿבּק אָּטַ־מָּמָּהַ כְּוְּי וֹתַהְּמָּדְמָּ פֿבּיב יָה שִּׁבְּמָא בְּלִוּי וּהָקִים

וישַמִּשׁוּן יָתֵיה: ЯÜLĮ

خفتر خح خنفنه كلت مفحا نفنه الْكُنِي الْمُداا يُن مُمَانِينِينَا لِمُمْدِنِي وَمُدِنِي الْمُعَانِينِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّ

tabernacle. meeting, to do the service of the To regregation before the tent of the charge of the whole And they shall keep his charge, and

they may minister unto him.

דַמָּהֶבֶּן: والمراعبة المراجعة ا בָּלַ_קָמֶּלָה אָנוַ_מִאָּמוֹנִינוּ

do the service of the tabernacle. charge of the children of Israel, to of the tent of meeting, and the And they shall keep all the furniture

המשבו: אָת־עָבֹרָת לְמִפְּלָח יָת פּוּלְחַן מַשְּׁכָּנָא: ڗڟ۪ڎ؉ٚۮ בַּנָן וֹמִנֹא וֹנִע מִסִּבַע בַּנָּו וֹמֻבָּאַב 8 ದೇಭಗ וֹאָנו_מֹמִמוֹבני جَمِثر أنفدنا ثن خَم مُدّ مَهُ فَأ ۲۵۵۲۲ %u_&<_&<,

wholly given unto him from the unto Aaron and to his sons; they are And thou shalt give the Levites

מאָנו בֹּנָג נֹמְבַאָּב: دَرْجِيرِير بِمَدَرْت بِمَدَرِت يَرْفِيلَ كُذُ بِرَجِينَهِ، فِودِينَ بِمِنجِيرًا هِورَ אַנַ נַלְנְיָּם לְאַנַוֹלְן וֹנִיפָּוּן זִּנַ בְּוֹאָנִ לְאַנַבוּן

ביה מן בני ישֶׁרָאֵל:

that draweth nigh shall be put to priesthood; and the common man his sons, that they may keep their And thou shalt appoint Aaron and

children of Israel.

הַפְּרֵב יּימְת: (פּ) אָנו_כִּעְנִינִם نْݣْعَامُكُمُ لَهُ لَا يُعْمَا خُدُرًا فَخُمِّهِ لَيْنَا هَتَابِا نَبْنَا خَبْيَادَا فَمَوْلَا

בולבד וללמוב: וְתַזְּרְ וִישְּׁרוּן יָת בְּהוּנַהָּהוֹן וְחִילֹוֹנִי

:Saiyas And the Lord spoke unto Moses,

ונידבר יְהֹנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

(+) על פני אהרן. נמייו (נמ"ר נ, כו):

לוס ובניך ובים לביך למך משלו למ עון סמקדש וסלוים ששמירם המקדש עליו שלה יקרב זר כמו שוהמר (במדבר ים, הוה לכם חלף עבודהכם:

הללו מסייעין אומס זו היא השירות:

(8) ואת משמרת בני ישראל. (מגילס יג, ז) וכן משמרום כסונס ולויס: כמו שלמכו בבנתן ותרש וכלה לין משמכתי ומשמכתך שוס (10) ואח אהרך ואח בניו חפקד. לשון פקידות ולינו לשון ומומל עליו לעשומו קרוי משמרם בכל המקרה ובלשון משנה

ללרכי המקדש אלא שהלוים באים מחמיהם בשליחומם לפיכך

(6) ושרחו אחו. ומקו סטירות ושמרו את משמרתו לפי לוקחים מסס המעשרות בשכרן שנאמר (לקלן ית, לה) כי שכר

נטונים וגוי: (ד) ושמרו אח משמרחו. כל מנוי שהאדם ממונה עליו המקום והוא נתנם לו שנאמר (שם ח, יע) ואחנה את הלוים ממוך בני ישראל כלומר משאר כל סעדם נבדלו לכך בגורמ (9) נחונם המה לו. לעורס: מאח בני ישראל. כמו

מנין: ושמרו את כהנתם. קצלת דמיס וזכיקס וסקערס

שכולן סיו זקוקין ועצודות המקורות לכהנים:

וֹבְוּנִ כִּנְ עַלְנִנֶּם: خَجْدِد قَمْد ثَيْتِ مَخْتَدْ نَمْدُمْخِ فَتِد زَخْدُم مَخْتَدْ نَمْدُمْحِ نِيدِيا משול בול ישְׁרֹאֶל שַׂשׁם בֹּלְ בּנֹי ישְׂרָאֵל שַׁלַּוּ בֹּלְ בּיִכֹרַא رَهُٰڗٍ، بَرَوْبَ خِكَابُونَ، هُم مَخَازِط رَهُٰتُه مُه كُلِّ خَنَا يُبَرَّهُ، فَهِا

יַהְיָּי אֲנָי יְהֹוֶה: (פַ) בְּיִשְׁרָאֵל מֵאָדֶם עַּדְ־בְּחַמָּה לֵי בּיּכְּרָא בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָנְשָׁא עַּר **止ばず物は、** בּׁ, כִּן בּבְבַכוִעַ בּׁוִםְ עַכִּטָּ, אָבׁ, צִּגֹי בּֿלְ בּוֹכַבֹא בֹּוִמֹא

סִינֵי לֵאִנִיר: סיני לאַמְר: דְּמִינִי בְּמִינִי בְּמִינִי בְּמִינִי בְּמִינִיר: דְּסִינִי לְמִימָר:

נטְגַלְע טִפְּקְעָהַ:

בַּאַמֶּר צַּוֶּה: יוּ יִּיִּפְקְּד אַתְּם מֹשֶׁה עַלְ־פָּי יְהֹוְגָה יִּמְנָא יָהְהוֹן מִשֶּׁה עַל מֵימֶרָא

بتلهبا بظئات بظئات: לי נוֹנוֹנוּ אַבְּּנוֹ בֹהַלְנוֹנוֹ בֹהְמְנִים נֹנוֹנוֹ אַבְּנוֹ בֹהַ בְּהֹמְנִינוֹנוֹ

لْمُهُفَائِكُم لِأَخْدُدُ لَهُمُمِّدُ: لِيَدْمُنُونِيا لِأَخْدُدُ لَهُمُمْدُ: 8º لَيُخْتِ هُمْنِي خُتِرِيَّةُ هُبَا يُعْذِيا هُمُنِي خُتِر يَّلُهُبَا لِعُذِيا هُمُنِي خُتِر يَّلُهُبَا

נוגלב טברון ומויאל: ·· יִבְנֵי. לַנִוֹע לְמִאָּפֹּׁעִנִיםׁ מַּמִּנִים יּבְנֵי. לַנִע לְזִוֹּהֵּיִעִיוֹן מַמְּנִם

מהמהון לבתו בולאו:

בְּנִינְא בִּילִי יְהַוֹּן אָנָא וֹן: בְּלְבַבְּרֵוּ בְּמִגְּנִוּם אַלִּנִיְמִיִּנִי בְּלִ מצְרַיִם דְקְמַלִית כָּל בּוּכְרָא בְּצִּרְעָּא

שַׁבְּנִינוּן: בובא מבר ובהא ולמילא לְמִאְּפְּׁׁׁׁעִלֵּם בְּלְ-זְבֶּׁר מִבֵּּוֹ אַבְטָם מִינִּ, יָנִי בִּנִּי לְזִּרְעָּׁיִנִּוֹ בְּלִּ בְמִאְפְּׁׁעִלֵּם בְּלְ-זְבֶּר מִבּּוֹ חְבִּיִם מִינִּי יָנִי בִּנִּי לְבִּיִּת אַבְטָם מִינִּי יָנִי בִּנִּי וֹנו לֹנו, לְנוּו לְנוּוּ

בּוּיָ כְּמָא בַּאִנְפַּעַר:

צְּבְׁמֵנְן יִלְבִית יִמְבַבִי:

וֹגֹבוֹר מַבְרוֹן וֹמִּוּאָכִ:

shall be Mine; children of Israel; and the Levites openeth the womb among the Israel instead of every first-born that Levites from among the children of And I, behold, I have taken the

they shall be: I am the LORD.' in Israel, both man and beast, Mine hallowed unto Me all the first-born first-born in the land of Egypt I the day that I smote all the for all the first-born are Mine: on

the wilderness of Sinai, saying: And the LORD spoke unto Moses in

them.' old and upward shalt thou number families; every male from a month their fathers' houses, by their 'Number the children of Levi by

as he was commanded. according to the word of the LORD, And Moses numbered them

and Merari. their names: Gershon, and Kohath, And these were the sons of Levi by

and Shimei. of Gershon by their families: Libni And these are the names of the sons

and Uzziel. families: Amram and Izhar, Hebron And the sons of Kohath by their

אלילים נבחרו מחמיסם (מדרש אגדם): בבכורות וכשמעאו בעגל ופקלו והלוים שלא עבדו עבודת סבכוכום וכימי בסם ולקחמים חמורחם לפי שהימה העבודה בני ישראל. שיסיו ישראל שוכרין אומן לשירום שלי על ידי (12) ואני הנה לקחתי. ולני מסיכן זכימי צסן: מחוך

למוד סוא אומו סשבע לסיוח נמנס מן סבען שנאמר (לסלן כו, ליקרא שומר משמרת סקדש. אמר רבי יסודס ברבי שלוס (15) מבן חדש ומעלה. משילא מכלל נפליס הוא נמנה

> (מנמומל במדבר מו): לא ממלאם אלא שבעים מסר אחת והיא השלימה את המנין ילדס אומס ונמנים בשבעים נפשום שכשאמס מונס חשבונם נט) אשר ילדה אותה ללוי במלרים עם כניקחה בפחח מלרים

> וכל מינוקומ יש באהל זה לכך נאמר על פי ה' (שם): וסשכינם מקדמם לפניו ובם קול יולפם מן ספסל ופומרם כך אחס שלך ואני אעשס שלי הלך משה ועמד על פחח האהל . נכנס למוך אהליהם לדעת מנין יונקיהם אמר לו הקב"ה עשה אמר משה לפני הקב"ה היאך אני (9I) #4 E. L.

الماني يجرئا يرت منهِ فِراد يرجَزْر الماني هِجَرَا هِوا يَرِيْنِ جَزَا بختر مُلْتِ، خُمْهُفَائِوَ مَنْخْرِ، بختر مُلْتِ، خَيْنَةَنْفِيهَا مَنْخِرِ،

לְבֵית אֲבְהָהְהִיוּן:

according to their fathers' houses. are the families of the Levites families: Mahli and Mushi. These And the sons of Merari by their

ڂڗڐؠؠڔٳ לבות אַבְטָם:

מְשְׁפְּחָת תַּגַּרְשְׁנָּי: אַכֶּר הֹם שִׁמְעִיאָלֵין אָנּוּן זַרְעָּיָת גַּרְשׁוֹן: וממפֿבע במממל. تذخب ختاهبا تلفيه خخنا لتلفيه COGUL

مُحْمَّل كُمْرُقُ، ◘ تَكَثَيْم مُعْبِن: מچן ווֹגָהְ וֹמְהְלְע פַּצְּבֵינְיִם מכּר יַרְחָא יִלְמִילְא מִנְיִנִיהוֹן

הִּבְּעָא אַלְפָּגוֹ נִוֹיִמִּיִה מִאָּרוּ: ַ בַּׁלְ זְבָּׁרַ מִּנְינִוּנִיוּוּ בְּמִנְיוּ בַּלְ דְּכוּרֶא

יַהַנִּי יֶמֶה: د משְׁפְּחָת תַּגּרְשָׁגַּיִ אַתַּבֵי תַמִּשְׁבָּן זַרְעַנִת גַּרְשׁוֹן אַחוֹבִי מַשְׁבָּנָא יִשְׁרוֹן מַעְּרָבָא:

#L_\$\$4: לי נְלְמָּגְאַ בְּגִינִי אָבְ בְנִּנְבְמִּנְגִי אַבְנְסֵׁנְ וְנַבְ בִּינִי בָּאַ בְבָּיִנִי נִּבְמָוָן

ימּשְׁבַע בַּנִג יַּבְשְּוּן בַּמַשְּבַן

אָלְוֹפֹּל בַּר לְאָּלְ:

וּמְסַׂךְ פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר: מוּמְּׁב עַמִּאְבֵּן וֹעַאָּעַלְ מִכְּסֶׁעוּ וַמִּוֹא מַחֶּבּוֹא וּפְּרָסָא עוּפְּאֵיה ىظمُقُلُن خُتْلِتِلْمِيلِ خُهِٰلَامِ

יפְּרְסָא דַּתְּבַע מַשְּׁכַּן זְמָנָא:

הֻבֹּבְעַׁנ: (ס) تقاظت فكُند لهم مُنخبً لا خُرُح مَّ تَالَةٍ لَا كُمُّ لَمْ مَر لَا فِي قَالَ الْمُر الْمُ

אַמונוֹהִי לְכֹל פּוּלְחָנֵיה: וֹמֹל מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר וְיָת בעובת בושא בהכ תהפלא

ilu ėlėx

ಸರ್ಧ ಗೂ ಚಳಿತ್ರಗೇ ಗತ್ತರಗಳ: ĽŮĊĻţĸ ಣಭಡಿತ್ತಗ רג ומשְפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּעַע ದಭ್ಯಕ್ತಗಗ בוֹתֹּלוֹבׁנוֹ

<u>ַ בְּיִלְּוֹּאֲבְוֹ הְוֹּאַבְ אַבְּוֹ אַתּוֹ זַבְּתְּנִי פֿבַיני</u> יִבְּקר וְזַרְעִית מִבְּרוֹן וְזַרְעִית וֹלְפַׁבַים זַבְּמִים מַּמֶּבָם וֹזַבְמִים

מאוט מטָבו ממֹמֹבו עַ עַּלִבָּמ: زيربرك بهضيم يجزعاط إنون دجعاجة مجبع العادة عَدْ خَمْمُولَ لَ خُرِائِدٍ لَا ثَالِيَا ثِمْ فَمُثَرًا خُرِ لِـُحِدِثِهِ مَقِد يَلْنُهُ

מאָע וֹמִבוּ מִמּוֹשִׁאַ גַּעוּגַהֹאָ:

Libnites, and the family of the Of Gershon was the family of the

the Gershonites. Shimeites; these are the families of

thousand and five hundred. numbered of them were seven upward, even those that were males, from a month old and according to the number of all the Those that were numbered of them,

westward; to pitch behind the tabernacle The families of the Gershonites were

son of Lael, the Gershonites being Eliasaph the the prince of the fathers' house of

the door of the tent of meeting, covering thereof, and the screen for tabernacle, and the Tent, the Gershon in the tent of meeting the and the charge of the sons of

pertaineth to the service thereof. the cords of it, even whatsoever and by the altar, round about—and court—which is by the tabernacle, the screen for the door of the and the hangings of the court, and

the Kohathites: Uzzielites; these are the families of Hebronites, and the family of the the Izharites, and the family of the the Amramites, and the family of And of Kohath was the family of

Zτ

97

57

†7

17

the sanctuary. hundred, keepers of the charge of upward, eight thousand and six males, from a month old and according to the number of all the

ספקודים משפחם סלבני ומשפחם סשמעי פקודיסם כך וכך: ומסך פחח. סום סוילון: (וג) לגרשון משפחת הלבני. כלומר לגרשון היו עזים העשויות לגג: מכסהו. עורות לילים ותחשים:

(פג) המשכן. יריעות התתתנות: והאהל. יריעות (פג) ואת מיתריו. של משכן והאהל ולה של תלכו

המשקן הימנה: وم بالله ورام جيد جمير الله المرابع ال

מְבַא בַּמַמְבַּלָא בַּרוֹמָא:

tabernacle southward; were to pitch on the side of the

The families of the sons of Kohath

67

تَظَنُكُ، هُذِيهُ قُل مُنهُدٍ: ⁶ װְשָׁיא בֶּית־אָב

אָלִיצְפָּן בַּר עָּוּאָלִ: לְמִמִּפֹּטִע וֹנַר בּיִע בָּא לְזִרְעֵּיָע פֿטַע

Elizaphan the son of Uzziel, the families of the Kohathites being the prince of the fathers' house of

إنتِقَافِك إِجْم يُتَحِدُنُهِ: ĊΫŪ בַּלַבְשׁ אָשֶּׁר انِےٰےّ۔ انےے۔ بتظنظيطيك ומְהַבּוֹשִׁם בַאַּבְן

יפָרַסָא וַכְלַ פּוּלְטַנִיה: tuul נעוֹלוֹבעא نگاڌ، ימדבחיא ابتهجبا بمورمتا يجدنه بجديه

being prince of the princes of the Eleazar the son of Aaron the priest pertaineth to the service thereof; minister, and the screen, and all that sanctuary wherewith the priests

table, and the candlestick, and the

and their charge the ark, and the

altars, and the vessels of the

מְמְמֶבֶרת הַפְּרֶשׁ: אַבְרָן הַכּבֵון פְּקִרָּת שִׁמְרֵי לֵינְאֵי אֶלְתָּוָר בַּר אַבַּרוֹ כְּהָנָא للْمُبِي نُمُبِيِّ، لِكَإِنْ هُٰزِمُلُكَ قُلِ الْهُولَ فَرْجُ يَـفَفُوهِ مَرِ لَحُلَتَ،

מְּמַבְּיִהְאָ צְּקִיּדְשָׁאִ: משעום גדור ממונו למני Mushites; these are the families of Mahlites, and the family of the Of Merari was the family of the sanctuary.

them that keep the charge of the

Levites, and having the oversight of

משפחת מרהי: ÇÜÇÜL

המושר אַלָּה הַם מושר אַלֵּין אַפּוּן זַרְעַיָּהָי מָרָרִי: upward, were six thousand and two all the males, from a month old and them, according to the number of And those that were numbered of

וֹטָאטַוֹם: מבּן־חֹגַשׁ וְמָעְלְרִ שֵׁשָׁת אָלְפָּים מִבּּר יַרְחָא יִלְעִילָא שִׁחָא يۈڭكىڭ خەرفقى خرائچى يەنئتىدىا خەنئا خر ئەدىك

אַלְפָּגוֹ וּמָאַעַוֹ:

the prince of the fathers' house of hundred;

עמשְבָּן יַחָנִי צִפְּנָה: הוניאל פו אבינול מל יבו היניאל פר אבינול על שנא بنش، ﴿ حُرب عُج ذِين مُقَالِن مُلُالِ ، لَلَا قَبِن فِه ذِيَالُمُنْ مُلُالِ ،

בְּמַמְבֹּלְא נְמֶבוּלְא בַּהַבּוּלָא:

northward; pitch on the side of the tabernacle the son of Abihail; they were to the families of Merari being Zuriel

וֹאָבֹלְיוּ וֹלְלְ_כֹּלְוּו וֹלִץ הָּדְבֹעֹיִי: בּבׁבְהָּגְ עַמָּהְבְּלוּ וּבְּבִיתָוֹנוּ וְעַּמִּבְּרִוּ بظكاتا مه فيثاني خدر مائاني التمامات الإمهاد الإخداد مائانا

نرح هنځلايك: لمُعيدين، لَفُمُحين، لَحُم مُتين،

the service thereof; thereof, and all that pertaineth to thereof, and all the instruments the pillars thereof, and the sockets tabernacle, and the bars thereof, and Merari being the boards of the the appointed charge of the sons of

וותרקם ומוקרוהם: וֹמַּמִינֵ, מַטְבָּר סְבָּרְ וַאַּבוּרָמַה וֹמַמִּנִג, בַּבְטִא סְׁטִוְב סְׁטִוְב

וֹסְמְבֵיהוֹן וְסְבֵּיהוֹן וַאֲּשׁנִּיִהוֹן:

pins, and their cords. about, and their sockets, and their and the pillars of the court round

קרמועדמו שומרי משמרת הקודש. על ידו סים קרמועדמו שומרי משמרת הקודש. על ידו סים לשכנו לכך לקו מהם דמן ואבירם ומאמים וחמשים איש עם לסס דגל ראובן החונים חימנה (לעיל ב, י) אוי לרשע ואוי (פרכת) המשך: (92) משפחח בני קחח יחנו וגרי חימנה. וסמוכין (IE) וחמסך. סיל ספרכם שלף סיל קרויס (שמום מ, כל)

פלוגם כולם: (22) ונשיא נשיאי הליר. ממונה על כלה ועל מה היה

וּהְבֹאָג וֹבּזָר בַפֿבר װמָט: مَهُوْرُي يَامَا خُرِي خُمُهُوْرُي خَرْرُ מְאָבוֹוֹ וּאַבוֹנוֹ וּבְּנָוּו אָמִנוּים بتبيت خجير به فه في كيلين المنافرة الم

וְטִילְוּה בִּילִבר יִטְלַמִּילִ: ầho đạci iớts địths dâu וֹבְמָבוֹ עוֹבִם תַּמִּכֹּנֹא עַבוּנֹגא

\$\$\delta \(\alpha\) لَاثُم لُمِهٰذِب مُرْنَا لَمُمْكِيا الْكُمْ نَزِمْنِم مُمْدِيا نِنْدَيَا Ċ<u>_</u>\$ĊĻ בַּלְבַפַּׁלוּגָר, תַּלְנִיָּם אַּהָּבְ פַּלְּב כַּלְ מִנְיֵנָה לְּנִאָּג בַּמִּגִּא מִהָּבִי

מְסְפַּר שְּׁמִתְּם: מפּן שִׁבְּה וֹמִמְּלְע וֹמֶא אֵט מּבּר וֹבְטָא וּלְמִּוֹלְא וֹפַבּּילְ נִט عم، فر فرد أخد بخلال الشائقي فديدائه لاديائه فرفي الشائقي رِنْهُور بِمَزْمَ هِٰذُ مَنْفِمَ هِٰجُمَ رِهِودَ بِرَ جُمْفِمَ مِنِهِ جِحْ

בַּבְוָר בְּבְבַבְּבַבְּבַבְּבַבְּבַבְּבַבְבַבַּבַבְּבַבְבַבַבַּבַבַּבַבַּבַבַּבַבַ נאַע פֿבּמָע בּלִנּיָם עַּעַע פֿבַ

ÄÄÄÄ יְהְנָהְ אָעָוֹ אֱעַ כְּלְ בְּכְּוֹרְ בְּבְנֵיִּ יָהֵיהִ יָּה כְּלִ בּוּכְּרָא בְּבְנֵיּ יייייייי ניפקר משָה כַאַשֶּׁר

מְּלַמֵּׁע וֹמִבֹּמֹּים וּמִאָּטִוֹם: (פּ) خفكتيثم هُرُنم لمُهٰدِيم هُكِلِهِ th 谜다 45177 رَبُكرِ حُمْ خُرِيدٍ يُجُدِ خُمُوفِدٍ

מבן_ לַוּבֹהֹנְטִינִן כֹּלְ צַׁכִּיּבֹאָ מִכַּנַ

חושבן שְמָהַהָתרוֹן:

בַבְנֵי וֹמֶבְאָב: שׁלָנ פֿל פוּכָּבא פַּבְּמִינָא וֹמְבֹאָג וֹנִט בֹּמִנֹא בַּנְוֹאָנ וֹ שֹלְנ כֹּלְ דּוּכֹּבֹא דֹבֹנוֹ لْمُكَانَاتُ \$ע_עَجْلَنْם خِيرَ \$َلْأَدُ نُكِلِّكَ يَنْكُدُرُكَ بْنِ خِينَةِد كَلْمَد هَٰئَةِ

צְנְרְ וְמְנָא מִמֶּרְ כְּמָא דְפַּקּיר יָיָ

ڹڬ۬ٛٛ**ڔ**ؙڷ؉: יטבו אַלפון ימָאַטוּ וְאָבֹהֹוּ ילְמֹּגלְא לְמִלְּנֹנִינִוּ וֹנִוֹנִ כֹּלְ בֹּכוְנַגָּאְ צַכוּנַגָּאָ

> be put to death. common man that drew nigh was to the children of Israel; and the the sanctuary, even the charge for and his sons, keeping the charge of sunrising, were Moses, and Aaron tent of meeting toward the the tabernacle eastward, before the And those that were to pitch before

thousand. upward, were twenty and two males from a month old and the LORD, by their families, all the numbered at the commandment of Levites, whom Moses and Aaron All that were numbered of the

number of their names. old and upward, and take the the children of Israel from a month Number all the first-born males of And the LORD said unto Moses:

the cattle of the children of Israel.' gnoms sgnilterft fits fla fo basteni Israel; and the cattle of the Levites the first-born among the children of Me, even the LORD, instead of all And thou shalt take the Levites for

among the children of Israel. commanded him, all the first-born And Moses numbered, as the LORD

hundred and threescore and were twenty and two thousand two those that were numbered of them, from a month old and upward, of according to the number of names, And all the first-born males

٤t

77

ובפרטן החה מולה שלש מהוח יחרים בני גרשון שבעת הלפים סיס במנין סלויס (בכורות ד, א): שנים ועשרים אלף. מכלל ספק נפליס: (9E) אשר פקד משה ואהרן. נקוד על ומהרן לומר שלם (AP) פקד כל בכור זכר וגר מבן חדש ומעלה. משילם (שופעים ה, יד) מושכים בשבע קופר (הנתותה שם): (85) משה ואהרן ובניו. ופמוכין לסס דגל ממנה וממש מלום. בני קסם שמונם ללפיס ושש מלום. בני מררי

יששכר יודעי בינה וגו' מאמים כאשי סנהדכאות ומובולן א) אותן שלש מאות לוים בכורים היו ודים שיפקיעו עלמס מן שנאמר (מהלים ם, ע) יהודה מחוקקי (דה"א יב, לג) ומבני העודפים על המנין לפדיון אמרו רבוחינו במשכח בכורוח (ה, שסיו שכניו של משס שסיס עופק במורס נעשו גדוליס במורס - סבכורומ ולא יסיו זקוקיס סשלשס ושבעיס ומאמיס בכורומ יסודה והחונים עליו יששכר וזבולן מוב ללדיק מוב לשכנו לפי ששת אלפים ומאתים. ולמה לא כללן עם השאר ויפדו את

וובון מהמהו פובת בונאו

להולא בקולאו שלב להובעון

פולבן בוטונו לביון:

שַּׁפַּב מַּמְּבוּן מָמִוּ סְלָּמָּא:

מְבְּׁכִוְבִוֹּא צִבְנֵי וֹמְּבְאַבִּי:

יִּרְ זַּרְ יְרַנְוֹּדְ אֶלְ־מֹשֶׁׁד לֵאמְר: יִּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁר לְמֵימַר:

עַלְוּנִם אָלָּנִ יְׁעַוְּעִי: הַלְוּנִם מַּחַת בְּהָמְמָּם וְהִיּרְלֵי וֹאָטַבְבְּנִוֹמָטִ בּנְבְּנִגְאַ בַּבְּנִוּ וֹמְנִאָּכְ וֹנִט ĊĊÏ, עַ אָת־הַלְוּיִּם תַּחָת בְּלִ־בְּכוּר בְּרִיב נָת בֵּינְאֵי הַלְּף בָּלֹ

מבלור בני ישְרַאָּל: لْلَاقَّةُ لَا لَامْ لُحُورِ مَرْ لِلْأَلْبُولِ الْمُرْفَعِ لِمُرْدِدًا مَرْ جَرِثَةً، لْمُعْرِ فَدِيرٌ، يَاهُمْ مِهُد لَيَهُ خُمُرَا لِيُنْ فِيدًا لِمُعْمَا لَهُ خُمْرًا

مُمُلِّاتِ يَتِكُت يَهُمُكِّر: حَرَّاخُرُبُكُم خَشَكُم بَوْلُيشِ نَوْلًا خُرُجُرُنِهِ خُوجُمْد خَادِيشِهِ إَرْ عَانَةٍ لَا يَامُ هُلِ لَا يُعْمِ لِهُ كُرُالًا إِنْ وَلَا لَا يَعْدِهِ فَرَهْدًا

פְּרוּנֵי הַעְּרָפָּים בְּהָם: ١٠٠ ﺯﺯﯨﺘﯘﺕ ﺗﯜﯞﻝ לַאַנִּרָן יּלְבָּנְיִי וְיִמִין כַּסְפָּא לְאַנִּרָן וֹלְבָּנִיִי.

מאַע עַקּגַשָּׁם מֹלְ פַּגַנוֹן מוֹ גִּיִטִּינִוּן מּלְ פַּּגַנוּן לָתִּגָּי: ניקַח משֶׁה אָת בֶּטֶך הַפְּדְיִוֹם וּנְסֵיב משֶׁה יָת בְּסַרְ פּוּרְקָּנְהוֹן

בַלְנִים:

نظيُم: بشره مين نهجك خشكر نهندا تتمده مخمدا خمخمد ПÜÜL וְשְׁמְּיִם יָת כַּסְפָּא אֶלֶן יּהָלָת מָאָת מאָט בֿבּוֹע בַּוֹנֹ וֹמִּבַאֹץ לַבַּעו מו בַּבוּנוֹא צַבוֹנוֹ וֹמִבַאַן וֹסִוּב

ದಜ್ಞಗ: (ಡ) בּנִי כְּמָא בַּפַּמִיד יִיָּ יְתַ מְשֶׁה. CÄÄL לַאַבוֹן וּלַבֿוֹנוּ מַּלְשָּׁוּ יַנוֹלָנוּ לַאַבוּן וֹלַבַּוּנִי מַלְ מִוּמָרָא נימׁן משֶׁה אָת־בָּסֶף הַפְּרִים וִיהַב משָה יָת כִּסַף פְּרִיקַיָּא

(פי) העדפים על פדויי הלוים. על מומן שפרו סלויס מכירמו של יוסף עשרים כסף שסיה בכורה של רחל (ב"ר פד, וימרים על הלוים מהם מקח חמשת שקלים לגלגלת כך הימה לספדות בסס אלו השלשה ושבעים ומאתים העודפים בהם (אי) ואח פדויי השלשה וגר. ומת סנכורות סלריכין מנה העודפים באדם ולא מנה העודפים בבהמה (שם ד, ב): של בן לוי פער כמס פערי חמורים של ישראל מדע שהרי בכורי בסמס מסורם של ישראל אלא את פערי המוריסם ושם (אי) ואח בהמח הלוים וגוי. לא פדו נסמות הלוים את לגופן:

> :gaiyss And the LORD spoke unto Moses,

говъз. Levites shall be Mine, even the instead of their cattle; and the Israel, and the cattle of the Levites To norblido ohr gnoms mod-terf Take the Levites instead of all the

above the number of the Levites, children of Israel, that are over and thirteen of the first-born of the two hundred and three score and And as for the redemption of the

them—the shekel is twenty gerahs. sanctuary shalt thou take the poll; after the shekel of the thou shalt take five shekels apiece by

cons.' them are redeemed unto Aaron and wherewith they that remain over of And thou shalt give the money

redeemed by the Levites; were over and above them that were redemption-money from them that And Moses took the

shekel of the sanctuary. threescore and five shekels, after the thousand three hundred and of Israel took he the money: a from the first-born of the children

commanded Moses. тһе Ьокр, аз the Ьокр to his sons, according to the word of redemption-money unto Aaron and And Moses gave the

τS

٥S

6†

84

9t

פמקיכס לפי סגורל (במדרש רבס ד, י. סנסדרין יו, א): כשב תקים! ם, שלקים בקק! ונשמ! בלקפי שמר קם! בושו ומקו פטלין וכסב עליסן בן לוי ומאמים ושבעים ושלשה פמקין יאמר לי אני מפדויי הלוים מה עשה הביא שנים ועשרין אלף ששר שקל אמר כילד אששה בכור שאומר לו מן חמשת שקלים לשבעים בכורות שלש מאות ותמשים שקל לשלש בכורות חמשה במשבון ממשם שקלים לגלגלם למאמים בכורות אלף שקל (oe) חמשה וששים ושלש מאות ואלף. כ**ן מכו**ס

אַנְיוֹן לאַנְיו: שנימי נוְדַבֶּר יְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶלְ־ וּמַלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן

خيريد:

and unto Aaron, saying: And the LORD spoke unto Moses

ΛI

9

፠⊏₽□∶ נְשֹׁא אָת־רֹאִשׁ בְּנֵנִי קְהָת מִתְּוֹךְ קבִילֹּוּ יָת חוּשְׁבַּן בְּנֵי קָהָת

מבָּן הַּבְתַּים שִׁנְהוֹ נִמַּגְּלָה וַעָּר

לְצְּשָׁוֹת מְלְאַכֶּת בְּאָמָל מוִמֶּר: בּּוֹשְׁנִמְּהָנִים הָּגֹנִי בּּלִיבְבָּאִ לְגִּּלְא

מוער לֶדֶשׁ הַפֶּדְשִּׁים: זְאָט הֹֹבְנֵט בֹּנִגְשַׁטְׁט בֹאָטַבְ בֵּגוֹ פּוּלְטוֹ בֹּנִגְשַׁטְׁטַ בֹּתְּהַכֹּוֹ

וְלְפוּ־בְּה אָת אֲרָן הַעַּדֶת: ןהוררי אָת פְּרָכָת תַמָּסָרִי الجُم هَلَالًا اجْذِرا جَبْوُلِا لَاقِلَائِل

מַלְמָגְּלְע וְשִּׁמִוּ בַּבַּיוּ: نظَلْهُ تُلابِ خُرْدِ ئڭڭن וֹלְטְבָּוּ מְּלֻיוּ בְּסוּי עִוּד תַּחַשִּ

ה*בּ*לון יִבְיוֹי: جَرَفُرَهُ وَيُولُدُ إِجْرُهُ لِمَا يُولُمُ لِمَا يُعْدِدُ لِمَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ ואָט_הַכַּפָּטַ וֹאָט_הַמִּנֹפֹּיָט וֹאָט ע שַׁכֶּבְּע וֹלִשְׁלֹוּ מֻּבְּגוּ אָעַרַעַפְּמְּלֵּנִי וֹפָּרָסוּן לַבִּיָּה שַּׁכְלָא וֹוֹשִׁינוּן لْمَرْدِ، شَكِٰلَا لَاقَبْنِت نَقْلُمِي قُرْبُ

וְשְׁמִי אֶת־בַּבְּיוּ: וֹכֹסַׁוּ אָטָוַ בֹּמֹכַכֹּטִר הַּוָר שַׂוֹחַמִּ יפְּרְשָׁי עִּלְמִּנִי שִׁלְּיִ

> المُحَدِّلُ اللهُ الله كزئر كِلْمُهُفَالِثُم كُثِّرِينَ هُمِا خُدْرُ كُرْرِ كُرْلَمُتُولِياً كُدُرِينَ

בְּמָמְכַן זִמְנָא: לְטִוּלָא לְמֶמְבַּׁר מָּבִוּעִׁא בֿר חַמְשָׁוּן שְׁנִין כָּלְ צַּאָּטִי מבר הלמין שנין ולמילא ועד

וְמְנָא לוֹדֶשׁ לוּדְשַׁנְא:

<u>בְּסְבְוֹרוּתְאַ:</u> בּבְּרְסָא וִיכַסון בַּה יָת אֲרונָא מַּהְבוּנִיםׁא וּיפְּרְקוּן יָת פָּרוּכְּהָא ווומול אַבורן וּבְנוּהו בְּמִשָּׁל

ÄL,ULL: לְּמִיר שַּׁבְּלְא מִלְּמִילָא וִישָּׁוּוֹן انبودا עלוהי הופאָה דִּמִשׁן

ئْرَنْمُە ئىلىدە مُربىد ئىد: וני מכילמא ונה קסנת נסוכא הֹבְוְנִי זֹנִ מִׁיֹפִּוֹא וֹנִנִ בַּוֹכּוֹא וֹמֹל פַּתוֹרָא בַּלְחֵים אַפּּוֹא

袋に、口に止い: يترشك فغربته نيشيرا זְהוְרָי וִיכַפוֹן יָהֵיה בָּחוּפָּצָה וופוסון הביהון לבוה אבת

> 'səsnoy their families, by their fathers' from among the sons of Levi, by Take the sum of the sons of Kohath

in the tent of meeting. enter upon the service, to do work even until fifty years old, all that from thirty years old and upward

about the most holy things: Kohath in the tent of meeting, This is the service of the sons of

testimony with it; screen, and cover the ark of the they shall take down the veil of the Aaron shall go in, and his sons, and when the camp setteth forward,

staves thereof. cloth all of blue, and shall set the sealskin, and shall spread over it a To gariyoon a gooring of

continual bread shall remain wherewith to pour out; and the pans, and the bowls, and the jars put thereon the dishes, and the they shall spread a cloth of blue, and And upon the table of showbread

set the staves thereof. with a covering of sealskin, and shall cloth of scarlet, and cover the same And they shall spread upon them a

על בן המשים כחו מכחיש מעתה: נממלא כחו מכאן אמרו (אבות ה, כא) בן שלשים לכח והייחר – בנסוע המחגה. כשהטנן מסחלק הם יודעין שיסעו: משק והן מבן שלשים ועד בן המשים שנה והפחות משלשים לק - המפורש לו בפרשה זו ולק ילערכו הלוים בני קהת הלה לשה:

וסמווכם וסמובטוט וספרוכט וכלי שרם: המקודש שבכולן האכון והשלחן המשכן (שמות כה, כע): הנסך. הכסוי לשון משך. (שם) (+) qrw nqrwa.

(ד) קערות וכפות קשות ומנקיות. כגר פירשמי במלחכת (ב) נשא אח ראש וגרי. מנס מסס מם סרמויין לעבודם (פ) ובא אהרך ובניו וגרי. יכניםו כל כלי וכלי לנרמקו

משר יוםך בהם:

देष इत्वः בַּלְבַבַּנְ הַּמִּלְנִע אַּהָּב וֹהָבַעוּב מַלְלַמְוֹיִהְ וֹאָתַ־מַּחָהִמָּיִרָּ וֹאָתַ מִנְבַע בַּמֹּאִנְבְ וֹאֵטַבְיַבְּנַהְיָבִיבֹ וֹאֵטַבַ لْمُكَالِينَ كُلُابِ يُعْرِّمُ لَاحْمِينِ هُلِي

הַמְוּמֵ: מְבְּסֵׁר עַּוֹר מְּחַשׁ וְנֶתְנְיִ עַלְ־ לְחִוּפְּאָר דִּמְשַׁדִּ סְסְגוֹנָא וְיִהְנִין

שַׁבַּבַּבְיוּ מִּבְיַבַ מַּבְּבַּבְיוּ מִּבְבַבַּבְיוּ קבֶקת וְכְּפַּוּ אָלְוֹ בְּמִכְּמָת עִּוֹר וְעָלְר וִמְוְבָּח הַוְּהָב וִפְּרְשׁוֹ בָּגָר

הַמְוּמ: בְּמִבְסֵע מַּוָר מָחַשָּׁ וֹלִטִלִּוּ מַּלְ-אָלַבְּבַּינֹע עַכְּבָע וַכְסוּ אַנִּעָם יי אָהָוֹר וְהָוֹנִינִיבַיָּם בַּלֵּנְהָ וֹנִטִינִי لْخُطُلِهِ \$1 حُج ـ خُجْرٍ ـ

בּצר צַרְנְבָּוֹן: וֹבְמָּלֵנְ אֵטַבְעַמְּלֵבְּעַ יִּפְּבְּעַ יִּבְּעַ יִנְסְפַּנְן יִטְ טַמְמָא בַּמַבְבָּטַא

ئىڭ ئىلىنىڭ ئىلىنىڭ יפְּרְשָׁי מְלֵיו כְּטָוּי עָוֹר תַּוֹדִישׁ تفأثوب فح فدر تفأقن אָר־הַמּוְלְגֹּת וְאָר־הַיִּעָּיִם וְאָר־ לְּיִ וֹמְבְׁעִׁי הֹלְנִוּ כִּבְיִם אָּעַרַעַּמְּחְהָּתְּי וֹלְטְׁלָּוּ מֻּבְּׁגִוּ אֲשִׁ בַּבְרַבַבֶּגוּ אַמְּהַבּ

> וֹנִת כָּל מָנֵי שִׁמִּישָה דִּישִׁמִשׁוּוּ ווֹט גּוּבְטַבַא ווֹט מָטַטַּוֹטַבַא מׁנֹבׁשׁא בַאַנְבוב, וֹנִט פּוּאַנַבּא וופבון לבוּשׁ מַכְלָא ווּכַפּוּן זִת

מַל אֲבִיקא:

נת אָריחוהי: בחופאה דמשה ססגונא וישוון לבוש תַּכְלָא וִיכַסוֹן וָתִיה נגל מודקהא דוהקא יפרסיו

ווטוון מכן אַרוּהא: נְהְהוּלְ בְּחוּפְּאָה דִּקְשַׁךְ סְסְגוֹנָא ניטנון ללבוש שכלא ויכפון וופבון ונו פל מנו שמושא

أنظلونا لأحبين كحيم لالأثا:

袋に、口に亡、: חופְאָר דִּמְשַׁךְ סְסָגוֹנָא וִישַּׁוֹלוֹ מני מדבקא ויפרסון עלוהי מֹנְרוּפִּוֹטֹא וֹנִע מִוֹבְלוֹא כּב מַבְיבוֹטָא וֹנִים אַנְבוֹנִים וּנִים דישמשון עלוהי בְּהוֹן יָת ליקנין עלליהי נת כל ענוהי

> minister unto it. vessels thereof, wherewith they and its snuffdishes, and all the oil light, and its lamps, and its tongs, and cover the candlestick of the And they shall take a cloth of blue,

sealskin, and shall put it upon a bar. vessels thereof within a covering of And they shall put it and all the

and shall set the staves thereof. cover it with a covering of sealskin, shall spread a cloth of blue, and And upon the golden altar they

them on a bar. covering of sealskin, and shall put cloth of blue, and cover them with a in the sanctuary, and put them in a ministry, wherewith they minister And they shall take all the vessels of

cloth thereon. from the altar, and spread a purple And they shall take away the ashes

staves thereof. covering of sealskin, and set the and they shall spread upon it a the basins, all the vessels of the altar; flesh-hooks, and the shovels, and minister about it, the fire-pans, the vessels thereof, wherewith they And they shall put upon it all the

dL): (9) מלקחידו. כמין לבת שמושך בה את הפתילה לכל מוהשמים רבולה תחת הבגד כארי בשעת המשעות (יומא כא,

מעל המובח: מגרפום ובלע"ו ווידי"ל והן של נחושם ובהן מכבדין אם הדשן שעל המוצח להפכן כדי שיחעכלו יפה ומהר: יעים. הם סגמליס: מזלגות. לנוריות של נחשת שבסן מכין באבריס כמין מחבח שאין לה אלא שלש מחילות ומלפניה שואבת את (14) מחחח. שנקן מומיס גמליס למרומת קדשן שעשויק

סשמן וספמילום: דשן סגרות כשמעיבן: נרחיה. לולי"ש בלע"ו שנותנים בסן סגלגלים ואין לה מחילה לפנים אלא מלדיה וחוחה בה אח לד שירלה: מחחחיה. כמין כף קטנה ושוליה פשומין ולה ב) וחיים שורפתו שהיו כופין עליה פסכתר של נחשת (עירובין

(10) אל מכסה עור חחש. למין מרלוף (כליס לג):

טפנימי: המשכן שהוא קדש והן כלי הקערת שמשרתין בהם במובת (12) אח כל כלי השרח אשר ישרחו בם בקדש. נמוך

מת הדשן מעליו: ופרשו עליו בגד ארגמן. ומש שירדה (13) ודשנו את המובח. מונח הנחשמ: ידשנו. יעלו

לבונ בּאָביק מוִמֶּר: הַלְּבֶישׁ נְמֶתוּ צֵּבֶּר מַשָּׂא בְּנֵי־ בְּנֵי־קְּהָאָת וְּלְאִ־יִּגְּעָי אֶלְ־ בּנְסָׁתַ הַמְּהָנְה וְאַהְרִי־בֶּן יָבְאִנּ ور הַפְּבֶה וֹאָט־בְּלִ־בְּבֶוֹ הַפֹּגָה יָה מּוּדְשִׁא וִיָה בְּלְ מָנֵי מּוּדְשִׁא

نْدُدُدُّنْ (ق) تقففذا أخد لخفد جب خكثم המשְּחָה פְּקַבַּת כַּל־ _ك הַכּהֵן שֶׁמֶן הַמָּאִיר יקַטָּרֶת ڲڂؗڟؙٳڐٳ

ר אַהַרְן לֵאמָר: מפמיר ווְדַבַּר יְהַנְה אָל־מֹשֶׁה וָאֶל־ וּמַבִּיל יִי עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרוֹ

¾ אַבְעַבְּיִנִינִי אָּטַ מֻּמְבֶּׁם מִמְּפַּׁנַוֹּטַ בְאַ טְמִּנְגוּוְ זְטַ מִּנְבַּם זַבְעַּיִּנִי

בֿומֿאַנ: אֹנְהָה אֹנְהָה הֹלְבֹּלְדִינִין וֹאָלְב וּנִתּוֹנְן זֹטְבוֹן וֹלְבֹר וֹבֹר הֹלְ אַבְרָן וּבְנְיִנְ יִבְאַנּ וְשְׂמָנִי אִיְהָם מּנִּדְשִׁיָּאַ אַבְּרָן יּבְנִיהִי יִיצְּלְנִּ פּי בְּגִשְׁמֶם אֶמַלְבֶּשְׁתְ עַפְּגִשְׁמִים יִמוּתוּן בְּמִקְּרַבְּהוֹן לְקוֹדֶשׁ וּנֹאָטו הַאָּה לַטָּם וֹטִינִ וֹלַא לֹמָטוּ וֹבֹא הַכִּידוּ לְחִוּן וִיִיחוֹן וֹלָא

הקָדֶשׁ וָמֶתוּ: (פּ) ממיקים וְלֹאִ־יְבְּאִיּ לְרְאִוֹת בְּבַלָּע אָתִּד וְלָא יִיעַלּוּן לְמִחָּיִוּ בַּּד מְכַפַּן

> זַלוֹלָא: בון מסוב לנו לבי למהפן וטבון לטובאא ולא ומוטון הגלגו לני לטי למסק ולא בְּמִמָּלְ מַמְּבוֹנִאַ וּבְתַר בּוֹ إججِرَٰ אַהַרֹּן־וֹּבְנְיִוּ לְכַפֹּת אָת־ וִישִׁיצִי אַהַרֹן וּבְנוֹהִי לְכַפָּאָה

בְּקוּדְשָׁא וּבְמְנוֹה: מֹסְבוּע כַּבְ מַמִּכֹּנֹא וַכַבְ גַּבִּינִי نظميثك בוסמוֹא ומֹנֹשׁמֹ خُلْتَاتُه ממבא באַנבונניא וֹבְמָסִיר לְאֶלְמָּזָר בָּר אַבַרוֹ

خِيْرَمْد:

לבים מנו בינאי:

פּוּלְחָנֵיה וּלְמַטּוּלֵיה:

נְישׁ מְנֵי לִידְשְׁא נְלָא נְמִיחִוּן:

meeting. sons of Kohath in the tent of These things are the burden of the touch the holy things, lest they die. to bear them; but they shall not that, the sons of Kohath shall come the camp is to set forward—after furniture, and all the holy vessels, as made an end of covering the holy And when Aaron and his sons have

sanctuary, or the furniture thereof.' all that therein is, whether it be the charge of all the tabernacle, and of anointing oil: he shall have the the continual meal-offering, and the the light, and the sweet incense, and Aaron the priest shall be the oil for And the charge of Eleazar the son of

Cut ye not off the tribe of the and unto Aaron, saying:

And the LORD spoke unto Moses

among the Levites; families of the Kohathites from

service and to his burden; appoint them every one to his Aaron and his sons shall go in, and approach unto the most holy things: may live, and not die, when they but thus do unto them, that they

covered, lest they die.' holy things as they are being but they shall not go in to see the

The Haftara is Hosea 2:1 - 2:22 on page 184. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftara on page 209.

ىغۇ يېتىچە بىنى چىڭىنىڭ چىغىنە: ،توڭىڭ بې بوت ئىس چىۋىدە:

:Suives And the Lord spoke unto Moses

17

81

מימק בידי שמים: הקדש. המנורה וכלי שרם: ומחו. שאם יגעו חייבין זו אבל משא בני גרשון ומררי שאינן מקדש הקדשים על פי

סיס ממונס על משא בני קסם לצוום איש איש על עבודמו ועל ורכקו אומו במכסס פלונים ובלוע שלו סוא כסויו: ולורו ולסקריב בעת מניימן: פקדת כל המשכן. ועוד שמן ולמכם ושמן סמשפס ומנפם ספמיד עליו מועל ללוום (18) ופקדת אלעוד. שהוא ממונה עליקה לשאה אומה (18) אל חבריתו. אל מגרמו להם שימוחו:

היממר היה כמו שכמוב בפרשת נשה (להלן פתוק כת): (פו) לכסה אה הקדש. פארון יפמופה: ואה כל כלי משאו וסוא סמשכן וכל אשר צו כל הפדורים למעלה צפרשה

שלו כמו שפירשמי למעלה בפרשה זו ופרשו עליו בגד פלוני (02) ולא יבאו לראוח כבלע אח הקדש. למוך נרמק

61

يرَم حُرِيْهِ كِنْ لِمَا خُرِيْهُ فِي لِيَامَ خُرِيْهُ فِي لِيَامَ خُرِيْهُ فِي لِيَامَ خُرِيْهُ فِي الْأَمْ ف יי לַהָא אָעַרַרָאָה בָּנָרְ גַּרְשָּׁוֹן נַּם־

ختلة: ختلانا: אַף אָנוּן לְבֵית אַבַתַתָּהוֹן לבוק זנו שוּאַבּן בּנוּ דּבַאוּן

houses, by their families; Gershon also, by their fathers' Take the sum of the sons of

77

הַבְּבַר בְּאָבַל מִנְמֶּר: בֿל_עַבֿאָ לַגֹּבָא גַּבָּא לַהָּבָּע ַ מִבֶּן שְׁכַשִּׁים שְּנְּח וַמַּעְּכִח עַּר

זַטְגָא: **ほ**にく立じれ נטענן כַּל דְּאָמֵי לִחַיָּלָא חֵילָא בר המשון שנין שמני מבּר שַּׁלְטַּוּן הָּנָּוּוּ וּלָהִוּלָאִ

in the tent of meeting. wait upon the service, to do service number them: all that enter in to until fifty years old shalt thou from thirty years old and upward

ַלְעַּבְּר וּלְתַּשָּׁאִ: אַר עַבֹדָת מִשְׁפְּחָת הַגּּרְשֻׁנִיּ

לְמִפַּלַע יִלְמִּמַּלִ: פּוּלְטוֹ זֹבְאָּנִׁי דֶּבְאָוֹ

bearing burdens: the Gershonites, in serving and in This is the service of the families of

ן אָת־מָסַך פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר: בַשַּׁבַהַ אָּמֶבְבַלֵּנִ מִלְמָּגֹבִי לו" אָהַל מוֹעָּר מִכְסֶּהוּ וּמִכְסֶה ַנְלָּמִּאָנ אָּע_נְרִיעָּת תַּמִּאָבֹן נָאָע_

פַּבְסָא בַּעַבַת מַמְּכַּן וַמָּנָא: בְּסְּמִינְגָא בַּהַּלְוִנִי מִלְהִּגלָא וֹנִע משפן זמנא חופאיה וחופאה נוֹמַבְנּוֹ נִנוֹנִתְּנִי תַּמִּבֹּוֹא נוֹנִי

guireem the screen for the door of the tent of sealskin that is above upon it, and its covering, and the covering of tabernacle, and the tent of meeting, they shall bear the curtains of the

and the hangings of the court, and

למם ומלבני מַבְבַבְיִם נְאָנו כַּלְ_אָאָהַר וֹמָאָנו וֹאֵע מֵיהָבִיהָם וֹאֵטַבַּלְבַלָּגְ تر في المريد المناقل في المرابعة المرا פָּתַחו שַׁעַר הֶחְצָּר אֲשֶׁר עַל־ דְּטִעְלָּגְא דַּתָּרִע דְּרָתָא דְּעַל لْمُعْرِ كَاكِٰمُ، لِتَافَةِدِ لَمُعَادِمُوكَ! لَنْهِ وَلَــُدِ، يَدَلَوْمُ لَنْهِ فَدُوْمُ

ביקמסר להון ויפלחין: כֿל מָנֵי פּוּלְטַנְרוּוּ וְיָת כַּל מַמִּבֹּנֹא וֹמֹל מַדְבָּחָא סְחוֹר

therein shall they serve. there may be to do with them, of their service, and whatsoever their cords, and all the instruments and by the altar round about, and the court, which is by the tabernacle the screen for the door of the gate of

בְּמִמְּמֶבֶׁר אָר בְּלְ־מַשְּׂאֶם: بذرج لتجلثاه بظكلتاه لتخيام ¿ מַבְבַעְ בְּנֵגְ בַיִּנְבְאָנְהְ לְכְּלְ_תַּמִּאְם מַּכְ פַּּיְ אַנְיַנְן יּבְּלָּיִוּ מִּהְיָּנִי כָּכִ

בַל מַמּילִהוֹן: וֹטֹמִתְן הַבֹּיִבוּוְן כַּמִּסָּבֹא וֹט ه بخلالا با לא פּילְטוֹ לּנִי נִּרְמִּיִוֹ לְכֹּא על מימר אַהַרֹן וּבְנוֹהִי יָהֵי

charge all their burden. ye shall appoint unto them in burden, and in all their service; and sons of the Gershonites, in all their his sons shall be all the service of the At the commandment of Aaron and

ظُلِهَتُدُا يَوتَا: (a) וּמָמֻתַּבַעַבַּ ※「口口口 עַנֶּב<u>ְ</u> 127 CWETT

בּאַנִיסְׁנוּ בַּר אַבַּרן כְּבַּנִא: במשְׁכּן זְמְנָא וּמִפּוֹבְיהָוֹלָא בין פולחן זרעית בני גרשון

the son of Aaron the priest. shall be under the hand of Ithamar rent of meeting; and their charge the sons of the Gershonites in the This is the service of the families of

את יריעת המשכן. משל המממונום: נאם וכשול: בני קסמ לראומ כמס יש שסגיעו לכלל עבודס: כל אשר יעשה להם. כמרגומווים כל דיממפר לסון לבני (בב) נשא אח ראש בני גרשון גם הם. כמו שלוימיך על סקוככיס ומגיניס על סמשכן ועל מובח סנחשת קביב: ואח

(26) אשר על המשכן. כלומר סקלעים וסמפך של מלר עורום אילים מאדמים: מסך פחח. וילון המורמי: ביד מיממר בן מסרן סכסן: אהל מועד. יריעום עוים סעשויים לאסל עליו: מכסהו. (27) על פי אהרן ובניו. ואיזה מהבנים ממונה עליהם

אַבטָם הִפְּקָד אַמָם: י^{אנקן} לדו מבוב, לממפונים לבית לדו מבו מבו, לזומנטיון לבית

אַבְהָהָהְרוֹן הִמְנֵי יָהְהוֹן:

their fathers' houses; number them by their families, by As for the sons of Merari, thou shalt

אָבֶל מוּעֵר: עַבָּאִ לְאֵּבְא לְתְּבֶּע אָנִי־עָבְרָה הָרָהָה בְּלִי דְּאָנִי לְתִּבְּא לְתִּפְּלְוּ יָנִי ود چו־הַמִּשִּׁים שְּׁנָה הִפְּקְבֵה בְּלִ- וְעַּרְ בִּרְ הַקְּשִׁיוֹ שְׁנִין הִקְּנִיוֹ ظڤا ۿحيهد هُبُد نَمِهُجُد نَمَّد نَمَد فَحَد فَجُنا هُنا نَجْمَاهُم

פּגלַעוֹ מֹמֶבּוֹ זִמְנֹא:

work of the tent of meeting. entereth upon the service, to do the number them, every one that even unto fifty years old shalt thou from thirty years old and upward

וְעַמוּדֶרוּ Tääčl יי עַבְרָהָם בְּצְּהֶל מוֹעֵד קרִשִׁי ַן וּאָת מִשְׁמֶבֶת מַשְּׂאָם לְכְּלְ וְדָא מַשְּׁרַת מַשּוּלְהוֹן לְכָל

מֹמּבֹּלֹא וֹמֹבֹרונִי וֹמַמּירונִייִ פּוּלְטַוֹעוָן בַּמַמָּכּן וֹמָנֹא גַפּּי

sockets thereof; and the pillars thereof, and the the tabernacle, and the bars thereof, in the tent of meeting: the boards of burden, according to all their service And this is the charge of their

ជុធ្ង់ង៉ុ⊏ៈ ದಡಿದ್ದಿಗ نظظيه לכיהם יללא עבדתה ילשמת

מַמּילְהוּן: يخهُمُثلًا نفرياً ثب مُدّر مَهَدَب خُرِّح مُدْبِياً يَخْرِح هَيْخَانُكِياً וֹסְמְבִיבוּוֹ וַסְבִּיבוּוֹ נַאָּמוּנִיבוּוֹ וְעַמּוּדִי הֶחְצֶּר סְבִּיב וְאַדְנִיהָם וְעַמּוּדִי דָרְחָא סְחוֹר סְחוֹר

the sons of Merari, according to all This is the service of the families of burden.

instruments of the charge of their

pertaineth to their service; and by

about, and their sockets, and their

and the pillars of the court round

name ye shall appoint the

appurtenance, and all that pins, and their cords, even all their

בּוֹב אִיסִמֶּר בָּוֹ־אַבָּרָן הַכּבַוֹן: יי^{כ במול} לְבְּלְ־שְּׁבֹדְהָה מִשְּׁפְּחֹת בְּצָהֵל מוֹשֵּרִ מיכ במול לְבְלִ־שְּׁבֹדְהָה מִשְּׁפְּחִת בְּצָהֵל

בְּבַבְּאַ: tila kaidán to abol خرخم هيخيائديا خميضوا نفائع בון פולטן זבהלט לני מבני

of Aaron the priest.' under the hand of Ithamar the son their service, in the tent of meeting,

לַמָּאָפּׁעִטַּם נַלְבָּגַיע אָבָעָם: تظثنة ₁¿ וִיִּפְלְּד מֹשֶׁה וַאַהָּרָן וּנְשׂיאֵי

לַזְבַׁהְנְטַבַּנוֹ נִלְבָנִנִ אָּבַבַּנִנוּ: ימֹלא מָמֵּע וֹאַנִירָן וֹנַלַנִילָּ

their fathers' houses, Kohathites by their families, and by numbered the sons of the princes of the congregation And Moses and Aaron and the

לַצְּבָא לַמְבַרָר בָּאָרֶל מוֹמֶר: ؆ؚڽڗ۪٦ בֿק_עַבֿאָ ظۋا שֶׁלְשֵּׁים שִׁנָּה וָמָּבְלָה וָעָּר

זַרְיָלָא: ختدخم خوبخنثم فمهوا בו שלאון אָנון כַּלְ גַאָּשׁוּ מבּב שַׁלְטִין אָּנון וּלָהִּילָא וֹתַּב

service in the tent of meeting. that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

אַלְפָּוֹם חֻּבָּת מָאִוָע וֹשְׁמָהֶּים: ڂػڐؠؿڡ くはや辱하다ロ

XÇGL άĊα

thousand seven hundred and fifty. them by their families were two And those that were numbered of

98

₽€

78

18

о٤

67

היו ליריעות ולקלעים מלמעה שלה תגביהם הרוח ויחדות (פ"ה): ומימרי הקלעים במשא בני גרשון היו וימדות ומימרים העליונה בכלונסות וקונדסין כמו ששנייה במלאכת המשכן ויחדתם ומיחריהם. של עמודים שהרי יחדום ומיחרים היו לעמודים שביב לחלות בהם הקלעים בשפתם

فك منهد لهُتَدِا مَح فِي نَدِيْت مِهْد الْمَثْد الْمُتَدِا مَح مُرْمَدُه يَانَا בּלַ עַמְכָּע בּאָעַל מוָמֹע אַמֶּר בּפַּלָע בּמִמָּכּוּ וֹמִיֹא בּמִיֹא אַּכֶּוּר פְּקוּדִי מִשְּׁפְּחָוֹת הַפְּקְהִי אִכִּיןְ מִנְיָנִי זַרְעֵּיָה קָהָה בָּל

ילְבָּית אָבִנִים: מי יפַּכוּב׳, בְּנָגְ צֶּבְאָגוֹ לְמָאָפַבּונִטִם יִמְנִגָּוֹ, בְּנָגִ צֶּבְאָנִן לְזָבְאָּנִטִינִן

نْجُدْنِهِ ݣَحُنُكُ نَكُ خُنُكُ نَكُ لِهُ خُلُكُ لِمُ

לַצְּלָא לַמְּבָרָה בְּאָהֶל מוִמֶּר: <u>שְׁלְרֵ</u>ׁר מבּן שְּׁלְשֵׁים שְּׁנְּיוֹ וְמָּמְלְיִי וְמֵּי מִבּּר מִּלְמִין שִׁנִּין וּלְמִּילְאִ וְעַר

ختدخع خصبخانه فمهوا בְּלְ-חַבָּאִ בָּר חַמְמֵּוֹ מִּנִוֹ כִּלְ דְּאָנִי

מאָנת ישָׁלשִׁים: ۾ ڇي د رڻ 🗖 수학학록하다 다

וְשֵׁית מְאָה וּהָלְהִין: - אְּבִנִים אַּלְפְּוֹם וֹמִאָּה לְבֵּוִם אָּבֹטַטִּׁטִוּן טַבוּן אַלָפוּן מללניהון לַזַרְעַּלְּיַהַ

فَرَا مَشِد لَمُتَذِا مَرْ فِي زَبِيْد: مِشِد لَمَتِدا مَرْ مَامِدَهِ يَانَا: خُرِـ لَمْتُد خُهُنُر مِيمَد لَاهُد خَرِ لَـ فَرِب خَمَهُ وَا نَفْتُه لَـ فَتُهُ هُمْ لا فَحَادِتِ، مَا مُعْظِيرِ خَيْرٌ، لاَلْمِياً الْعُمْرًا مَاثُنَا، يَلْمُنْ خَيْرًا مُثَاثِرًا عَيْرًا عَلَيْكًا عَيْرًا عَلَيْكًا عَلَاكًا عَيْرًا عَلَاكًا عَيْرًا عَلَاكًا عَلَاك

לְמָּהֻּפַּׁעִנִים לְבָּינִע אָּבָטִים: ته بغُريت، ظهُفَيْن خَدْر طَلْنَد بِهُزَرَر

לַנְרְעָּלְיִינִן לְבָּיִת אָבְּבְתָּלִינוֹ:

לַבְּלָא לַהַבְּרָה בְּאָמָל מוִמֶּר: ç|<u>_ಗಳಭ್</u>ಭ್ ؆۪ڎ۪ڔ٦ מבּן שְׁלַשֵּׁים שִׁנְתְ וַמְּהַלָּת וֹמָּת

Łürża żerżita tańci בֹּלְ-עַבֹּאָ בֹּר יַנְמָּמֵוּן מִּנִּוּ בֹּלְ גַּאָּנִיּ מבּב שׁלִטוּן מָּנוּן וּלָהִולָא וֹהַע

הְּלְמֵּע אֹלְפּֿוֹם וּלִאִלוֹים: ** וּיִהְיִּי פְּקְּדִיהָם לְמִּשְׁפְּׁחִתְּם

שׁלִשׁא אֹלִפּׁגּוּ וּמֹאִעוּ: מלוניהון לזרעולהוהו

יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: هُمُّد فَكَد مَيْمُدِ لَمَكَدِلَ مَحِ فَن يَخَرَّهُ مَيْمُد لَمُّنَادِلَ مَحِ مَنفِدُهِ هُٰذِت فَطِيرَ مُشِفَائِن فَتَرْ مُلُكِّرٌ هُذِيا مُثَنِّرٌ يَلَمُنْ فَتُرْ مُلُكِرً

בּוֹ בִּירָא דְּמִשֶּׁה:

hand of Moses. commandment of the Lord by the numbered according to the meeting, whom Moses and Aaron all that did serve in the tent of of the families of the Kohathites, of These are they that were numbered

'səsnoy families, and by their fathers' the sons of Gershon, by their And those that were numbered of

service in the tent of meeting, that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

and six hundred and thirty. fathers' houses, were two thousand them, by their families, by their even those that were numbered of

commandment of the LORD. Aaron numbered according to the tent of meeting, whom Moses and Gershon, of all that did serve in the of the families of the sons of These are they that were numbered

'səsnoy their families, by their fathers' the families of the sons of Merari, by And those that were numbered of

service in the tent of meeting, that entered upon the service, for even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

thousand and two hundred. them by their families, were three even those that were numbered of

 $\dagger \dagger$

77

οt

68

the Lord by the hand of Moses. according to the commandment of whom Moses and Aaron numbered of the families of the sons of Merari, These are they that were numbered

אַ⊏טֶּם: **ಗ್ಗೆ ದೇ** ಭಿರ **Ľ**ĠĹ;□ ڇِا ـ الْعِيَادُ الْهِ يَا الْعَيْدِ الْهِيْدِ الْعِيْدِ الْعَيْدِ الْعَلِيمِ الْعَيْدِ الْعِيْدِ الْعَيْدِ الْعَلِي الْعَيْدِ الْعَلْمِ الْعِيْدِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعِلْمِ الْعَلْمِ الْعِلْمِ الْعَلْمِ الْعِلْمِ الْعَلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعِلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعِلْمِ الْعَلْمِ الْعَلْمِ الْعِلْمِ
رخِرْن خَيْلُمُنْكِيا بَخْدُن هُدُكُنُكِيا: וּנֹמָּיִאָּיִ יִמְּבֹאָץ אָנַ וְנַבְּנִבִּי יִמְּנִאָּץ זִּנִ קְיִנֹאָי

fathers' houses, by their families, and by their and the princes of Israel numbered, Levites, whom Moses and Aaron All those that were numbered of the

ַ ជុំឃុំង ឝ្
ឃុំជ្រុ ជាម្នេក: كريوك يوخير يوخيد ريوكير بهور جفورا فالأوأون ؆۪ڎ۪ڔ٦ מבּן שְׁכַשַּׁים שְׁנָּעוֹ נְמָהַלְע וֹמֹר מבּר שַלְטִין שִׁנִין וּלְמִּילָא

יפילחן מטיל במשבן זמנא: בֿל_עַבָּא וֹמֹּג בּֿג עַמְאָנוֹ אָנוֹ בַּגַ

נְעַמָּה מָאָנִע וּהָּמָנִים: ۱۹۶ (۱۳۲۱) فَكِلَالِينَ شَمِرْنَ كَبْرُفِيهِ لَتِينَ مَثِرَتَ بَعْرُفِياً

ימנינוהי וְפַפּוּר יִיָּ יְתְּשֶׁה. על פולחניה ועל מטוליה ドは役に ťĒL מֿל מומרא דון מוא וָהַדוֹן

נְחֲמֵישׁ מְאָר יּחָמָנוֹ:

יְהֹוֶה אֶת־מֹטֶה: (פ) וְעַלְיהַשְּׁאָוֹ וּפְּקְדְׁיוֹ אֲשֶׁרְצְנְהָוֹ * מַשְּׁר אָישׁ אָישׁ עַל־עַַבֹּרְהָוֹי על־פּֿי יְהוֹה פָּקָר אוֹהָם בְּיַר־

וּמַבַּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

בּ אַנב<u>יבְרָי</u> יִשְׁרָאָכ וִישַּלְּחוּי מִוֹר

علاء ניְדַבֶּר יְהוָֹה אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

שְׁמָא לַנְפָּשׁ:

נקשָא: בְּבְאִנְר וְכָלְ בִּמְסָאָר לְמִמֶּוּ עַמּעַנְיִר בְּלְ־צְרִוּעַ וְכְלִי יַנְן מִיִּשְׁרִיהָא בָּלְ יִּסְנִיר וְכָּל פּפֿיד וָת בְּנֵי וִשְּׁרָצֵל וִישַׁלְחוּן

מבו בתיבם: וְשַׁמְאוּ אָת־עַחֲנֵיהָם אֲשֶׁר אָנִי ַ מְחָוּץ לְמַּחֲנָה הְשִׁלְּחָוּם וְלָאׁ מּוֹבוֹר עַרְינְקבוֹר הְשָׁבְּווּ אָלְ -

נְטְבוּן בַּמְּכִינְתִּי מָבוֹא **LATER されないは**ぬ מֹצַכֹּר עַר נוּקבָּא הַשַּׁלְחוּן

> burdens in the tent of meeting, service, and the work of bearing that entered in to do the work of even unto fifty years old, every one from thirty years old and upward

hundred and fourscore. them, were eight thousand and five even those that were numbered of

84

9t

commanded Moses. also numbered, as the LORD service, and to his burden; they were the hand of Moses, every one to his the Lord they were appointed by According to the commandment of

:Saiyses And the Lord spoke unto Moses,

the dead; issue, and whosoever is unclean by leper, and every one that hath an that they put out of the camp every 'Command the children of Israel,

camp, in the midst whereof I dwell.' them; that they defile not their out, without the camp shall ye put both male and female shall ye put

כמשממו: (ק4) עבודה עבודה. הוא השיר במצלמים וכנורות שהיא הלוים קביב כמו שמפורש בפרשת במדבר קיני (לעיל א, נ)

סיו במלוס מבן שלשים שנס ועד בן המשים: (פי) ופקדיו אשר צוה ה׳ את משה. ומומן ספקודים

סיו שם בשעת תנייתן. תוך הקלעים היא מתנה שבינה. תניית בפרק סנוקין (ם, מ־ב): וישלחו מן המחנה. שלש ממנימ המשכן ושמנה פרשיום נלמרו בו ביום כדלימל במקכם גימין (ב) צו את בני ישראל וגרי. פרשה זו ולמרה ביום שהוקם

ב. עם, מ. ועוד) מדרימנום שמיק ממימ שמיק עלמום: עלמות אדם בלשון ארמי והרבה יש בבראשית רבה (י, א. כת, לופש. דמקאב לממי נפשא דאנשא אומר אני שהוא לשון רבומינו מן המקראות במסכת פסחים (סו, א־ב): שמא אף בשל לויס ואינו משולח אלא משל שכינס. וכל זס דרשו מומר במחנה ישראל ומשולח מן השחים. ועמא לנפש מוחר סרומות סיא מתנס ישראל. סלרוע נשתלת מוץ לכולן. סוב עבודה לעבודה אחרת (ערכין יא, א): דעבודה נושא. היא מתנה לויה. ומעס ועד מוף מתנה הדגלים לכל ארבע

בֿנֹג וֹמִּבְאָב: (פּ) بَهِد بِהَنِّر هِל מَשֶּׁה هِا مِשִּׁ جَمِّه بِשَجْرَ بِ هِם מَשֶּׁה جَا אַנְיִם אָל־מָהָנִיץ לְמַּהָנָה בַּאֲשֶׁר יִהְהוֹן לִמִבָּרָא לְמַשְׁרִיהָא تَامُّمُهِ حَالِ خُدْلَ نَمْلُهُمْ تَنْمَخْلَهِ تَمْحَلِهِ حَالَ خُدْ نَمْلُهُمْ نَمَجْلِهِ

מַבְרוּ בָנֵי וְשִׁרַאָּל:

Moses, so did the children of Israel. camp; as the Lord spoke unto and put them out without the And the children of Israel did so,

נִיְדַבֶּר יְחְנְוֹח אֶלְ מִמֶּח כֵּאמִר: ימַכִּיל יִיְ מִם מִמֶּח לְמִימַר:

نْكُمُكُت يَتْكُم يَتَكِيرُكُ: הְאָבְׁם לְמִׁעָּׁלְ מִעַּלִ בַּיּהוְוָה אַנְשָׁא לְשַּקְּרָא שָׁסַר בַּוָּם יִי אַמָּבּע בּׁג נֹהְמִהְיָ טִבּּלְ_חַמַּאָע אִטַּא אָרֵג נֹהְבָּרוּן טִבָּל חוֹבֵינ - אַנְּיִינְיִי בְּיִינְ בִּי يَـقـر عُرـِ خُرْر نَشِلَعُرٍ غَرِيهُ غِيـ مَرْدِ مَه خُرْد نَشِلُعُر لَاحَد عِنِ

ויחוב אַנַשָא הַהוא:

<u>×₩</u>□ Çi: تَلَخَيْمُكِي بِقُلْ مُكْرِي لَرُهُمُ لِي الْمُعْرِينِ لِي الْمُعْرِينِ لَا الْمُعْرِينِ لِي الْمُعْرِينِ الْم עַשּׁׁרְ וְהַשֶּׁיִב אֶת־אֵשְׁמִּרְ בְּרֹאשׁׁׁוּ וְנְתִּיבׁ זְתְ חוֹבְתַיה בְּבַּיֹשֵׁיה نكلاتك

נחומשיה יוסיף עלוהי וימין אָטַ טַמּאַטַׁם אָהָּב וֹנוֹצוָן זִט טוָבּנטוָן צַהַּבֹּצוּ

ליהוָה לַכּהֵן מִלְּבָּר אֵיּל קֵדִם יִיִּ לְכְהַנָּא בָּר מִדְּכִרּ הַכְּפָּרִים אֲשֶׁר יְכַפֶּר בַּוֹי עְּלְיוֹי: כִּפּוּרַיָּא דִּיכִפָּר בֵּיה עַלֹּוֹהִי: ⁸ הְאָשֶׁם אֵלֶּיו הְאָשֶׁם הַמּוּשָׁב חּוּבְהָא לִיהְ חּוּבְהָא דִּמְהִיב لْهُمَا جُمُّا رَجُّيْمَ بِهِّدٍ كُلُهُمُ لَا يُعْمَ جُنِهُ كُنْدُدَ قُلْنَاكُمُ لَيُعْمَلُكُمُ الْعُمَالُةُ ع

نَشَلَهُمْ هُمُدِ لَكُلْدِت لِآحِتًا كِلِهِ يَخَذُرُ نَشِلَهُمْ يَنْظُلُحِنَا ذِخْتُنْهُ " וְכְלְשְׁרֵוּמֶּעִי לְכְּלְ שְׁבְׁתְּהֵיִא בְּבָלְ מִוּדִשְׁיִּא

المركبات المادة

י וְאָישׁ אָחַ קֵּדְשְׁיוֹ לֵוֹ יְהְיָוֹ אָישׁ וּגְּבָר יָח טַעְשָּׁר קּיּדְשׁוֹהִי

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

LORD, and that soul be guilty; to commit a trespass against the commit any sin that men commit, When a man or woman shall Speak unto the children of Israel:

9

respect of whom he hath been thereof, and give it unto him in and add unto it the fifth part make restitution for his guilt in full, which they have done; and he shall then they shall confess their sin

shall be made for him. тһе атопетепт, whereby атопетепт even the priest's; besides the ram of which is made shall be the LORD's, the guilt, the restitution for guilt whom restitution may be made for But if the man have no kinsman to

shall be his. which they present unto the priest, holy things of the children of Israel, And every heave-offering of all the

giveth the priest, it shall be his. shall be his: whatsoever any man And every man's hallowed things

נימן לכסנים (פפרי נשה ב): ואשם על פי עדים עד שיודה בדבר והשני על גול הגר שהוא בויקרא (ה, כה) שהוא לריך להביא:

לאשר אשם לו. למי שנתחייב לו (כתובות יע):

בישר של ין לו גו שליס מו בן מו בם מו מם מו שמר בשר הקרוב שונו ואמרו רצומינו (מפרי נשא ד. ב"קקט, א) וכי יש לך אדם שיסיו נמנין לכסן (מפרי נשא ה):

(9) וכל חרומה וגוי. אמר רבי ישמעאל וכי מרומה שנתחדשו בה האחד שכחוב והחודו לומר שקינו חייב חומש נשל ד. ב"ק קמ, ב): מלבד איל הכפרים. האמור מעל בסי וכחש בעמיתו וגוי ונשנית כאן בשביל שני דברים לה' הכהן. קנאו סשס ונתנו לכקן שבאותו משמר (ספרי ונשבע על שקר סיא סאמורס בפרשת ויקרא (ס, כא) ומעלס "ורשים: האשם המושב. זס סקרן וסתומש (ב"ק קי, א): (6) למעל מעל בה. סרי חור וכחב כאן פרשח גרול ממשפחת אביו למעלה עד יעקב אלא זה הגר שמת ואין לו

יורשים: להשיב האשם אליו. כשנמלך זם לסמודום על בסס מלמודלומר לכסן לו יסים בה סכמוב ולימד על סבכורים (8) ואם אין לאיש גאל. שמת התובע שהשביעו וחין לו (שמות כג, יע) תביח בית ה' חלפיך וחיני יודע מה יעשה מלמוד לומר אשר יקריבו לכהן אלו הבכורים שנאמר בהם (ד) אה אשמו בראשו. סוא סקרן שנשבע עליו (ב"ק קי, מקריבין לכסן וסלא סוא סמחור אחרים לבים סגרנום ומס

77

45,44

ניִדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

וּמַלַּיל וְיָ עָם מֹשֶׁה לָמֵימַר:

and say unto them: If any man's Speak unto the children of Israel,

And the Lorp spoke unto Moses,

:Saiyas

אָמִּשְׁיִוּ וּמְעַּבְר בוּ מֶעַבּ: אַבְנַנִים אָנְהָ אָנְהָ בָּיִר תַּהָּמֶב לְבִוּן נְּבָר נְּבָר אָבִוּ הַסְּמֵּנִ يتدر څرختا نښلېر نغملك

אַטִטגע וּטַמַּפֿר בַּיה שַקר: מבנק מם לנו ומָלאָל וֹשׁוּמָר

against him, wife go aside, and act unfaithfully

and a man lie with her carnally, and

٤ı

וְנַנִיא נִמְּמָאַׁר וָעֵּר אָרן בָּה וָהָוֹאַ נוּ וּנִמְלַםְ מֵמֵּינֵי אִישְׁעּ וְנִסְּמְּרֶת וְּמִּכְּב אָנִת אָטַבְ מִכְבַעַבַיְנַבְתַ וּוֹמָכּוִב וּבַר וֹטַבַ מִּכְבַע זַבְתֹּא

לְנִע כַּע וֹעִיאַ לָאַ אַטְאָדַעַרָּני: ומממבא ובוא מסאדא וסבור וובו מכופא ממיני בעלה

neither she be taken in the act; and there be no witness against her, husband, she being defiled secretly, it be hid from the eyes of her

ڠؚٮ؉ۿۻٳڐؙڷۮ؉ڂ؉ڹڞڟۼٮ؞ מֹלָנו בוּנוֹ שׁנֹאֵנוִ וֹשׁנֹאֵ * אָר־אָשְׁקּי וְהָוֹאָ נִשְּׁמָאָר אַנְ וֹמֹבְר מֹלֵוּנ בוּנוֹ עוֹלֹאָר וֹעוֹנֹא ווֹמֹבר מֹלְוִנִי בוּנוֹ עֹוֹאַר וּעֹנּי

אַטַּטִיה וְהִיא לָא מְסְאָבָא: הוב הקוני. בינו לוֹאָני וֹלוּי, וֹנוּ נְת אָהְתֵּיה וְהִיא מְסְאָבָא אוֹ

defiled; warned his wife, and she be not jealousy come upon him, and he and she be defiled; or if the spirit of upon him, and he warned his wife, and the spirit of jealousy come

עוא מֹנְעַע וֹבְּעָן מַוְבֶּבֶע הַּוֹן: מְּלֵיוֹ קְבַנְוֹר בֶּי־מִנְחָת קְנָאָת לאַ יַבַּט הֹלֵיו הַמוֹ וֹלַאַ יַנַטֹּוֹ האהובע באופע פֿתע האנים ن ں حِتلِ لٰتِدُرٰٰ \$ں کُلٰ خُلْنِ مُكِٰرِنُ וְהַבְּיִא הָאָיִשׁ אָת־אָשִׁתּוֹ אָלַ־ TICT! עוא מֹנוֹעו צוכֹבוֹא מֹבַכֹּנִע לכוְנֹטֹא אָבׁ, מִנֹטַע לַנֹאָטַא مُحربن، مُمُنَّة نَحْة نقدا مُحربن، סאו פֿתּע הָּהֹנוּן לָא וֹנוּל עַלה חַד מוּ עַשָּׁרָא בָּתָלָת לְנִׁע כַּעֲלָא נְנִינֶי, נִע עַנְּבְבָּנָעַ ַ װּבְּרָא יָת אָהְתִּיה

remembrance. memorial, bringing iniquity to fealousy, a meal-offering of thereon; for it is a meal-offering of no oil upon it, nor put frankincense ephah of barley meal; he shall pour offering for her, the tenth part of an unto the priest, and shall bring her then shall the man bring his wife

שסימס למודס לעשות: איש אשר יחן לכהן. ממנות לו יסיו המעשרות פוף שאין שדהו עושה אלא אחד מעשר י) ואיש אם קדשיו לו יסיו מי שמעכב מעשכומיו ואינו נומנן מדרשים סרבס דרשו בו בקפרי. ומדרש הגדס (הנחומה רהס אם קדשיו לו יהיו מגיד שמובת הנאתן לבעלים (שם ו) ועוד כסונם ולוים יכול יבואו ויעלום בזרוע מלמוד לומר ואיש (10) ואיש אח קדשיו לו יהיו. לפי שנאמרו ממנום ומעלה בו מעל. ומסו סמעל:

איש. ללמדך שמועלת בשמיס באיש מלחמה של מעלה ואישה מייך שמלערך לבא אללו להביא לו את הסועה (שם): איש סענין ואיש את קדשיו לו יסיו אם אתה מעכב מתנות סכהן (בו) איש איש כי השטה אשהו. מה כמוג למעלה מן ברלויום לו: - לו יהיה. ממון ברבה (ברכום קג, ל):

ד, מו) שמה מעליו ועבור (שם ז, כה) אל ישמ אל דרכיה לבך:

של מקרא כי משמה מע מדרכי לניעות ותחשד בעיניו כמו (שם

כי משמה וכתיב בו (משלי ו, לב) נואף אשה חשר לב. ופשומו

(שם) אין המנאפין נואפין עד שמכנס בהן רוח שמוח דכחיב

מלמעס (מנמומל נבל ס): כי תשטה אשתי. בנו לבומינו

וגרי. כלומר סוא המרה בה ועברה על המראמו ואין ידוע אם מקמרי עס אים פלוני: והיא נטמאה או עבר עליו פירשו רבוחינו (סומה ג, א) לשון החראה שמחרה בה אל (14) ועבר עליו. קודס לממירס: רוח קנאה וקנא נקנסט כמו (דברים כב, כח) ומפשה ושכב עמה (ספרי ז): בה. במומחה הבל יש עדים לקחירה (שם ב, ב): נהפשה. נטמחם לה היתה שותה (קומה ב, ב. לה, ב): ועד אין בימס: ועד צין בה. סא אס יש בס אפילו עד אחד שאתר קפרי ז. מנמומא ז): ונסתרה. שיעור שמראה למומאת ומעמעס (ס"ח ומעליס) חין המיס בודקין חוחה (סומה כז. שס): ונעלם מעיני אישה. פרע לקומל הל לס היה רולה כמעשה בשמי החיות שהיו דומות זו לזו (יבמות לה. תנחומה זרע. שכינמס פוקלת מומסומין שכינת ממומס פוקלת מומס מים (קומס כת. תנתומה נשה ו. קפרי ז): אחה שכבה ושכב איש אחה. אים פרט לקטן ומי שאינו (13)

خظتر نسثي: וְטַלְבַוֹר אָטַב עַכְעַוֹן וְעֵהֵמֹבִב וּלָבור וָטַבּ כִּעַוֹל וּלִמִּנִב

and set her before the LORD. And the priest shall bring her near,

بتخيا بنبرا هِا-بهرت: نثثب خكككم بفهجًا سائے: בּבְלְיִבְנְוֹנֶתְ יִמִּן־הֵמְבָּרָ

וופב פֿעוֹא מו כוור בּמָאן

the water. the priest shall take, and put it into that is on the floor of the tabernacle in an earthen vessel; and of the dust And the priest shall take holy water

יְבְיָדְ הַפֹּהֵלְ יִהְיִי מֵי הַמָּהָים מְנְתַוֹע תַוּּכְּרוֹן מִנְתַת קְנָאָת הָוֹא בוֹאַמֵּע וֹלִנַוֹן מַּגַ_כַּפָּגִּעַ אָע ⁸¹ לפְּנֵי יְהוֹּהְ יִפְּרַעֹ אָת־רַאִּשׁ עכבון 「口はは「下

מַלַמִּמּגָּא: בַבְּבַוֹא יַהוּן מַיָּא מָרִירַיָּא מֹנֹעַע ענֹאָעָא עִיא וּבִירָא מֹל ינַהָהָא יָת מִנָהַת דָּכִרְנָא ונפֿבה זע בנמא באטטא ונטנו אָר הָאָשֶּׁה וּיקים פְּהָנָא יָה אָהְהָא בַּרָם יִין

causeth the curse. his hand the water of bitterness that jealousy; and the priest shall have in hands, which is the meal-offering of the meal-offering of memorial in her the woman's head go loose, and pur before the Lord, and let the hair of And the priest shall set the woman

ַבְּמְאַבְרֵים הַאֵּכֶּה: הַמְאָבְרִי קַּחַר אִישֶׁךְ הִנְּקְי מִמֶּי הַמֶּרִים אֹלְּךְ וְאָם־לָא שְׁמֶית שָׁלֶּאָה إبَهُفِرهِ لاَمُن يَحَيَّا إِلِاَمُّا لِ

זַכְאָר מִמּיָא מָרִירַיָּא מַלְמִּמַיָּא לאַסְׁעַאָּבָא בָּר מִבַּמִּלְיִבְּ הַנִּי

water of bitterness that causeth the husband, be thou free from this to uncleanness, being under thy thee, and if thou hast not gone aside woman: 'If no man have lain with swear, and shall say unto the And the priest shall cause her to

שְׁכְבְּתִּי מְבַּלְצָּבֵי אִישֶּׁבִּ: נַמְמַאָע וּנִּשְּׁו אָנְמִ בַּבְּ אָטַ נַאָּבַן אַסְמַאַבַט וַנִּעַר וּבַר בַּנַבַּ נאַט כֿי שַׁמָית מַחַת אִישָּׁך וֹכַיּ

ינת שְׁכְבְמֵיה בֶר מִבַּעָלִיף: וֹאַטַ אָבוּ סָמִית בָּר מִבַּמֹלִיף

with thee besides thy husband defiled, and some man have lain under thy husband, and if thou be but if thou hast gone aside, being

הוא. סקמם סוס. קמם לשון וכר: מנחח קנאח. מעורכם פירשס מדרכיסן (קומס ס. מומומל שס): בי מנחה קנאה נקראות לבונה שנאמר (שיר ד, ו) אל גבעת הלבונה והיא ל. מנמומל נשל ג): ולא יחן עליו לבנה. שללמסומ לכבנם מסוגכ שפשמן לכוי טוכ ופיט משמם במשל (סומם מוי (פומס מו, ז. ספרי שם): לא יצק עליו שמן. שלא יסא ולא מעים היא עשמה מעשה בהמה וקרבנה מאכל בהמה (EI) קנוח. שלה יהה מפלה (מפרי נשה ה): שעורים. ה' הלה מפיעין היו הוחה ממקום למקום כדי ליגעה והמרף

עלים שמי קנאות קנאת המקום וקנאת הבעל (ספרי ת):

(18) והעמיד הכהן וגרי. וסלא כבר נאמר וסעמידם לפני לפיכך משמה מים המרים במקידה בזויה של מרם (פומה ז): חדש. סים סשקמס הם הנוחף יין משובה בכוסות משובהים ווו קלקלה לאחר מבדק בו (מנחומא פקודי ע): בכלי פירשה מדרכיהן שהיו נבעלות לבעליהן במלרים מחת התפוח קומס טו, ב) לפי שנעשה הכיור מנחשת מראות הלובאות וזו (עם י. כמובות עב.

מלטטיא שמראות קללה בגופה של זו: אלא מאררים אם אחרים ואף אונקלוס לא חרגם לימיא אלא לפרש מיס ארורים שהרי קדושים הן ולא ארורים כתב הכתוב שומה מן העולם לשון (ימוקאל כמ, כד) שילון ממאיר ולא ימכן שסס מריס לס (ספרי ושל יל): המאררים. המחקרים שם המיוחד על המים (שם יד, א): המרים. על שם קופן ונחן על כפיה. ליגעס אולי מערף דעמס ומודס ולא יממס שער העורה המורחי דרך כל הנכנסים (ספרי. סומה ז, א): יד. כמובות עב, א. קפרי): לפני ה׳. בשער נקנור סוא כדי לבוומס מכאן לבנומ ישראל שגלוי סראש גנאי לסן (שם דעמס ומודס (שס מ, מ): ופרע. קומר אם קליעת שערס

שמלוס לפתוח בדיני נפשוח תחלס לוכוח: אס שכב מנקי (פ"א לא מנקי)שמכלל לאו אמה שומע הן אלא (19) והשביע וגוי. ומס סיל סשבועס לס לל שכב סנקי סל

(20) ואח כי שמיח. כי משמש גלשון אס:

97

בְּטְגָרְ צְּבֶרוּ: יְהְוָה אָת־יְבֵבֶךְ נֹפֶּלֶת וָאָת־ קאשָׁר ימֵן יְרוָוָר אוֹתָף קאָלָר

نْغُمُرُكُ لَا يُغْمُّكُ غُمُّا الْخُمُّا: كَتَامِنَكَ كَمُخَانِكَ كَمُا لَا ذَكُنُكُمْ النَّاكِ لَا يَعْنُوا النَّاكِ لَا يُعْلَى النَّاكِ النَّاكِ النّ וּבְאוּ הַמַּוֹם הַמָּאָרְרָים הָאֵּלֶּהֹ

בַּסָפָּר יִמְחָה אָל־מֵי הַמְּרִים: ני וְׁבְתַׁב אָת־הָאָלָת הָאֵּלֶת הַבּהֵן

בּמִּנִם בַּמִּאָבונום לַמָּנונם: עמֹנות עמֹאָנוֹנות וּבָאוּ בָּה מָנונוֹא מִלְמִמּוֹא וֹנוֹהַכְוּוֹ בּּה ※口口で必須口 ※に_だ。

אָטַב אָל_בַמּוָבָּה: המנחה לפני יהוה והקריב ²⁵ מְנְחָת הַקְּנְאָת וְלְאָשׁׁ הַכְּבוֹן מִיּגַר הָאָשָּׁר אָת

> מֹסִוֹא וֹנִים מִׁמַּכִּו נִפּוּחִוּן: ישון וו ושוף ללום ולמומו בּלְנֹמֹא וֹוּימֹר כַּנִוֹלָא לְאִטַּׁלַא וווְמֶו כַּבְוֹלָא וֹע אִטִּעָא בַּמוְמָעָא

כבולא בספרא וימחוק למיא ווְלְמוֹת יוֹם לְוֹמוֹא נוֹאִלְוּוֹ אַמו אַמו:

וּלְאַמְסְאָׁב וֹנְבַבְּ וְמֵימָב אִטְּקָא

בּשׁבֶּגוֹ בֹּטִׁהַכִּג לַאַּפּּבַשׁא מֹהִגוֹ

ロジ

מַלְמִׁמַּגָּא

מּגֹא מִבְמִׁמִּגֹּא בַבְנִמּי ווֹהָבו וֹנו אַנוֹנא וֹנו מּוֹא

מֹנְטִׁטְאַ פֿבַם וֹנִ וּלַבוּר נִעַּשַ מֹנוֹעוֹא בּלוֹאֹנֹא וּוֹבוּם וֹע ונפּר כּוֹנֹא מּוֹבָא צּאִטַּטֹא נִט

> people, when the Lord doth make curse and an oath among thy тье woman—the Lord make thee а cursing, and the priest shall say unto woman to swear with the oath of then the priest shall cause the

thy thigh to fall away, and thy belly

'Аттеп, Аттеп.' fall away; and the woman shall say: thy belly to swell, and thy thigh to shall go into thy bowels, and make and this water that causeth the curse

bitterness. them out into the water of curses in a scroll, and he shall blot And the priest shall write these

become bitter. the curse shall enter into her and the curse; and the water that causeth the water of bitterness that causeth And he shall make the woman drink

bring it unto the altar. meal-offering before the LORD, and woman's hand, and shall wave the meal-offering of jealousy out of the And the priest shall take the

57

77

ולופל ירך. במנו וירכו של בועל או אינו אלא של נבעלת שהמים מלבים את הבמן ומפילים את הירך: לצבות בטן לג) לראומכס בדרך אשר מלכו בה וכן לנפיל ירך להנפיל ירך שסלמד נקודס בו וכן (שמוח יג, כא) לנחוחם סדרך (דברים א, (22) לצבות בטן. למו להלצות בען זהו שמוש פתח שבה. כמרגומו נפומס: שבועות כד): אח ירכך. בקללה הקדים ירך לבען לפי ונברכו וגו' (שם מח, כ) בך יברך ישראל לאמר (קומה יח. בפורענותן של רשעים וכן לענין הברכה (בראשית יב, ג) קס, מו) והנחחם שמכם לשנועה לנחירי שהלדיקים נשנעים לא יארע לי כדרך שאירע לפלונית וכן הוא אומר (ישעיה כדרך שבא לפלונים: ולשבעה. שיסיו הכל נשבעין ביך שיסיו סכל מקללין ביך יבואך ה אותך לאלה וגוי. שבועה של קללה: בשבעת האלה.

המן שלה שמימי הרוסה ונשוחה שומרה יצם וכנוסה (שם יה, סאלס אמן על סשבועס אמן אס מאיש זה אמן אס מאיש אחר . אמור (סומה כח, א: אמן אמן. קבלח שבועה אמן על יחן כשסוא אומר את ירכך נופלת ואת בענך לבה הרי של נבעלת

ב): למרים. לסיות לס רעיס ומריס: סמחילו בעבירס מחלס לפיכך סמחיל מסס ספורענות (שס ח, קומר ובטו בם בכולם טם כל מם מלמוג לומר במלויכך לפי שםל בם למרים לפי שנאמר במן וירך מנין לשאר כל סגוף מלמוד במחלם סקריב מנחחם אלא סכחוב מבשרך שכשישקים יבאו והשקה את האשה. מין זס פדר סמעשס שסרי

קמילה כשחר מנחות (שם יד, צ): אוחה. זו סיל סגשמס בקרן דרומים מערבים של מזבח קודס עמו שידה למעלה מידו של כהן (שם ימ, א): והקריב (25) והגיף. מוליך ומביל מעלה ומוריד ולף היל מניפה

וֹאַנוֹר וֹמִּלֵּר אָנר בֹאַמֶּר אָנר ובלהור המוְבַּחָה צַּרְכְרְתַה וְקְמָּא הַכְּעֵּן מִן־הַמִּנְחָה אָם־ וִיקִמוֹץ כְּהָנָא מִן מִנְחָהָא יָה

בוֹיָא: ווַסוּל לַמָּדִבָּחָא

خَكَالُ لِـ مَقَلِك: יְרְבְּהְ וְהִיְהָה הָאִּשֶּׁה לְאָלָה ילָאוּ לָה הַמַּיִם הַמְּאָרְרִים ئ نَصْطُعُتِ نَفَطُمْ لِ مُثَمَّدٍ خُعُنِمُتِي וְהִאֲלַה אֶת־הַפַּיִם וְהָיָהָה אֶם־

לַלְנָמָא בַּגוֹ עַמַּה: וטטלס, ובפע יטב, אטלא מכממוא ככות וופעון ממעא ונשקינה ות מיא ותהי אם

ווא וֹנפֿטֿע וֹנוֹבְעָּה זָבַת:

נובקבי קדוי: ÍND ÍN NÓUNTU NÚÚN

នុង្ខាក ភ្នក្សាន ស្រុក ជ្រុងដូនកេះ פּ זְאָת חּוֹרֶת הַקְּנְאָת אֲשֶׁר חִשְׁשֶׁר דָא אֹנְרִיְהָא דְּקּנְאֵתָא דְּהָסְשֵּׁי

אַטַּטַא פֿר מִבַּעְּלָה וָתַסְּתָּאַב:

הַזְאָת: לַה הַפֹּהַן אָת כְּלְ־הַמּוֹרֶה כְּהָנָא יָת כָּל אוֹרָיָהָא הָדָא: אָת־הָאִשְׁׁהֹ לִפְּנֵי יְהֹנְיִה וְעֶשְׁה יָת אִהְּהָא קֵדְם יִיְ וְיַעְּבִיד לֹה ॰ ट्रांप्ट्रेप दि<u>ष्ट्रिय श्रेष</u> अंग्रे श्रेष्ट्रे । אָן אָישׁ אַשָּׁר תַּעַבָּר עַלְיוּ רְוּחַ

לּוֹאָׁע וּלּנָה וֹע אִשְּׁעִיּע וּלִים או גבר דתעבר עלוהי רוח

השָּׁאַ אֶת־עֲנְהַ: (פּ) ַ װָקָּה הָאָישׁ מִעְּוֹן וְהָאִשָּׁה הַהָּוֹא

זַכָּאַ װּבָרָאַ מֶחוֹבִין

ַ וּיְדַבֶּר יְהַוָּה אֶל־מֹשֶׁה לַאִּמְר: וּמַבָּיל וְיִ מִם מִמֵּע לְמֵימַר:

> shall make the woman drink the smoke upon the altar, and afterward memorial-part thereof, and make it of the meal-offering, as the And the priest shall take a handful

> woman shall be a curse among her her thigh shall fall away; and the bitter, and her belly shall swell, and shall enter into her and become that the water that causeth the curse unfaithfully against her husband, if she be defiled, and have acted the water, then it shall come to pass, And when he hath made her drink

cleared, and shall conceive seed. but be clean; then she shall be And if the woman be not defiled,

goeth aside, and is defiled; wife, being under her husband, This is the law of jealousy, when a

her all this law. and the priest shall execute upon set the woman before the LORD, jealous over his wife; then shall he cometh upon a man, and he be or when the spirit of jealousy

30

97

her iniquity. iniquity, and that woman shall bear ıε And the man shall be clear from

IΛ And the Lord spoke unto Moses,

(32) אוכרחה. סוא סקומן שעלידי סקערמו סמנחס באס שאינו ניכר (מפרי יד):

לוכרון לגבוה (פפרי נשה יו):

יש בין אדם המתנוול במקום שניכר לאדם המתנוול במקום כמו שפירשמי שיסיו סכל אלין בס: בקרב עמה. ספרש מינן בודקין מלמ כדרך כניממן בס: והיתה האשה לאלה. בשנה וגרי. אף על פי שנקללה הזכיר ירך מחלה המים כרמה אלא אם כן אמרה עמאה אני (קועה כו): וצבחה לאחר שנמחקה המגלה מערערין אוחה ומשקין אוחה בעל (עב) והשקה את המים. לרנות שלם למרק ליני שותק

יולדת שחורים יולדת לבנים (שם יע. קומה כו, א): אלא ונורעה ורע אם הימה יולדת בלער מלד בריוח אם הימה היא. ממקוס אמר: ונקתה. ממיס סמארריס ולא עוד (82) ואם לא נממאה האשה. נקמילס זו: ומהורה

לנקי פוק לכך ופעמיד קם פקשם: (05) או איש. כמו (שמות כת, לו) או נודע כלומר אם היש

אַללו בסימר ונקס מעון שהסומה אסורה לבעלה (ספרי כא): מבמי במיממס נקי סוא מן סעונש. דבר אחר משישקנס מסא (15) ונקה האיש מעון. אם בדקום סמים אל ידאג לומר

خُذُنب لَأَيُّك لَأَبْدك خُلِنَةُ دك خُردلالِّك: אַבְנִים אַנְהַ אִּנְאַמָָּּע כֹּנְ וֹפֹּלָאָ בבר אגבלו ומבאג ואמוש

נובשום לא יאבל: הְּלְבִּים לָאִ יִּשְׁטְּע וֹהְּלָבִים לַעִּים י שֶּבֶר לָאִ יִשְׁמָּה וְכְלִ־מִשְׁרָת مَذَنَا لَهَدُرِ يَغِيدِ بَثِمُا يَنَا لَبُهُا

نېڅ۷: מּנְפַּׁן הַיָּוֹן מִהַרְצַּנִים וְעַּרְיַנִּי לְאָ פֿל ְיָמֵי נוְרָוֹ מִפַּלְ אֲּמֶּר יֵמְשָׁר

نَابُك لَاتُم قُلَم هُمُل لِهِمُن: הַנְּמָם אֲשֶׁר־נַגִּיר לַיהֹנָה קַדִּשׁ ַ זַּמְבָר עַל־ראָשָׁוֹ עַד־מָלאָת בּל_וֹמִן דָּבוֹר נוֹרָוְ טַּתַּר לאָ_

מָע לָאִ וֹבְאָי בְּלְ־יְמֵּׁי תַזִּירִוֹ לַיְתַוֹּוֹת עַלְ־נָפָשׁ בְּלְ יוֹמִין דִּנְזִיר בֵּדְם יִיְ עַלְ

אָלְבַוּוּ עַלְ־רֹאַשְׁוּ: לא־יַשְּׁמָא לְהֶם בְּמִהָה בֶּי נֵנֶר וֹלְאַהְחָיִה לָא יִסְהָאַב לְּהֹוֹן לְאָבֶיו וּלְאִמָּוִ לְאָטִוּן וּלְאַּדִוֹיָוּ

s כָּלְ יְמֵיׁ נִזְּרִוֹ מַדִּשׁ הָוּאִ לֵּיהֹוֶה:

ְנֵי: לְמִגַּר נְזַר נְזִירוּ לְמִנַּר ְשֵׁבָם كبيا بتد هر هفه هد، نقديم מַבָּיַבְ מִּם בֹּנִי וֹמֻּבְאָבְ וִנִיּמִּב

לובישון לא ויכול: לא וְמִשׁוּ וֹמֹּנֹבׁוֹ בַמִּוֹבוֹוֹ לא וֹמִשׁוּ וֹכֹב מִשְׁבוּשׁ מֹּוֹבִּוּן בַּםְמָר הַבְּתְ וְחַלְ בַּהְמָלִ עִּהָיק מְשְׁמֶר שְׁדָת וְעָּמִיק יוֹּר חַל

מצורין לא ייכול: מניפוא בעמבא מפובלנו ומע כל יומי נוְרַיה מכל דִיוְעָעָביר

ְּנְבֵּׁנְ פַּּנְרֵוּתַ מְּתַּרְ בְּנְמֵּנְאֵ נְתַּנְאָ בְּנְוֹנְרֵ בֵּבְׁם נִיְ לַבִּיִּמֵּ נְבִי וֹמֹבֿר עַל הושֶׁיה עַד מִשְׁלַם כַּל יוֹמֵי נְדַר נִיְּדֵיה מַסְפַּר לָא

נְפְּשָׁע מִיקָא לְא יִיעּוּל:

و النهاد: למוְטַבוּן אָבּי נוְרָא בָּאֶלְבִייה ילאַמֶּיה לַאָּחוּהִי

כל יומי נוְרֵיה קדִישׁ הוא

consecrate himself unto the LORD, vow, the vow of a Nazirite, to man or woman shall clearly utter a and say unto them: When either Speak unto the children of Israel,

or dried. liquor of grapes, nor eat fresh grapes drink, neither shall he drink any vinegar of wine, or vinegar of strong strong drink: he shall drink no he shall abstain from wine and

even to the grapestone. grape-vine, from the pressed grapes he eat nothing that is made of the All the days of his Naziriteship shall

grow long. the locks of the hair of his head LORD, he shall be holy, he shall let consecrateth himself unto the be fulfilled, in which he come upon his head; until the days Naziriteship there shall no razor All the days of his yow of

come near to a dead body. himself unto the LORD he shall not All the days that he consecrateth

unto God is upon his head. they die; because his consecration his brother, or for his sister, when for his father, or for his mother, for He shall not make himself unclean

holy unto the Lord. All the days of his Naziriteship he is

8

9

נויר ששרה פתו ביין (נויר לד, ב): ובלשון משנה יש הרבה הין שורין דיו וסממנים (שבה יו, ב) כשסוא ישן: וכל משרת. לשון לביעה במים או בכל משקה להבדיל עלמו מן היין לשם שמים (נדרים מ, ב. פפרי כב): מקוס אלא פרישה אף כאן שפירש מן היין: להזיר להי. מביח לידי ניחוף (סומה ב, ה): בדר בזיר. חין נוירה בכל (ב) קדש יהיה. השער שלו לגדל הפרע של שער ראשו לומר לך שכל סרואס פוטס בקלקולס יויר עלמו מן סיין שסוא

שהחרלנים בחוכן כענבל בזוג (ספרי כד. נזיר שם): (ב) כי יפלא. יפרישלמס נקמכס פרשמוזיר לפרשמקומס (4) הרצנים. סס סגרעינין: זג. סס סקליפומ שמנפוץ

(3) מיין ושבר. כמרגומו מממר מדמועמיק שהיין משכר (ויקרם כם, י) אם ראשו לם יפרע ופין קרוי פרע פחום מלי לשער ראשו פרע של שער ופירוש של פרע גידול של שער וכן (ספרי): פרע. נקוד פחח קמן (סגול) לפי שסוח דבוק

מליטמא לממיס: (8) כל ימי נזרו קדוש הוא. זו קדושת הגוף (ספרי כז)

67

עַמְּבׁוּמֹו וֹעַבַּעֲנוּ: בְּיִנִם מְבֵּבְתִּי בַּיִּנִם פּטָאָם וֹמִפּׁא בַאָּמְ נֹוֹבִי וֹנִלְּטִ בּטַבֶּּּנֶ הָּלְנִ וֹב'. ַוֹמְוּטַ מֹטַ מֹבַוּן בַּפַּטַמ וַצִּבוּ

פַתַּח אָהֶל מוֹעֵר: אַּגְ מְּבֶׁרְ בִּלְּנִי אָבְיַבְבְּבְיַן אֵבְ _ מִפֹּנִינִוֹ אֵנְ טִבְּנוֹ בִּנִּי נְנָנִי בְּנִנִי וּבֿוּנְם עַהַּמֹנִינִ וֹבֹאַ הַשׁנוֹ עַנְיִם וּבֹוּנִמֹא טַמִּנֹאַע ווֹטִוּ טַבוֹוֹ

ראשו בַּיִּוֹם הַהָּוֹא: בַבַּבַבַנְבַּבָּה בַּלַבַה אָנַרַ בַּ וֹאָטַב לִמְלָּט וֹכִפָּב מֹלָגו מֹאַמָּב וֹטַב כַמַּלִטָא וּנַכַפַּב מַלְנִטִּי וְעְשֶׂח חַכֹּהַן אֶחֶר לְחַשְּאָתֹ וְיַעֲבֵיר כְּהָנָא חַד לְחַשְּׂהָא

: المأذًا נְבֵיּבְׁנִם בַּבְאַמְּנִם נִפַּבְנְ כַּנִ מְמֵא נְנִתְּנָא בַּבְמָאָנִ יִבְמָבְנִן אָבִנ لَقَدْهُ قَدْمُ قُلْمُثَلُ لِمُفْضَا لَيْنَ هُمْلِ قَلْ مُقْلِدًا لِمُعْمَلِهُ

الإلام ماليه: ئقر فَيْدِي يُقْرِي هُرِدٍ هُرٍ قُلَك مُهُرَه بيقر فَيْدِيدِ يَنْقِدِ نُقِدِيدِ

فَقُرَت حَمِّكُمُ لِأَنْ اللَّهُ فَيُعْدُلُونِ اللَّهُ فَيُعْدُلُونِ اللَّهُ فَيُعْدُلُونِ اللَّهُ שׁמִּגמִב בְעַמֹּאַנ נִאָּגַבְאָטַב לַמְלַע וֹכֹּדְשָּׁע אַעַוֹּע בַּעַ־שָּׁנְעָּע tı בְּבְשׁׁ בֵּּן־שְׁנְּעִוּ תְּמֶים אָחָדִ אִּמֶּרְ בַּר שַּמֵיה שְּׁלִים חַד \$4_كُلُــُدُدُ

בְּעַרָע לִהָרַע מַשְׁכַּן זִמְנָא:

בישיה ביוטא ההוא: מבער מכ מושא נופבים נע

ַ בְּיִעוֹּעְ אָּעַ וֹמֵּי נוֹנְיוָ וֹנוֹנַ פֿבַם וֹגֹ נִע וִמָּי נוֹנַנִים

לתרע משפן זמנא: וְיְאָט תּוֹרָט תַּנְּיִיִר בְּיֹוֹם מְלְאָת וְדָא אִנְיִיְמָא דִּנְיִירָא בְּיוֹם

חַד שָּׁלִים לָנְכָסָת קּוּדִשְּׁנָא: מַשַּׁע מַלְמִּעֹא לְעַמָּעֹא וּבַר לְהְלִישׁא וֹאִמּוֹשׁא שַׁבֹא פֿע וולבור זנו לוובנוני לבם זו

> he shave it. cleansing, on the seventh day shall shave his head in the day of his consecrated head, then he shall beside him, and he defile his And if any man die very suddenly

the tent of meeting. pigeons, to the priest, to the door of two turtledoves, or two young And on the eighth day he shall bring

OI

shall hallow his head that same day. sinned by reason of the dead; and he atonement for him, for that he burnt-offering, and make a sin-offering, and the other for a And the priest shall prepare one for

his consecration was defiled. former days shall be void, because year for a guilt-offering; but the and shall bring a he-lamb of the first LORD the days of his Naziriteship, And he shall consecrate unto the

the door of the tent of meeting; are fulfilled: he shall abring it unto when the days of his consecration And this is the law of the Nazirite,

blemish for peace-offerings, a sin-offering, and one ram without of the first year without blemish for burnt-offering, and one ewe-lamb first year without blemish for a unto the Lord, one he-lamb of the and he shall present his offering

ביום השביעי אי שביעי יכול אפילו לא הזה תלמוד לומר ביום בזיימו או אינו אלא בשמיני שהוא עהור לגמרי מלמוד לומר ימוח מח עליו. באסל שסוא בו: ביום שהרחו. ביוס אח ראשו. למוור ולסממיל מנין נוירומו (שס): אומרים פמע פמאום דבר אחד הוא מקרה של פמאום: וכר (9) פחע. זה אונם: פחאם. זה שונג (מפרי כה) ויש (11) מאשר חשא על הופש. שלה נוהר ממומהה המה

כב, כו) אף מקריבין שמיני ומשמיני וסלאס (ספרי כע): למקריבין מה קרבין הכשיר שמיני ומשמיני והלאה (ויקרא סו סינו סלם לסולים שם הסשיעי קבע ומן לקרבין וקבע ומן (10) וביום השמיני יבא שחי חרים. לקוליה הת קשביעי מסרמו (שם):

רבי אלעזר הקפר אומר שליער עלמו מן היין (שם ל): וקדש

אומו בגי הוא קבר אם עלמו (ספרי לב): אומס עון אשמה את עלמס כיולא בו (דבריס לד, ו) ויקבור שסים רבי ישמעמל דורש כן כיולמ בו (ויקרמ כב, מו) וסשימו (13) יביא אחו. יביל לת עלמו וזה לתד משלשה לתים כבממלס: והימים הראשונים יפלו. למיעלו מן סמנין: (12) והזיר להי את ימי נזרו. ימונר וימנס נויכומו

tāči kitūto ktotūc: ະ<u>ສິ</u>່ດໃ ເໄປເປັນ ດໍສິ່ນ ດໍລິນ໌ເວ וְסָל מַצִּוֹת סְלֶת חַלִּת בָּלוּלְת

نظئائديا لنفقيديا: ĘĊŴĦ **IXOEKT**

المُشْكِ عُلِيلَةُ عَلَيْكُمُ لِمُعْلِينًا لِمُعْلِينًا لِمُعْلِينًا لِمُعْلِينًا لِمُعْلِمُ لِمُعْلِمُ المُعْلِمُ المُعِلِمُ المُعْلِمُ المُعْلِمُ المُعِلِمُ المُعِمِ المُعِلِمُ المُعِلِمُ المُعِلِمُ المُعِلِمُ المُعِلِمُ المُعِمِي المُعِلِمُ المُعِلِمُ المُعِلِمُ المُعِلِمُ المُعِلِمُ الم י וְהַקְּרִיב הַכְּהֵן לְפְּנֵי יְהְוְיֵה

יָת חַשְּׁמִיה וְיָת צַּלְמִיה: ושבור פבלא בבם גל נוגבור

עכבן אָטַ־מִּנְחָקוּ וְאָטַ־נִסְּבָּוּ: לַיהוְה עַל סַל הַמַּצִּיה וְעָשְׁה וֹאָטַ עַאָּוֹכְ וֹהַמֶּטִ זֹבַע חַּבְּטִּוּם

מֹנֹטַניי וֹנִינ נֹסַבּיה: בפטיריא ויעביר לובהוא לבם וו הכ סבא

קַּחַת זָבַח הַשָּׁלְמֶים: لَهِم بَأَبِ لَرُسَالٍ مَحِ لِنَهُم كَمُدٍ ـ ⁸¹ אָת־רָאִשׁ נִוְרָוֹ וְלָלַת אָת־שְׁעַר וְגַלַּח הַנְּיִר פָּהַח אָהֶל מוֹעֶר

לוּדְשֶׁיָא: אַגַּמְלַא בַּנְרָסָר הּיָרָא דָנָכָסָר שַׁמַּר בֵישׁ נִזְבֵיה וְיִמֵּין עַל זְמְנְא נְת בֵישׁ נְזְבֵיה וְיַפַב נְת ווגלח נוירא בתרע משכן

אָנוַ_נֹוְבוּ: مَح حَظَ، لَاقَادِ هَلَا لَا لَالْاَذَٰ لِأَنْ הַסָּל ירְקִיק מַצָּה אָחָד וְנְתַּוֹ וְלְאָח הַפֹּהֵן אָת הַוְּרָעַ בְּשֶׁלְתַ

ער וְיִמֵּין מַלְ יָבוּ נְּוִיבָּא בַּעַר הַרָא מִן סַלָּא וָאֶסְפּוֹג פַּמִיר מו גלבא עלבוגטא פּמוּבטא נופר בּעוֹלא נע בּבֹמא בּמִגלָא

בּשְׁרוּמָת וְאַבַּר יִשְׁמָת בַּנִּיִיר עַל חַוַה הַהְּנִיפָּה וְעָל שָׁוֹק مه رجير بمنة جهرت حيثا וְהַנִיף אוֹהֶם הַכַּהָן ו הְנִיפָּה וֹיִרִים יָהְהוֹן כְּהַנָּא צַּרְמָא

בּאַפֹּבֹתוּטֹא וּבִּטֹר בּן יִשְׁטִּי הג עובוא באובנוטא והג הלא בוב וו מודשא הוא לכהוא

> their drink-offerings. oil, and their meal-offering, and and unleavened wafers spread with cakes of fine flour mingled with oil, and a basket of unleavened bread,

sin-offering, and his burnt-offering. Defore the LORD, and shall offer his And the priest shall bring them

and the drink-offering thereof. offer also the meal-offering thereof, unleavened bread; the priest shall LORD, with the basket of sacrifice of peace-offerings unto the And he shall offer the ram for a

sacrifice of peace-offerings. put it on the fire which is under the hair of his consecrated head, and tent of meeting, and shall take the consecrated head at the door of the And the Nazirite shall shave his

81

91

consecrated head. Nazirite, after he hath shaven his them upon the hands of the unleavened wafer, and shall put out of the basket, and one sodden, and one unleavened cake shoulder of the ram when it is And the priest shall take the

Nazirite may drink wine. of heaving; and after that the the breast of waving and the thigh is holy for the priest, together with wave-offering before the LORD; this And the priest shall wave them for a

ורקיקי מצות. עשר מכל מין (מנמות עת, ת): נסכים כדין עולה ושלמים (שם לד): שלות בלולות וילאו לידון בדבר חדש שימעינו לחס החזירן לכללן שימעינו (EI) ומנחחם ונסכיחם. של עולס ושלמיס לפי שסיו בכלל חחח זבח חשלמים. מחח סדוד שסוח מבשלן בו לפי

ואת נסכו. של איל: קשלמיס על מנת לקדש את קלחס (שס מו, צ): אה בונחתו (עו) זבח שלמים לה׳ על סל המצות. ישמע את

בק (ויקרא ג, ב) ושממו פמח אסל מועד (ספרי לס): אשר ום דרך בויון אלא וגלם סנויר לאחר שחיעם השלמים שכחוב (18) וגלח הנזיר פתח אהל מועד. יכול יגלמ בעורס סרי

> . אמר שנמבשל ולסניף לפני סי: ששלמי נויר היו מחבשלין בעורה שלריך לימול הכהן הורוע

(91) הזרוע בשלה. לאמר שנמנשלה (שם לו):

לכללן לידון אף במוס ושוק (שם לו): בכלל וילאו לידון בדבר סחדש לספרשת זרוע סולרך לסחזירן שלמים מוסף על שלמי נויר הורוע הוה לפי שהיו שלמי נויר לכסן: על חזה החנופה. מלבד מוס ושוק סרלויס לו מכל (20) קדש הוא לכהן. סמלס וסרקיק וסורוע מרומס סן

ابد نُحُدُدُكُ نُدِيْكِ لَنَهُمُدُكُ : (٥) נְשְּׁבְאֵלְ אֶׁמְוָרְ לְבֶּוֹם: (ס) לאמר כָּה הְבְּרָה אָת־בְּנֵנִ לְמֵימִר בָּדֵין הְבְּרָהוֹ יָה בָּנִי ַּ ַ וַיְדַבֶּר יְהַנְהַ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: װִמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר: زېلان: (ھ) אַמֶּבַעַמַּגִּי יָדָוֹ כְּפָּי נִדְרוֹ אֲמֵּרַ ִּ בַּלְבַּלִנְ בַּיְרְנִינְבַ מַּבְבַּלִּבְיְ מִבְּלַבַר ואָט טוָכֿט טַנּוֹיִר אָמָה יִדְיר דָא אוָבִיְּהָא דִּנְיִירָא דְּיִדָּר

יְנְשְׁה עַל הּוֹרָת דְּנִוּרִיה. לוּבְבָּנוֹע טַבְם גֹוֹ מַּלְ נִוֹבוּע בַּב

אֶּבְאַנִּבְוּ וֹאָבְבּלֹנוּ מִבְּּיבְ מִם אַנִּבוּ וֹמִם בֹּנִינִי.

نبتترت بُڻك: ١ هُڙُرد هُڳرك تئيّد بهُ هُخيئتين خِرُنيَك ئخلخك ئا لنفلك:

ψζία: (a) هُ نَهُم يُعِيْدِ ا هُرُيرِ بُحَرِيكَ لَيْشِتَ خُلِكَ انْفِدُ بَنْ يُهِينِد خُرْنَكَ لِيهِيْد خِكَ

וֹאֲנֹוֹ אֲבַוֹבְבֶם: (ס) ל וֹמְלוּ אָטַ מְּמֹנִ זֹלַ בֹּלוֹ וֹמְבֹאַל וֹנְמִּוּוִ זִי בּוֹבִּט מָמִוּ מֹלַ בֹּוֹ

ααναν אָת־הַמִּשְׁבֶּן וַיִּמְשָׁה אָהֹוֹ וַיְקַבֵּשׁ לְאָקְמָא יָת מַשְּׁבְּנָא וְרַבִּי יָתִיה וַיְהַי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶּׁה לְהָקֵים וַהַוָּה בְּיוֹמָא דְשִׁיצֵי מֹשֶּה

וּלַבַבַּה אַטָּם:

וּמְבַאָּכְ כַּב שַּימָרוּן לְבִיוּן:

וֹמְבֹאֹלְ וֹאֹלֹא אַבְּבוּכִינוּוּ:

בּמּוֹבּט נְאָט בְּלִי בּלְינ נֹימִמְחָטִם בְּלִבְיּה נִיִּטְהְ וֹנִי בָּלְ מְנְנִינִ וֹנַבִּנּוּן בְּּלִי בְּלְינִ נִּיִּמְחָטִם בְּלִבְיּא נִיְנִי בְּלְ מְנְנִינִ וְנַבִּנּוּן וֹאָטַבַבּּלְינִ וֹאָטַב וַפַּבִּיהָ זִינִינִי נִּגִי בַּלְ מְּנְיִנִי וֹנִי

> of his Naziriteship. voweth, so he must do after the law according to his vow which he that for which his means suffice; LORD for his Naziriteship, beside voweth, and of his offering unto the This is the law of the Nazirite who

:gaiyss And the LORD spoke unto Moses,

say unto them: bless the children of Israel; ye shall sons, saying: On this wise ye shall Speak unto Aaron and unto his

The LORD bless thee, and keep thee;

upon thee, and be gracious unto The LORD make His face to shine

upon thee, and give thee peace. The Lord lift up His countenance

them.' children of Israel, and I will bless So shall they put My name upon the

anointed them and sanctified them; all the vessels thereof, and had furniture thereof, and the altar and it and sanctified it, and all the up the tabernacle, and had anointed Moses had made an end of setting And it came to pass on the day that

 $II\Lambda$

Lτ

מנמומלי): מברכס בתפוון ובבהלות הלה בכונה ובלב שלם (במדרש רבה. (26) ישא ה' פניו אליך. יכבוש כעםו (במ"ר יה, 1): לחם. שיסיו כולס שומעיס (שס למ): אמור. מלה לה שס): (23) אמור לחם. כמו זכור שמור בלע"ו דישנ"מ: אמור לסובום (ספרי מל. מנחומל י): ויחנך. ימן לך מן (ספרי לגלם על ג' בסמום סללו מין מני קורם בו כמשר ידור כן יעשס: (25) יאר ה' פניו אליך. ירמס לך פניס שומקום פניס מוסף ולא יחסר שאס אמר הריני נויר חמש נוירות על מנת בספרי: בן יששה. מוסף על מורס נורו (שם למ). על מורס סנויר סוא הנומן הוא השומר (מנמומא י). והרבה מדרשים דרשו בו מנס לגלס על ק' עילוס ועל ק' שלמיס: כפי גדרו אשר ידר עליו וניטלין אוסס ממנו מס הנאס יש לו צמסנס זו אבל הקצ"ס

רישמרך. שלא יבאו עליך שודדים לימול ממונך שהנותן אברכם לכהנים (מולין ממ, א): (24)

(IS), בולבד אשר חשיג ידו. שאם אמר הריני נויר על מחנה לעצדו אינו יכול לשמרו מכל אדם וכיון שבאים לםמים

- יברכך. שימזרכו נכסיך (ספרי מ. מנסומא י): ואני אברכם. לישראל ואסכים עם הכהנים. דזר אחר ואני (קב) ושמו אה שמי. יברכוס בשם המפורש (קפרי מג):

<u>הַם הַעַּלְדִים:</u> בנית אַבֹּקָם הֶם נְשִׁיצֵי הַפַּפֹּת נוּלַבְּיבוּ נְשִׁיאָי וֹשִּׁבַאָּב בַאָּמִיי

דַמָּהֶבֶּן: לְאָבוֹע ווּלֵבוּיבוּ אַנִנוֹם לְפַּוֹי مَّلَادُلُا مَحِ مِثَلًا لِأَفْهِمُ لَا أَمْلِا ¿ מִּמִּבמֹנֹלְעַ בַּּבְ נָמִּנֹוֹ הַמָּוֹב בַּלִב וּנְבָּיאוּ אָתַ שַּׁוֹבְּנְיִם לְפַּנֵוֹ יְתַנְיַת וֹאִיתִיאוּ יָת מוּוֹבְּנָתוֹן לְשָׁנִם

וַיָּאִמֶר יְהֹוֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֶר:

אָלַבְעַלְוּנְם אָנְהָ כָּבָּׁנִ הַּבְעַנִי: ַ עַבְּרָת צְּהֶל מוֹעֶר וָנְתַהָּה אוֹתָם , קַח מֵאִמְּם ְוְהָיֹּי לַעֲבֹר אָת־

עַבְּקְר וּנְתָּן אִנְעָם אֶלְ_עַלְוֹנֶם: עַנְב, וִנְעַב וָטָעוָן לְכָּוֹאָ: ⁹ (יַּקַּח מִשֶּׁה אָת־הְעְּנֶלְת וְאָת־ וּנְסִיב מֹשֶׁה יָת עָּגְלְהָא וְיָת

הַב<u>ו</u>בבים: لَافَظِد ثَلَا كِحُدَّ، لاَلهُلِا خُف، سيدُنايُوح كِخْدَ لاَلهِبا خَمَوْن ⁴ אָנוּ מְּנֵיֹּג עִהְלֵּלְנִינ וֹאָנְ אַבְבָּהַנּי זִינִי שַּׁבְּיֵּגוֹ מִּנְלָּוְ וֹזָנִי אַבְבָּהָאִ

> בְּוֹבַנְבַבּ מבֹמוֹא אַנוּנוֹ בַּלוֹמִנוֹ הַב בית אַבְרָהְהָרוֹן אָנוּן רַבְּרָבֵי ולבובו בבבבו ומבאב בומו

נְהָהוֹן לְקְּדֶם מַשְּׁכָּנָא: בּבְרָבִּיֹא וְעַוְבָא לְעַב וֹלֵבוּרָנּי המה שונון מולטא מל שנון וֹ מֵנע מֹנֹלְן כַּב מִנִשְׁבֹּוֹ וּטִּבוּ

נֹאַמֹר וֹן לְמִמֵּר לְמִימַר:

ه بالألالا: יְהְהוֹן לְלֵינְאֵי גְּבָר כִּמָסָת פּוּלִטוֹ מֹמֻבֹּוֹ וֹמִלֹא וֹטִשֹּׁיוֹ סב מנְהוֹן וִיהוֹן לְמִפְּלַח וָת

هنځلزلانا:

the tribes, these are they that were offered—these were the princes of of their fathers' houses, that the princes of Israel, the heads

over them that were numbered.

each one an ox; and they presented for every two of the princes, and for wagons, and twelve oxen: a wagon before the LORD, six covered And they brought their offering

them before the tabernacle.

And the LORD spoke unto Moses,

his service.' Levites, to every man according to and thou shalt give them unto the do the service of the tent of meeting; Take it of them, that they may be to

the oxen, and gave them unto the And Moses took the wagons and

9

according to their service. unto the sons of Gershon, Two wagons and four oxen he gave

(E) שש עגלה צב. חין לג חלח מחופים וכן (ישעים קו, ן) וטטכס יסיו וגוי: הנכנסת לחופק (במדרש רבה. תנחומת נשת כ): בלוח שעמדו עם משה ותהרן כשמנו תם ישרתל שנתמר (במדבר ת, ולא כלות בשו"א ודו"ק) יום הקמת המשכן היו ישראל ככלה ישראל וגוי (ספרי מה): - הם השומדים של הפקודים. (נ) רידר ביום כלות משה. כלות כתיג (ר"ל בפת"ת והיו תוכיה עליהה שנהת (שמות ה, יד) ויכו שוערי בני

שם שבני השוהם והמלואים לאפוד ולחשן לכך התנדבו כאן לו, ז) וסמלאכה הימה דים אמרו מעמה מה לנו לעשות הביאו אנו משלימין כיון שראו שהשלימו לבור את הכל שנאמר (שמות כך אמרו הנשיאים ימנדבו לבור מה שימנדבו ומה שמחשרין לסמנדב כאן במחלס ובמלאכח סמשכן לא סמנדבו מחלס אלא עד שנאמר לו מפי המקום. אמר רבי נתן מה ראו הנשיאים ויקריבו אותם לפני המשכן. שלא קבל משה מידם ודבר כמו שהראהו בהר להורות לעושי המלאכה ולא עעה - כ) בלבים ובפרדים (ספרי שם) עגלות מכוקים קרוים לבים:

(ד) כפי עבדתם. שסיס משל בני גרשון קל משל מררי ממלה (פפרי שם):

(s) הם נשיאי הממח. שהיו שומרים עליהם במלרים שהיו נושלים הקרשים והעמודים והחדנים: הוו הזיה ראשונה ובשביעי גלחו (גימין p. derי מד):

סקמומיו וכאש מודש נימן סים בשני נשרפס ספרס בשלישי

ולא פרקו לכך נאמר ביום כלום משה להקים אותו היום כלו

סמלואים סיה משה מעמידו ומפרקו ובאותו היום העמידו

משה להקים. ולה נהמר ביום הקים מלמד שכל שבעת ימי

יב, מו) כלה ביתך דוד (מנמומל נשל יג): ביום כלות

שבר נשבע להי וגוי לפיכך נקרא על שמו שנאמר (מלכים-א

סמקדש שנאמר (מסליס קלב, א־ב) זכור ס'לדוד את כל ענותו

במבנים אחם וכן מלינו בדוד לפי שמשר נפשו על בנין בים

סכמוב במשם לפי שמפר נפשו עליו לראום מבנית כל דבר

כחיב. בללאל ואסליאב וכל מכס לב עשו את המשכן ומלאו

הכהן: מְבְּבְּעִים בּׁנִגְ אֵנִטְמְנַר בּּוֹן אַבְּנִין בּּנְלְטַּנִיוּן בּנִגא בּאַנִימָנר בּר עַבְּקְּׁנִ נְעַוֹּ לְבְנֵוֹ, מְנְנִי, בְּפִּי, שִּיִּנִין יְעַבַּ לְבָנֵּוּ מְנְנִי, בְּמִּסִּעִ

ترقيق لإحرثت ججيه بهلاه וֹלְבֹלוֹ, לַנִוֹע לַאֵּ לֹנוֹן בֹּוְ הַבְּנַנִע

خظر يرمزين: וּלֵבוֹנות עוֹלְהָגִאָם אָעַבַלוֹבְלוֹם המוְבֶּחַ בְּיִוֹם המְשַּׁח אַתְּוֹ וּמֹבוֹנִיתוּ עַלּמְאָנִם אָט עַוֹלְכַּע וֹמַנִיתוּ נַבְּבַבָּיָּא נִט עַוֹנַכַּע

نَظُلُرِتِ \$ عَلَـ كُلُحُرُّت كَلَّانُكُ لَا نُظُلُّتِنا أَن عَنَا خُنُلِيا كَلَادَة لِهِ لَكُنُولِ ٣ هِبُل كِذَبُ يِشِه هِبَلَ كِذَبُ جِنْشِهِ رَبِّهُ مِن يُسَالُ الْمُحْلِينَ الْمُعْلِي الْمُعْلِدِ يَرْ خُطَافِي يَجَمِّ لِيَالِي

द्वेष्ट 'पर्मा: אָנַבַלוֹבְנְיָ וַנְיִמְיָן בָּן־עַּמִּינְנָרָ יָרָ וּנִבוּ. בַּמַּלַבוּר בּנִּים בַבּאמָנוּ וַבַּנִב בַּמַלַבוּר בַּנִימָא לַבַמֹּאִי

בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲת: تَجْبُهُ هُدِيْتِם فَرَي خُوخُهُ، لَا فَرُبِ خُوخُهُ، هُلُدِ جُمُكُ مَحُمْرِهِ مُكَادِ خُمُكُادِ t שְׁלְשָׁים וּמֵאָדוֹ מִשְׁקַלְהֹ מִוְּרֶל كلة لـ ي څ څ ا

ظمٰدُن:  בַּרְ צַתַּת עַשְׂרֶה זְהָב מְלֵאָה פִּיּפְּא חַדְא טַהְקַלֹּה עַשִּׁר

אַבֿרן כָּבַּנָא: נאטן אַבַבּה בַהֹלַבְיַב נאָנן הַמְלָב וֹנִים אַבַבּה הַּנְלָן וֹנִים שַּׁמִּנִים

בכניפא למלין: ひょう ひょうしゅん וֹלְבֹנוֹ לֹטִי לָא וֹטַר אָנוֹי

לקדם מדבקא: لكُل، حد تكلكتُه بُن طيلكُتُنيرا מֹבְבֹּטְא בּׁוּמָא בַּבַבּיאוּ וֹטִיםּ

מַּמִּינְרֶב לְמִּבְּמָא בִּיהוּדָה:

מלן סילקא דפילא במשח **ムデラジス** שִׁבְעִין מְטְקְלַה מִוְרְקָא חַד דְּכַּסְפָּא שובא מאב יהלמין סלמין הוי מְיִסְׁעַא

למובע בוסמוֹא: סלגו ביא דדהב מליא

(40. 150,0 50):

Aaron the priest. the hand of Ithamar the son of according unto their service, under gave unto the sons of Merari, And four wagons and eight oxen he

bore them upon their shoulders. things belonged unto them: they none, because the service of the holy But unto the sons of Kohath he gave

before the altar. the princes brought their offering the day that it was anointed, even dedication-offering of the altar in And the princes brought the

dedication of the altar.? each prince on his day, for the They shall present their offering And the LORD said unto Moses:

Amminadab, of the tribe of Judah; the first day was Nahshon the son of And he that presented his offering

meal-offering; fine flour mingled with oil for a the sanctuary; both of them full of of seventy shekels, after the shekel of and thirty shekels, one silver basin the weight thereof was a hundred and his offering was one silver dish,

of incense; one golden pan of ten shekels, full

(פ) כי עבדת הקדש עליהם. משל דבר הקדושה הלרון המסעום עד שנלמר לו מפי הקב"ה יקריבו למסעום ליש יומו

סגבורה (פפרי מו): לפני המזבח. כי לא קבל משק מידס עד שנאמר לו מפי לרבנום סמובם למנכו: ויקריבו הנשיאים את קרבנם (10) ויקריבו הנשאים את הנכת הנוזבה. לאתר (12) ביום הראשון. אתמו סיוס נעל עשר עערות רלשון וסשלמן וגוי לפיכך בכמף ישמו:

סים יודע משה האיך יקריצו אם כפדר מולדומם אם כפדר (11) יקריבו אח קרבנם לחנכת המזבח. ועדיין לא (13) שניהם מלאים סלת. למנחת נדנה (שס מע):

מלמוד לומר זה קרבן נחשון משלו הביא (ספרי מח): וסקריב או אינו אומר למעס יסודס אלא שגבס משבעו וסביא למטה יהודה. ימקו סכמוג על שגעו ולא שגנה משגעו שהמנדבו העגלות והבקר לשאת המשכן נשאם לבם להתנדב למעשה בראשית א' לנשיאים וכו' כדאיתא בתדר עולם (פ"ו):

څڅم څٽد څا_هُئن ځمځت: ני פַּר אָהָד בָּוֹ־בָּלָר אַנִל אָהָד

שִׁמִּנִרְ־עִּזְּיִם אֶחָד לְחַמְּאִת:

كَلَّلُولُ لِمُنْ اللهُ لِمَا اللَّهُ اللّ בְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה ^{¬¹¹} מילם הַמִּשְׁה עַמּיּהַים הַמִּשְׂה بَرَاثِتِ لِهَٰرُمُرُولِ فَكُلِ هُرْنِيَ

גוּהֹע להוא נההכלב: ⁸¹ בּֿיּנְם ַ עַּמֵּלָּי. עַלַבוֹיב לַעַלֹאָב בּוֹן_

وْجُنَّ فِحَادِيْنَ فِيُهُمُا خُمْنُيَّانَ: خُمُورُ لِكِيْلُم مُدْنُونَ لِمُحْيِرِهِ מוְרֶל אֶחָר בְּסֶף שִׁבְעִים שֵׁבֵל פּ אַהַת שָׁלשֶׁים יַמִּאַָדוֹ מִשְׁקַלְהֹ ניפור אָנַ פֿוֹבּיוָ טַהָּנִעַ בּּסָבּ

◦ פַּן צַחָת צַשְׂרֶה זָהֶב מְלֵצֵה

چَבְשִׁ-אָטָר בָּן־שִׁנְהָוֹ לְעֹלֶה: פַר אָהַר בָּן־בָּלָר אַנִל אָהַר

> אַמַר חַד בַּר שָׁמֵיה לַעֵּלְתָא: שוור עד בר הובי דבר עד

עפיר בַר עוּין חַד לְחַטְּהָא:

ליוְבְּנָא דְּנַחְשׁוּן בַּר עַּמִינְדָב: אמונו לנו מוא שלמא בו בּבְרֵי חַמִּשָּׁא גָּרִי חַמִּשָּׁא ולַנֹכַסְת לוּדִשְׁיָּאָ מוָבוּ, מַבוּוֹ

גומֹר רַב שִּבְשָׁא דְיִשְׁשִׁכּר: בּוּוֹמָא שׁנְוֹנֹא לַבוּיב נְתַנָּאָ בַּר

במְמָּע לְמִנְחָמָא: שֹבוּיהוֹן מְלַן סִילְמָא דְּפִּילָא שַׂבַסְלָהֶּוּ ער דְּכַסְפָּא מִהָקְלֵיה שָׁבְּעִין סלמו בני מהקלה מורקא בּבְסַבּ הַבָּא מָאָר וּהָלְהָיוֹ לביב יָת קוּרְבָּנִיה מָוּסְתָא

למובע בוסמיא: סלגו ביא דדבב מליא לּוֹכֹא שֹבֹא מִטְלַלִּע הַּהָּע

אַפּֿר חַד בַּר שָׁהֵיה לַעָּלְהָא: שוור עד בר הובי דכר עד

> burnt-offering; he-lamb of the first year, for a one young bullock, one ram, one

sin-offering; one male of the goats for a

Nahshon the son of Amminadab. first year. This was the offering of five he-goats, five he-lambs of the peace-offerings, two oxen, five rams, and for the sacrifice of

of Zuar, prince of Issachar, did offer: On the second day Nethanel the son

oil for a meal-offering; them full of fine flour mingled with the shekel of the sanctuary; both of silver basin of seventy shekels, after hundred and thirty shekels, one silver dish, the weight thereof was a he presented for his offering one

of incense; one golden pan of ten shekels, full

burnt-offering; he-lamb of the first year, for a one young bullock, one ram, one

17

07

61

81

Δī

91

המילון אלא זו בלבד והוראת שעה הימה (מנמות נ, ב): בס: מלאה קטרת. לא מלינו קטרת לימיד ולא של מובח (e1) קצרת בסף. מנין אומיו פגימטריא מחק"ל כנגד (+1) עשרה זהב. כמרגומו משקל עשר שקלי סקדש סיס לוער סשימן עלס זו:

(15) פר אחד. מיומד שנעדרו (מפרינ):

(40 ch) (4.y Ech"0) rarada geq:

רבי משה הדרשן מלחמי חמר רבי פנחם בן יחיר וחוחל בן עלה לנשיחים להתנדב קרבנות הללו (ספרי נב) ובימודו של על ידי מ"ת ב"ש ג"ר ד"ק (במדב"ר יג, מו): א יב, לג) ומבני יששכר יודעי בינה לעתים ואחת שהם נתנו לסקריב שני לשבמים אחת שסיו יודעים בחורם שנאמר (ד"ם עשרה זהב. כנגד עשרת סדברות: מלאה קשרה. שלרב ומסו סקריב סקריב ב' פעמים שבשביל ב' דברים זכם יו"ד שהוא משמש הקרב לשון לווי שמפי הגבורה נלמווה

כסדר מסען לדגליסס לכך אמר סקרב אם קרבנו וסוא מסר של אחד מלערפום למנין: שבעים שקל. כנגד שבעיס . אקריב אני אחריו אמר לו משה מפי הגבורה נאמר לי שיקריבו - נאמר מזרק כמף אחד כמו שנאמר בקערה לומר שאף אומיים ששבמים לפי שבה רהובן וערער והמתר די שקדמני יסודה החי - וסיו ימיו מהה ועשרים שנה לפיכך נהמר מורק החד כמף ולה מה שלמוד לומר הקריב בשבמו של יששכר מה שלא נאמר בכל . גוירת המבול קודם חולדותיו כמו שפירשתי אלל (שם ו, ג) (18) הקריב נחנאל בן ציער. הקרב אח קרבנו. נמשלעמיל מולדומ כן מ"ק שנה ועל שם עשלים שנה שנגולה בדמומו וגוי: מזרק אחד כסף. בגימטרים מק"כ על שס (16) שעיר עזים אחד לחשאת. לכפר על קבר סמסוס שנאתר (בראשית ס, ג) וימי אדם שלשים ותאת שנס ויולד שם שכשהעמיד מולדות לקיום העולם בן מאה ולי שנה היה שנומיו של אדס הראשון: שלשים ומאה משקלה. על

גימטריא של קטרם מרי"ג מלום ובלבד שמחליף קו"ף בדלי"ה (02) כף אחת. כנגד סמורס שנמנס מידו של סקצ"ס: קומום שילפו מבניו:

אַפּֿיר פַר עוּין חַד לְחַטְּהָא:

gnirəfto-nis one male of the goats for a

and for the sacrifice of

Nethanel the son of Zuar.

كَلْخَا تُعَثُّمُ قُلِ مِنظُد: (حَ) בְּבְשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶה אַיקַם חַמִּשְׁה עַתְּדָים חַמִּשָּׁה بَرُيْتُ لِي يَهْرُمُنِي فَكُلِ هُرْنِي

אָליאָב בָּוֹ־חַלְּוֹ: ÷ בּיּוֹם וֹשִּׁלְיִשְׁי וֹשִׁא לְבֹּנֹוֹ וֹבוּלֵן בִּיוֹמָא שַׁלְיִנִאָּנו וַבֹּא לְבֹנֹוּ

בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: הַאָּרָשׁ שְׁנֵיהָםוּ מְלִאָּים סָלָתּ בְּסִלְּמֵּי 🛪 🗘 څکه ښځ څره ښکر خ څکر خ שֶלְשָּׁים וּמֵאָדוֹ מִשְּקְלְה מִוְרֶק עַהְקְלַה מִוְרְקְא חַד דְּכַסְּפְּא לבלנו להנע כפטן **XIIU**

ظفيتا: كة **בּרְ אַתָּת עֲשְׂרֶת זְּהֶב מְלֵאֵ**ת

څڅم_هُٽاب څا_هُئن، ځمځب: حَدِ هَٰلِهِ خُلِ خُرِٰدٍ هُٰنَٰذٍ هُٰلِنَاءٍ

82 שְׁמִּגר־עִּזְּים אֶחָד לְחַמְאָת:

كَلَّةً لِهُذِيهُ لَا تُطَلِّدُ (E) ċċálo ċťláťu lidáu íľ ⁶² אֵילֶם חֲמִשְּׁהִ עַּהְּדֵּים חֲמִשְּׂה بَرْ يُرْتُكِ لِي هُرُمُ لِي قُطُلِ هُٰذِنَا إِنَّا لِي أَنْ لِي اللَّهُ مُلِّنَا إِنْ اللَّهُ مُلَّالًا اللَّ

לו, לא) וישממו שעיר עזים:

לובלא בלעלאל פֿר מומר: אַמָּבון בַּנוּ הָּנֹא טַמָּהָא בון בַבְרֵי חַמְּשָׁא נָדֵי חַמִּשָּׁא ילוכסי לידשיא הורי הבין

זְבוּלוּן אֶלִיאָב בַּר חֵילוֹן:

מקן סילמא דפילא במשח לוּדִישְׁא שַּרְוִיהוֹן mtal otal מְאָב יַהְלְהַיוֹ סְלְעִין הַיִּ לירְבָּנֵיה מְגִסְּתָא דִּכְסַרְ חַדְא

לּוֹכֹא שֹׁנִא מִטַּׁלִבִּע הֹהָּנ לְמִנְחַבְאַ:

למובע בוסמוֹא: סלגו ביא דדהב מליא

אַמַר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲלְהָא: שוְר עַר בָּר תּוֹבֵי דְּכַר תַּר

אַפּֿור פַר מִזּין חַד לְחַשְּׁהָא:

לינבלא באליאָר בּר הַלְוּוֹ: ן בני שנא הקשא בין ילָנֹכַסַּע ליִדִשְׁיָּאָ שִּיְבִי שַּׁבֵּין

ויקס בן בקר: איל אחד. כנגד ילמק (שם כב, יג) ויקס אם הדברום הכמובין על לוח אחד וחמש הכמובין על השני. עד (IS) פר אחד. כנגד אברסס שנאמר בו (בראשים ים, ז) נביאים וכמובים. שלש ממשיום כנגד ממשה מומשין וממש

Eliab the son of Helon.

and for the sacrifice of

one male of the goats for a

he-lamb of the first year, for a

one young bullock, one ram, one

one golden pan of ten shekels, full

fine flour mingled with oil for a

the sanctuary; both of them full of

seventy shekels, after the shekel of

weight thereof was a hundred and

his offering was one silver dish, the

Helon, prince of the children of

On the third day Eliab the son of

first year. This was the offering of

five he-goats, five he-lambs of the

peace-offerings, two oxen, five rams,

thirty shekels, one silver basin of

gninəfto-nis

burnt-offering;

of incense;

:gnirəfto-lsəm

:unlud₂Z

87

57

7

٤7

77

first year. This was the offering of

five he-goats, five he-lambs of the peace-offerings, two oxen, five rams,

שנתנו שלוס בין ישראל לאביסס שבשמיס: "אילם עחור"ם זה ושיא לבני פלוני אומו היום היה הנשיא המקריב לשבע (32) וליבח השלמים בקר שנים. כנגד משס ולסרן שמווסקרבמוובשלה שלל נאמר בסן סקריב נופל עליסן לשון נמנאל נופל אחריו הלשון לומר נשיא יששכר לפי שכבר הוכיר (22) שעיר עזים. לכפר על מכירם יוסף שנאמר בו (שם המקריב לבני ובולון וכן כולם אבל בנמואל שנאמר בו הקריב (24) ביום השלישי נשיא וגוי. ניוס סטליטי סיס וטיה סמיל וגרי: כבש אחד. כנגד יעקב (שס ל, מ) וסכשביס כמן מימודו של רבי משה הדרשן:

כבשים. ג'מיניס כנגד כסניס ולויס וישראליס וכנגד מורס פלוני:

98

סלמון הוא דדהב מקיא of incense; 80 פַּף אַתָּת עַשְׂרֶה זָהֶב מָלֵאָה פִּזִּפְא הַרָּא עַהְקָלֹה עַשִּׁרִי בילים 88 one golden pan of ten shekels, full خٰذلتٰلتٰא: בּלוּלֶר בַּאָמוֹ לִמֹנִחַב: מכן סילמא דפילא במשח :gnirəfto-lsəm **ムド下資**を fine flour mingled with oil for a تأذيدا הַאָּבֶה הָּנִיהָםו מִלְאָים סָלָת the sanctuary; both of them full of άĊάl 🗴 🚊 🖒 🌣 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 خخيرا seventy shekels, after the shekel of מְטַׁלַבְעַ מִוֹנִלֵא עַר דְּכַסְפָּא thirty shekels, one silver basin of ע מָלשָּׁים וּמִאָּדוֹ מִשְּׁקַלָּהוֹ מִוְּרֶל מֹאַנ ישַׁלְטִין סְלָּמִין שַׁנִי weight thereof was a hundred and كُلُفُرِد كَلَمُرَادِ خُصُلًا his offering was one silver dish, the לוּבְבָּנִיה מְנִסְּתָא דִּבְסַרְ חַדְא בורישור: ۺڟۿڹڶۺڴڟڹڰڂڟٳۼڹڐڹۺڐڹ؞ children of Simeon: לבני שמימון שלומיאל בר of Zurishaddai, prince of the 98 ₆₆ בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשָׁיאּ לְבָנֵי On the fifth day Shelumiel the son **江なら登**め上 ĽĖΧ שֶׁרֵיאֶנְר: (פּ) בְּין קּוּרְבְּנָא הָאָלִיצּוּר בַּר מְּדֵיאוּר: Elizur the son of Shedeur. first year. This was the offering of בַּנֵר שְׁנָר 正は瓊瓦 five he-goats, five he-lambs of the יּ אָגלַם שַׁמִּשִּׁע מַשַּׁבָּים שַׁמִּשָּׁע 32 peace-offerings, two oxen, five rams, نظِيْكِہ הَשְּׁלְמִים בָּקָר שְׁנָּיִם ילָנֹכַסְנַ לַיּדְשָׁיָּאָ עַנְבִי עַבוּן and for the sacrifice of :gninəfto-nis ÷ שְׁמִּגר ַמְּזָּים אָחָד לְחַמְּאִת: אַפּֿיר בַּר עִיּין חַד לְחַטְּהָא: ₽6 one male of the goats for a څڅم څٽر څا_ښئن ځمځد: burnt-offering; אַמָּר חַד בַּר שָׁמֵיה לַעֲלְהָא: he-lamb of the first year, for a ξЕ שור עד בר הובי דכר עד one young bullock, one ram, one למובע בוסמוֹא: ظ۵۵۵: סלמון היא דדהב מליא of incense; בּ פַּף אַחָה עַשְׂרֶה זְהָב מְלֵאָה בִּיִּבְּץ חֵדָא טַהְקַלַה עַשִּׁר тξ one golden pan of ten shekels, full בְּלִילָר בַשָּׁמֶן לְמִנְחַב: מַלְן סִילְטַא בְּפִּילָא בַמְתָּע meal-offering; fine flour mingled with oil for a הַאָּרָשׁ שְׁנֵיהָםוּ מְלִאָּים סָלָתּ בְּסִלְּמֵּי לודשא תַּרוּיהוֹן the sanctuary; both of them full of מְבְעִין خذيرا 🗴 🚊 🖒 🌣 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 seventy shekels, after the shekel of מְטַבְלֵבְע מִוֹנְבְאָא עַר דְּכַּסְפָּא שָׁלְשָׁים וּמֵאָד מִשְׁקְלַה מִוְּרֶל thirty shekels, one silver basin of ıε weight thereof was a hundred and מאב יקלמין סלעין הני ダゴロ his offering was one silver dish, the לוּבְבָּוֹיה מְנִסְּמָא דִּכְסַבְ חַבָּא لَّهُ بِدَّلًا كُلَّامُ لِيهُ لِي Reuben: באובן אָלִיצור בַּר שָׁבִיאור: Shedeur, prince of the children of оξ יּ בּוּוָםְ בַּבְרַנִּמָּג נֹמְאַ לַבְבָוֹנָ בּוּוָמָא בַבִּימָאָב בַבָּא לַבְנָינַ On the fourth day Elizur the son of

למובע בוסמוֹא:

ظ۵۵۲:

אַפֿבוֹם אָבְוּהֵמָת בּּוֹ_הַמִּוֹנִינִי: children of Ephraim: אָפָּבוֹנִם אֶּלְוְהֻּמָּת בַּר תַּמִּוְעוּנִי: son of Ammihud, prince of the 84 ا قَابُمُ لَيْهُمُ لَا يُشْهِمُ كُلُولًا خُالِمُهُ مُكُنِّهُ لِللَّهُ كُلُولًا On the seventh day Elishama the לובלו אליסף בו־דעואל: (פּ) לונבלא באלוסף בר דעואל: Eliasaph the son of Deuel. ַבְּבְשָׁיִם בְּנֵי־שְׁנָה חֲמִשְּׁה זֶהָ קריים הַבְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְׁה בַּנִי first year. This was the offering of בוני שְׁנָא הַלְּאָ הַלְּאָ בַּין five he-goats, five he-lambs of the $^{7+}$ %ਾਟ੍ਰੇਰ ਜੁਖ਼ਘੁੰਜਂ ਪ੍ਰਸ਼੍ਰਾਂਰ ਜੁਖ਼ਘੁੰਜ peace-offerings, two oxen, five rams, بَرُيْلَتِ لِيَهْجُمْنِي خُكْلِ هُرْنِي ולוכסת לודשיא תובי תבין and for the sacrifice of :gninəfto-nis ۵۴ พู่ส่. L _ ส่มับ พู่บับ _ 4 บุ๋ พื่งบระ אַפּֿור פַּר מִזּין חַד לְחַשְּׁתָא: 9t one male of the goats for a څڅم_هُٽد څا_هٔئند ځمځد: burnt-offering; אַמַּר חַד בַּר שַׁמֵּיה לַעֲּלְתָא: he-lamb of the first year, for a s+ פַּר אָהָד בֶּן־בָּקְר אַנִיל אָהָד מּזֹר חַד פַּר מּזֹרִי דְּכִּיָּ חַד one young bullock, one ram, one למובע בוסמוֹא: ظمٰدُلا: סלמון הוא דדהב מליא of incense; ** בַּרְ אַתָּה עַּשְׂרֶה זָהָב מְלֵאָה לוכֹא שוֹבֹא מִטַלַבְעַ הַּהָּנַ one golden pan of ten shekels, full בְּלוּלֶת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחֲת: מלן סולמא דפילא במשח meal-offering; fine flour mingled with oil for a הַפְּּלְהָה הָּנִינִיםו מִבְאָנם סָבְנִע בַּסִלְהָּנִ ムデジス the sanctuary; both of them full of à±à.l هُلُدِ جُمُكُ مَحُمْرِهِ مُكَادِ خُمُكُادِ seventy shekels, after the shekel of מְטְקְלַבְה מִוְרְקָא חַד דְּכַּסְפָּא thirty shekels, one silver basin of * שָׁלְשָׁיִם וּמִאָּדְ מִשְּׁקְלָהַ מִוְּרָל ٤ŧ weight thereof was a hundred and מאַע יטַלְמִין סַלְמִין בַּיִּי كلةدى څۇك كألخيب **ŽŪU** his offering was one silver dish, the طيلختيد فينفضع يحذفك فتله אַלְיָּסְׁנְּ בָּוֹרְיִבְּעִי בִּּוֹלֵי אָלְוֹסֹנוּ בַּר דְּעוּאָל: Deuel, prince of the children of عم، בּיּוֹם בَשִּׁשָּׁי נַשָּׁיא לְבָנֵי גָּדְ בִּיוֹמָא שָׁהִיהָאָה רַבָּא לְבָנֵי גָּד On the sixth day Eliasaph the son of גובׁושָׁבוּ: (פּ) Shelumiel the son of Zurishaddai. 可以與下 first year. This was the offering of ÇΨ̈́ ון בני שנא המשא דיו five he-goats, five he-lambs of the ** **ಜ**್ವರ ಗ್ರಥತ್ರಗ ಆರ್ಥ್ಯರ ಗ್ರಥತ್ರಗ בולומא נב. ιt peace-offerings, two oxen, five rams, بظيَّتِ بَهْجُمْرِصِ قُطِّد هُيْرَتِ ולוכסת לודשיא תובי תבין and for the sacrifice of gninəfto-nis •• שְׁמִּגַר עְּזָּיִם אָבָוֹר לְחַמְּאָת: אַפּֿיר פַר עוּין חַד לְחַטְּהָא: οt one male of the goats for a چَבְשׁ־אָבֶר בָּן־שְׁנְהָוֹ לְעֹלֶר: burnt-offering; אַמַּר חַד בַּר שָׁמֵיה לַעֲּלְתָא: he-lamb of the first year, for a פַר אֶהֶר בֶּן־בְּלָר אַיִל אֶחֶר תּוֹר חַר בַּר תּוֹבִי דְּכַר חַד 68

88

one young bullock, one ram, one

:gninəfto-nis នៃ ឃុំជុំ្រជុំរុំ្រជុំរុំបាន់ នៃ ឃុំជុំបាន់ នៃ ឃុំជុំបាន់ នៃ ឃុំជុំបាន់ នេះ បាន់បាន់បាន់បាន់បាន់បាន់បាន់បាន់បាន אַפּֿיר בַּר עִּיִּין חַד לְחַטְּתָא: 85 one male of the goats for a څڅم_هُٽاب څا_هُئن، ځمځب: burnt-offering; אַמָּר חַד בַּר שָׁהֵיה לַעָּלְהָא: he-lamb of the first year, for a ۷5 ره وا هِبُد والجَزِد هِنْم هِبَد שור עד בר מובי דְּכַר עד one young bullock, one ram, one למובע בוסמיא: ظ۵ الله: סלגו ביא דדהב מליא of incense; os פַּרְ אַתָּה עַשְׂרֶה זָהֶב מְכֵאָה 95 לּוֹכֹא שֹבֹא מִטְלַלִּע הַּהָּע one golden pan of ten shekels, full בלילה בשמן למנחה: מַלן סילְמָא דְפִּילָא בִמְשָּׁח meal-offering; fine flour mingled with oil for a עַלְבָׁהָ הָּנִינִיםו מִלְאִים סָבְע ムデジン the sanctuary; both of them full of άċάιl فخيرا 🗴 🚊 🚊 🚊 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 🖒 seventy shekels, after the shekel of מְטַׁלַבְעַ מִוֹנִלֵא עַר דְּכַּסְפָּא יי שְׁלְשֵׁים וּמִאָּדוֹ מִשְּׁקַלִּהֹ מִוְּרֶל thirty shekels, one silver basin of SS weight thereof was a hundred and מְאָב יַהְלְהַיוֹ סְלְעִין הַיִּי كلة لـ يـ څولـ 必口口 his offering was one silver dish, the dikatin diqua katel üla لَّلْمُ ذِيكُمْ قُلْ فَلْكِمْنِد: of Manasseh: מׁנָמֵּׁע יַּמֹלְיִאָּלְ בַּר פַּּבַעִּגִיר: ot Pedahzur, prince of the children 45 יֹּ בּּיּוֹם עַמְּּמִׁינִוּ נְמִּיִא לְבְּנֵוֹ מִנְמֵּאִ בּיִנִּמָא שַׁמִּינִאָּם עַבָּא לִבְנִיּ On the eighth day Gamaliel the son עַמִיהְוּד: (פּ) なばいてげて: كالخا 数人に流むれ _إث Elishama the son of Ammihud. dri∟ţţX בַּאָבׁישָׁמָעַ first year. This was the offering of 口は受け בוו אוא שלאא בון five he-goats, five he-lambs of the ⁶² מִרְכֶם חֲמִשְּׁה עַהְרֵים חֲמִשְּׁה ٤٤ peace-offerings, two oxen, five rams, ולַנֹכֹסַע לוּגַהָּוֹּאַ עוָבוּ, שַבוּגוֹ and for the sacrifice of بزيُرَت بَهْزَمْنِي خَوْد هُرْنِي :gninəfto-nis · אַמֹגר־עַזְּיִם אָקָד לְחַמָּאָת: אַפּֿגר בַּר עוּין חַד לְחַשָּׁתָא: 75 one male of the goats for a چَבְשׁ־אָבֶר בָּן־שְׁנְהָוֹ לְעֹלֶר: burnt-offering; אַמָּר חַד בַּר שָּׁמֵיה לַעַּלְחָא: he-lamb of the first year, for a τS י פֿר אָטֶר בּוֹ־בָּלֶר אַנִּל אָטָר שור עד בַּר הוֹבֵי דְּכַר תַד one young bullock, one ram, one למובע בוסמיא: ئمير الله סלמון הוא דדהב מליא of incense; oz בַּרְ אַתָּת עֲשְׂרֶת זָהֶב מְלֵאֶת one golden pan of ten shekels, full בּוֹכֹּא שֹבֹא מִטַׁלַכִּע הֹמִּב בְּלִילָר בַשְּׁמֶן לְמִנְחָר: מכן סילמא דפילא במשח :gnirəfto-lsəm הַלְּבָׁהַ הָּנִיהָהו הָלִאִים סָבְת **ムデラジ** fine flour mingled with oil for a ĖĠĊĸ the sanctuary; both of them full of ₩Ţ¢1 خذيرا عُلَا جُمُكَ مَحْمًا لِمُ اللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى seventy shekels, after the shekel of מַטַּלַבְע מִוֹנַלֵא עַר דְּכַּסָּפָּא o+ שְׁלְשַׁיִם וּמֵאָדוֹ מִשְׁקְלָהֹ מִוְּרֶק thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and פלגול בני ظلات څول كألكري his offering was one silver dish, the לירְבָּנִיה מְּנִסְּמָא דְּבְסַרְ חֲדָא

عُلَا جُمُكَ مَحُمْرِهِ مُكَالًا خُمُكًا مِنْ اللَّهِ عَلَى اللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ יּם שְׁלְשֵׁים וּמֵאָדוֹ מִשְּׁקְלָהוֹ מִוְּרֶל كلةدي څوك 必日口 אָבֹובׁן בּוֹרַגּרַנִי: حَدِيَّا لِيَكْمُدِمْدُ ثُمُّيْهِ كِخُدُّا خَدُنُكُا خَدِيْمُهِ فَمِدَمُهُنِ يَخْهُ كِخُدًّا פַּרְהַצְיּר: (פּ) ではいる <u>څل</u> 口は様に ייי אַילַם חַמִּשְׁה עַ*הָּרֵים* חַמִּשְּׁה ילובח השלמים בקר ₩٢٢٦

עַקְּרָשׁ שְׁנֵיתָםוּ מְלֵאָים סָלָת בְּסִלְּמִי ムデジン ₩Ċάſ לוּבְבָּנִיה מְנִסְּתָא דִּבְסַר חַדְא

בּנֹימָנוֹ אַבּובוֹן בּּב צַּבְּמנֹנו:

מכן סילמא דפילא במשח تالالالالا فخيدا מְטְקְלֵבְ מִוְּרְקְא חַר דְּכַּסְפָּא וטלטון סלמון טוו

למובע בוסמיא: סלגו ביא דדבב מליא בּן צַּחָת צַשְׂרֶה זָהֶב מְלֵצְה לולא שוֹבא מושלבע המת

אַפָּר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲּלְחָא: שור תד בר הובי דכר תד

עפיר בַר עוּין חַד לְחַטְּהָא:

לונבלא בּאַבובן פֿר גַּרְעני: ו לנו מוא שלמא בון עַרָּיִשְׁאַ אָרַג עַרָּיִשְׁאַ بَرُيْتُ لِي يَهْرُمُنِي فَكُلِ هُرْنِي ילוכסה קידשיא הובי הבין

אָנוֹגמֹנ פֿר עַמִּישִׁיּי: خيرص يالمُضيب نضية خطر ثا خيرة مُمينة يوند خطر خدر يا

ムデジン à±à.l מְטַבְלַבְעַ מִוֹבְלֵא עַר דְּכַסְפָּא וּשׁבְּשׁוּוּ סִבְּאָוּוּ בַּוֹי طيلختيد فينفضع يحذفك فتله

לְמִנְתַוֹּעָא: מְלַן סִילְמָא בְּפִּילָא בְמָהָּעו

meal-offering; fine flour mingled with oil for a thirty shekels, one silver basin of his offering was one silver dish, the

children of Dan:

59

†9

٤9

79

09

65

Ammishaddai, prince of the

Abidan the son of Gideoni.

and for the sacrifice of

one male of the goats for a

he-lamb of the first year, for a

one young bullock, one ram, one

one golden pan of ten shekels, full

fine flour mingled with oil for a

the sanctuary; both of them full of

seventy shekels, after the shekel of

his offering was one silver dish, the

Gideoni, prince of the children of

Gamaliel the son of Pedahzur. first year. This was the offering of

five he-goats, five he-lamb of the

and for the sacrifice of

peace-offerings, two oxen, five rams,

On the ninth day Abidan the son of

thirty shekels, one silver basin of weight thereof was a hundred and

sin-offering;

burnt-offering;

of incense;

meal-offering;

Benjamin:

On the tenth day Ahiezer the son of

first year. This was the offering of

five he-goats, five he-lambs of the

peace-offerings, two oxen, five rams,

the sanctuary; both of them full of seventy shekels, after the shekel of weight thereof was a hundred and

בּלוּלֶת בַּשֶּׁמֶן לִמִּנְחֶת: הַלְּבְשׁ מְּנִיהָםוּ מְלִאִים סָבְתּ هُلُد دُوْل هَدُمْ لِهِ هُكُمْ لِهُ هُلُدُ لِهُ هُلُا لِمُ

ע אָלײַנים וּמִאָּדוֹ מִשְּׁקִלְהֹ מִוְּרֶל

كَلْخَا هُدَيْنًا قُلِيْكُمِدِّن: (حَ)

קבְשָׁים בְּנִי־שְׁנָה חֲמִשְּׂה שָׁה שָׁה

هُررُت لِيَشْفِرُ فَيُكِينُ لِي الْمُشْتِ

אַנוֹמֹנוֹ בּּוֹ הַמִּנִהּגַּנוּ:

+> שְׁמִּגַרַ מְּנָּים אֶבֶוֹד לְחַמָּאָת:

בְּלִילָת בַשֶּׁמֶן לְמִנְחַה:

څڅم څٽر څا_ښئن ځمځد:

و وال هِبُد والوَجُد هِنِر هِبَد

كلة لن حُول

ÄŪU

كألخزب

87	נפּטַבְי, אָטִירָת בּּוֹרַעִּינָן: בְּיוֹם שְׁנֵנִם עְּשָׁר יִּוֹם נָשִׁיא לְבָּנֵנִ	לְבְּנֵי נַפְּמֵלְ, אֲטִירַת בַּר תְּנֵּוֹ! בְּיִם שְׁבֵי תְּסֵר יִוְמִין רַבָּא	On the twelfth day Ahira the son of Enan, prince of the children of Naphrali:	87
LL	ادِّ رَحِي لَا سَשْٰٰحِ ثِمَاتُ فِيْ لَا سَوْرَا \$ذَرَّا لِيَّانِهُنَا فِيرِاتُ لِيَنْهُنَا فِحِشِنَا فِيزَاتِهُنِّ فِيرِاتِ لِيَنْهُنَا يَنَا جِابِوْا هَذِبَايُخُ فِالْبِجِدِا: (a)	לוּבְבְּנְא בְּבַּנְּמִיאֵלְ בַּר מְּבְּרָן: אַמְּרִוּן בְּנֵי שְׁנָא חַמְּשָׁא בּין בְּבָרֵי חַמְשָׁא נְּבֵּי חַמְשָׁא וּלְנְבָסְת קוּדְשִׁיאָ	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-goars, five he-lambs of the first year. This was the offering of Pagiel the son of Ochran.	LL
94	שְׁמִּיר־עִּוִּים אָחָר לְחַמְּאִתּ:	אָפָּיר בַּר עִּוּין חַד לְחַטְּּהָא:	one male of the goats for a sin-offeting;	94
SZ	פַר אָחָד בָּן־בָּקֹר אַיֵל אָחָד בֶּבֶשׂ־אָחֲד בָּן־שְׁנְחָי לְעֹלֶה:	תור חַד בַּר תּוֹרֵי דְּכַר חַד אַמַּר חַד בַּר שַׁמֵּיה לְעֲלְתָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offering;	۶۷
+4	פַף אַתָּת עַּשְׂרֶת זָהָב מְלֵּאָת קְּמְהֶת:	לַּמְוָבֵע בּוּסְמָנְא: סְלְמָּוֹן הַוּא דִּדְּחַב מַלְיָּא בּּוּכָּא חֲדָא מַהְקַלַה עַּמָּר	one golden pan of ten shekels, full of incense;	+ ∠
٤٧	קרָבְּנֹי קְעָרַת־בָּסֶף אַחָּת שְׁלִשָּׁים וּמֵאָת์ מִשְׁקָלָהֹ מִיְרֶּק אַחָדׁ בָּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֵל בְּשָׁקֵל הַאָּדֶשׁ שְׁנֵיתֵםו מְלִאִים סָלֶת בְּלּיּלֶת בַשְּׁמֶן לְמִנְחֲה:	 לַמְנְחָהָא: מְלֵלְהַ מִּנְקְּאַ דְּפִּילָאַ בְּמְשָׁהַ מִּנְקְּאַר מִוְרְקְּאַ חַר דְּכַסְפְּאַ מִּהְנֵיה שִׁבְעִין סִלְּעִין הַנִּי מְּנְקְאַר מִוְרְקְאַ חַר דְּכַסְפְּאַ מִּהְנֵיה שִׁבְעִין סִלְעִין הַנִי הַלְעָּין הַנִי הַלְעָּין הַנִי הַלְעָּין הַנִּי מִיְּהְשָׁאַ חַר דְּכַסְפְּאַ הַבְּיַלְאַ הַבְּעָשְׁר מִוֹּרְשְׁאַ חַר דְּכַסְפְּאַ הַבְּעָהַוֹּ הַנְיִים מִּיְּהְשָׁלְאַ הַבְּעָלְאַ הַבְּעָלְאַ הַבְּעָבְיּה מִינְהְאָבְעַין בּיִבְּעָבְיִים בְּעָבְיִּבְּעָבְיִּבְיְּבְיְּבְּעָבְיְּבְיְּבְּעָבְיִבְּיִבְּעָבְיִבְּעָבְיִבְּיִבְּעָבְיִבְּעָבְיִבְּיְבְּעָבְיְבְיְבְּבְּעָבְיְבְּבְעָבְיִבְּיִבְּעָבְיְבְּבְּעְבְיְבְּעָבְיְבְּבְעָבְיְבְּבְיְבְּבְעָבְיִבְּבְּעָבְיְבְּבְעָבְיבְּבְעָבְיִבְּבְעָבְיִבְּבְעָבְיִבְּבְעָבְיִבְּבְעָבְיִבְּבְעָבְיְבְבְעָבְיִבְּבְעָבְיִבְּבְעָבְיִבְּבְעָבְיִבְּבְעָבְיְבְבְעָבְּבְעָבְיִבְּבְעָבְיִבְּבְעָבְיְבְבְעָבְיְבְבְעָבְיְבְבְעָבְּבְעָבְיְבְבְעָבְּבְעָבְיְבְעָבְיְבְבְעָבְיְבְבְעָבְּבְעָבְיְבְבְעָבְּבְעָבְּבְעְבְבְּבְבְעְבְּבְבְעְבְּבְבְבְעָבְבְּבְבְבְעְבְּבְבְבְבְבְּבְבְבְּבְבְבְבְ	his offering was one silver dish, the weight thereof was a hundred and thirty shekels, one silver basin of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meal-offering;	٤٧
שביתי	غَمَّد هَزُمْرَهُمْ قُلِـمُخُدِّلًا: خُرَاطِ مَمُقَدَ مُمُّد بِاطَ ثَمُرِهِ كَاٰخَتَرَ	לְבְׁנִג אִּמֶּר פּּנִּמִיאֵל בַּר מְּכְּרֶן: בְּיִבְנִג אִמֶּר פּּנִמִיאֵל בַּר מְכְּרֶן:	On the eleventh day Pagiel the son of Ochran, prince of the children of Asher:	٦∠
īΖ	ּילְזָבַח תַשִּׁלְמִים בָּקֵר שִׁנֵּים צִּילַם חֲמִשְּׁה עַהְדֵּים חֲמִשְּׁה כְּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשְׁה זֶה קְרְבַּן צֵּחִיעֵזֶר בֶּן־ עַמִּישַׁדְּי: (פּ)	מּמִּנְמָּבְׁנְ: בּגּן לַנְּבְׁלֵּגְא בַּאָטְנְמָזֶר בַּר אַמְּבְנוּ בַּנִּ מִּנְא טַמְמָּא בַּבְרֵּ טַמְמָּא נְּבֵּ טַמְמָּא נְלְנְכְּסָׁטַ לַנְּבְׁמָּנִא טַנְבֵּ, טַבְּוֹ	and for the sacrifice of peace-offerings, two oxen, five rams, five he-lambs of the first year. This was the offering of Ahiezer the son of Ammishaddai.	īΖ
o∠	שְׁמִּיר־מִזִּים אֶחָד לְחַמְּאִת:	אַפּיר בַּר עּיִּין חַד לְחַטְּּהָא:	one male of the goats for a sin-offering;	oΖ
69	פַר אָחָד בָּן־בְּּלָר אַיִל אָחָד בֶּבֶשׂ־אָחֲד בָּן־שְׁנְחָיׁ לְעֹלֶה:	מור חַד בַּר מוֹרֵי דְּכַר חַד אָמַר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעֲּלְחָא:	one young bullock, one ram, one he-lamb of the first year, for a burnt-offeting;	69
89	בַּף אַתָּת עַשִׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטִּהָה:	בְּוִכָּא חֲדָא עַהְקַלִה עַשַּׂר סִלְשִׁין הִיא דִּדְהַב עַלְיָא קְטִוֹרֶת בּוּסְעַיָּא:	one golden pan of ten shekels, full of incense;	89

אמונו לנו מוא שלמא בו x'Zo paÿr vçro paÿr בַבְרֵי חַמְשָּׁא נָבִי חַמְשָּא بَرَاثِتِ لِهَٰرُمُرُولِ فَكُلِ هُرْنِيَ ילוכסט לידשיא חובי תבין :gninəfto-nis אַפּֿיר בַּר עוּין חַד לַחַטָּתָא: one male of the goats for a چَבְשִׁ-אָנָר בָּן־שְׁנְתִּי לְעֹלֶר: אַמַר חַד בַּר שַׁמֵיה לַעַּלְתָא: פַר אֶחֶׁר בֶּן־בְּלָר אַנִל אָחָר עד בַּר תּוֹבי דִּכַר תַד למובע בוסמיא: ظھٰڍں: סלעין היא דדהב עליא % פַּףְ אַתָּת עַשְׂרֶה זָהָב מְלֵאָה. לולא שוֹבא מושלבע המת בלילה בשמן למנחה: מַלן סילְמָא דָפִילָא בִמְשָּׁח meal-offering; fine flour mingled with oil for a הַפְּּלְהָה הָּנִינִיםו מִבְאָנם סָבְנִע בַּסִלְהָּנִ **ムデラジ** the sanctuary; both of them full of ₩Ę¢1 هُلُدِ جُمُكَ مَحُمْرِهِ مُكَادِ خُمُكُادِ seventy shekels, after the shekel of מְטְקְלֵבְ מִוְּרְקְא חַר דְּכַּסְפָּא thirty shekels, one silver basin of ⁶⁷ שֶׁלְשֵׁים וּמֵאָדוֹ מִשְׁקַלָּהֹ מִוְּרֶל weight thereof was a hundred and ועלעון סלמון עוו להבע כפו his offering was one silver dish, the לוּוְבְּנֵיה מִנְסָּתָא דְּכָסַרְ תַּדָא OGL CULCL - GLWG (WX WC'U' - IIV SABAMUN

كَلْخَا كُلْنَانِكُمْ قُلْمُرَانًا: (ھ) לוובלא בּאַנונה פֿר מִינוֹ: جَدِّهُٰ مِ جَرْاً هُرُا لِيَظِهُٰ لِا يُلَا

څمٰتٰ ٢: מְנֵנִם מְמֵּב כַּפּּנִע זָּנִוֹר מְנֵנִם چْمُك بِمُقْدَت مُمُدِّت بِمُلْكِد. حُمُك ±8 אַנוּ מָאָר נָשָּׁר נָשִׁיאַי יִשְׂרָאָל קַעַּרָר १४८। तृद्वत तक्षृद्वेत दृर्गर्व तक्ष्यत

لْعَلَّةِم_مُعْنِن خُمُّكُم بَاغِيُم: حُد څوك ĽĊŚſロ 28 ¢ọr rược $\dot{\alpha}$ ợc $\dot{\alpha}$ שָׁלְשֵׁים וּמֵאָֹה הַקְּעָּרֶה הֵאַחַתֹּ

מֹאֵב יהַלְהִין סִלְּמִין הַנִי לוכּי דְרַהְקְּאַ מַּרְתַאַ מָשְׁרֵי: RALL CILZL COÉN ÚĽL RAL וֹמָבַאָׁל מִנֹפֿו כַסַבּא עַּבַעַא

בוליאי ומיה מן בקרבי

בא שוופט מגלשא ליומא

וֹאַנְבַּת מֹאַנִי בִּסֹלְתָּ, פוּנְהָאִי: כל כְּסַרְ מָנֵיָא מְּבֵין צַּלְפִין

> of incense; one golden pan of ten shekels, full

burnt-offering; he-lamb of the first year, for a one young bullock, one ram, one

first year. This was the offering of five he-goats, five he-lambs of the peace-offerings, two oxen, five rams, and for the sacrifice of

Ahira the son of Enan.

anointed, at the hands of the princes the altar, in the day when it was This was the dedication-offering of

48

٤8

08

silver basins, twelve golden pans; of Israel: twelve silver dishes, twelve

sanctuary; shekels, after the shekel of the two thousand and four hundred seventy; all the silver of the vessels and thirty shekels, and each basin each silver dish weighing a hundred

הם הם שהתנדבו ולה הירע בהם פקול (קפרי שם. במ"ר): שנתשח הקריב (מפרי נג): קערה בסף שחים עשרה. לא ריבה ולא מיעע (מפרי שה): למדנו שנמשם ביים ומה מלמוד לומר ביום המשח אומו ביים המקדש מכוונים במשקלן שוקלן אחד אחד ושוקלן כולן כאחד שנמשם ביום כשסום פומר (ויקרם ז, לו) ביום משמו פומם (פפרי גד): כל כסף הכלים וגוי. למדך שסיו כלי אחרי המשח לאחר ומן ולא בא ללמד ביום המשח אלא לומר - לכך חזר ושנאה כאן וכלל בכולן כל כסף הכלים בשקל הקדש . אני מקיים אחרי המשח שנמשח חחלה ואחר כך הקריב או . לומר לפי שנאמר שלשים ומאה משקלה ולא פירש באיזו שקל

(48) ביום המשה אותו. זו זייס שנמשה סקריז ומס (38) שלשים ומאה הקערה האחת וגוי. מס מלמוד

מַשְׁרֵים וּמֵאָה: خَمُّكُم بَغِيْتُم خَم لِلْتِ بَوَطَيِنَ 58 qắch yợch rợc כַּפָּוָע זָבָר שָׁהֵים־עֶּשְׁבַר מָלֵאָת

र्ग्यूश्रतः u; a בְּנִי שְׁנִים בְּשָּׁר יִמִנְחָהָ سعمد قبات لانكا بفتات فيفر خطفات چَر_بَچَرِّد كِمْكِب سُيْرِت مُشِّد

កផ្សដ្ឋក្នុង ខ្លាំង ក្រុង ខ្លាំង ខ្ងាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លាំង ខ្លា בְּנִי שְׁנָה שִׁשְׁיִם שִׁיִּה שַׁנְבָּת مَهُرَ مَنْكُرُ لِ مُهْرِكِ خُرُهُرِكِ 88 מַשְּׁבוֹם וֹאַבְבֹּמֹעַ פַּבוּם אָנִלִם וכן לפון זבע

> בער בּוֹכּוֹא מֹאַע וֹמֹמַנוֹ! בְּבְוֹכֹּא בַּסְלָהֵו טִוּבְהָא כַּנ מֹלֵוֹן לַמִּוְנֵע בּוּסִמֹּוֹא מִעֹלַרְ לוכּג בובבלא שנשא המבי

וּאַפּֿיבוּי בַּנֵי עָנֵי עָבַי עַבַּי עַבַּי בני שְׁנָא הְרֵי צַשְׁר וּמִנְחָהָרוּ שונול גיבול שבי עשר אמוול כֿל שוְנֵי לַמֹּלִשֹא שֹנֵי מֹמָּר

בוביאו יהיה: משנו בא שוניפט מגלשא לשנ מטון גדי שמין אמרין בני שנא המשבון וֹאַנְבַּהֹא שִוְנוֹן גַּכֹנָי וכל הובי לוכסת קודשיא

עַבְּעָרָיִם וֹנְעַבָּע אֶלֶנִי: (פּ) אַהָּר מַלְאַנוֹן הַמֹּגִים מִפּגוֹ הָּוֹנִ מבּבּר אָלְגו ממֹלְ עַכּּפָּרִעְ זָט 'צַלְא בַּמִּטְמִלְּלְ פמוקים לַבַבַּר אָהַן ְיִיּשְׁמָעַ אָרַבַּלְּיִלְ יִמְּנָא לְמַלְּלָא עַמֵּיה וְשְׁמַעַ וּבְבֹא משָׁה אֵל־אָהֵל מוֹעֵד וֹכִּד

ימהמלל עמיה: בַּסְבַּרוּהָא מִבּין הָבִין כָּרוּבַיָּא מהלני לפירקא דער אַרונא

> twenty shekels; gold of the pans a hundred and the shekel of the sanctuary; all the weighing ten shekels apiece, after twelve golden pans, full of incense,

the goats for a sin-offering twelve; their meal-offering; and the males of he-lambs of the first year twelve, and twelve bullocks, the rams twelve, the all the oxen for the burnt-offering

that it was anointed. dedication-offering of the altar, after sixty. This was the sixty, the he-lambs of the first year bullocks, the rams sixty, the he-goats peace-offerings twenty and four and all the oxen for the sacrifice of

him. two cherubim; and He spoke unto the testimony, from between the ark-cover that was upon the ark of speaking unto him from above the with him, then he heard the Voice of meeting that He might speak And when Moses went into the tent

.881 980q no 82:51 - 2:51 sopbul si hvnHaH эdT

قَامَرُمُ الْهِيْدِ بِتَلِيْدَ هِجُ مَنْهِدَ فِهُجُدَا: قَرَجُرَبُ بِهِ مَا فَهِدَ جُرَدُونَا:

:Suives And the LORD spoke unto Moses,

 $III\Lambda$

88

סיו (מפרי נה): או אינו אלא כף אחת של כשף ומשקלה עשרה שקלי זהב ושקלי כף אחת עשרה והב היא של והב ומשקלה עשרה שקלים של כפף (68) בפוח זהב שהים עשרה. למס נאמר לפי שנאמר ביניסס משס בא אל אסל מועד ושם שומע את סקול סבא מעל

(שמות כה, כב) ודברתי אתך מעל הכפרת בא זה והכריע וידבר ס' אליו מאהל מועד והוא מוך לפרכם וכמוב אחד אומר בא שלישי והכריע ביניהם כמוב אחד אומר (ויקרא א, א) (98) ובבא משה. שני כמונים המכתישים זה את זה

מאליו: וידבר אליו. למעם אם אסרן מן סדברום (ספרי כבוגו של מעלה לומר כן מדבר בינו לבין עלמו ומשה שומע מון לאסל (במדבר רבס. קפרי שס): מדבר. כמו ממדבר שנדבר עמו בסיני וכשמגיע לפחח היה נפסק ולא היה יולא וסב אין משקלם שים לשל כפף פלמיד לימר כפים וסב של וסב אח הקיל. יכול קיל נמוך פלמיד לימר את הקיל היא הקיל סשמים לבין שני הכרובים ומשם ילה לההל מועד: וישמע הכפרת (ספרי שם): מבין שני הכרובים. הקול יולה מן

بيتالين הַמְּנוּרָה יָאָירוּ שָׁבְעָּת לְקָבֵּיל ַ בַּעַמַּלְטִוּ אָטַעַנַּוּטָע אָלַמוּלְ בָּאַדְלָמוּטָוּ

נוֹמֹמִ כֹּן אַנַיבון אָבַבְעוּבְ פֹּוֹנ וֹמִבֹר כֹּן אַנַבון לַבִּבוֹרָ אַפּֿי

إزئ מַעֲשֶׂה הַמְּנֹרֶה מִקְשָׂה צְּנְר יְהְנֶה אֶת־מֹשֶׁה:

אָת־הַמְּנֹרֶה: (פּ) הְרְאָה יְהֹנְתֹ אָת־מֹשֶׁה בֵּן עִשְׂה מַלמִּע עַנא כַּמָּבָאָע אָמָב ar erina

ליי וַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה קֹאמִר: "מַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

³ קַח אֶּת הַלְוֹיָם מִשְּׁוֹנֵ בְּנֵוֹ קַבִּיב יָח לֵיוָאֵי מִיּנִ בְּנֵי.

וּהְבֹאֹג וֹהִבּבני אָטִם:

עַהַּבְ הַּגְבַכַּגְבַהַהְּנָם וֹכִבַּסׁנִּ ַ מַלְיהָם מֵי חַמָּאָט וְהָמֶּלִירוּ וְלְּחַ תַּגְּמֶּׁה לְמָם לְמָּהַלָּם תַּנָּה

جبياتات إنفياده:

מׁנְבַוֹבוּוֹ מִבְּמֹא בוּגִּוּנֹּא: אַפּֿג מִנְרִתַא יִדוֹן בּבּר אֶּלְאַנְהֶן וֹאִמֹנִיםׁ אֹלְיִו מּבִּילְ מִם אַנִּיוֹ וֹנִימִר לִיִּי

דְפַקּיד יִיְ יָת משֶה: עמְּנִירָע בְּמְּלְע וֹבְעָיִע בְּאָמֶּב מִינְרָעֹא אַבְיִע בּוָגִינָטִא כָּמָא

כו הֹבֹע וֹנו מֹלוֹשׁמֹא: היא כְּחַוֹנְא דַּאַחָוִי יִי נָת משֶה ער שווה ער שושנה נגידא נבון מוַבָּר מִנְרָבִיא נְנִידָא בַּתַּב

וּהְבֹּאֵלְ וּטִבּרָ וֹטַבּוּוֹ:

جديقاد إنه دبا: מכן כבל בשרהון מוֹא בְּטַמְּטֹא וֹנֹהְבָּרוּו מִסְפּוּ **לַדַכוֹאֵיהוֹן** なるいしげん じばばん

> front of the candlestick.' the seven lamps shall give light in him: When thou lightest the lamps, Speak unto Aaron, and say unto

LORD commanded Moses. front of the candlestick, as the lamps thereof so as to give light in And Aaron did so: he lighted the

made the candlestick. the LORD had shown Moses, so he according unto the pattern which flowers thereof, it was beaten work; unto the base thereof, and unto the candlestick, beaten work of gold; And this was the work of the

:Saiyss And the LORD spoke unto Moses,

children of Israel, and cleanse them. Take the Levites from among the

9

clothes, and cleanse themselves. their flesh, and let them wash their them cause a razor to pass over all of purification upon them, and let to cleanse them: sprinkle the water And thus shalt thou do unto them,

שלשם המערביים ראשי הפתילות למול האמלעי ולמה כדי שלשה המורחיים פונים למול האמלעי הפחילות שבהן וכן מנורס: יאירו שבעת הגרות. ששק שעל ששת סקנים פבר המגורה. אל מול נר האמצעי שאינו בקנים אלא בגוף של עד לשמש בלשון זה כמו (שופעים עו, ה) מגדיש ועד קמה סימס לפני סמנורס שעלים סכסן עומד ומעיב: אל מול גדול: עד פרחה שסום מעשם דק שבס סכל מקשם ודרך (שבת כא, א) ועוד דרשו רבוחינו (ספרי נע) מכאן שמעלה של מינורה כולה וכל החלוי בה: עד ירכה. שהוא אבר לשון עליה שלריך להדליק עד שמהא שלהבת עולה מאליה כסף שלפני השריה: עד ירבה עד פרחה. כלומר גופה סגרום: בהעלחך. על שם שסלסג עולס כמוב בסדלקמן פרחה. ירכס סים סשידם שעל סרגלים מלול כדרך מנורום סקב"ס מייך שלך גדולס משלסט שאמס מדליק ומטיב את ולא נעשית איברים איברים על ידי תבור: ַ עַּד ידכה עד הנשימים. לפי שכשראה אהרן מגוכת הנשימים מלשה או צלע"ו לשון דא לדא נקשן (דניאל ה, ו) עשת של ככר והב

(פפרי בהעלמך ם): (3) ויעש כן אחרן. לסגיד שנמו של אסרן שלא שינס שלם ישמרו לפורה הוש לריך (מנמומה בהעלמך ה):

(+) ווה מעשה המנורה. שסראסו סקנ"ס באנצע לפי

מטלים: ומדרש אגדה (מנחומא בהעלחך ג) על ידי הקב"ה נעשים וגו' (ספרי שס): כן עשה את המנורה. מי שעשקס הראהו בהר כמו שנאמר (שמות כה, מ) וראה ועשה בתבניתם ועד ככס זימ: במראה אשר הראה וגף. כמבנים אשר דעמו כשלא היק עמהם בחניכה לא הוא ולא שבמו אמר לו היחה ומקיש בקורנס וחותך בכשיל לפשט איבריה כחקונן בהעלחך. למס נסמכס פרשם סמנורס לפרשם שנמקשס בס לכך נסמר ווס (שם סל): מקשה. בעדי"ן

שמשים למקום (מדרש אגדה): (6) קח את הלוים. קמס נדנריס משריכס שמוכו לסיומ

בּוֹ־בָּקֶר הַמַּה לְחַמֶּאת: סְלֶת בְּלִילֶת בַשְּׁמֵן ופַר־שֵּנִי סִילְהָא דְפִילָא בִּמְשָּׁת וְתוֹר نْݣَاكْلِير قَل قُلْ قُلْ بَيْدُنْكِيدِ نَرْدُنْكِيدِ نَرْفُدِيا مِيدِ قَدْ مِيدَ، بَيْدُنْكَ، بِي

בְּנֵינְ וֹמִּבְאָבְיּ מוּמָד וְהָׁקְהַלְּהְ אֶת־כֶּל־עַּנַה וִמְנָא וָהִכְּנוֹשׁ יָה כָּל כִּנִשְּׁהָא أنكر خُنْ هُن بَرْزَنِه رَفَرٌ، هِثر النَّادِ أَن رِّرَهُ، كَلُه مَهُوَا

מַּלְ_עַלְוּיִם: מֿלְ_עַלְנְיּם: וֹסְמְׁכִּנִּ בְּנִינִּאְבִׁיִּגְ אָעַ_נִגִינִם וֹנִסְמִׁכִּנִּ בַּּנִּנִאָּבִינִינִּנִ بعدملا إنتهرتجو هِمَا يَرَجُنْ إِن جُورِلا بِمَلِينَ المِهِدِيدِ بِمَ خُرَبِهِ، هِدِه بِرَ

וְקְיּוּ לַעֲּבָר אָת־עַּבֹרָת יְהֹוֶה: לְפַּׁנֵר יְּנִינְיִנְ מֵאֵט בַּנֵר יִמְּבָאֵלְ צֵבֶׁבִם זִּיָּ מִוּ בָּנִרִּ יִמְּבָאֵלְ וּיִנִינִוּ

הַשְּׁאַת וְאֶת הָאָתָר עֹלָה לַיִּהנְה יי רַאַט הַפְּרִים וַעַּטָּה אָת־הָאָהָר וַנַבְלְוּיִםְ וֹסְמֶׁכַנִּי אָּעַ-וֹבַוּנְיָם מֹּבְ וֹבְּוֹאָּג וֹסִמֶּכֵנוּ זִע וֹבַגִּעוָוֹ מַבְ

הנופה ליהוֶה: هَلَالًا لَاخِرْدُ خَنْدُ لَلْتَرْغُونُ هِنُهُ נַרְעָּמָרְתָּ אָת־הַלְוּיִם אָת־הַלְוּיִם

نَشِلَةٌ لِمُلْدِد كُرِ لَكُناهِ: יי וְהִבְּיַלְמִׁ אָתְרַבְלִוּלְם מִמְּוָּדְ בָּנֵי

שׁלֵּגִוֹ בַּר מּנִבוּ מַסַּב לְעַמָּטִא:

下口: (均广%之)

לְמִפְּׁלָע יָת פּוּלְעָוֹלָא בַּינִ: וְבִוּגוֹשׁ אַבַּבוֹן אָבַ בַּלְנִגָּם שַׁתַּפָּבון וּגרים אַבַּרוֹן יָה לַגִּוֹאָי אַרָּטָא

לְכֹפֹּבֹא מֹלְ לָנוֹאֵנִ: עַּמְּטָא וֹנִע עַר צַּלְטָא בָּרָם וֹנִ ביש הוֹרַיָּא וַעְּבָיר יָת חַד

אָבֹמֹא בוֹבם וֹנֹי: نظأت خربن، نئزره ئئيبا וּשׁלום וֹנו לֻוֹּאֵו בֹּבָם אַבַּרָן

نَّهُدُ هُذِ نَيْنِا فَهَفَهُنَا كَلُمَّنَ וֹטֹפֹבוּהְה וֹטִ בְנוֹאָּג מִנִּוְ בֹּנֹג

> sin-offering. young bullock shalt thou take for a mingled with oil, and another and its meal-offering, fine flour Then let them take a young bullock,

To negregation of the children of thou shalt assemble the whole before the tent of meeting; and And thou shalt present the Levites

the Levites. of Israel shall lay their hands upon before the LORD; and the children And thou shalt present the Levites

may be to do the service of the from the children of Israel, that they before the LORD for a wave-offering And Aaron shall offer the Levites

for the Levites. unto the LORD, to make atonement and the other for a burnt-offering, offer thou the one for a sin-offering, upon the heads of the bullocks; and And the Levites shall lay their hands

unto the LORD. and offer them for a wave-offering before Aaron, and before his sons, And thou shalt set the Levites

and the Levites shall be Mine. from among the children of Israel; Thus shalt thou separate the Levites

Þι

כמנונהים: וסיא קרוים זבחי מחים וסמלורע קרוי מת הזקיקם חגלתת סדרשן לפי שנתנו כפרס על סבכורות שעבדו עבודת אלילים ממים שבסם: והעבירו חער. מלאמי בדברי רבי משם (ד) הזה עליהם מי המאת. של אפר הפרה מפני ממאי

שלילים מם פר העולה: שקורחת שעה היתק ששעיר היה להם להציח לחמחת עצודת שמך לדבריו במורם כהנים (ויקרא מובה פ"ג ד) ואומר אני לא נאכלת (עד כאן דברי רבי מאיר) (הוריות ה, ב) ובזו יש מס מלמוד לומר שני לומר לך מס עולס לא נאכלם אף חעאת ממ המחד עולה והוא קרבן לבור בעבודת אלילים: ופר שני. (8) ולקחו פר בן בקר. וקוא עולה כמו שנאמר ועשה

> עליסס (מדרש אגדה): כפרה מחמיהם יבואו ויעמדו על קרבנם ויקמכו אח ידיהם (9) והקהלת אח כל עדת. לפי שהלויס נמוניס קרנן

> קודם סקדשים וסשלישים לבני מררי (מדרש הגדס): לומר וקרםים דאלו קרשים ביד משא בני מררי) הנראות בבית לס' שאף עליסס סימס עבודמ סקודש יריעומ וקרשים (לריך סאכון וסשלמן וגוי. סשנים לבני גרשון לכך נאמר בס מנופס וסיו לעבוד את עבודת ס' לפי שעבודת קדש הקדשים עליסם מנופות נאמרו בפרשה זו הראשונה לבני קהת לכך נאמר בם מלורע טעון הנופה הי (ויקרה יד, ב. מדרש הגדה). שלש (11) והניף אהרן את הלוים תנופה. כזכן שמשס

וְהַנַפְּתָּ אָתָם הְנִיפְּה: אָת־אָהֶל מוֹעֵּד וְמְהַרְהָּ אֹהָם וֹאַטְבִיַבל יָבָאִי תַלְוֹיָם לַהַּבָּע

₹₫₫₫, ₭₲□ ₹.: ثِيثات خَرْبِد جِرِ مَخَرِرَ نَهُدُةٍ نَهُدُةٍ مِ ⁶ בְּנֵרְ יִשְׂבְאֵלְ הַעַתִּלְ פִּטְרָע בָּלְ־ جر ثَمَرُنه ثَمَرُنه يَرَفُل كِن مُنْرِكَ

بخير لا المرابع المراب حُدِ خُدِيدٍ خُمُادًا 71 בְּאָרֶם וּכַבְּהֵמָה בְּיֹוֹם הַכֹּמֵי ַבּֿג בָּג בֿבְבַבַּבוּבְ בַּבַבוֹג גֹמָבְאָבְ אָבָג צַגִּג, פֿבְ בּנְבַבָּא בַּבַּדָּג

בּׁבֹנִג בֹּבֹנֹג וֹמֶּבֹאֵק: ⁸¹ וֹאֲפֿׁע אָּעַ עַּלְוּוֹם עַּעַע כָּלְ וֹפֿבוּלִינ וֹע כָּוֹאָ, עַלָּוּ כִּלְ

نَّمُلُعُمْ ثِلْا خُلْمُن خُلْاً نَمُلُعُمْ مَح خُدْر نَشِلُهُ لَا إِن يَكْرُبُ لَا يُعَالِبُ لَا خُدُرُهُ וֹמִבְאָבְ בֹאָבִר מוִמָּד וּלַכַּפּּׂר וּאָבְאָגְ לַמְּדֻּג אָנוַמְדָּנִנ בֹּוֹיִ ڂۿڷڷٳ ילבניו מתוך בני נאָטֹלָּע \$U_U\\\\

لَّهُمْ كَلَامَ خَيْرٌ نَهُلَيْكِم: צְּנְּה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה์ לַלְוּיָּם בֵּן־ خُدْر نَشِلُهُم مَكْنَاتُ خِجِم هُمُد_ ניִּמֹמִ מְמֵּבׁע וֹאַבַּבֹּן וֹכַּלַ הַּבַּע

> אָבְׁמָא: びばれ 5,18,

كَلُور: מבונ ושְּׁבַאָּב אַבוּבוּט וֹטַעוּן פֿעַר כָּלְיָא בּוּכְרָא כּוּלְא בורמי מגו בני ישְׁרָצֵל חַלֶּף אָבוּ אַפּּבֹאָא מִפּּבֹאָוּ אִנּוּן

נטבען בובלי: באַבהא בַמֹּהבוֹם אַלַבּוּהָוּנוּ בּוֹנִמֹא בַלַמּלִית כָּל בּוֹכָרָא באנאא ובבעורא

בּוּכְרָא בִּבְנִי וֹמְּבָאַן:

نَّهُلُّمُ ذُكِيْلُهُمْ: נהְבֹאָל מִוְטַא בֹּמִלֵּבִד בֹּנִי מַן בוו וֹמְבַאָן וֹלָא וֹנוּו בּבוֹנוּ וֹמִּבְאָבְ בֹּמִמִּבּוֹ וֹמִלֹא וּלְכַפּּבֹא نهُدُمْح خُمُخُحِي بُن هَنِجُيَا خُرْر ולבנוהי מגו בני וובבום זם לוואו והיבון

ÄLX4: לכולאו כן הדבו לביו לני ्रं ग्रंप संख्रेम כוֹאָטֹא בּבוֹנוּ וֹאָבֹאָכ לַכְוּוֹאָנ نقتبا نخد

> wave-offering. them, and offer them for a meeting; and thou shalt cleanse to do the service of the tent of And after that shall the Levites go in

> unto Me. children of Israel, have I taken them womb, even the first-born of all the instead of all that openeth the from among the children of Israel; For they are wholly given unto Me

Myself. of Egypt I sanctified them for smote all the first-born in the land man and beast; on the day that I children of Israel are Mine, both For all the first-born among the

Zτ

children of Israel. of all the first-born among the And I have taken the Levites instead

coming nigh unto the sanctuary. through the children of Israel among the children of Israel, Israel, that there be no plague make atonement for the children of Israel in the tent of meeting, and to to do the service of the children of from among the children of Israel, are given to Aaron and to his sons And I have given the Levites— they

the children of Israel unto them. Moses touching the Levites, so did unto all that the LORD commanded Israel, unto the Levites; according the congregation of the children of Thus did Moses, and Aaron, and all

(10) בחברם בחברם. נמונים למשל נמונים לשיר (שם): זה להודיע מבתן שנכפלו לזכרומיקו במקרל למד כמנין ה'

פטרת. פמיממ:

(19) ואחנה הגרי. ה' פעמים ואמר בני ישראל במקרא ואהרן הניפס וישראל שמכו את ידיהם: בעגל ועכשיו ואקה את הלוים: שסגנמי עליסס בין בכורי מלריס ולקחמי אוחס לי עד שמעו יסים נגף:

(פו) כי לי כל בכור. שלי היו הבנורות בקו הדין בבני ישראל נגף. שלה ילערכו לגשת הל הקדש שהם יגשו מומשי מוכס וכך כלימי בב"ר (ויק"ר ב, ד): ולא יהיה

(02) ויעש משה ואהרן וכל עדת וגוי. משק קעמידן

הֹגִינִם אַנִינִן לַמִּנִינִם: קנופָה לְפְּנֵי יְהְוְּהְ וַיְכְפָּרְ צִּרְטְּאְ הָרָם יִיְ וְכַפּר עַלִּיהוֹן آبُثُك مَكَنَابًا נייקקשָאָר تذني

ជុឃុំ វុក្ខ: (០) יְחְנְחַ אָתַ־מִּשֶׁהַ עַּלְ־חַלְוּיָּם בֵּן هَلَالًا لَكِفَرْا خُثْرًا خَهُمُلِ مَثِلًا 🥶 אָט הַּלְבַבְּטִׁם בְּאָנִיב מוְהָּב לַפְּנָי יָה פּוּלְטַנְרוּו בְּמַשָּׁבַּוּ וַמָּנָא נֹאַנְוֹבִוְ בַּאֵנְ נַבְלְנִיְם כְהֹבְּרֵ נִבְּטַר כּוֹ הֹאַכְנִ כְּוֹאָג לְמִפֹּלְט

יוֹאָת אָשֶׁר לַלְוֹיָם מִבֶּן חַמָּהַ בַּא דִּלְלַיִּנְאֵי מִבַּר מַּטְּרִין

הְעָּבְרָהְרָ וְלָאִ יַעְּבָר עִּוְר: י ַ נְמִבּׁן ְ עַׁמְהָּגִּם הֻּלְּעַ גַּהְוֹב מִבְּבֹּא יִמִבַּר עַמְהָוֹן הָּנִוֹ נְעוּב מִעִּירִ CILAL:

ಕೆದ್ದಿದೆ.(ಆ) וּגְּבָׁע פַּכִּע טַּגְּמָּע כַלְוּנִם مَ رَשְׁמָר מִשְׁמֶבֶת וַמְּבֹרֶה לֵא וְמָּנְא לִמִשָּׁר מִשְּׁבָא וּפֹּוּלְחָנָא

הָראשׁוֹן לֵאמִר: לַצָּאַנְם מִאָּבְוֹ מִבְּנִים בּנִיבָה الألال

זאת אשר ללוים.

וסנעשם בסם שאחד מהן לא עכב:

(54)

אַבורן לְדַכּוּאַיהוֹן: אָלָם לְבוּמִּיהוֹן נִאָּבִים אַבַּוֹן יָהָהוֹ וֹנֹכֹלִסוְ נֹאִבַּכֹּגאוּ らはゃ

הְפְּמֵּיִר יְנְ נְתְּ מִשֶּׁה עַלְ לֵינָאֵי בּן עֲבְרוּ לְהוֹן: בום אַנוֹנוֹ יקְנִם בְּנִוּנִי, כְּמָא

בּ וַיְדַבֶּר יְהַוְה אֶל־מֹעֶה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

לְאַבְאַ אַבְאַ בַּמְּבְנֵע אָנִילְ לְנַוּנִלְאַ נַנְלָאַ בַּמּבְנַוֹ מָמָבּוֹ

פּוּלְטַׂנְא וְלָא יִפְּלַח עּוֹד:

לַכְגוֹאָג בֹּמִמֶּבׁטַבְעוֹ: ופלח קדין העצביד וְשֶׁבְּע אָט־אֶּטְוּו בְּאָבֵל מוֹמֵד וִישִּׁמֵּישׁ עִם אַחוֹהִו בְּמִשְׁכַּן

בּוֹבְהָא בַּבְּמָאָר לְמֶוּמָר: וּמַבְּיַלְ וֹן מִם מָמָּע בַּמַּבְבַּרָא

> atonement for them to cleanse before the LORD; and Aaron made Aaron offered them for a sacred gift and they washed their clothes; and And the Levites purified themselves,

Levites, so did they unto them. commanded Moses concerning the his sons; as the LORD had meeting before Aaron, and before do their service in the tent of And after that went the Levites in to

:Saring: ٤٦ And the LORD spoke unto Moses,

of the tent of meeting; in to perform the service in the work years old and upward they shall go the Levites: from twenty and five This is that which pertaineth unto

work, and shall serve no more; shall return from the service of the and from the age of fifty years they

their charges.' thou do unto the Levites touching no manner of service. Thus shalt keep the charge, but they shall do brethren in the tent of meeting, to but shall minister with their

:Saring: were come out of the land of Egypt, month of the second year after they the wilderness of Sinai, in the first And the LORD spoke unto Moses in

ΧI

57

77

17

(26) לשמר משמרת. למנומ קביב לאהל ולהקים ולהוריד אם אחיו עם אחוהי כחרגומו: (בב) באשר צוה היגרי כן עשו. להגיד שנה סעושין לנעילם שערים ולשיר ולמעון עגלום (מפרי מג) וזהו ושרם

(ספרי סד) שכל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא הקריבו (פסחים ו, ז) ולמה לא פחח זוו מפני שהוא גנוחן של ישראל לא נאמרה עד אייר למדם שאין קדר מוקדס ומאוחר בחורה (ו) בחדש הראשון. פרשה שברחם הספר (לעיל ה, ה) המומין פוסלים בהם (ספרי סב. מולין כד, ה): מבן חמש בשתם שמשתום:

(25) ולא יעבוד עוד. ענודה משל בכתף לבל הוור הול שנים ששוב אינו רואה (מולין שם):

ובן לי עובד מכאן למלמיד שלא כאס סימן יפס במשנמו בחמש

סא כילד מבן כ"ס בא ללמוד סלכות עבודס ולומד חמש שנים

ועשרים. ובמקוס אמר אומר (במדבר ד, ג) מבן שלשים שנה

שנים פוקלים בהם ואין

Lt

तेरते खत्त १८ दर्दर:

- talith: ت لْرَمُّهُ، كُرْبِيهُكِم كُلِيكَ فُولِي لِيَمْخُبِيا خُرْبِيهُكِم بُنِ فَوْلِيهِ
- מהשהו שהעוי עניע פֿגן עמובנים שּמֹמוּ אַנוּ
- לְעֲמֶׁת תַּפְּסָת: וֹנִבְבָּר מְמֵּנֵע אָבְבַבֹּוֹ, וֹמְבֹאֵבְ נַמַבְּנִבְ מְמֵּע מִם בֹּוֹ, וֹמְבֹאֵבְ
- האו ללו ואלאל: אַשֶּׁר צְּנְה יְהוֹה אָת־מִשָּׁה בַּוֹ בֹתֹּבׁנִם בֹמֹבַבֹּב סִנְגִּי בְּבֶּלְ י בְּאַרְבְּעָה עָשָׁר יָוֹם לַהָּדֶשׁ בֵּין בַּאַרְבְּעָה עַשְׂרָא יוֹמָא לִיַרְחָא XL_TEOT
- בֿבובא: خفتر ميثك لخفتر يحتكا فنهم הַפַּסָח בַּיַּוֹם הַהָּוֹא וַיִּקְרְבֵיּ לְמַעֲּבִר פִּסְחָא בְּיִוֹמָא הַהוּא 9 לְנְבָּׁהְ אֹבְם וֹלְאָבֹנֹכֹלְנִ לַהֹּהְטֵב לַהְמִנִנִּבּהָא בַּאֹנָהָא וֹלָא וֹכִילָנִ
- نظ۪لۃے: שְׁבְּלֵבְ יְׁעִוֹּעִ בְּלָּהְגִּיְנִ בְּעִוֹּבְ בִּנִי בִּלְאִ לְטְנִבְאִ זִּע מִוּבְבָּנִאִ בִּנִ נֹנְּבָה לְבֹלְעָׁי עַלַבְיִּר אָטַ גַאָּנְהָא לְמָא נִטְמָנָה בָּגַיִּךְ ے אָלְטִׁוּנִ סְּמָאִנִם לְנִיפֶּׁהָ אֹבִנֹם לְמָּנִם אָנָטִוֹּא מִסְאָבִּנוֹ לַמְמָנִ נִפְּהָאִ ַנַגּאָמֶׁרָנִּ הָאֵּנְשֶׁים הָהַמָּה אֵלֶיוֹ נַאֲמָרוּ הּבְּרַיָּא הָאָנּוּן לֵיה

: كارك: באַבבּהַנו הַמְּבָא יוָמָא בּוֹבוֹא

לְמַמְּבַר פַּסְׁחַאִּ:

בְּכַל דְפַּקֵּיד יָן וָת מֹשֶׁה בַּן בון המהוא למולנא ויסיני בואמון ומברו נת ĠĊĹ%

אַבַרן בְּיוֹמָא הַהוּא: ולבובן לבם ממנ ולבם וּנִבוֹן אַלְּאָנִם אַאָּב בֹנוֹ הֹמָאִנִם וֹבִוֹנִ מִּלְבֹנֹא בַבַּנוֹנִ מִלְאָבֹנוֹ

בּוֹמִנֹיה בִּנוֹ בִנוֹ וֹמֻבְאֶב:

passover in its appointed season. Let the children of Israel keep the

keep it.' all the ordinances thereof, shall ye the statutes of it, and according to appointed season; according to all at dusk, ye shall keep it in its In the fourteenth day of this month,

of Israel, that they should keep the And Moses spoke unto the children

so did the children of Israel. that the LORD commanded Moses, wilderness of Sinai; according to all of the month, at dusk, in the first month, on the fourteenth day And they kept the passover in the

Aaron on that day. came before Moses and before the passover on that day; and they man, so that they could not keep were unclean by the dead body of a But there were certain men, who

among the children of Israel?' nosses beanioqqs sii ni axoL edi season back, so as not to bring the offering man; wherefore are we to be kept are unclean by the dead body of a And those men said unto him: We

- (s) במועדו. אף בשבת במועדו אף במומאה (שה):
- על כרעיו ועל קרבו. שחוץ לגופו. מלה וביעור חמץ): מלומ שבגופו. שה ממים זכר בן שנה. שעל גופו. ללי אש ראשו גופו ממקוס אחר כגון שבעם ימיס למלס ולביעור חמך. (ם"א שנה (פקחים לה, ה): וכבל משפטיו. הלו מנות שעל (ד)
- d(): מועדים מקיני אמר להם וחור והוהירם בשעת מעשה (קפרי (ויקרא כג, מד) וידבר משה את מועדי ה' אלא כששמע פרשת (+) וידבר משה וגוי. מס מלמוד לומכ וסלה כבר נהמר

(9)

לפני משה ולפני אהרן. כששניסס יושנין נגימ

- (ε) ככל חקחיו. אלו מלום שבגופו שם ממיס וכר כן סיס יודע אסרן מנין לו (מפרי ממ): סמדרש באו ושאלוס ולא ימכן לומר זה אחר זה שאם משה לא
- יריסן שמגלגלין וכום על ידי וכאי (פפרי שם): ידי משה כשחר כל התורה כולה חלה שוכו חלו שתחמר על סשכינה (פנהדרין פ"ק) וראויה היתה פרשה זו להאמר על ילוד אשה שכך מובמח שכל זמן שהיה רולה היה מדבר עם עמדו ואשמעה כחלמיד המובטח לשמוע מפי רבו. אשרי הבשר לממאים (**פ"א למהורים כן גירפת רא"ס) אמר לה**ם במומאה אמרו לו יורק הדם עלינו בכהנים מהורים ויאכל למה נגרע. אמר להם אין קדשים קרבים

ਪੈਂਟੈ□: (ਯ) ℅ζԸ□ ದೆಟ್ಟಗ

!! מל דיקכון: באמתה תא באטפער מו שבם עַמְרָוּ וַאֲמָר לְחוֹן מֹשֶׁה אוֹרִיכוּ עַר

command concerning you.' that I may hear what the LORD will And Moses said unto them: 'Stay ye,

ניְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר:

ימַלֵּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

לְּדְרַתִּיכֶּם וְעָּשָׁה פָּסַה לַיהְוָה: xī çţţr ŗnţr çţa xi $^{
m or}$ නු්ම නු්ම දැ": Γ ු්ට Γ මුවන Γ ද්දීමුම

لْنَمْحُنِدِ فَضَلَعُ كَلُم لِنَا: בטיקא לכון או לדביכון לְמְמֵׁי נַפְּמָא בַאָּנְמָא אוַ בַאוֹבַע ילבע ילבע אָב, וֹבֵי מִסְאַב מבנג מם בנו ומבאב במומר

passover unto the LORD; journey afar off, yet he shall keep the reason of a dead body, or be in a generations shall be unclean by saving: If any man of you or of your 'Speak unto the children of Israel,

מַבְּוֹנִי וּמְרִנִים יִאָּבְקְרוּ: اثبط قدا للمَلكُنط تَمْمَهُ عِنْهِ مَحِــ בַּוֹרֶשׁ הַשָּׁנִי בְּאַרְבְּעָה עַשָּׂר

מַל פַּמִּיר יִמְרָרִין יִיכִלְנֵּיה: וומא בון מְמְמָהָיא וֹהְבָּרוּן יִנוּיה בּוֹבוֹא שׁנֹוֹלֹא בֹאַבַבֹּמַע מֹמִּבַא

according to all the statute of the morning, nor break a bone thereof; they shall leave none of it unto the unleavened bread and bitter herbs;

keep it; they shall eat it with

in the second month on the

fourteenth day at dusk they shall

חַפַּסָח יַעַּעָּי אָרָו: וֹמֹּגֹם לַאָּ וֹמִבֹּבוּיַבוֹוְ כַּבֹבן וֹנִבֹמֹא לָאִ וֹטַבּבוּוֹ בִּינִי כַּבֹב **₹**₩_₹₩\$_\ ÜÜEL ಡಿಗ-ಪ್ರದಿಗ

לַנְירַת פַּסְׁחָא יַעְּבָּרוּן יָהֵיה: לא וֹמִאַבוּוּ מִנִּישׁ מַּר בַּפַּבְאַ But the man that is clean, and is not passover they shall keep it.

בְּטָׁהַרוּ חָסְאָנ יִשְּׁאַ הָאָנִשׁ הַרְהָנִאַ: בָּיו קְרְבַּן יְהְנָה לָאִ הִקְרִיבֹ וְנְבְּרְתָּה הַנָּפָשׁ הַהָּוֹא מִעַּמָּיִה פּ לאַ הְיָה וְחָדַל לַעֲשָׂוֹת הַפֶּּסָח ابتهات بجيرية

בוונא: בְּוֹמְנֵיה חוֹבֵיה יָקבִּיל מּיבְרָא אָבׁוּ לוּוֹבְלֹא בּוּוֹ לָא לַבוּרַ נישְׁהַצְּיִ אָלָשְׁאַ עַרוּאַ מָעַּמָּיִר עוני ווטמנע מקמעבר פּסָחָא וֹנוּבְרָא בַּרוּא בַּכֵּי וּבָאוֹרַח לָא

man shall bear his sin. LORD in its appointed season, that brought not the offering of the off from his people; because he the passover, that soul shall be cut on a journey, and forbeareth to keep

וְלַצֵּׁר וּלְאָוֹרַט בַאָּבֹל: (ס) جِل بِهِشِہ חِهِہ عِمِم بِہِرِہ לِچْם 👫 לִיהוְה בְּהָאָת הַפָּסָה וּבְמִשְׁפְּטִי וְבְי־יְגֹוּר אִהְבֶם גַּר וְעָשֶׁה פַּסַחֹ

וּלְנֹגִּוּבֿוֹא בַּאַבְתֹא: לומא עד יהי לכון ולגיוניא פּסְׁחָא וּכְּדַחָוֹי לֵיה בּן יַעֲבֶּיר וְנְעָבְיִי פְּסְׁהָא צְּלְבִם יְיִ כְּנְזִירַת וֹאַבׁוּ וֹטַעַּנִּוּר עַּמָּכוּן עִּיּוֹבָא

for him that is born in the land.' statute, both for the stranger, and so shall he do; ye shall have one according to the ordinance thereof, to the statute of the passover, and passover unto the LORD: according among you, and will keep the And if a stranger shall sojourn

ىتىمۇدا خىلىدىيم مىلخىد: ڹڂۿ۪ڷڐ ردره، حَوْد يَامِدُا هُن لَهُمُ لَا هُمُ لَا خُهُنَاكُم אָת־הַמִּשְׁכַּן

צַבְּבַבַא: מַהְבָּוֹא בְּנוֹנוּ אִישְּׁנִא מַר בְּסְׁנִירוֹא וּבְרַמְּמָא הָוֹי עַּרַ מולא גע מַהַּכּוֹא לַמַהָּכּוֹא ולונמא באטפר ממפלא שפא

appearance of fire, until morning. upon the tabernacle as it were the testimony; and at even there was tabernacle, even the tent of the was reared up the cloud covered the And on the day that the tabernacle

S١

 ϵ_{I}

71

п

Οī

8

ומין מימור ממן מלמ עמו במכילמו (פסמים לה, מ): אלא שהיה חוץ לאסקופת העורה כל ומן שחימה (פסחים לג,

וכמשפט יעשה (פקחים לג. קפרי עא): ב. ספרי סמ). פסח שני מלס וחמן עמו בביחואין שם יוס מוב וכי יגור אחכם גר ובא עם לעשום פסח עם חביריו כחקס יעשה פסח מיד מלמוד לומר מקה אחם וגוי אלא כך משמעו (10) או בדרך רחקה. נקוד עליו לומר לא שרמוקס ודאי (14) וכי יגור אחכם גר ועשה פסח. יכול כל סממגייר

וֹבווו אֹוְהֻּלֹא בֹּלִילִּגֹא:

ימֹרְאָרַ־אָשׁ לְיִלְּרִי: כו יה היה היא הפילו וכסגו בו הני הדירא ענגא חפי ליה

מֶּם וֹשׁנוֹ בֹּנוֹ וֹמִּבֹאֵן: يخطريا هُمُد يَمُخُلِمُو لِعُمْثِلًا يَمُدُهُم يَحَمُّنَا لِيمُدَا لِيمُدَا لِيمُدَا ַנְאַבוֹבוּ כָּן יִסְׁמֹנִ בֹּדָּוֹ וֹמְבַאֹץ מַמְבֹּדָא וּבְעַב כַּן דָּמֶבוּן בַּדָּ الرَّفِّ، يَامُرُانَ يَامُرُا يَامُرُ بَكُنَاكُ الرَّفاتِ هِمِمَوْمَانَ يُبِيهِ يَامِوْرَا

نِهُجُا سُمُثِّا مَدِ ـ لَاهِمُخُا نَتُلْنَ: لْمَحْ فِي نُكِيُّكِ يَكُنُهُ خُحْ لِيِّن كُيْهُد מַל־פָּי יְהֹוֹה יִסְעוֹ בְּנֵי יִשְׁרָאֵל

אָנוַ מִּמְמֹנְנִי וְרַנְיִּר וְלָאִ יִּםְּמִּי: נְמָנִם בַּבָּנִם נְאָמֶבְנִי בַּנָיִבִיּאָבָאָב יִבְהַאָּבַיִּרְ הָבְּנִיאָבַיִּרִי مَح_تينهٰذَا

נְשְׁנָת וֹמֹלְ פָּר יְתְנָת וֹסְמוּ: מספר מל המשבו מל פי יהור מל משבוא על מימרא דיי וֹנָהְ אַהָּב וֹבִינִב בַּלֹלוֹ וֹמָנִם

بثظئا لظمد:

סַנּיאָין וְיִשְׁרוּן בְּנֵי ילאולכוט מֿללא מֹל מֹמָבַלֹא תֹמֹכֹּלִא מֹבּו:

לב יומון בּמָבו מֹנֹנא מַב

וֹמְבַׁאָב וֹמַב מִוּמִבֹא בּוֹן מִבוֹ

מּכְ מִומִּבֹא בַּוֹ לֹמֹכְוּן בֹּנִי

הְּנִּלְאַ שַּׁמֵּן מֻבוּ בִּנָי וֹמֶבְאָבִי

וּמְּבֹאָב וֹט מֹמֹבַט מִוּמִבֹא בּוּזֹ

מְבוֹ וֹמֹלַ מִימִבֹּא בּיוֹ לֹמֹלַוֹ: וֹאִנֹי בַבְינִ הַּלֹלֹא נִמָּנוֹ בַּמִּלֵוֹ

וֹבֹא לֹמֹבׁוּ!

ומסשבט גדלא ולמבון: <u>וְנְסֵׁמֵּנְ אֵנְ יְנְמֵּׁם נְלְּנְלְּעַ נְנְמֵּלְעַ בַּבְּבּבְּעֵּ נְנְמִלְנִ אֵנְ יִּנְמֶם נְלְיִלְ</u> ה מַר־בַּבֶּר וְנַעְּלֶיה הַעְּעָה בַּבָּבֶר עַר צַפְּרָא וּמִסְחַלַּם הָּנָנִא בּבָּרָא בּבָּרָא בָּבָּרָא בָּבָּרָא וֹנֵהְ אַהְרַנִינְיִי עִמְּנָן מִמְּנֶר וֹאִית דְּחָנִי הְּלְנֹא מִבַעהֹא

> and the appearance of fire by night. So it was alway: the cloud covered it,

encamped. abode, there the children of Israel and in the place where the cloud that the children of Israel journeyed; up from over the Tent, then after And whenever the cloud was taken

remained encamped. abode upon the tabernacle they they encamped: as long as the cloud at the commandment of the LORD the children of Israel journeyed, and At the commandment of the LORD

the LORD, and journeyed not. children of Israel kept the charge of the tabernacle many days, then the And when the cloud tarried upon

the Lord they journeyed. according to the commandment of they remained encamped, and to the commandment of the LORD days upon the tabernacle; according And sometimes the cloud was a few

07

81

journeyed. when the cloud was taken up, they continued by day and by night, morning, they journeyed; or if it the cloud was taken up in the evening until morning; and when And sometimes the cloud was from

(18) על פי ה' יסעו. שנינו במלחכת המשכן (פי"ג) כיון העלות הענן. וכן כל לשון הפרשה:

למנם ככף ליש עולם מים:

שביו ישראל נוסעים היה עמוד הענן מחקפל ונמשך על גבי

G4"T): לשון שלוק אלא למוח ועלייה כמו (מלכים-א יח, מד) והיה עב - אלפי ישראל הוי אומר על פי ה' וביד משה (מלאכח המשכן שמל ולא ימכן לכמוב ולפי עלות שעל ועלה העל שאין זה - ולא היה נפרש עד שמשה אומר (להלן י, לו) שובה ה' רבצות בטכדומו ששטקלוט וכל ווחקם. חמוג פחל מטטכ וחוקם וומשל חקדבי בני יפוגם כמיל שוכם בספרי (פד): ועל פי ה׳ יחנו. כיון שסיו ישראל מוניס ללומות סעדות: יהיה על המשכן. כמו קנס על סמשכן שמשס אומר (לסלן י, לס) קומס ס'וופע דגל מהנס יסודס זו (פו) המשכן לאחל העדות. המשכן העשינ להיות אהל בני יהודה במין קורה מקעווהריעוותקעוול היה מכלך עד

מוממים: (50)כלומר ופעמים: ימים מספר.

οS

וְלָאִ וֹפֹֹמוּ וּבְּבוֹתְלְנִין וֹפֹֹמוּ: خِهُجًا مُجْرِد تَكَاثُهُ كَتَّدِ نَهُكُمُ ⁻⁻ בְּרַאֲּרָיךְ הֶעְּנָן

بظغفففخطيتك تمذيا: הְבֹּו בֹנֵי וֹהְבֹאָן וֹלָא וֹסֹלָוּן מֿכן תֿמָבֹלֹא לַמָמָבוֹ, מַּלְוָנִי, מבו במבו באורכים הללא או קבין יומין או יַרְקא אוֹ

journeyed. not; but when it was taken up, they remained encamped, and journeyed thereon, the children of Israel tarried upon the tabernacle, abiding month, or a year, that the cloud Whether it were two days, or a

עַל־פָּי יְהֹוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: (פ) יַּסְעִּי אָת־מִשְׁמֶבֶת יְהֹוָה שְׁמָרִיּ مَح فَ، نُدِئِدٍ نَكَرِد لُمَح فَ، نُدِئُد בּוֹ, בּוֹבְא בַּמְמֵׁנֵי: מומֹבְא בּוֹ, לֹמְנוֹן מַּכְ מִומֹבָא מומבא בון נמלון זה מפרת הג מומבא בול הבו והג

ם ניַדְבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמַלֵּיל יָיָ עִּם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

ַבְּמַבְּנְנִת: לְמִלְּבָׁא בַּמְבַּב יִלְמַסָּת אָעַ ै यद्यंत वर्ष्य्यंत श्रंत्रव १५५१ देनि הְּמִּנְע לַּנְּ מִּשׁׁי, וַזֹּאוֹאַבְע כָּסִב הַבֵּיג לַנִּ שַּבְּשׁוֹ וַבּוּאַבָּוֹ

ילְאַמֹּלְא נֹט תַּמִּבוֹנֹטִא: انكأذا كك كمتلمة خنمفة בלפף גגיד תַּצְּבִיד יָהְהֹדּוֹל

- הַמַּלְה אָל־פָּתַה אָהָל מוֹמַד: י וֹטֹבֹאוּ בַּבוֹן וֹלוִהֹּגוּ אֶבֶּוֹבְ בַּבַ

7算数: בֿל בְּנְאָשָׁא לְטָּרֵת מַאָּכּּן ליקקון בהון ויוף שנון לומף

للأشبغيط لهشر هَجْقر نَشِلَهُج: לאם_פֿאַטֿט :טֿפֿאַנ וֹנְאָלֹר אַבְּגַנְ

לְנֹטַבְ בַּלְבַּנֹא בַּנְהָּג אַלְפַּנֹא נאם בּטֹבא ושׁלמנו וווֹבּמנון

다니라고 건노하다: י יקקשָמָם מְרוּצְהָ וְנָסְעִי הַשָּׁמָהַ הַיּ

מֹמֹבׁוֹטֹא בַּמֹבׁוֹן לַבִּימֹא: أنائظها ַב<u>ְ</u>בְּבְּהָא

journeys. shall blow an alarm for their the south side shall set forward; they second time, the camps that lie on And when ye blow an alarm the

camps that lie on the east side shall

And when ye blow an alarm, the

thousands of Israel, shall gather

And if they blow but with one, then

gather themselves unto thee at the them, all the congregation shall

And when they shall blow with

and for causing the camps to set

for the calling of the congregation,

them; and they shall be unto thee

Make thee two trumpets of silver;

And the LORD spoke unto Moses, the LORD by the hand of Moses.

the LORD, at the commandment of

journeyed; they kept the charge of

commandment of the Lord they

At the commandment of the LORD

they encamped, and at the

of beaten work shalt thou make

forward.

Χ

٤٦

the princes, the heads of the

door of the tent of meeting.

take their journey.

themselves unto thee.

نظمر خمومرياء: הַמַּהַנְים הַיּנְגָה הְרוּצֶה יהקקעה הריעה שלית ונסעו

 چۈشۈچۈرىدىدا:
 انكظمال バロロン はないごはな ٢٣٢ لنكظهدا ۲۵۵۱ كأذأتاك

(22) או ימים. שנה כמו (ויקרה כה, כע) ימים ההיה הלולרות (מלהכה המשכן פי"ג): מקשה. מהעשה העשה

בשעם סלוק מסעום מחקעו בהם לסימן נמלאח אחה אומר מליך מקרמס על ידי מלולרומ: ולמסע את המחנות. כשמרלה לדבר עם השנהדרין ושאר העם ומקראם לאמוף עושס ומשממש בסס ולה המר) (שס): למקרא העדה. ויסי בישור לך. משלך: ששה לך. (המס נטונטו:

תל פי שלשה היו נוסעים על פי הקצ"ה ועל פי משה ועל פי

בסלשט סלורנם (ספרי על):

ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד: (s) עשה לך. (שיסיו מוקעין לפניך כמלך (דברים לג, ס) (3) וחקעו בהן. בשמיסן וסום מימן למקל העדם שנהמר

מועד ומגזרס שוס סוח בח בקפרי (עג): שנאמר ונועדו אליך הנשיאים ואף הן יעידתן אל פתח אהל ואם באחת יחקעו. סוא פימן למקרא הנשיאים

(("7 (7): ומקיעם כך סוא נדרש בספרי (שם) מן המקראות הימרים (a) והקצתם הרוצה. מימן מסע הממנום מקיעה מרועה

τS

וֹלְאָ שַׁבְּיִהַנִּי יַבְיַלְטִירְ, אֶנַרַיַפְּלְנִילְ שִׁנְקְּעָהְ יִּבְּמְבְּנָהְ יָנִי קְנִילְאֵ שִּנְקְּעָהְוּ

יבול אַבוֹען בַּבְּנַינִים יַנְיבְּלָתְ יבָנוֹ אַבַען בַּבַּנָנִים יַנְיבָּלָתְ יבָנוֹ אַבַען בַּבַּנָנִים

מולם לדרמיקם: قَلَةُ خُدُبِهِ لَكِنْهُ كُوْتُهِ خُلِكُوْهِ فَلَةً بَخُدُنُهُ نَبِياً خُدِياً خُوْنُه

מאובוכם: לפְּנֵי יְהְנָה אֶלְהַיכֶּם וָנוֹשִׁמְהָם וְעִוֹבְמָעִם כַּעַבְּגַגְעַע וֹנוֹכַּבַעָם 6 \$\frac{1}{6} \frac{1}{6} \fr ĽĸĽL

יְהְוָה אֱלֹהֵיכֶם: (פּ) خنخدبا خفتر بخيرتبخه لخئر בּטַגֹּגע הַג הַגַּטִיכָּם וֹהֹג ספרד ואמכנו חַדְשַׁכֶם) וּהְקַקְעָהָ בַּחַצִּיצְרָהָא עַל עַלְוֹהָכוּן וְעַלַ (EGEL יליום שמחקבם ולמוצביכם

ממל משְבוּן הַמּהַרוּ: בּׁמֹמִבֹנִם בּעַבְמָת נֹגַּלַעַ בַּמֹלָן رزت جَهَٰزِت رَهَٰزِت جَرَٰتُه رَهَٰزِ

במבלנ פאבו: تنشخا آنْضُمُّهُ خُدِّدَــ نَهْدُ هُجُ جُمَّضُمُّ، يَاهِ فَنُمَجِهُ خُدِّهُ نَهْدُهُجُ خُمَّمُجُدُّ، بِالْ

וֹלְאַ טִוֹבַּבוּוֹ:

הלם לגביכון:

äin ii sijicil luudlalal לכון יטולכון פֿעמוּגלעא אָשְׁבְּם בֹּאֶבֹהְכוּן הַלְ מָהִיפִּוּ בַּשְׁהִיפִּוּ וֹבְיִי מִלְטַמְּי בְּאַרְצְבֶּם וַאָּרֵי מִינְלָאוֹ לְאָנָטִא מִרְבָּא

!! אֶלִבַׁרָוָ: לְכֶּם לְעוּכְנִוֹא שְׁנִם אֶּלְנִיכִוּן אָנֹא נלפת מידשיכון ויהון לכון ולביה. ובוכון וטטטהול יביום הדותכון יבמועביכון

אַסְטַבְּלַ הַנְוֹא הָהַבְּוֹ, הַהָּבִּוֹא וֹנִוֹנִע בֹּמִטֹּא שׁנֹוּנִעֹא בֹּוֹנִעֹא

בְּמָלְבְיָלְא בְּפָאבוֹן: ממּבַבּבא בַּסוּנוּ וּמִבא הֹנֹנא

> ye shall not sound an alarm. gathered together, ye shall blow, but But when the assembly is to be

ever throughout your generations. they shall be to you for a statute for shall blow with the trumpets; and And the sons of Aaron, the priests,

saved from your enemies. LORD your God, and ye shall be shall be remembered before the an alarm with the trumpets; and ye oppresseth you, then ye shall sound against the adversary that And when ye go to wat in your land

the Lord your God.' me I :bod ruoy sour God: I am and they shall be to you for a sacrifices of your peace-offerings; burnt-offerings, and over the with the trumpets over your in your new moons, ye shall blow and in your appointed seasons, and Also in the day of your gladness,

the tabernacle of the testimony. the cloud was taken up from over twentieth day of the month, that year, in the second month, on the And it came to pass in the second

abode in the wilderness of Paran. wilderness of Sinai; and the cloud forward by their stages out of the And the children of Israel set

לנשימים הרי פימן לשלשתם מקרה העדה בשתים ושל נשימים שם ספסל וגוי לומר שאין מרועה למקרא העדה והוא הדין בין מקרא סעדה למסע את המחנות חלמוד לומר ובהקהיל של מלכש בחצם שולה ומכים ושולה ומחשם של שילול במטנוט בשטיסס יכול מס מסע המחנום חוקע ומריע וחוקע מולח בשני כסנים ובשמים! שנקמכ ומלחו בשל ודו, של מסח

(8) ובני אהרן יחקעו. נמקרלות ונמסעות הללו: מכומם ומלימם (ספרי מד): בלחת וזו וזו לין בהם תרועה ומקע המחנות בשמים על ידי וסיו לך למקרם סעדם ולמסע אם המחנום מה מקרם העדים ערכין יא: אני הי אלהיכם. מכאן למדנו מלכיום עם

וכרונום אני ה' אלהיכם זו מלכיום וכו' (פפרי שם): וכרונות ושופרות שנאמר ותקעתם הרי שופרות לוכרון הרי וְבַהקהיל אַה הקהל וגוי. לפי שסוא אומר (10) על עלחיכם. בקרבן לבור סכמוב מדבר (ספרי עו.

ימ, א) ולא נקעו עד עשריס באייר לשנה הבאה (קדר עולם מקרי'ימיס עשו במורב שהרי ברמש מודש קיון מנו שם (שמות (11) בחדש השני. נמללת למס לומר שנים עשר מודש

פארן היה ושם הנו ממשע זה: כספוןומיסמכון: במדבר פארן. קנכומסמסוס נמדנר למסעיהם. למשפע המפורש למקע דגליהם מי

ַ יְהְנְּרֶרְ הַמִּשְׁבֶּןְ וְנְסְעָּוֹ בְּנֵלְ וִמְחְפְּרַק תַּמְבֹּלֵא וֹלַמְּלָוּ אָלְיאָב בָּוֹ־חַלְּוֹי זְבוּלְן אֶלְיאָב בַּר מַלְוּן: י וֹמָּלְ גִּּבְּאׁ מַּמֵּׁעִ בְּנֵּגְ וֹבִוּגְץׁ וֹמֹלְ עִוּלְאִ בְּמִּבְּמֹאִ בּבְּנִגִּ לעלאל בו בולוב: וֹמִּמֹבֹר וֹעַוֹאָץ בַּר צוּגַר: י וֹמְּלְ_גֹּּלְאַ מַמִּעׁ בֹּדֹנֹ וֹמִּמְבֹּעׁ וֹמֹלָ עִוּלְאִ בַּמִּלְמֹאִ בַּבֹּנֹנִ עַמִינְדְב: ַנְהְשְׁנִלְּהֶבִּי בְּּוֹבְיִבִּי היכיה נהשון בְּרְאִשְׁנָה לְצִּבְאִנְוָם וְעַּלְ־צְבְאֵוֹ יְהוּדְְה בְּקַרְמִיהָא לְחִילִיהוֹן יי ניפֿע <u>הָגֶל עַחְגַ</u>ה בְּנֵי־יְהוּדֶה וּנְשַׂל **ಷ.**೭೦ בּייָ בִּידָא דְּמֹשֶׁה: יי וּוֹסְׁמֹּוּ בַּּוֹרַאָמֻוֹּנְעַ מַּלְבַפָּׁוּ וְעַוֹּעַ וּנְּמַלְוּ בַּעַרְמֵוֹעַא מַלְ מִוּמָרָא

בּנֹלִב מַשַׁנֹע בַאַנבֹן וֹנֹמִגַ מִּנִפַס מַּמָּבוּנִי בַאַנבוֹן ترين خا: מַמְכֹנָא: جٰائلہٰ۔

לְּגִּבְאָנִים וְמָּלְ-גִּבְּאָנִ אֶלְיגִּנִּר לְחֵילִיהוּוֹ וְמָּלְ חֵילִיה אֶלִיצִּוּר לְחֵילִיהוּ וְמָּלְ חֵילִיה אֶלִיצִּוּר לְחֵילִיהוּ וְמָּלְ חֵילִיה אֶלִיצִּוּר

הְּלְמִׁנִאֹלְ בּוֹלְ הִּנּלִינִהַּבַּיֹנִי פּוּ וְמָּלִ_הֹּלְאׁ מַּמֵּטִי בֹּנֵי מִמְמַנְוּ וְמַלַ יוּילְאֵּ בַּשְׁבְּמָאׁ בּבְנֵי

י וֹמֹלַ צְּבָׁא מַשָּׁנִי בְּנִי לְגַׁ אֶלְוֹטָׁנִ וֹמַלְ נִיּלָא בַּשִּׁבְּטָא בּבְנִי לָבַ ೱಃ೯್ೡು

בָּן־דְעוּאֵל:

וְבַלֵּימוּ אָת־דַמִּשְּׁבָּן עַּדְ־בּאָם: יי וֹנְסְעוֹ הַקְּהְיִים נִשְּׁאָר הַמִּקְדָּשׁ

رِهٰ؉، خُذُر وَلَهِإِ بِحُدْر مُلْلِهِ بَمْحَ،

אָלוּמִיאָל

אַלְוֹסֹב בּר דִּעוּאַל:

עד מיהיהון: מֹבּיב מֹב ימִבוֹ לִנוּ מַמְבּבֹּיא וֹלמֹלִגוֹ בֹנוֹ שבוע למבי

> the LORD by the hand of Moses. according to the commandment of And they took their first journey,

son of Amminadab. and over his host was Nahshon the set forward according to their hosts; of the camp of the children of Judah And in the first place the standard

the son of Zuar. children of Issachar was Nethanel And over the host of the tribe of the

son of Helon. children of Zebulun was Eliab the 91 And over the host of the tribe of the

tabernacle, set forward. sons of Merari, who bore the and the sons of Gershon and the And the tabernacle was taken down;

Elizur the son of Shedeur. their hosts; and over his host was Reuben set forward according to And the standard of the camp of

the son of Zurishaddai. children of Simeon was Shelumiel And over the host of the tribe of the

61

S١

þι

 $\epsilon_{\rm I}$

son of Deuel. children of Gad was Eliasaph the And over the host of the tribe of the

their coming. tabernacle might be set up against the sanctuary set forward, that the And the Kohathites the bearers of

(וב) נשאי המקדש. נושלי דברים המקודשים: והקימו של בני קהם: פי"ג. תנמומה במדבר יב): דגל מחנה כאובן ואחר כך ונסעו הקהחים (מלאכת המשכן משק בני קסת עומדים מכוסין ונתונין על סמועות עד שנסע פוכלון סמשכן ומומנון טומו בחדלום וסטכון וכלי סקדש של צ' ם) ובט שבנל ובניו בנסות במטוב ובני דרשול ובני מכרי ובניו ופרקו את הפרכת וכתו בה את הארון שנאמר (במדבר (קו) והורד המשכן. כיון שנופע דגליסודס נכנפו מסרן אח המשכן. בני גרשון ובני מררי שסיו קודמיס לסס מפע

משמתום המלכם והלימו מלימי המשכל פופו תד ערם בופם מכונו ומכניפין בו הארון והשלחן והמנורה והמובחום ווהו מרכי מקימין אם המשכן וכשבאים בני קהם מולאים אומו על באים מאחריהם עם שני דגלים האחרונים היו בני גרשון ובני סמניים נכאם בדגל ממנס יסודם וסס מונים ועדיין בני קסמ שני דגלים היו מקימין את המשכן כשהיה הענן שוכן ותימן

בן הַלְּינוֹינוֹ: كَمْخُعُلُاتِ لَمْحِ خُخُعِهِ كَاخِيمُكُم عُفُدَتِ خِتَدَةِينِا لَمْحِ تَدَدِينِ

لَاثِارُاهُمْ قُلْ فَلْ لِعَلْنِ لَا يَعْدُلُهُمْ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّاللَّا الللَّالِي اللَّا اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّا الللَّا الللَّا ⁶² וְעַּלְ־צְּבְא עַּמֶּח בְּנֵי מְנַמֶּח וְעַלְא דָּשְׁבְּטָא דְּבְנֵי

אַבׁנבו בוביבותני: לי וֹמְּלַ גִּּלָּא מַמֹּטִ בּוֹנֹ בּוֹנֹמִוֹ וֹמַלַ <u>שִׁילָא בַּמִּבְּמֹא בַבְּנִי</u>

אַלאָן אַטוּמוֹר פֿן־עַמּמִישָּבָּי: لْزُومَ يُدرُم مَكَرَب حُدّــ بُه مُعَقِّل لِزَمْرِم مُنكِم مَمْدِين خَدْر

לְבְּלְ-תַּמְּעִׁיִם לְאָבְאִעִים וֹמָּלְ- דְּוֹן הֶּבִּוּהִה לְבָלְ תַּהְּבִּיִּהׁא

قَدْمْدِيُّا قِدْاً مُخْدُلًا: و لَمْحِ خَجْه مَقَاب خَيْر هُيَّابِ لَمْحِ تَارِجُه لِمَخْمَه يَجْدُرُ هُمَابِ

אַנונבה בּוֹבהנוֹ: ב וְעָּלְ בְּלְא מַמְּטִ בְּנֵוֹ נָפְּטִּלְיִ וְעָּלְא בְּטִּבְּטָא בְּבָנִי

לְגַּבְאָעַה וֹנְסֵּמנִי (ס) עַסָהָ,

וְהַעַּבְנוּ לֶךְ בְּי־יְהֹוֶה דִּבֶּר־שִּוֹב יְהְנְהְ אִהָּנִ אָתַן לְבָּם לְבֶּה אִהְנִי בַּצִּמָר יִי יִהִיה אָהַין לְבֹּוֹן אַנְהְנִי אֶלְ־הַמְּקִיםׁ אֲשֶׁר אָמָר דְּמִשֶּׁה נְטִלְין צַּנְהְנָא לְאַהְרָא ود برمادرد بابوا منهد نوبونها دهدهد ניאטר משה קֿחֹבָב בָּן־רְעוּצֵל נַצִּטָר

ڠٚڔۿڶڴ؞ڶڠڔڝڹڂڶڟ؞ۼڴڬ؞ °° וּגֹאָמֶׁר אֶלֵּנו לַאָּ אֶלֶדְ כֹּג אִם וֹאָמָר לָנִי לָא אָנוֹגן אֶלְנִינוֹ

(57)

אָלְיִמְּמָת בַּר עַמִּירוּד: וְנְּסְׁתְ בְּנֶילִ מְעְׁדֵנְעַ בְּנֵי־אֶפְׁרָיִם וְנְשִׁיל שִׁיקס עַשְּׁרִית בְּנֵי

مُرْهُد بَمْخِيهُم قد فَلَدِمنِد:

בּנֹנְמָנוֹ אָבׁנגוֹן בּּב צּגַמנני:

פּגמואל בר עקרן:

וֹשְּׁעַלְוּ אֲעוֹנַת בַּע הַּוֹלָוּ:

چَتِ،چَ،٣٠٠ نَبْهَجُه: خُتْلِينَهُلُمُ هُجِياً مَهُجُبُ خُبْلِ نَهُلُمُ

`₩\$: וֹ מֹבָיֹב לְאִינִאָּע מֹּבְׁעֹא מֹב אַנעא הֹמֹלא וֹנוְמִוּב לַבְּ אַנִי は下ばなけ מישה קחוקב בַר

לַאַּבְׁמִּי וּלְיַלְּבוּוֹיִי אָּיִזִּילִ:

.budimmA his host was Elishama the son of according to their hosts; and over children of Ephraim set forward And the standard of the camp of the

the son of Pedahzur. children of Manasseh was Gamaliel And over the host of the tribe of the

the son of Gideoni. children of Benjamin was Abidan And over the host of the tribe of the

₽7

٤٦

77

son of Ammishaddai. and over his host was Ahiezer the forward according to their hosts; rearward of all the camps, set children of Dan, which was the And the standard of the camp of the

of Ochran. children of Asher was Pagiel the son 97 And over the host of the tribe of the

son of Enan. children of Naphtali was Ahira the And over the host of the tribe of the

hosts.—And they set forward. children of Israel according to their Thus were the journeyings of the

concerning Israel.' for the LORD hath spoken good with us, and we will do thee good; said: I will give it you; come thou unto the place of which the LORD gniyəntuoj əre əW' :wel-ni-rədref son of Reuel the Midianite, Moses' And Moses said unto Hobab, the

land, and to my kindred.' go; but I will depart to mine own And he said unto him: 'I will not

מאסף לכל המחנות: ימנו כן ישעו. ואים דאמרי כקורה היו מהלכין ומפיק לה מן דאמר כמיבה היו מהלכין ומפיק לה מן (במדבר ב, יו) כאשר (25) מאסף לכל המחנות. מלמוד ירושלמי (עירובין מובג מומן משס ומס מלמוד לומר (שמום ג, ימ) ומבלנס

בפוט ולמו: (82) אלה מסעי. זה קדר מקעיהם: ויסעו. ביוס

חובב. הול ימרו שנלמר (שופטים ד, יל) מצני

נגורס גורס עליו וכקבור שסוא נכנק (קפרי שם): במחאוננים ומפני מה שחף משה עלמו עמהם שעדיין לא זה הראשון נסעו על מנם להכנס לארך ישראל אלא שחמאו אל המקום. מיד עד ג' ימיס לנו נכנפין למרן שבמפע מובג על שמבג את המורה וכו' (ספרי עת): נסעים אנחנו באחרונה וכל מישהיה מאבד דבר היה מחיירולו. אחיא כמאך ושמוח הרבה היו לו יחר על שם שיחר פרשה אחם בחורה ה, א) לפי שהיה שבטו של דן מרובה באוכלוסין היה נוסט - אל רעואל אביהן מלמד שהחינוקות קורין לאבי אביהן אבא

וֹבְינוֹשׁ בְּנוּ לְמִּגוֹנוֹם: מַלְ־בֵּן יָדִשְׁהַ חֲנִתַנוּ בַּמִּדְבָּר וַ אָמָר אַל וֹא הַעָּוֹד אָלָנוּ בָּוּו

אַלווּ וִבְּלְבִי לְבִּי הַמְּוֹב הַהֹוּא צֵּעָּר יִימָיב יִהֹוָה וְהְיָה בִּיהַבֶּרְ עִּמְּנִי וְהָיָהַוּ

לְעִוּר לְהֶם מְנוּחֲה: خفتیت کثاب ہکیہ ניסעו מהַר יָהוֹה בָּבֶּךְ שְׁלַשֶּׁת

य़ र _ प् व्या द्वा ति । (a) • נְצְנָלְ יְהְנָה מְּלֵיהֶם יוֹמֶם בְּנְסְעָם

تُمَدُّكُنك تَحْدُنك: קימָהו יְהֹנְה וְיָפַּׁצוּי אָיִבֶּיף וְיָנֶסוּ ז נְיְהֶי בְּנְּסְׁמַ הַאָּרְן נַיַּאַמֶּר מַמֶּה

> £4.4F: ドダバダイ・ディ ζťX בוולא שנו במדברא וובורן מַל בו ידעהא נאמר לא למן הששוק נתנא

ונומיב לף: מְבָא הַהוֹא דְיוֹמֵיב יָן עִּמַנְא וובו אבו בווגל עמנא ויהי

تنشد: פֿבמּיהוֹן שַהַלַךְ הָּלְהָא יוֹמִין ומון נאַרון קומא דין נמיל וֹפֿרָא בּוֹל מִעֹלָבּ ינמלי ממירא דאָקוּנָלי עַלוּיריי

はなし いばない は、はは、 けいはんしょん וֹאַנוֹ וֹלֵבֹא בּוֹ מִסָּלְ הַבְּנִוּנוּוִ

نا كَلُمُكَانَ : אָנֹאָב ווֹמֹבעון בֿמֹלָו בַבַּבַב ובוב בְּמִמַּל אֲרוֹנָא וַאָּמַר

> instead of eyes. wilderness, and thou shalt be to us how we are to encamp in the thee; forasmuch as thou knowest And he said: 'Leave us not, I pray

the same will we do unto thee.' soever the Lord shall do unto us, yea, it shall be, that what good And it shall be, if thou go with us,

resting-place for them. three days' journey, to seek out a of the Lord went before them journey; and the ark of the covenant mount of the LORD three days' And they set forward from the

forward from the camp. over them by day, when they set And the cloud of the LORD was

45

33

Thee flee before Thee.' be scattered; and let them that hate up, O Lorp, and let Thine enemies set forward, that Moses said: 'Rise And it came to pass, when the ark

(סב) אל ארצי ואל מולדתי. אס בשביל נכסי אס בשביל (בב) דרך שלשת ימים. מהלך שלשת ימים הלכו

arc: ודבר שימעלם מעינינו מהיה מאיר עינינו. דבר אחר שמהא לשינים. לשון עבר כמרגומו. דבר אחר לשון עמיד כל דבר מ) כי על כן באו (שם לג, י) כי על כן כאימי פניך: והייה לנו על כן לא נממיה לשלה בני (שם ימ, ה) כי על כן עברמם (שם ימ, על כן ידעת. כמו על אשר ידעת כמו (צראשית לת, כו) כי מנומנו במדבר וראים נפיס וגבורום שנעשו לנו (שס): כי ידעה הנחנו במדבר. כי נססלך לעשום ומם על משר ידעם שראס שאין לסס מלק סנימס וסלך לו (שס פ): בי על כן נמגייר ימרו מחבס סבור סיס שיש לגרים חלק בארן עכשיו (12) אל גא חעוב. מין נא חלל לשון בקשה של היאמרו לא משפטמי (קפרי עמ):

עלו מעיר ההמרים וגו' (קפרי פא): שמלדש בחלקו סוא יעלנו ובין כך ובין כך נחנוסו לבני יחרו מ"ק אמס על מ"ק אמס וסנימוסו מלמלוק אמכו מי שיבנס בימ שמכו כשסיו ישכאל ממלקין אם סארן סים דושנם של ירימו והיה הטוב ההוא וגרי. מס מונס סמינו לו

> (der, er, e"e 'r): ומקדים לפניסם דרך שלשם ימים למקן לסם מקום חניים זה הארון היולא עמהם למלחמה ובו שברי לוחות מונחים וארון ברית הי נסע לפניהם דרך שלשת ימים. ביום אחד שסיה הקב"ה הפן להכניםם לארן מיד (שם פב):

מביב עלינו כגלגל עינינו שנאמר (דברים י, יע) ואסבמס אם בין פורעניום לפורעניום וכו' כדאימא בכל כסבי סקדש (שבת ומלאחריו לומר שאין זה מקומו ולמה נכחב כאן כדי להפסיק ויהי בנסע הארן. עשה לו קמניות מלפניו ועקרביס (ספרי שס): מן המחנה. ממקוס מניימן: לפניסס מנמיך את סגבוס ומגביס את סנמוך וסורג נחשים במסעיסס ארבע מד' רוחות ואחד למעלה ואחד למעה ואחד וענן הי עליהם יומם. שבעה ענוים כתובים

ומי סס על עמך יערימו פוד (פפרי שם): ליונדב בן רכב שנאמר (שופטים א, מז) ובני קני חומן משם והיה העולם שנאמר (מהלים פג, ג־ד) ומשנאיך נשאו ראש אלו שונאי ישראל שכל השונא את ישראל שונא את מי שאמר (מפרי פר): וינסו משנאיך. אלו הרודפים: משנאיך. יומר (מנמומא בויקסל ז): ויפוצו אויביך. המכונקין שלשם ימים סים משה אומר עמוד והמתן לנו ואל מתרתק קמו, א): קומה ה׳. לפי שהיה מקדים לפניהם מהלך

בְבְבְוֹנִי אַלְפָּׁוּ וֹמִּבְאָלְ: ז (פּ) _{ا 1} יבְנָחָה יאִמָר שׁיבֵה יַהוֹה

خَكَمُّكُ لَا لِيَقِلَتُكُ اللهِ خَكَمُ لَا لَا يَعْلَمُ اللهُ عَلَيْهُ اللهِ عَلَيْهُ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ عَ נשבער בַּם אַשׁ יְהוָה נקאַכַל ידי יְהְנְהְ וַיִּשְׁמָע יְהְנְהֹ וַיְּחַר צַּפֹּוֹ נְיָהְיִ בְּמִּשׁ בְּמִשׁ בְּמִשׁ בְּמִים בַּמִּ בְּאָוֹנֵוּ

مَا مُن اللَّهُ مِن اللَّائِقُ مِن اللَّهُ مِن اللللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّ ַ וַיִּצְעָק הַעָּם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּהְפַּבֶּל יצְוַח עַמָּא עַל מֹשֶה וְצַלִּי מֹשֶה

<u>. ביוֹני</u>: שּלֵהְנִיע בּיַבְלְּהַנֵע בָּם אָהָ בְּלְיִפֹּטִא אָנִי בְּלְיפַע בּעוּן ã□_<u>□</u>₫₫ί□

ئىل: בֿמָּנ: בֹמֶּנִאָי יַמְּבִאָּק וַנְּאָטִּרְנִּ מָּנְ יַאָּכֹלְנִנּ יַמְּנִאָּי יַמְּבַאָרָ יַמָּנִאָלָנִנּ יַמְּבָאָרָ יַאָּמָרִנִּ מַן יִנְכִּילְנָּלָּאָ שַּׁאָנְעַ נַנְּאָמַבוּ נַנְּבַבְּוּ נַּם בַּנָּנִ אַמִּגַלְטַא נַטַבוּ וּבַבוּ אַב בַּנִי ئىلەۋخۇل ئېڭد خىئىچىدىنىنىن ئىخىنىڭ ئەتىتىدىل ھەدى

עַבְּאָלִים וְאָת־הַשִּוּמִימִים: האַבַּטִּהְיִם וֹאָת הָהָצִיר וֹאָת יִת בּוֹצִינִיּא וְיָה אַבַּטִּיתִיּא ל בְּמִצְרָוִם חַנְּם אָת הַקּשְׁאִים וְאָת רַהַוּנְאִ אָּכְלִין בִּמִצְרִוֹם טִּנְּן זְבַּנְנִוּ אֶשַׁיבַינִּיבְ אַאָּמֶבוּנְאַבָּלְ דְּבִּינִין אָנַחָּנָא יָח נוּנִיָּא

> ٢١٥٢٨٢: ליקר הקור הקורה אלפיא ילממָבוְנִי אַמָּב שִּיִּב נִי מָבוּ

מַשָּׁבִיקָא: מוֹ בוֹב וֹנ וֹמֵוּגֹוּאַט בֹּסֹוֹפָּוּ רוגזיה ודליקת בהון אישתא שבים ג'ו נַאַמוּגה שבים ג'ו נטשוש וֹנִינִנְ הַמָּא כַּר מִסְׁעַּלָּפָּוֹ בִּישׁ

בורם וֹנְ וֹאַמִּטֹבׁתֹּנִ אָנְמִּטֹּאֵ:

אַיִּשְׁרָא מִן בֶּרֶם וְיָ: עובוא ולבא שְּמֵיה דְאַמְרָא תַרוּא

וֹכֹבׁנוֹנ וְבוּגֹּבֻ, וֹנוּמָּוּ:

thousands of the families of Israel.' 'Return, O LORD, unto the ten And when it rested, he said:

of the camp. and devoured in the uttermost part of the LORD burnt among them, His anger was kindled; and the fire Lord; and when the Lord heard it, speaking evil in the ears of the And the people were as murmurers,

ΙX

98

and the fire abated. and Moses prayed unto the LORD, And the people cried unto Moses;

the Lord burnt among them. called Taberah, because the fire of And the name of that place was

given flesh to eat! part, and said: Would that we were children of Israel also wept on their among them fell a lusting; and the And the mixed multitude that was

onions, and the garlic; melons, and the leeks, and the nought; the cucumbers, and the were wont to eat in Egypt for We remember the fish, which we

מגיד שאין השכינה שורה בישראל פחוחים משני אלפים ושחי שבהם ובגדולים: ל, מו) בשובה ונחת חושעון: רבבות אלפי ישראל. לשפלות אלו ערב רב רבי שמעון בן מנסיה אומר בקלינים (35) שובה הי. מנחס מרגמו לשון מרגוע וכן (ישעיס שחכנתו לחרן מיד: בקצה המהנה. במוקלין שנסס

אמרו אוי לנו כמה לבענו בדרך הוה שלשה ימים שלא נחנו מאמר אכלום והלא בכניסחם לארך נאמר (במדבר לב, א) במהאגנים. אין ממאיניים אלא לעון עלילה מבקעים עלילה (4) והאספסף. אלו ערב רב עואפעו אליסם בלאמם ו, מו) שלח עמי (מיכה ו, ג) עמי מה עשימי לך (ספרי פה): הרוח (שם): רבבות (פפרי שם. יבמות פד, ה):

שמי הרע הוה. וכשהם כשרים קרואים עמי שנאמר (שמום _שאילו חורה לאחם הרוחום היחה מקפלת והולכם כל אומו אומר (שמות יו, ד) מה אעשה לעם הוה ואומר (ירמיה יוג, י) מאבא (מפרי פו): וחשקע האש. שקעה במקומה בארן (ד) ויהי העם כמתאננים. אין סעם אלא רשעים וכן סוא על בנו וסלך סבן אצל אוסבו של אביו ואמר לו צא ובקש עלי (ג) ויצעק העם אל משה. משל למלך נשר ודס שכעם

מעניי סדרך: ויחר אפו. אני סיימי ממכוין למובמכס ומקנס רב סיס לבני ראובן וגו' אלא שמבקשים עלילס (מפרי מואנה שהיא רעה באוני ה' שמתכוונים שמבא באוניו ויקניט (שמות יב, לח) וגם ערב רב עלה אתם ולאן ובקר וגו' ואם יד, ד) כי מואנה הוא מבקש (ספרי שם): רע באזני ה. מי יאכלנו בשר. וכי לא היה להם בשר והלא כבר נאמר שבו. גם בני יִשרחל ויברו שמהם (שם): וישבו. גם בני יִשרחל ויברו שמהם (שם): ממלרים (שם): וישבו. בס בני יִשרחל ויברו שמהם (שם):

בּלְטֹּג אָּלְ_עַמָּוֹ הַגַּוֹנֵנִי: ، إلا رَجَالِ الْجَالِ اللَّهُ اللَّهُ مِنْ الْجِلَا الْجَلَا لِجَالِ الْجَلَالِ الْجَلَالِ الْجَلَال

ל וְנַיְּמֵּׁן כּוְּנַתְיַנְּעַ עַיִּגִּא וְמֵּגִּוֹ כָּמָּגוּן יִמִּנְּאַ כָּבַר וְנַתְ יִּנָּאַ עִיִּאַ

جَفِعِت جَفِّد بَهِٰمِ!: וֹמֹמִוּ אָטוֹן מֹנִוְט וֹבִינִב הַמֹּמָוּ § אַנ דַכוּ בַמְּדֹלָה וּבִשְּׁלוּ בַּפְּרוּר שְּׁמנְ עַבְּּלֶם וְלֵלֵפֹתְ וֹמִעַוֹנִוּ בַּבַעַנִם

יבד הפון עליוו: י ילנגר הפלא פל הַלַרְ הַפּוֹנוֹנוֹר לְיָנְלֵר וְכָּרְ נְבָּרָ וְנָהִי שַּלָא פּלְ מַשְׁהִייִם אַ

ದೆಜ್ಞಾಗ ಗ್ಞಚ: נַיָּחַר־אַַף יְהֹנְהֹ מְאָד וּבְעֵינֵי م خُرِيْمُ فَائِدِ لَا يُعْرِمُ خُوْلَالًا كُلُّاكُمْ خُلُولًا الْمُعْلَىٰ مِنْ الْمُعْلَىٰ مِنْ الْمُعْلَىٰ مُ וַיִּשְׁמַת מִשְּׁר אֶתַ־הָעָּם בֹּכֶּה יִשְׁמַע מִשֶּׁר יָה עַּמָּא בָּכַן

ַ עַּשָּׂאַ כַּלְ־הַעָּם הַזָּה עַלְי: מֹבָּשׁׁי בוֹן בְּמִינִי בְּמֵים אָעַ " הַבַעַּקׁ לְעַּבְגַּף וְלָמָּה לאַ." رنخور ظؤن عِلَا بِتزَب خِوْبَ

מבהם אלבון למלא הוולא:

וְמִוְנֵיה בְּחִיזִי בְּרוּלְחָא:

ĖĊĠŮX: וֹבוֹנ מֹמֹמִיה כַּמִמִּים דַּלִישָּ ללובא והלבון זמוש לנוגן במדוכתא ומבשלין ליה סמון בוחוא ידעבי דאיר הְוֹמִוּ הַמֹּא וֹלְלַמִוּוּ בַּבֹּבִי

בְּלֵילְיִא נְחִית מַנָּא מְּלְוָחִי:

לַעַהְא יִבְעָינִי מִשָּׁה בִּישׁ: מַשְּׁבְּנִיה וּהְקוֹץ דַינִי

לְמִּוֹאַב וֹנו מִמוּל כָּל עַּמָּאַ לא אַמְּכּטִית רַחַמִּין בֶּדְמָּךְ ĊĸĊĿĿ נֹאַמֹּר מְמֵּר בֹּלֹם נֹל לִמֹא

> nought save this manna to look there is nothing at all; we have but now our soul is dried away;

the appearance of bdellium. seed, and the appearance thereof as Now the manna was like coriander

cake baked with oil. the taste of it was as the taste of a in pots, and made cakes of it; and or beat it in mortars, and seethed it gathered it, and ground it in mills, The people went about, and

camp in the night, the manna fell And when the dew fell upon the

greatly; and Moses was displeased. anger of the LORD was kindled man at the door of his tent; and the weeping, family by family, every And Moses heard the people

beople upon me? Thou layest the burden of all this not found favour in Thy sight, that Thy servant? and wherefore have I Wherefore hast Thou dealt ill with And Moses said unto the LORD:

(ש) אל חמן עינינו. מן נשחר מן נערב (שס): החציר. כרישין פוריל"ש ומרגומו ימ בולינים וכוי: הקשאים. מתר רבי שמעון מפני מס סמן משמנס לכל דבר

בדלח. שם אנן מונה קריקמ"ל: כלומר ראו באי עולס על מה מהלוננים בני והמן כך וכך הוא בנטי של סמן עינינו וסקב"ס סכמיב במורס וסמן כזרע גדוגו' (ד) והמן בזרע גד. מישלמר זו לא למר זו ישראל לומריס וקמופס בדבש ומרגוס של אונקלום דממרגס דליש במשחא

במדוכה אלא משמנה היה מעמו לנמחנין ולנדוכין ולמבושלין ושחנו ברחים וגוי. לא יכד בכימיס ולא בקדירה ולא סנאמרות להם:

אחר לשד לשון נוטריקון ליש שמן דבש כעיפה הנלושה בשמן גדול ואינה נקודה בפחח קטן מפני שהוא סוף פסוק. דבר הקשאים. סס קוקומברו"ם בלע"ו: אבשחים. בורק"ם: וסמעס מחם סשי"ן לשון שמן סום וסשי"ן סיקודס בקמן שום ובלל מפני המינוק משל למלך כו' כדאימא בספרי (שם): למטה מחם המ"ס עכשיו שהמ"ס נקוד פח"ח קטן (סגול) מון מאלו מפני שהן קשים למניקום אומרים לאשה אל האבלי וישמן ישורון שאם כן היה המ"ס נקוד קמ"ן קען ועעמיו אלל שמן ואי אפשר לומר לשד השמן לשון (דברים לב, מו) לסס חנס ומסו אומר חנס חנס מן המלוח (ספרי פו): אח ורבוחינו פרשוהו (ספרי פע) לשון שדים אך אין ענין שדים לא ינתן לכם אם מבן לא סיו ניתנין לסם מנס דגים סיו ניתנין לשדי בתרבוני קין והלמ"ד ימוד נהפך לחלותי בתרבוני קין נומנים לסס דגים מנס וסלא כבר נאמר (שמום ס, יח) ומבן של שמן כך פירשו דונש ודומה לו (מהלים לב, ד) נהפך (a) אשר נאכל במצרים חנם. אם מאמר שמולריים (שם פע): בפרור. קדרם: לשד השמן. למלומ

(8) שבו. אין שיים אלא לשון מיול אישבני"ר בלא עמל: (שם. יומא עה, א) למשפחותיו על עסקי משפחום על עריות ובוכים לפרקם מרעוממן בגלוי (ספרי ל) ורבומינו אמרו משופ (ספרי פח): בודע גד. עגול כגידא זוכע קוליינד"ר: (10) בבה למשפחחיו. משפחת משפחת ואספיס ים נס:

נומה לפתרונו של דונש שהעיפה הנלושה בשמן לחלוחית שמן

تُعْلَمُكُ مِنْ لَا يُقْلَدُ لَمُكَمُّكُ مِنْ لِكُمِّكُ مِنْ لَا يُعْلَمُكُمُ لَا يُعْلَمُكُمُ لَا يُعْلَمُ لَ בַּאַשֶּׁר וִשָּׂא הַאִמוֹן אָת־הַיּנָל עַּל ראַלַּר אָלַי שָאָרוּ בָּחֵילֶּף ע הַנָּר אָם־אָנְכִי יְלְבְׁנַיִּיהוּ בֵּי־ בְּנֵי אַנּוּן צַאֲמַרְהְּ לִּי סוֹבַרְהִי האַנְבָּי הַרִּיִּהִי אָת בְּלְ־הַמְּטֵּ הַאָּב אָנָא לְכָלְ עַּמָּא הָדֵין אָם

לַנוּ בַּשְּׁר וָנאָכֵלְה: בַוֹּנִעׁ בַּּירִיבְבָּוּ עַּלִילִ לֵאמֶר שַׁנְרַ בַּבְּוֹ אֲבִי בָּבַן עַבְּי לְמִימָר הַבַּ

ĊÜĖ.: אָח בְּלְ הְעָטְׁם הַנְּיָה בֵּי בְבֶּד לְסוֹבְרָא יָח בְּלְ עַמָּא הָדֵין לא אוכל אָנִכֹי, לְבֹּיְּי, לְמֹאָט לִיִנִי אָנֹא וֹכֿילְ דֹּלְטוּגַיּי

וֹאַגַאַבאָבאָב בּבֹהֹטִי: (פּ) לאַ בַבְי אָם_מָצָאָטִי בַוֹן בְּמִינֶיִרִּ וֹאִם_כַּכַבוו אַנִּי עָּמָת לָּג עַבׁנִינָנִי

طيقد نتائن يجزد هُم مَقَك: لْمَمْكُند لْخُكَانَكُ هِنُو هُمْ هُمُ אַמָּר יִדְמִּטֹ כֹּרְ הָהַ וֹלִינִ הָעָהַ . בֵּ, מִּבְׁמֹּנִם אִנְתֵּ מִנְּלֵנֹוֹ וֹמְּבַאֵּבְ מֵבַּמִּוֹן עִּיבְרָא מִפְבֵּי, וֹמְבָּאִב וַנְּאָמֶר יְהְוֶֹר אֶל־מֹשֶׁה אֶסְפָּרַ יַאֲמַר יָיָ לְמֹשֶׁה בְּנִישׁ בַּרָיִשׁ בַּרְיַשׁ

> דְקַיִּימְהָא לַאֲבְּהָתוֹהִי: שובבולא זנו וללא הכ אבהא

לְנֹא בֹמִּבֹא נֹנִיכוּל: تبخُذا خِر خَشِد خِتَن خِخْدٍ لِنَمْت فَدُا خِر حَشِدَه خِفْنَا خِحْم مَقَع

אַמִּכּטִית בַטַמִּין פַבְּמָּב וֹלָא למולני למו מִלמַג נֹאָם כַּבוּנוֹ אַטַּ הַבְּיִב כִנ

לַמַּמָּכּוּ וֹמִנֹא ווֹטֹמַטַרוּן טַמָּוֹ בובהט אבו אוון סבו המא

> didst swear unto their fathers? child, unto the land which Thou nursing-father carrieth the sucking them in thy bosom, as a Thou shouldest say unto me: Carry have I brought them forth, that Have I conceived all this people?

saying: Give us flesh, that we may trouble me with their weeping, unto all this people? for they Whence should I have flesh to give

myself alone, because it is too heavy I am not able to bear all this people

wretchedness.' let me not look upon my have found favour in Thy sight; and me, I pray Thee, out of hand, if I And if Thou deal thus with me, kill

may stand there with thee. unto the tent of meeting, that they officers over them; and bring them to be the elders of the people, and elders of Israel, whom thou knowest Gather unto Me seventy men of the And the LORD said unto Moses:

לי לשממס במיקי: (בו) בי האמר אלי. שלחס לומר ללי שלסו בחיקך וסיכן ישבו עמסס שנלמר (שמוח ג, מו) לך ולספח לח וקני ישרלל

פ"י. תנחומה בשלה מו):

איכי לבדי והזקנים הראשונים היכן היו והלא אף במלרים שוכנמו עם משה לשמוע דבור מפי הקב"ה (מפרי שם):

(18) אספה לי. סרי משובה למלונתך שאמרת לא אוכל שיראו ישראל ויניהגו בהם גדולה וכבוד ויאמרו מביבין אלו פרומיס על בניו של מקוס: והחיצבו שם עמך. כדי ממקוני פופריס במורס לכינוי ולמקון לצון (מכילמה צירמה לב): ולקחח אוחם. קמס בדבריס הצריכס צוממנימס ברעחי. ברעתם סים לו לכתוב אלא שבינים הכתוב וזה אחד "שראל עתה ימתנו בגדולתן כדרך שנלעערו בלרתן (ספרי ואת אתר לפניו אם כן הרגני מחלה (ספרי לא): ואל אראה עליהם ומוכים על ידם שנאמר (שמות ה, יד) ויכו שומרי בני כשסראסו סקב"ס ספורענות שסוא עתיד לסביא עליסס על שנתמנו עליסס שועריס במלריס בעבודת פרך וסיו מרחמיס (EI) ואם ככה את עשה לי. מטט כמו טל מטס כנקנס מו): אשר ידעת כי הם וגוי. מומן טמסס מכיר לימן אבלות בממן מורה ופרע להם כאן (מנתומא בהעלתך אַמכס: על האדמה אשר נשבעה לאבוחיו. אמס אומר ומדבר בפני סמלך וזסו (שס) ויאכלו וישמו ולא כלס סקב"ס וילוס אל בני ישראל על מנם שיסיו פוקלים אמכם וממרפים כד, יא) וימוו את האלסים שנהגו קלות ראש כנושך פמו . אמר לו כן (שמוח לב, לד) לך נחה אח העם ואומר (שמוחו, יג) . אלא באש חבערה מחו וראוים היו מסיני לכך דכחיב (שמוח

ناڭڭاك: בְּנִמְשָּׁא הַעְּם וְלְאַ־תִּשָּׁא אַתָּה בְּנִיטִילִ עַּמָא וְלָא הָסוֹבֶר אַתְּ لْمَطْفْ، مُرْبَثُو لَأَمْهُ، هَفَا لِيَهْمَدَ مُرْبِيا لِيصِبَدِيا مَقَالِ בי וֹאָגַּלְטָּי מִוֹעַבְינִים אָמֶב הַּבְּינִבּי וֹאָבַבָּי וֹנְבַבְעַיִּנְ וְבַבַּנִנֵיּנִ

زَكُٰدَدُنُاتِ: خْمَجُلُنَا لَثِهَا نُسِيْنِ كُرُفُ خَهُد انتها لِذَ كُرِيا خَهْدُ * انتخريا: עו זֹאַכֹלְנוּן בּֿמֶּב בּוַמִּוּב לָנוּ בּמִּבֹא אָבוּ מִב לַנֹא בֹּטֹגֹּבוּם ننظيه になびに

אַ מַּמָבוּ בַּנִים נְלַאָּ מַמְבַנִים נִים: יוְמָנִם וְלָאִוּ חֲמִמֶּהַ יְמִנִם וְלִאִּ יוֹמִנוּ וְלָאִ חַמִּשָּׁאִ יוֹמִנוּ וְלָאִ פּי לֵא יִוֹם ֶאָהֶר תֹאְכְלְוּן וְלָא לָא יוֹמָא חַד הַיִּכְלוּן וְלָא הְּדִין

לְמָּׁע זָּע וֹאֵאַנוּ מִמָּאַבְּיִם: לאבלפו ושללו לפלון לאטר יען בִּי־מְצַסְמָם צָּת־יָהוָה צַּשָּׁר ··· נגאַ מֹאַפֹּכְם וֹבִוֹנִע לַכֵּם לַזִּנִגֹא מַרו חַבְשׁ יָמִים עַּר אֲשֶׁרַ

נְאָבְלְנְ חָבְשׁ יְמֶנִם: וּאַמַּר אָמַרְמִּ בְּשִּׁר אָמַן לָנָם ַ בֿלֹלָג עַמֶּׁם אָּמָּב אָנָכֹּג בַּעַבַּעַיַּ ניאטר משה ששרמאות אָלָךּ

> EÇHİTF: מו רוקא דַעַּלָּך ַ הֹמֵּוֹ ַ הַּתַ נֹאַטוּלִי נֹאַמַלָּיִל הֹמַּוֹ טַמַּוֹ

בום גו למומר מו יוכולמא וְמֵוּכְלְוּן בַּמְּבֵא אָבוּ בְּבֵיתוּוּן ולַמּפֹא שׁוּמָר אִּוֹבְּמִנוּ לַמִּעַר

בלן לפּלֹלא ממֹלבוֹם: ילכיתון שבמוהי למימר למא דשְּכִינְתֵיה שְּרָיָא שלב בלגשו למומלא בול 4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
4
<p מד יבח יומין עד התקוצון

مُمْلِهِ بيضا لَحْهِ مُمُلِيا بيضا:

هُقَالَ خُلِياً لُتَكُمِناً نُمُنا: בנייון וֹאַטַּ אַמּוֹטַ בּהֹבָא עוברא בוללאָר עמָא דַאַנא נאַמר משָה שֵית מְאָה אַלְפִּין

> thee, that thou bear it not thyself bear the burden of the people with will put it upon them; and they shall the spirit which is upon thee, and with thee there; and I will take of And I will come down and speak

> LORD will give you flesh, and ye with us in Egypt; therefore the given flesh to eat! for it was well LORD, saying: Would that we were ye have wept in the ears of the to-morrow, and ye shall eat flesh; for Sanctify yourselves against And say thou unto the people:

nor twenty days; days, nor five days, neither ten days, Ye shall not eat one day, nor two

came we forth out of Egypt?' with weeping, saying: Why, now, among you, and have troubled Him ye have rejected the Lord who is loathsome unto you; because that out at your nostrils, and it be but a whole month, until it come

month! flesh, that they may eat a whole Thou hast said: I will give them thousand men on foot; and yet among whom I am, are six hundred And Moses said: 'The people,

אחה לבדך. סרי משונס למס שממרת לה מוכל מנכי לנדי מורח בני שסם מרחנים וקרבנים (שם לב): ולא תשא שס): ונשאר אחך. המנה עמהם על מנת שיקבלו עליהם דבי מנורס וסכל מדליקין סימנו ואין אורו משר כלום (שפרי ושמחי עליהם. למסמשס דומס באומס שעס לנהשמונת על כמרגומו ומרבי כמו (שמום כד, ימ) ומל מלילי בני ישרמל: (שס לג): ודברתי עמך. ולה עמהם (שם): ואצלתי. (TI) וירדתי. זו למת מעשר ירידות סכמוצות צמורם

(ירמים יב, ג) וסקדישם ליום סריגם (פפרי לד): (18) החקדשו. סומינו עלמכס לפורענות וכן סול לומר (dar.):

ואחר כך נשמחן יולאה וברשעים הוא אומר (להלן לג) הצשר (02) עד חדש ימים. זו בכשרים שמתמלין על מעותיקן

۵۲۲ (۵۵): לא שונטעמי שכיומי ביויכס לא גבה לבבכם ליכום לכל הדברים מיש לשון שקורין למרג זרא: אח ה' אשר בקרבכם. אס ממס שקרבמס (ספרי שס) ובדברי רבי משס סדרשן ראימי דרך ספף: והיה לכם לזרא. שמסיו מרמקין פומו יימר לכם כאילו אכלמם ממנו יותר מדאי עד שיולא ונגעל למון עד אשר יצא מאפכם. כמרגומו די מקולון ביס יסא דומס ומלטערין שלשים יום והכשרים הצשר עודנו בין שניהם: (ויסע פ"ג. יומא עה, צ) שנויה חילוף הרשעים אוכלין עודנו בין שניהם כך היא שנויה בספרי (נד) אבל במכילמא

מומן שילמו ממלרים: שלשת אלפים היתרים. ורבי משה הדרשן פירש שלא בכו אלא (וב) שש מאות אלף רגלי. לה מש למנות הת הפרע

65

נאָסֹל לַנֵּים וּמִגָּא לַנִּים: (פּ)

ניצא משֶׁר וֹיְדַבֶּר אֶלְ־הַלָּם אָת בולבנ בלנ, אם לא: מַטָּר הָרָצָּר

בַּאַבַר: מוּלַוֹּג בֹהָם וֹנּהֹמֹר אָטַם סַבֹּיבָנו בבבי יהויה ניאָפר שִבְעִים אִישׂ

בַבְנִם נּיִטְנַבּאַ נְלָאַ נְלֶבָּיִ הּוְּקְנְיִם וַיְהִי בְּנְוֹחַ עֵּלֵיהָם כּד שְׁרָת עֲלֵיהוֹן רוּחַ וָבוּאָה מְּלֵיוּ נִיּהְוֹ מַּלְ-שִׁבְעָּוֹה אָישׁ מַלְ שִּׁבְּעִין מִּבְּלֵא סְבִּיָּא נְהָוֹנִי י אָלִינֶ וֹלָּאַגָּלְ מָּוֹעִינִיוָ אָׁאָוֹע וֹנִבּי מִן רַנִּטֹא בּהֹלְנְיִיי וֹיִיִם וַנְּבֶב וֹבוֹנִע ו בּמֹלוֹ ווֹבַבַּב

נּיטׁנֹבּאׁי בַּמַּעַנִי: בּבּטֹבָּים וְלָאִ יָבָּאִי הַאָּהֵבֶּר מידְר נַמָּנַח צְּבֶהֶם הָרִיּחַ וְהַמֶּה ש שָׁב בֹאָבוֹר ו אֶלְיְדִי וְשָּׁם בַשִּׂנִי ווֹמָאַרוּ מִוֹנִיאַנְאָנוֹם ו בַּמִּעַנְיַנִי

تظم نبوبسا جأأنا ترووما לְמָהַם אָּם אֶת־בְּלִּידְּגֵּי הַנְּיָם הַמְּצֵא הִשְּׁאוֹ וְתִּיִרִין יִחָנָבְסוּן לְחִוֹּן לְמָהָם אָם אֶת־בְּלִידְּגֵּי הַנְּיָם הַנְסְבְּּקוּן לְחוֹן אָם יָת בְּלִ נִנֵּי

פּטׁלֹמִג אָם לָאִ: מטמפר למן שטוו עומנהלה וֹאַמֹּב וֹוֹ לַמְמָּב בֿוֹמִימִב אַ בַּוֹוֹ

יַתְהוֹן סְחוֹר סְחוֹר לְמַשֶּׁבָנָא: אַלבא מפֿבו מּמָא נּאַלום וש פּטוֹלמוֹא בּווֹ וכֹּוֹהָ הַבֹּמוֹן ונפק משה ומקיל עם עמא

يضنتقا نزي ففظيا: וֹאִטַוּלִי וֹוֹ בֹּהֹּנֹנֹא וּמִבָּיִלְ הֹשִּׁיִשִּ

וֹאִטְוֹכֹּיאוּ בְּמַמְרִיםָא: בכטובוא ולא נפקו למשכנא נמום טלולא מובע נמבע בְּטְמִבְינִא מִנְם חַד אֶּלְדַּד **、**ないないないに ناترا

> for them, will they suffice them?' fish of the sea be gathered together will they suffice them? or if all the If flocks and herds be slain for them,

77

shall come to pass unto thee or not.' shalt thou see whether My word the Lord's hand waxed short? now And the LORD said unto Moses: 'Is

round about the Tent. elders of the people, and set them he gathered seventy men of the people the words of the LORD; and And Moses went out, and told the

they prophesied, but they did so no when the spirit rested upon them, elders; and it came to pass, that, him, and put it upon the seventy took of the spirit that was upon cloud, and spoke unto him, and And the LORD came down in the

prophesied in the camp. out unto the Tent; and they were recorded, but had not gone them; and they were of them that Medad; and the spirit rested upon Eldad, and the name of the other camp, the name of the one was But there remained two men in the

מקלר בעיניסם יאבדו סס ומאס כיולא בסס ואל מסי ידי קלרס מסס: כדי שיסרגו ומסא אכילה זו מספקתן עד עולם וכי שבתך הוא בלו ויאשף שבעים איש וגוי (ספרי לה): (שהם וה למד מלרבעה דברים לפניהם אפילו שעם אחת (מומפחת קומה ו, ד):

ימים ואחר כך חסרוג אומס גדולם כוו סלאן ובקר ישחט לסם - שאלמנו ווסו שנאמר וילא משס וידבר אל סעס כיון שלא שמעו כך אמר שש מאום אלף רגלי וגוי ואסס אמרם בשר אסן לסדש - וגוי הגם לסס יוכל סם אמרו פשרם סיא זו אין צו כם למלאום יב, ז) בכל בימי נאמן הוא יאמר אין המקום מספיק לנו אלא - להם היד ה' מקלר (מהלים עת, כ) הן הכה לור ויוובו מים ושלום לא עלמה על דעמו של אומו לדיק כך מי שכמוב בו (שם שלא ישמעו לך הלך משה לפייםן (זה קאיגם לרש"י לעיל) אמר סימס בגלוי לפיכך לא מישך לו סכמוב. רבי שמעון אומר מס . לפניו סריני סולך ומפיישן אמר לו עמס מראס סיקרך דברי אמר ברבים חישך לו סכחוב ולא נפרע ממנו וזו של מריבה וחגבים בקשנו אמר לו אם כן יאמרו שקצרה ידי (שם) אמר ואיוו קשה זו או (במדבר כ, י) שמעו נא המורים אלא לפי שלא - אחה נומן להם דקה יאמרו גםה בקשנו חיה ועוף בקשנו דגים יספיק להם כענין שנאמר (ויקרא כה, כו) ומלא כדי גאולמו. אם אחה נוחן להם בשר בהמה גסה יאמרו דקה בקשנו ואם שמן להם ואכלו חדש ימים הצאן ובקר וגוי הכל כמשמעו מי שאינן מבקשים אלא עלילה לא מספיק להם סופן לדון אחריך ימ, כ) רבי עקיבא אומר שש מאום אלף רגלי ואמס אמרם כשר - של רבי יסודם סנשיא אומר אי אפשר לעמוד על סמפל מאחר שסים רבי שקיבא דורש ואין רבי שמעון דורש כמומו (ר"ס (23) עחה חראה היקרך דברי. רבן גמליאל בנו

הקב"ה ואם לא אמן יאמרו שקלרה ידי המוב בעיניך שיד ה' בספרי (שם) ואונקלוס מרגם ולא פסקין שלא פסקה נבואה וה אומרים לו לחמור עול כור שעורים ונחמוך ראשך השיבו (25) ולא יספו. לא נמנבאו אלא אומו היום לבדו כך מפורש

בְּמַנִוֹנֵנִי: וּיאַמִּר אֶּלְבַּר ימִידָּר מִוֹנִנְּבֹאִים וֹאֵמִר אֶלְבַּר ימִידָר מִוֹנִפַּן لزيزك

ċ₫¤□: 82 מְבְּחַבְּיוֹ וַיֹּאִמָּר אֲדֹנִי מֹשֶׁה ينُعِا بِהَنْשِٰعِ جَا ـُنَا مِשְׁבֶת مَשֶׁה

בּי־יִמַּן יְהְנֶה אָת־ריּחִי עֲלֵיהֶם: וּמִּי וִמֵּן כְּל־עָם וְהוָה נְבִיאִּים ניַּאמֶר לוֹ מֹשֶׁׁה הַמָּקנָא אַמָּה לֻיִּ

لَّهُ لَيْكُلِّدُ نَهُلِّيُكُمْ: עניעי נַיִּאְסָף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּהָנָה הָוּא וְאִהְפְּנֵישׁ מֹשֶׁה לְמַשְׁרִיהָא הוּא

יְבְאַמְּנִים מַּלְ־פְּּנֵי הָאֶבֶּץ: יום פה סְבִיבָוֹת חַמַּחֲנֶה קשַהְגָה בְּבֶבֶרְ יֵנִם כֹּה יִּבְבֶּרֶךְ ז
 שַּׁלְנִים מִּלְיַהַ מִּלְ נִיּמָּשׁ עַּלְ

خِرَتِط שُمَانِي مِجِاجِاتِ يَاقِيَرُتِ: אַסָּרְ עַשְׁמְרָה הַיִּשְׁמְרָה הַיִּשְׁמְרָה וַנְאַסָפּוּ אָת־הַשָּׁלֶוּ הַמַּמִלְּיִם £ וְבֶּלְ_תַּלְּלְּתְ וְבָּלִו וָנִם תַּמְּחֲרָת נינקם הְעָּם כְּלְתַּיֹנִם תַּהָוֹא

> בְּמָמֻבׁנִימָא: לַמְאָת יּרְתַס עּילִימָא וְחַוּי לְמִאָּת

משֶׁה צַּסְרַנּוּן: ממילימותיה لكإذر **בורשע**

רוח גבואָמיה עַליהון: קַמָּגע בַּגוֹ לֹבֹּגוֹן אַבוֹ נִשֹּׁוֹ נִשְׁ מֹשׁנוּ בֹמִנֹא פּוּן בּירוּוֹ כָּל וֹאַמֹּב בַיה מֹשֶׁה הַקְּנָצָה צַּהָּ

نَصْدُ نَصُلُمُ عَنْ

שַּׁבְשָׁוּן אַמָּון עַלְ אַפָּוּ אַרְעָּאָ: לַמָּמְבוּנִם אַ נּבְּרוּם יִלְמַעְלַבְּ יוֹמָא לְכָּא סְחוֹר מַהְבוּיהָא בְּמַהְלַךְ יוֹמָא לְכָא מְּלֵנו עוֹן נַמָּא וּוֹבְעָא מַּלַ ְּוְרְוּחַ נְּסֵעוּ מֵאֵתּ יְרְנְּהַ נַיְּגָּוּ וְרִיְּחָא נִּשֵלְ מִן בֵּוָה יִיְ וְאַפְּרַח

4447 לְהוֹן מַשְּׁמְחִין סְחוֹר סְחוֹר כֹּנַת מַמִּבַא בַּינִבַון יִמִּסָּבוּ שַׁלַיו דַּאַזְעַר כנלגא וכל יומא דבקרוהי וְקְם עַמְּא בְּל יוֹמָא הַהוּא וְכְל

> camp. Medad are prophesying in the told Moses, and said: 'Eldad and And there ran a young man, and

Moses, shut them in.' up, answered and said: 'My lord minister of Moses from his youth And Joshua the son of Nun, the

His spirit upon them!' prophets, that the LORD would put that all the LORD's people were thou jealous for my sake? would And Moses said unto him: Art

67

87

Lτ

he and the elders of Israel. And Moses withdrew into the camp,

the face of the earth. camp, and about two cubits above the other side, round about the on this side, and a day's journey on by the camp, about a day's journey quails from the sea, and let them fall the LORD, and brought across And there went forth a wind from

themselves round about the camp. and they spread them all abroad for gathered least gathered ten heaps; day, and gathered the quails; he that and all the night, and all the next And the people rose up all that day,

פמקיכם ממוך קלפי מישעלה בידו וקן נמקדש ומישעלה בידו עד שנכנמו הלדיקים היש לההלו (מפרי לו): שנים חלק וברר מכל שבט ושבט ששה והיו ע"ב אמר להם טלו - ז) ילבור ולא ידע מי אוספס מלמד שלא הביא עליהם פורענות וקן אחד מה עשה נעל ע"ב פחקין וכחב על שבעים וקן ועל (דברים כב, ב) ואספחו אל חוך ביחך. ואב לכולם (חהלים לע, ממשה ממשה אמר משה אין שבט שומע לי לפחום משבטו יכוסו איש לאהלו: ויאסף. לשון כניסה אל הבים כמו עשר לכל שבע ושבע מרן משני שבעים שלין מגיע אליסס אלא (30) ויאסף משה. מפתח אסל מועד: אל המהנה. בשמות ועל ידי גורל לפי שהחשבון עולה לי"ב שבמים ששה "לוקום אולעוזר אופרמנ"מ בלע"ו אוחו בעובי המשא: בכחבים. במביררים שבהם לפנהדרין ונכחבי כולם נקובים לי. כמו בשבילי כל לשון קנאה אדם הנוחן לב על הדבר או אנו כדאין לגדולה זו (ספרי. מנמומא בהעלמך יב): ו וחמה (29) המקנא אחה לי. הקנאי אם כלי הקנאי אם מקנאי (26) וישארו שני אנשים. ממומן שנבמרו ממרו מין לו־לה):

(מנמוממ שם): וירץ הנער. (27)מלק אמר לו המקום לא מפן בך (ספרי לה):

ויסושע מכנים אם ישראל לארן (סנסדרין יו, א. שפרי דבר אחר חנס אל ביח הכלא לפי שהיו מחנבאים משה מח שלא יהא עורח באסיפתן לא להגביה ולא לשחוח (ספרי לו):

(82) בלאם. קעל עליקס לרכי לבור וקס כליס מחליקס. וכאמוחים. פורחות בגובה עד שקן כנגד לבו של חדס כדי נמושים על פני כל הארץ (יחוקאל כמ, ה) ונמשמיך המדברה: יש אומרים גרשום כן משה היה יצ) נגוווושנר: הישש. ויפשוש כמו (שמואל-אל, מו) והנס (וצ) ויגו. ויפרימורן (מהליס ל, י) כי גומישורן (נמוס א,

יְּהְוֹעְ בַּעָּׁם מַכֵּע וַבָּע מָאָב: نختاب لَهُكَ يُسِيْبِ عَاتُنَا خُمُوا رَبُكِ עַבְשָּׁר עוֹהָנוֹ בַּוֹן שִׁנִיהָם שָּׁרֶם

חַצֵּרְוֹת וַיִּהְיָּ בַּחַצֵּרְוֹת: (פּ)

מָרַ הַעָּהָר הַמָּהְאַנִים:

وږر ۲۳۴۸: בּמְבֹא מֹע כַּמוֹ בּגוֹ מִבּנִינוֹ

בהמא שלמכן לל בהמא למוב מד לא פַּסַל וְרוּגָוָא דַּיִין הְקַבּוֹן

לברות המאור כי שם קברי הקשאלי ארי תפו וּיִקְּבָּא אָט שֶׁם עַמְּקִים עַרָּוּא יּקָרָא יָה שָׁמֵיה דְּאַהָּא תַרוּא

לְםְצֵרוֹת וַהְוֹי בַּהַצֵּרוֹת: יי מפְבְּרָוֹת הַמַּאְנָה נָסְעִּי הָעָשׁ מִפְבָרִי דִּמִשְׁאָלֵי נְשַלִּי עַמָּאַ

דְנְמֵיב רַחֵיק: על־אַרְוֹת הָאַשֶּׁה הַכְּשִׁית אַשֶּׁר עַל עֵיסָק אָהָהָא שַפִּירָהָא נקדַבֶּר מִרְיָם וְאַהַרֹּן בְּמֹשֶׁה וּמִלֵּילִה מִרְיָם וְאַהַרֹּן בְּמֹשֶׁה

: باللا יְרְוֹבֶע עַרְאָ עַּם בַּנְיג עַבַּיר וַיִּמְמָמְ מַבְּנַלְ יִיָּ עַרְאָ אַּב מִמָּנָא מַבָּנַךְ رَيْمِرَانُ بِيرِمَ هِمَ جِمَاقِينَ بَهِرَ يَهِمِرَانُ بَرَامَانُهُ جِرَاهِ مِن مَافِيَة

מכל האָדָם אַשֶּׁר עַל־פָּנָי 「口袋」。 ロダト は設に ٩٦٠

ניגאו הִלְהִשְׁם: ۺڂۺڬڎڡ מומר הקהיכון למשפן ומנא ונפקו ֻ נֹאֶגְאַבֿיבוּן נֹאָג<u>ַ מִבְוֹיִם הֹא</u>וּ וּלִאַּבֿוּוּן ניאטר יְהוֹה פּהְאָם אֶל־מֹשֶׁה נַאַטָּר יִיִּ

לַבַרוּ יָת עַמָּא דְשַׁאָילוּ:

בּוֹכִיב אַנִי אִנִּקא מָפּּיִרְקא

יְהָׁמִנְתַ בַּבְּם בִּיִּ

מכל אַנְשָׁא דְעַל אַפּי אַרְעָא: וְנִיּבְרָא מִמֶּע מִּנִוֹטַן כַעַבָּא

ناختابل:

the face of the earth.—

three came out. unto the tent of meeting.' And they unto Miriam: 'Come out ye three unto Moses, and unto Aaron, and And the Lord spoke suddenly

above all the men that were upon

hath He not spoken also with us?' indeed spoken only with Moses?

And they said: 'Hath the LORD

married; for he had married a

Cushite woman whom he had

And Miriam and Aaron spoke

journeyed unto Hazeroth; and they

From Kibroth-hattaavah the people

there they buried the people that

called Kibroth-hattaavah, because

smote the people with a very great

against the people, and the LORD

their teeth, ere it was chewed, the

While the flesh was yet between

anger of the LORD was kindled

And the name of that place was

against Moses because of the

—.ii brand the Lorp heard it.—

Cushite woman.

abode at Hazeroth.

plague.

IIX

Now the man Moses was very meek,

משמיחין (שס לח): לקף עשרה המרים: וישטחו. (28) הממעים. מי שאתף פחום מכולס העלליס והחגרים פורשין מושוחיהן כדרך שפירש בעלי ממניומשם ידעה מריס

מספיק לפוסקו בשיניו עד שנשמחו יולאה (שם לו):

אמרם אוי לנשומיסן של אלו אם סם נוקקים לנצואם שיסיו למשה אלדד ומידד מתובאים במתום כיון ששמעה לפורה (3) ענו. שפל וסבלן: מן סטשס רבי נמן אומר מריס סימס בלד לפורס בשעס שנאמר ולא פירשנו מדרך ארך (ספרי ק): סקדימס סכמוב ממלס ומנין סימס יודעת מריס שפירש משס (ב) הרק אך. עמו לבדו דבר הלא גם בנו דבר. וחדבר מרים ואהרן. סיל פתחס בדבור מחלס לפיכך כשיח לקח. ועמס גרשס (שס):

ו) ויאמר שמעו נא דברי (ספרי לע). כל נא לשון בקשה: בנו נאס כושי כדי שלא משלוע בו עין רעס (שס): בי אשה אימר (בראשים ימ, ז) ויאמר אל נא אחי מרעו (במדבר יב, האשה הכשיח. עלשס מיס נקראת כאדם בקרא אח קשום ואין אמירה בכל מקום אלא לשון מחנונים וכן הוא ואינה נאה במעשים במעשיה ולא ביפיה אבל ואח נאה בכל: סוא אומר (בראשים מב, ל) דבר סאיש אדוני סארן אמנו כשיח לקח. מה מלמוד לומר אלא יש לך אשה נאה ביפיה (ו) וחדבר. מין דבור בכל מקוס מלמ לשון קשס וכן יג): על אדוח האשה. על מודות גירושים: כי אשה כושית. בגימערים יפם מרחה (מנחומה לו, (33) מרם יכרת. כמכגומו עד למ פסק. דבר מחר מינו מגיד שהכל מודים ביפיה כשם שהכל מודים בשחרותו של ק"ו למספר בגנומו של מבירו (ספרי שס): האשה הכשית ששו אומן משמימין וסגידה לאהרן ומה מרים שלא נמכוונה לגנומו כך נענשה

79

וּמִבְיָם וֹנֹאֹאַ הָּנִבֶּם: פֿטֿע עַאָּטַרְ וּיַלְרָא אַנְרָן בּעָרַע מַמְּבָּנָא יַלְרָא אַנִּרָן ווּבְר יְהְנְתְ בְּמְּמֵּנִּר מְּלְן וֹנְהַמְּר וֹאִטִּיּלְ, נִי בְּמַמִּנִּרְאִ בַּמְּנִּלָּא וֹפִם

אَكْرَد אُטُنَةِم قَلَاكِٰنِهِ كَلَّهُ مَنْ لَأَنْهِ مُنْ لَٰذِي ذِٰسِنِا فِسُخِمِنا لِمُثْغِ יְהְנֶה נְבָּיִאְכֶם יְהְנֶּה בַּמַּרְאָר יְהִוּן לְכִּוּן נְבִּיִּוּן אֵנְא יִיְ בְּחַוִּיוּן וּגֹאמֶר הַמְּמִנּיבָיָא בְבְבַבוֹ, אָם וַאָּמָר הָמַמִּנּ כְבַּוֹ פּּטִינָה, אָם

נַאָבֶוֹן הָוּא: ע אַבלו מּבֹבוּ, מָמֵּע בַּבֹלַ בּוּעוֹ, לָא כו מּבֹבוּ, מָמָּע בַּבֹלָ מַמָּג

בְּעַבְרֵי בְמִמֶּר: ימֹבְוּתָּ בֹא וֹבאַטָּם בַּבַבּב ⁸ וְלֵא בְחִידְת וּהְטָנָת יְהְנָת יַבְּיט עִמֶּיה בְּחִיזוּ וְלָא בְּחָדָן

و <u>درات کو بدزن چه درکه:</u>

אַבְינוֹ אָבְ מִנוֹם וְנִיפָּר מִּגְינֹתִני מבולם מקבמט כּמָּבִי נוּפּוּ

ימבים ינפלי פַרַוּיהוֹן:

מְמַבְּילִ עִּמְּהוֹן:

מְהֵימֶן הוּא:

בְעַבְרָרִי בְּמִשֶּה: ימבין לא דהילהון למללא וּבֹבְמוּט וֹלֵבְא בַּוֹן מִסְׁטַכַּב هِم هِرَ-هُم هِيَهِد-خَهُ الاَرْهِمَا فَقِرَاهُ فِل فَقِرَاهُ فَاقِرَاهُ فَا فَالْمُرَامُ فَاذَارُهُ

زېموتحر: נובל בול בול בול

נאַטַפּֿנִי אַבַּירַן לַנִים מָבַנָּם וַבַּאַ וֹבֹא מֹבֹנֹם בַּוֹבֹא כַּעַלְנָּא إبرعنا جد يعوذ بغدد ابتيد تعبيه عجمودم يعدزد يغجبه

> forth. and Miriam; and they both came door of the Tent, and called Aaron pillar of cloud, and stood at the And the LORD came down in a

with him in a dream. unto him in a vision, I do speak the Lord do make Myself known if there be a prophet among you, I And He said: 'Hear now My words:

9

trusted in all My house; My servant Moses is not so; he is

Yeses? speak against My servant, against wherefore then were ye not afraid to the Lord doth he behold; dark speeches; and the similitude of mouth, even manifestly, and not in with him do I speak mouth to

departed. kindled against them; and He And the anger of the LORD was

behold, she was leprous. Aaron looked upon Miriam; and, was leprous, as white as snow; and from over the Tent, behold, Miriam And when the cloud was removed

(۲): בדבור אחד מס שאי אפשר לפס לומר ולאון לשמוע (מפרי (מנמומה שם): צאו שלשחכם. מגיד ששלשקן נקרהו סאשס מאחר שנגלים עליו שכינס חדיר ואין עח קבועס לדבור וסיו לועקים מים מים להודיעם שיפה עשה משה שפירש מן (+) פהאום. נגלס עליסס פמחוס וסס עמחיס בדרך חרץ אם יהיה גביאכם. חס יסיו לכס נביחים: ה' במראה

לדיק לפני. דבר אחר שלא ישמע בנויפתו של אסרן (ספרי מ) איש לדיק ממים וצפניו נאמר (שם ז, א) כי אומך ראימי וכולו שלא בפניו וכן מלינו בנח שלא בפניו נאמר (בראשים ו, והפרידן ממשה לפי שאומרים מקלם שבחו של אדם בפניו לקראת הדבור (שם): ויצאו שניהם. ומפני מה משכן ויקרא אהרן ומרים. שיסיו נמשכין ויולמין מן סמלר (מהלים פח, יח) רכב אלהים רבומים אלפי שנאן (פפרי שם): (שמות מו, ג) ס' היש מלחמה ויולה לשלום בהוכלוםין שנהמר יולא במועמים ומדת הקב"ה יולא למלחמה יחידי שנאמר בשר ודס כשיולא למלחמה יולא באוכלוסין וכשיולא לשלוס בעמוד ענן. ילא יחידי שלא כמדה בשר ודה מלך

(שמעו נא דברי. אין יא אלא לשון בקשה (מפרי קג): **gg**):

> המאירה אלא בחלום וחזיון: אליו אחודע. שכינת שמי אין נגלית עליו באפפקלריא

> הרחשונה (שם. תנתומת שם): המלך אוהבו מנם ואם מאמרו איני מכיר במעשיו זו קשה מן מפניו וכל שכן שהוא עבדי ועבד מלך מלך היה לכם לומר אין על פי שלינו משה במשה אפילו אינו עבדי כדאי היימם לירא במשה. מינו מומר בעבדי משה מלמ בעבדי במשה בעבדי מף (שמום לג, כג) וראים אם אחורי (קפרי שם): קג): וחמנת ה' יביט. זה מרהה החורים כענין שנהמר מלמוד לומר (שמום לג, כ) לא מוכל לראום אם פני (ספרי לימוקאל (ימוקאל יו, צ) מוד מידה וגוי. יכול מכאה שכינה במראים פנים שבו ואיני קוחמו לו בחידום כענין שנאמר ולא בחידות. ומכלס זס מכלס דבוכ. שלני מפכש לו דבוכי ואמס פס עמוד עמדי (קפרי. תנמומא לו, יג): ומראה לו בקיני (דברים ה, כו) לך אמור להם שובו לכם לאהליכם (8) פה אל פה. למרמי לו לפרוש מן סלשס וסיכן למרמי

> שיודיענו קרחונו (קפרי קד. חנחומה שם): דור עליסס נדוי קל ומומר לצשר ודס שלא יכעום על מבירו עד (9) ויחר אף ה׳ בם וילך. מלמר שלודיעם קרמונס

נואלנו נאֹמֶב שַמֹאנו: אַבְּלָא שַׁמְּשׁ מַּבְּינוּנְ שַּׁמְאָש אַמָּב בַבּוּנִי. לָא כַּמוֹ שַׁמִּנִי הַּבְּנֹא

מִבְּחַם אִפֶּוְ ווֹאָבֹץ שַׁגָּוּ בַּאָּבוִי:

אֶׁלְ נֹא וֹשֹׁא נֹא לִשׁ: (פּ)

מהוץ לַמַּהַנָּה וְצַּהַר הַצִּּפֶר: מְבְעָּתְ יָמִים הַפְּגֵּר שִׁבְעָּת יָמִים מפמגנ ינול ינול בְּפְּיָנִי עַלְאָ עַבְּלֶם ניאמר יְהוֹה אֶל־מֹשָׁה וְאָבִיהָ

האַפָר מִרְיָם: שְׁבְעַּתְ יָמִים וְהָשְׁם לָאִ נָסְת עַּרִ-נִיּסְגַּר מִרְיָם מִחָיּץ לַמַּחַנָּה

ومريره خُمَالِ خَمِالًا: (حَ) לי וְאַתַּרְ נְסְעִיּ הַעֶּם מֶּתַבְּיֵלְיִתְ נִינְתַרְ בֵּן נְמַלְיִּ עַּמָא מֶתַבְּרִוּת

> עוְבֹא צְאִמְפַּמִּלִא וֹצִסְבַעוֹלָא: رَرْهُمُا هِلَالًا هُمْ مِنْهُا فِي هُلِيْرِ رَهُمَا هِلَالًا كُرْمُهُا فِجُمَّا

מּלְ בֹּשִּׁרָא מִיקָא הָדֵין דְּבַּה אָבׁו אַבוֹעוֹא בוא גַּלִו כַּמַּוֹ לא להן ששבשל בא מבוולא

אָלְהָא בְּבְעוּ אַסִּי כְעַן יָתַה: יּ וּיִּצְעַּל מִמֶּּה אָּל־יְּהְוָֹה לֵאמָר וִצַּלִּי מִשֶּה קָּדָם יִיָּ לְמִימַר

בן הקקבונש: וומון מפּבא לַמַּהָבוּטֹא וּבַּטַר מְבַּלְא יוֹמִין הַסְהְּנֵר שָבְּלָא מווו ווו פו עלא טטפלים נּאַמָר װָ לְמִמָּר נִאָּלִי אַבּוּהָא

מָבׁים: לא נמל עד דאָהָבְנֵישָׁת לַמַּמָבׁוּטֹא מֻּבֹמֹא וּנִמִין וֹמַּמַא נאַסטינבע άĹί¤

نمُدرِ حُمَا خُدُه لَـ فَعِدًا:

sinned. foolishly, and for that we have upon us, for that we have done my lord, lay not, I pray thee, sin And Aaron said unto Moses: 'Oh

dmow, when he cometh out of his mother's of whom the flesh is half consumed Let her not, I pray, be as one dead,

beseech Thee.' saying: 'Heal her now, O God, I And Moses cried unto the LORD,

shall be brought in again. camp seven days, and after that she days? let her be shut up without the should she not hide in shame seven her father had but spit in her face, And the LORD said unto Moses: 'If

brought in again. journeyed not till Miriam was the camp seven days; and the people And Miriam was shut up without

wilderness of Paran. from Hazeroth, and pitched in the And afterward the people journeyed

מאללך שרחמי עליו (ספרי קה. תנחומא שם): וחעון סר. ואמר כך והנה מרים מלורעת כשלג. אותה אם לאו עד שהשיבו ואביה ירק ירק וגו' רבי אלעזר בן

(11) נואלנו. כמרגומו לשון מויל:

אשר בלאמו מרחס אמו (מנחומא שם): לכוב וקול לכוב כוקם קט סנדתים וכטל קטב קול בתוקם ווטו במפלה מי מקגירה ומי מטהרה אני אי אפשר לראומה שאני שלחיו בשרו סול. דבר לחר לל גל חסי כמח לם לינך רופלה אמו של זה שיש כח בידו לעזור ואינו עוזרו הרי נאכל חלי בשרו אשר בצאחו. מלחר שילא זה מרחס שם) ולפי משמעו אף הוא נראה כן אין ראוי לאח להניח את (בראשית לו, כו) כי אחינו בשרנו הוא (ספרי שם. תנחומא מרחם אמנו היא לנו כאילו נאכל חלי בשרנו כענין שנאמר מלי בשרנו היה לו לומר אלא שבינה הכמוב אשר מאחר שילאה אמו. אמנו היה לו לומר אלא שכינה הכתוב וכן חלי בשרו קר, ל. קפרי שם. תנתומת שם): אשר בצאחו מרחם כמח מה מח מטמח בביחה אף מלורע מטמח בביחה (נדרים (12) אל נא חדר. למומנו זו: כמח. שהמלורע משונ

לאמר. מס מלמוד לומר אמר לו השיבני אם אמה מרפל ד) וממלב אמומו מרמוק וגו' (מומה ע, ב): ממנוניס ואמר כן יבקש שאלומיו (מפרי שם. מנמומא שם): מרך שהשומל דבר מחבירו לריך לומר שנים מו שלשה דברי (13) אל נא רפא נא לה. בה הכתוב ללמדך דרך

ישראל בשביל אחוחו הוא מאריך בחפלה אבל בשבילנו אינו בלרס וסוא עומד ומרבס במפלס. (דבר אחר שלא יאמרו סאריך משה במפלה שלא יהיו ישראל אומריה אחומו עומדת קשינו רב לך (קפרי שס): רפא נא לה. מפני מק לח בשר. כיולא בו (דברים ג, כג) ואמחנן אל ס' בעת ההיא לאמר כו, טו) וידבר משה אל ה' לאמר יפקד ה' אלהי הרוחות לכל ממס מס למו עד שהשיבו עמס מרמס וגוי. כיולמ בו (במדבר לפני ה' לאמר וגו' מה מלמוד לומר לאמר השיבני אם גואלם יעשה שאלומיו אם לאו. כיולא בו (שמות ו, יב) וידבר משה משל למלך שאמר לפדגוג רדס אם בני אבל לא מרדנו עד שאלך עוריס אומר בד' מקומום בקש משס מלפני סקב"ס לסשיבו אס

לממנה וכשהוא נרפא נאמף אל הממנה כמוב בו אפיפה לשון כל האפיפות האמורות במלורעים על שם שהוא משולה מחוך ימיס (ב"ק כס, מ. ספרי קו): ואחר האסף. מומר מני דיו לבא מן סדין לסיום כנדון לפיכך אף בנויפתי מסגר שבעת זועפות הלה תכלם שבעת ימים קל וחומר לשכינה י"ד יום הלה (14) ואביה ירק ירק בפניה. ואס אניס הראס לספנים מאריך במפלה) (ספרי שם. מנחומא שם):

שעה אחת שנתעכבה למשה כשהושלך ליאור שנאמר (שמות ב, (15) והעם לא נסע. זה הכבוד חלק לה המקום בשביל

79

τ	אָבֶּא בְּנְתּן אָמֶּבּאָנִי נְטֵּן לְבָּנֵי מְלַעַבְּלְנֵּ אֵנְמִּים וְיָּהָרִי אָתַב	
רב בלמ לך	וּיִדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:	וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

כּלְ נַבּׂא צַבְּׁנֵין: לְהַבְּׁמֹּ נַאֲּבְׁנִינִי. שַּׁהְלְנֵין הֹהְנִאֵּ יְנִיבְּנִא נַנִ יְנִּבְּׁנִא נַנִ אַנְמָא צַבְּׁנָתוֹ נַאָּנָא נָנִיב לְבָּנָּ הָלְנִוּ לְּנֵבְ יִנְּבְּׁנֵּוֹ נִיאָּלְּלְנִוֹ נִנִּ

And the Lord spoke unto Moses,

Send thou men, that they may spy

man, every one a prince among

tribe of their fathers shall ye send a

unto the children of Israel; of every

out the land of Canaan, which I give

them.'

יִשְׂרָאֵל אֵישׁ אָחָד אִישׁ אָחָד לְמַּשֵּׁה אֲבֹתָּיוֹ הִשִׁלְּחוּ כָּל נְשִׂיא בְּחֵם: נִישְׁלָח אָתָם מֹשֶׁה מִפְּדְבָּר

פְאָרָן עַל־פָּי יְהוֹוֶה כָּלָם צַּנְשִׁים

ישְׁלֵח יָהָהוֹן מִשֶּׁה מִמֵּדְבָּרָא בּילְהוֹן גּיּבְרִין בַישִׁי בְנֵי יִשְׁלְחִוֹן גּיּבְרִין בַישִׁי בְנֵי יִשְׁלְחִין

And Moses sent them from the wilderness of Paran according to the commandment of the LORD; all of them men who were heads of the children of Israel.

רָאשִׁי בְנִי־ִישִׁרָאֵל הַפְּּה: הְיְּאַלֶּה שְׁמוֹתָם לְמַפֶּה רָאּיבֶּן

וְאַבֶּן הֻמִּנְתַּ בַּר זַכּוּר: בְאִבֶּן שְׁמֶהְתָּהַוֹּן לְשִׁבְּטָא And these were their names: of the tribe of Reuben, Shammua the son of Zaccur.

לַמְמָּהַ בֶּּן־זַּבְּוּר:שְׁמִּיִּעַ בָּן־זַבְּוּר:

לשׁבְטָא דְשִׁמְעוֹן שְׁפָט בַר חורי: Of the tribe of Simeon, Shaphat the son of Hori.

٥ לְמַמַּה יְהּוּלְה כְּלֵב בֶּן־יְפָּנָה:

לְשֶׁבְטְא דִּיהוּדָה בָּלֶב בַּר יְפָנֶה: Of the tribe of Judah, Caleb the son of Jephunneh.

٠ לְמַמָּה יִשְּׁשִּלְּר יִגְּאָלְ בָּן־יוֹסֶף:

יוסף: לְמִּבְמָא דְּיִנְשְּׁמֵכְר יִנְאָלְ בַּר Of the tribe of Issachat, Igal the son of Joseph.

٤ לְמַמָּׁר אֶפְּבֶוִם הוֹשֶׁעַּ בִּּוֹרְוּוֹ:

לְשֶׁבְטָא דְאֶפְרֵוִם הוֹשֵׁעַ בַּר נון: Of the tribe of Ephraim, Hoshea the son of Nun.

לְמַמַּעַר בְּנְיִמְׁן פַּלְמֵּי בָּן־דְפְּוֹא: לְמִבְּטְא דְבְנְיָמִין פַּלְמִי בַּר

Of the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu.

or לְמַמֶּׁע וְבוּלֵן נַּדִּיאָל בָּן־סוֹדֵי:

לשׁבְשָא דּוְבוּלוּן גַּדִּיאֵל בַּר סוֹדִי: Of the tribe of Zebulun, Gaddiel the son of Sodi.

(s) שלח לך אנשים. למסיממכס פרשמ מכגלים לפרשמ מכים לפי שלקמס על עשקי דבס שדברס באמיס ורשעים סללו ראו ולא לקמו מושר (במדבר רבס. מנמומא שלח ס): שלח לך. לדעמך אני איני מצוס לך אם מרצס שלח לפי שבאו ישראל ואמרו (דבריס א, כב) נשלמס אנשים לפנינו כמס שנאמר (שס) ומקרבון אלי כלכס וגו' ומשס נמלך בשכינה

מתר מני מתרמי להם שהיה עובה שנהתר (שמותג, יו) העלה המכם מעני מלרים וגו' חייהם שהני נוחן להם מקום למעות בדברי המרגלים למען לה יירשוה (במדבר רבה. בומה לד, ב. מנחומה שם):

(ε) על פי ה׳. ברשומו שלא עכב על ידו: בלם אנשים. כל אנשיס שבמקרא לשון משיבומואומה שעה כשריה היו (במ"ר מו, ה):

61	וּמָה הָאָהֶץ אַשֶּׁר־הוּאֹ ישֵׁב בָּה הַשּׁיבָה הָוּא אִם־רָעָה וּמָה הֵשְּׁרִים אַשֶּׁר־הוּאִ יוֹשֵּׁב בְּהַנְּה הַבְּמְחַנִים אָם בְּמִבְצְּרִים:	ימָא אַרְעָּא דְּהוּא יָמֵיִב בָּה קרְיָנְּא דְּהוּא יָמִיב בְּחֹלֵן הַמְבָא הָרוּא יָמִיב בְּחֹלֵן הַפְּפְּצְחִין אָם בְּפָּרְכִין:	and what the land is that they dwell in, whether it is good or bad; and what cities they are that they dwell in, whether in camps, or in strongholds;	61
81	ירְאִימָם אָת־הָאָרֶץ מַה־הָוֹא וְאָת־הָטְםׁ הַיִּשֵׁב עָלֶיהַ הָהְזָּק הוּאֹ הַרְפֶּה הַמְעָט הִוּא אָם־ רְב:	וְתְּחָוּוֹן נְתְ אַרְעָא מָא הִיא וְיָת עַמָּא דְּיְתֵּיב עֲלַה הַתַּקִּיף הוּא אָם חַלְּשׁ הַוְּעֵיר הוּא אָם סַּגִּי:	and see the land, what it is; and the people that dwelleth therein, whether they are strong or weak, whether they are few or many;	81
ישרחל	ַנִּשְׁלַח אָסָם משָׁה לְּחָּוֹר אָת־ אָהַץ פְּנָעַן נַנַאִמָּר אַלַהָּם עַלִּוּ זֶה בַּנֶּנֶב נַעְלִיחָם אָת־הָהֶר:	וּשִׁלִּח יִחָּחוֹן מִשָּׁח לְאַּלֶּלְא יָח אַרְעָּא וִּיְבְּנְעֵּן וַאֲּמַר לְחוֹן סַקּוּ בְּא בְּדְרוֹמָא וְתִסְּקוּן לְשִּירֶא:	And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto them: 'Get you up here into the South, and go up into the mountains;	Zτ
91	ۿڕٛٙ۩؆ڽٟۯڹ۩ؿۼڹ؇ٚڹڡۼۣڮ٦٦؆ڔ ڟڮۣ۩ڔڴڔڗڐ؆۩ۦڽۼڽ؇ڔڎۼڔ؉ ڟڮۣ۩ڴؚ۩ڹڛٚۅڿ٦ڔڎٳڎ۩ڹڟ۪ۅ؞	אַלֵּין שְׁמָהָה גּּּבְרֵיָּא דִּשְׁלַה משָה לְאַלָּלְא יָה אַרְטָּא וּקָרָא משֶה לְהוֹשֶׁעַ בַּר נּיּן יְהוֹשֶׁעַ:	These are the names of the men that Moses sent to spy out the land. And Moses called Hoshea the son of	91
ςτ	לְמַמָּׁה נְּדְ נְּאִנּאָל בָּן־מָבְי:	לְמִּבְׁמָא בַּנְב נִּאנִאָּלְ בַּב מָבִּנִי:	Of the tribe of Gad, Geuel the son of Machi.	Şī
† 1	לְמִּמֵּׁע נַפְּמַּלְ, נַחָבָּי בָּן־נְפְּסִי:	נְפְּסְי: לְמֶבְטְאָ דְּנָפְּמְלִי נָחָבִּי בָּר	Of the tribe of Naphtali, Nahbi the son of Vophsi.	ŧι
٤٦	לְמַשַּׁר אִשְּׁר סְתִּוּר בָּּן־מִיכָּאֵל:	מולאָג: לְמִּדְמָא צִׁאָמֵר סִׁעוּר בַּר	Of the tribe of Asher, Sethur the son of Michael.	٤١
71	לְמַמָּה דְּוֹ עַמִּיאֵל בָּוֹ־גְּמַלֶּי:	למלן: לְמִּבְׁמֹא בְּבוֹן מַּמִּנִאָּלְ פַּר	Of the tribe of Dan, Ammiel the son of Gemalli.	71
п	לְמַמָּה יוֹסֶף לְמַמָּה מְנַשָּׁה נַּדִּי בֶּן־סּיְסִי:	הְּמְּבָּשְׁא דְּיוֹמָף לְשִׁבְּשָא לְשִׁבְשָא בְּיוֹמָף לְשִׁבְּשָא	Of the tribe of Joseph, namely, of the tribe of Manasseh, Gaddi the son of Susi.	п

(16) ויקרא משה להושע וגרי. המפלל עליו יה יושיעך מגדלם מלשים יש מגדלם מוכלוםין ויש ממעמם מוכלוםין

מעלת מרגלים (במ"ר. קומה שם):

(18) את הארץ מה היא. יש לרן מגדלם גבוריס ויש לרן ממס: הטובה היא. במעינות ומסומות עובים סשנם (מנמומא שלמו):

(פו) הבמחנים. מרגומו הבפלמין כרכין פלומין ופמומין דרך המגרים מראין את הפסולת מחלה ואחר כך מראין את <u>צערים צלורות</u> הם יושבין חלשים הם (במ"ר. מנחומא שם): (קו) עלו זה בנגב. הוא היה הפסולת של ארץ ישראל שכן להם אם בפרוים יושבין חוקים הם שמומכין על גבורתם ואם (צמ"ר. מנמומל שס): החזק הוא הרפה. מימן ממל

ĊĠĽ, סב אָם־רָזְה הַיֵשׁ־בֶּה עֵץ' אָם־אַון מִסְבֵּינָא הַאִּיה בַּה אַילְנִין אָם

بزززر: ַ בְיוֹא וּמֹא אֹבֹמֹא בֿמֹמַנוֹבא בווא אַם

בּאַבְקֹא וֹנְמִיֹא נִמָנ בֹכוּבוֹי לא נטטפפון נטפרון מאלא

TÜU: ממובבר צו עד רווב לבא ממוברא וציו ער

לְמֶמֶׁגְ שַׁמֶּׁלֵי: אָטַ עַאָּבוּ וּסְלִיקוּ וַאַּלִּילוּ יָת אַבַעָּאַ

נכוטע בפונ גגו מגבום: ַ : הִֹהֶם אֹנוּימִן הֵהָהׁ וִנִּקְלָי יְלִידֵי וּנֹהֹלְנִּ בַּנַּלֶּבְ וֹנִּבֹאְ הַּגַבְעַבֹּבוּלְ וּסְלִּנְלֵנִּ בַּבַּבוּמָאְ וֹאָטוִ הַּגַ

מָּנִין אַטִבּנִיאַט בַּבְרָם מַאָנָיס נטַלַמּוּ בֹּנוּ יַּבַּבָּא נִטִּבַבוּן הַבַּת שברון וְתַּפּוֹן אָּטִימַן שִּשִּ

ימו_בובמום ימו_בשמום: ـ מִמְּשׁׁ - זְמִוְבַׁעַ ' נֹאֲמֻׁכַּוֹעַ ' מַֹּלְבַים ' וֹלֵבה מִשַּּפָּוֹ מִנְבַבַבַּיֹא ' נֹאָנַבַּעַ וּנְבֶאוּ מַּגַ־נַּוֹלַ אֶּשָׁכָּלְ וּנְכְּרְתוּ נַאֲתוּ מַגַ נַּהְלָא בְּאָהְכָּלְא

בשבון ימן במונגא ימן שנגא: וּיִשְּאָחוּ בַמִּוֹט בִּשְׁנָיִם דִּעְּנְבִין חַד וַנַּטְלְנִּהִי בַּאַרִיחָא

מַאָּם בֹּנֹג נֹאָבֹאָב: ְעַל אַרַוּת הָאָשְׁבּוּל אַשֶּׁר־בָּרָתוּ דְּאָהְבָּלָא עַל עִיסַק אָהְבָּלָא حَقَٰكَانِت يَتِانِهُ كُلُّهُ أَتَاحٍ هُمُحُادٍ خُهَٰنَتُهُ يَتِانِهُ كُلُّهُ أَتَاجُهُ

אַבְבָּמִים יִוֹם:

בּלַגּוּ מִטַּמֵּן בִּנֵּי וֹמֻבַּאֶבִי:

אַבְבְּעִין יומִין:

הַאַבוּ מַפּוּל וְמָבוּ מִלְאַלָּא אַרְעָא מִסוּף

time of the first-ripe grapes. the land.'-Now the time was the to riuri et ring of the fruit of therein, or not. And be ye of good fat or lean, whether there is wood and what the land is, whether it is

Hamath. unto Rehob, at the entrance to land from the wilderness of Zin So they went up, and spied out the

seven years before Zoan in Egypt. there.—Now Hebron was built children of Anak, were Ahiman, Sheshai, and Talmai, the and came unto Hebron; and And they went up into the South,

megranates, and of the figs. between two; they took also of the and they bore it upon a pole branch with one cluster of grapes, Eshcol, and cut down from thence a And they came unto the valley of

٤7

thence. the children of Israel cut down from Eshcol, because of the cluster which That place was called the valley of

the land at the end of forty days. And they returned from spying our

(02) - היש בה עץ. אס יש בהס אדס כשר שיגין עליהס להידיעך שבהה של ארן ישראל שאין לך ערשין בארן ישראל

ששב במלנוע מערבים לפונים כמו שמפורש בגבולום סלרך וסלכו כל גבול מערבי על שפת סים עד לבא חמת שסוא אלל סר דרומית מורחים עד סים שסים סוא גבול מערבי ומשם חורו מוכט חג מלנות מחכב כמו שנום משם חלו ום בנדב גכל דבול באורך וברוחב כמין גאס סלכו רוח גבול דרומים ממקלוע (12) ממדבר צן עד רחב לבא חמת. סלכו נגנוליס ממבשלין בבכור:

אלא שהימה מבונה בכל טוב על אחד משבעה בלוען ובא בין שבע שנים נבנחה. לפשר שניס למ מזרון וכמיב (שופטים א, כ) וימנו לכלב את חברון (קוטה לד, הוא אומר (דברים א, לו) ולו אמן את הארן אשר דרך בה על קברי אבות שלא יסא ניפת לחבריו להיות בעלתם וכן בפרשת אלה מסעי (להלן לד, ז):

ממנה שבעה חלקים (סומה שם): שנאמר (ישעיה ל, ה) כי היו בלוען שריו והימה חברון מובה מלרים ולוען היה המעולה שבהרך מלרים ששם מושב המלכים בכל ארצום כמצרים שנאמר (בראשים יג, י) כגן ס' כארן בוכומן (ב"ב עו, א): בבורי עובים. ימיס שסענביס יוחר מחברון לפיכך סקצוס לקברום מחיס ואין לך מעולס

ממשקוי שמקייעין קומו להרים (פומה לד, א): ככוחל בנו שלמן קודם שיבנה את לוען למלכים בנו הגדול וגמירי עולא דמדלי אינש על כתפיה אינו אלא שליש משאיי וסלימום בדלדל ושללום רבוסינו משלל כל שמם מי פאם (יסושע ד, ס) סרימו לסס איש אבן אחח מן סירדן על שכמו לידע כמס משאוי אחד מסס לא ולמד מאבנים שסקימו בגלגל נטכוונו כשם שפרים משונה כך עמה משונה ואם מפך אמה ויבא עד חברון. כלג לגדו הלך שם ונשממת למון יסושע וכלג לה נעלו כלום לפי שכל עלמם להוציה דבה מומום שם כילד שמונה נמלו אשכול אחד נמל האנה ואחד במוט איני יודע שהוא בשנים מה חלמוד לומר בשנים בשני וישאהו במוט בשנים. ממשמע שנאמל וישאהו שוכם גפן ואשכול של ענבים מלוי

立常[]: בְּלְ הָעֵבְּה וַיַּרְאָנִם אָת־פְּרָי וָיָת כְּלְ בָּנִשְׁהָא וֹאַהְוִיאִנוּוֹ יָת كَالْأَهُكِ لَذَهُرِدِهِ كُلُوكِ لَحُكِرٍ لَكُلِي كِلْكُونُ لَهُمْ رَدِدُ نُفْكِياً فَفَرْهُمْ אַבֿירֶן וֹאֶּלְ-בַּלְ-הַּבַּיׁט בּדֵּיִר אַבֿירן ילְנִט בֹּלְ בֹּנְהִשֹּׁא צִּבְדִּי

עַלֶּד יִבְבָּמְ עִוּא וֹזִע בּּבְיָּנִע: בְּאָבֶא אָהֶב הְּלְטִׁעִנוּ וְנְיִם זֹכְּע לְאַרְעָּא רִשְׁלְטִׁתָּא וֹאַר עְּבָּרָא آزْ סَפْٰ בוּ בְן זַנֹּאָמֹבְוּ בַּאֵנוּ אָבְ וֹאִמִּעֹהִאוּ בְּעִי זֹאָמִבוּ אַֹנִינֹא

וֹנִם_וֹלְבֵוֹ, בַּאֹנוֹ הַאָּבוּ מֻּם: וְהֶשְׁרִים בְּצְרָוֹת גָּדִלְתַ מָאָד אַפֿס בּֿגַ מַּוּ עַמָּט עַנְאָב בֹּאַבֹּא לַעַנָר אָבוּ טַפֿגּל מַפֿא בַּנָטִיב

لمَرْح تل ترتليّل: בְּּנְיִׁרְ וְתַּכְּנְעֵּגִי, יוֹשֶׁבִ עַּלְ-תַּיְּם לי וְעַרְהָיִי וְתַּיְבִּיּסְי וְתְּאֲמִרִי יוֹשֶׁב וְהִהְּסָאֵי וַאֲמוֹרָאֵי יִהַעַּב וְהִתְּסָאֵי וַאֲמוֹרָאֵי יָהִיב ĘŔĹĄ מְּמְבַל יוֹשֶׁב

וַיּאמֶר עְּקְׁה נְעְּלֶה וְיְרֶעְׁנִי אִיהְה וֹצִּמִר מִפְּסְ נִפַּסְ וְנִירֵתְ יָתַה נייָה פָּלֶב אָת הַעָּם אָל מֹשֶׁה וְאַצִּית כָּלֵב יָת עַּמָא לְמִשָּׁה

חַזְק הוּא מִמֶּנוּ: לְאֵ נוּכֹּלְ לְהֹֹלְוִע אֶלְ_עֹמֹם בֹּנ. לְאֵ נִכּוּלְ לְמִפַּט לְנִע הֹמֹא אָב.

אַבֿא בַאַרְעָא: אָלְ מִוֹבַּנֵע פֿאַנוֹן וֹמֻנִאָּלְ לְמִוּבָּנִאְ וּפֹּאָנוֹן ريْجُكُه رَبْكُهُمْ هُكُ طَنْهُمَ إِهُكُ لِهِيَجُهُ يَهِمَا جُزِمَ طَهِمَ بَجْزِمَ

עַלְב וּבְבָּה הִיא וָבִין אָבַּה:

חַוּגלא הַמָּן: בלבלו בְטַבְא וֹאַנ בָּנָ, וַּבָּבָא באַבהא וֹלובוֹהא

והל ביף ידף היהוא: בְּמוּבְא וּכְנְעַנְאָר יָהָיב עַלְ יַמְאַ עַנָּגָּב עַּטְלְקְאָה יָתִיב בַּאָרַע דָרוֹמָא

אָבׁו מִופֿל נִבוּל לַה:

הַקּיף הוא מִנַּנְא: וֹנְשְׁאֹלַמְּוּם אַׁמִּבַבּהֹלַנּ הֹפּוּ אֶלְיבוּנִי וֹנִיּבְרַנִּיֹא בַּסְלָנְלַנִּ הֹפּוּנִי אַמִּבוּ

> fruit of the land. congregation, and showed them the unto them, and unto all the to Kadesh; and brought back word Israel, unto the wilderness of Paran, To nearblide of the children of and to Aaron, and to all the And they went and came to Moses,

milk and honey; and this is the fruit sentest us, and surely it floweth with came unto the land whither thou And they told him, and said: We

Anak there. moreover we saw the children of fortified, and very great; and the land are fierce, and the cities are Howbeit the people that dwell in

South; and the Hittite, and Amalek dwelleth in the land of the

67

well able to overcome it.' at once, and possess it; for we are Moses, and said: 'We should go up And Caleb stilled the people toward

stronger than we.' against the people; for they are qu og ot alda ton are W' :bisa But the men that went up with him

ומסלך אדס בינוני עשרה פרסאות ליום (פסחים לד, א) הרי (30) ויהם בלב. השחיק את כולם: אל משה. לשמוע ארבע מאום פרסה על ארבע מאום פרסה היא (מגילה ג, א) - כמשמעו אלל הירדן ולא מוכלו לעבור:

וישיבו אתם דבר. לממשסולמ לסרן: वेव ठरटर (वरवासवे घरंव व):

10):

מדוכום ובכשול טבמי כביל מדוכ: (82) בצרוח. לשון מווק ומרגומו כרכין לשון בירניום (12) חוק חוא ממנו. כביכול כלפי מעלה אמרו (במדבר

(92) עמלק יושב וגוי. לפי שנכוו בעמלק כבר סוכירוסו

(es) וישובו מתור הארץ מקץ ארבעים יום. וסלא מתגליסכריליילאס(מנמומא שלמע): על יד הירדן. יד

glac at"a (q"à da): בו קנם אמת בתחלתו אין מתקיים בתופו (במדרש רבה. תומה קם כי לא להוכיר. כן דרך בני אדם הרולה לשתק אגודת אנשים (קב) זבח חלב ודבש היא. כל דבר שקר שמין מומרים ויהם. לשון שמיקס וכן (זכרים ב, יו) סם כל בשר (עמום ו, י) וסוא אומר עשו קולמות ועלו שם נללית בכל דבריו (שם): מס ביאמן בעלס רעס אף סליכתן בעלס רעס (פועס לס, א): (במדבר רבס. פועס שס): _עלה בעלה. אפילו בשמים (62) וילבו ויבאו. מסו וילכו לסקיש סליכמן לביאמן קרע לנו את סיס וסוריד לנו את סמן וסגיו לנו את סצליו בשביל דברי המרגלים שמקו כולם לשמוע גנומו אמר והלא אלה שגלוי לפני הקב"ה שיגוור עליהם יום לשנה קלר לפניהם השומע היה פבור שבה לפפר בגנותו שהיה בלבם על משק מסלך ארבעים יום מן המורח למערב והם הלכו ארכה ורחבה מה שידבר במשה לווח ואמר וכי זו בלבד עשה לנו בן עמרם

(20. d(d0 30):

89

אַנְשֶׁי מִדְיות: נְבֶּלְ בְּנִתְּים בְּאָנְתְּי בְּעִיבְהָ בְּעִיבְהָא בְּנִהְאַ בְּנִהְאַ בְּתְּהָלְוּ בְּעִיבְהָא בְּתְּהָלְוּ מינות אַבְּנְתְּים בְּאָרָנְיִּ בְּעִיבְהָי בְּעִיבְהָא בִּתְּהָלְוּ בְּעִיבְהָא בִּתְּהָלִא בּתְּיִבְּיִּלְא אֹהָהְ אֲבֶץ אֹבֶלֶת יוֹשְׁבֶּיֹהְ הָוֹא הַאָּבְּא אַמֶּרְ עְבָּרָנוּ בְּה לְתַּוּר ت × بأب × غر_خڙر نشل× ع جهزير וּגִּגאוּ בַּבַּט בַאָבוּא אַהָּב טַבוּ

לְנַלְיָם וְכֵּן הַנְיִת בְּמִנִינִם: אַנָּק מִן־הַנְּפְּלִים וַנְּהָי בְשִׁינִינִי וֹמֵּם בֹאִנוּ אָטַבַיּנֹפֹּגלָים בֹּדֹּוּ

בֿעַביּצ לוּלְטְׁם וּוּבְׁכָּוּ עַמְטְׁם בַּלְּיִלְע זָה מָלְעוּוֹן וּבְּכוּ עַמֶּא בְּלִילְיָא נשמא בָל הַמַּדְה וַיִּמָּנִי אָת־

אָנְ בַּמִּדְבָּר תַזָּה לִרְיִמֶּהְנִי: הְעַּהָה לוּ־מַהְנוּ בָּאָבֶץ מִצְּרַוֹם ءِ בُدْرَ نَشِلَكُمْ لَهُمْلِهِ كَمْرَبُكُ خَرْبُ حَرْبُ خَدْرَ نَشِلُكُمْ لِكُمْلِهِ נילנו על משָה ועל אַבורן כָּל וֹאִירָעַמוּ על משָה וַעַּל

מָּוִב לְנוּ מִּוּב מִגִּבְוֹנִמִּי: לְאָהֵנְנִי 'נְׁמְפְּׁנִנִּ יִבְיֹנִנִּ לְבְּנִיּ בְּלְנִא נְהָפְּׁלְנָא יִבְנִוֹ לְבְנִּא בַּלְא מִּר ְ עַאָּבֶׁלְ תַּנְּאָעַ לְנְפָּבְ בַּטְיִבֶּב עַבָּא לְמִפַּבְ בַּעַבַּא נְאַנֹאַ וְלְמָּׁע יְּעַנְּע מִבְּגֹא אִטְׁנִנּ אָבְ וּלְמָא וֹנִ מִמֹּגִל זְעַנָּא לְאַנְעָּא

באָה וֹלְהִוּבִׁע מִגְּבֶּוֹמָע: זַּיִּאָמֹרִוּ אָנִישְׁ אֶלְאַנְוּוּ נְהְּנְדֵּרְ נַאֲמַרוּ וְּבָּרְ לַאֲחַוּהַוּ

: 🚓 🗆 🛱 🖔 ﴿ خُرْدُ اللَّهُ اللَّ رَبْغِر مَنْهِمَ بِهِيَارًا مِرَ عِيْنِيَ سِورً مَنْهِمَ بِهِيَدًا مِرْ هُوَدَانًا

> לְאַלְא וֹטִע אָנָת מִלּמִהֹא לְמִׁנְמָּרְ אַּבְׁמֹּא בַּמְּבַבְּנֹא בַבַּי كْهَذِيدِهِ نُعَكِ خُلُطِ خُدِّهِ نَهُلُهُم נאַפּולו מוָם בוֹמִ מַּלְ אַנֹמֹא

בְּלַמְּגִּוּ וְבֵּוֹ שַׁוֹנִגִּא בַּהַנִּיִשְוּ: ען גּבְּבוֹא נַבַוֹנִא בַּמִנוּ, נַבַּמָּנֹא וֹטמּו שׁוּגלא וֹט זּבּׁבוֹא בֹּוּג הֹוֹט

ĽĽĽS: וֹאַבׁוּמֹט כֿל כִּנֹמִּטֹא וּיהַבוּ

ביבון לַנוּ בַּמִּישִׁלָּא: באַבהא במגבום אוַ במבברא לעון כֿל כֿוֹמִטֹא לִוּי בַּמִיטִּוֹא

לְגֹא צַנְינוּב לְמִגְּבוֹם:

בואָא ולעוב לְמִּגֹבוֹם:

are men of great stature. and all the people that we saw in it eateth up the inhabitants thereof; passed to spy it out, is a land that The land, through which we have unto the children of Israel, saying: the land which they had spied our And they spread an evil report of

"were in their sight." sight as grasshoppers, and so we Nephilim; and we were in our own sons of Anak, who come of the And there we saw the Nephilim, the

people wept that night. their voice, and cried; and the And all the congregation lifted up

 ΛIX

ξЕ

this wilderness! of Egypt! or would we had died in Would that we had died in the land congregation said unto them: against Aaron; and the whole murmured against Moses and And all the children of Israel

Detter for us to return into Egypt? ones will be a prey; were it not the sword? Our wives and our little bring us unto this land, to fall by And wherefore doth the LORD

into Egypt.' us make a captain, and let us return And they said one to another: 'Let

Israel. to negregation of the children of faces before all the assembly of the Then Moses and Aaron fell on their

(33) הנפילים. ענקיס מבני שמחולי ועולל שנפלו מן (שמוחל־ב כח, כ) היש מדון (ד"ס־ה יה, כג) היש מדה: לסס מדס כגון גלים (שמואל-א יו, ד) גבסו שש אמות וורת וכן לאלו (שס): אנשר מדוח. גדוליס וגבוסיס ולריך לממ ממים. והקב"ה עשה למובה כדי למרדם באבלם ולא ימנו לב

 כל העדה. קנסדרלות (תנתותל שלת יג): ממס בקוממן (שם לד, ב): מגבים) יש בכרמים כלושים (קומה שם): ענק. שמעניקים (22) אוכלה יושביה. בכל מקוס שעברנו מלאנוס קוברי היינו בעיניהם. שמענו אומריס וסלוס נמליס (רא"ס ובם"א

(ב) לו מחנו. סלוליוממנו:

השמים בימי דור מנוש (נדה פא, א. יומא פז, צ): וכן ורבומינו פירשו לשון עבודת אליליס (פסיקתא וומרתא): (4) נחנה ראש. כמרגומו ומני רישל נשים עלינו מלך

جَذِٰتِ رِيْتِ: מֹן עַשֹּׁנִים אָּטַ עַאַבֹּא בֿוֹבֹה וֹפַּנָּע מוֹ מִאַּלְכָּוּ אַבֹּהֹא בּנִהוּ וַיַהוֹשֶׁעַ בּן־נֹוּן וְכְּלֵבׁ בָּן־יְפַּנֶּה וִיהוֹשָעַ בּר נוּן וְכָלֵב בַּר

چ⊏نڜ٠٣ن۲:

land, rent their clothes. were of them that spied out the Caleb the son of Jephunneh, who And Joshua the son of Nun and

9

רַאָּרֶלְ מָאָר מָאָר: מְבֶּרְנֵי בְּהְ לְתַוּר אֹמְה שוֹבֶּה דִּיִּצְּרְנִא בּהְ לְאַלְּלְא יָתַה וֹגְאַמְׁרָנּ אֶנִקַבַּלָּקְהַּגַּעַׁ

מֹלֵא אַנְינֶא כַּיוֹנָא כַיוֹנָא: ¤َمْد نمْدُ¤د בול. נאמנו לכל פואשא גבוו

exceeding good land. passed through to spy it out, is an Israel, saying: 'The land, which we To natiblida of the children of And they spoke unto all the

نال الله: בְּנֵתְ אֶבְּתְּ אֵמֶּבְרַבְּתָּא זְבָּתְ חַבְּבֶּר <u>בְּנָא אֵ</u>בְתָּא דִּהִיא מְבָּרָא חַכְּב בּיִּבּ, אָטַׁנִינְ אֶּכְ_בֹאָבוֹּא בֹּיָאָט וּנִיטֹּנִישׁ בְאַבֹּהֹא בֹבֹא וֹיִשֹּׂנִי אָם טַפּֿאַ פָֿנִי יְעַנְע יָעַבֿיאָ אָם נַמַּנֹאָ פּֿנֹאָ מָן צֿגָם וֹיִנִנִּמִילָ

with milk and honey. it unto us-a land which floweth will bring us into this land, and give If the Lord delight in us, then He

ַּנְיהַנְּהַ אַּמָּנִנּ אַּגַ_טִּירָאָם: קַטַׁמִּנוּ עַם סָר צִּלָּם מִגָּק.עָם ⁶ אַּלְשְׁיִירְאִי אָתִעַיעַם הָאָבֶּץ בָּי אַף בַּיהוָה אַל־הִמְרֵדוּ וָאַהֶּם

יידובלין מנהון: ומומבא בול בפהבלא לא מסירין עיק הוקפהון מנהון מו ממא באבמא אבו בובלא שמבו לא שבול לא שבשכון בוֹם בֹמוֹמֹבֹא בּוֹוֹ לָא

and the LORD is with us; fear them defence is removed from over them,

land; for they are bread for us; their

neither fear ye the people of the

Only rebel not against the LORD,

(国) %4_&4_ET. ĖΝŮζ בְּאֲבַנִים וּכְבַוֹּד וּוֹאָמֶרוּ בְּלְ חָמֵבְוֹר לְרְגָּוֹם אָטָם וֹאָמִרוּ כָּלְ כָּנִאָּטָא לְמָרְגַּם

אַטִּיּלְ, בַּמַהְבּן וַמִּלֹא לְכַּלְ בִּדָּ יהוה גראה יההון קאבניא ויקרא דיי

neeting unto all the children of the Lord appeared in the tent of them with stones, when the glory of But all the congregation bade stone

האוני לטבלו: יַאָּמָינוּ בְּי בְּכִלְ הָאִלּוֹת אֲשֶׁר וְנָאַבְּיִנְ עַמְּיַם עַזְיִע וְעָּבְעַ עַאָּב ניַּאַמֶּר יְהוְהַ אֶּל־מֹשֶׁה עַּד־אָנָה

בכל אַתַיָּא דַעַבַדִית בֵּינִיהוֹן: אַמּשׁׁג בא וְבוּמִתוּן בּמִימָּבוּי מֹנְאָוֹן בוֹבְמִי מַפָּא הָבֵון וֹמַר וַאָּמַר יְיָן לְמִמֶּר עַּר אָמַּתִּי יְהוֹן

I have wrought among them? believe in Me, for all the signs which Me? and how long will they not How long will this people despise And the LORD said unto Moses:

אָבַוּלְ קְגוּי־גָּדָוֹל וְעָצִים מִמֶּנוּי: ™ אַכּװּ בַבַבר וֹאוָרְאָנִי וֹאָמָאָנִי

ירד שם (במדבר רבה. קומה לה, א):

נאַהכוּג וֹטֹב לַהַּם בַּר וֹטַפֿוּנּ אמשנוו למושא ואהוגוון

and mightier than they.' will make of thee a nation greater pestilence, and destroy them, and I will smite them with the

של המקום פר מעליהם: איוב שסים מגין עליסס (סומס לה. ב"ב טו, א) דבר אחר ללו שסיכולת בידי לקיים הבטחתי: (9) אל חמרדו. ושוני ולחס לל מיר לו: בי לחמנו הם. (11) עד אנה. עד סיכן: ינאצני. ירגיווני: בכל

(12) ואורשנו. כמרגומו לשון מרוכין ואס מאמר מה נאכלם כלמם: סר צלם. מגינם ומוקם כשרים שנהם ממו האחוח. בשביל כל הנמים שעשימי להם היה להם להאמין

מורעס (במדבר רבה): (סו) לרגום אוחם. אחך לגוי גדול. שאמס לשנועם אבועה ואעשה אחך לגוי גדול. שאמס

הְעָּהַ הַנָּה מִפָּרְבָּר: מֹגַּנִוֹם בֹּיִבְנִהְנְבְיִנֹהְ בִּכְנִוֹנִ אָנַב ניאטר משה אַל־יָהוָה וִשְּמִעִּי

ځ'ډځپ: לפניהם יומָם יבעמיר עלַבְהָם יּבְעַמָּר עָנָן אַהָּה הֹבָן ַנְרְאָנְהו אַמְּר יְהְנָה וַעְּנְרָ וַעְּנְרָן בְּלֶבֶם תַּיָּה אֲשֶׁר־עִיוֹ שְׁמְעִּגְ בִּי־אַמָּה יְהְנָה בְּקָרֶב بهمنه وحانتيت بهرا ببعت

אָר־שִׁמְעְבּי אָבוֹע וֹאֵמֶבוּ בַינִוָם אָהָבַ הַמָּמֹגוּ וְהַמַּהָּה אָת־הָעָם תַזָּה בְּאַיִּשׁ יִהְקַשִּיל

نِمُوۡمَ كِثُاتِ لَنَمُنَامُتِ وَمَلَاقُلِهِ: אָט_בַבְּקָׁם בַּנְּבַ אֶבְ_בַאָּבָוֹ אָאָבּן אָאָבוּ גָהַ הַפָּא בַבַּיִנם מבּלְשֵּׁר יָבָּבֶת יְהַנְּת לְחָבִיא מִדְּלִית ייִבְלָא בַּדָם יְיִ לְאַמָּלָא

بحثاث ٢٨٨٠:

مِحْمُرِهُ لَمْ لِمَرْدِ لَكُمْ لَمَا لَهُ لَمْ الْمُعْرِفِ الْمُعْرِفِ الْمُعْرِفِ الْمُعْرِفِ الْمُعْرِفِ ا פּלֶּר עַּוֹן אָבוּת עַל־בָּנִים עַל־ ैं द्यंत्र युंरी द्विंखय द्वित र्वेत्र द्वित יְהוֹה אֶבֶךְ אַפַּיִם וְרַב־הָטֶר

> עַּמָא קדין מבּינִיהוֹן: מֹגַּבְאָי בַּאַפַּיקְהָא בְּחַיִּלְבַ יָּהַ נֹאַמֹּב מָמֵּב בֹּבֶם נֹוֹ נֹוֹמִּטְׁמוּן

> באישְׁלַא בָּלִילְיָא: בוְמִיהון בִּימְמָא וּבְעַמִּוּדְא וּבֹמֹמוּבֹא בַמֹּלֹלֹא אַטַּ מִבַבּנ יברה יו וענף מפל עלויהון בבו בּבְּמִנוּיהו הַוּי שְּכִינוּת מְבְינְמָךְ שִׁבְינִאַ בְּגִּוְ עובא בשמתו אבר אַפּ ייַ ダレベジ

خُرْدَرَد: בְּשִׁמַמִּי נְת שֵׁימַת גָבוּבִעַבַּ בּינּבֹבא עד וְנִימְרוּן עַמְמָנִא נְת עַמָּא הָדֵין

לעון וֹפֿמּילְנּוּן בַּמַּבְבָּרָא:

בְּמָא בַּמִבְּילִשׁא לְמִימָר: ילמן סני למן הילא בדמר וו

בְיעָאַ: מֹלְ בַּר שַׁלְינַאִי וֹמַלְ בַּר שוְכֹּג אַבְּבַבוֹן מַבְ בַּּנָגוֹ מָבְבַגוֹ וֹלְבְבְא שׁוֹבׁוֹ לָא מִוֹכֹּו מַסְׁתַּב סבע בדמיבין לאירימיה מֹבׁנוֹ מִבֹים לַהַּנֹנוֹ וֹלְמָבוִיב !! מַבְחֵיק רְנֵז וּמַסְנֵּי לְמָהֶבַּר

> —mədə gnoms morð adgim ydT Thou broughtest up this people in When the Egyptians shall hear—for And Moses said unto the LORD:

> day, and in a pillar of fire by night; before them, in a pillar of cloud by standeth over them, and Thou goest seen face to face, and Thy cloud people; inasmuch as Thou LORD are LORD art in the midst of this this land, who have heard that Thou they will say to the inhabitants of

speak, saying: have heard the fame of Thee will one man, then the nations which now if Thou shalt kill this people as

And now, I pray Thee, let the power wilderness. therefore He hath slain them in the which He swore unto them, bring this people into the land Because the Lord was not able to

Thou hast spoken, saying: of the Lord be great, according as

Δī

generation. third and upon the fourth fathers upon the children, upon the guilty; visiting the iniquity of the and that will by no means clear the forgiving iniquity and transgression, plenteous in lovingkindness, The LORD is slow to anger, and

יושב הארץ הואם ומה יאמרו עליהם מה שאמור בפוף הענין היה יכולם בידו להביאם שמעם: יכלו. שם דבר הוא: (14) סארן לא יכולת להלחם. וזו היא: שממאי לך אלא יאמרי שכנגדס יכולת להלמס אבל כנגד יושבי (16) בידול אומס מקרבס וכשישמעו שאמה הורגס לא יאמרו כך יאמרו הגויס אשר שמעו אם שמעך וגוי: העליח. כי משמש בלשון אשר וסס כאו אשר סעלים בכקך (La) והמחה אח העם הזה כאיש אחד. פתאוס וממוך (13) ושמעו מצרים. ושמעו את אשר מסרגס: כי אסנתך מסט עד סנס (תנתומא שלת יג):

ואמרו אל יושב הארץ הזאח. כמו על עליושב ספרן סופם (ברכום לב): מבלחי יכלה. מפוך שלפ וגבורים ואינו דומה פרעה לשלשים ואחד מלקים ואח יאמרו מבלחי יכלח וגוי. לפי שיושני הארן חוקים

בעין אמס ס' נכאס לסס וסכל בדרך מבס ולא סכיכו בך שנמקס לאמר. ומסו סדבור: מבלמי יכולם ס' בשביל ששמעו כי אמס ס' שוכן בקרבס ועין (מו) יגדל גא בח ה. לעשום דבורה

ענָּע מִמָּגַרִנִם נִּגַּעַ עַנְּנָּעִי: הַסְבֵּוֹב וְכַאָּמֻוֹר נִשְּאַחָר לְעָּוֹם סְלֵחְ־נְאַ לַעֲּנָן הָעָָם הַזָּה בְּנָהֶל

[∞] ניִאֹמֶר יְהֹוֶה סְלַחְמִּי פְּדְבְהֶדְ:

יְהְוָה אָת־כְּל־הָאֶרֶץ: יי וֹאַנְלְם עַוּ. אָנֹוּ וֹנִמְּלָא כֹבוָעַ וּבֹנִם מַנִּם אָנֹא וּמִלְנֹא וֹמַנִא

+4,4,: בור מַשֶּׁר פִּעִּים וְלָאַ שְּׁמָּעִים בּיַ בְּמִגְּנִוֹם וּבַמִּגְבַּנוֹ וּנִסַּוּ אָנִוּ בַּ כְּבִרִּי וְאָת־אָּתֹהַי אַמָּהַ עַּמְּיהִי בּׁנ כַּלְ הַאָּנְמָּים הָרָאָים אָתַ -

خې نلېنڭ: نهُ كَمْ لَا لَكُمْ لَكُمْ لَكُمْ لِمُحْدَنِكُ لِللَّهُ الْمُحَالِقُولِ الْحُمْ لِيَهْلِ لِأَنْ لِل X□_iLXt **%**ロ_ロダニタ

שְׁמָּׁה וְזַרְעִּי יוֹרָשֶׁנְּה: ڒڽڗڎ؆ۻڗ۩ڰڂۦڽۼڎ؇ؗ؋ڰڛڎڿڰ۩ڎڔڔڎڔڔ؞ڔ؋؆ڎڔڿڎڎ؊ڿۼڔۼڰ אַבְבָּ אַנִוֹנִע מִמְנִ וֹנִמֹבֵּא אַנִוֹנִי אִנִּנִוֹנִ מִמְנִ נֹאָמִבְיִם בַּעַר נֹמּבְבַּוּ, כַּבְרַ מַּבַּׁרַ בַּנְינֶבַי בַנְהַ נַמַּבָּבּ, כַּבָר בַבָּלָב בַּבַּוֹנִי בנִהַ

(a) מְחָר פְּנִי יִסְעִי לְבֶם תַמִּדְבֶּר لْلْمُمَّادِينَ لَلْخَدْمَادُ بَاشِدَ خُمْمُوا رَمُوْدُكُمُوا

> ממגבום ומג כמו: וכֹמֹא בֹחַבַלטֹא לַהַמֹּא בַבוֹן **בְּטַגִּיאַוּת** シロル جريزا

נאַמּב גוֹ מִבּלִגע כֹּפֹעֹלִמָּב:

בּייִ יְתְ בָּלְ אַרְעָּא:

בובת בלן המר ומנון ולא בְּמִגְרֵוֹם וּבְמַבְבְּרָא וֹנַסִּוּאֵי וֹלֵנו וֹנֹע אַטוֹנוּו בּהַּבֹנוּנוּ אַרִי כְלְ גּוּבְרַיָּאִ דַּחָוֹוּ יָתְ

בְּבְעֵּי לָא יִהְזִינָה: אַאָּה אָם וֹטַאָן זִט אַבְעָּא בַּלּוּימִים

בְּשְׁאַכְ לְתַּמָּן יּבְנִיהִי יוֹרְתִנָּה

לכון למוברא אובט ומא למגמבא מער אַטפֿון ומובנ

> this people, from Egypt even until and according as Thou hast forgiven greatness of Thy lovingkindness, this people according unto the Pardon, I pray Thee, the iniquity of

pardoned according to thy word' And the LORD said: 'I have

glory of the Lord the earth shall be filled with the But in very deed, as I live—and all

hearkened to My voice; proof these ten times, and have not wilderness, yet have put Me to wrought in Egypt and in the My glory, and My signs, which I surely all those men that have seen

despised Me see it. neither shall any of them that which I swore unto their fathers, surely they shall not see the land

٤7

17

07

61

went; and his seed shall possess it. bring into the land whereinto he hath followed Me fully, him will I had another spirit with him, and But My servant Caleb, because he

Red Sea. the wilderness by the way to the tomorrow turn ye, and get you into Canaanite dwell in the Vale; Now the Amalekite and the

(02) בדברך. בשביל מה שלמרת פן ילמרו מבלתי יכולת לשלינן שבים (יומל פו, ל): לרשעיס (מנסדרין קימ, מ): ונקה. לשניס: לא ינקה. לו סקב"ס וסלא אמרת לי ללדיקים אמר לו וסלא אמרת לי אף ישראל בעגל ובמרגלים המפלל משה לפניו בארך אפים אמר יכולת ה'להביאם שלא אמימם פחאום כאיש אחד אלא באימור שפים אמר לו לצדיקים אמר לו סקצ"ה אף לרשעים אמר לו מקרא מסורם חיאניכי כל האנשים אם יראו את הארץ וכצודי

(22) וינסו. למשמעו: זה עשר פעמים. שניס ניס כי כל סמנשים סרומים וגוי. מם ירמו מת סמרן: שבועה כשם שלני מיוכבודיי מלא אם כל האכן כך אקיים להם אשר בא שמה. מבנון מנמן לו: (12) ואולם. כמו אבל ואת אעשה להם: חו אני. לשון

יירמינה אלא במקום יירשנה: ימרכינה יורישו את הענקים ואת העם אשר גה ואין למרגמו יורשנה. כמלגומו רבס): וימלא אחרי. וימלם לם לבו לסרי ווס מקרם קלר: ו) ואשיב אומו דבר כאשר עם לבבי ולא כאשר עם פי (במדבר שהיו קצורים שיאמר כמוחם זהו שנאמר בקפר (יהושע יד, ידי כן סיס בו כח לסשחיקס כמו שנאמר (לעיל יג, ל) ויסם כלב למרגלים אמר אני עמכם בעלה ובלבו היה לומר האמת ועל רוח אחרת. שמי רומום אחם בפה ואחם בלב מרבעים שנה מעע מעע:) לא יראוה. למ ירמו מת המרן: בשנים יאבדו אמר לו הקב"ה מייך שאמה לריך לדבר כשממאו - ימלא אם כל הארך שלא ימחלל שמי במגפה הואח לאמר מבלמי משס למרוס מלאו משס לסקב"ס שסיס יושב וכותב סי ארך (23) אם יראו. לא יראו: (אם יראו את הארץ. סרי וס ה ארך אפים. לגדיקים ולרשמים כשעלה שנים במון ושנים בשליו וכוי כדאימה במסכת ערכין (מו, ה'ב):

هَلَالًا كِهِرُال: خيريد: ַ בּנִימִי וַנְיַבַבַּר יְהַנְּה אָל־מֹשֶׁה וָאֶל וּמַלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה וּלְאַּהַרוֹ

עלינים עלי שְּׁמֶשׁיִי: فكريس ختر نهدهم لاهد للقب سيلقف ختر نهدهم لاهدرا עב אָּמֶּוֹר תַמְּרוֹנִם עַלְינִים עַלְינִים עָלְינִים בְּיָדְאִינּוּן מִחְרָעֵּמִין עֵּלִינִים ער עָלוּי לְעָּרָה הָוֹרְעָה הַוּאָת ער אָמָּהִי לְבָּנִשְּׁהָא בִּשְּׁהָא

בּן אֶמֶשֶׁר לָבֶם: אָם בֶאְ כֹּאֹתֶּׁר בַּבַּנִים בֹאֹוֹלִי אָם לָאַ כֹּמָא בַּמָּאָ בַּמָּנְלְעֵינוּ טְּנָת אָבֶּוֹר אַבְּהָם תַּרְאָנִי נְאָם יְהְנֶּה אֵימָר לְהִוֹן קַיִּים אָנָא אָמָר יִי

בַלַינָטָם הַּלָיִי: ظڤٍّا מַשְּׁרִים שְׁנָּה נְמָעְלְה אַשָּׁר מִבּר עַשְׁרִוּ שְׁנִין וּלְעִּילְא حَمْا لِجُل لِيَيْن نَفِرُه فَيْلَارُتُ فَمُلَادُهُ فَيُلَادُنا نَفْرُهُ فَيُلَادُوا فَيُلَادُوا فَيُلَادُوا

נפנה ויהושע בו־נון: אַנַכָּם בַּּעַ בַּּנְ אִם בַּלַכְ בַּנְן יַנְיַכְנוֹ בַּעַ בַּנְ ្ស្ אְּמֶּׁר נְמֶּאָטִי, אָטַ־נְּדְיִּ לְמָּכֵּוֹ בַּלַנִּמִיִּטִּי בַּמִּנִּמִיִּ לְאַּמֶּבֹּאִיַ אַם אַטַּם טַּבָּאנּ אָבְיַבַאָּבָּן אִם אַטּנּו טַנּהַבְנוּ בְאַבֿהֹא

لْمَعْدُم كَمْدُ كَمَدُكُم كُدِّا لَمَعْدُدِيا لَـُعْمَدُعِيا ذِحْنُمُ نَبِياً

لِعُلَمْ كَمَّا لِمُعْمُقُوا قُلا:

ग्रेंप: و المعرب المعرب المعرب المعرب المعرب المعرب المعربة ال

ĒĊĹĒL: إلالتادكات וְבֹנוֹכֶם וֹעַוֹּוּ עַמֹּוֹם כַּמֹּעַבַּׁעַ וּבֹנוֹכוּוֹ

מטבהמו הבו המוה פבמו:

בן אַנְבֵיר לְכוּן:

באַטבהמטון מַלִי:

יפונה ויהושע בר נון:

בְּמָבְבְּרָא הַבְּיוֹ: نقربا

אָנוַ_ בַּתַּגַבַּנְאַ

and unto Aaron, saying:

against Me. Israel, which they keep murmuring To narblida of the children of against Me? I have heard the congregation, that keep murmuring How long shall I bear with this evil

And the Lord spoke unto Moses

Mine ears, so will I do to you: LORD, surely as ye have spoken in Say unto them: As I live, saith the

murmured against Me; old and upward, ye that have whole number, from twenty years numbered of you, according to your wilderness, and all that were your carcasses shall fall in this

Jephunneh, and Joshua the son of dwell therein, save Caleb the son of My hand that I would make you land, concerning which I lifted up surely ye shall not come into the

which ye have rejected. in, and they shall know the land would be a prey, them will I bring But your little ones, that ye said

fall in this wilderness. But as for you, your carcasses shall

the wilderness. until your carcasses be consumed in years, and shall bear your strayings, wanderers in the wilderness forty And your children shall be

Еξ

78

31

67

87

ישראל עלי: אח חלנוח בני ישראל אשר המה מלינים. שסיא עשרה (מנסדרין ב, א): אשר המה מלינים. את לסוליא שבמושללוי שאין פקודיס מבן עשרים (ב"ב קרא, ב): – לעדה הרעה וגרי. - אלו סמרגלים מכאן לעדם - סמנייים לכל אותן מספרום ימותו ואלו הן מצן כ' שנה וגו' שליני עמכס: מחד פנו. לאמוריכס וקעו לכס וגוי: מספר שאחם נמנין בו כגון לנאח ולבא לנבא ולחח שקלים כל (as) והעמלקי וגוי. אס מלנו שם יהרגו אמנס מאחר (es) וכל פקדיכם לכל מספרכם. כל הנמנה לכל

המרגלים מלינים אומם עלי שמעמי:

במדבר סוס לו ממנו: מיני מי: כאשר דברחם. שנקשמס ממני (לעיל ב) או כאן לומר אמס:

(82) חי אני. לשון שבועה: אם לא הגר בן אעשה. כביכול הבנים להכנים להרן ובקש לומר והמם המוחו נופל לשון וה (25) ופגריכם אחם. כמרגומו (דילכון) לפי שדבר על

אָנוַ_טִנּוּאָטַ,: לונהיכם אַבַבּמום מּנִה ווֹבַמַּטִם ַלשְּנְּח וָוֹם לַשְּנְח הִשְּׁאֵּוֹ אֶחַ ÷÷ אָת־הָאַבֶּץ אַרְבָּעָים יוֹם יִים במספָּר הַנְמִים אַשֶּרַהַנַרְתַּרָתַ

בַּגָּר יַמַּמוּ וְשֶׁם יָמֶתוּ: עּוּאָט עַנּוּמָרִים מָּלִי בַּמִּרְבָּר * זָאַר אֵטֵשֶׁר לְכְל הִצְּדֶר הֶרְעָה אָנָי יְהֹוֹהְ דְּבַּרְתִּי אָם־לָאִוּ

\$\frac{1}{8}\d: ئے_ئۃئےں **くしょだい** וילונו)[לי ניבלינון מְלַיוֹ אָנוֹ -אָנ<u>ַ בְּלַנִּיִר אָנַרַ בְּאַ</u>נֵּלְ וַנְּאָבוּ は殺け ĸġĊŢŢ

קיוּ מִּוֹ־הְצְּנִשְׁים הָהָם הַהְלְּכֶּים نىدېڭم خاربا نځک څانځثن בַּאָבֶא בַּמִּיפַב כַפַּדָּי, יְבַוֹּיָב:

ינְ נְיָמְעוּ הְאָנְשִׁים מוֹצָאֵי דְבַּת־

ווֹטֹאַבֹּלִוּ בֹמֹם מֹאָב: %5_&5_&% אָטַ עַבַּבְרָנִם נְמָכָּיִל

לְנִוּר אָנִר דְּאֶבְיּן:

וֹטֹבְׁמוּן נִינַ בַּאַטִּבְהַמִּטוּן הַּלְנִי זה חוביכון אַרְבָּעִין שִּׁנִין לַהַּעֹּא יוֹמָא לַהַּעֹּא טַלַּבַלוּן אַבְעָּא אַבְבָּעִין וומָון וומָא בְּמִנְיֵן יוֹמֵיָא דִּאַלִּילְתּוּן ית

: בוועון: בְּמָרְבְּרָא הָבֵין יְסִיפוּן וְתַמָּוֹ בּאָטֹא בֹבֹא בּאִנֹבַמוּנוּ הֹלַנ לא בא אֹהֹבוּג לַכֿל כֹּנֹחִטֹא אַלא גוֹ צַּוֹנִים בַּמִימָוֹנִי אַם

מִנִם בֹּנִמִ מַלְ אַבְׁמֹּא: הַלְנִינִי נְינִ כָּלְ כִּנְאָמָא לְאַפַּלֵא נו אַבֹּא וֹטִבוּ וֹאַבֹּאנמוּ ווויבריא דשלח משה לאַלָּלָא

נ: בות הכן אֹנהא במוטלא לובם בית הכן אנהא במוטלא לובם ומושו וולבוא באפוטו הום

בּאַנוּן בּאַנגי לַאַּלָא נע נפופט אטלונמו מן וולבנא וגעוַמֹּתְ בַּר נוּן וַכַּבֶּד בַּר

וֹאִטְאַבַּלִי עַמָּאַ לַחְדָּא: ַ וֹמִּבֹאַבְ בֹאַבָּוּ מֹם כֹּבְ בֹּנִג וֹמִבֹאָב משָה יָת פָּהַנָּטַיַּאַ

> displeasure. years, and ye shall know My ye bear your iniquities, even forty forty days, for every day a year, shall which ye spied out the land, even After the number of the days in

and there they shall die.' wilderness they shall be consumed, together against Me; in this congregation, that are gathered will I do unto all this evil I the Lord have spoken, surely this

against the land, him, by bringing up an evil report congregation to murmur against they returned, made all the spy out the land, and who, when And the men, whom Moses sent to

98

plague before the LORD. evil report of the land, died by the even those men that did bring up an

went to spy out the land. remained alive of those men that Caleb the son of Jephunneh, But Joshua the son of Nun, and

people mourned greatly. all the children of Israel; and the And Moses told these words unto

(48) אה הנואחי. שהנילומס לת לבנכם מלחרי. תנולה יג): ונשאו אח זנוחיכם. כמכגומו ויקבלון ימ מוביכון: וכשוכנקו לשנת ששים מתו חותם של בני עשרים (תנתומה שלת מגל ושל מלונה וחשב להם במנין חייהם מקלת שנה ככולה כאן נאמר משאו את עונותיכס ולא עונתכס שתי עונות של לב, לד) וביום פקדי במרגלים ופקדמי עליהם מעאמם ואף אלה שהמתין להם עד שמתמלה קהמם רוהו שנהמר (שמות המרגלים לפי שמשעשו את העגל עלתה גזירה זו במחשבה ששים ושנה כאשונה הימה בכלל ואף על פי שקדמה לשלוח נגור ארבעים כדי שיהיו אומם של בני עשרים מגיעין לכלל הולאת דבה לשון חינוך דברים שמלקיחים לשונם לאדם לדבר (33) ארבעים שנה. לא מת אתר מסס פתות מצן ס'לכך עליו את כל סעדס בסולאת דבס אותם אנשים וימותו. כל

לשון ספרם כמו (במדבר ל, ו) כי סנים מבים מומס:

דבה. פרליר"ם בלע"ו: לכך נאמר כאן מוליאי דבת הארך רעה שיש דבה שהיא מובה: בו כמו (שיר ז, י) דובב שפמי ישנים וישנה למובה וישנה לרעה

(38)ויהושע וכלב חיו. מס מלמוד לומר מיו מן של סקצ"ס שסוא מודד מדס כנגד מדס (פוטס לס, א): נקמר במגפה וזהו לפני ה' באומה הראויה להם על פי מדומיו מבוכם ומולעים יולמים מלשונם ובמין למוך מבורם לכך לסס מדס כנגד מדס סס ממאו בלשון ונשחרבב לשונס עד במגפה לפני ה׳. בקומם מימס ססגונס

סאנשים הסם אלא מלמד שנמלו חלקם של מרגלים בארך וקמו

(95) וישבו וילינו עליו. וכשפו ממור סמרן סרעימו מחמיסס לחייס (ב"ב קיח, צ):

OEL CUTEL - ELWR WATH YE FEW - VX SABRANU

קַטָּאַנוּ: البَهْدُم، حَجِدًا لِأَمْرِا هُم لِهِم الْعَظْدِيمِ فَعَقْلُهُ الْفَرْبِطِ،

וֹג אָב, <u>הַלְּלָא</u>:

עַמְּקְוֹם אָּמֶּר אָמָר יְהְוֹיִר בָּי אַנְּחָנָא סְלְמֵּין לְאָּחָרָא בַּאָמָר סיי הַהָּה לַאַּמָּר הַנְּּנֵּה וְמְלֵינֵה אָלְ ־ לְבֵישׁ שִּיּרָא לְלַמֵּימַר הָא

וַנְאָמֶר מֹמֶה לְמָּה זֶּה אַמֶּם וַאֲמֶר מֹמֶה לְמָא דְנָן אַחִּין

** \$\d-@\d\\ 2,1 نظڑں:

%¦⊑′Ç□:

בּהְּבָׁ, בַּבָּנִיכוּן: أزع فأأثجه خفأت سنتشتربا أخما فقخدا كلاه נְהְוָה לָא הִפְּקוּוְ אֲבֵי לֵית שְׁכִינְהָא

וְהִיאַ לְאַ תַּצְּלְה:

מְבְרֵנִים אָּנִיפָּנּי יְהְנְנִי וְהָוֹא לְאִ מְבְּרֵנוֹ מִלְ עִּנִירָנִי מִוּמְרָא בַּנִי

מּלַבלו שַּׁבְּמָם מִאַּנִוֹנוֹ בּ לְפְּׁנִיכְם וּנִפּּלְטֵּם בּּעַבְר בִּיִּ בַּנִים נִיפּּלְטֵּם בּעַבָּר בִּיִבְ בַּנִים נִיפּּלְנִים בּעַבָּ בהמכלי והקניני

מֶּעְ אֶבׁוּ הֹמִלְלֵאָע וּכֹּוֹהֹוֹאָע שַמּוֹ

** נַיַּעְפְּׁלוּ לַעַּלְוּת אָלְ בֹּאָה הָהָרִר וֹאַרְשִׁמּר לְמִפַּל לְבִישִׁ מּוּרָא וְלֹאְ יִהְנֶת יְהֹנֶת עִּמְבֶּם:

בְּסַמְּדְּכוּן: בּוֹ וֹלֵא וֹבִוּ מִוּמִבֹא בּוֹנ

من بريات ترفيينت: וַאֲרָוֹן בְּרִיתְ־יְהֹוֹהְוֹ וּמֹשֶׁה לֹא־ וַאֲרִוֹן קִיָמָא דִּייִ וּמֹשֶׁה לָא עַּרוֹ

יְהְיִה מִלְ כֵּן מַבְּטוּן מִבָּטִר פּוּלְטִוֹא

מַנוּ מַשָּׁרִיתָא:

ಗ್ರಗ್ಗಳಗ: (ಡ) בְּחָר הַהָּגָא נַיּפָּנִם נַיַּפְּּהָים עַדְ דְּיָהָר בְּטִּירָא הַהְהִנִּין אי נַיָּה הְעָּבְּלִילִ וְחַבְּנְבִּים עַדְּי דְּיִהָּה וּנְחַר עַשְּׁמִּילִאָּה וּכְּנִעִּנִין

ישְרַדוּוּוּן עַּד חָרְמָה:

יד ניְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימָר:

מוְאַבְּטִיבְּם אַאָּב אַנֹּג וָעַן לְכִּם: מִוְעַבְּנִגנו בּאַנֹא נִבִּיב לְכִוּן: אַלְבַיִּם בַּּר מְבָאוּ אָלְ־אָנָיִלְ לְחִיּוֹ אָבִי מִישְׁלְיּוּן לַאָּנִים يَدَدُر هُمْ خُرْلَ نَشِلُهُمْ نَهُمَلُكُ مَمْرِمُ مَنَا خُرْدَ نَشِلُهُمْ نَتَامَدُ

(ב) כי חבאו. נשר לסס שיכנקו למרן:

לממה לנו שם נעלה: כי חשאנו. על אשר אמרנו (לעילג) מפרשו לשון אופל הלבו משכים שלא ברשות: הנוו ועלינו אל המקום. לארן ישראל: אשר אמר ה. (ישעיס לב, יד) עופל ובמן. ומדרש מנמומא (ישן שלמ יע) (0+) אל ראש ההר. וסוא סדרך סעולס לארן ישראל: אינגרי"ש בלע"ו לשון עוות וכן (מיכס ד, ת) עופל בת ליון

סלא מוב לנו שוב מלרימה:

(I+) והוא לא הצלה. וו שלמס מושין לל מללמ:

(34) בי על בן שבחם. כלומר כי ואת מגא לכס על אשר הממורע:

(++) ויעפלו. לשון מווק וכן (מבקוק ב, ד) סנס עפלס. שבמס ונון:

> מכס אמר מכס: עד החרמה. שם המקום נקרא על שם (S+) ויכחום. למו (דברים ע, כא) ואכות אותו עמון

> > habitations, which I give unto you,

Speak unto the children of Israel,

And the LORD spoke unto Moses,

them and beat them down, even

hill-country, came down, and smote Canaanite, who dwelt in that Then the Amalekite and the

and Moses, departed not out of the

the ark of the covenant of the Lord,

top of the mountain; nevertheless But they presumed to go up to the

the LORD, and the LORD will not

ye are turned back from following

For there the Amalekite and the

among you; that ye be not smitten

Go not up, for the LORD is not

of the LORD, seeing it shall not do ye transgress the commandment

And Moses said: 'Wherefore now

we are here, and will go up unto the

top of the mountain, saying: 'Lo, morning, and got them up to the

promised; for we have sinned.'

place which the LORD hath

And they rose up early in the

down before your enemies.

shall fall by the sword; forasmuch as Canaanite are before you, and ye

come into the land of your and say unto them: When ye are

unto Hormah.

camp.

be with you.'

prosper?

 ΛX

77

ιt

54

לְּיִבְנֶּה מִן הַבָּׁמֶר אָּוָ מִן הַבָּאָן: בְּמִהְבִיכִם לַהַּמֻּוִע בִיחַ נִיחָתַ נְיָבְתְ לְפַּלֵּאֵ יָנְדֶרְ אָּוִ בְּנְדְּבְּתְ אָּוֹ رَتِשُٰرُتُ هُڥُّرَ جُرْدَئِدٌ فَجُرِدَ هُرَّ

בּגוּל בּרְבִעִּית הַהָּוֹן שֶׁמֵּוֹ:

卓袋草厂: מַלְ-הַמְלְּיִר אָּוִ לְזְּבְּהַר לַפַּבְשׁ מַעְּבִיר עַלְ עַלְּהָעָא אִוּ לְנִבְסִּתּ י וְנִיןְ לַנְּטֶּבְ רְבִיעַנִית הַהְין הַעְּעָשׁ וְחַמְרָא לְנְסָבָּא רַבְעוּת הִינִא

고맙니: מַשְׁבְנְיִם בְּלְיּלְנִי בַשְּׁמֵן שְׁלְשִׁים סִילְמַא מִבְיוֹ מַשְׁבִיוֹן דִּפִּילְא جُن كِيْزِكُ مَقِيْضِ مِنْشِد وَجُمَ فِيرٍ *

בית־ניוֹת לַיהֹנֶת:

ځ،۲۲۲: <u>וֹבְׁע לְפַּלָא דָּבֶׁר אִּוְ הִּלְמִּים</u> ממישי וְכְיר חַעַּשֶׁר, בֶּן־בְּקָר עֹלֵה אַר וַצְּבֵי חַעַבֵּיד בַּר חּוֹבִי עַלְהָא

حَشَمًا لَيْمُ لَكِيْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ְּנְיַלְבְּרֵבְ מַּלְבֶּלֶבְ מִנְּלְיֵב וּיִפְבִיב מַלְ פַּב שִּיִבוּ מִנְחַטָּא

X₩ ביק־ניקֿק לַיהוֶה: י וֹנֵוֹ שַּׁלֵבוֹר כַּדָּמֵב שַׁבָּּה עַנִיוֹ

> שוב. או מו מֹלא: לאַטַעַלאַ בּנהָנֹאַ צָּנִם וֹנִ מִוּ ¿ĠĹſĀX ťĽĹX XĻ ĆťĽĆŮX מֹלִעֹא או נֹכֹסַע ניהלבון טובלוא שבם נו

CALA: ממשבולא בפול בבבעות הולא מולשלא סולשא ויקביב דְמְקְבוּיב קוּרְבְּנֵיה

לידְשַׁיָּא לְאָמֶּרָא עַר:

בְּמְשָׁח תַּלְתוּת הִינָא: או לְוַכֹּבֹא שַּהְבִּיג מִוֹשַׁאַ

שַׁלַבור לְאִנִּלַלָּלָא בַּבֹּהָנֹא ע וְנֵיוֹ לְנֵּמִׁבׁ הְּלְהָּנִע עַעִיוֹ עַלֵּבִיר וְעַהָּבֹא לָנִסְבָּא עַלְעוּע עִינָּא

נֹבְׁבֹא אַנְ נֹכַסְנֵי לַנִּבְׁהָּנֹא צֹבִם או ולסנו לוּדְשׁוָא לְפָּרְשָׁא

בִּלְמָהַע פַּלְגִּיִּת עִינְא:

::: ܩ±ڠ טולא טובלו במטטפל, לבהלא נְחַמְבֹא שַׁלִבוּר לְנִסְכָּא פּּלְנִנִים

> appointed seasons, to make a sweet rreewill-offering, or in your clearly uttered, or as a a sacrifice, in fulfilment of a vow unto the Lord, a burnt-offering, or and will make an offering by fire

ephah of fine flour mingled with the meal-offering of a tenth part of an offering present unto the LORD a then shall he that bringeth his or of the flock;

savour unto the LORD, of the herd,

for the sacrifice, for each lamb. prepare with the burnt-offering or fourth part of a hin, shalt thou and wine for the drink-offering, the

fourth part of a hin of oil;

the third part of a hin of oil; an ephah of fine flour mingled with a meal-offering two tenth parts of Or for a ram, thou shalt prepare for

9

wine, of a sweet savour unto the Present the third part of a hin of and for the drink-offering thou shalt

peace-offerings unto the LORD; clearly uttered, or for sacrifice, in fulfilment of a vow for a burnt-offering, or for a And when thou preparest a bullock

ningled with half a hin of oil. tenth parts of an ephah of fine flour the bullock a meal-offering of three then shall there be presented with

savour unto the Lord. an offering made by fire, of a sweet drink-offering half a hin of wine, for And thou shalt present for the

לבבכם לעשות השה להי: ריח גיחה. שיהיה נתת הות לפני: המנתה ועל השמן ועל היין:

מועדיכם שחייבתי חתכם לעשות במועד: לפלא גדר או בגדבה וגר. מושמעור המשר בשביל מובה (6) או לאיל. ומס היל הוא, ורבומינו דרשו (מנחות נה.

במקכם קוכם (מם, מ): המנחה כליל והשמן נכלל במוכה והיין לספלים כמו ששנינו היין אינו אשה שאינו נימן על האש:

(E) ועשיחם אשה. אין זה לווי הלה כשמבהו שם ומעלה על (E) לכבש האחד. על כל ההמור למעלה הוא מוקב על

(+) והקריב המקריב. מקריצו נסכיס ומנחס לכל צסמס (10) אשה ריח. אינו מוסצ אלא על סמנחס וסצמן אצל מולין כג, א) או לרצות את הפלגם לנפכי איל:

אָן בְעָיָים: לְאַנִל הְאָהָרְ אִּי לְשָּׁה בַכְּבְשָּׁים אוֹ לְרִבְּרָא חַר אוֹ לְאִשָּׁר בֶּבְּה יַשְּׁמֶּה לַשִּוֹר הָאֶּחָׁר אָוֹ בְּדֵין יִהְעָּבֵיר לְתוֹרָא חַד

לְאָנוֹר כְּמִסְפְּרֶם: ت حَفَاطُهُد كَيْشُد فَلَمْ فَرَحُد فَلَمْ فَخُدُدًا لِمُمْخَدِدًا خَدًا فَمُخَدِدًا

ذَالِلْنا: אַבְּע לְעַפְּׁנִיר אָמֶּע דֵיתַ וֹּיחָעַ יִּה אָבֶּין לְפָּׁנִבָּא פּוּרָפַּן בְּלְ הַאָּוְרֶח יַעֲשֶׁת בָּבְר אָת בָּלִ

جر بيس الم בית ביתוֹת כיהוֹת בּצִּשֶׁר תַּצְשָׁר 🕂 בְּתְּיִבְכֶם לְדִרְרַמִּיבֶם וְעְשֶׁר אִשֶּׁר וֹב'._נֹינוַ אַטַּבְם דָּרַ אַּנָ אַהָּבַּ

בְּבֶם כַּגֵּר יִהְיָה לִפְּנִי יְהֹוֶה: עַגָּר חָקָת עוֹלָם לְדֹרָתֵיבֶם הַפְּהָל הָפָּה צַּהָת לָכֶם וְלַצָּר

לַכְּים וֹלַנִיר עַוֹּלֶר אָשַׁכִּם: (פּ) הְנְרָה אַתְת וּמִשְּׁפֶּט אָתָר יִהְנֶה

משי ניְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

אָלָנְ מִבָּנִא אָטַבֶּם הֶשְׁמָּנִי: هَٰرَيْنُهُ خُرِٰمُونِ هُرِ لِهُدُا هُمُ يَقر هُر فَرْ نَهُلَهُمْ لَهُمَلَكُ

שְּׁרִימִי הְרוּמָת לַיתֹּוֶת: יי וֹבְיְבִי בֹּאַכֹּלְכֵם מִצְּטִם בֹאַבֹּלִ

בְּאָמֶבוֹא או בְעִינִיאַ:

לעד למנינהון:

במשפבע בנגנא פנם ::: וֹאַוֹבֹא וֹמִבוֹע

וֹ בֹמֹא בַנַהֹּבָּרוּן בַּן יַעֲבָּי. עינבן במטעבל בנגנא ענם או בביניכון לדביכון וישביר ושנייר עמכון גיורא

לבויכון לוטכון ניולא יבי יבושניירון קים עלם בים

بريادا: خربا بخديدني كنكونديا אובומא שבא ובולא שב ובי

ימַבְּיַל יְיָ מִם מָמָּע לְמִימָר:

מהגל יהכיו לתמו: לְעִוּן בְּמֵיעַלְכוּן לְאַרְעָּא דַּאָנָא מבוק מם לנו ומלאק וטומר

:<u>:</u>: ܩܠڬ בּאַבְעָא הַפַּּרְשוּון אַפָּרָשוּיָהָא ta.cycil なればなる

> of the he-lambs, or of the kids. bullock, or for each ram, or for each Thus shall it be done for each

one according to their number. may prepare, so shall ye do for every According to the number that ye

of a sweet savour unto the LORD. presenting an offering made by fire, these things after this manner, in All that are home-born shall do

do, so he shall do. a sweet savour unto the Lord; as ye will offer an offering made by fire, of throughout your generations, and or whosoever may be among you, And if a stranger sojourn with you,

the stranger be before the LORD. your generations; as ye are, so shall you, a statute for ever throughout the stranger that sojourneth with be one statute both for you, and for As for the congregation, there shall

that sojourneth with you. both for you, and for the stranger One law and one ordinance shall be

And the Lord spoke unto Moses,

into the land whither I bring you, and say unto them: When ye come Speak unto the children of Israel,

LORD. apart a portion for a gift unto the the bread of the land, ye shall set then it shall be, that, when ye eat of

61

81

Zτ

 $\epsilon_{\rm I}$

п

(11) או לשה. בין שהוא בכבשים בין שהוא בעזים כבש ד) כמוני כמוך כעמי כעמך:

מפפרס של נפכים: ושס קרויס במוך שנמס: איל. בן י"ג מדש ויוס ממד:

(ברחשים יג, י) כגן ס' כחרן מלרים כן חרן מלרים. (מ"ח כב,

(15) ככם כגר. כמומכס כן גר וכן דרך לשון עזרים צס ואכלו מלממס נממייבו צמלס (מפרי קי. כמובומ כס, א): ירושה וישיבה אף כולן כן אבל זו נאמר בה בבואכם משנכנסו לקרבן ככס מעשו נסכים לכל אחד מהם: כמספרם של בהמוח וז מזו וכיון שפרע לך הכמוב באחח מהן שאינה אלא לאחר (בו) במספר אשר חעשו. כמספר הנהמום אשר מקרינו שנמורה שנכולן נאמר כי מנא כי מנאו לפיכך כולן למדות (18) בבאכם אל הארץ. משונה בילה זו מכל בילות

הְרוּמָת כּהְרוּמַת גֹּרֶן בֵּן הְרִימוּ אַפְּרָשׁיהָא בְּטָא דַּטַפְּרִשִּׁיוֹ מִוֹ באָהִגע הַבַּלְעַכֶּם עַלְּע שַּׁבַּגמוּ בִישִּׁ אַבְּנִעָּכוּן עַלְּטָא שַּּבְּרָהִוּן

אָבְרָא כֵּן תַפָּרִשִּׁוּן יָתַה:

threshing-floor, so shall ye set it which is set apart of the set apart a cake for a gift; as that Of the first of your dough ye shall

07

نائازا **ロロスタン**

ځبښتنگ**ت:** (۵)

ۿڔۦڟۺڐ: הַמִּצְּוֹת הַאֵּלֶה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה כַּל פִּקּוֹדִיְּא הָאִלֵּין דְּעַלֵּיל יִיָּ מִם מֹשֵה: اْدْ. نَهْدِ اْذِي نَمْمِ. אْنَ خُرِ لَمُّدَ، نَهْفُرِا اْزِم نَمْفَدِا أَنْ

יְהְנָה נְהָלְאָה לְדִרֹ<u>הַיֶּה</u>: جِيד طَهِبَ مِن الرَّابَ عِنْهُد عِنِبَ אַתְ כְּלְ־אֲשֶׁר צִוְיָה יְהוְוָה אֲלֵיכֶם

ישְׁמִּיר־עִּיָּיִם אָבוֹר לְחַשָּׁת: ליהנה ימנחתי ונסקי פמשפט בַּלַר אָּטָב לַמְּלֵב לִנִים וֹינִים +× خَفَرُنُدِ لَمُفَرِد حُدِ نَمْذِب قَد قُل نْكَنْكِ ݣُو مُمْرَدُرُ كُمْمُكِ كُمْ خُرُمُ فَأَنْكُ لَا يُشْكِلُ لِللَّهُ فَأَنْكُ لَا يُعْلَمُ فَأَنَّا

> קרומָת אַפְּרָשׁוּהָא לְדָרִיכוּן: מְּבַהְמִיּכְם מִבִּיִהְ אֹּגִּוֹטִׁכִוּן שִּשְׁתוּן בַּבָּם וֹנִ

ıçıçık: דְּמִשֶּׁה מִן יוֹמָאַ דְּפַּקֵּיד זנו פֿל דְפַּפַּיד יָיָן לְכוּן בִּידָא

כַּבַחַוּג וּצָפָּיר כַּר עָזְין חַד קהקטא לאטפללא לנהוא כֹּוֹמִטֹּא טור בַּר מורֵי חַד אַטֹמְבָיגַע לָמָּלִי וֹנִמְבָּעוּן כַּלָ

> which the LORD hath spoken unto observe all these commandments, And when ye shall err, and nor

gift throughout your generations.

give unto the LORD a portion for a

Of the first of your dough ye shall

throughout your generations; gave commandment, and onward Moses, from the day that the LORD commanded you by the hand of even all that the LORD hath

a sin-offering. the ordinance—and one he-goat for drink-offering thereof, according to the meal-offering thereof, and the sweet savour unto the Lord—with bullock for a burnt-offering, for a congregation shall offer one young from their eyes, that all the by the congregation, it being hid then it shall be, if it be done in error

וארבעה ולנחמום אחד מארבעים ושמונה (חלה ב, ז): בס שיעור אבל מכמיס נמנו שיעור לבעל הבית אחד מעשרים שם. מפרי שם): שלא נאמר בה שיעור ולא כתרומת מעשר שנאמר (02) ראשיח ערסחכם. כעמלועו כדי ערי שויכס שאמס המלומ מלומ לומר אם כל המלומ האלה מלוה אחם שהיא ככל

מכפשים מקפס ולפ כולס (ספרי קי): חחבו לה' חרומה. (24) אם מעיני העדה נעשחה לשגנה. פס מעיני סעדם כקשים עריקומיכס שומע קני כקשונס שבעיקום הַלמוד לומר מראשית ערסתיכם. למס נאמר לפי שנאמר

חשגו וגוי. בעבודת אליליס מדבר או אינו אלא באחת מכל כאן מכללן לידון בפר לעולה ושעיר לחמאת (שם קיא): וכי כל סמלום שסלבור מביאין עליסן פר וסרי סכמוב מוליאס (בב) וכי חשגו ולא חעשי. עבודת הלילים היתה בכלל

(מסלים סב, יב) אחת דבר אלסים שחים זו שמעחי (הוריות אלמס מכרומס לשס סי: חלה. מורמי"ל צלע"ו: בחרומח דבר ה׳ אל משה. אנכיולא יסיס לך מפי סגצורס שמענוס מכלשימה כלומר קודה שמאכלו ממנה ראשים מלקח חלה זו עבודת אלילים (שם. כרימות ז. הוריות ח, אשר במומר עומר לגלגלח (ושיעורו מ"ג בליס וחומש בילק) חרימו - פניס אף מלוס זו פורק בס עול ומפר ברים ומגלס פניס ואיזו רגילין ללוש במדבר וכמה היא (שמות טו, יה טו) וימודו - המלוחמה העובר על כל המלוח פורק עול ומפר ברים ומגלה

שנאמר למן היום אשר לוה ה' והלאה (פפרי שם): אלילים ככופר בכל המורה כולה ובכל מה שנמנבאו הנביאים (33) אח כל אשר צוה וגוי. מגיד שכל המודה בעבודת

יעשה עולה וזו עולה קודמת לחמאת (הוריות יג, א. זבחים עולה המעלת קודמת לעולה שנאמר (ויקרא ה, י) ואת השני מסר א' שאינו כשאר מעאות שכל מעאות שבתורה הבאות עם סעבודום שסיה מותרם לעבוד עבודם הלילים בכך: לחשת. לפי שלא שמענו שיעור לחלה נאמר מחנו שיהא בה כדי נחינה . נעשחה עבירה זו על ידי שוגג כגון ששגגו והורו על אחת מן

יְרוֹוָה עַל־שָׁגְּנְהָם: אָמָּׁע לִיהוָה וְחַמָּאַנָם לִפָּנִי הוא והם הביאו אָת־קַרְבָּנָם يم نهٰدُ بهُم لنفرَل حُيْن خيهُ لأن וְכְּפֶּר תַכְּתָן עַלְ־כָּלִ־עֲתָת בְּנֵי

עַעָּה בִּאָּנִינִינִי (ס) لْحَرَّدُ لَا خُلِيْكُمْ خُرْجًا نَشِلْهُمْ بَجْدِيبَاتِهُ لَالْعَقَادِيا

く可算をは: <u>೯೧"೪;೧೯</u> וֹאִם_וֹפֹּמ אַנוֹע טַּנוֹמָא בֹמִּוֹיִע

خُرَقِٰكُ لِمُكُلِل لِأَنْكُلِكُ لِمُنا لِأَنْ لِمُكُلِل لِمُلِنَا 82 رِجوِد مِحَدَّرًا لِأَحَاثِيَةٍ لَا رَضِيْرِيمَا 184 مِن اِجوَد مِحَدَّرًا لِالْأَسْلِينَ الْمُعَاثِينَ الْمُعَاثِينَ الْمُعَاثِينَ الْمُعَاثِّلُ الْمُعَاثِّل

לַמְמֶּׁה בִּשְׁנְּהִי: קתוֹכְם תּוֹרֶה צַּחַת יִהְיָה לְכָּם وم يهار تجير بهريخ بخير تير

نېږات لاۋات: עוא מְנַבַּלְ וֹנְכַבְעָה עַנָּפָּשׁ עַעָּיבּ מן הַאַּיָרְתׁ ימן הַגַּר אָת־יָהוָה لْلَاثِمُ كُمُّلِكِ لِللَّهُ لَا خُنْلًا لَـٰمُكِ

הַהָּוֹא עֲוֹנְהַ בֶּה: (פּ) يرور الرجية المرجية בּי דְבַר־יָהוֹה בְּזָה וָאָת־מִצְּוָהָוֹ

> نهٰ ١٠٠٢ : יין וְחוֹבְהְחוֹן בֵּדְם יִין עַלֹ וֹט טוּוֹבֹּוֹנִיוּן טוּוֹבִּוֹא טֹבִם אַבו אָבוּיהָא הוא וֹאִנּוּן אַיהִיאַנּ يختد نهُدُ هُم انهُفترط كِيبا נוכפר בְּהָנְא מַלְ בָּלְ בְּנָהָשֹׁא

בְּשֶׁלְנִעָא: נוסקט לְבְּלְ-מְּבִעְ בִּנְהְ הַבְּנְ הְבִּנְהְ בִּנְהְטִּא צַבְנִוּ

KID WITH נאָם אָנָה עַר יַעוּב בַּהַּלָנּ

Ė@4: שבא יהי לכון לדישביר בּוֹטֹעּוֹּירוּוֹ בַּינִיהוֹוֹ אִיָרַוֹטֹא تقنأه فأثن نهُلُقح بذنبيتنه

LIN ČLEU LIAŬIĀ. ĀĪĀN וֹגּובּוֹא וֹמֹן נּיונוֹא בֹּבֹם נאלה בוהבור בביש יכי מן

וֹמִשׁנגוּ אֹלֹמֹא עַבוּא בוָכֿוּצ ווט פֿלורוהי אַמִּנוּ אָמָשׁוּגֹאָר אָבׁוּ מָלְ פַּּעֹוֹמָא בַּוּוֹ בַּפַּר

> the LORD, for their error. LORD, and their sin-offering before an offering made by fire unto the and they have brought their offering, shall be forgiven; for it was an error, of the children of Israel, and they atonement for all the congregation And the priest shall make

people it was done in error. among them; for in respect of all the and the stranger that sojourneth children of Israel shall be forgiven, And all the congregation of the

hrst year for a sin-offering. then he shall offer a she-goat of the And if one person sin through error,

forgiven, atonement for him; and he shall be before the LORD, to make when he sinneth through error, atonement for the soul that erreth, And the priest shall make

that doeth aught in error. them: ye shall have one law for him stranger that sojourneth among the children of Israel, and the both he that is home-born among

people. soul shall be cut off from among his blasphemeth the LORD; and that home-born or a stranger, the same high hand, whether he be But the soul that doeth aught with a

be upon him. utterly be cut off, his iniquity shall commandment; that soul shall of the LORD, and hath broken His Because he hath despised the word

ıε

82

Zτ

97

בפרשה הוא פר העולה שנאמר אשה לה' (ספרי. יבמוח ע): אשור. ועוד דרשו רבוחינו (כרימוח ז, ב. סנהדרין ל) מכאך הביאו את קרבום אשה להי. זס פלמור מו) ופימס מלפס וגדופס (ישעים לו, ו) לשל גדפו נעלי מלך

קלע לה שעירה (שם): בח שנחה. שלר עבירום ימיד מביל כשבה לו שעירה ובזו מפי משה (מפרי שם): עונה בה. בזמן שעונה בה שלם

(30) ביד רמה. למזיד: מגדף. ממרף כמו (ימוקלל ס,

(קב) חחשא בשגגה. בעבודה הלילים (מפרי קיב): עו (וצ) דבר ה׳ הוהרם עבודה הלילים מפי הגבורה והשק למברך את השם שהוא בכרת:

משט משובה (שם):

īātu: تنظفها هذبه ططيقه مقده خذبه

אַבְוּ וֹאָל בָּלַ הַמְבַּוּי: מְּלְמֵּמְתְ מֵּגְּיִם אֶלְ-מִמְּעִ נְאֶלְ- כּּרְ מִּיָּבִּיב אָמִּין לְוָה מִמָּר וַיַקְרָיבוּ אָלוֹ הַפֹּצְאָים אָלוֹ וְקָרִיבוּ יָחֵיה דְאַשְׁכַחוּ יָחֵיה

亞다그역했다 수다: (0) ÷ε ניַנִּיחוּ אֹּחָוֹ בַּמִּשְׁמֶּרְ בָּי לְאַ פֹּרָשׁ

جِحَـ הַעֵּדְה מִהִיץ לַשַּהַנֶה: ניאַמֶּר יְהְנְתֹּ אֶלְ-מִשֶּׁה מָוֹתְ נַאָּמֶר יְנִיְ לְמִשֶּׁה אִתְּקְטְּלְא

בְּאֲבָנִים נִיְמָת בַּאֲשֶׁר צִּנְּה יְהִוֹה אָת־מֹשֶׁה: (פ) दानाः प् देखानुन रान्द्रां श्रमः ַניּעָיאַר אַרְוֹ בְּלְ־הְעֵּדָה אָלִר

מפטיר וַיָּאַמֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאַמָּר:

مَر_مَنمُن يَخْتُكُ فَنْدِم نُحُكُمْنِ כּוֹפָּׁ, כֹּוֹבֻ,עֵם לִבְנִעָם וֹלִטְוֹי ⁸⁶ ½לַהֶם וְמְּמֵּה לָהֶם צִּיצֶּח עַלִּ־ يَةِد عُرَفَتَ نَشِلَعَرِ لَغُمَلُكَ

אַמֶּב אַנֶּם זָנִים אַבְּרִיהָם: אַטַבוּ לַבַּבָּכִם וֹאַטַבוּ הָנוּכָּם ַבְּנַב נַגְּמִּימָם אָמָם נְלָאַ־מָּלִירוּ פּ אָתוֹ וּזְכַרְמָם אָת־כָּל־מִצְנִת וֹבְיָנִי לְכָּם לְגִּיצִּיהָ וּבְאִימָם

זה וחללה (כרימות ז. ספרי קיג):

אף משמלאיסי והחרו בו (ספרי שם. סנהדרין מא, א):

מנסדרין עת, צ):

בולא בשבקא: נאַמְּכּעוּ יַּבַר כַּר מִנְבִיב אָמִין خُرْد نَمُلِكُم خَمَالُكُلِ لَكَالِ خُرْد نَمُلِكُم خَمَالُكُلِيهِ

ילִנֹי אַנַבוּ ילָנִי כָּלְ כִּנְאָשֹׁאִ:

رُم مُنْفَرَمَ ذِيلِا مُم يُنَمْفُيهِ נֹאַסַבוּ נִטִגע פֿבוע מַמָּבֹא אָבוּ

לְמַמֶּבׁוּיִםְאֵי: בּאַבוֹנֹא כֹּלְ כֹּנְהֵשֹׁא מִבּבֹא

לְמִבּוֹא לְמִּהְוֹנִא נאַפּוקו נְחַוּה כָל כָנשָׁתַא

וֹאַמֹּר וֹן לִמְמָּר לִמִּימָר: regir i; in dwn:

كبيا أيَمْكِيرا كِيرا كِيرنفِيرا מבוק מם לנו ומלאק וטומר

הושא דַהְכִילְהָא: נוטוון מכ פרוספר פופא מל בַּנְפֵי בְּסוּהָהוֹן לְדָבִיהוֹן

האַמון שָעוּן בְּהָבִיהון: פפוביא בין ותעקברון יההו וֹטֹטַאוּן וֹמִישִּ וֹטֹבַלְבוּוּן זֹטַ כַּב **خۇدنۇڭلى**ا

> sabbath day. man gathering sticks upon the were in the wilderness, they found a And while the children of Israel

congregation. Aaron, and unto all the sticks brought him unto Moses and ٤٤ And they that found him gathering

should be done to him. it had not been declared what And they put him in ward, because

camp. stone him with stones without the death; all the congregation shall The man shall surely be put to And the LORD said unto Moses:

Lord commanded Moses. him with stones, and he died, as the him without the camp, and stoned And all the congregation brought

98

Sε

:gaiyse Ζ٤ And the LORD spoke unto Moses,

to besith a rentoo does to egnitt edt garments, and that they put with fringes in the corners of their throughout their generations and bid them that they make them 'Speak unto the children of Israel,

which ye use to go astray; heart and your own eyes, after ye go not about after your own of the LORD, and do them; and that remember all the commandments that ye may look upon it, and And it shall be unto you for a fringe,

ישראל דבר סכמוב שלא שמרו אלא שבת ראשונה ובשניה בא (36) ויוציאו אחו. מכאן שבים הסקילה חוץ ורחוק מבית (25) ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו. בגנומן של (35) רגום. פשנ"מ בלע"ו וכן סלוך חלנ"מ וכן וכור ושמור:

(38) המצאים אחו מקושש. שהתרו נוול להנית תלקושש (38) ועשו להם ציצה. על שה הפתילים התלוים בה כתו דין (ספרי שם. סיסדרין מצ):

(48) כי לא פרש מה יעשה לו. לא היו יודעים באיוו וראימס אומו כמו (שיר ב, ע) מלין מן המרכים: חבלה. (ימוקאל מ, ג) ויקמני בלילים ראשי. דבר אמר לילים על שם

מימס ימום אבל יודעים סיו שהמחלל שבח במימה (ספרי קיד. לבע ירוק של חלוון (מנחום מב):

08

۲۸۲۳۰۵۵: לְמָהֹן שׁוֹבֹּרִנְ וֹהַהְּנִים אָטַ בֹּבִילְ בַּעִּבֹּבִנוּ וֹטַהֹּבִּבוּוּ וֹטַ

انذنات كبهره خرهوبئا بنيا عدبهرا كثم

unto your God. My commandments, and be holy that ye may remember and do all

%<!!:<!\bar{\pi} \bar{\pi} خيرنم خهد جهد بحيد خشيد خصد جهد يهد ي פמולים הוצאתי אַהְבֶּם מַאָּבֶיץ מִצְּרִים יַהְבִּיוֹ מולים הוצאתי אַהְבֶם מַאָּבֶיץ מִצְּרִים יַהְבִּיוֹ אָלְהַיֹּכָם אֲשֶׁר אָנָא יִי

%Z¤C!

Lовр уош God.⁹ Egypt, to be your God: I am the brought you out of the land of I am the Lord your God, who

.001 əgnq no 42:2–1:2 nudsol si nnnilnH ədI

באובן: וֹאִוּן בּוֹבְפַּׁלְט בֹנוֹג בּׁנִג אֵלְגאָר וֹאִוּן בּּר פַּלְט בֹנוֹג ַ וֹבַעָּוֹ וֹאָבֹוּבְם בֹּנֹגֹ צֹבַע בּב צָוּג וֹבַעֿוֹ וֹאָבִוּבִם לינם ניפָּה, קרַה בָּן יִצְּהֶר בָּן קְהָה וְאִהְפְּלֵיג קרַה בַּר יִצְּהָר בַּר

sons of Reuben, took men; Eliab, and On, the son of Peleth, Dathan and Abiram, the sons of son of Kohath, the son of Levi, with Now Korah, the son of Izhar, the

ΙΛΧ

נאמן לספרע (שס): אשר הוצאחי אחכם. (I+) אני ה׳. יאמן לשלם שכר (מפרי קמו): (מנמומק שלמ מו): בעבירות העין רואה והלב חומד והגוף עושה את העבירות הארן. הלב והעינים הם מרגלים לגוף ומקרקרים לו את ולא חחורו אחרי לבבכם. כמו (לעיל יג, כה) ממור המ השבת כעובד עבודת הלילים שהף היה שקולה ככל המנות לילים שש מאום ושמונה חוטים וחמשה קשרים הרי חרי"ג: נסמכה פרשה מקושש לפרשה עבודה אלילים לומר שהמחלל (93) - ווכרחם אח כל מצוח ה. שמנין גימטרים של (צ"מ סל, צ) ומיסודו של רצי משס סדרשן סעמקמי למס

להבמין ולהפרע מן המולה קלא אילן בבגדו ואומר מכלת הוא במזרים בין מפה של בכור לשהינה של בכור הני הוה עמיד שירה על הים: שם). דבר אחר למה נאמר יציאת מצרים אני הוא שהבחותי בנגד שמינה ימים ששהו ישראל משיצאו ממצרים עד שאמרו כ, לג) אם לא ביד חוקה וגוי אמלוך עליכה (שבת פת. ספרי התכלם דומה לרקיע המשחיר לעת ערב ושמונה חומים שבה נומלים שכר על כרחכם אני מלככם וכן סוא אומר (יחוקאל בכורום חרגום של שכול חכלא ומכחם היחה בלילה וכן לבע מס אמר המקום לא שנעשה ונמול שכר אנו לא עושים ולא אלהיכם. עוד למס נאמר כדי שלא יאמרו ישראל מפני כן פדימי המכס שמקבלו עליכס גורומי (שס): אני ה׳

וגאלמיולקממי(וזמיסימ,ז): פחיל חבלח. עלשסשכול של גאולה שנאמר במלרים (שמום ו, ו־ז) והולאתי והללתי על ארבע כנפומולא בעלמ שלשולא בעלמ ממש כנגד ד'לשונית על מנת בגדיהם. כנגד (שמום ימ, ד) ומשח החכם על כנפי ישרים. אלהיכם. כנגד כל המנות שנחמר ועשיתם חם כל מנומי: על כנפי ס) ואף פרשת לילית לכך נסמכה לאלו לפי שאף היא שקולה וממן לעמך מורה ומלומ ואם שבת קדשך הודעת להם (מולין וכן סוא אומר בעורא (נחמי' ט, יג־יד) ועל הר סיני ירדת

מֹבַה קראַי מוער אַנְשִּי־שָׁם: نَشِلَكُمْ لَاطَهُمُ صَالَكُمُ لَا يُشَافِينُ لِكُمُّالِمُ لَهُمُ لَمُنْ لِكُمْ لِمُنْ لَمُنْ لَمُن رَبْكُرِمرِ كِفَرْدُ مِشِكِ نَكْرُشُرَهِ مَحْدُرُ.

لاح جرير بالله: יקתוקם יהוה ימדיע הקנשאי **Ç**4_ÜĞLЦ يېمپرد وحاظپر بوح بجيانا

رب رَنْشِوْم طَيُّك رَنْظِح مَح فِرْرِ:

בו יקריב אַלְיוּ: וְטַלַבוּנֶד אָלֵוּו וֹאָנֵי אָּמֶה וֹדְטַבַ וֹאָט_וַבַלַּגוָה י עַרְתוֹ לַאַמוֹר בַּקָר וִילַע יִהוָה וּגֹבּבְר אָגַעַבוּט וֹאָגַבַּבַּ

> בלבבי כוֹמִשֹא מִמֹבוֹמִי וֹמִוֹ מבני ושבאל מאתו וחמשיו ולמו לאפו ממט ווולנוא

ימֹבוּן אַשוּן מעֹבַבֹבִין הַּכְ יבוניהון שְּרָיָא שְּׁכִינְהָא דַּיִּי כל בושהא בולהון קדישיו נֹאַמָּבוּ לְצִוּן סַנִּּי לְכִוּן אָּבוּ נאַטַבּנישוּ עַל משָה וָעַל אַהַרוֹ

ושְׁמַע משֶׁר וּנָפַּל עַל אַפּוֹהָי:

וועובה ול לנו בלהב בוצ ולנו ムはんなし ימַכַּיל עָם קרַח וַעָּם כָּל

> of renown; the elect men of the assembly, men were princes of the congregation, two hundred and fifty men; they with certain of the children of Israel, and they rose up in face of Moses,

above the assembly of the LORD?' wherefore then lift ye up yourselves them, and the LORD is among them; congregation are holy, every one of too much upon you, seeing all the Aaron, and said unto them: 'Ye take rogether against Moses and against and they assembled themselves

upon his face. And when Moses heard it, he fell

He cause to come near unto Him. even him whom He may choose will cause him to come near unto Him; are His, and who is holy, and will morning the Lord will show who all his company, saying: 'In the And he spoke unto Korah and unto

- שאני בן ילסר שסוא שני לעמרס וסוא מנס נשיא את בן אחיו ששר מלך ואחד כהן גדול מי ראוי ליטול את השניה לא אני (שמומו, יה) ובני קסמוגו'עמרס סבכור נעלו שני בניו גדולס על פי הדבור (שם א). אמר קרח אחי אבא ארבעה היו שנאמר נשיאומו של אלילפן בן עוזיאל שמינהו משה נשיא על בני קהת לשכנו (מנמומא ד). ומה ראה קרם למלוק עם משה נמקנא על מימנה (שם ג, כע) נשמחפו עם קרח במחלוקתו אוי לרשע אוי שרוי בחנייםם חימנה (לעיל ב, י) שכן לקהם ובניו החונים - אנכי ה' אלהיך כל העדה שמעו (חנחומה ד): שבקש רחמים על עלמו שלא יוכר שמו על מחלוקחם שואמר (חנחומא ב): בני ראובן. דחן ואבירם ואון בן פלח: ויקח קרח. לקם אם עלמו ללד אחד לסיום נמלק ממוך סעדם עמד וכנם כ"נ כאשי שנסדכאום כובן משבע כאובן שביניו (ז) ויקח קרח. פרשה וויפה נדרשת במדרש רבי מנחומת: הקמן מכולם הריני חולק עליו ומבעל את דבריו. מה עשה
- (בראשים מט, ו) ובקסלס אל מחד כבודי וסירן נוכר שמו על (ε) רב לכם. סרבס יוחר מדאי לקחחם לעלמכם גדולה: בן יצהר בן קהח בן לוי. ולא סוכיר גן יעקב אחד של מכלם פוטרה זו שכולה מכלם לא מפטור אָם עלמה קח אם אסרן (הושע יד, ג) קחו עמכס דברים (מנחומא קרח להם חייבת המחילו לשחק עליו אפשר עלים של מין אחר חיע כאשי מנסדראות שבסם בדברים כמו שנאמר (במדבר ב, כם) אמרו לו עלים שכולם של מכלה חייבה בניציה או פעורה אמר אותך לספליגך משאר בני אדם. דבר אחר ויקח קרח משך העדה והלבישן עליחות שכולן חכלם באו ועמדו לפני משה ששה לשמייק במחלוק מוכן (פירב מו, יב) מס יקקך לבך לוקם קריפי מועד ולסלן הוא אומר (במדבר א, מו) אלה קרופי לעורר על סכסונס וזסו שמרגם אונקלוש ואמפלג נחלק משאר והם אליצור בן שדיאור וחביריו וכיוצא בו שנאמר נשיאי עדם
- (מנמומא ד): ודחן ואבירם. בשביל שסיס שבע ראובן לאמיך כסונס לא אמס לבדכס שמעמס בסיני (שמות כ, ב) כב־כג) בן אביאשף בן קרח בן יצטר בן קסח בן לוי בן ישראל ומדוע חתנשאו. אס לקחח אחם מלכוח לא סיס לך לברר קרח בהחיחסם על הדוכן בדברי הימים שנאמר (ד"ה"א ו, כלם קדושים. כולם שמעו דברים בסיני מפי הגבורה:
- למריח על המלך שמא לא יקבל עוד ממני (מנחומא ד): ושלש כשפרח רביעים נחרשלו ידי האוהב ההוא אמר עד מחי משל לבן מלך שקרה על אביו ופיים עליו אוהבו פעם ושחים משם של ס' ושמעו מלרים במחלוקתו של קרח נחרשלו ידיו (במדבר יא, ב) וימפלל משה במרגלים (שם יד, יג) ויאמר רביעי ממאו בעגל (שמוח לב, יא) ויחל משה במחאוננים (+) ויפול על פניו. מפני המחלוקח שכבר זה בידם מרחון

كَرْدِيد لْكُرْدِيْمَ لَيْنِي: אָר צְשִׂי קְחִוּ לְבֶּם מַחְמֹּוֹת דְּא צְבִידוּ סַבוּ לְכוֹן מַחְחְיֵן

עַלְגְוָהְ עַבַּלְכֶּם בָּנָגִּ בָנֵגִי בְּאָנִשׁ אֲשֶׁרְ־וִבְּתָר יְהְנָה הַנֹּא ڄَقَدِه جَهِيرٌ بَهَزُهُ فِيأُهُ بَهَزُهُ ينك ختا الجه نهيم هُذِيثًا ا

خَتْر كِلْر: ^{, ער פּוּל} וּיִּאַמֶּרְ מֹשֶׁר אֶל־קַּרַח שִׁמְעּיּנָאַ

خظر بيري خياب خ אָת־עַבֹּדַת משָׁכַּן יִהוָה וְלַעַּמָּד לִנַלִנִיר אָנִכֶּם אָלָיִו לַהֹּדָּע וֹהְבֹאֹל אֵטַבֶּם מִהְבַּע וֹהְבֹאָל המעט מכֶּם בֵּי־הִבְּדִּיל אֱלֹהַיּ

خلالت: וּמֹבֹרָ אָטֹבְ וֹאֵעַבֹּלְ אַנֹוֹנִ וֹמֹבּיר וֹטֹבּ וֹנִע בֹּלְ אַנֹוֹב

לַבַע וֹכַל כְּנָאָמֵיה:

څڼږ: נו בוא קדיש סגי לכון בני וֹ מֹעַר וֹיהֵי גּוּבָרָא דִּיִּתְרָּנִי עַּלִיהוֹן קְשוֹרֶת בּוּסְמִין בֶּדָם ⊏⊓ïſ אַגמּטֹא נמַנו

خڌ، ڏن،: נּאָמַר מִמֶּר לְלִנַר שְּׁמַמוּ כְשׁוֹ

كُلُو خُنَهُنَٰءٌ كُمُوْمِينَكِياً: פּילְעוֹ מַמִּבֹלָא בַּיִּלְ וֹלְמִלֵם זְמְבִּלְוּ לְמֶבְלֵח יָת מכוֹמִשׁא בומִבאב לַלַבַבא ÄĠĖ× ドニダナガス בומיר לכון אַני メロト・ロ

בְּרוּנְתָא רַבְּתָא: אַטַּלְבּ וּבְּפַּתְּשִׁם זַּם בַּנָג בַנָג הַמָּב וּבָהַן אַנַנוּ אַנַ

> and all his company; This do: take you censers, Korah,

upon you, ye sons of Levi.' he shall be holy; ye take too much man whom the Lord doth choose, to-morrow; and it shall be that the upon them before the LORD and put fire therein, and put incense

now, ye sons of Levi: And Moses said unto Korah: 'Hear

congregation to minister unto LORD, and to stand before the service of the tabernacle of the bring you near to Himself, to do the from the congregation of Israel, to the God of Israel hath separated you is it but a small thing unto you, that

priesthood also? with thee? and will ye seek the and all thy brethren the sons of Levi and that He hath brought thee near,

(בס"א כג, יג) ויצדל אסרן לסקדישו וגוי: מם זו שנאמר (בראשים א, ס ד) ויסי ערב ויסי בוקר ויבדל כך שלב"ה בעולמו יכולים אתם להפוך בקר לערב כן מוכלו לבעל לשמושים. ומדרשו (שם) בקר אמר להם משה גבולות חלק אומס אליו (שם). והמרגוס מוכים כן ויקרב לקדמוהי יקרב לענודת לויס: ואת הקדוש. *EGO* (**A**(**A**(**A**(**A**) **C**): בקר ויודע וגוי. עסס עם שכרום סוא לנו ולא (ד) רב לכם בני לוי. דבר גדול אמרמי לכס. ולא

שמומין בסס גמליס ויש לסס בימ יד: בו ילה הי וכולכה הובדים (הנהומה ה): מחחות. כלים ישרהל: אלא אמר לסס משם הריני אומר לכם שלא מממייבו מי שיבחר סום בקדושמו וכי פין פנו יודעים שמי שיבמר סום סקדוש לפיכך המרה בהם והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש כבר מכן שלכבנוטוסס שמוט נטול בטוכו שבו נשכפו נגב וטבישוט רולה בכך הא לכם משמיש חביב מכל היא הקטרת החביבה וכסן גדול אחד ואחם כ"ן איש מבקשים כסונס גדולם אף אני שנו שין לנו שלש שי שמד שרון שמד ומורה שמת ומובת שמד וכומרים סרבה וכולם (מ"א ואין כולם) ממקבלים בבימ אחד אמר לסס בדרכי סעובדי כוכביס ומולות יש נימוקים סרבס (א) זאת עשו קחו לכם מחחות. מס ראס לומר לסס כך

נמלמס בעלמכס לחלוק על הקב"ה: ומשם סים רואם, (מנמומא ס): דב לכם. דבר גדול סקדוש מעס ומלס בעלמו ולא ראס יפס לפי שבניו עשו משובס מפי משה שכולה אובדיה ואחד נמלט. אשר יבחר ה' הוא לעמוד ממני ואני אדוס לכך נשמתף לבוא לאותה חוקה ששמע ש) כל אלה בנים להימן אמר אפשר כל הגדולה הואת עתידה לבני בניו כולם ממנבאים ברוח סקודש שנאמר (ד"ס־א כס, משם ואסרן אמר בשבילו אני נמלע וכ"ד משמרות עומדות הטעמו ראה שלשלם גדולה יולאה ממנו שמואל ששקול כנגד לכסונק: והקריב. סאלס בנפשומם. וקרם שפקם סיס מס כאס לשמום זס עינו בקר ויודע ה׳ את אשר לו. ממלו על נפשומס שנלמר (לכלן יו, ג) לת מחמות המעליס נכון לסראות לפניו וסוא סים מתכוין לדתותם שמא יתזרו עפשים היו שכך התרה בהם וקבלו עליהם לקרב אלא הם

לורו בהם שמעו נא בני לוי (שם ו): ישמתפו שאר השבטים ויאבדו עמו אדבר גם אל כולם המחיל לדבר עמו דברים רכים כיון שראסו קשם עורף אמר עד שלא (8) ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי. סממיל

(9) ולעמוד לפני העדה. למירעל הדוכן:

(10) ויקרב אחך. למומו שיכום שסרמיק ממנו שמר עדם

83

(כ, עַלְונו)[ל, עַּלְּינוּ] מְּלְיוּ: מַלְיְרְוֹנְתְ וְאַבְּוֹרֶן מַרְרְוּאַ כָּי דְאִנְּמָנְתוּוּ עַלְ יִיָּ נְצִּבְּרָן מָאַ حُجِّا هَفُكِ لَحُحِ مُثَلَّفَاءٍ كَرَمُكُ مِا خُحًّا

לְאַ נַּהַבְּעִי: וֹלְאֶׁבֹּוֹנִם בֹּוֹוֹ אֵלְוּאָֹב וּאָמִבוּ וֹלְאָבּוֹנִם בֹּוֹו אֵלְוּאָב וֹאַמָּבוּ וַיִּשְׁלַח מִשְּׁח לִקְרָאׁ לְדָתָוֹ

ப்க்க்ட்ட: בּמֹוּבַלוּ בּיִבנּאָטַבר הַבְּינוּ נִּם_ זַבָּת חַלֶּבְ וּדְבָּשׁ לַחַמִּיתָנוּ

تَعْرَفُ مَ يُتُو فَرَقُد كِهِ يَمْكُنِ يَكُونُ لَا يَعْرَفُوا لَا يَعْرَفُوا لَا يَعْرَفُوا لَا يَعْرَفُوا لَ הַבָּיאֹלְנוּ וַמְּמֵן־לְנוּ

בובאט. אַט_אַטַע מָטַם: שַׁמְנִר אָבוֹר מִהָם נִשְּׁאִנִי וָלְאִ י יְהְלֶּה אַלְ־מָפָּן אָלִ־מִנְחָהָה לְאָ וּנְּחַר לְמָמָּר ְמִאָּר וּנְאָמֶר אָלְ- נִהָּבֵּוּך לְמָמָּר לְחָדָּא וֹאָמָר

عَقْد نَتْه لَعْتَدًا مُقَاد: וּיָאַמֶּר מֹשֶׁהֹ אֶל־קֹרַח אַמְּהוֹ וַאֲמַר מֹשֶּׁה לְּלִרַח אַמְּ וְכָל

בוא אווו מטובהמשון הקונו:

לא נסַל: ישׁכַּח משָה למִקְרֵי לַדָּתַן

הֹלַנֹא אַנ אַנוֹרַבֹרַבָּא: מִעוֹבַבַעַ ÄĽ۰ מְבְּבָא עַבְר וּדְבַשׁ לְקַמָּלְוּתָנָא בְּיִהְלְּנִלְיִנְ בִיּאָבֹא בּוֹהֵנָב אָבַנְ אַפָּנִלִּשׁוֹיִא מִאָּבַת

לא נסַל: ינולנוֹא טֹאַנוּן טַהָּלָט לַתּוֹנֹא אַטַסְנַע טַפַּלְגוּ וָכַּבְּמָגוּ עַהֵּנִינִ וּבְׁבַּהָ אַהֹּגלְעַוֹּא וּוּעַבָּעַ לַנֹּא אַּב לָא אָל־אֶבֶּין זְבָּע טַלָּב אַב לָא לַאָּרַע עִּבְּרָא מַלָּב

קַחַר מִנְּהוֹן: מֹנְׁעִוּן הַּעַוֹּנִית וֹלֵא אַבְאָיִהִּית ליוְבְּנְהוֹן לָא חֲמֶּרֶא דְּחַר שנם ג' לָא טַפֿבּילָ בָּרָהָּנֹא

אַשׁ נֹאַנּגוֹ נֹאַבֿרוֹ מִבַר: יְהְוְהָ בְּנְשְׁמַבְ הַוֹנִ זְמֵינִין לִקְּדָם יִי

> is he that ye murmur against him?' the LORD—; and as to Aaron, what that are gathered together against Therefore thou and all thy company

said: 'We will not come up; Abiram, the sons of Eliab; and they And Moses sent to call Dathan and

make thyself also a prince over us? the wilderness, but thou must needs with milk and honey, to kill us in Briwoft basi s to tuo qu su taguord is it a small thing that thou hast

not come up. out the eyes of these men? we will fields and vineyards; wilt thou pur honey, nor given us inheritance of anto a land flowing with milk and Moreover thou hast not brought us

one of them.' ass from them, neither have I hurt their offering; I have not taken one unto the Lord: 'Respect not thou And Moses was very wroth, and said

and Aaron, to-morrow; before the LORD, thou, and they, thou and all thy congregation And Moses said unto Korah: 'Be

91

010: כי בעלימומו עשימי למת כסונס למסרן ולא לנו סוא סמתלוקת (TS) , וידור למשה מאד. נלעער עד למאוד: אל (II) לכן. בשביל כך ממס וכל עדמך סנועדים ממך על ס' האנשים החם. כמדם סמולס קללמו במבירו:

ירידה (שם ו):

שבילו שמה שולם לנקר שם עינינו שם לא נעלה אליך לא נעלה: העיני האנשים ההם תנקר וגיי. סוס יפלו פגריכם: עלינו לסמיסנו במדבר שאמרס לנו (במדבר יד, כט) במדבר סולאמנו ולא אל ארן ובח חלב ודבש הביאוחנו אלא גורם (שמום ג, יו) אעלה אחכם מעני מלרים אל ארן וגו' משם כלומר לא הביאומנו ולא נממ לנו נמלמ שדה וכרס אמרמ לנו

אונקלום שחרים לשון ארמי כך נקראם אנגריא של מלך שחוור החמור משלהם לא נמלחי אלא משלי (תנחומא ז). ותרגם (+1) וחחן לנו. סדבר מוסג על לא סאמור למעלס וסרכבתי את אשתי ואת בני על סחמור וסיס לי ליעול אומו ממורו של אחד מהם נעלמי אפילו כשהלכמי ממדין למלרים קי. מנמרמלי): לא נעלה. פיסס סכטילס שלין לסס ללל סלט ולל מלכלנו: לא חמור אחד מהם נשאחי. לל שסים משם מחור אחריסם לסשלימס בדברי שלוס (סנסדרין לסס חלק בחמידי לבור אף חלקס לא יקובל לפניך לרלון חניחנו (21) וישלח משה וגרי. מכאן שאין מחזיקין במחלוקח מחר אל חפן אליסט וסמדרש אומר (חנחומא ז) יודע אני שיש חפן אל מנחחם. לפיפשומו הקמרת שהם מקרינים לפניך

(9I) LTD. 474f: (t"a aa, à. t"t ai, à):

X איש מַחָקַהָּי: ומאַנוֹם מּטַפֿע וֹאַפֿע וֹאַבַרן 口は欲に口 מווקתו الألآلآك

מוער ימשֶה וֹאַבַּרוֹ: קַמְרֶת וַיַּעַמְרִוּ פָּתַח אָהֶל ⁸¹ עליהם אש וישימו עליהם עליהון אישקא ושויאי עליהון מַטִמַעָּי

ניירא קבור יהוה י הַנְעַּדְּר אֶל־פֶּתַּח אַהֶל מוֹעֵּד בְּנִשְׁהָא לִהָרַע מַשְּׁכַּן וַמְּנָאִ וּנֹטַבְיק הֹּלְינִים לְנַוֹן אָנַהַ כָּּלְ וֹכֹנָּיִה הַּלְיִנִוּ לִנִוּ יִנִי כַּלְ

אַנוֹרְן לַאַמָּר: _{שלים}, וַיְדַבַּר יְיְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶלְ־ וּמַלֵּיל יִיָּ עִם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן

וֹאַכֹבְוֹע אָטִם בַּבְוֹנִה: יַ הְבָּרְלוֹי מִתְּלוֹי הַעַּבְרוֹ הַנְאָת אָהָפָּרַשִּׁי מִגּוֹי כָּנְשְׁהָא הָדָא

حد אֱלֹהֵי הְרוּחָת לְבֶלְ בְּשְׂרִ הְאֵישׁ אֱלָה רוּחַיִּא לְבָל בְּשְׂרָא رَزَهَرُهِ مَرَ خُرَبُونِ رَنِّهِ فَهُم يَرْفَرُهِ مَرْ هَفَيْتِهَا نَهُمَادٍ هُرُ

다다보다: (a) אָטִר יָהְשָׁא וְעָל בְּלְ־הַעֵּהָה הּבְּרָא חַר יְחִיב וְעַלְ בְּלִ

נּאֶבֹיבֶה: موجد خمشوا غيا يخفود ្ន្រ ្ទុក្ខ្លុក ក្តុង្គក ក្នុងសុំក ក្នុងសុំ ថ្ងង់សុំ ថ្ងង់ស្តេង ដុំងូរថ្នាក ក្នុងស្តិ

> تبانانديد: וֹאַטֹּ וֹאַבֿרוֹ וּבַּר تنانذا מאתו וחממון מַטטיניהיה النكألاتا בוסמין וַסְבוּ וּבַר מַהְמִימִיה וְתִּמְנוֹ

מַמְכּן זְמָנָא וּמְמָּע וֹאַנַרְן: לחובע בוסמון ולמו בעובה ליקנו ונסיבו גבר מקומיתיה ויהבו

ĊĊĊĸ

خيريد:

וּאַמּגגי וֹטִבוּן כַּמְּגַב:

בְּנְמֶּטְא יָהֵי רוּגְּזָא:

ق زَبِهِ بِينِ بِينَ هِكَ طَهِدَ جَهُرُد: قَوَرَٰذُ بِهِ فَا طَهِدَ خُوَرَفِ:

خْمَهُحُدُم يُحِدِي يُضَا نَهُجَدُدُه:

each his fire-pan.' fire-pans; thou also, and Aaron, his fire-pan, two hundred and fifty bring ye before the LORD every man and put incense upon them, and and take ye every man his fire-pan,

Moses and Aaron. the door of the tent of meeting with laid incense thereon, and stood at fre-pan, and put fire in them, and And they took every man his

the congregation. glory of the Lord appeared unto all door of the tent of meeting; and the congregation against them unto the And Korah assembled all the

and unto Aaron, saying: And the LORD spoke unto Moses

consume them in a moment.' this congregation, that I may Separate yourselves from among

'snoissegation?' wilt Thou be wroth with all the of all flesh, shall one man sin, and said: 'O God, the God of the spirits And they fell upon their faces, and

And the LORD spoke unto Moses,

٤٦

17

07

81

Abiram. dwelling of Korah, Dathan, and saying: Get you up from about the Speak unto the congregation,

מים שבכם: (TI) והקרבתם וגר איש מחחתו. סממשיס ומלחיס (SS) אל אלהי הרוחות. יודע ממשנים מין מדמך כמדם

(מנמומאו): וירא כבוד ה׳. בא בעמוד ענן: כל סגדולום לו סמלכום ולאמיו סכסונס עד שנתפתו כלס אני מקפיד איני מקפיד אלא בשביל כלכס אלו באין ונועלין ססות סלך אלל סשבמים ופתה אותם כתבורין אתם שעלי לבדי (19) ויקהל עליהם קרח. בדברי לינות כל סלילס

אמרת אני יודע ומודיע מי חטא ומי לא חטא (שם): סום סמועם ולמס על כל סעדס מקלוף. למר סקדוש צ"ס יפס גלויום כל סממשבום ויודע אמס מי סמומא: האיש אחד. מי החומא לפיכך כשהוא כועם נפרע מכולם אבל אחה לפניך בשר ודס מלך בשר ודס שקרחה עליו מקלח מדינה אינו יודע

(24) העלו וגרי. כמרגומו לממלקו ממביבות משכן קרת:

نَمْدُ٪ וֹאֶׁבֹּגְנִיםׁ וֹגְּלְכִּנְ אַנְוֹבְגִינִ וֹלֵלָנִ וֹאָבִגָּבָם וֹאָזַלְנְ בַּטְּבְוָנִי, סָבִּי

: ALXC:

of Israel followed him. Dathan and Abiram; and the elders And Moses rose up and went unto

בְּבְלַקַהַמַאָּטֶׂם: خُخْرِ يُرَمُّد كِثْنَا هَا لِيَوْفَدُ يَوْلُدِهِ خُخْرِ يَرَجْدِهِ يَجْرُفِهِ בְּיִבְרָהְעָּמִיםְ בַּאְבֶּבְי נְאָבְרַשׁנְּמִּוּ מִּבְּרַנָּאִ הַוֹּנְבָּגָא הַאָּבְּוּן וֹכְאַ ש סורו לַא מִעַל אַהָלִי הָאַנְשָׁים זורוי

עלקון בכל חוביהון: جولا כאקר ימביל עם בְּנִשְּׁמָא לְמֵיעַר

their sins.' theirs, lest ye be swept away in all wicked men, and touch nothing of pray you, from the tents of these Congregation, saying: 'Depart, I And he spoke unto the

97

57

بزهريت بجيريت إموعاء بْدِيْد بْخِدْت چَوْد ظِيْرَانُت خِرْمْا וּאָבׁונִם מִפַּבוֹנִם וֹבַטָּן וּאָבוּנִם ניהבי מהל מהפן לַנע בַּטָּוֹ

ىزھ. בין بكت בין نھۈك בין: ĖĽĪſ וֹבְטַוֹ וֹאָבוֹבֶם וֹפַעוּ בּׁלבע בַּעֹן נַאָּבֹיָבֶם מָסָּעונ إبج مِن والمراز المرازد はふさば wives, and their sons, and their little the door of their tents, with their and Abiram came out, and stood at Abiram, on every side; and Dathan dwelling of Korah, Dathan, and So they got them up from the

קַמַּעַשְׁיִם הָאֵלֶה בִּי־לָאַ מִלְבֶּי: יְהְוְּה שְׁלְחַנִּי לַעֲשְׁוֹת אֵת כָּלִ" אַבְיָ יִיִּ שְּלְחַנִּי לְּמָעֶבִּר יָּת ניאטר משה ביאת מדעין בי- נצַער

מְרְעוּתְיּי: בְּלְ עִּיְבְּרִיִּאְ הָאִבְּיִן אֲבִי לְאִ משה בָּרָא תַּדִּעוּן

not done them of mine own mind. to do all these works, and that I have know that the Lord hath sent me And Moses said: 'Hereby ye shall

אַליהָם לֹא יְהֹוָה שְׁלְחָנִי: אָבְּע שִּׁבְעׁ בַּעְ בַּעְ בַּאַבְּם שִּׁבְע אַבְּעו שִּׁמִינִא צַּבֹע אַנְאָא אִם בּמִנִים בֹּלְ עַבְּאַבָׁם נֹמִנוּנוּ אִם בֹמִנִים גַּבֹלְ אַנְאָא נֹמנּטוּנוּ

יַסְהָעָת עַּלְתְיוֹן לָא וֹן הַּלְתַוֹּנִי:

hath not sent Me. visitation of all men, then the LORD of all men, and be visited after the If these men die the common death

לַטָּׁם וֹנִגְרָי חַנִּים אָאָלְע חַנּין לְּשָׁאַנְלְ וִינִּדְּענוּ אָּבִי יּבְקְעָה אָטִם וֹאָטַ־כְּלִ־אָהָה וֹיִם כָּלְ דִּילְחוֹן וְיִיחַתוּן כִּד הְאָ*בְ*מֶּר 「谷口」仕上い公口 ïΨΪΧ

הַאָּכֶּר אֶת־יְרוֶּה:

الْلَمُونُ قَدْ تُعَمُّد لَعُرُمُنَ عَلَيْنِ سَخَلِيْهِ فَعَرْنَا كَلُولَيْنَ אָנן פּּוֹהָ אַרְעָא יָה פּוּמָה וָהִבְּלַע יָהָהוֹ ָרֵנְׁ<u>נִי (אָם בְּרִיאָה יִבְּרֵי יִיְ וְהִפְּמַ</u>ה

despised the LORD. understand that these men have down alive into the pit, then ye shall appertain unto them, and they go and swallow them up, with all that and the ground open her mouth, But if the LORD make a new thing,

(25) ויקם משה. כקבור שישלו לו פניס ולא עשו (מד"ר. לשיא הקהמי:

יצאו נצבים. בקומס וקופס לחרף ולגדף כמו הוא חולק עלי (שם ח): 1Q U):

(92) לא ה׳ שלחני. חלח חני עשימי הכל מדעמי ובדין

שגבור למת לאסרן כסונס גדולס ובניו סגני כסונס ואלילפן (82) לעשות אח כל המעשים האלה. שעשימיעלפי יצרלה:

א) אם בריאה פה לארן מששת ימי בראשית מועב ואם לאו וביים דין של מעלם עד כ' שנה וכאן אבדו אף יונקי שדים (שם - מפי הגבורה אמרמי ורבומינו פירשו (שם יא. שנהדרין קי, שהרי בית דין של מעה אין עונשין אלה עד שיביה שחי שערות החדמה אם פיה וחבלעם או וידעתם כי נאלו הם את ה' ואני ונשיהם ובניהם ושפם. צל ורלה כמה קשה המתלוקת צמיתה שלל מת גה לדם עד הנה ומה היל הגרילה ופלתה (שמואל־א יו, עז) וימילב ארבעים יוס דגלית (תנחומא א): (30) ואם בריאה. מדשה: יברא ה׳. להמית אותם

בְאָבְלֶּהְ אָמֶּרְ תַּהְתִּיהָם: בּלְ עַוֹּבְלַנִים עַאַכְּע וַשִּבְּלַת בַּלְ פַּטִּיָּמָנָא עַאַבְּוּן וֹאָטַבּוֹתִּע

בובלים: הְאָרְם אֲשֶׁר לְלְּרָח וָאָת בְּלְ אָטֶם וֹאָטַבְּטַּנְצֵים וֹאָט בָּלִי- וּבְּלַמַּט رَمَوْمِ דَهُرُدٌ ﴿ هُلَا فِيلَ رَمَدُكُم ۚ رَقِبَالِهِ الْمَادُكُم ۗ الْفِيرَالِيةِ

> אַרְעָא דִּקְחוֹתֵיחוֹן: אָּט וֹבְוֹנִי כַּר שִׁיצִי לְמַלְּלָא יָת

בְּמֵיהוֹן וְיָה בְּל אֲנִשְׁא דִּלְלִרַה ダレダメ

אַרְעָא וַאַברוּ מִגּוּ קְהַלְא: ْשְׁאָלְה וַהְּכַס עַּלֵיהָם הָאָבֶיץ הַיִּין לִשְׁאִיל וַחַפָּה עַּלִיהוֹן וַנְּבְׁבְנִי בַּוֹם וֹכֹּלְ אֵּאָה לְבַבָּם בַנִּים וּנִּטִעוּ אִנּוּן וֹכֹלְ בִּילְבוִוּן כִּב

לْO، خُطِخُت خَد مُخْلَب، هَالِ سَخَجُمَّل، مَدَى، خِطَخُب، هَد، هَمَال،

ניאּבְדוּ מִתְּוֹדְ הַקְּהֶל:

مَكْلِيدُ بَكُمْ لِيَامُ إِلَيْنَا (0) אָר הַהָּמִשְׁים וּמָאַתַּיָם אָישׁ

בּלְתֹא טִבְלִתְּנָּלָא אַבְתֹּא:

אַ יְצְאָה מַצֵּה יְהְיָה וַהֹּאַכַל

בוּסְמַיָּא: <u>ئاگا∟۳</u>، ظهدكه וֹאַכֹּלַט וֹט מֹאַטֹּן וֹטַמֹּאָתוֹ

װעא וַיְרַבֶּר יְהֹוֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

ځ، ځلی: ַ הַשְּׁבַפְּׁה וְאָתַ הָאֵשׁ זְּבֵה הַלְּאָה בּ הַכּהַן וְיָבֶם אָת־הַשַּּהְתִּל מִבֵּין څا_&تابا 必にし

أَلَّكُنُ لَا كُفُرِكَ كَأَكُنُا نَشِكُمُ لَهُ لَا يُرْكُنُونَ لَمُ لَقُلِي لَا يَعْلَى الْمُؤْلِقُ עלניקם לפנייהוה ניקדשו פהים צפוי てはずば口 נּ בֹנבֹאַטִים וֹמֹאָנ אָטִ**ִם ב**פֿמֹנ

וֹאִימְטֹא וֹפּלט מוֹ לֹבֹם וֹזֹ

וּמַבֶּיל וְיָ מִם מִמֶּר לְמֵימַר:

※心で下心が: بتاير וֹטוֹ אָלוֹנוֹ וּ וֹפֹבוּישׁ נִת מַחָהָנָתַא אַנמָר לאָלמָזָר בַּר אַנוֹרוֹ

וֹיבְיוֹן לְאָם לְבָּנִי וֹמְבָאָל: לבודוו לבם ול ואטלבהא וֹנְמְּבְּׁבְנוֹ נְטְבֵינוֹ מִסִנוֹ בְבִינִוּנוֹ לנפשהדון נת מהקנת הניביא האפין

> was under them. the ground did cleave asunder that end of speaking all these words, that And it came to pass, as he made an

their goods. appertained unto Korah, and all households, and all the men that and swallowed them up, and their And the earth opened her mouth

assembly. and they perished from among the and the earth closed upon them, them, went down alive into the pit; So they, and all that appertained to

they said: 'Lest the earth swallow us them fled at the cry of them; for And all Israel that were round about

fifty men that offered the incense. and devoured the two hundred and And fire came forth from the LORD,

And the LORD spoke unto Moses,

ΙΙΛΧ

38

ŧξ

ξЕ

are become holy; scatter thou the fire yonder; for they fire-pans out of the burning, and Aaron the priest, that he take up the Speak unto Eleazar the son of

Israel.' may be a sign unto the children of offered before the Lord—that they are become holy, because they were for a covering of the altar—for they and let them be made beaten plates have sinned at the cost of their lives, even the fire-pans of these men who

מטומן שנמלקו על סכסונס ונשכפו: משקום כלי שרת: מעל המוסתים: - כי קדשו. המוסתים ואבורין בהנאה שהרי למובח הנחשם: ויהיו לאוח. לוכרון שיאמרו אלו היו (ב) ואת האש. שנתוך המתמות: זרה הלאה. לארן פחים. ממין מרודדין מיני"ש נלע"ו: צפוי למובה. (48) נסו לקולם. נשביל הקול היולא על בליעתן: בנפשומס שנחלקו על סקב"ס (יומא לו): רקעי. רדידין:

שנתשו פושתים (3) החטאים האלה בנפשותם.

זוֹנבפֿמום אַפּוּנ כַמּוֹבּטֹי: תַּנְּחֲמֶת אֲמֶב הַקָּרָיבוּ הַשְּּרֶבִּים ניפֿה אָלְעְּזְרַ הַכֹּהֵן אָת מַהְתַּוֹת יַנֶּסִיב

יְהְנָה בְּיַד־מֹשֶׁה לְוֹ: (פ) לעָנע וֹכֹּהֹגִעוּ כּאָמָּר צַבּּר קטְבֶרה לְפְּנֵר יְרְנְיָה וְלְאִייִהְנֵה קְטִּיִרָה בּיִסְמִין בָּוָה יִיָּ וְלְאִ מְנְּרָע אַהַרֹן הוא לְהַקְמָיר מִנּרְעָא דְאַהַרוֹ הוא לְאַסְּקָא י לא יקנר אַישׁ זָר אֲשֶׁר לַא דָּלָא יִקָר וָלָא יִקר הִילִוּנִי דָּלָא نَحْدِبِا ذِحْدٌ، نَصْدُهُمْ ذِرْشِمًا هُشِدَ عَنَدُنُهُ ذِحْدٌ، نَصْدُهُمْ خَدَنُمْ

<u>. בלוב:</u> באַלְּב אַשַּׁם בַּמִּשָּׁם אָנַבַּגַם ى מְמָּעַבְיִע מַּלְ-מִמָּע וְמַּלְ-אַבַּוֹרְן יִמְּרָאֵל בִּיוֹמָא דִּבְּקְתָרוֹיוִ עַּלְ נוֹבְוֵנוּ כֹּלְ הֹֹבְעוֹ כֹּלוֹ וֹמִבְאָבְ וֹאִטְרָהִמוּ כֹּלְ כֹּנִמְטַא צַבְּוֹנִ

בְּלָנְע יְּעוֹנִינִי: מועד וְהְנֵה כְּסֶהוּ הַעָּנְן וַיֵּרֶא לִמִּשְׁכָּן וִמְנָא וְהָא הַפְּהִי עַנָּנְא رَزْبُرُ جِبَوْرِيْرٌ بِيُوبِينَ فِرَاتُهُمَا رَبِيْنِ جِهُبُونِسُنَ جِنِسُمِهُ فِرَ

> ځېلځنې: にニシィンはしん ロバダダド

דְּמַלֵּיל יִיָ בִּידָא דְּמֹשֶׁה לֵיהֹ:

משָׁה וְעַל אַהַרוֹ לְמֵימִר אַתּוּן

لغنائذ نظله يدن:

וּשׁׁנוּ אֶּלְ-אִבֵּלְ תְמֵּע וֹמֹלְ אַנִּבוּן וֹאִטַשׁׁנוֹאִנּ

גְּרַמְתוּן דְּמִית עַמֵּיה דַּייָ:

על אַפּיהוֹן:

מְמַבּוֹ וֹמִנְא:

and the glory of the LORD appeared. and, behold, the cloud covered it, looked toward the tent of meeting; Moses and against Aaron, that they congregation was assembled against

And it came to pass, when the

killed the people of the LORD.

against Aaron, saying: 'Ye have Israel murmured against Moses and

To nearblide of the children of

сотрапу; аз the Lord spoke unto

seed of Aaron, draw near to burn common man, that is not of the

to be a memorial unto the children

beat them out for a covering of the

were burnt had offered; and they brazen fire-pans, which they that

And Eleazar the priest took the

But on the morrow all the

him by the hand of Moses.

fare not as Korah, and as his incense before the LORD; that he

of Israel, to the end that no

front of the tent of meeting. And Moses and Aaron came to the

:Sarivas 6 And the Lord spoke unto Moses,

upon their faces. them in a moment.' And they fell congregation, that I may consume Get you up from among this

argr: (a)

ردיש، וַיְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: "מַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

غڌيڭ٥: لَهُٰكُمُ لَا يُكُلُ خُلُالًا لَا فَكُلِ مَا _ لَهُمُّرَةً. يُضْدِيا خُمُمُ لِا بَرْهَا הַרְשׁוּ מִתּוֹדְ הַעַּדָה הַלְּאָת אָהָפָּרִשׁוּ מִוּוֹ כְּנִשְׁמָא הָרָא

(+) וירקעום. מינמינדר"ם בלע"ו:

שיסים סוא ובניי כסנים לפיכך לא יקרב איש זר אשר לא מורע משק ביקו שנאמר (שמות ד, ו) ויוליאם וסנם ידו מלורעת דבר ה' ביד משה לו. כמו עליו על מסרן דבר אל משס אל משס רמו למולקיס על סכסונס שלוקין בלרעם כמו שלקס

כשלג ועל כן לקס עוזיס בלרעת (דס"ב כו, כ): (a) ולא יהיה בקרח. כדי שלא יסיס כקרמ: באשר על ומדרשו (מנמומאלו, יא) על קרמומסו ציד משס ולא כמצ שברן וגוי וכן כל לי ולו ולהם הקמוכים אלל דבור פתרונם כמו

88

مُخْطِرْ بِسَائِكُ سَيْحٌ سَائِلًا: اْرَقْد مُرْبُنُه حْدِيْمُه بِوَقَمُلِ ※く_ 亡 ば し に برہزچتر ہوات جفرتہ ניאמר משָה אֵל־אַהַרֹּן

بَافِٰمِيُكِ يَاٰحَظُكِ مَمِـ لِنَمُّكِ: ההל הנגף בְּצָם נִימַן مُ يَرْدِهِ هُمُ مِنْ إِن يَهِا مَا فِي إِن فِي الْ ניקה אַהַרֹן כַּאֲשֶׁרוּ דַּבֶּר מֹשֶׁה

נמעצר המגפה:

עמטים על־דָּבָר־קֹרַח: הְמְּהָרְ אֶּלְבְּרְ הְּהְבָּתְ מִאָּנְעִ מִלְּבָּרְ הַהָּבְרְ אַלְבָּוֹ וְהְּבָתְ מִאָּנִע מִלְבָּר ניהיי המתים במגפה צרבעה

(### (G) מועֻר וְהַמַּגַּפָּה XĽC אַהַרוֹן אָל־מִישָּׁה אֵל־

ניְדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: ממישי

הקקוב על־מַמָּהוּ: שְׁנִים הֹמִּב בּמִּיָנו צִּּיִמָּ אָנו_מָּטָו מאָת כְּלְ־נְשְׁיאַהָם לְבֵּית אֲבֹהָם ע מָאִטְּׁם מַמָּה מַמָּה לְבֶּיה אָב يَقِدا هُم فِينَ نَهُدُهُم نَظِيا

> מושלא: לפֿל בולוֹא מו שבום נוֹ מָבוּנ לְכְּוֹמְשׁא וְכַפַּר מַּלְיִבוּוְ אָבִי מֹמֹלֵנִי מֹוֹבְבֹּטִא וֹמִוּ לַמִּוְנִים מַטְהָיהָא וְהַב מַּלְהַ אִישְׁהָא וַאַמַר מֹשֶׁה לְאַהַרֹן סַב יָת

נַטָּא: למובע פוסמיא וכפר ער מֹבו מוטֹלא בֹּמֹפָא ווּטַב זֹט משָה ירְהַס לְגוֹ קְהָלָא וְהָא וּנְסִיב אַהַרֹן כְּמָא דְּמַלֵּיל

וֹאִטַבֹּלִ, מִוָטַנֹא: ⁶ וּנְעָּׁלְעַ בּּיִלְ הַמְּטִּים וּבָּיִלְ הַחַנְּיִם וְקָם בָּיִלְ מִיחַנָּא וּבִּין הַנִּיָּא

מְהְמִיתוּ עַלְ פְּלְוּנְתָא דְּלְרַח: וֹנִוו בֹמִיתוּ בֹמועוֹלֹא אַנִבֹּמֹע

תַּהְּכּוֹ וֹמִנֹא וּמוִעוֹנֹא אִעַבֹּלְנִ: וֹטִב אַנִוֹנוּ לְנִים מָמִּנוּ לְטִוֹנִת

וּמַבָּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

וְּבַר יָת שְׁמֵיה הַכִּחּוֹב עַל אַבְרָהְהָה הִישְׁה הִישְׁה הִישְׁה אַבא מו פַֿק בַבְּבַבְּנִיבִיוּו לַבִּינִי מנְהוֹן חוּטְרָא חוּטְרָא לְבֵּית מַבָּיִלְ מִּם בֹּנִי וֹמָּבְאָלְ וֹסַב

> fague is begun. Wrath gone out from the LORD: the atonement for them; for there is the congregation, and make thereon, and carry it quickly unto from off the altar, and lay incense thy fire-pan, and put fire therein And Moses said unto Aaron: 'Take

atonement for the people. he put on the incense, and made was begun among the people; and assembly; and, behold, the plague and ran into the midst of the And Aaron took as Moses spoke,

the living; and the plague was And he stood between the dead and

about the matter of Korah. hundred, besides them that died were fourteen thousand and seven Now they that died by the plague

Þι

٤ı

71

п

meeting, and the plague was stayed. unto the door of the tent of And Aaron returned unto Moses

:Saiyas 91 And the LORD spoke unto Moses,

man's name upon his rod. twelve rods; thou shalt write every according to their fathers' houses, fathers' house, of all their princes and take of them rods, one for each 'Speak unto the children of Israel,

4): לרקיע שהקערם עולר המגפה כדאימא במסכח שבח (פע, עמיושאל וזהושנאמר וישב אהרן אל משה (מכילחא. חוחומא (II) וכפר עליהם. רוזס מפר לו מלאך סמום כשעלה אם אין אחם מאמין סרי סקב"ה ומשה אל פחח אהל מועד בא

של משס אמר לו אין משס אומר כלוס מלבו אלא מפי סגבורס פרשס ו. ברכום לג, ה):

לוני לעכב על ידך אמר לו אני שלוחו של מקום ואחם שלוחו מראו שעולר מגפה הוא והחעא הוא הממיח (מכילחא ויסע על כרמו אמר לו המלאך הנה לי לעשות שלימותי אמר לו משה ואביהוא על ידו נשרפו המשים ומאהים איש אמר הקב"ה (13) ויעמוד בין המחים וגר. אחואם המלאך והעמידו ומרננים אחר הקטרם לומר שם המום הוא על ידו מחו נדב מלוס מו). דבר אחר למס בקטרם לפי שסיו ישראל מליזין

אֻבוּקם: לְנִי בִּי מִמֵּׁע אַטְׁר לְנִאָּהִ בִּינִ טִּיִּמִּבֹא בֹלְנִי אָנִי טִּיּמִּבֹא טַר

קעלות אַשֶּׁר אִנְעָר לָכֶם שְׁמָּה: ق נְעַנְּעִשְׁם בְּאָבֶעְ מִנְמֹּג עְפִׁנִּי נְעַבְּנִינִהְנִוּן בְּמָמֶבּן וַמָּנִא צֵּנִם

בם מלינם עליכם: אָט_טַבְלוּנָטַ בַּדָּנָ וֹמָבְאָב אָמָהַ ್ ಇಲ್ಲೇ :ಫ್ಟ್ ፣ ಫ್ಡ್ ಪ್ರೇ ಪ್ರೇ וְבְוֹנִי בְאָנְהָ אָהֶב אָבְוַרַבְּנִי

نظوِّت لابَارًا چَرَبُّة طِعَايَّات: לַבָּוֹע אַבְטָּׁם מֻּוֹנִם מַּמָּנִע מַמָּנִע جَنِشِهِ هِبَاتِ مَافِد جَنِشِهِ هِبَاتًا س ניקני אַלְיוֹ ו בָּלְ דָשִׁיאֵיהָם מַמָּה וּנֹבַבְּב מָמֻב אָּבְבַּנוֹ וֹמָבַאָּב

יְהְיָה בְּאָהֵל הַעַּהֵה:

נַנְבָּא בָּיץ נַיִּגְטָל שְׁבַרִים: אַבְרָן לְבָּית לֵוֹי וַיָּצְא פָּרַת אָהֶל הִעֶּדוּת וְהַנֶּה פְּרָח מַמֶּה־ ניְהַי מִמְּהָהְת נִיּבְאׁ מֹשֶׁהֹ אֶל־

ದ್ಷದೀ: (ಡ) ڗڟ۪ڶ؉ٚۮ אָת־כָּל־הַמַּטֹּה

לְבוּהְ בִּית אַבְּהָהָיוּ: נְאֵעְ שֵׁם אַבַּרְן מִּבְּמִּב עַל־מַפֵּה נָיָה שְּׁמָא דְּאַבַרוֹ מִּבְתּוֹב עַל

: إِنَّ نَا סביבוטא באומון מומבו לכון

מערעין: נט שובהמט בני ושְּבָּאַלְ בַּאִנוּן שוּמְבוּשׁ תֹּמֹּג נַאָּנִגעַ מִּן בַּבְבַּמִּ וובו נוברא באטוהו בוצ

בּאַבֿבן בָּגוּ חוּשָּׁבִּיהון: שבי צַּמָּר חוּטָרוּן וְחוּטָרָא לְנַבָּא עַר לְבֵּית אֲבָּהָהָהוֹוּן עוּמִבא לַבַבָּא עַד חוּמָרָא ויהבו ליה בל דברבניהון וּמַלֵּיל מֹשֶׁה עִם בָּנֵי וִשְּׂרָאֵל

וֹ בֹמֹמֹכֹּלֹא בַסְבַּבוּנִיםֹא: יי וונח משֶׁר אָת־הַמּטִּת לְפָּנֵי וְאַצִּנִע משֶה יָה חוּטְרִיָּא בֶּוָהַם

أحقرت هلايرا: בוו נאפוט בלבלון נאנול נל וֹמֹא שוּמֹבֹא בַּאַנִּבוּן לְבָּיִנִי מְמֵּע לְמַמְּבֹּלָא בְּסְנִדרוּתָא וְהָא וְנְיוֹנִע בּיוֹמָא בַּבְּתָרוֹהִי וְעָּאַל

וּאַפּיק מֹשֶׁה יָת כָּל חוּשָׁרַיָּא

fathers' houses. be one rod for the head of their upon the rod of Levi, for there shall And thou shalt write Aaron's name

testimony, where I meet with you. tent of meeting before the And thou shalt lay them up in the

Luoy Jeninge Jum Jum children of Israel, which they from Me the murmurings of the shall bud; and I will make to cease man whom I shall choose, his rod And it shall come to pass, that the

Aaron was among their rods. even twelve rods; and the rod of according to their fathers' houses, him rods, for each prince one, of Israel; and all their princes gave And Moses spoke unto the children

testimony. the Lord in the tent of the And Moses laid up the rods before

almonds. bloomed blossoms, and bore ripe budded, and put forth buds, and Aaron for the house of Levi was testimony; and, behold, the rod of that Moses went into the tent of the And it came to pass on the morrow,

٤7

77

17

81

and took every man his rod. children of Israel; and they looked, from before the LORD unto all the And Moses brought out all the rods

י) ומממ סמלך שככם: (02) והשבחי. כמו (בראשית ת, א) וישכו המיס (אסמר ז, נלה. ולמה שקדים, הוא הפרי הממהר להפריח מכל הפירות משפחח כסונס לבד ולויס לבד מכל מקום שבע אחד סוא: (19) כי מטה אחד. אף על פי שחלקחים לשחי משפחות שקן שקדים לשון (צראשית כא, ת) ויגדל הילד ויגתל ולשון

שקנימו בלד שכינה פרח (תנמומה המרי ח): בתוך מטותם. הנימו גאמלע שלא יאמרו מפני

כשספרת נופל: ויגמל שקדים. כשסוכר ספרי סוכר (33) ויצא פרח. למשמעו: ציץ. הוא מנעת הפלי

ומכגומו וכפים שגדין כמין חשכול שקדים יחד כפוחים זה על בעוויה (ד"ה־ב כו, יע) והלרעת ורחה במלחו (מדרש הגדה) אף המעורר על הכהונה פורענותו ממהרת לבא כמו שמלינו זס מלוי בפרי סאילן כמו (ישעים ימ, ס) ובוסר גומל יסיס

06

טַקוּנִנַם מִגַּּלָ, וֹלַאָּ خْطَمُونُا خِهُبِ خِطْدُ كِنْ خِطَمُ عِنْ خِمْمُ مُلْحُدُهِ مُلْحَدُهُ משי אָת־מַשָּׂת אַהַרֹּן לְפָּנֵי הַעֵּדִיּת הִיּשְׂרָא דִּאַהַרֹּן בֶּרָם סְהַרִּיהָא ניאמר יהוֹה אַל־מֹשֶׁה הַשֶּׁב נאַמַר יַיָּ לִמֹשֶׁה אַמַיב יָה

ויסיפו הודעמההה או קדשי

Me, that they die not.' end of their murmurings against children; that there may be made an token against the rebellious the testimony, to be kept there, for a Put back the rod of Aaron before and the LORD said unto Moses:

אקו בו עַשְה: (פ) ك נַיָּעַשׁ מֹשֶׁה כַאֲשֶׁׁר צְּנְּה יְהְנֶה נַעְּבַר מֹשָה כְּמָא דְפַּקּיר יָיָ

ינהיה בו צַּבַר:

commanded him, so did he. Thus did Moses; as the LORD

אַבֶּדְנוּ: לאמר הן גַּנְעָנוּ אָבָרְנוּ כַּלְּנוּ לִמִימַר הָא מִנָּנְא קְמֵילֹה رَبِّعُوْدَا وَجُرْدُ بَهُدُمُ هُمْ مِنْ مَهُود الْهُود فِيْدَ الْهُدُمُ خُطَهُمَا

בא מולא מושו למושלא: עובלא עא מפוא לכמט אומא

.auopun perish, we are undone, we are all unto Moses, saying: 'Behold, we

And the children of Israel spoke

خزارة: (٥) לְּשְׁבֶּן יְהְנָה יְמִיּה הַאָּם הַּמְּנִה דַּיִייְ מְאָיִה הָא צְּנַהְנָא סְיְפִּין לכן בפובר ו בפובר אָל, כּלְ דְּקָבוּיב מִקְּבָּ

देवंद्रोदाः

?dsi19d the LORD, is to die; shall we wholly cometh near unto the tabernacle of Every one that cometh near, that

אַטַּב טַמְאָנ אָטַ הַּנוֹ בַּעַנִּטַבָּם: אָת־עַּוֹן הַמִּקְּדְיָשׁ וְאַמָּה וּבְּנֶוֹךְ אַלָּגָרָ וּבְנָּגָרְ וּבֵית־אָבְיִרְּ אִמְּדְּ הִשְּׁאִי וּ رَبُّهُ فِي يَعْلَمُ لِي اللَّهِ مِنْ اللَّهُ فِي الرَّبُولِ اللَّهُ فِي الرَّبُولِ اللَّهُ فِي الرَّبُولِ

הְסַלְּחוּן עַל חוֹבֵי בְּחוּנָתְכוֹן: עוכו מֹלוֹבְמֹא נֹאַטַ וּכָּוֹב הֹמָּבַ יבית אַבוּף עִמָּף הָסַלְחוּן עַל

iniquity of your priesthood. and thy sons with thee shall bear the iniquity of the sanctuary; and thou house with thee shall bear the Thou and thy sons and thy fathers? And the LORD said unto Aaron:

ΠΛΧ

خظر بنثر بنتير: الشائد الأثب بجيرة هم ے אָבְוּבְ עַלִּנֶר אִילְּנִב וֹנִלְוֹנִ הֹלֶנִנָּ ְנְגָם אָת־אַטֶּׁיִף עַפֶּה כֵוֹי שֻׁבֶּט וִאַף יָת אַחָּף שִׁבְּטָא דְּלֵוִי

נאַט יִבְּנָר עִּמָּר בָּדָם מַשְּבָּנָא مَّذَكِ لِيَهْضِهِنِكُ מְבַּמֹא בַּאַבוּנַ לַנִיב לַנִּטַב

testimony. thee being before the tent of the unto thee, thou and thy sons with be joined unto thee, and minister thou near with thee, that they may Levi, the tribe of thy father, bring And thy brethren also, the tribe of

פרנס: מלונס אחת מלונותם שם דבר בלשון יחיד ואפילו סס מלונות כל זר סבאליגע: ואחה ובניך. סכסנים: חשאו אח עון מרמורי"ש בלע"ו ויש מילוק בין מלונומס למלונמס מלונמס - סוא האהלוהאכון והשלמן וכלי הקדש אמס משבו ומוהירו על מלונמס לשון זס שם מפעל יחיד לשון נקבה כמו מלונמס הזרים שיחעאו בעסקי הדברים המקודשים המסורים לכם ולא ילונו עוד על הכהונה: וחבל חלונחם. כמו ומכלה קמו): חשאו אח עון חמקדש. עליכה אני ממיל עונם (פג) למשמרה לאוח. לוכרון שנתרמי באסרן סכסן אחה ובניך וביה אביך. סס נני קסת אני עמרס (שס

בהונחכם. שלינה מקורה ללוים ומוהירו הלוים השוגגים

(I) ויאמר ה׳ אל אהרן. למשה למר שילמר ללהרן (שם. זנחים נו): לגוע. שמה הופקרנו למימה: יומר ממבריו ויכום למוך אסל מועד ימום: - האם חמנו ויממברו אליכס לסוסיר גס אם סוריס מלסמקרב אליסס: בכך כולנו רשאין לסכנס למצר אסל מועד ואחד שיקריב עלמו (2) וגם אח אחיך. בני גרשון ובני מכרי: וילוו. (82) בל הקרב הקרב וגר. מין אנו יכולין לסיום זסירין שלא יגעו אליכם צעצודמכם:

וישרתוך. צשמירם השערים ולמנות מהם גוצרין ואמרכלין

לסוסירו על מקנמ ישראל שלא יכנפו למקדש (פפרי קיו):

ַנְמָתוּ נִם_הַם נַם_צַּמָם: וֹאָקַבְינּמּוֹבְּעָ לָאִ וֹלַבְּרוּ וֹלְאָב וּלְמָּוֹבּטֹאַ לָאִ וֹלַוֹבוּוּ וֹלָאִ וּמִמְּמִבוּע

אָבַל מוֹעָּר לְכָל עֲבֹדָת הָאָבַל ڶڒڂڷڹۿٙػ۪؞ڬڶۺٞڎ۬ڔڹۿٮٮۻۿڎؚؿٮڔ

מָנִג פֿאָנ מַּגַ-בָּנָנ וֹמְּבָאָג: נאַט מֹהֶמֹנֵנִט עַפֹּוּבְּעִוֹ נֹלְאַ וֹנִינִי מִהָּנִט מִנִּבְּטֹא נֹלָא נִנִי מִנָּב ស្ដេច ជន្សំពីព្រះ បន្ទាំក្នុង

הְבַּבַע אָבַל מוִהָּר: מַטַּנְה נְהָנִים לַיִּהוֹה לַעֲבֹר אָת־ , עַלְוּיִם מִעַּוּבׁ בִּדָּוֹ וֹמִּבִּאַץ לַבֶּם נאַנִי הַנַּה לְלַהְהִי אָת־אָהִיכֶּם

וְתַּגְּר תַקְּרֵב יימֶת: (פּ) עַבְרַת מִמְנָה אָמוֹ אָת־פְּהָנַהְכֶּם ילְמִבָּׁית לַפַּּרְכָּת تقحكقه إلايور نجيزة كُوبَة بَاللَّابِ لابِيءً اللَّهِ إِلَّا اللَّهِ إِلَّا اللَّهِ إِلَّا اللَّهِ إِلَّا اللَّهِ إِل

نخْدُنك خَنْط مَبِحُٰت: آبناتهم جالج بموره جونابيات הַנַה נְתַּמִּי לְדְּ אֶת־מִּשְׁמֶבֶת הָא יְהַבִּית לְדְּ יְת מַמְּרַת تنتقد نبير هُج هِنبا يَهُدَر بَمَرْدَ نَدُ مَنْ هَنَا لَهُدُهِ

> ימותון צוף אַנון צוף צַתון: מַהְבּׁלֹא בֹבם לַמִּנִ לוּגַהָּא ווּשְׁבוּוּ מַשַּבְתַּף וּמִשְּבוּת כָּל

> نظتد خئفدبا: פּוּלִטוֹ מֹמֻכֹּוֹא וֹטִילְוָנִי לַא וומוספון עלף וושרון

> בולוֹא מֹל בָּנוֹ וֹמִּבְאָל: וְיִםְּבוּוּ יִתְ מַמְּבַע לַיִּדְשָׁאַ וְיָת

> נְת פּוּלְחַן מַשְּׁכַּן וִמְנָא: משׁלא וֹבּירִין בַּרָם וְיִ לְמִפְּלִם حرائق طد خد نشلقح كحبا וֹאָלֹא בֹא לַבוּיבִית יָת אַבוּיכוּוֹ

> לנו פֿעוּנּטֹכוּן וְטִילְוָנִי בִּיפֿנַב ننخزيدا هيزيا منفثم هقيا מֹבְבַּטַא יַלְמִינִּין לַפָּבוּיְבְיַשָּׁא זמ פוונטכון לכל פטום

> نخخئك خظئه لأحمه: וֹהְבֹּאֵלְ לְנֵב וֹנִדְטִׁנִּוּן לְנִבוּ אَפֹבֹאָוֹטֹּג לַכֹּל עוּגַאָּוֹא צַבֹּנִג

> > they die not, neither they, nor ye. furniture and unto the altar, that shall not come nigh unto the holy the charge of all the Tent; only they And they shall keep thy charge, and

man shall not draw nigh unto you. the Tent may be; but a common meeting, whatsoever the service of and keep the charge of the tent of And they shall be joined unto thee,

upon the children of Israel. altar, that there be wrath no more holy things, and the charge of the And ye shall keep the charge of the

do the service of the tent of meeting. are given as a gift unto the LORD, to the children of Israel; for you they brethren the Levites from among And I, behold, I have taken your

shall be put to death.' the common man that draweth nigh priesthood as a service of gift; and and ye shall serve; I give you the altar, and to that within the veil; everything that pertaineth to the shall keep your priesthood in And thou and thy sons with thee

tor ever. portion, and to thy sons, as a due given them for a consecrated children of Israel unto thee have I of all the hallowed things of the charge of My heave-offerings; even And I, behold, I have given thee the And the LORD spoke unto Aaron:

- (+) וור לא יקרב אליכם. ממכס מני מוסיר על כך:
- יז, ימ) כי ילם הקלף (ספרי):
- וטמרכלין: מלמוד לומר לס' כמו שמפורש למעלה לשמור משמרם גוצרין כם מחנה נחנים. יכול לעצודמכס של סדיוע
- (עבדת מחנה. לממנס נממיס לכס:
- כמו (שמום ד, יד) הנה הוא יולא לקראתך וראך ושמח בלבו (8) ואני הנה נחתי לך. צשממס. לשון שממס סול זס

(447, 44): חרומחי. שלמס לכיך לשמרן במסרס: למשחה. לגדולס נסמכס פרשס זו לכאן (חולין קלג. ספרי קיו): משמרת בא הכמוב ונמן לו כ"ד ממנומ כהונה צברים מלח עולם ולכך בתככטול של כטן לפי שבט קרם וערער כנגד מסרן על סכסונס מי שירלה יבא ויערער לנגדך הריני כוחב וחוחם לך ומעלה (5) ולא יהיה עוד קצף. כמו שסיס כבר שנאמר (במדבר בערכאין בא אחד וערער (עליו) על סשדס אמר לו סמלך כל משל למלך שנמן שדה לאוהבו ולא כמב ולא חמם ולא העלה

<u> לו בווא וללווב:</u> אַשְׁמְם אָשֶׁר יָשָׁיבוּ לָי לַּדָשׁ מְנְחָהֶם יִלְבְלְ־חַמְּאִהָם יִלְבָּלְ ٠ ﻣﻠـڬێ۾ ځ٧ۦځڬځټ۵ څځ٧_

זְבְרְ יאַבַלְ אָתָוּ לִוֹבֶשׁ יֶהְיָהַ לֶּךְ: ·· בְּלִבְהָה עַפְּבְּלְהָהִם עַאָּבְלְנְוּוּ בְּלִי בְּלִים מוּדְשִׁין מִיכְלְוּנִיה בְּלִ

XUL: מולם כל שהור בביקה יאכל بخ حُدُنَا لَح خَرَثَ لَهُ هَٰفِكَ خَمُوا حَالِمًا שלונקע ללו ומבאל בבלו לטטום וְנָתְרְקְףׁ הְרוּמָת מִמְּנָם לְכָלִ

نفز، ליה לה לה נתמים: שׁנוֹנת וֹבֹלוֹ בֹאָמִנִים אַמָּב ַ בְּלְ עֵלֶב יִצְּּלְיֵר וְכְּלְ-עֵלֶב כִּלְ מִּיִּב מִּשָּׁה וְכְלְ מִּיִּב עֲמָּר

מבור בביקה יאקלני: יבריאו ליהוה לף יהוגה בל^ך ברם יו דילף יהו בל דירבי בּבוּבֶ, בֹּלְ אַמֶּבׁ בֹאַבֹּאָם אָמָב בּבוּב, בֹלְ צִבֹאָבֹאַבוּוֹ צִּהִינִוֹ

+- לַבְעַנֵבֶם לֵּנִמֶּבָאָב בְּעַבׁ וֹעַנִינִי:

نظثٰ!!: الجوتين بابنا جية كوا هرام ַבְּיהְנָה בְּאָרֶם בְּאָרֶם

ליוֹאָתוֹ בּילְבְּ הוֹא וְדִבְּנְה: אַּמְּמִׁעוָן בַּיִמִיבוּן צַבְּמִי מִנְהַמִּ ※「貸口※ پيר יִהְגָה לְךְּ מִּלְּבֶשׁ הַקֵּבְשִׁים בּין יָהִי לְךְּ מִלּבַשׁ מּוּדְשִׁיָּא

ئت، ځك: בְּכוּנְאֵ יִיכוּל יָמִיה קוּדְשְׁא

ترحبح ثلقيك خظأه لأحم فع لانكاقد فقائك ئتخضينا نخخئك نخخئفك مهك לכל אובמונו בנו ושובאל לב ן בין לף אַפְּרָשׁוּת מַהָּנְהָהוֹן

נגבור בישיקהון דוקנון קדם

בביקד ייקלניה:

ְנְיֵנֵי: בְּלְ מַבְׁמָא בִּּוֹמֶּבִאָּלְ צִּילְבִּ

ווֹט פּוּכַבא בַבֹּמִוֹא מַסְאַבֹא שבול ונו פוכוא בּאֹנֹמֹא יִבְבָּעִירָא וְבִי, לַבַּ בָּנַם מִפָּנַל בולבון לבם נו באומא כֿל פֿעַע וֹלְבָּא לָכָל דַּמָּבָא

> holy for thee and for thy sons. may render unto Me, shall be most guilt-offering of theirs, which they sin-offering of theirs, and every meal-offering of theirs, and every offering of theirs, even every things, reserved from the fire: every This shall be thine of the most holy

it shall be holy unto thee. thereof; every male may eat thereof; In a most holy place shalt thou eat

house may eat thereof. ever; every one that is clean in thy daughters with thee, as a due for and to thy sons and to thy Israel; I have given them unto thee, To nearblide of the children of of their gift, even all the And this is thine: the heave-offering

given them. give unto the LORD, to thee have I the first part of them which they best of the wine, and of the corn, All the best of the oil, and all the

thereof. that is clean in thy house may eat the Lord, shall be thine; every one their land, which they bring unto The first-ripe fruits of all that is in

Every thing devoted in Israel shall be

Þι

٤ı

71

thou redeem. the firstling of unclean beasts shalt man shalt thou surely redeem, and be thine; howbeit the first-born of LORD, both of man and beast, shall of all flesh which they offer unto the Every thing that openeth the womb,

כל שהור. ולא ממאים (קפרי). דבר אחר כל מהור לרצות כמשמעו: אשר ישיבו לי. זה גול הגר (שה): כגון ובתי שלתי לבור (שס): - מנחחם חשאחם ואשמם. וחיל נויר: - לכל חנופוח. שסרי חלו מעונין מנופס (שס): (9) מן האש. לאחר הקערם האשים: כל קרבום. (11) חרומה מחום. המורס מן החודה ומהצלמים

קדשים שחין נחכלין חלה בעורה ולוכרי כהונה (שם): (10) בקדש הקדשים האכלנו וגוי. למד על קדשי משמו:

(12) ראשיחם. סיל מרומס גדולס:

Ľ(X: כַּסָר חַבֵּשִׁת שִׁקַלִים

בסבמו פולמא משרון ממון שַּבַּבְּע יפּירַקְנֵיה מִבָּר יַרְחָא הִפּרוּק

gerahs. the sanctuary—the same is twenty shekels of silver, after the shekel of be, according to thy valuation, five old shalt thou redeem them-shall redemption-money—from a month And their

ניווָת קיהוֶה: וְאֶתַ חֶלְבָּם מַלְמְּיִר אָמֶּה לְרֵיתַ يره هِم-دِثْوه مَبْرَح مِحْ-بَفَرَقِينَ אַיַבְּכָוֹר עֵנִי לָאָ תִפְּדֶּה לַבָּשׁ אַף בָּכוּר־שֿוֹר אָוֹ־בָלוֹר בַּשָׁב בְּרַם

לְאִנְׁעַלְּלָאְ בְּנִהְוֹאְ עֵּבְׁם וֹנִי שֹבְבַּבוּוֹן שַּמֵיק לוּוְבַּוֹ נת דַמְּהוֹן הַזְּרוֹק עַל מַדְבָּהָא בְּעִּלְא עַבְּרוּק קוּדְשְׁאַ אָנוּן בּוֹכֹבֹא בַאֹמֹבֹא אַן בּוֹכֹבֹא בוכבא דתורא או

by fire, for a sweet savour unto the their fat smoke for an offering made against the altar, and shalt make are holy: thou shalt dash their blood a goat, thou shalt not redeem; they firstling of a sheep, or the firstling of But the firstling of an ox, or the

as the wave-breast and as the right

And the flesh of them shall be thine,

: بايْنان וכמול הימון بخمُٰدُٰت כַּטַוֹע יִבְשְּׁרְהוֹן יָהֵי לְבְּ כְּתַּדְיָא

בַּלו הְרוּמָת הַפֶּּדְשִׁים צַּשֶּׁר

ئتخرب ځك ئخځك ئخځځكك **XĢ**ĽWIL

to thy seed with thee.' salt before the LORD unto thee and ever; it is an everlasting covenant of daughters with thee, as a due for thee, and thy sons and thy offer unto the LORD, have I given things, which the children of Israel All the heave-offerings of the holy

thigh, it shall be thine.

رَفِهُمُاتِ بِمَالِبٍ هُمْ عَنَابًا جَهَلَمُ لِيَمْمِدِ زِرْ خُهُلَانًا جَهُلَمُ سَالًا خُهُ : الله ننع خفتر نبيب خك بخينةك לְטַלַ מִּנְלֶם בּּנִיתְ מֶבָע מִנְלֶם ¿ ¿¿ċċt. ¿¿ċçö,Ŀ ×ċĿ י זבותו בדונה באב בועונע למשו בופבתו בדו הבאב שבם וז

עַהְסֵין וְחוּלָכִ לָאִ יְהֵי לָבִּ מֹלמֹא ניוא פֿבֿם גֹוֹ לַנַבּ וֹלִבְלַנַבַּ אמו לקנים עלים קלים מלח

among the children of Israel. portion and thine inheritance any portion among them; I am thy their land, neither shalt thou have Thou shalt have no inheritance in And the LORD said unto Aaron:

خَالِكَ خَرْدُ نَهُلُمُ \$ (0) خَصِرَكُم يُحَدُّدُ مُكِكَانِ لِرَبَاكِرُنَانِ 。 숙동 utipa i 따라면 스롱 : i chi 스타 נְת פּוּלְתַן מַמְּכַּן זִמְנָא:

stl utál tsúctúl én ét.

ביניהון מחגן דיתבית לף

meeting. even the service of the tent of for their service which they serve, Israel for an inheritance, in return behold, I have given all the tithe in And unto the children of Levi,

17

אָבִר מוּצִר: אַשֶּׁרְ־תַּם עְּבְּדִים אָת־עַבֹרָת תַּלְף פִּיּלְתָּנְהוֹ דְּאִנּוּן פְּלְתִין خَنْشُلَكُمْ كُرْتُكُمْ لِالْكُلَّا لِمُكَّالًا مُتَلِّكُمُ لِمُشْلِكُمْ خَنْشُلُكُمْ كَمْنَافُتُهُ וֹלְבֹׁלֹוֹ, כַוְּוּ טִׁנַּע לַּטַשׁוּ פּֿלְ מֻּהְּמָּע וֹלְבֹוֹוּ כָוֹוּ עַא וֹעַבוּנִע פֿלְ

כל תרומת הקדשים. ממיצמס של פרשס זו (61) (dar, 10): שלא מאמר כחום ושוק של מודם שאינו נאכל אלא ליוס ולילה (20) וחלק לא יהיה לך בחוכם. אף צציוה (ספרי לך יהיה. בארבי עקיבאולמד סומיף לך סכמוב סויס אמרם שאינו ממריח לעולם: אף סבכור נאכל לשני ימים ולילה אחד (זבחים נו. ספרי קיח): לכסנים לנשיסם ולבניסם ולעבדיסם לשני ימים ולילם אתד עולם. כרת ברית עם אסרן בדבר סבריא ומתקיים ומבריא (13) כחזה החנופה וכשוק הימין. של שלמיס שנאכליס כללס במחלס וכללס במוף ופרט באמלע (שס): ברית מלח

אם אחרים (שם): בדית מלח. כברים סכרוםה למלם

ליט):

څڼږن: אָל־צָּהֶל מוֹעָד לְשָׁאַה הַשְׁאַ לְמִשְׁכּן וִמְנָא לְקַבָּלָא חוֹבָא أزي زكال أن الأن الأن الأبارة الألا الألام الأناه الأنابة الألام

देवंद्रोदाः

meeting, lest they bear sin, and die. Israel shall not come nigh the tent of And henceforth the children of

خُدُرُ نَهُلَهُم كُهِ نَئْلَكُ لِللَّهُ لَلَاكُ اللَّهُ لَا يَعْدُ שמש מולם לירניילם יליוף ق كِنَارً מَنَظِٰ إِلَيْكَ إِلَيْكَ يَشِهِو يَنَائِكُ

ÄΠĢŢΧ: יבְגוֹ בְנֵג וֹמִּבְאֵלְ לֵא זְטִׁסְנוּוֹ שוביהון קים עלם לדביכון מַהְבּן וֹמִלֹא וֹאִנוּן וֹפַבּׁקוּן וְעְבֶּר תַקֵּוֹי הוֹגֹא אָת־עֲבֹרַת וִיפְּלְחוּו לֵינָאֵי אָנּוּן יָת פּוּלְחַוֹ

children of Israel they shall have no your generations, and among the be a statute for ever throughout they shall bear their iniquity; it shall service of the tent of meeting, and But the Levites alone shall do the

נְנְחֲלֵנְ נָחֲלֶבֵי: (פּ) לְנְים בּעוּבְ בֹּנָג וֹמִּבְאָכ לָאָ לְלְנִיִּם לְנָּוֹדְלְיַע מַּלְ_כֹּן אָמָּוֹבִינִי +ב יָרִימוּ לְיהֹוְהֹ הְרִּימִׁה נְתָּהִי چ، אָנוַ_מֹגְּמָּׁר בַּׁדִּיּ_ וֹמָּבַאָר אָׁמָּר

לָא וַשְׁסְנוּן אַהְסְנָא: אַמבית לְחוֹן בְּגוֹ בְּנִי וִשְּׁרָצִּל נְיבִינִ לְלֵוֹאֵי לְאַּחְסְּלָּאִ מָּלְ כֵּוֹ LidLaul Zio ii sdiaids אָבו וֹנו מֹהֹמָּב בֹּנוּ וֹמִּבֹאַכ

inheritance.' children of Israel they shall have no I have said unto them: Among the Levites for an inheritance; therefore unto the LORD, I have given to the Israel, which they set apart as a gift For the tithe of the children of

inheritance.

(יז) וַיְדַבֶּר יְחֹנֶח אֶל־מֹשֶׁח לֵאמְר:

ומבול ון עם משה למומר:

shall set apart of it a gift for the them for your inheritance, then ye tithe which I have given you from ye take of the children of Israel the Levites, and say unto them: When Moreover thou shalt speak unto the

And the LORD spoke unto Moses,

LORD, even a tithe of the tithe.

בּהְמֵּב בּוֹ עַנִבּהַ בּּהָ נהַבמֹמָם מִמָּנּוֹ הְרוּמָת יְהוֹה לשֿנ. לַכִּם מִאִּטִּם בּוּשַׁלַעַבַיב אֶת⁻הַמַּעַשֶּׁר ÄÄ∟ ¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
¾
<p لْمُحِينَجُنْكَ فَلَقَدِي لَمُمَلِّقَ لَمُعَا جَرَامُ، فَمَخْرِج أَنْدَمُكُ

בום וו מהמבא מו מהמבא: וְתַפְּרְשוּוֹן מִנֵּיה אַפְּרָשוּוָהָא **اے د**لا מנענו באַטַסֿנטכנו וֹמִּבֹאָכְ וֹט מֹמֹמִבֹּא בּוּנַבֹּוּט להון צבי הסבון מן בָּנֵי

and as the fulness of the wine-press. were the corn of the threshing-floor, be reckoned unto you, as though it And the gift which ye set apart shall

מִן־תַּגְּהֶן וְכְמָלְאָה מִן־תַּיֶּקֶב: לי וֹנִטְאָב לַכֵּם שַּׁרוּמַהָּבָם בַּדְּגָן

מו מההבשא: בַּהְבוּבֹא מוֹ אִבְּבֹא וּכִמֹלְאָנֹא أنفقة ح إحبا هفتهبفحبا

gift which is set apart unto the Israel; and thereof ye shall give the which ye receive of the children of unto the LORD of all your tithes, Thus ye also shall set apart a gift

LORD to Aaron the priest.

87

Lτ

57

77

שׁבַּשְׁנִי מִאָּט בּוֹנֹ וֹמִּבֹאָץ וּנִיטַשַּׁם 85 יְהוְה מִכֹּל מַעְשְׁרָהִיבֶּם אֲשֶׁרַ בן סְרַימוּ גַם־צַּמָם הָרוּטָת

בוולא: نحتا: אַפֿרַמִּנִיטְאַ בֿבַרַם ממני אַנד מְרוּמָנו יְהוֹה לְאַהַרְן אַפֿבֿאָנטאַ בֿבֿם QC4 uėLaul يالا أنائلا

סורים מגשת אליסם:

שיפריש ממנו מרומת מעשר (קפרי שם): (24) אשר ירימו לה׳ הרומה. סכמוב קרלו מרומס עד

מרומת מעשר שלכם אפורה לורים ולממאים וחייבין עליה ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן.

מפירה שמפר מלכו של עולם: לכלע סוא וכן (זכרים יד, י) יקבי סמלך סוא ים אוקיינום סוא סבור שלפני סגת שסיין יורד לתוכו וכל לשון יקב תפירת סיקבים: מלאה. לשון בישול מבואס שנממלאמ: יקב. וכמלאה מן היקב. כמרומת מירוש וילסר סניעלת מן (ES) והם. הלויס ישאו עונס של ישראל שעליסם להוהיר מיחה וחומש כחרומה גדולה שנקראת ראשית דגן מן הגורן:

מלצמו ממנו: שׁׁבוּמָׁע יִּדְוְּעׁ מִכְּּלְ_חֵלְבְּוּ אֵשׁ - כֵּלְ אַפּּרָשִׁינִא צַּוָרָם וֹנְ מִכָּל מפַלְ מַשְּׁנְשׁיִם שַּׁנְרֵנתוּ אֵשׁ פֿלְ_ מפַלְ מַשַּׁנִשׁׁכִוּן שַפּּבְּמֵוּ נִע

שופְּרוה וָת קוּדְשֵׁיה מִנֵּיה:

thereof out of it. thereof, even the hallowed part unto the LORD, of all the best set apart all of that which is due Out of all that is given you ye shall

כֹטַבוּאַט צַבוֹן וֹכִטַבוּאַט וֹפֿב: חלבו ממני ונטמד ללוים וֹאִמֹנִיםׁ אַנְיֵים בּנִינִגמִכֹּם אָנַרַ וכֹתֹלְלָע מִתְּגַּבעיא: XĻĻX מופבוע מנוע ווטטמוכ לבון בַאַפַּרַשִּוּטַכוּן

the tent of meeting. reward in return for your service in and your households; for it is your And ye may eat it in every place, ye increase of the wine-press.

the threshing-floor, and as the

unto the Levites as the increase of

When ye set apart the best thereof

Therefore thou shalt say unto them:

from it, then it shall be counted

でではない ٨٥٠١ בולף עלבקטטם קאָהל מוֹעֶר: יבויקלם בי־שַּבָר הואַ לַבָּם וּאַכֹּלְטַּׁם אָעוָ בַּבַּלְ ַמַלְוָם אַטַּם

עַתְלְלֵוּ וְלָאָ עַמְוּעוּ: (פּ)

ڰ۪ڷ۩ڮؙڂؘؠ

ÜÜEL

7算数:

وطامره كيالاباها

קמותון: کا، שָׁמֹא וֹלָא שַׁלַבּּלִוּן הַּלְוִיִּר שוִלָּא

خربا نتخك هنخنائربا خمهوا

וֹאָלָה בַּשִׁיכוּן אָבוּ אַנָרָא בוּאַ

נמולגנו זמוש ללג אַמר אַשוּו

children of Israel, that ye die not.' not profane the holy things of the from it the best thereof; and ye shall of it, seeing that ye have set apart And ye shall bear no sin by reason

.702 sgnd no waltard bng e41 The Haftara is I Samuel 11:14 - 12:22 on page 192. On Rosh Hodesh, Maftir is Numbers 28:9 - 15 on page

هَلَالًا كَعَرَٰل:

خيريد: מממ נודבר יהוֹה אַל־מֹשֶׁה וָאֵלְ־ ימִלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה וִּעָם צַּהַרֹן

and unto Aaron, saying: And the LORD spoke unto Moses

XIX

тξ

67

מום אַשֶּׁר לא־עְּלָה עָלֵיהָ עָל: אַרְמָּה הְמִימָּה אַשֶּׁר אֵין־בָּה שׁלְמָהָא דְּלִיח בַּה מוּמָא דְּלָא هِٰذِٰ٦٢ قِرْب ء بُلائِن جُهْرِد يَقِدا هُمْ فِرْدُ جُقْدَةِد فَوْدِد فَوْدِ فَوْدِ نَهْدِهُمْ , אָמְר חָקַּת הַמּוֹרֶה אֲשֶׁר צְנָה דָא מָיִרָת אוֹרָיָתְא דְּפַּקּיר יִי

סְלֵיק עֲלַה נִירֶא: נוסבון לף הורקא סמוקקא

upon which never came yoke. faultless, wherein is no blemish, and that they bring thee a red heifer, Speak unto the children of Israel, the LORD hath commanded, saying: This is the statute of the law which

בהרימכם את חלבו ממנו. למתר שתרימו גדולה וימזור ויפרים מרומת מעשר (ספרי קכה): לכיך לספרים סלוי מן המעשר ממלה אמד מממשים למרומה (22) ולא חשאו עליו חשא וגור. הא אם לא מל המרימו משאו וקבל מעשרומיו קודס שיעול כסן מרומס גדולס מן סכרי (צב) בכל מקום. אפילו בביח סקברוח (שס): במרומה גדולה הכמוב מדבר שמה הקדים לוי מה הכהן בכרי מה של ישרמל מולין מף של לוי מולין (שם קכב): מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת ה׳. ומיקניסס מרימו גס אמס ממעשר שלכס כי סוא נחלמכס: (82) כן חרימו גם אחם. כמו שישראל מרימיס מגרנס בחבואה גרן. לישראל שלא מאמר היאיל וקראו הכמוב

מרומת מעשר ממנו: ונחשב. המותר ללוים תולין גמורין:

יכול יסא כולו אסור מלמוד לומר ונחשב ללוים כחבואת גרן מרומס שנאמר כי אם מעשר בני ישראל אשר ירימו לס'מרומס

(בכונום כו' ב): ממא (יבמות פע): ולא חבוותו. הא אם תחללו תמותו

- וְאָהַהַמּ אִטַה לְפָּּנָיוּ: إتانوره אُرَة هِرَ مِرادِهِ كِلْوَالِيْنِ ﴿ إِنْ قِنْ إِنْ فِي الْمُورِةِ كُرْتِهُ الْأِنْ الْمُعَا بين الله المراهد المراعد المراهد المراهد المراهد المراهد المراهد المراهد المراهد المرا
- Ġ₫Ċ.□: **メ**ロム てにばて **ĢĻĢĿ** באַגבּמִּוּ וְהַיַּבְּה אֶּלְ־נַכַּה פְּנֵיָ نزؤي هُذِهْنُكُ بَوَتِنَا مُنْفُكُ
- والمراقبة المالة المراهبة المر עקה ואָת־בְּשֶׂרָה וְאָת־בְּמֶה שִּׁפְּה וְיָה בִּשְּׂרַה וְיָה דְּמִה וְשְׁנָרְ אָתְ־הַפְּּנֶה לְעִינְיִוּ אָתַ־
- שְׁבַפָּת תַפַּבֶּת: بهٰڙ، بيزڳهُن ليهُڍُ،ك هُر يَابك וְלְקָח תַכְּתָוֹ מָץ צֶּבֶוּ וְצֵּוֹוָב
- נְשְׁמֵא הַכּבוֹן מַּגַ_הַמְּבֶּי: בַּמָּוֹם וֹאַנוֹר יָבָאִ אָּלְ וַנְמִּנוֹנִיר إجڥْه چڼځ٠٠ بَحْيَا إِرْبَا ڇَهُدڙَ
- בַּבְּבֶּי וֹבׁטֹא בֹּמִבוּן בַּמִּנֹם וֹמִמֹא מַּב_ نتهتك ببند نحقه خنئدر فؤنه
- הַמָּאַת הָוֹא: خُتْر_نَشِلُڰُم كِنْ شِكْتُكُ لِحَالِمُ كُثِّر نَكُكُ בְּמְקַוֹם שָהַוֹר וְהָיִהָּה לַעֵּבַה ॰ प्रवृत्त १५६१० स्त्राप्त देखप्रारी וְאָסָףו אַישׁ מְהֹוֹר אֲת אַפֶּר

- ווכוס ותה בדמוהי:
- מַהַּכּוּ וֹמִלֹא מִגַּמִע הַבֹּת וֹמִנֹוּ: באגבגיב ווב. לַפֿבול אַפּּי וופב אֶלְמִּזֶר בְּהַנָּא מִדְּמַה
- מַל אוּכְלַה יוֹבוּר: וויובוע זע שוְבַׁשֹא לַמָּתוְעֹי זֹע בּיַבּוֹעָי זֹע
- לְגוֹ יְבוֹעוֹ הוֹרְתָא: וֹאָטוּבֹא יֹגֹבֿה וַבִּונִ, וֹנִבְמָּ, וופר פֿעולא אַמא באַבוֹא
- עד רַלִישָא: לַמַּמְבוּנִישׁא וּיבוּי מִסְאַב כַּבְּנִיאָ בּמִּבוּע בַּמִּגֹּא וּבְתַּר בַּן וֹיִעּוֹל וגללא לבוְחָוְטִוּ כַּעַׁלֹא נוֹסִטוּוּ
- וובו מְסְאַב עַּד רַמְשָּׁא: במוא ווסטו בשרוה במוא יוְמוְכֵּיד יְתַה יְצַבַּע לְבוּשׁוֹהִי
- 下が: לַמָּמֹבֹא לַמֵּו אַבּׁוּוּטַא עַמּטַא למָאָבוּנֹא פֿאַעַר בַּכּי וּטַביּי ווכונת וּבֿר דַבּי וָת קטמָא

- shall be slain before his face. forth without the camp, and she the priest, and she shall be brought And ye shall give her unto Eleazar
- front of the tent of meeting seven sprinkle of her blood toward the her blood with his finger, and And Eleazar the priest shall take of
- her blood, with her dung, shall be sight; her skin, and her flesh, and And the heifer shall be burnt in his
- burning of the heifer. and cast it into the midst of the cedar-wood, and hyssop, and scarlet, And the priest shall take
- shall be unclean until the even. come into the camp, and the priest in water, and afterward he may clothes, and he shall bathe his flesh Then the priest shall wash his
- until the even. flesh in water, and shall be unclean his clothes in water, and bathe his And he that burneth her shall wash
- purification from sin. Israel for a water of sprinkling; it is a the congregation of the children of clean place, and it shall be kept for them up without the camp in a up the ashes of the heifer, and lay And a man that is clean shall gather
- אלעזר. מנומס נסגן (ספרי שס): אל מחוץ ואמר יבוא אל כממנס: פסולה (ספרי קכג. פרה ב, ה): שמסא ממימה באדמימות שאם היו בה שמי שערות שמורות מוך לשמי ממנות אלא זב ובעל קרי ומנורע (פסחים סו, א): פרס שעשס משס במדבר (במדבר רבס): אדמה חמימה. (ד) (יומא פו, ב): ויקחו אליך. לעולס סיא נקראת על שמך (ב) זאח חקח החורה. לפי שסשמן ומומות סעולס מונין אוחה לפניו. זר שוחע ומלעזר כומס (יוממ מב. מפרי קכג):
- למחנה. מון לשלש ממנומ (יומל קמ, ל. קפרי): ושחש
- אל המחנה. לממנס שכינס שלין ממל משולם כמב בס מקס גוירס סים מלפני פין לך רשות לסרסר אמרים וממכוין ורואס פתמושל סיכל בשעת הואת סדס (יומא שת, א. אם ישראל לומר מס סמלוס סואם ומס טעס יש בס לפיכך (4) אל נוכח פני אהל מועד. עומד במורחו של ירושלים
- ושמא הכהן עד הערב. קרקקוולרשקווממא עד קערנ

בְּתוֹכֶם לְחָׁאַת עוֹלֶם: لْلَانُكِٰكِ كِكُثِّرَ نَهُلُهُم لُمَيِّكُ لَكُلِّكُ لَالَّال ישראל אָת־בְּגִּיְיוּ וְשָׁמֵא עַּדִּידִיעִי אָתִיקי וְכִבְּט הָאִסְּף אָת־אָפָּר הַפְּּרָהֹ

וֹמְמָא מִבְעָּנו יָמִום: " עַנְּיָנְהָּ בְּּמִיִּע לְכְּלְ_יָנְפְּׁהָהְ אָבְיִם בַּוֹלְעַבְ בַּמִּיִּטְאַ לְכָּלְ נַבְּּהָאָ

עַּמְּבוּגִּג לָאָ וֹמְעַב: نَكُمَاهُ لَا يُشَرِّرُهُ، بَدَيْرِهِ ובֿוָם עַמָּבוּמֹן וֹסִבַּעַ וֹאִם גַאָּ הוא והחשא־בו ביום השלישי

מוד שַּׁמְאָתוּ בְּוּ: נְבְּה לֹאֹ־זְרָק עְּלְיוֹ טְמָא יִהְיֶּה עַנָּפָּשׁ עַנִּשְׁרָאָלִ כִּיְ מֶנִּי משְכַּן יְהוָה שִּמֵּא וַנְכְּרְתָּה ַ אַאָּמוּריַנְמוּת וְלַא יִתְּטַשָּׁא אָת־ בְּלְרַתַנְּגָּעַ בְּנָנֵית בְּנֶפְשָׁ תְאָרָם כְּלְ דְּיִקְרַב בְּנִירָא בְּנִפְּשָׁא

<u>'</u>α'ם: لْحُرِ_هُمُّلِ فَهِلْحِ نَمْفُهِ مَخَمْلًا אַט בַּשוּבֶׁב אַבָּם כַּגַיִּנְמָנִי בַּא אַנְבוּטֹא אָנָה אָבָר וֹמִנִי

פֿטֿיל עַלְיִו שָּמָא הָוּא: יי וְכַלְ כִּלְוּ פִּׁעְוּעַ אַמֶּר אֵּגוֹ_גֹּמִיג וָכֹלְ מָאוֹ גַּעַסֹּב פִּטִיתַ גַּלְנִי

> ביניהון לקים עלם: نهُدُهُد بذُنْ بِدَدْهِ كَانَاتِهُ دُنَاتِهُ دُنا מֹסֹאַר מֹּג נַמֹמָא וּטַּבוּ, כַבַּנוּ, בעובלא וט לבומוני ויהי

> درخرا: בּאַנֹאָא וֹנִנוּ מִסְאַב אָבֹּהֹא

שְׁבִינְאָה לָא וֹדְבֶּי: ばくいばダビ יבי וֹאָם לָא יבּי הַּלְוָנִי, הַלִיהָאָה וּבִיוֹמָא שָׁבִיעַאָר #CIT!

מְסְאַב וְהֵוּ מוֹד סְאוּבְתֵּיה בַּיה: אַבֿיוּקא לָא אָזְדָּרִיקוּ עַלְּיִדָּיִ אָלָהָא עַעוּאַ מִּוֹהְעָבָאָן אָנוּ מִי נְישׁ מַשְּׁכְּנָא בַּינִ סַאָּיב וְיִשְׁמַיצִי באַנאָא בימות ולא יַבי עַלוהי

מְבְּמָא וְיִמְין: וְבְלְ גְּבְמַמְמְבְּנָא יְהֵי מְסְאָב בְּמָמֶבּוֹא בְּלְ דְּעְלֵילִ לְתַּמְּבִּוֹא

מגופת שְּיִע מַפַּף צַּלְוֹהִי מְסָצִבּ

statute for ever. sojourneth among them, for a and unto the stranger that shall be unto the children of Israel, be unclean until the even; and it the heifer shall wash his clothes, and And he that gathereth the ashes of

seven days; man's dead body, shall be unclean He that toucheth the dead, even any

he shall not be clean. the third day and the seventh day, clean; but if he purify not himself the seventh day, and he shall be therewith on the third day and on the same shall purify himself

uncleanness is yet upon him. him, he shall be unclean; his sprinkling was not dashed against from Israel; because the water of Lord—that soul shall be cut off defiled the tabernacle of the and purifieth not himself—he hath the body of any man that is dead, Whosoever toucheth the dead, even

the tent, shall be unclean seven days. the tent, and every thing that is in a tent, every one that cometh into This is the law: when a man dieth in

Þι

unclean. no covering close-bound upon it, is And every open vessel, which hath

מחד נמן בסר סמשמס וממד מממלק לכל סמשמרום וממד נמן מנמום (ל, ב): והגיה מחוץ למחגה. לשלשה חלקים מחחלקת הכחוב חטאח לומר שהיא כקדשים להאחר בהנאה (ספרי שם.

חשאת הוא. קשול טמוי כפשומו ולפי סלכוטיו לכשם מבן בי (וכרים ב, ד) לידום מת קרנום סגוים לשון וריקם: פרסג, יא): למי גדה. למי סויים כמו (איכסג, נג) וידו סכמוב שנאמר וסימס לעדת בני ישראל למשמרת (מפרי קכד. מחרום מקדשין הימנה ווה שבחיל נמון למשמרם מגוירם וכל הלכיכין להעהר ווה שבהר המשחה כהנים גדולים לפרות במיל זה של משמרום היה מוך לעורה לימול ממנו בני העיירום

(בו) הוא יתחשא בו. נלפר הפרה (מ"ל הוה):

(1) כל הבא אל האהל. נעוז שהמת נתוכו: ושביעי: עוד שמאחו בו. אף על פי שמבל: די שמא. אס נכנק לעורס אפילו בעבילס בלא סואת שלישי דבר מתר בנפש זו רביעית דס (תולין עב, ה): אח משכן נפש בסמס שלין עומלמס לריכס סולס (ולל עומלת שבעס) במת בנפש. ולי זה מת של נפש הלדם להוליה

;¤.□: אַבְם אַנְ בַלְעַבְּר וֹסְמֵא מִבְעָּנִי בַּנְרָמָא גַּאָנְמָא אַנְ בַעַבְּרָא וְבִי ³¹ בַּחַלְלְ_חַנֶּר אַנְ בַמְּנו אָנִ בְמֶנו אָנִ בְמֶנוֹ אָנִ בְמָנוֹא אַנִּ וכָג אָהָּב יִנְּה הַּגְ פֹּדָּוֹ נַיּהְּבָּנִי וֹכֹּגְ בִּוֹלֵנִד הַגְ אָפָּוּ נַלִּגָא

בְּטַמְאָע וֹלְעָוֹ הַבְּיָנוּ מָנִם עַנִּים נִפִּיבָּע עַמְּטָא וֹנִמָּוּוּ הַּבְנָעִי

בְּחַלְּלְ אָוְ בַמֵּת אָוְ בַּמֶּת אָוְ בַּמֶּבֶר: קיו־שָׁם וְעַל־הַנּגַעַ בַּעָּצָם אָוֹ خُر_ں خُرے لَاہُے۔ لِائْفُمُلِي كُمُّلِ מיי טְּדוֹר וְהַזְּהָ עַל הָאָהֶל וְעַל لْكُوِّكِ مُبَادِ لَمُكَرَّحِ فَقَالِ مُنهَ لَنَوْدَ مُنابِحُمُ لَنَمُونِم خُمَنَّمُ

لَلْمُنَاءُ خَوْلُتُ لُمُثِلًا خُوْلُتًا: בּוֹנִם עַמּּבׁוּמָּג וֹכֹפֿלֹם בֹּלִבַוֹנ ـ עَهُكِرهُ، بَدُرُبِ لِهُدُنَهُ، لَنَاهُهِږ וְהִנְּה הַשְּׁהֹר עַל־הַשְּׁמֵא בַּיָּוֹם

שָׁמֵא הִוּא: שַּׁמֵא מֵי נְדְּה לֹא־וֹרָק עְּלְיוּ סַצִּיִב מֵי צַּדְיוּהָא לֹא אָזְדְּרִיקוּ הַפְּהָל פִּי אָת־מִקְבַּשׁ יִהנְיה ॰॰ १६८७५ एड्डिक एए।४ दर्गि וֹאָנְהָ אַהַּבוֹם בּוֹהְלָאִ וֹלַאָּ וֹטַׁנַהָּא

בְּמֵּג עַנִּגַיה וְמְּמָא עַּר־הַעָּעָרָ: מֶר הַנְּדְיוּ וְהַנָּעָ וְהְיְמָה לְהָם לְהָפָת עּיֹלָם יַּעַיּוָה

מַסְאַב מִבֹּהָא וומָון:

מׁג מַבּוּמַ לְמָאוֹ:

או בקטילא או בָמִיהָא אוֹ בבוו שמו ומכ בוטבר בנומא וֹמֹל כֹּל מִנֹיֹא וֹמֹל נַפֹּמִשׁיַא לבר דבי וידי על משבנא

ווֹבׁכֹּו בֹבֹמֹמֹא: נוגבת לבושוהו ונסחו במוא けいひと שׁלִיתֹאָר וּבִיוָתֹא מֻבִּיתֹאָר וֹנִבׁי בַּכְיָא מַלְ מִסְאַבָּא בַּיוֹמָא

עַלוֹהִי מְסָאַב הוּא: לַנְילָא אָבוּ זְנִי מַלַנְּאָא בּּוֹנִ וְיִשְׁהַצְיִ אֲנְהֵא עַרוּאַ מִּנּוֹ וּנִּבַר דְּיִסְמָאַב וָלָא יַבִּי עֲלַוּהי

מְסְאַב מַּג בַמְמַאַ: יוֹנוֹלַנַד לֹמֵו אַבֿוּוּטָא וֹנִינ מו אַבווטא וֹהַבֿה לְבוּחָוִנִיוּ וטבי לבון ללום גלם ובמבי

> be unclean seven days. or a bone of a man, or a grave, shall sword, or one that dieth of himself, toucheth one that is slain with a And whosoever in the open field

water shall be put thereto in a vessel. purification from sin, and running of the ashes of the burning of the And for the unclean they shall take

the dead, or the grave. touched the bone, or the slain, or that were there, and upon him that all the vessels, and upon the persons sprinkle it upon the tent, and upon hyssop, and dip it in the water, and And a clean person shall take

81

himself in water, and shall be clean he shall wash his clothes, and bathe seventh day he shall purify him; and and on the seventh day; and on the upon the unclean on the third day, And the clean person shall sprinkle

been dashed against him: he is the water of sprinkling hath not defiled the sanctuary of the LORD; of the assembly, because he hath soul shall be cut off from the midst and shall not purify himself, that But the man that shall be unclean,

until even. water of sprinkling shall be unclean his clothes; and he that toucheth the the water of sprinkling shall wash unto them; and he that sprinkleth And it shall be a perpetual statute

עברי וכן (בראשית ל, ח) נפחולי אלסיס נפחלתי נחחברתי עס מסור (שס כת. ספרי קכו): פחיל. לשון מתובר בלשון פמולה עליו יפה בחבור עמה הוה הה הם יש למיד פחיל עליו מלבל טומאה מגבו אלא מסוכו לפיכך אם אין מגופה למידמו (פון) וכל כלי פחוח. זכלי מרק הכמוז מדזר שמין

קכו) לרבות גולל ודופק ופשומו על פני השדה שאין שם אהל (16) על פני השדה. רלומינו דרשו (מולין על, מ פפרי

> (02) ואיש אשר ישמא וגרי. אס נאמר מקדש למס נאמר (19) וחמאו ביום השביעי. הוא גמר מהרמו (קפרי): מממק המת שם בנגיעה:

> שיעור סומס: והנגע וגרי ישמא. ומין מעון כצום בגדיס: שסוליאו בלשון מום לומר לך שאינן מטמאין עד שיסא בהן מומאה המורה לממא בגדים שעליו מה שאין כן בנוגע ווה יד, א) שהמוה עהור ווה בא ללמד שהנושא מי העאת עמא (12) ומזה מי הנדה. רצומינו אמרו (נדס ע. יומא משכן כו' כדלימל בשבועות (מו, ב):

لَمْ لَا لا ﴿ وَ ﴾ וְחַנְּפֶּׁמְ חַנְּנְעָתְ הַמְּמְאֵ מָּדְ מְסָאַבְ נָאָנָשְ דְּנִקְרַבְ בָּיָה יְחַיִּ

מבים נשפבר שֶם: ווֹמֹב בֹאֹם בֹּלִבוֹת וּטֹּמִט מִם מְדְבָּרְצְּןְ בַּחָבֶשׁ הֶרִאשׁוֹן לַעַּרָבָּרָא וֹיּבָאוּ בְּנִיּיִמְבְאַל בָּלְבְנְמִּבַוֹ וֹאֲתוּ בְּנִי יִמְּבָאַל כָּלְ כִּנְמִּתַאַ

מַל־מֹשֶׁר וְעִלְּלְ־אַנְּוֹרְוֹ: ֿ נְלֵאְ עֵּנִים לְמָּבְׁעִ נִיפַּׁעַבְּעִּ נְלָאִ עַנִּעִ מִּנָאִ לְבְּנָהְשִׁאִּ

خظتر نبيت: לְאַקְּוְר וֹלְנִי לִוֹהֹנִי בֹּלִוֹת אַנוֹונִי לְמִוּמִר לְוֹי בַּמִּיטִׂא בֹּמִיִּטֹּא נַנְרֶב הַעָּטֶם עִם־מֹשֶׁה נַיֹּאִקְרָוּ וּנְצָא עַמָּא עָם מֹשֶׁה נַאֲמָרוּ

אַבּוֹשׁבוּ וּבְעִיבוֹנוּ: אָל־הַמִּיְבְּבֶּר הַזָּיָּה לְמָוּת שְּׁם לִעַּרְבְּרָא הָדֵין לִמְמָה הַמָּוֹ ְ וְלְמֵּׁעְ חֲבֵאִטֶּם אֶתְ קְּתָּלְ וְחַנְּוֹתְ וּלְמָּא אֲתִּיחוֹן יָתְ קְּתָּלְא דִּייִ

מַסְאַב מַּג בַמְמָאַ: ּוֹכָּבְ אֶּהֶּבַוֹנִהַ בֹּוְ נַסְּמֵא וֹסְמָא וֹכִבְ בִּוֹלֵבִר בּוֹע מַסְאָבֹא וֹנֵיו

ימוסט שמו מבום ואטפבע לבומאט ווטור המא לבלם ٢٤٢٢

נֹאַטַבְּנִישׁוּ עַל מֹשֶׁה וַעַּלְ

בּאַנוֹא בֿבָם וֹנִי:

אָנֹטְנָא וּבְעִירַנָּא:

unclean until even. soul that toucheth him shall be toucheth shall be unclean; and the And whatsoever the unclean person

buried there. and Miriam died there, and was and the people abode in Kadesh; wilderness of Zin in the first month; whole congregation, came into the And the children of Israel, even the

XX

77

and against Aaron. themselves together against Moses congregation; and they assembled And there was no water for the

Perished before the LORD! had perished when our brethren and spoke, saying: 'Would that we And the people strove with Moses,

wilderness, to die there, we and our assembly of the LORD into this And why have ye brought the

איש שנפלו בעגל וארו הוא הגבוה מכל האילנות ואווב נמוך ושרף את הפרה. כשם שושרף סעגל: נעשית עבודה זו על ידו שלין קמיגור נעשה בניגור (ר"ה כו, הסכן שסוה כסן לעשות העגל ולפי שהסכן עשה הת העגל לה אל אלעזר הכהן. כשם שנקהלו על מול שמיס: לממומס: לא עלה עליה עול. כשס שפרקו מעליסס ממימים ונעשו בו בעלי מומין מבא זו ומכפר עליסס וימורו כמולע שסמעא קרוי אדוס: חמימה. על שס ישראל שסיו מקמ מ): אדמה. על שם (ישעיה מ, ימ) מס ימדימו אמו ומקנמ הלואה כך מבא פרה ומכפר על העגל (מנמומא אדמה. משל לבן שפחס שמייף פלמין של מלך אמרו מבא נומי סוסב לעגל משלסס כך יבילו זו לכפרס משלסס: פרה ויקחו אליך. משלסס כשס שסס פרקו סדרשן חסו: וסלכומים. ומדרש אגדס סעמקמי מיפודו של רבי משס וסנוגע בו אב הטומאה ומטמא אדם זהו פירושה לפי משמעה עד הערב. וכל אשר יגע בו. השמה הוה שנעמה והולעה ויהכפר לו: רמושמרה. כמו שפשע העגל שמור (77)

על פני המים וגוי. כך ולקחו לממא מעפר שריפת החמאת סעופקין בס וכשם שנמסרו באפרו שנאמר (שמוח לב, כ) ויור א). וכשם שהעגל מממא כל העופקין בו כך פרה מממאה כל מכאן למדנו שהמת אבי אבות העומאה שנאמר (שמותלב,לד) וביום פקדיופקדמיוגוי (סנהדרין קב, במם ישמה: והופש הנגעה. בו בשמה מם: השמא לדורום לפורענים שהין לך פקודם שהין בה מפקודם העגל

ada: מעלה (שם) ובאהרן נאמר (במדבר לג, לח) על פי ה' באלה ממס ומפני מס לא נאמר בס על פי ס' שאינו דרך כבוד של מכפרם (מ"ק כם, מ): וחמה שם מרים. מף סימ בנשיקס מכפרין (ס"א כמו שפרה אדומה מכפרת) אף מימת לדיקים נקמכס מימת מכיס לפרשת פרס אדומס לומר לך מס קרצנות ואלו פרשו למייס (מנמומא יד): וחמה שם מרים. למק כל העדה. עדס סשלמס שכבר ממו ממי מדבר

סבאר בוכות מרים (מענית ט, א): (ג) ולא היה מים לעדה. מכלן שכל מישנה היה להם

מכולס סימן שהגבוס שנחגאס וחמא ישפיל את עלמו כאורב שאם כן סיס לו לסנקד בגוע (בחולס): דבר סום כמו במימם לחינו ולם ימכן לפרשו כשממו לחינו ארץ ואזוב ושני חולעה. ג'מינין סללו כנגד שלשת אלפי אחינו בדבר למד שמיחת למא מגונס ממנס: בגוע. שם (3) ולו גוענו. סלואי שגוענו: בגוע אחינו. במיחח

نَرْهُا لَلَهِبَا بَمْنَا هَٰنَا كِهُفَيَنَ: בַזְּהַ לַאַוּ מְקַּוֹם זָרַע וּהְאָּנָה לבמונגל ומֹנֹא בוש למֹמִשׁ:: ica ist 4x util instil בְבַּיה בְּשָׁר לָא אָתַר בְּשָׁר לְבֵּית לְאִינִאָּר יְנִינָא לְאַנִירָא בִּימָא וַלְמָא אַפֿוַלַטוּנָא מִמָּאָרַוִם

water to drink.' pomegranates; neither is there any seed, or of figs, or of vines, or of unto this evil place? it is no place of come up out of Egypt, to bring us in And wherefore have ye made us to

هُجْرَيْكُم: (ھ) מּלְ שׁנִינִם נַיּבָא כֹבוִאַ יִּנִפֿרִי מִלְ אַפּּיחִין וֹאִהָּנְלִי אֶלַבְּעַעַעְ אִנֵילַךְ מִנְמָּב זֹוּפְּלֵוּ מִינִיבֹּץ כְטַּבַת מַמִּבֹּן זִמְנָא رَبْحَكُمْ مَاضِّدَ بِعِيدًا مَجِيرٌ مَجِبَرًا بِعِمَا مَضِدًا مِن جَيَاهً

of the LORD appeared unto them. fell upon their faces; and the glory the door of the tent of meeting, and the presence of the assembly unto And Moses and Aaron went from

And the LORD spoke unto Moses,

:gaiyss

שלישי ניְדַבֶּר יְהֹנֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

ימַלֵּיל וְיָ מִם מִמֶּּה לְמֵימַר:

וֹלִעַן מֵימָיו וְהוֹצֵאִלָּ לְבָהַם מַּוֹם וֹבַבַנְטֵּׁם אֶבְבַנַפָּבָת לְתָּנִנִינִם 8 הְעַּרְה צַּמְּה וְצַּהֲרָן צִּהִידְי 8 קַּח אָת־הַמַּמֶּה וְהַקְהֵל אָת־

בָּבְירָרוּן: מו כּיפָא וֹתַמְּבֵי יָת בְּנִמְּהָא וֹיִת לימין מוהי וְתַפּיק לְהוֹן מִיָּא יהמקלרון עם ביפא לעיניהון בּוֹמִטֹא אַטֹּ וֹאַבַּרוֹ אָּטִוּיִּ סב ית חוטרא וכנוש יח

and their cattle drink.' thou shalt give the congregation to them water out of the rock; so its water; and thou shalt bring forth before their eyes, that it give forth brother, and speak ye unto the rock congregation, thou, and Aaron thy Take the rod, and assemble the

יְהְוָה כַּאֲשֶׁר צִּוְהוּ: פּ ניקַח מֹשֶׁה אָת־הַפַּמֶּה מִלְפָּנֵי וּנְסִיב מֹשֶׁה יָת חוּשְׂרָא מִן וֹאָנוַ_בֹּהֹנִבֶּם:

מן הַפְּלַת וְהִשְּׁלִיתָ אָּע הַבְּבֶּר

פֿבריה:

commanded him. before the LORD, as He And Moses took the rod from OI

הַנְּה נוֹצֶיא לְכֶם מֶיִם: שִׁמְעִיּרָגִאַ הַמִּלְיִם הַמָּן־הַמָּלַעַ " אֶלְ־פְּנֵרְ תַּסְּלֵע וַיָּאִמֶּר לְהָם לִקְּדָם כִּיפָא וַאֲמֵר לְחִוֹן שְׁמַעִּי تَظَيْطِ مِهُلِد لَهَٰتَدُا هُنَا يَظُنُاح

נפיק קכון מיָא: להן סְרְבְנִיִּא שַׁמִּן בִּיפָא חַבֵּין וּכְנַשׁוּ מֹשֶׁה וְאַהַרֹן יָת קְהָלָא

water out of this rock?' ye rebels; are we to bring you forth and he said unto them: 'Hear now, assembly together before the rock, And Moses and Aaron gathered the

نْجَمْرَتُם: (۵) ζίŒ ĹĊſロ تقشف עַפָּלָת בְּעַמֶּעוּ פַּגַּמְנִים נַיִּגְאִי בִּיפָא בְּחִיִּטְרִיה מַרְמֵּן יִמְּנִוֹ וַנְּבֶם מֹשֶּׁה אָת־יָדוֹ וַיַּדְ אָת־

בְּנְשְׁמֵא יִבְּעִירָוֹ: וּנֹפֿלוּ מֹגֹא סֿגּּגאָג וּאַטֹגאַנ וְאָבוים מֹשֶׁה יָת יָדִיה וּמָהָא יָת

their cattle. and the congregation drank, and and water came forth abundantly, smote the rock with his rod twice; And Moses lifted up his hand, and

(8) ואח בעירם. מכאן שמם הקצ"ה על ממונס של ישראל שומים מורים את מוריהם המן הפלע הזה שלא נלמוינו עליו

שלע מוליאו לנו מיס לכך אמר לסס המוריס שרבניס לשון יוני והכהו: את המרובה (שם): (במד"ר. מנמומא ע):

כשנפחלק הבאר והיו ישראל אומרים להם מה לכם מאיוה שנאמר (שמום יו, ו) והכים בלור ונודמן להם אוחו שלע שלא הוי מכירין אותו לפי שהלך הסלע וישב לו בין הסלעים . אל סלע אתר ולא הוציא אמרו שמא זריך להכותו כבראשונה המן הסלע הזה נוציא. לפי שלא לוה המקום להכומו אלא ודברחם אל הקלע והמה דברו (OI) ויקהלו וגר. זה אחד מן המקומות שהחייק מועט (II) פעמים. לפי שבראשונה לא הוציא אלא טיפין לפי נוליא לכס מיס (שם):

ڠڔ_ڽڠڎ؇ۼۿڔۦڋڽ؞ڔڿڡ؞ לَجُا לِمُ مِكِنَمُو مُلَا تَوَلَّامُ ثَيُنَا جَدًا كُمْ مَقِدًا بِنَ قُولِمُ خْلِكُك بَهْدَ، خُمْدَدُ، خُدْرُ، نَهْلُ يُخْرُ خُكَلُهُ مِنْ خُمْدَدُ، خُدْدُ نَهُلُ يُخْرُ ··· אַבַוֹן זַמַּן באַבבאַבאַבאַבה בָּי בַלָּן בַּלָא בַנמֹנִטוּן בַּמִנִמִּנִי

ta: (a) בְּנֵי יִשְׁרָאֵלְ אָט יִרְיְנְיִנִי נִיפְּבֵרָתְ הַּבְּנִאָרְ בָּנִים וֹנִ וֹאִנִיםִנָּתְ

בַשַּׁלְאָב אַמֶּב מִבְּאָבוני: نْشِلْهُمْ هَنَّا نُلِّمْنُ هُلَا خُمْ ۗ هُلِيكَ نَشِلُهُمْ هَنْ يُلَمْنُ يُلَا خُمْ هُمْ صُرْحًا ۗ هُدُنَا خِنا هُمَالَ هُنَانِ ۗ خُزِنا مَرْجُهُ يَهُدُنَا جَدِرًا هُمَا נישְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָבֶים מִקְּדֵישׁ וּשְׁלַח מִשֶּׁה אָזְּנַּדִּין מֵרְקַם

מֹגַבוֹם וֹבְאָּבְשׁנוּ: בְּמִגְּבוֹם נְמָנִם בַבְּנִם נִגְּבַמִּ בְנָנִ ניַרְדָוּ אֲבֹתַינוּ מִצְלַיְמָה נַנָּשֶׁב

نظكناك: וֹטִנָּע אָלַטְׁנִוּ לַלַבְתָה מֹּגַר לַבֶּע י וּיִשְׁלַע מַלְאָב וּיִּצְאָנוּ מִמָּצְלִים נוֹגֹמֹל אָבְינְעוֹנְעוֹ נִיֹמְלֵּמ לַבְנִי וֹגַּבְּנִיֹּא

בבון לְאַבְשָׁא בִיהַבִּית לְהַוּן: וַנְאָמֶר יְהֹוְהֹ אֶלְ־מֹשֶׁה וְאֶלְ וַאֲמֶר יִיְ לְמִשֶּׁה וּלְאַהַרֹּן

- מַבוּבַּע אַאָּבַבְבַבוּ אַנּוּן מֵּג מַבּוּטַא צַּוֹבוּ בַנוּג

מַלְטָא דַאַשְׁכַחַהָּאָ:

וֹבְאֶּבֹבֹעַנֹא: סֿנּיאָן וֹאַבְאָיְחָהּ כַּלָּאָ טִּגָּבָאָּי בְּמִגִּבוֹם אַבַרַהַנַגַא למצַרַיִם

: خانیٰں ن ユレロメ さしざロ ĻĖĠΦL נאפַֿלגא ממגרנים נרא אַנוונא אַלוִעֿגא は人名(2)

> and which I have given them.' not bring this assembly into the children of Israel, therefore ye shall Me, to sanctify Me in the eyes of the Aaron: 'Because ye believed not in And the LORD said unto Moses and

sanctified in them. with the LORD, and He was where the children of Israel strove These are the waters of Meribah,

befallen us; knowest all the travail that hath Thus saith thy brother Israel: Thou Kadesh unto the king of Edom: And Moses sent messengers from

with us, and our fathers; time; and the Egyptians dealt ill Egypt, and we dwelt in Egypt a long how our fathers went down into

thy border. Kadesh, a city in the uttermost of Egypt; and, behold, we are in angel, and brought us forth out of He heard our voice, and sent an and when we cried unto the LORD,

91

ג, יד) לכן נשבעתי לבית עלי נשבע בקפילה שלא ירבו בתפלה (מדרש אגדס): לכן לא חביאו. נשנועס כמו (שמואל-א ומינו לריך לפרנסה מקיים דבורו של מקום קל ומומר מנו לעיני העדה ואומרים מה קלע זה שאינו מדבר ואינו שומע להקדישני. שאילו דברמס אל סקלע וסוליא סיימי מקודש כל ישראל לא משך עליו הכמוב מפני קדוש השם (מנמומא י): קשם מזו אלא לפי שבסמר מסך עליו הכמוב וכאן שבמעמד עון משם ואסרן. וסלא (במדבר יא, כב) סלאן ובקר ישמע ממא זה בלבד היו נכנסין לארך כדי שלא יאמרו עליהם כעון י,ג) בקרובי אקדש (זבמים קעו, ב): גלה הכסוב שאלולי (מהלים סח,לו) נורא אלהים ממקדשיך וכן הוא אומר (ויקרא יען לא האמנתם בי.

בגל במלובחגו פוס יכסוי ומסקדם על סבריום וכן סוס סומר ויקדש בם. שממו משה ואהרן על ידם. שכשהקצ"ה עושה (שמות א, כב) כל סבן סילוד סיאורס משליכוסו (פועס יב, ב): כאו אנעגניני פרעה שמושיען של ישראל לוקה במיס לכך גורו (13) המה מי מריבה. סס סנוכריס נתקוס אחר את אלו על כך (מנמומל ולכל ב):

כי גר יסיס ורעך ועל שנינו סיס אומו סמוב לפורעו (מנמומא שאר דור סמדבר שנגור עליסס שלא יכנסו לארך כך סים (14) אחיך ישראל. מס ראס לסוכיר כאן אחים אלא

סשמר מוב סמומל עליסס וסמילו על יעקב (בראשית רבה פב, מעל אבינו (בראשים לו, ו) וילך אל ארך מפני יעקב אחיו מפני ינ): אחה ידעה אח כל החלאה. לפיכן פירם מניכס אמר לו אחים אנחנו בני אברסס שנאמר לו (בראשים טו, יג)

(acaraa 'E): מכאן שהאבות מלטערים בקבר כשפורענות באה על ישראל (12) וירעו לנו. קבלנו לכות רבות: ולאבותינו,

(ד"ס־ב לו, מז) ויסיו מלעיבים במלאכי האלהים (תנחומא מלאך. זה משה מכאן שהוביאים קרואים מלאכים ואומר כב) סלול קול יעקב שאנו לועקים ונענים (מנחומא בשלח ע): (16) וישמע קלנו. בברכס שברכנו חבינו (ברחשית כז,

نظڭاك: ְנְמֵּנֵלְ נְמְּמָאָנִלְ מַּבְ אֵּמֶּבְנְהַלֹּבְרָ <u>נְסְמֵּגְ</u> לְנְמִּנִּאִ נְלְמָּמָאִלְאִ מַּבְ בְאֵר בְּבֶרְ תַמֶּלֶלְ נֵלֶךְ נֵלֶךְ לְא נְמֶרֹ מִּלִ בְּאִנַהְ מַלְּבָּא נֵינִיל לָא עז בּשְּׁבֶּע וּבַבְּבָנִם וֹלַאָּ וֹאֲטֹּע מָוֹ, בּעַבֿל, וּבַבְרָם וֹלָאִ וֹאֲטֹּוּ מִוּ

לׁג פּֿׁן ַכַּטַבר אָדָא בְלֵּבָאטָב: sı ויַאָמֶר אֵלְיוֹ אֱדְוֹם לְאָ תַעַּבִר

נט און בבר בנילו אמבנה: לְאָמַׁעְ אָלָּגְ וּמִלֵּנְגְּ וֹלְעַעַּגִּ מִכְּבָנִם וּאָמֹרְוּ אֶלַיוּ בַּנוֹג_וֹמִּבְאַב

: בולונים ַחַנַּלְאַרָּגִי בְּעָּׁם כְּבֵּר וּבְיֵרִ אֵרִיִּמְאָה לְקַּדְּמוּתִיה בְּחֵיל רַב וּבְיֵד חַקּיפָּא: וּנֹאָמִב לַאַ עַזְּבְיַב וּנֹגֹאַ אָבוָם וֹאָמָב לָאַ עַזִּבָב

ದಭ್ಯಗ: (ಡ) מַּבְוּ בּוֹבְלְוִ ווֹמֹס וֹמִבְאָלְ זִנִי וֹמִבּאָלְ לַמִּמִּבַּוּ בּטַּעוּמִוּע رَرْضِيْرًا هِبَاتٍ بِمَرْ هِمَارِشِدِيْكُ رِمِدِيدِ هِدَنَهِمِهِ جُمَّ شِوَمَ

چَל קעֶדֶה הָר הַהָּר: ממים, ניּסְשָּׁי מִשְּׁבֵּאִי בְּנֵיִי יִשְּׁרָאֵלְ וּנְשַׁלִי מֵרְקַם נַאָּבוּ בְּנֵי יִשְּׁרָאֵלְ

אֶרֶא־אֶרִים לַאִּלְר:

(עברה נא בארצך. אין לך לעירר על הירושה של הלה עליכה בתה שהירישני הבי (ברהשים כו, ת) ועל הרבך خيريد: אַבַרִין בְּּהַר הַהָּר עַלְּיִּבְיִל מירָאַעַל מָחוּם אַרְעָאַ בָּאָרוֹם ניַאָּמֶר יְהְנֶה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶל־ נַאֲמַר יִיְ לְמִשֶּׁה יִלְאַהַרוֹ בְּהוֹר

ולכאן לאכול (שם): המלך גלך וגוי. אנו מוסמיס אם בסמסנו ולא ימו לכאן כדי לסנום אם אושפיזו (במדרש רבה. תנחומא יב): דרך מכאן לאכסנאי שאף על פי שיש בידו לאכול יקנה מן החנוני לשמות לא נשמה ממנו אלא נקנה מכם אוכל ומים להנאמכם לומר אלא כך אמר משה אף על פי שיש בידינו מן לאכול ובאר דרך מרלך: ולא נשתה מי באר. מי צורות סים לריך ארך ישראל כשם שלא פרעת החוב. עשה לנו עור מעע לעבור

שטורישכם שביכם ושמרמם ונלעק של הי וישמע קולנו ואני (18) פן בחרב אצא לקראחך. אמס מתגאיס נקול

דנעבר החומף: זַּמְבְּבְעִי נְאָבְיִּלְאִ בְּאָבְיִּבְּנִ נְמְבַּבְ נִמְבַּבְ בְּאַבְּמָבְ בְּאַ נְמְבַּב

ځ۵۱۵۱۵۱: בולמלין בחרבא ĽŔĒL נאַמר ליה אָדוֹמְאָה לָא

בּבוֹלַלְ, אָהֹבּב: - בְּמִיהוֹן לְחוֹד לֵית פְּהָנֶם בִּישׁ מֹּוֹע נֹמִטׁוּ אַנֹא וּבֹמוֹנוֹ וֹאָטוּוֹ באורה פבישא נפק ואם וֹאַמֹרוּ לִיה בֹנוּ וֹמִרָאַל

יִסְמְא יִשְׂרָאֵל מִלְּוָתִיה:

בָּלְ כְּנִשְּׁמֵא לְעוִר מּוּרָא:

thy border.' nor to the left, until we have passed will not turn aside to the right hand will go along the king's highway, we drink of the water of the wells; we or through vineyard, neither will we land; we will not pass through field Let us pass, I pray thee, through thy

come out with the sword against shalt not pass through me, lest I And Edom said unto him: 'Thou

my feet; there is no hurt.' thereof; let me only pass through on my cattle, then will I give the price and if we drink of thy water, I and him: 'We will go up by the highway; And the children of Israel said unto

with a strong hand. against him with much people, and through.' And Edom came out And he said: 'Thou shalt not pass

wherefore Israel turned away from passage through his border; Thus Edom refused to give Israel

17

Δī

mount Hor. whole congregation, came unto and the children of Israel, even the And they journeyed from Kadesh;

border of the land of Edom, saying: and Aaron in mount Hor, by the And the LORD spoke unto Moses

ממיס (מנמומא בשלח ע):

(91) רק אין דבר. מין שוס דבר מזיקך:

וסידים ידי עשו (מדרש הגדה): וביד חזקה. בסבממם זקננו (ברמשים כז, כב)

משם וסר ססר לקבורת מסרן (שם): את ססרים שלשם נשארו בסן סר סיני למורס וסר נבו לקבורת למן תל גבי מפוח גדול ואף על פי שהענן הולך לפניהם ומשוה סיום (מנמומל יד): הר ההר. סר על גצי סר כמפומ ממי מדבר ואלו מאומן שכמוב בהן (דברים ד, ד) חיים כלכם שלא סים בסן אחד מאומס שנגורס גוירם עליסס שכבר כלו (22) כל העדה. כלס שלמיס ועומדיס לקכנק לארך

ق، ځټ، ټارځا: نَشِلُكُمْ مَرْمُ كَبَّشُكِ مِنْكِ يَشِلُكُمْ مَرْمٍ لِمُوتِيخُونِا مَرْ ל לאָב בּילבאָ אָב בּילאָבוֹא אָמָּב לֹטִטֹּג בַלבוֹנ הומוּב בַאַבּבֹּא בּינַבוּנו בַלבוֹנ يَجْمُلُ عَلَيا مُحَاتِقُانَ فِي خُهُ يَرَجِينَهُ عَلَيا خُوْقِيتَ كِيْدَ خُهُ

מומבולא:

waters of Meribah. rebelled against My word at the the children of Israel, because ye ornu nəvig əvan I həidw baal ədə people; for he shall not enter into Aaron shall be gathered unto his

וְתַעַּל אֹמָם תָר הַהֶּר: ⁵⁵ विम श्रेंप-श्रमें क्षिप-श्रेर्देतींट हेरें। हिन्द रंग श्रमें सिंग श्रेर्देतींट

בְּרֵיה וְתַּפֵיק יְתְּהוֹן לְהוֹר

bring them up unto mount Hor. Take Aaron and Eleazar his son, and

וּאַבְרוּ וּאָפָר וּמָת שָם: ننزخمنات عدعزمان וַהַפְּשָׁט אָת־אַבַרוֹ אָת־בְּגָּדְיוֹ וְתַשְׁלַח יָת אַבַרוֹ יָת לְבוּשׁוֹהִי

נֹאַבַרְן נִטְּבְּנִישִׁ נִימִיִם שַּׁמַּן: בּוֹנִי וֹעַלְבֹּיִמִּנּוּן זֹע אֶּלְמֹּזֹר בַּבִּינִי

And Moses did as the LORD his people, and shall die there.' and Aaron shall be gathered unto and put them upon Eleazar his son;

And strip Aaron of his garments,

97

: עַבְּיבִי آنةً ﴿ هُمِـلَبِد لَائِبِد خُرَة، تَدُر حُمِـ يَصُرُ، طِن خِنبِد هِندُ * خُرَة، دُحِ וַיַעַשׁ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צְּוֶה יְהוֹוֶה וַעֲּבַר מֹשֶׁה כְּמָא דְּפַּקּיר יָיָ

בְּנָשֶׁעַא:

garments, and put them upon And Moses stripped Aaron of his congregation. mount Hor in the sight of all the

commanded; and they went up into

בַבַּב: בְּבְוֹר בּיבֶּר מְמֵּב וֹאֶלְמִּוֹר מִוֹ לוו וֹלֹטְׁי אַבְּבָוֹ מִסְׁם לַבְּאָמָ sz tti. ווֹלְדֹּמָ אָטֹם אָטַ אָלַהֹאָנַ וּפְשָׁמַ מִשֶּׁר אֶת־אַּדֶרן אֶת־

וֹאֶבְעִּוֹר מִן שּוּרָא: שַּׁמְן בְּרֵישׁ טוּרָא וּנְחַת מֹשֶׁה אָלְהֹוֹר בַּבוּיה ימִית אַבוֹרוֹ לבוּמִוִנוּ נֹאַלבּוּמ וֹטַׁנוּן וֹטַ וְאַשְׁלַח מֹשֶׁה יָת אַהַרֹן יָת

the mount. Moses and Eleazar came down from there in the top of the mount; and Eleazar his son; and Aaron died

נוֹבְאוּ כְּלְבְעַהְנְיִבְ כָּנִי גַּוֹת אַנִיבְן נִנְזוּוּ כָּלְ כִּנְאָטִא אַבּי מִית

בְּלְ בָּנִית וֹמִּבְאָלְ: (סִ)

יומין כל בית ישְרַאָּל: וּיִבְקּוּ אֶמ־אַבְוֹרוֹ שְׁלְשֵׁנִם יְּוֹם אַבַּוֹוִ וּבְּכוּ יָת אַבַּוֹן מָלְמִין

of Israel. Aaron thirty days, even all the house that Aaron was dead, they wept for And when all the congregation saw

מנגים אומר ליסושפע (ד"ס־ג כ, לו) בסממברך עם אמויסו בשרמ לסס מועל צמעס ראו ופאמינו (צמד"ר): בל ביה להמקרב לעשו הרשע נפרלו מעשיהם ומסרו הלדיק הוה וכן . ישלוע בו מלאך המוס מיד בקש משה רחמים והראוהו מלארי (23) על גבול ארץ אדום. מגיד שמפני שנממצרו כאן מת אמרו אפשר מי שעמד כנגד המלאך ועלר את סמגפה

פרן ס' מם מעשיך (מנמומה יד):

(व्यव्यव्यव्यः ।): (27) ויעש משה. אף על פי שהדבר קשה לו לה עכב מסרן אמיך מימס שנמאוים לס (מנמומא ישן מקם סומפס ב): משה לאומה מימה וזהו שנאמר לו (דברים לב, נ) כאשר ממ פשומ ידיך ופשמ קמון פיך וקמן עלום עיניך ועלם מיד המד ונכנס כשם ממם מולשת ונר דלוק אמר לו עלה למעה ועלה אח בגדיו. אמ בגדי כסונס גדולס סלבישטו שמראס כמרך נמון לבנך מס שאין אני וכאי לכך (שס יו):

(איוב כא, ד) ואס מדוע לא מקלר רומי והרבה מפורשים מזה . אשר שסוא מגזרת שמוש אי שמלינו אס משמש בלשון אשר כמו אבל על מרגום וחזו כל כנישמא אין לשון דהא נופל אלא לשון ששם למה שלמעלה הימנו למה וייראו לפי שהרי מת אהרן ויראו אלא וייראו ועל לשון זה נופל לשון דהא לפי שהוא נמינת וכדאמר רבי אבסו (ר"ס ג, א) דאמר רבי אבסו אל מקרי והפשימה מעליו לחחם על בנו בפניו אתר לו הכנס למערה. זה משמש בלשון דהא אלא על מדרש שנסמלקו ענני כבוד שם כן משכגם ויכשו ושמשוישו שלש שמרו רצושינו ז"ל כי בי גוע. אומר אני שהמתרגם דהא מית עועה הוא אלא (25) קה אה אהרן. בדברי נחומיס למור לו לשריך ומטיל להבה בין בעלי מריבה ובין ליש ללשחו (לדר"נפי"ב): האנשים והנשים לפי שהיה אהרן רודף שלום

יורדים ומסרן למ ירד מתרו סיכן סום מסרן מתר לסם הלשון (שם יד, ה) אם חרולים ימיו: ויראו כל העדה וגוי. כעללו מעל וללעול

1 は気に 切片: בְאָטַרִים וּיּלְּטִם בִּיִּשְׁבְּאָלְ וּיִּשְׁבִּ אִינִם בְּאַלְּגָּא וֹאָנִים בְּיִבְּאָ ייא עַּנְּעָר בֿי בָּא יִשְׂרָאָל בָּרָהְיִי בְּּרָהְיִי בְּעִרְיִי בְּּרָהְיִי בְּּעִרְיִי בְּּעִרְיִי בְּרִי וּיִּשְׁמֵּת עַבּׁנֹתְּנֹ, טֶבְבַׁבְבֹּלֶב, יָמֻכִּר יִּמְּטָת בּּנֹתְּלָבִי טִבְבָּא בּתָּבִי

בּוֹנוֹם: בנה בְּיָדִי וְהַחֲבַעָּהָי ַ וּיֹאַמִּר אָם נְּעָן שִׁשְּׁן אָט עַהְעָה וֹאָמָר אָם מִמְּסָר מַתְּסָר נָת نهٰدُهُم ثَلُد كَرْبِيْنِ لَكَنْتُ نَهْدُهُمْ كُنُو كَلُو نُنْ

הַמְּקוֹם חְרְמֶה: (פּ) にさじゃ ָ וּיִםֹן אָט_עַלּהָגֹּוְיִ וּיִּטַבֶם אָטַבֶּטִם נישְׁמָּת יִדוֹנְד בָּלִיל יִשְּׂרָאָל

iga iko ēill: לְסְבֶּר אָנִי אָנִין אָנִים וְשִׁלֵּאָר וְמָּא דְסוּר לְאַמְּפָּא וְנִי אַנְעָּא

בוּמְבַאָּבְ וּמִבֹא מִנִּוּע מִבֹּוֹאִ:

מֹמֹא בַבון בּידי נאַנמַר

באַטבא טבמיב: וֹנִע פֿבוניהון יפֿבא המנה ימַסַר יָת כַּנַעַּנְאָר וִנַּמַּר יָתָרוֹן וֹלבוֹק וֹג גֹקוִנוֹשׁ בוֹמָבֹצִּק

בָּאַנְרְחָא: באבום ומלט ופהא במלא ניסְעני מַהְר הְהָר גַבֶּךְ יִם סִּיף יִנְשַׁלִי מֵהְרָ שִּירָא אַיַרַח

> them captive. against Israel, and took some of way of Atharim; and he fought heard tell that Israel came by the Arad, who dwelt in the South, And the Canaanite, the king of

their cities.' hand, then I will utterly destroy indeed deliver this people into my LORD, and said: 'If Thou wilt And Israel vowed a vow unto the

Hormah. the name of the place was called destroyed them and their cities; and Canaanites; and they utterly voice of Israel, and delivered up the And the Lord hearkened to the

because of the way. soul of the people became impatient compass the land of Edom; and the Hor by the way to the Red Sea, to And they journeyed from mount

(ג) והחרמתי. מקדים שללס לגנוס: שבי. מינס מלמ שפחס מחח (ילקוט משם"ד. מדרש מגדס): שלשם ימים למור לסס מנוסה (מנמומה יה): וישב ממנו דרך המייר הגדול הנוסע לפניהם שנאמר (שם י, לג) דרך שנאמר (לעיל יג, כב) ויעלו בנגב. דבר אחר דרך האחרים מגדס): דרך האחרים. דרך סנגב שסלכו בס סמרגליס נמפלל סמס שנאמר אס נמון ממן אם העם הזה בידי (מדרש ישראל לבושיסס כלבושי עמלקיס ולשונס לשון כנען אמרו ממפללים להקב"ה למת כנענים בידם והם אינן כנענים ראו בארן הנגב ושנה את לשונו לדבר בלשון כנען כדי שיהיו ישראל הנגב. זה עמלק (שם) שנאמר (במדבר יג, כע) עמלק יושב לישראל מוומן בכל עם לפורענום (מנחומא יה): ברי כדאימא בראש השנה (ג, א) ועמלק מעולם רלועה מרדוח מלארות בני יעקן מוסרה שם מת אהרן. וכי במוסרה מת (1) וישמע הכנעני. שמע שמת ההרן ויממלקו ענני כבוד פנחם) שבע מסעות שנהמר (דברים י, ו) ובני ישרהל נסעו

(3)

המדברה דרך ים סוף. וכאן חורו לאחריהם (עיין פרשם כשנגור עליסס גוירת מרגליס שנאמר (דבריס א, מ) וקעו מלממס זו מוכו לאמוכיסס דכך יס פוף סוא סדכך שמוכו לסס כיון שמת אסרן ובאס עליסם דרך ים סוף. (b) גבוס:

שמין יכול לסובלו הוא שמין הדעת סובלתו: כשמל מלודני כללו של פירושו כל לשון קלור נפש בדבר לשון (וכרים שם) וגם נפשם בחלה בי גדלה עלי (איוב י, מו) ויגאה הממכים נופל לשון גודל שגדול הוא וכבד על האדם כגון . אומו הדבר ואין לו מקום במוך לבו לגור שם אומו הלער ובדבר ויחרם אחהם. בסריגס: ואח עריהם. מרמי לשון קנור נפש כאדם שסמורם בא עליוו אין דעמו רמבס לקבל ומקלר נפשו בעמל ישראל וכל דבר הקשה על אדם נופל בו כגון (זכרים ים, ה) והקלר נפשי בהם וכגון (שופטים י, מז) שכל מקום שממלה קלור נפש במקרה מפורש שם במה קלרה ומקלר נפש סעס בדרך בסיומס בדרך ולא פירש בו במס קלרס יפשם בתינוי הדרך ובלשון לש"ו אנקרודלו"ר ולא ימכן לומר אבומינו ונשמסו שלשים ושמונה שנה עד היום לפיכך קלרה סיינו קרובים לסכנם לארץ ואנו מוזרים לאמורינו כך מזרו העם בדרך. נמוכה הדרך שהוקשה להם המכו עכשיו ארץ אדום. עלה נתנס לענור נהלו: והקצר נפש מן מוסרס עד סר ססר (מנמומל מקם ים): לסבב אח כאילו הוא בפניהם ולא ובדוק במסעות ותמלא שבע מסעות וכלא בסר ססר מם אלא שם חזרו וסתאבלו עליו וסקפידוסו

SOI

IXX

إنوَيْ رَجَةُ لَا فَوْلُوا لَاقَامِ لِيَوْمِ كُلِّهِ إِنَّا لَا فَامْرِكُمْ الْمُقْالِةِ لَيْنَا لَا فَامْرِكُمْ בֿמֹוַבַּׁר בַּׁוּ אָוֹן בֶּטִׁם ְוֹאָוֹן מָוֹם ے לְמָת הַמֶּלִיהָנוּ מִמִּצְרַיִם לְמִוּת ניִדְבָּר הִנְּם בָּאלֹהִים יּבְמִשֶׁה

מִם_בַב מִנֹמָּבֹאָב: עَهُلَجْنَا لَنْلَهُكُونَ كُلِي لِنَمُّا لِنَّكُمُ لَنْظُلِ נוְשַׁלַּח וְהַנְה בְּעָּׁם אָת הַנְּחָשָׁים

אָת־הַנְּהָשׁ נִיּהְפַּבֶּל מֹשֶׁה בְּעָר بنافقظم هُج_نبائِب لنقد مُمْكَنده ע שמאני בי־דברני ביהוֹה וְבָּרְי ַנַּיָבאַ הַעָּׂם אָל־מֹשֶׁה וַיּאִמְרַיּ

בְּלְ חַנְּשֵׁנְ וֹבְאָר אָטִוּ וֹטִיי: שְּׁבְּׁנֵ וְשִׁיִם אָטִוּ עַּלְ־נֵסׁ וְהִיָּהִ לַכִּיִּא נְשִׁי יָהֵיה עַלְ אָת

הַנְּחָשֶׁת נְחֲי: וְעִבָּיִמ **ジ**ローダ[™] و על־הַנָּס וְהְיָה אָם־נִשָּׁךְ הַנְּחָשׁ וֹשַּׁוְיֵה يبون ظهِلا بُرِتُن بِتَاهِم يَرِهُمُ مِن

ממ. [נְלַמֹּנְ בֹּדְנֹ נְמִּבְׁצִיֹלְ זְיַבְּעֹנִי בֹּאָבְעִי:

كالمركزيك كالأبر ונפֹאָנֹא מֹלַט בַּמִּנָא בַבַּגַן אָבוּ בִּיִנוּ בְּוֹעֹא וֹבִינוּ מִיּא ממגנום לממנ למגללא משה נצו למא אַפּיקחונָא נאטבמס ממא טבס נו נמס

מֹנֹמִבְאָב: וֹנֹכֹּיתוּ יָת עַשְּׁאַ וּמִית עַם סַּנִּי וֹלְבוּ וֹוֹ בֹּהֹמֹא וֹטִ טִוּוֹוֹ לַכַּוֹ

מֹנָלֵא נְתְ שִׁנְיִא נְצֵּלְ, מְמָשׁׁב מַּלְ נאמב נגולא גלו פֿבס נו נומבי עללא אָנו אַטַבוּתמלא פֿבַם וֹנֹ נאַקא עַמָּא לָוַת מֹשֶׁה נַאַמריּ

ننظتره: וום, כל בוטוכום ווטו, ומוצ رِنْهُوْد بِدَرُد هُمْ صَفِّد يَقِيْد ذِكِ نَهُوْد يَرْ جَمَعُه يَجَدَدُ جَكَ

בהווא דנקשא ימקקיים: לכנע שונא גע יולבא ומסשפע הגל אָת וְהָוֹי כַּד משָבו הווָא דּנִהְשָּׁא

نَشِدَةِ نِشَدِي

our soul loatheth this light bread.' bread, and there is no water; and in the wilderness? for there is no ye brought us up out of Egypt to die and against Moses: 'Wherefore have And the people spoke against God,

people; and much people of Israel among the people, and they bit the And the Lord sent fiery serpents

people. us.' And Moses prayed for the that He take away the serpents from against thee; pray unto the LORD, have spoken against the LORD, and said: 'We have sinned, because we And the people came to Moses, and

when he seeth it, shall live.' pass, that every one that is bitten, upon a pole; and it shall come to 'Make thee a fiery serpent, and set it And the LORD said unto Moses:

serpent of brass, he lived. any man, when he looked unto the to pass, that if a serpent had bitten and set it upon the pole; and it came And Moses made a serpent of brass,

journeyed, and pitched in Oboth. And the children of Israel

OI

את הנחשים השרפים. ac' 4): נבלע באיברים קראוסו קלוקל אמרו עמיד המן הזה שימפח וס לשון קנור נפש ומחום: בלחם הקלוקל. לפי שסמן יע): למה העליתנו. שניסס שויס: ונפשנו קצה. אף (a) באלהים ובמשה. סשוו עבד לקונו (במ"ר. מנחומה (ישעי' ל, יו) וכנק על סגבעה (שם מט, כב) הרים נקי (שם

אחד משחנה להם לכמה טעמים (חנחומא יט): נמעמין לו מעס אחד (מעס עפר) ויפרע מכפוי מובה שדבר על סולאת דבס ויפרע ממוליאי דבס יבא נחש שכל סמינין בארק שיניסס (במ"ר): וינשכו את העם. יבא נחש שלקס

מל כלונם שקורין פירק"ה בלע"ו וכן 47 to. יסא אכזרי מלמחול (שם. ב"ק לב, א):

(ד) ויהפלל משה. מכאלמי שמנקשים ממנו מחילה שלא משה הקב"ה קוראו נחש ואני אששנו של נחושם לשון נופל על (9) נחש נחשת. לא נאמר לו לעשומו של נמשת אלא אמר ביו מחרפאים ואם לאו היו נמוקים (נוסח אחר ניווקים): מסמכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים (ר"ה כמ, א) וכי נחש ממית או מחיה אלא בומן שהיו ישראל ששורפיס אם סקדס אלא אם כן מביע בו בכוונה (במדבר רבה) ואמרו רבוחינו שם שיש והביע וגוי שלא היה ממהר ושוך הנחש להתרפאות במעינו כלום יש ילוד אשה שמכנים ואינו מוליא (ע"ו ה. יומא ראיה בעלמאו בנשיכת הנחש נאמר והביע והיה אם נשך הנחש . אלא שנשיכת סנמש ממסרת לסמית לכך נאמר כאן וראס אותו הגשוך. אפילו כלב או חמור נושכו סיס נווק ומסנונס וסולך יג, צ) שמו נק ולפי שסומ גבוס למות ולרמיס קורמו נק: בר

<ar(< "< < d, a):</pre>

מוֹאָב מִמֹּוֹבְר הַשְּׁמָמֵה: בועבר אַשִּׁר עַלַּיר אַשָּׁר עַלְרַפָּנֵי עִבְּרָאִי בְּעַּרָבָרָא דְעַלִּ אַפַּי

מוֹאָב מִמַּדְנַח שִׁמְשָׁא: בְּעָרֵן וּנְטַלוּ מֵאוֹבוֹת וּשָׁרוֹ בָמִנַוֹת

מַ מְמֵּם לֹסֵׁמֵּנ וֹנְעַׁלֵנ פַּלָעַב זְנֵבְי:

משמו ומקו ימָרוּ בּנָחַלָּא

בון מואָב יבון הַאָּמרַי: בוֹאָמוֹנִי כַּי אַרְנוֹן יַּבָּוּל מוּאָב ្ត ង៊ីណី៤ ៤៨៤៤៩៤ ៤៛៩៦ ៨៛៩៤ משְׁבֻ לֹסֶׁמּנֵ וֹנְעַׁוֹנִי מִמְּבֶּר אַבְוֹנִן מִשַּׁפֹּן נִּמִּבְי ישָׁבוִ מִמִּבַראַ

\$מורָאַר: קחום מואָב בֵּין מוֹאָב וֹבֵין משבום אמובאב אבו אבוו

עַנְּעַלְיִם אַבְּנְעָוּ: יְהְוֹהְהְ אָתְיְנְהַבְּ בְּסִוּפְּׁר וְאָתִי עַבְר יִיְ עַלְיַנְשְׁאַ דְּסִוּף וּגְּבוּרָן אי פיישור אָתְיְנְהַבְ בְּסִוּפְׁר וְאָתִי עַבְר יִיְ עַלְיַנְשְׁאַ דְּסִוּף וּגְּבוּרָן הג_בן "אֹמָר בַּטַפַּר מִלְנַדַמִּי הַלְ כַּוּ וֹטַאַמָר בַּטַפַּרָא צַבְרָנוֹן

מַלְ נִעַלִי אַנִנוּן:

לְמֵּבִי מִנְאֶב: ¿י וְאֵמֶּע עַנְּחַלְּים אַשֶּׁר

Moab, toward the sun-rising. vilderness which is in front of and pitched at Ije-abarim, in the And they journeyed from Oboth,

pitched in the valley of Zered. From thence they journeyed, and

Amorites; of Moab, between Moab and the Amorites.—For Arnon is the border that cometh out of the border of the Arnon, which is in the wilderness, pitched on the other side of the From thence they journeyed, and

Suphah, And the valleys of Arnon, the Wars of the LORD: Vaheb in wherefore it is said in the book of

—.dsoM to rbe border of Moab. inclineth toward the seat of Ar, And And the slope of the valleys That

ממזרח השמש. במוכמה של מכן מומב: שסוא מפסיק בין ארן מואב לארן אמורי: על פני מואב נעשו נסיס גדוליס (מנחומא כ). ומס סס סנסיס: העברים. דרך מעבר סעוברים שם את הר ובו אל ארך כנען שמתפרים בנתיים מוף רך ישלפפר בנתי נתלי ארנון שאף באן בו ימוד לבדה והוא מלשון יעים (ישעי כת, יו) ויעה ברד: להס והרבה נמים בים מוף: ואח הנחלים ארנון. כשם שיים ועי לשון חורבה הוא דבר המאומ בממאמא והעי"ן ועד כן יאמר מן יהבוסבוהוי"ו ישוד הוא כלומר אם אשר יהב בעיי העברים. לא ידעמי למה נקרא שמה את והב וגוי: אח וחב. כמו את יהב כמו שיאמר מן יעד

בקפר מלחמות הי. כשמקפרים נקים שנעשו לחבותינו יקפרו (FI) על כן יאמר. על מניס זו ונקיס שנעשו בס יאמר לא נמנים לעבור במוך ארלם אלא הקיפום שביב אף מואב כן: לי בני עשו היושבים בשעיר והמוחבים היושבים בער מה חלו

קלא על ידי הבאר שנכנק לשם) (שם): (בס"א אינו) (ועברו ישראל על ההרים ולא ידעו הנסים האלו וומקרב ללד גבול מואב וודבק בו וזהו וושען לגבול מואב נקעים והרגום וזהו אשר נעה לשבת ער שההר נעה ממקומו מואב שלח ולא אבה. ומשה רמוה (דברים ב, כע) כאשר עשו ונחקרב לצד הר של מואב ונכנסו אותן השדים לחוך אותן פירשה יפתח) כמו שאמר יפתח (שופטים יא, יו) וגם אל מלך ההר של ארך ישראל כשפחה היולאת להקביל פני גבירתה נמנו לסס רשות לעבור בארצס ואף על פי שלא פירשה משה קרנות ושדים בולמין לחוץ כיון שבאו ישראל לעבור נודעוע שנו ישראל ולא באו לגבול מואב (כי ארנון גבול מואב והם לא - לד מואב ובהר של לד אמוריים היו כנגד אומן נקעים כמין . אמורייס ונכנסח לגצול מואצ עד ארנון שסוא גצול מואצ ושס - ונסרגס צחליס ואצני צליסעראוח וסיו אוחן סנקעיס צסר של מגבול האמורי. כלועם יולאס מגבול סאמורי וסיא של למוך סנחל לעבור נלא מן סמערות בסרים שלמעלם מסס לאכנון במוך אכן האמוכי בלפונה של אכן מואב: היוצא עובר במוך הנחל אמכו אמוכיים כשיכנשו ישכאל [לאכן] הקיפו ארן מואב כל דרומה ומורחה עד שבאו מעבר השני אדם עומד על ההר מום ומדבר עם חבירו בהר מום והדרך (דברים ב, ימ) גבול מואב לשון קלם וסוף: - מעבר ארגון. ההרים גבוהים והנהל עמוק וקלר וההרים סמורים זה לוה מגבול האמורי. מחום סוף מלר שלהם וכן הנחלים שנשפך שם דם המוריים שהיו נחבהים שם לפי שהיו (12) ואשר הנהלים. מרגוס של שפך אשר שפך

تَرَمُّتُ لِيُقَالِبُ كِيْتُ قُرْتُ: (0) אַמָר יְהוָהֹ לְמִשֶּׁה אֱסֹרֹ אֶת־ ದ್ದೂರಿದ ಕ್ಷರ್ಥದ ಗ್ರಹ್ಮ ಕ್ಷರ್ಥ

עּוֹאָט מַּלִי בְאָר מֶנוּ־לֶה: בּ אָז יָשָׁיר יִשְּׁרְאֶל אָת־תַשִּׁירֶת

יִמְמָּדְבָּר עַתְּנָדָה: לגיבי העם במחקק במשענה שָּבְים כַּבוּיִנַ באֶר הַפַּרוּה

מַלְ־פְּנֵרְ חַוְּשִׁילִין: (פּ) מוֹאָב רָאִשׁ הַפַּסְנָּה וְנִשְּׁלֵפָה ימבְמוֹת הַגַּיִא אַשֶּׁר בִשְּׁרֶר

סיקו מֶלֶה־הַאָּמִרִי לַאַּמָר: ^{שנימי} וּוֹשְׁלַּט וֹתִּבְאָלְ מַלְאַּלְים אָּלְ

> בוֹנָא: בְּנוֹשׁ יָת עַמָּא וָאָמֵין לְהוֹן עוא בירָא דַּאָמַר וְיָ לְמִמָּר ומספו אָסוָהובָת לְהוֹן בֵּירֶא

שַבַּדוּ לַה: שוּהְבּוֹשׁא בֹוֹא סַלוּ דִּינֹא WĘП ישראל ית

אָטִוֹבִיבַּע לִבוּוֹ: כֿרוּהַא הַישׁי עַמָּא סָפַרַיָּא בּוֹבֶא בַּעַפֹּבוּנִיאַ בַּלִבְנַיָּא

סְלְקָא מִמְּדוֹן לְרָמָתָא: עמהון לנחליא ימנחליא ומָדְאָתִיהֵיבָת לְהֹוֹן נָחָתַא

מַל אַפּׁו בֵּות וֹמִוּמוּוֹ: מוָאָר בוֹחָ בֹמִנֹא וּמִסְנַבּוֹא ומֹבׁמֹשֹא לִטִלּגֹּא בּבַעַלַבָּג

خيريد: **ぶひに かい** はんぐゃ יִּאְכַּט יִּאְבַאָּכִ אָּזִּינִגוּן לַנִּע

> and I will give them water.' Moses: 'Gather the people together, well whereof the LORD said unto And from thence to Beer; that is the

—i ornu əy gnis—lləw O ,qu Then sang Israel this song: Spring

wilderness to Mattanah; their staves. And from the delved, With the sceptre, and with Which the nobles of the people The well, which the princes digged,

and from Nahaliel to Bamoth; and from Mattanah to Nahaliel;

the desert. Pisgah, which looketh down upon is in the field of Moab, by the top of and from Bamoth to the valley that

07

61

Sihon king of the Amorites, saying: And Israel sent messengers unto

למקומס וסבאר ירדס למוך סנמל וסעלמס משס דס ססרוגיס

אלא סענין סוס נדרש למעלס סימנו (שבם לס. במ"ר. מנחומא שלבעים וסבאר נמנה להם מחחלת מי ומה ראה ליכחב כאן אם הנסים וכן או ישיר ישראל. השירה הואם נאמרה בסוף וסלא ממחלת ארבעים שנה היחה עמהם אלא שירדה לפרמם שסבאר הודיעה להם שנאמר ומשם בארק וכי משם הימה הגביהו ארמנותיה: ונשקפה. שירה (מנמומה כ):

ζΩ**Q**: משק ומקרן: במשענותם. למקק: וממדבר, ומנק (18 באר חפרוה. ולת היל הבלה לער מפרוה ערים ۲):

(19) וממחנה נהליאל. כמלגומו:

ומי שבאר נמשכין דרך אומו מימן ובאין לפני מניים כל שבע שכל (מנמומא כב): נשים ונשים כשביו מונים נומל מקלו ומושך פלל דגלו וממנבו מת משק ושם בעלה הבאר. דבר אחר כרוה נדיבי העם כל ומבמות הגיא אשר בשדה מואב. לי שס

המקום ששמו ישימון והוא לשון מדבר שהוא שמם. דבר שועם שפלוש תן פני (פון) עלי באר. מפוך סנפל וסעלי מס שאם מעלה ומנין פסגה. לשון גובה וכן (מהלים מה, יד) פסגו ארמנומים (מנמומל כל): ראש הפסגה. כמרגומו ליש רממל: ווכועום ואיבכים ומוליכקן שביב המחנה וישכאל כאו ואמכו אומו לשעודה אמר אם אוהבי שם אני שם ואם לאו איני הולך שמו של משה לא נוכר שמו של הקב"ה משל למלך שהיו מומנין י, כ) נמם פח לחינוק הודיע לאמו לאחר שעברו חורו ההרים נוכר משה בשירה זו לפי שלקה על ידי הבאר וכיון שלא נוכר אמר הקב"ה מי מודיע לבני הנסים הללו המשל אומר (שבם שנאמר (דברים לג, כא) כי שם חלקם מחוקק ספון ולמה לא (1) ומשם בארה. משם בל הַמַּשׁד לל הבלר כילד ושבע (מנמומל כל): במחקק. עלפי משף שנקרל ממוקק

סם משם לומר לך שנשים סדור סום ככל סדור כי סנשים סום לריכים זה לזה זה נועל וזה פוחח שמשה הוא ישראל וישראל וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום וגוי הכתובים הללו מקדש אל מלך אדום וביפתח הוא אומר (שופעים יא, יו) ממדבר קדמות וכן (במדבר כ, יד) וישלת משה מלתכים מולה השלימות במשה שנאמר (דברים ב, כון) ואשלת מלאכים ובמקום שמר וישלח ישראל מלאכים. כך דרש רבי מנמומא (מנמומא כא. שבת לה, א):

וסמומד על סישימון מבימ ורואס כמין כברס ביס וסיא סבאר

. אחר ונשקפה הבאר על פני הישימון שנגנוה בימה של מבריה

ڰۿؚۮۦڗۿٙڂۮ؇ڂٛڴڬ: באוב בבור המלוי בלה ער באובה מלקא גיניל ער בי בְשְׂתֶר וּבְכֶּהֶם לְאׁ נִשְׁמָּר מֵי בִּחַקֵל וּבִכְרַם לָאׁ נִשְׁמִי מֵי

ĊίἀŤζ: עמּוֹבְּנִי וֹלָא גְּיִנֹאַ וּלְטִׁם וְמִּנִאָּן לְמָּוֹבִּנֹאִ וֹאָטֹאַ לְנִטֹּא עַפֿוּ וַיַּצְאַ לְקְרָאָת יִשְׂרָאֵל יִתְ בְּלְ עָּמִיה וּנִפַּק לְקַדָּמוּת בּ בֹּנְבַלְן ֖ וֹנְאֵסֶנּ סִיחוֹן אָתַבַּלִן לְמִּלְבַּר בִּיְחִוּמִיה וּבְנָשׁ סִיחוֹן וֹכְאַ ַּלְּעָוֹ סִּינִוֹן אָנַ וֹאָבְאַכְ הֻּבְּבַ וֹלְאַ אִבְּל סִיחוון יִנִי וֹאִבָּאַכְ

לנו הפון בו בו גבול בני בנו הפון: אָת־אַרְצוֹי מֵאַרְנוֹ עַד־יַבֹּל עַד־ ÷ ַ נַיּבָּהוּ יִשְּׂרְאֵל לְפִּי־חֲבֶב נַיּירָשׁ

تُجْرِب خُيْمُخيا بِحُجْرِ خَرِثَانِ الْ ىلىخىد تېھە نىھلىھى خەخى ھىلار ·› ניפַּעָ יִשְּׂבֹאָכן אָע פֿלַ_עַמְּנִים

אַבְצָּוֹ מִיּגְרוֹ עַּרְאַבְנָן: מוֹאָב הֶרֹאשׁוֹן וַיִּקָּח אָת־כָּל־ ³² הְאֵמֹרֵי הָוֹא וְהָוֹא נִלְהַם בְּמֶלֶרְ בי השבון עיר סיהו מקר

غينان:

בומבר החומף: אָּעְבְּרֶה בְאַרְצֶּה לְאִ נְמֶה אָעְבָּר בְּאַרְעָּך לְא נִסְמֵי

וֹאֹנוֹעַ עַבְּבֹא בִּוֹמְבָאַנִי

שְׁבִוּנִתְא צַבְנֵי עַמִּוּן: ייִבְקא עד בְּנֵי עַמוּוֹ אֲבֵי הַקּוּיף וּיבית וָת אַרְשִׁיה מִאַרָנוֹא עַר بخلف نهُلُمُ لَي خُطَائِهِ لَم لَهُ لَا لَا يُعَالِّهِ لَا يَعَالِهِ لَا يَعَالِهُ لَا يَعَالِهُ لَ

حَظَٰلَٰزَلَٰٰٰ٪: לבו אמוראר בהשבון יבכל עֹאַבֶּגוֹ וּיִנוֹר וֹמִּרְאָלְ בַּבֹּלְ וּנֹסִּיב וֹמֻּבֹאָן וֹנו כֹּלְ עֹבׁוֹנֹאָ

מְנֵיה עַר צַּרְנוּן: לַבְמָאָר וּנְסִיב יָת כָּל אַרְעִיה אָנִיחַ קְרָבָא בְּמַלְכָּא דְּמוֹאָב מַלְכָּא אָמוְרָאָר הִיא וְהוּא אָבׁוּ מַשְׁבּוּן כַּבְּמָא בַּסִיחוּן

בּבְהָא דְּסִיחון: ختيمحبا فنخت ننموذذح יאָמֹרוּ עַמַּמְבֹים בַּאוּ הַלְ כַּן וֹנְמָרוּן מַמַּלָּיָא הוּלִוּ

> thy border.' king's highway, until we have passed water of the wells; we will go by the vineyard; we will not drink of the will not turn aside into field, or into Let me pass through thy land; we

> Jahaz; and he fought against Israel. into the wilderness, and came to together, and went out against Israel Sihon gathered all his people to pass through his border; but And Sihon would not suffer Israel

> Ammon was strong. for the border of the children of even unto the children of Ammon; from the Arnon unto the Jabbok, of the sword, and possessed his land And Israel smote him with the edge

the towns thereof. Amorites, in Heshbon, and in all Israel dwelt in all the cities of the And Israel took all these cities; and

57

his hand, even unto the Arnon. Moab, and taken all his land out of fought against the former king of the king of the Amorites, who had For Heshbon was the city of Sihon

established! Let the city of Sihon be built and parables say: Come ye to Heshbon! Wherefore they that speak in

כל ואם לכור על כל עיר ועיר נחן בלב כל אנשי המלחמה לכאם שכן אלו שסים בחשבון. אמר סקב"ס מס אני מערים על בני לכבשה ואם היה פימון בכפר מלש אין כל אדם יכול לכבשו וכל ישראל. אילו היתה משבון מלאה יתושין אין כל בריה יכולה לשמרס מפניכס ואמס אומריס כך (שס כג): ויצא לקראת ישראל אעברה בארלך אמר להם כל עלמי איני יושב כאן אלא לו מס שסים שומרס שלא יעברו עליסס גייסום כיון שאמרו לו (32) ולא נחן סיחון וגרי. לפי שכל מלכי כנען סיו מעלין ועף (45): בשלום בקשו מהם שלום (שם):

ישראל אל הערים ואין עומד לנגדם כי אין שם איש אלא נשים (בב) אעברה בארצך. אף על פי שלא נלמוו לפחוח להם מן העיירוח ונחקבלו כולם למקום אחד ושם נפלו ומשם הלכו

(דברים ב, ימ) אל מלורם וגוי: (42) בי עו. ומסו חוקו החראחו של הקצ"ה שאמר להם

(25) בנתיה. כפרים הקמוכים לה:

מכשומו (ב"מ מו, ב): לקחם מסם ועל ידו מסרם לישראל (חולין ם, ב): מידו. מ) אל מלר אם מואב ומשבון משל מואב סימה כמב לנו שםימון (26) והוא גלחם. למס סולרך לסכתב לפי שנתמר (שס

בּהַבְי בַּמִיִני אַבְּלְוּ: מקרינת סיהן אַבְלָה עָר מוֹאָב בִּשַּׁלְהָבִיהָא מִפּרְהָא דְּסִיחוֹן בּר־אַשׁ נַצְאַר מַחַשְׁבּוֹן לֻחָבֶר וְפַּק מַחַשְׁבּוֹן עָבְדֵּר קַרֶבְאַ

خَشَرُك ليُحِدُ ، فينابا: بْنَا چَيْر، جَرْنَ مَن بَدِيْرَ، وَهَٰذِينَ لِهَٰذِينَ لِ جَدِينَ، خَدِمْنَى مُولَ جِيْنَ، אוּגַבְלְנַ מִנְאָּׁרַ אַבְּבְׁנִשׁ מַּם בַּמְנָהָ זִגְ לְבְּנִן מִנְאָבָּאָ, אַבּוֹשֵנוּ הַמָּאַ

Ľ', Ľ', Ľ', Ľ', וּנְאָּנִם מַּעַ־נַפַּט אָאָנִי מַעַ אִּנְלָמוֹ מִצִּיבוּוֹ וֹצַּבִּיאִ עַּר וּנֹּגְבֶׁם אָבָּב מַהָּפַּנְן מַּבְיַגִּלְן פַּסַפֿע מַלְכִי מַמַהָּבִּוּן הַּבֹּא

ı: וَزَهُٰ ﴿ نَهُٰكُ هُٰ خُهُٰكُ لَا لَهُٰ لَانَانَ اللَّهُ لَانَانَانَ اللَّهُ لَانَانَانَا اللَّهُ لَانَانَا

نَارُدُمَ عُنالِكُمُولَا خُمُدالِمُاتِهُ وَنَالِهُمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا וֹנֹלְכָּבוֹנִ בַּנְעַנֹנִי (כִּ, נִנִּנַתַּמַ) עַּ וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁהֹ לְרַגֵּלְ אָת־יַעְּזָּר

ئْجُر_مَقْدِ حَقَادُلَمُكَ كُلُكُمْ:: מוג מֶלֶבְי הַבָּשָּׁן לַלְרָאִלָּם הַנּאָ נופני נוגללו הבר הבישו נוציא

> בּטַבְע בַמַּטַא בַּאַבוּנְן: מוֹאָב כּוּמְבוֹא בַּפְּלְטִוּן בֵּית קטילו עמא דשרו בלקיית לצום טַלוַב כֹאַנהָא

אָמוֹרְאָה סִיחוֹן: אובון ובוניות בשבוא למלפא

נופח דַּסְמִיךְ עַל מֵידְבָא:

\$מורָאַר: نظلظم ĒÄĹſ ارتار ت

אָמורָאָר דְּתַּמָּן: יכְבַשׁוּ כַּפַּבְנָבִא וֹטִבוּג וֹטַ ישׁכַח משָה לאַלָּלְא יָת יַעִּזֶר

كِهُدُلُهُ كُلُدُم خُمُلُدُمْ: לַקַבְּמוּהָחוֹן הוּא וְכָל עַמֵּיה מֹשׁנוֹ וּנֹפֹּל מִנִי מֹלְכֹּא בַמֹשׁנוֹ יסליקו לאורח

> the high places of Arnon. devoured Ar of Moab, The lords of flame from the city of Sihon; It hath For a fire is gone out of Heshbon, A.

> Sihon king of the Amorites. his daughters into captivity, Unto hath given his sons as fugitives, And undone, O people of Chemosh; He Woe to thee, Moab! Thou art

Medeba. Nophah, Which reacheth unto we have laid waste even unto perished—even unto Dibon, And We have shot at them—Heshbon is

Amorites. Thus Israel dwelt in the land of the

were there. and drove out the Amorites that and they took the towns thereof, And Moses sent to spy out Jazer,

and all his people, to battle at Edrei. of Bashan went out against them, he the way of Bashan; and Og the king And they turned and went up by

מגנו: משלו: המשלים. בלעסובעורוסס אמרו: באו חשבון. בשנים וגוי: יאמרו המשלים. בלעס שנהתר בו (בתדבר כג, ז) וישה בניו של תוהב: פלישם. נסיס ופלימים תהרב והה בנותיו

בלשון ארמי: ער מואב. ער של מואנ: ער מואב. שם אומס המדינה קרוי ער גלשון עברי ולמיים המושלים ונשים אומם: עד נפח. השימונום עד נפח:

על כן. על אומס מלממס שנלמס פימון במואב: כמוש. שם אלסי מואב (שופטיס יא, פד): נהן. הנומן אמ

(82) כי אש יצאה מחשבון. משכנשה פימון: אכלה ניר לדוד ענדי: ונשים. שי"ן דגושה לשון שממה כך יממרו מלכום ועול וממשלם היש כמו (מלכים-ה יה, לו) למען היום (מנמומא כד): חבנה וחכונן. משבון בשם פימון להיום דיבון מרגוס של פר עד, כלומר פר ניר מדיבון. ניר לשון שאמר לו בלק (שם כב, ו) כי ידעםי אם אשר מברך מבורך וגוי דיבון. מלכום ועול שסים למואב במשבון אבד משם וכן עד שלא סים מימון יכול לכצשם וסלך ושכר את בלעם לקללו חסו (30) ונירם אבד. מלכות שלסס: אבד חשבון עד

להלמס (מנמומא כד): (92) אוי לך מואב. שקללו את תואב שימתרו בירו (שם): אמרו לא נעשה כראשונים בעותים אנו בכת תפלתו של משה (28) וישלח משה לרגל את יעזר. המרגלים לכדום

خشھخرا: בְּיִאֶנוֹרִי אֲעָּוֹר וֹמֹמֹּנִים מְנִי כֹּאַמֹּנִר מֹמְנִים לְסִּנְעוֹ וְנִימֹהְבֵּנִר כְּיִנִי בֹּמֹא בַּהְּבַבְּעֹא אָטַּוּ וְאָתַ־בְּּלְ־עַמְּוֹּ וְאָתַ־אַרְצָּוֹ וְנִתְ בְּלְ עַמֵּוֹתִּ וְנָתְ אַרְעֵּיִהּ מפטיר הייבא אֹהוֹ בֵּי בְיִדְדְׁ נְתַּחִי מִנֵּיה אָבֹי בִידְרְ מְטַּרִית יְמֵיה ַנּיֹאמֶר יִהנָה אֶל־מֹשֶׁה אַל־ וַאַמֶּר יִי לִמֹשֶׁה לָא תִּדְחַל

יושׁב בְּיִמִיב בְּמַשְׁבּוּן:

Hesphon.' king of the Amorites, who dwelt at do to him as thou didst unto Sihon people, and his land; and thou shalt him into thy hand, and all his Fear him not; for I have delivered And the LORD said unto Moses:

וֹמִּבֹאֹבְ וֹנִעַׁוּנִמּבְנִּ בֹּנִג וֹמִבֹאָבְ נָמִבוִ מוביד ווירשו אָת־אַרְצִּר: עַמּוּ עַדְבְּלְתֵּי הִשְּׁאִירַ־לְוּ עַמֵּיה עַד דְּלָא אִשְׁהְאַר לֵיה

פמולים בְּעַרְרָוֹהָ מִוּאָב מַעַּבֶּר לְיַרְבֵּן בְּעֵיִשְׁרָא בְּעוֹאָב מַעִּבְּרָא

ېتان: (٥)

מְמָּנִוּב וֹנְבִּנְעוֹי זְּעַ אַבְעָּנִיבִי ַנַיַּבּנְּ אָעַוֹּ וְאֶעַ בּּנְגִּין וְאֶעַ בַּלֶ וּמְּעוּ יִמִיהּ וְיָה בְּנִיהִי וְיָה בָּלְ

beyond the Jordan at Jericho. and pitched in the plains of Moab And the children of Israel journeyed,

none left him remaining; and they and all his people, until there was

So they smote him, and his sons,

possessed his land.

IIXX

.702 sond no harten ban The Hafrara is Judges 11:1 - 11:33 on page 195. On Rosh Hodesh, Maftir is Numbers 28:9 - 15 on page 143

رم كِيْمُد_طِهُد نِهُلِكُمْ كِيُخْطَلَانِ: אַל ווּבא בֿלַל בֿן בּוֹבּהַבָּוּר אָנו בַּלַ

בּעָּבַר יִשְּׁרְאֵל לֶאֶמוּרָאַר: וֹשְׁנֹא בֹבֹלְל בֿר צִפּוָר יָת כַּלְ

Amorites. that Israel had done to the And Balak the son of Zippor saw all

because of the children of Israel.

people, because they were many;

And Moab was sore afraid of the

and Moab was overcome with dread

ÄÄÄÄ רב הוא ניַקן מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי וֹגְלֶּע מוָאָד מֹפֹּנֵ, עַמָּׁם מַאָּע כַּג

וֹאַמֹּב בְסָבֵּי מִגַּוֹן **₩**₩4: וֹמּלַנוּ לְמוִאֹּבֹאֵ, מוֹ לֵבַבׁם בֹּנִי, עַמָּא לַהְדָּא אֲרֵי סַנִּי הוֹא ירַהיל מוֹאַבְאָר מוֹ קַדָם

אַפּוָר מַלְכָּא לְמוָאָר בָּעָּרָנָא

ים ירוקא דחקלא ובלק בר

סְטִבְנָנָא כְּמָא צַמְלְטִירְ תּוֹבָא

בְּעַן יְשְׁיַבְאָ נְתַ בָּלְ

ĽĽĽX:

Zippor was king of Moab at that field.'-And Balak the son of the ox licketh up the grass of the lick up all that is round about us, as Midian: 'Now will this multitude And Moab said unto the elders of

-:əmi

מָבֶב לִמוּאָב בַּמָּט עַבִּיא: 4 gār (Zāčt rātr) %tr ç וּגְאָמֶר מִנְאָּד אָרְוַלְּדָּוֹ מִבְּוֹל

يرتم تשٰيب بجزم چا لاؤن סְבָּיבֹהֵינוּ כִּלְחַוֹּ חַשִּׁוֹר אָת

בסכושם חלב מוכש בכ שנשש פכסי וכוי:

(35) ויכו אוחו. משק הרגו כדלימל בברכות (נד, ב) נשקר מימר הרפלים (נדה של): בעשמרות קרנים שנאמר (דברים ג,יא) כי רק עוג מלך סצשן (מנמומא בלק ב): ספליט סוא עוג שפלט מן סרפאים שסכו כדרלעומר וחביריו מעמוד לו זכומו של אברסס שנאמר (בראשית יד, יג) ויבא

לא עמדו בפניסס אנו על אחם כמס וכמס לפיכך ויגר מואב לאמורי. אמר אלו שני מלכים שהיינו במוחים עליסם (48) אל חירא אוחו. שסיס משס יכל לסלמס שמל (2) וירא בלק בן צפור אח כל אשר עשה ישראל

מואב. קלו במייסס (כמו קלמי במיי וסוא מקרא קלר): (€) ויגר. לשון מורה כמו (היוב ים, כם) גורו לכה: ויקץ

Ш

בּסָה אָת־עֵין הָאָהֶץ וְהָוּא יֹשֶׁב הְנָּה עַם יְצָא מִמִּצְרַיִם הַנָּה ڲٚڎ؇ ڿڎۦۄٙڟڔڂڴڔۼۦڮڔڂۼۻڔ جِونَات) قِطَنَاتِ الْكِيْقِ لِا مِرَا الرَّقِيَاتِ בָּן־בְּעַר (בספרי ספרד ואשכנו וּוֹמְלַט מֹלְאָּכִים אָּלְבַלֹּמֹם

בּאַבֹּלְא וֹבוּא מָבוּ. מֹלְלַלֹּלְי: עמ בולא לנו מגן מַלְמָאַ לְמִׁנְמָּבְ בַּאְ גַּמָּאְ נָפַלַ מִמָּגַּבְנִם אָבה בֹּנוּ הֹמִינוּ לִמִלִבוּ כִינוּ במור לפתור אַרָם דְעַל פְּרָת ישְׁכַּע אַנְּנִיגוּ לְנִע בֹּלְמָּם בַּר

earth, and they abide over against behold, they cover the face of the people come out from Egypt; him, saying: 'Behold, there is a the children of his people, to call which is by the River, to the land of Balaam the son of Beor, to Pethor, And he sent messengers unto

.ι&∟: שַּׁבַּבַבַ בַּבְבַב נַאָּמָב שַׂאָב מוֹ בַּאֹבׁא בַּׁנְ נְבַהְטִּנְ אֵטְ אַהָּבַ אולו אוכל ופֿע בו וֹאֹנֹוֹ הֹאוּנוּ הַ הַעָּם הַנָּה בְּי־עַצִּיּם הוּאֹ מִמֶּנִי עַמְּאֹ הָבֵין צְּבֵּי תַּפִּיף הוֹּא וְעַמְּחְ לְבְּחִ־נְּאַ אֶבְּחַ־לִּיִּ אָתַ וּבְעַן אֵיתַא בְעַן לוּט לִי יָת

ilátx iu kútlik átlk לבר נאטבלויה מו אבלא אבי מני מאָם אָכּוּל לְאָנָהָא בֵּיה

he whom thou cursest is cursed.' whom thou blessest is blessed, and of the land; for I know that he them, and that I may drive them out shall prevail, that we may smite too mighty for me; peradventure I curse me this people; for they are Come now therefore, I pray thee,

בּלְקָּם וֹנְגַבְּנִנְ אֵלְנִוְ צִּבְנִי, בּלְהָם נִתּלְנִנְ הִמִּנִי פּטֹּלִתִּנ יקסמים בַּיָּבָם וַיַּבָאוּ אָלְ וַפַסְמִיּא בִּיבִיהוֹן וַאָמוּ לָוָת וּנְּלְׁכְנּ זְלֵלֵנֹ מִנְאֶׁבְ וֹזְלֵלֵנֹ, מִגַּיְן נֹאַנֹנְנִ סִבּׁנִ מִנְאָב וֹסִבּׁנִ מִגַּיֹן

spoke unto him the words of Balak. and they came unto Balaam, and rewards of divination in their hand;

מואֶב מִם_בֹלְמֶּם: יְבְבֵּר יְבִוֹנְע אֵבְׂיְ וֹנְאָבֹר אָבֵי. פֹמֹא בׁנִמּבָּנִק וּוֹ מִמֵּוֹ וֹאִנְבִּיכִי رَلَمُحِنْ، كُنْحُو يُخِد فَكَمُّد خَرْرِنْه بَعُتِد بُنْدِيا فِنْتُمْهِ וַיַּאִמֶּר אֲבֻיהָם כֻינוּ פֹּה הַלַּיָלָה וַאֲמַר לְהוֹן בִּיתוּ

בַבְרָבֵי מִנְאָב מִם בַּלְמָם:

with Balaam. me'; and the princes of Moab abode word, as the LORD may speak unto this night, and I will bring you back And he said unto them: 'Lodge here

elders of Midian departed with the

And the elders of Moab and the

בלחוך השור. כל מס שהשור מלמך אין צו פימן צרכה (6) נבה בו. אניועמינכה צהם. דצר אמרלשון משנה הוא אמרו אף אנו נבוא עליסס באדם שכמו בפיו (מנמומא ג): להכרימני כמו (מהלים קימ, י) כי אמילם (מנמומא ד): (+) אל זקני מדין. וסלא מעולם היו שונאים זה את פרלו גדר העולם שבתחלה היו גדורים בעריות וזה נתן להם

קקובל שמם:

אלו היו לנו נביאים חזרנו למועד העמיד להם נביאים והם שכינמו על גוי רשע כדי שלא יהא פחחון פה לאומות לומר אבל וקני מדין הלכו להם (שם. חומומא ה): פשומו של מקרה כך שם המקום: ארץ בני עמו. כל המלכים מרילין לו אגרומיהם (במד"ר. מנחומא ד) ולפי (a) פחורה. כשולמני סום שסכל מרילין לו מעום כך (c) וקסמים בידם.

במדין נמגדל נשאל מסס מס מדמו אמרו לו אין כמו אלא בפיר וסרגוס (שס): והוא יושב ממלי. מסר כמיב קרובים סס אם ישראל נוצמים שלא כמנהג העולם אמרו מנהיגם של אלו - עין הארץ. - סימון ועוג שהיו שומרים אותנו עמדו עליהם שלום ביניקם. ומה כאה מואב ליטול עלה ממדין כיון שראו יצא טטצרים. ואה מאמר מה מויקך: - הנה כהה את שבאו מדין על מואב למלחמה. אלא מיראתן של ישראל עשר שלו היתה ולהיהות שהיה פותקלו ממון הרבה (שם ד): עם וס שנאמר (בראשים לו, לס) המכה אם מדין בשדה מואב. עלה להפקיר עלמן לונות (שם א): לקרא לו. הקריאה

- לסכום אם מואב (שם מקם כד): למלכום מנסיכי מדין סיס וכיון שמת סימון מנוסו עליסס תנמומאד): בי ידעחי וגרי. על ידי מלממת סימון שעורמו (במדבר רבה. מנחומא ג): 🗆 בעה ההוא. לא היה כְאוֹי (ב"מ קה, ב) מנכה לו מן הדמים לחשר מהם מעע (במד"ר.
- לו עמיד אמה למלוך. ואם האמר מפני מה השרה הקב"ה מקוה הנימוהו והלכו להם שנאמר וישבו שרי מואב עם בלעם בלק (במד"ר. מנחומה ד). משם היה ווה היה מחובה ואומר הין בו חועלת לפירך כשהמר להם לינו פה הלילה המרו הין בו מדין אמרו אם יבא עמנו בפעם הואח יש בו ממש ואם ידחנו כלי משמישי עמי (במד"ר). דבר אחר קסס זה נטלו בידס זקני כל מיני קסמים שלא יאמר אין

711

מָי קְאַנְשָׁים קַאָּכֶּה עַמֶּף: וֹּבֹא אֵבְנִינם אֵבְבַלְהֹֹט וֹיֵּאָמֶב

\$4.: בַּלְלִ בַּן־צָפְּר מֵלְךְ מוֹאָב שְׁלָח בַּר צִפּוּר מַלְכָּא דְמוֹאָב שְׁלַח וֹגְאָמֶׁר בַּלְמֶּם אֶּבְיַנִאֶּבְיַנִים וֹאָמָר בַּלְמָּם מָבָם וֹוֹ בַּלְפ

لْدُلَمُكُارِ: לְּ, אֶעְוּ אִּילָ, אִיכֿלְ לְטִבְּׂטִם בֹּוִ " אָת־עֵין הָאָהֶץ עַּמְּה לְבֶּה מֵבְה הגה הְעָם הַיֹּצֵא מִמְצְרַיִם וַיְכֶס הָא עַמְּא דְּנְפָּק מִמְצְרַיִם וַהְפָּא

בָּי בְּרָיִרְ הְיִּאִ: הבלף עמְהָה לְא הָאֹר אָת־הָעָם עמְהוֹן לָא הָלִים יָת עַמְּא אָרִי וּגֹאָמֶר אֶּבְיַנִם אָבְבַלְמָּם לָאִ וֹאָמָר וֹנֹ לְבֹלְמָּם לָאִ שִׁנוֹנִ

מאו יחוֹת להתי להלך עמקבי מְבֹוּ דֹלֶטְ לַכוּ אֶּבְאַבֹּאֹבֹמֹם כֿוּ וֹנְלֵם בֹּלְמֹּםְ בַּבְּעֵבׁר וֹנְאָמֶרְ אֶּלְ_

בְּלְטִ נֵאְמִירִי מֵאֵן בִּלְמָם הַלְוּ בְּלִט נִאָּמִרי סְבִיב בִּלְמָּם וֹבֹלְיִמִנְ מֻּבְׁרֵׁ מִנְאָׁב וֹנִבְּׁצִאַ אָבְׁ וֹלֵמֵנִ נַבְּרָבֵּ, מִנְאַב וֹאַטַוְ לְנְנַע

בלנם וֹנכֹבל בנם מֹאַבנִי: ז וּיָמֶב אַוּד בְּקְק שָׁלַת שָּׂרִים

> بالاجرا يحظك: לַנֹע בֹלַמֹּם נֹאַמָּר מַן װּבַרֹנֹאַ ظل گ**ل**ه

ڂڶڬ؞

לְאָׁלִּטְאַ בְּיִהְ קְּנְהַ נְאָּטְרְכִּנִיהַ: אַיעאַ לוט לי וָמִיה טָאָם אָפּוֹל נו מון שמשא דאַרְעָא בְּעַרָּ

בְרַיךְ הוֹּא:

لَـجُ× خُمْمُحُك، خُمْرَة مُفْدِيا: לאַנְאַכוּן אָנִי נְאָנֹאַ צַּנִם נִיֹ ¿ĽĊĽĊ, וֹשׁם בֹּלְמֹם בֹּגַפֹּבֹא וֹאֹמָר

למונו המלא:

said: 'What men are these with And God came unto Balaam, and

hath sent unto me [saying]: the son of Zippor, king of Moab, And Balaam said unto God: 'Balak

against them, and shall drive them peradventure I shall be able to fight earth; now, come curse me them; of Egypt, it covereth the face of the Behold the people that is come our

blessed.? not curse the people; for they are shalt not go with them; thou shalt And God said unto Balaam: 'Thou

So with you. LORD refuseth to give me leave to Get you into your land; for the and said unto the princes of Balak: And Balaam rose up in the morning,

'Balaam refuseth to come with us.' and they went unto Balak, and said: And the princes of Moab rose up,

þι

٤ı

Οī

they. more, and more honourable than And Balak sent yet again princes,

שרים גדולים מכם: וישבו. לשון עכבה: כמופכס שלך עמכס שמא אין כבודו לפפי להלוך אלא עם לולא מאור אם שעם אמרלו אס כן אברכם אמר לו אינם לריכין באשר ידבר ה' אלי. מס ימליכני ללכת עם בני מדם (בו) לא חלך עמהם. ממרלו מס כן מקללם במקומי ממר הלילה. כאדם ההילך אלל פלגשו בהחבא (ויק"ר א, יג): היה שוואס יותר מבלק (במד"ר. תוחומא ה): שנאמר (בראשים לא, כד) ויבא אלסים אל לבן הארמי בחלום האלא ואגרשנו מן הארך איני מבקש אלא להסיעם מעלי ובלעם אלה בלילה וכן לכל נביהי הומות העולם וכן לבן בחלום הלילה (במדבר רבה. שם): וגרשחיו. מן העולם ובלק לה המר

שמוכל לקלל ולמ יצין (מנמוממ ה): שאין הכל גלוי לפניו אין דעמו שוה עליו אף אני אראה עם (EI) להלך עמכם. אלא עם שרים גדולים מכם למדנו (9) מי האנשים האלה עמך. להמעומו בא אמר פעמיס מדובשיך ולא מעוקליך (במד"ר. מנמומא ו):

משוב אני בעיני המלכים (שם): (10) בלק בן צפור וגר. אף על פי שליני משול בעיניך גמומ לפיכך ויומף עוד בלק:

לינו פה הלילה. אין רוח הקודש שורה עליו (11) קבה לי. זו קשה מארה לי שהוא נוקצ ומפרש

לברכתך כי ברוך סוא משל אומרים ללרעה (מ"א לדבורה) לא

שרומו גבוס ולא כלס לגלות שסוא ברשומו של מקוס אלא בלשון

نفتم متكزك هجر: כִּב אַמִּר בְּלְע בּּן־צִפּוּר אַל־נָא בּדְנָן אַמַר בָּלָק בַּר צִפּוּר לָא

בּאָ לֵבְרַבְלָּי אָת הַעָּה הַנָּה: אַמָּבַבּעאָמָב אַלְי אֶמֶמֹּבִי וּלְכַבַבַ בַּנִימָב לִ, אַמָּבָיב וֹאֵנִנאַ כֹּמּוֹ

حَيِّرُ فِي اللَّهُ عَلَيْكِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال לְעֲבֶרְ אֶתְ־פִּי יְהְוָה אֶלְהָי בּירָלִי בָּמָר וְזְהָבְ לְאֵ אִיּכָּלִ בִימִיה בְּסָר יִדְהַב לֵיה לִי s בְּלְט אִם וּשׁוֹּ בָּוֹ בְּלָט מִלְאַ בִּלְט אִם וּשׁוּוֹ לִוּ בִּלְטִ מִּכְיִּ וּנֹתֹּן בֹּלְמָּם וּיָאַמֶּרְ אָלְ-מַּבְׁדֵּי וֹאָטִׁיִר בִּלְמָּם וֹאָמָּר לְמַּבְּדֵי

וּנֹרָאִ אֶּבְיַנֹנִם וּ אָבְבַבֹּלְמֹּם וַאָּטֹאִ מִנֹמִנִ מִן צֹבֹם וֹנִ نَاتُكُ مُثَارًا:

אָנו תַעַּמֶּה: ݣْلْ لَا لَهُ مُنْ لِكُمْ الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ الْمُع ٹھ باہڑم، صاکرت کالے محقات المجال or בְּוֹלְעִ וֹיִאָמֶׁר בְוִ אִם-לִלוֹרַאִ לְּוֹּ בִּבֹלְמָּם בְּוּלְנֹא וֹאָמָר בְוִנִי אִם

אַּעִנִי נּיֹבְנַ מִם מָּבַי מִנִּאָב: אנים, נייקם בּלְעָם בַּבְעָר וַיִּחַבָּשׁ אָת־

> בהן שטמנת מלמיםי לנסי: וֹנֹבְאוּ אָבְבַבֹּלְמְּטַ וֹנֹאָמֶבוּ בֻוּ וֹאָטוּ לָוֹט בֹלְמָם וֹאָמָבוּ כְּיִּצִ

לום לי וָת עַּמָא הָדֵין: ^٢ לִּי בּּנִי אַבּבּוֹנִי מְאָב וֹכָּכְ אִנִּי יִפֿנִא אַנפֿנוּנּ בְטִבֹּא וֹכִבְ

זְּמֶּיְרְתָאָ אֵוּ רַבְּּהָאָ: מומבא בון אלטו למהבע באו למקבר על גזירת

וֹן לְמַלְּלְאִ הֹמִּנִי: הַקְּיֵלְה וְאֵיְשְׁה מַה־יֹּמָף יְהֹוָה צִּתּיִן בְּבִּיִּלְיָא וְאָרַע מָא יוֹסִיף ען יְעַמְּׁהְ שְׁבֹּוּ נֵָא בְּזֶהְ נַּם־אַמָּם וּכְעַן אֹוָרִיכוּ כְעַן הָכָא אַרִּ

בּאַמּבְּיל עמָן יָמִיה הַעָּרָ יִמִיה הַעָּבִיר: אַיזַיל עמָהוֹן וּבְרַם יָת פַּהָנָטָא למלבי לב אינו נולביא מום

נֹט אָטַהַע נֹאָזַכְ מִּם וַבַּנַבָּי ולם ללגם לגלנא ווניי

> hinder thee from coming unto me; Zippor: Let nothing, I pray thee, to him: 'Thus saith Balak the son of And they came to Balaam, and said

people. therefore, I pray thee, curse me this sayest unto me I will do; come great honour, and whatsoever thou for I will promote thee unto very

do any thing, small or great. the word of the LORD my God, to silver and gold, I cannot go beyond To llut seuod sid sm svig bluow unto the servants of Balak: 'If Balak And Balaam answered and said

more.' what the Lord will speak unto me also here this night, that I may know Now therefore, I pray you, tarry ye

thou do. which I speak unto thee, that shalt go with them; but only the word men are come to call thee, rise up, night, and said unto him: 'If the And God came unto Balaam at

07

the princes of Moab. and saddled his ass, and went with And Balaam rose up in the morning,

לשעבר (רולה לומר במלחמם מימון) אנינומן לך (במדבר רבה. להם ברכום על ידו (שם): (פו) בי בבד אבבדך מאד. יומר ממס שסיימ נועל לקללס סלואי עלא יומיף לפרך לאן נמנגא שעמיד לסומיף

שסוא ברשות אחרים וותובא כאן שאינו יכול לבעל הברכות השורה שחבש הוא בעלמו. אמר הקב"ה רשע כבר קדמך ודאי נולח (שם): לא אובל לעבור. על כרחו גלה (ב) ויחבש את אחנו. מכאן שהשנאה מקלקלם את שסרי לריך לשכור חיילום רבות ספק נולת ספק אינו נולת ואני אפתנו ויתרלס: (81) מנמוממו):

נפש כראשוניס (שס): מה יסף. לא ישנה דבריו מברכה שוה (במדבר רבה. שס): שנמברכו המבות מפי השכינה (שם):

ומממד ממון אמרים אמר ראוי לו לימן לי כל כפף ווהב שלו - אדבר אליך אומו מעשה ואף על פי כן וילך בלעם אמר שמא מלא ביחו בסף ווחב. למדנו שנפשו רחנס עלים שכר קום לך אחם: ואך. על כרחך את סדבר אשר (02) אם לקרא לך. אס סקריאס שלך ומצור אמס לימול

(19) גם אחם. פיו הכשילו גם אמם מופכם לילך בפתי וימבוש אמ מתורו (מנמומא מ): עם שרי מואב. לבו כלבם אברסס אביסס שנאמר (בראשית כב, ג) וישכס אברסס בבקר

מַל־אַבוּנוֹ וּשְׁנֵי נִשְׁנֵי נִשְׁנֵי נִשְׁנֵי בַּבֶּבֶב לְמִּמָן לְוִ וִּעוּאָ רַכֵּב ع ١١٨ تنزية مزيجه ريْن لا يُحْرَن في حَدَ لَاجَكَا

तृश्वतंत दृत्वद्याः त्रृत्तः رمرك جَهٰثِه رَبُك جَرَمُم هُلا_ בְּיִדְוּ וַמַּמ הָאָטוּן מִּוֹדַבְּבֶרְ د نقد خينك نتلخ مديفي ريوته جهِمنا هِمـ فِرَهُهِ بَدَرُهُ

יַבְּבְרָמִים גַּבֶּר מִזָּה וְגָבֶר מִזָּה: <u> זְיַנְשְׁמְרִ מַלְצַּוֹּ יְהִוְּה בְּמִשְׁעִּוֹל</u>

ځتجٿك: בנל בלמם אל_הפור ניסף ئ يمزيا لاح تجرب يمزير لام נמָבא הֹאַטְוּן אָת־מַלְאַּבּ יְהוָֹה

شثك خنصُبت نشرا بضِمٰهِيح: ַ זַיּמְּמִרְ בְּמְקוֹם צֶּרְ צֵּמֶבְ צֵין בַצִּמַר עָק דְּלִיה אוֹרַח לְמִסְמֵי מַלַאַּבַיִרוֹיָר עַּבְּוֹר

ַבְּלְמָּם וֹגַ^{יְ}בַ אָּטַ_בִּאָטַוָן בַּמַּפַלָּג: נמַבְבָּץ מַחַת בִּלְמָט נֵיָחַר־אָּרְ ַ װֵקְּבֶא הֲאָחוֹן אָח־עַלְצַּוְּ יְהֹנְה

> מולומורו ממוה: אַטַנוה וּהָרוֹן באורקא לשטן ליה והוא ענא נאטהטע מלאלא ביי יניבול בינוֹא בּיוֹ אָבוּי אָוֹיִל

> לאוֹרחָא: בלְמָּם נֹע אֲעַׁנֹא לְאַסְמָּנִיעַעַ אוְבַׁבֹא וֹאִזֹלִם בִּבַּבַלָּא וּמִבַא הַלְנפֹא בּנדֵנה וּסְטָּה אַטְּנָא מִן ממשע פֿאַנָבוא נוובניי ושׁוֹע אַטוֹגא וֹע מֹלָאָלא בּייִ

וֹלִבְינִא מִכָּא: כּוֹמוֹא אַנוֹנא בּנִבוּגא מכּא וֹלִם מֹלִאֹלֹא בַּנוֹ דֹמָּבֹנִ

נאוַמוף לממחה: זי הולא דבלעם לכונילא וֹאִבְיוֹעֹא גִּם כּוּטִלְא וּבְחַעַע ושוע אטלא נע מלאלא בּגנֹ

לַנְּמִוֹלָא וֹלְמְּמָאלָא: נאוסיף מַלְאַבָא דַייִ עַבר וְקָם

בְּחוּטְרָא: עולוֹא בַבֹלַמָּם וּמִּטַא נִע אַטַּנֹא ירְבַעַת הְחוֹת בָּלְעָם יתִקּיף וְנְוֹנִי אַנִיֹּנֹא נִי מָלְאָּכֹא בַּיִּנִ

> -- with him. he was riding upon his ass, and his for an adversary against him.—Now the LORD placed himself in the way Decause he went; and the angel of And God's anger was kindled

smote the ass, to turn her into the went into the field; and Balaam ass turned aside out of the way, and sword drawn in his hand; and the LORD standing in the way, with his And the ass saw the angel of the

and a fence on that side. vineyards, a fence being on this side, in a hollow way between the Then the angel of the LORD stood

against the wall; and he smote her the wall, and crushed Balaam's foot LORD, and she thrust herself unto And the ass saw the angel of the

57

the right hand or to the left. where was no way to turn either to further, and stood in a narrow place, And the angel of the LORD went

His staff. kindled, and he smote the ass with Balaam; and Balaam's anger was LORD, and she lay down under And the ass saw the angel of the

בידו. אמר רשע זה הנים כלי אומנותו שכלי זיינן של אומות להיות לפניו במקום אחר כמו (בראשים לג, ג) והוא עבר דשמו כשיראס מזיקין (מדרש אגדס): וחרבו שלופה (36) ויסף מלאך ה' עבור. לענור עוד לפניו לסלן לבסמה לכאות יותר מן האדם שמתוך שיש בו דעת תערף בלעם: (32) וחרא האחון. וסום לם כפס שנמן סקנ"ס כשום (32) וחלחץ. סים עלמס: וחלחץ. מם ממרים מת רגל שני אנשים לשמשו ומוזרים ומשמשים זה את זה (שם): ושני בעריו עמו. מכאן לאדס השוב היולא לדרך יוליך עמו וכן (ישעיה מ, יב) מי מדד בשעלו מיס. ברגליו ובהלוכו: רולה למנעו מלחעות שלת יחעת ויתבד (במד"ר. תנחומת ח): עפר שומרון לשעלים. עפר הנדבק בכפום הרגלים בהלוכן ונת אום לילך: לשטן לו. מלאך של רחמים סים וסים (24) במשעול. כחרגומו בשביל. וכן (מ"א כ, י) אם ישפוק (בב) כי הולך הוא. כאה שהדבר רע בעיני המקום היה מופו (במדבר כא, ה) ואת בלעה בן בעור הרגו בתרב:

גדר מזה וגדר מזה. קמס גדר של מבניס סומ:

אני אמפוש אם שלו ואבוא עליו באומניםו (מנמומא ה) וכן בשלשה מקומום שימני אבום הראהו: העולם בחרב והוא בא עליהם בפיו שהיא אומנות שלהם אף לפניהם. ומדרש אגדה יש בחנתומא (ח) מה ראה לעמוד

בּׁ, הַכִּיהָנִי זֶּה שֶּׁלָשֵּ בַּנְלֵים: ترة אַמֶּר לְבַלְעָם מֶּעַ־עָּשָּׁיַה. לְדִּ ניפְּמָּח יְהֹוֶה אָת־פָּי הָאָתְוֹן

בּי עַקָּה הַבַּוֹה הַבַּיָּהְיּ עׁשׁמֹלְלְשׁׁ בַּׁיּ לְנִּ יִּמְּ_עִנְיִבְ בַּּוֹבְיִּ עַנִּיִבְשׁׁ בַּּיִּ אַנְנִ פַּוָן אַנִע עַנְבָּאַ בֹּלַמְּםְ לַאִּנְוּן כַּג וֹאַמָּר בַּלָמָם לַאָּטַוֹּא אָנַג,

בְּׁח וַיְּאִמֶּר לְאִיּ تأتورا بوفير كيونا المرابع עָלַי מִעִּידְדִּ עַדַ־הַיָּוֹם הַזֶּה of בלוא אַנלי אַהְּוֹךְ אַשֶּׁר רֶכַבְּהָ אָנָא אַהָּנָדְ דְּרָבִירְהְ עַלִּי تهجرا

ניקר נישְׁתַּחוּ לְאַפֶּיוּ: حَيْدُك السَلَجْز هُمُظُلِ جَنْدُن ייּ וַנְּרָא אָת־עַלְאַדְּ יְהֹנְהֹ נַצְּבַ עַלְאַבָּא דַּייָ מִעַּמַד בְּאִרְחָא נוֹלַכְ וְעַוְעָ אָעַ מִּנְלָוּ בֹּלְמִּם וּלִּלְא וֹוֹ זִע מִנִּוּ בֹלְמָּם וַעַּוֹא זִע

خرزتم تثثك خثثار: בְּנְלֵים הַנֵּה אָנִכִי יָצָּנָאָהי לְשָּׁטָוּ בּ מָה הִכִּימִ אָת־אֲתַּוָּלְ זָה שְׁלַוֹשׁ ניּאָמֶר אֵלְיוֹ מַלְאַבְּ יְחִנְּח עַּלִ

ואוקה ההוויוי: בָּי עַהָּה נַם־אַרְבָּה הָרַנְהָי ינּ שֶׁלְהֵ בֹּלֹלְיִם אִּגַּלִ, לֹמִטָּׁע מִפֹּּנָּוּ رَمَرُ مِنْ يُعْتِيا رَفَّم ذُخْرً، ثُك رَبُيْنُ: ﴿ يُعْنَيْهِ رَفَمُنْ مَا كَلَمُرْ

> לְבְּ אָבִוּ מִׁנוּנִינִּוּ בַּלוּ שַּׁלִי וֹאַמֹנע לַבֹלַמֹּם מֹא מֹבֹוּע ופֿטַט גָּוֹ גָט פּוּמָא בַּאַטָּלָא

> בידי אַבי קען קעלהיף:

בְּבֵין וַאֲמָר לָא: שמולף אַלופָּנָא לְמָמֶּבָר לָרָ אָּלְ_בֹּלְאָם וֹאִמְנִע אָטִוֹא לְבֹלְאָם עֹלֶא

יסְגֵיד לְאַפּוֹהָי: וְחַבְּבִי מְלִיפָּא בִּידִיה וּכְרַע

למוזק לאונטא לטללו: אָב, לַב, פֿבֹת, בַאַטַ בֹה, ומוו בא אוא ופלום לשטן מא מִבוניא זע אַטֹּלִב בַּלוּ שַׁלִע וֹאַמֹּר לִיה מַלְאָּכֹא דַּיִּיָ מַּלְ

יִמְרְ קְשָׁלִית וְיִמָּה קַיִּימִית: סמנו מו פובמו אַבו כֹהו אַנ בנן הְלָת וְמְנִין אָלִי פּוֹן לָא

> times? thou hast smitten me these three What have I done unto thee, that of the ass, and she said unto Balaam: And the Lord opened the mouth

82

hand, for now I had killed thee.' would there were a sword in my Because thou hast mocked me; I And Balaam said unto the ass:

thee?' And he said: 'Nay.' day? was I ever wont to do so unto hast ridden all thy life long unto this not I thine ass, upon which thou And the ass said unto Balaam: Am

bowed his head, and fell on his face. sword drawn in his hand; and he LORD standing in the way, with his Balaam, and he saw the angel of the Then the Lord opened the eyes of

contrary unto me; adversary, because thy way is behold, I am come forth for an smitten thine ass these three times? unto him: 'Wherefore hast thou And the angel of the LORD said

and saved her alive.' surely now I had even slain thee, she had turned aside from me, before me these three times; unless and the ass saw me, and turned aside

המוגגת שלש רגלים נשנה (תנמומה ע):

כדלימל במקכת עבודה זרה (ד, ב): מעמא לא רכבת אסוסיא אמר להון ברשיבא שדאי ליה כו' שאינן אלא מקנימים: יסכן גבר. ורבומינו דרשו מקרא זה בגמרא אמרו ליה מאי

יא) ועל ידי רשעים ירמני מפייק ומנחס אוחי על ידי רשעים (39) ההסכן הסכנתי. כמרגומו וכן (מיוד כב, ב) הלמל למ) ומכל דוד לישוא אמריוא ירע לצון רלון וכן (מיוד מו, שילך לשכיג אומש שלמש בפיי ולאמון זו לכיך לכלי זיין (שם): מדרך שהוא לכעשי ולהמכומי ומקרא קלר הוא כמו (ש"ב יג, חדב בידי. גנום גדולם סיק לו דבר ום בעיני סשרים ום מרד סדרך לנגדי לשון רמע כי כלימי בעל סדרך שמרד ומסר (92) החעללה. כמרגומו לעון גנמי ובזיון: לו יש עסדרך לנגדי כלומר לקנממי ולסקנימני. ולפי מעמעו כי דרשוסו (שבת קס, א) נוטריקון יראס ראמס נטמס בשביל (82) זה שלש רגלים. רמזלו אחס מנקש לעקור אומס (25) בי ירש הדרך לנגדי. רצוחינו חכמי סמשנס

בע בעינוף אַשִּׁיבָה קר: נַבֶּב לְמָרָאָטִי בַּגַּרֶדְ וְעַמְּהָר אָם־ מְעַמֵּרִ ÷ חְשְׁאָטִי כֵּי לֵא יָדְמְּטִי כֵּי אַטֵּׁר חַבִּיח צַּבִּי לֵא יָדִעְּנָא דְּצִּהָּ

שׁנַבְּבֶּׁר נִיגְלְשׁ בּלְמֹּם מִם מִּבְי יִנִינִי שַּׁמִּבְּיִלְ נִאָּזַלְ בּלְמָם מִם עַבְּבֶּר אָמֶּר אָבָר אָלֶיף יָה פּהָנָהָא בּאָמִלָּיל עִּמָּר יַּ גַב מִּם בַּנֹאַנֹמָגם נֹאָפֿס אָטַ אָנוֹגַ מִּם עּוּבְבֹנֹא וּבַבם ַנַּאְמֶּרְ מַלְאַּרְ יְהַנְוֹה אֶלְ־בִּלְעָּם נַאֲמַר מַלְאָבָא דַּיִי לְבָלְעָם

للأخلاج: מֹלְ נְּבְוֹנְ אַבְּוֹן אַמֶּבְ בֹּלֵאֵב בַּלְאָב בַּלָּגְ ^{אַנּ} לְקְּרְאַלוֹ אֶל־עַיִּר מוֹאָב אֲשֶׁר וּנְפַּק לְקַדְּמִיּחִיה לְקַרְמָּאַ נּוֹמְׁלֵּתְ כַּׁלְעַ כַּׁנִ בַּאַ בַּלְמִּׁם נִיּגָּאַ וּמְּתִּתְ כַּלְעַ אָּנִי, אָטָא בַלְמָּם

לא אוכל פּבָּבֶר: לְמָּׁח לֹא הַלַּלְהָהָ אֵלְיִ הַאָּמְנְּם לַוּ לְמָא לָא אָנוּיִהָא לְנָהִי دد هُجْ لَا هُجَالُانَ، ﴿ جُجُّ لَا جُجُلًا خُمُولًا هُجُنِيْ هُجَنِيْ خُرْفًا خُمُولًا.

אָבְעַנוּם בַּפּוּ אָעַוּ אָבַעָּב: דَבُّر מְאַימָת תַדְּבָּר אֲשֶׁר יָשָׂים לִמִלְלֵא מִדָּעִם פִּתְּנָמִא דִּישׁוּי ג לָאָטִ, אַבְּגַוּ מַּטֵּׁע וֹדִנְכָל אַנּבֵל לְוֹטִּוּ בְּמַּוּ וַזְמִנְלָ וֹבִּוּלָנֹאַ בְּאָטִי, אַבְּגוּ הַמְּיֵע וֹדִנְלָל אַנּבַל לְוֹטִּוּ رَبْهُوْد جَرْفُه هُرَ جَرْمَ يَوْدَ يَهُود جَرْفِه رُجَرُم بِهُ هُورَيْهِ

كألتلا لألخرين ענימי ניילְנ בּלְמֹם מִם בּלֹלְט נֹבְּלְאוּ נֹאִזֹלְ בּלְמָם מִם בּלְט וֹאַהֹּלְיִנּ

וכהן אם בוה בהולב אטוב ללבמוטו לאונטא رَبْعُمُد خَرْمُو عُرِيمَرْهُك يُدِيْدِ رَهُمَد خَرْمُو كُمْرِهُمْ يَدِرُ

דִבְסְעַר הְּחוּמָא:

אָלא זכוק לַוֹפֿעוּטַב: עַבְּקוּשְׁמָא עַנוּיקָא אָמָר כִית البهشد فَجُوا هُمْ فَخُرِمُهِ لَاحْمَا فَحُرُم خُدُمُ مَا فَخُمُ لَا فَعُمْ لَا فَعُمْ لَا فَعُمْ الْعُمْ الْعِمْ الْعُمْ الْعُمْ الْعُمْ الْعُمْ الْعُمْ الْعُمْ الْعُمْ الْعِمْ الْعُمْ الْعُمْ الْعُمْ الْعِمْ الْعِمْ الْعِلْمُ الْعِمْ الْعِلْعِ الْعِمْ الْعِلْمُ الْعِعِمْ الْعِمْ الْعِمْ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْعِلْمِ الْعِلْمُ

וֹן בְּפוּמִי וְחֵיה אַמִּבְיל:

خظأته مابيبند:

displease thee, I will get me back.' way against me; now therefore, if it knew not that thou stoodest in the the LORD: 'I have sinned; for I To lagar ant oran biss maslad baA

Balaam went with the princes of unto thee, that thou shalt speak.' So but only the word that I shall speak unto Balaam: 'Go with the men; And the angel of the LORD said

utmost part of the border. border of Arnon, which is in the unto Ir-moab, which is on the was come, he went out to meet him And when Balak heard that Balaam

98

promote thee to honour?' unto me? am I not able indeed to thee? wherefore camest thou not not earnestly send unto thee to call And Balak said unto Balaam: 'Did I

mouth, that shall I speak.' word that God putteth in my power at all to speak any thing? the am come unto thee; have I now any And Balaam said unto Balak: 'Lo, I

they came unto Kiriath-huzoth. And Balaam went with Balak, and

סבסמס (במ"ר): ואם סבסמס מסרוגו וכן (שם מו) וסרגם אם סאשה ואם (שם): כמו דם סכדם, קוםל כלומר לם סעכבה בלבד קרהםיך על ידי י):

שם דבריו למוד סוש בכך שאומר דבר ומלאך מחזירו אמר משובה זו. אמר לו הוא בעלמו לוני ללכם ואמה מלאך מבעל מעמו בקלון (שם): י): אם רע בעיניך אשובה לי. לסמרים וגדסמקוס סימ סיס משמבם שיודע דעם עליון ופיו סעידלם ידעמי (מנמומה

לולם: גם אחבה הרגחי. סרי זם מקרם מסורם וסום בטל אם דברו אף אני אם כע בעיניך לריך אני לשוב (מנסומם (33) - אילי גטחה. כמו לולא פעמיס שאולי משמש בלשון לאברסס (בראשים כב, ב) קח נא את בנך וגו' ועל ידי מלאך

יכול לסשיב שחם המקום על כבוד הבריות וכן (ויקרה ב, עו) להחבד מן העולם: עם שרי בלק. שמת לקללם כמותם ברגמים שלה יאמרו זו היה שמלקה הם בלעם במוכחתה ולה הדבר וגוי: לך עם האנשים. כי חלקך עמהם ומופך וסוכימתך ולא יכולת לעמוד בתוכתה כמו שכתוב ויאמר לא. אותו (במ"ר. מכות י, ב): ואפט. על כרתך את הדבר אשר כי גם ססריגם: "ואוחה החייחי. ועמס מפני שדבקם (35) לך עם האנשים. בדרך שלדם רולם לילך בס מוליכין

אלו מבקשים לעקור (במד"ר. שם): (48) כי לא ידעתי. גם וה גנומו ועל כרמו הודה שהוא מואב. אל מערפולין שלו עיר החשובה שלו לומר ראה מה (95) וישמע בלק. שלמשלומיס לנשרו (שס): אל עיר

(עב) האמנם לא אוכל כבדך. נמנגה שקופו ללהה

خُخَخُمُ لَحَمُكُ، ◘ كُمُّدُ هُنَا: :

ממום לוצר העום: בּלְקָּׁם וֹנִּמְּלְעִוּ בַּמְנִע בַּמָנִע בַּמְנִע בַּלְבָּם נִאָּפַבוּע לְנִמָּע וּנֹנוֹ, בַּבַּפֹּר וּנַפַּר בָּלָלְ אָנַרַ

٪د۲،۵۰ לי בְּזֶּה שִׁבְעָה פְּרֵים וְשִׁבְעָה לִי הְבָּא שִׁבְעָא תּוֹרִין וְשִׁבְעָא איליה. mxx إِذِ حُثَكَ مَحْمُّكَ مَافِئِكَ لَكُمْ لَا فَيْكِمْ مَافِئِكِمْ الْهَنْعَالُ الْهَنْعَالُ וּ אָמֶר בַּלְמָּם אָלְבַבָּלֶל בַּנָרַ

ĒĊĬĒŪ: لزَمْر قُرْبًا بَتَاذِمُمْت قُل لَكُنْر جَائِمُت لَهُوَيَا خُرُهِ بَحَامُتُ เวิลิด์ ธิรุ่ง อิหิดับ บิธีบ ธิรุ่ง เลือบ เลือบ ธิรุง อิสิทิ บิสิราง

لْنَوْلُنَ، كُلِّ رَبَّكُكِ شُوٰر: ئىزىر خۆئەن، نىڭ مىليىنىڭد و مَمْ مَحْ شِهْ لِيُحْجُدُ مِن يُعْدِيْ نَظِيدًا

הְּנְבְּטִׁג וֹאָהֹלְ פַּׁר וֹאָנֹלְ בַּמִּוֹבְּטִי: וֹאָפֿגלִגע שִוּר וּגַבר הֹלְ כִּלְ אָת־שִׁבְעָּת הַמִּוְבְּחֹת שְׁבְעָּאֹ וּיֵשֶׁר אֶּלְנִים אֶּלְבַלְתָּם וּיֵּאָמֶר

: اڭلىڭل: י ניֹמֶם יְרְנְיִׁ בַּבְר בְּפָּיִ בִלְתְּם וְמִּוּ וֹן פִּטִּילִמְא בִּפִּוּמָא בִּבְלְתִּם

לְבַלְמְּם וּלְנַבְּנְאַ בַּמְמֶּנְעֵי: of ווֹלַט בֹּלֶט בַּלֶּט וֹמָאו וֹוֹהָבַּט וּנִכֹס בַּלָט שִוּגוּ וֹהָאוּ וֹהַבָּט

בּטַלְכִירה נַחָּוֹא מִסַּמָּן קַּצָּר מוֹן ובו בְּצְפַרְאָ וּדְבַר בְּלָל

נאמר בלמם לבלט בני לי

שוְר וּדְבַר עַל בָּל מָדְבַּה:

נֹאָזֹל יָטִידָי: بخنثم لاتناتن تقلاد خك מומר מן בבם ון לפדמוניו הכן הֹבְטֹּשׁ נֹאִטִּשׁ מֹאָם וֹהֹבַה וּ אָמֶר בָּלְמָּם לְבַּלְטִ יִיְהְיֹהְבֶּ וֹאֵמֶר בָּלְמָּם לְבַּלְטִ אִיִּמִּהַר

וֹמֹבֹמ מִנמֹב מוֹ בוֹבֹם וֹוֹ

אָנֶר אָלְ-בַּלְטְׁ וְלָנִי וֹאָמִּרִ יְמִיּך לְוֹט בַּלְטִ וּלָדִוּן

princes that were with him. and sent to Balaam, and to the And Balak sacrificed oxen and sheep,

part of the people. and he saw from thence the utmost cheed-homed orni qu mid 1dguord that Balak took Balaam, and And it came to pass in the morning

here seven bullocks and seven rams. me here seven altars, and prepare me And Balaam said unto Balak: 'Build

IIIXX

offered on every altar a bullock and sboken; and Balak and Balaam And Balak did as Balaam had

went to a bare height. showeth me I will tell thee.' And he to meet me; and whatsoever He peradventure the LORD will come by thy burnt-offering, and I will go; And Balaam said unto Balak: 'Stand

bullock and a ram on every altar.' seven altars, and I have offered up a unto Him: 'I have prepared the And God met Balaam; and he said

sbeak. unto Balak, and thus thou shalt Balaam's mouth, and said: 'Return And the Lorp put a word in

במולומיה לומר ראה ורמם שלא יעקרו אלו: (פוי) קריח חצוח. עיר מלקס שווקיס אושיס ונשיס ומף מומקשל ישראל (פ"ר (נ"ר (נו, צ): את שבעה המזבחח. שונעס

45,5,0:

וילך שפי. כמרגומו ימידי לשון שופי ושקט שלין עמו ללה (3) אולי יקרה ה׳ לקראחי. מינו רגיל לדבר עמי ביוס:

בקושי ובבזיון ולא סים נגלס עליו ביום אלא בשביל לסראות (+) ויקר. לשון ערמי לשון גנמי לשון מוממת קרי כלומר שמיקס:

वेर्द वेवरः לס, ו): ואעל פר ואיל במזבח. ומברסס למ סעלס מלמ ויעקב בנה שמים אחד בשכם (שם לג, כ) ואחד בבית אל (שם מחד (שם כו, כה) ויבן שם מובח וגו'ויכרו שם עבדי ילחק באר. ויאסל אברס וגו' ואחד בסר המוריה (שם כב, ע). וילחק בנה (באי) במוח בעל. כמרגומו לרמת דתלתים שם עצודת להי הנרתה חליי (שם ת) ויעתק משם ההרה וגוי (שם יג, ית) כנגד כולן אברסס בנס ארבעס (בראשית יב, ז) ויבן שם מזבת (04) בקר וצאן. דבר מועט בקר אחד ולאן אחד בלבד לפניו אבוחיסם של אלו בנו לפניך שבעה מובחום ואני ערכחי מובחום ערכחי אין כחיב כאן אלא אם שבעם המובחום אמר

רוא וֹבְל_שְׁבֵי מוּאֶב: ⁹ וֹלֶהֶׁר אֶּלְּוּו וְׁבַוֹּנִי נֹאֵּר מִּלְתַּוֹיִ

מואָב: מַּלְטַּגע עוּא וֹכָּלְ וַבְּוֹבִיג וֹטֹּב לַוֹטֹיה וִהָא מִשְּׁמַר עַלַ

and all the princes of Moab. he stood by his burnt-offering, he, And he returned unto him, and, lo,

تَقِرَٰكَ بَرَكُكُ بَقِرُكُ نَهُكُمُ خُذَ מְתַנְרֵי לְבָּׁתְ אֶּנִי לֶּבֶּתְ ע אָבֶּם וֹלְעָוֹי, בְּלָט מֵלֶבְּ בְּתְוֹאָרְ בַּבְּבוֹי, בָּלָט מַלְבָּא בְּמִוֹאָרִ משלו ניאמר

ל, והֹלֶב וֹאִינֹא טַבוּנַ לִי מסובי מדוחא איתא לומ מְןְ װְמֶלְ מִהְלֵיה נִאָּמֶר מִן צָּרִם

Israel.' me Jacob, And come, execrate mountains of the East: 'Come, curse The king of Moab from the said: From Aram Balak bringeth me, And he took up his parable, and

אָזְעֶׂם לְאִ זָעָם יְהֹוֶה: ผู้บ หูลุ่น ปุ่ห ปุ่น หูป เล้น ถ่น หูปุ่นแบบ หูปุ่นแบบ หูปุ่นแบบ หูปุ่ง หูปุ่นแบบ หูปุ่ง หูป หูปุ่ง ห

ומא אַטוביה דְּלָא מִּרְבִיה יִיִּי:

execrated? execrate, whom the LORD hath not not cursed? And how shall I How shall I curse, whom God hath

: ١٩٠٢ ⁶ וִמְגְּבְעָוֹת **はこれでが**は

הֹלְמֹא וּבֹהֹמֹמוֹא לָא וֹשַּׁבַוּוּן ללענגיענן מטידין דיהקסנין ומֹבׁמֹלא סַכֿימִיה הָא עַּמָּא מביש טוריא הויהיה

Israel? Let me die the death of the Jacob, Or numbered the stock of Who hath counted the dust of reckoned among the nations.

dwell alone, And shall not be

him: Lo, it is a people that shall

him, And from the hills I behold

For from the top of the rocks I see

righteous, And let mine end be like

וְשְׁרִים וּהְהָרִי צַּהַרִיהָי בְּמְרוּ: רַבּמ יִשְּׁבֹאָל שַׁמָּנו וַפַּשִּׁי מָוָנו ער ענה עבר יעקפר אָת־

ויהי סופי בְּוָהְהוֹן: שמוע וֹפֹמָג מוָעֹא בַּלַמָּנִמוָנִינ מאובה מאווטא בואראכ יסגון בְעַבְּרָא דְאַרְעָא או חַדְא בבית יעלב דאמיר עליהון מן יכול לממני דעף ביא

עם כל אחד ואחד ואין עולה להם מן החשבון וזהו ובגוים לא (מנחומא יב). וכשהאומות עובדי גילולים בעובה הם אוכלין אין אומה שמחה עמהם שנאמר (דברים לב, יב) ה' בדד ינחנו בכל סגויס וגו' מינן נמנין עם סשמר. דבר מחר כשהן שמחין האומות עובדי גילולים שנאמר (ירמיה ל, יא) כי אעשה כלה ובגוים לא יהחשב. כמרגומו לא יסיו נעשין כלס עס שאר לבדד ישכון. סוא אשר זכו לו אצומיו לשכון צדד כמרגומו: (ד) ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל. צענישמומיסס וגצעומ סללו על ידי מצומ וממסים (מנמומל יצ): הן עם

۲۲, ٤): אומו בלעס וגו' למען דעת לדקות ס' (ברכות ז, א. קנהדרין לא זעם ה׳. לני לין כחי ללל שלני יודע לכוון סשעם סקללס לא רלס לסוכיר עליסס שם קללס (מנחומא בלק יב): שם. במקללים לא נאמר ואלה יעמדו לקלל את העם אלא על יסים. במברכים נאמר (דברים כז, יב) אלם יעמדו לברך אם הים ראוי להמקלל מה נאמר שם (בראשית כז, לג) גם ברוך (במ"ר. מנמומא וימי י) כשנכנק אביהם במרמה אלל אביו איש. לא קלל אלא אפס שנאמר (בראשית מט, ז) ארור אפס להמקלל לא נמקללו כשהוכיר אביהם את עונם כי באפם הרגו מה אקב לא קבה אל. כשסיו ראוים אמר לו לקללם שמא אחד מהם אינו מובהק:

אח רבע ישראל. רביעומיסן. זרע סיולא מן סמשמיש של פר פרה ועפר קומה וכיולה בהם (תנחומה יב): ומספר ווסו שנאמר (מיכה ו, ה) עמי וכר גא מה יעץ וגו' ומה ענה יי) לא מחרוש בשור ובחמור (ויקרא יע, יע) לא חזרע כלאים. שהקב"ה כועם בה והוא לא כעם כל הימים הללו שבאחי אליך עפר יעקב אין חשבון במלוח שהם מקיימין בעפר (דברים כב, דבים יעקב וכו' מארבע משריםא ארבע דגלים. דבר אחר מי מנה עפר יעקב וגוי. כמרגומו דעדקים (10) יממשנ:

ובממלמ שרשיהם ואני רואה אומם מיוקדים וחוקים כלורים (9) כי מראש צרים אראנו. אני מקחכל גראשימס שלסס: חמח נפשי מוח ישרים. שנסס:

611

iugu địợg địp: מּמִּתְים בְּיִ בְּלִבְ אִנְבַּוְ לְכַּוֹשְׁנִבּ בִ, כִמָּלָם מִּנָּאִ, גַּבּנִשׁנַ וֹבַא נּגְאַמֶּר בְּלְעָ אֶּלְבַלְאָם מֶּר נִאָּמָר בָּלְעַ לְבַלְמָם מָא מַבַּדְיִּ

בָּרֶכְא מְבָּרֵיכְהָ לְחִוּן:

ئىلىر خۇ، بېن بېمۇر كىد: יי ווּמֹן וּיאַמִּר הַלְאָ אֵעְ אַמְּר הֹמָּה הַ וֹאָטִיב וֹאַמִּר הַלָא זָּה בּיִּמָּנִי הַּ

בְּפִוּמִי יְמִיהַ אֶּמָר לְמִלְלְאִ:

المرابة المرابة שׁבְאָב וֹבַבֹּנְ בַאָּ שֹבַאֹב וֹפַבֹּנְיַ בַאָּ שֹבוֹה יִיִבְיִמִּיה לִי מִשַּׁמַוֹּי אָהֶר שֹבְאָנוּ מִהֶּם אָפָס לַּדֶּרוּ ממישי לְבָּהַ] אָהִי אֶל־מָקִוֹם צַּהַר

לְחוֹד קְצְּמֵיה מִחְזֵי וְכוּלֵיה حَجُمَد خَتُدًا يُـنانَا،رُبِ مُنَقَالًا נֹאַמָּר לַיה בְּלָל אֵיתַא כְעַן עָּמִי

all; and curse me them from thence.' part of them, and shalt not see them them; thou shalt see but the utmost place, from whence thou mayest see pray thee, with me unto another And Balak said unto him: 'Come, I

the Lord putteth in my mouth?'

not take heed to speak that which

behold, thou hast blessed them

thee to curse mine enemies, and, hast thou done unto me? I took

And Balak said unto Balaam: 'What

altogether.'

And he answered and said: 'Must I

تَنْمَر قَد لَكَارَ فَفَاظُكَ: הפּסְגַּהְ וַיִּבֶן שִׁבְעָה מִוְבְּחֹת וַיְּקְחַרוּ שְׁבֵּה צַפְּים אֶל־רָאִשׁ

άΓ⊈Π: נֹאַסִּיל שַּוָר וּגַרָר מָּלְ כָּלְ במלא וכלא מבלא מבלטון נבלביה לחַקל סְכוּתָא לְבוּישׁ

מַּלְ־עַּלְטֵוּ וְאִנְכֵּי אִּלֵּבֶר בְּרִי יּ וֹיּאמֶר אֶל־בְּלֶל הַתְּיַצְּבָר כָּה וַאֲמַר לְבָלָל אִהְעַּהַ הַבָּא עַלְ

וֹמֹבֹא מִימִב מוֹ בוֹבם וֹנֹ הְּלְטַבְ נִאְנָא אָטַמָּמָ, הַּבַ כַּא:

בַּבֶּר בְּבָּיִו וַנְאָמֶר שִּׁנִר אֶּלְ וּיפֿר יְהוֹה אָל־בִּלְעָּם וַיָּשָׂם

נֹאַמֹּר שוּב לְנִׁט בַּלְעׁ וּכְּבֵּוּ בְּבִלְמְם וְמִוּג פִּטִוֹלִמְא בִּפּוּמִגע

מָנוַ צַּבֶּר יְנוֹנְנוּ: لْمُلْدُ، מִנְאָב אַשַּׁוְ וּנֹאָמֶר לְנְ בַּלְלַ הַלְנַנִינִ 'וֹבַבַּנַבׁ, מִנָאָב הֹמָנִינִ ^ע וֹגְבָא אָלְגִּי וְעִינִּיְ וֹאָבְ הַּלְ הַלְּיִוְ וֹאִנֹא לְוֹנִיִעּ וֹעַא מִהַּעַּע הַּלְ

בּלשׁ וֹכִּע שַׁבַּבּׁנִי:

נאמר ליה בלק מא מפיל יו:

the Lord spoken? Balak said unto him: 'What hath princes of Moab with him. And stood by his burnt-offering, and the And he came to him, and, lo, he

'Return unto Balak, and thus shalt

And the LORD met Balaam, and put

And he said unto Balak: 'Stand here

bullock and a ram on every altar.

built seven altars, and offered up a

Zophim, to the top of Pisgah, and

And he took him into the field of

a word in his mouth, and said:

toward a meeting yonder.' by thy burnt-offering, while I go

thou speak.'

וֹמְמָת בַאָּוֹנִי הַבַּוֹ בַּנָוּ הַפַּב: قا [وَهُم يَاهُمُ لِيَهُمُ لِيَعِمُكُ الْمُعَالِمُ كَانِكُ لِحَالِمُ لِيَعْمُ مِنْكُرُكُ الْمُعْلِمُ الْمُعْلِ

וְמִּמֹת אַבּוֹע לַמִוּמִבוּ בַּב

unto me, thou son of Zippor: said: Arise, Balak, and hear; Give ear And he took up his parable, and

(13) וקבנו לי. לשון לווי קללסו לי:

הפרלה שלני רולה (שם יג): משם ששם מת משה. כסבור ששם תתול עליסם הקללה וזו היא סים קופס כבלק כאם בלק שעמידה פרלה להפרץ בישראל לשמור אם יבא מיל על העיר: ראש הפסגה. בלעם לא

(16) וישם דבר בפיו. ומס סים סשימס סופת ומס (13) אקרה כה. מלח סקנ"ס: אקרה. לשון לחפעל:

אל אשר ירלה אמר לו על כרחך משוב אל בלק (שם): סקב"ס רפן וחכם בפיו כאדם ספוקם בסמס בחכם לסוליכם (14) שדה צופים. מקום גבום סים ששם סלופם עומד שחינו נרשם לקלל חמר מם חני חור חלל בלק ללערו ונמן לו מסר המקרא באמרו שוב אל בלק וכה מדבר אלא כשהיה שומע

מינך ברשומך (במ"ר. שם): מקלמס (שס): מה דבר ה׳. לשון למוק סוא וס כלומר כיון שכפו שפין בו מקום הלכו להם מקלמם ולה נשהרו הלה (עו) ושרי מואב אחו. ולמעלה הוא אומר וכל שרי מואב

170

النفائن تن به همر الهدية أله المحلحا الملا مع حماحاً الحالم לְאִ אֶּוֹהָ אֶלְ וֶוֹכַּוְּדִ וּבֶּוֹ אַבְׁם

o הבה בהך לקחמי יבהך ולא

אָלְהַיוֹ מִמָּוִ וּהָרוּעָת מֶלֶבְ בִּוּ: בְּאָר עַטָּל בִּישִּׁרָאָל יָרוֹנָת ַ לַאַ_טַבָּוֹת אָנוֹן בַּוֹהַלֶּבַ וֹלַאָב

" אָל מוֹצִיאָם מִמִּצְרְיִים בְּחִינְעַבְּּתְ

نْجُنْشُدُ אָב מַעַ_פּֿמַב אֶב: בּוֹמִּבְאֹלְ כַּמָּנו וֹאִמָּב לְוֹהֹּלִב בּ לְאַ לְטַתְּ בֹּוֹהֹמֶב וֹלְאַ טֵמֹם

> וֹמְבֵיג וֹכֹל מִימְבִיה מִשְׁלַזִּים: וֹטֹוֹכֹו וֹמִטַׁמַלְכִוֹ עוּאַ אָמָר בּמְבֹא בַאִנוּן מַבְּוֹן לַמָּמֹבַר אָבְעֹא בֹּנוּ אָנֹהָא אַמִּבוּוּ לא כֹמבו בוו אוֹלָהֹא מותע

ÇİĞLLE: לְנֹמִּבְאָלְ וֹלְאָ אָנִיִּבְ בַּבְבְּנִייִּ עא ברקאן קבילית אַברָרָנִיה

מַלְבָּׁבוּוֹן בֵּינֵיהוֹן: يدر پرختدرا جوبهدرا الهجريم ליאות שְׁקר בְּיִשְׁרָאֵל מִימְרָא לבני והֹפָר וֹאַנ לָא הֹבֹבוּ هَمُنَوَدَرُبِ لَجْرِي فَخُلِيدِ لِإِبْرِياً

<u>וְרוּמֶא בּילֵיה:</u> אָל דְאַפּּיקנוּן מִמָּצֶרוִם הוּקְפָּא

بَرْنَشِلَهُم فَه مُحَد هُرُكِه: نشُلَّة خَمْلًا نَلْقُمَّد كُنَمُّكِ حَالِمُ לסמוֹא במן בּרַבוּנו בּינו לבני וגלב לאַנ אָבו לָא וֹטַמָּוֹא גֹּבוֹ בַוֹנִסָּב

> spoken, will He not make it good? will He not do it? Or when He hath should repent: When He hath said, lie; Neither the son of man, that He God is not a man, that He should

when He hath blessed, I cannot call Behold, I am bidden to bless; And

is among them. him, And the shouting for the King in Israel; The LORD his God is with Neither hath one seen perverseness None hath beheld iniquity in Jacob,

horns of the wild-ox. of Egypt Is for them like the lofty God who brought them forth out

God wrought! of Jacob and of Israel: 'What hath divination with Israel; Now is it said Jacob, Neither is there any For there is no enchantment with

למעינו מיס:

ומממלכין מוזרים ונמלכין למזור בסם:

לשון פעל הוא נקוד קמן קמן (לירי) ומעמו למעה: (כולה לומר סגול מחח הרי"ש) ומעמו למעלה אבל לפי שהוא לסקב"ס. ומין לומר ברך שם דבר שמם כן סיס נקוד בפתח קמן סגוול ואומר אל מירא כי לא מענש שלוס יסיה לך מרגיו הוא מרף כמו מרף וכן (שם י, ג) ובולע ברך סמסלל ומברך אם כמו וברך וכן סוא גורת רי"ש כמו (מסלים עד, יח) אויב לבלמי ממנו לברך לומס (מ"ל ברך כמו לברך): וברך ולא הנה ברך לקחתי. אמס שואלני מס דכר ס' אונקלום ושכינם מלכסון ביניסון:

דוד אוהב דוד (שופטים טו, ו) וימנה למרעהו. וכן מרגום מסטיו): ההוא אמר וגרי. בלשון מימס ומרגומו מייבין מלך בו. לשון מבס ורעום כמו (שמואל ב מו, לו) רעס ארן שבעה אומות ואתה שבור להמיתם במדבר (תנתומה אפילו מכעיתין וממרים לפניו אינו זו מתוכן: והדועה (פו) לא איש אל וגוי. כבר נשבע להם להביאם ולהורישם לפי שהעבירה היא עמל לפני המקום: דו אלדויו עמו. כמו (שם ז, טו) הרה עמל (שם י, יד) כי המה עמל וכעק הביט. (, י) מימו יער (בראשימ א, כד) ומימו ארן (מהלים קיד, מ) צלהם ובעמלן שהם עוברים על דמו: עמל. לשון עבירה מקוס (שם): - בנו צפר. לשון מקרא הוא זה כמו (חהלים עוברין על דבריו אינו מדקדק אחריהם להחבונן באוניות שמוד על רגליך אינך רשאי לישבואני שלוח אליך בשליחוחושל החא נדרש מדרש נאה: לא הביע הקב"ה און שביעקב שכשהן (12) קום בלק. כיון שראסו מלחק צו נחכוון ללערו (21) לא הביש און וגוי. כחרגומו. דצר אחר אחריפשומו

ואמרו רבומינו (גימין שח, ב) אלו השדים: ומוקף רב סוא זה: דבר אחר מועפום ראם. מוקף ראמים שסוא לשון (בראשית א, כ) ועוף יעופף. המעופף ברוס וגובה וכן (איוב כב, כה) וכסף מועפוס לשון מעוז המה. ואומר אני (מנמומליד): בחועפוח ראם לו. כמוקף רוסוגובס שלו אשיבנה. סיא ברך אומס ואני לא אשיב אם ברכמו: וברך. סנס עס ילא ממלריס לא ילא מעלמו אלא סאלסיס סוליאס (בב) אל מוציאם ממצרים. אתה אמרת (לעיל כנ, ה)

מְבֶר וְדַם־חֲלָלֵים יִשְׁמֶּה: יְהְנָשְׁאַ לְאַ יְהְבֶּרְ מַּגְ־נִאָּכָלְ יְהְנָהָּבְּ לְאִ יִהְבִּי בֹּאַנְמִיהַ מַּגְ

نظُلُحُكِن לִד לָאִ טַׁפֿבּׁנִנּ נּם בּבֹבוֹנִ לְאִ לֵּאִ טַׁלְנִּסִנּּנּוּ אַּבּ בּּבֹבֹא לָאִ ⁵⁰ וֹ ֹאָמֶׁר בֹּלְעַ אֶּלְבַלְאָּם נִּם וֹאִמָּר בַּלְעַ לְבֹלְמִּם אַּב מִלְמ

אַמָּב יִּנְבַבָּר יְהְנָוֹר אָטִוּ אָמָהַמָּטִי: דִּינִפַּיִל יִי יְמִיה אַנְּבִיר: בלא בּבּלשׁי אַלְּילּ לְאִמֶּר בָּלְ בַלְאִ מִבְּילִית מִּמֵּבְ לְמִימִּרַ כְּלְ וֹנֹהֹן בֹּלְמְּם וֹגְאִמֶּר אֶבְבַבֹּלְעׁ וֹאִטִּיר בֹּלְמָם וֹאִמָּר לְבַבְע

Ċ₩□: ذَنْهُدٍ خُمْدَتْ، لِنَهُدٍ بِنَاتِ لَكَخْلِهِ ذُرِهِ فَتَارِ لَمُنْهِ مِا كَتُتِ نُدُ نِنْدِيهَٰ، ب وْم مُوْلَاكٍ هُمْ مُكْاِل مَلَال مُعْرَد مُلْخُدُوك مِمْلَد مُقَدْا مُعْلَ

تزهر خا: 교육 TEATL אָם נּיִּמְּח בְּלְאָ אֶתְהַבְּלְאָם רַיִּאָה יּדְּבָר בְּלְק יָת בִּלְעָם רֵישׁ

%،۵□: לי בְּזֶּה שִׁבְעָה פְּהָים וְשִׁבְעָה לִי הָכָּא שִׁבְעָא תּוֹרִין וְשִׁבְעָא אַנְלְה. בּ לָּגְ בֹזִינִ מִּבְּמִּנֵע מִוֹבְּעִינִ וְעִבְּן עַבְּאַ מִּבְּמָּאַ מִּגְבָּטִנוּ וֹאַנִיצִוּן

בולסול קטול ונקסי עמינא בּוֹלְבָּנִא יַלְנִם וְכַאַנִי הַאַ מַּמָּא בֹּלְנִיא הָבִי וּכַאַנִיא

וּגְאַמֶּר בָּלָלְ אָלְבַבְּלְמֶּם לְכָּרַ וֹאֵמָר בָּלָלְ לְבַלְמָּם אִיתַא כֹּמַּוֹ

ְיֹמִּגְמָוּ: מַּלְ_פְּׁנָגִי בְּמִׁטְאַ בַּמִסְׁטַּבְּיִאָ מָלְ אָפָּי בִּינִי

וּ אָמֶּר בּלְתָּּםְ אָּבְ-בּלְט בּנִין וֹאַמָּר בּלְתָּם לְבֹלִט בּנִי לִי

the blood of the slain. until he eat of the prey, And drink himself up; He shall not lie down lioness, And as a lion doth he lift Behold a people that riseth up as a

them at all.' 'Neither curse them at all, nor bless And Balak said unto Balaam:

57

that the LORD speaketh, that I must Balak: 'Told not I thee, saying: All But Balaam answered and said unto

me them from thence.' please God that thou mayest curse another place; peradventure it will Come now, I will take thee unto And Balak said unto Balaam:

upon the desert. top of Peor, that looketh down And Balak took Balaam unto the

here seven bullocks and seven rams.' me here seven altars, and prepare me And Balaam said unto Balak: 'Build

לסס (מנמומל יד). ולונקלום לא מרגם כן: פי נבי אים סים היל גורה המקום או ארכים ומומים מגידים (27) וקבוחו לי. אין זה לשון לווי כמו וקבנו אלא לשון גורומיו במרום אינן מנחשים וקושמים אלא נמשר להם על (דברים לב, כה) גם בחור גם בחולה: בכל עם שלריך להאמר ליעקב ולישראל מה פעל הקב"ה ומה וגם שני על גם ראשון וכן (מ"א ג, כו) גם לי גם לך לא יהיה וכן מינו לשון עמיד מלח לשון הוה הינן לריכים למנחש וקוסם כי (25) גם קב לא חקבנו. גם ראשון מוסף על גם השני כ) וסיו עיניך כולום לם מוריך. דבר למר ילמר ליעקב (במ"ר. מנמומל יד): השרת והם ישאלו להם מה פעל אל וזהו שנאמר (ישעיה ל, ואת בלעם בן בעור הקוםם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם יושבין לפניו ולומדים מורה מפיו ומחילמן לפנים ממלאכי מלכי מדין חללים ויהרג הוא עמהם שנאמר (יהושע יג, כב) שמיד לסיום עת כעת סואת אשר תגלס תבתן לעין כל שקן ודם הללים ישתה. נתובא שאין משס מת עד שיפיל בסס מנחשים וקוסמים: - בעה יאמר ליעקב וגרי. עוד חללים (שם) דבר אחר הן עם כלבים יקום וגוי. כמרגומו: (23) בי לא נחש ביעקב. כי ראויים הם לברכה שאין מחנה וגיים להויקם הקב"ה שומרס ונלחס מלחמוחם ומפילם

כילד קורם אם שמע על מעמו ומפקיד רוחו ביד המקום בא בלילה על מעמו עד שהוא אוכל ומחבל כל מזיק הבא לערפו מה רואים (מדרש אגדה): לילים לקרוא אם שמע ולהנים הפילין (שס): - לא ישכב. החולעליהם משסוכן כל החוזים בכוכבים רואים ואין יודעים שחרים הן מחגברים כלביא וכארי לחטוף אם המצום ללבוש ללקוח על ידי פעור ולא היה יודע במה אמר שמא הקללה (24) הן עם כלביא יקום וגרי. כשקן עומדין משיימס (22) ראש הפעור. קומס סיס גלק וכאס שקן עמידין

עמיד אולי יישר בעיניו ומקבנו לי משס. מלדיר"ש בלע"ו:

تَنْمَر قُل لَكُنْ حَفَاظُكَ: °° ניֹמֹת בֹּלְט כֹאֹמֶוֹר אֹמֹר בֹלְמֹם נהֹבר בֹּלְט בֹּמֹא נּאִמּר בֹּלְמֹם

נֹאַסַׁגַל שַּוָר וּבְּבַר מַּלְ כָּלְ

on every altar. and offered up a bullock and a ram And Balak did as Balaam had said,

 ΛIXX

וֹנְמֶשׁׁנַ אֶּלְעַנַמִּגְבָּנִר פַּּנְיֵנִי: בְּפְעַם בְּקְבָרָאָת נְחָשָׁים בּיִּטוּ בּיִטוּ אֶּלְחֵין לְשִּׁדִּטוּת AIXX ﴿ كُلُّكُ اللَّهُ الْمُعْدِلُ الْمُعْدِلُكُ الْمُحْدِلُكُ الْمُعْدِلُكُ الْمُعْدِلُكُ الْمُعْدِلُكُ الْمُعْدِلُكُ الْمُعْدِلُكُ الْمُعْدِلُكُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ

הֹּלְיוּ בִוּחַ אֶּלְבַיוּם: ڠִּעַ : شִּבְאָלְ אָכֵוּ לְאַבָּׁמֹֹנִוּ וֹשַׁעַׁי וּהָא בֹלַהָּם אָנוַבמּוּוָנוּ וּוּבֹא

14: בְּנֵוּ בְשָׁר וּנְאָם תַנֶּבֶר שְׁתָם בְּלֵמֶם בַּרְבְּעוֹר וְאֵימֶר וּוּבְרָא וּיִּמְּאַ מִּמְּבְיְוּ וּיִּאַמְוֹר נֹאֵם בֹּלְמִּם וּנֹמּכְ מִנִּבְיִע וֹאַמִּר אִימִר

שַּׁבַּיִ יֶּנְבַוֹּיְנִ נִפַּבְ נִיָּבְנִי מִּינְיִם: וּי בְּאָב מִמְלֵּה אִמְבִי. אָבְ אָּמֶב מַבְּוֹיִנִי

מְהַבְּיִנוֹנוֹ וְהְבַאָּבִ:

تَلْمَنْ الْمُنْ ذِمْلُكُ لَا يُعْلِينَ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ וּנוֹנֵא בֹּלְמָּם כַּּנ מֻוִר בֹּמִנוֹּג וֹבוֹנִעְ וֹנוֹזִא בֹּלְמָּם אָנִג טַמַגו שָׁנִב וֹנִ

ישָׁרָאַת עַּלוֹהִי רוּחַ מִן קַדָּם נְתְּ וֹמְּבְאֵּלְ אָבִוּ לְאָבִמּוּהוּוּ ווֹפֹל בֹלְמֹם וֹט מֹתוָטִי וֹטַוֹא

דשפיר קוי:

מְּכֹּנֶד וּמִטְוֹּגָ, בָנִשִּי אָל דְהַוּוּ מִן בָּוֹם שַּׁרִּי חָוֹי אַנמָר דְשְׁמָנֵע מִימָר מִן בַּוֹבַם

וֹהְּלִּד מֹא מֹבֹא אַבֹּהֹנַ וֹהַלִּב בּוּנִי

مُمِلِّا نَصِٰلَةِ:

his face toward the wilderness. meet with enchantments, but he set went not, as at the other times, to pleased the LORD to bless Israel, he And when Balaam saw that it

and the spirit of God came upon he saw Israel dwelling tribe by tribe; And Balaam lifted up his eyes, and

whose eye is opened; of Beor, And the saying of the man said: The saying of Balaam the son And he took up his parable, and

with opened eyes: of the Almighty, Fallen down, yet words of God, Who seeth the vision The saying of him who heareth the

Thy dwellings, O Israel! How goodly are thy tents, O Jacob,

המדבר פניו. כמלגומו: (ו) וירא בלעם כי טוב וגר. אמר איני לריך לבדוק שאמר (לעיל כג, י) ומספר את רוצע ישראל שהקנ"ה יושב

ותהי עליו רוח אלהים. עלס בלבו שלה יקללס: מכוונין זם כנגד זם שלא ילין למוך אםל מבירו (ב"ב ם, א): שבט ושבט שוכן לעלמו ואינן מעורבין ראה שאין פחחיהם המתורים לתעלה (מבות פ"ה): שבן לשבטיו. רמה כל כמס וסכי יש לך ג' מדומיו עין כעס וכוח גבוסס ונפש כחבס (ב) וישא בלעם אח עיניו. בקש להכנים בהם עין מעיניו היה:

שישמוס ויקמוס ויגוב. ורצומינו אמרו (נדס לא, א) לפי ומור שלה נרמה פמוח ולשון משנה הוח (ע"ו קמ, ח) כדי בן פרם סיס: שחם העין. עינו נקורס ומולמת למון לפור אביו בנו סוא במלכות ובלעם גדול מאביו בנביאות מנה אגדה (תנחומה יג) שניהם היו גדולים מהצוחיהם בלק בנו (3) בנו בעור. כמו (מסליס קיד, מ) למעינו מיס. ומדרם

שמום סעין ולה המר שמום העינים למדנו שקומה בהחת עונומיסס וסקללס על סוכרת עונומיסס תמול: וישה אל שמוס סעין פתות סעין, כמו שמרגס אונקלום ועל שאמר יקרס ס' לקראמו כרלונו אמר רולס ולא רולס לקללס אוכיר בדבריס סללו ועל דבר וס נסמים עינו של בלעס. ויש מפרשים כאשר עשה בי פעמים: לקראח נחשים. לנחש אולי ממנה. אמר בלבו מי שהוא קדוש ומשרמיו קדושים ישמכל בסקב"ס כי לא יחפרך לקללס: רלא הלך כפעם בפעם. ומונס רביעומיסן של ישראל ממי מבא מפס שנולד סלדיק

לסיום נגלה עליו בקומה וקופה לפניו: בו כט לעמוד על רגליו ונופל על פניו לפי שהיה ערל ומאום אלא בלילה כשהוא שוכב. ומדרשו כשהיה נגלה עליו לא היה (+) נפל וגלוי עינים. פשומו כמרגומו שמין נרמה עליו

בניון (מנמומם פקודי ה): שנאמר (איכה ד, יא) כלה ה' את חמתו ובמה כלה וילת אש כשם! טכבין לפי שהן משכון עליהם וחרבין כפרה על הנפשות שמקריבין בהן קרבנות לכפר עליהם: משכנתיך. אף שמר מס טובו אסליך מס טובו אסל שילס ובית טולמיס בישובן וסמולוס (ב"בם, ל): משכנתיך. מניומיך כמרגומו. דבר (פ) מה שבו אהליך. על שרמס פתמיסס שמינן מכוונין

\$\$\$._\$;□: ּ כַּאַבְלְים נְשָׁעַ יִּהְנָּה בַּאַבְוֹים דִּעַלִ פְּבָה כְּבִוּסְעַנְּאַ דִּנְצָב יִיִ כּלְטַבְׁיִם נַּמְּיִנְ כַּנַנְּטַ הַבְּיָּ נְטַבְׁי בַּנָטַבְיוֹ בִּעִנְּטַ הַבִּיֹצִ

מלכטו: בבים וירם מאנג מלכו והנשא וישלום ל 'נוּק_מָנִם מִצֵּלְיָּנְ נִזּבֹמִּנִם בֹּמֹנִם

ומּגמטונים וֹלִנ׳ם וֹטִבּּוּוּ וֹמִנִיאַ: בׁאָם לַוִּ יאָכֶּל זּוִים אַבְּיוּ אָל מוּצִיאָו מִמִּצְרָיִם כָּתוּעִּפָּת

\$∟4∟: نظرة مُحُلَّدُنَ خُبِنِكُ لَجُلَّدُنِكُ ⁶ פַּרָת מְּכַּד פַּאָּרֵ, וּכִּלְדָהא מָּ,

וְהְנֵהְ בֵּרֶכְהָ בְּרֶוּ זֶה שֶׁלְשׁ וְהָאִ בְּרָכָא מְבְּרֵיכִהְ לְהֹוֹ דְּנִוֹ אُم בَלְתָּׁם לְלַב אֹנֹבֹ, לַבְאִינִנֹ ' לִבְלָתָּם לָמָלָם הָּנֹאַ, לַבִּנִינִנִּי סי וֹיִסְפְּׁל אָּעִרַכַּפְּּיִנוּ וֹיְאָמֶר בָּלֶל וּמְּלַפִּוּנוּ לִיִרוֹה וֹאָמָר בָּלֶל ĖĊĆ

בְּאַרְזִין הְנְצִיבִין עַלְאַ:

تإحاليات: נוטפש מאוני מלכוני וטוּמכ דהממון סניאון יְסְגֵּי מַלְכָּא בְּיִתְרַבָּא מִבָּנוְנִיִי

ننفذطنا لٰمَلَمُنٰكِنا تَكُوٰتِنا: שְּנְאֵיהוֹן וּבְבְוַתְ מַלְכֵיהוֹן בוע וֹמְבֹאָן וֹכַכוּ מֹּטִתּוֹא שולפא ובומא ביליה מיקלון ראפיקנון

יהין ליטין: לבולב וביו לביכיו וליטה נכֿבולא וֹבוּע בּיקוֹמּנִינִ ונום ומבו לטלוף כאַנוּא

אָבַבּלַמָּם יניבוּנוּ בוּנוֹא בַּלַכִּ בַּבֹלָמָם

the LORD, As cedars beside the by the river-side; As aloes planted of As valleys stretched out, As gardens

be exalted. than Agag, And his kingdom shall waters; And his king shall be higher And his seed shall be in many Water shall flow from his branches,

And pierce them through with his shall break their bones in pieces, nations that are his adversaries, And of the wild-ox; He shall eat up the Egypt Is for him like the lofty horns God who brought him forth out of

one that curseth thee. blesseth thee, And cursed be every him up? Blessed be every one that And as a lioness; who shall rouse He couched, he lay down as a lion,

times. altogether blessed them these three enemies, and, behold, thou hast Balaam: 'I called thee to curse mine hands together; and Balak said unto against Balaam, and he smote his And Balak's anger was kindled

(דניאל יא, מה) ויטע אהלי אפדנו: במול"ס): נשע ה׳. לשון נמיעה מלינו באוהלים שנאמר כשבל לשבם (ולשון זה הינו דאם כן היה לו לנקוד כאוהלים האי נמע ה' כשמים המחוחין כאהל שנאמר (ישעיה מ) וימחחם כ) מור ואסלות: נשע הי. בגן עדן. לשון אחר כאסליס (מנסדרין קס, ב): באהלים. כמרגומו לשון (מסלים מס, פיו ברכם מעין אומס קללום שבקש לומר כו' כדאימא בחלק (6) בנחלים נשיו. שנארכו ונמשכו לנעות למרחוק. אמרו הואם. אל המוליאם ממלרים במוקף ורוס שלו יאכל את הגוים

שמלק: וחגשא מלכחו. של ישקב יומר ויומר שיבא אמריו וירם מאגג מלכו. מלך כאשון שלסס יכבוש את אגג מלך רבים. לשון סללחס סוא זרעו כזרע הזרוע על פני המים: (ד) מדליו. מנאכומיוופיכושוכמכגומו: וזרעו במים

(8) אל מוציאו ממצרים. מי גורס לסס סגדולס בול ושלמס:

כטילו ממון ונגוע: מלשון מכה כמו (דברים לב, למ) מחלתי שהלבוע בדם נראה בדמס כמו (מהלים סח, כד) למען חמחן רגלך בדם ואינו זו ממש חליו של הקב"ה ימחך בדמס של לרים יעבול וילעבע כו) וממלה ומלפה רקמו שימלו את ארלם ויש לפתור לשון חלים פלגומה (מ"ה לשון חלוקה וחליה) וכן ימחן לשון (שופטים ה, לריס מלוקס שלסס כמו (בראשית מט, כג) בעלי חליס מרי על ערמימומו: וחציו ימחץ. אונקלוס מרגס אליו של שמגרר הבשר בשניו מקביב והמוח שבפנים ומעמיד העלם (ימוקאל כג, לד) ואם מרשיה מגרמי. ואני אומר לשון עלם לקללם כשאמר לסשים אל סמדבר פניו וכשספך סמקוס אח - פחר בו לשון שבירס וכן (לפניס ג, ג) לא גרמו לבקר וכן רבומינו מברכומיו של אומו רשע אנו למדים מס סיס בלבו שסס לריו: רעצמוחיהם. של לריס: יגרם. מנחס

ובנבורה: (9) כדע שכב כאדי. למרגומו. ימישבו בארלס בלמ

(01) ויספוק. הנה זו על זו:

מְלְהֵּבְּ יְרֵנְיִר מִכְּבְרוּר: אַמְרְחִי כַבֶּּר אַכַבֶּרְרְ וְהַנָּה אַמָרִיה יַקְּרָא צִיקְרנִּוּ וְהָא نَمَّتُك خُدِّبَ خُكِ مُحِيَّرُكُكِ بَخُمَّا هُنتَمْ كِلِّهُ خُهَنَّتُكُ

<u>בּלוֹני. כֹאַמְוּ:</u> אָלְבְתְּלְאִׁבְּיוֹשׁ אָמְבְהַבְּלְעִוֹשׁ אָלְּי מִּם אִוֹיַּגַּע בַּמְטִשֹא לְוֹטִי וּגַאָמָר בַּלְמָּם אָּכְ_בַּבְעַ עַבְאָ זָּם וֹאָמָר בַּלְמָם לְבַבְעַ עַלָא אַב

אנו אַבּבור: בְּעָה מִלְבָּי אֲשֶׁר־יְדְבָּר יְהְוָה אָת־פָּי יְהוְה לַעֲשִׂית טוֹבֶה אִוֹ נו בָּמָן וְיָהְבֹ לְאֵ אִנְכַּלְ לְתְּבִר בְּסָף וּדְתַב לֵיה לִי דְשׁוּ אִם ושׁן לִו בֹלְט מֹלְאִ בוּעוּן אָם ושׁוּן לִו בֹלְט מִלְן בּוּעוּנִי

לַמַּמָּבַ בְּאַבַבַרִית הַיָּמֶים: אַנְעָבְ אַשָּׁר יַעָּשָׁר הַעָּבַ הַנָּה _{שניעי} וְעַהְּה הְנְנְי הוֹלֵלְךְ לְעַמִּיִּ לְכָּהֹ

בלו, למר ולאָם בַנִּבָר הָשָׁם וּיִּשְׁא מִאָּלִו וּאָמִר וֹאָם בֹלַהָּם

וללוו הולום: עַּלְיִוֹן מַחֲזַה שַׁדַּיֹ יֶחֲזֶה נַפָּל וֹאָם הַכָּהָ אֹנִוֹנו._אָב וֹיִבֹה בַּהַנו

מוּאָב וֹפֿוֹצוֹר בָּלְ-בָּנִּי-מֶּנִי: מָבּמ מוֹמִבֹאָן וּמִבוֹן פֹּאִנוֹן ַ
ੈ ਰੈਪੈਸ਼ਟ ਫੈਸੈਸ ਫ਼ਫ਼ੈਟ ਕੈਫ਼ੈਫ਼ੈਫ਼ ਫੈਰੈਫ אַרְאָנּוּ וְלַאִ עַּמְיִר אֲשׁוּהֶנּוּ וְלַאִ

שסרי נאמר (במדבר לא, מו) הן הנה היו לבני ישראל בדבר

מֹנֹמֹנ וֹנ מִן וֹבֿר:

מַבְּילִיתַ לְמִימָר:

%@\$.4: מבמוני בומבוב ול למוצ בּוֹ לַמְמְּבַׁר מַבְּטָא אַן בַּמָּטַא לְמֹהְבֹּר הַלְ לִּוֹנִנִי מִימִּבֹא

לממד בסוף יומיא: לְבַ מֹא בַּנֹהְבִינַ הַמָּא עַבַּנוֹ אמלכנו מא דישעריר ואַיווי וְבְשָׁוֹ בְאַלֹּא אָוֹגַלְ לְתַּמָּוֹ אָנִעֹא

בשפיר קזי: בּלַמַּם פֿר בָּעוֹר וָאֵימָר װּבָּרָא ונסל מהליה ואמר אימר

ימְשׁלֵּכִי בַּיִשִּי ביוו מן בורם שני קור שכיב אַכ וֹנֹבַת מִבַּת מִוֹ שָׁבִׁם הֹכַאַב אַנמָר דְשְׁמָנֵע מִוֹמָר מִוֹ בֶּדְם

בְּנֵי אֲנְשְׁא: בלבב מואָב ווֹאָבוּם ללב מְשָׁיחָא מוֹמִבֹאֹכ ひかり di∟∟ ēl חַוּימִיה וְלָא בְעַן סְבֵּימִיה

> hath kept thee back from honour.' great honour; but, lo, the LORD I thought to promote thee unto Therefore now flee thou to thy place;

> thou didst send unto me, saying: I not also to thy messengers that And Balaam said unto Balak: 'Spoke

that will I speak? mind; what the LORD speaketh, do either good or bad of mine own Deyond the word of the LORD, to full of silver and gold, I cannot go If Balak would give me his house

thy people in the end of days.' to thee what this people shall do to people; come, and I will announce And now, behold, I go unto my

whose eye is opened; of Beor, And the saying of the man said: The saying of Balaam the son And he took up his parable, and

Fallen down, yet with opened eyes: seeth the vision of the Almighty, knowledge of the Most High, Who words of God, And knoweth the The saying of him who heareth the

91

Þι

٤٦

п

of Seth. Moab, And break down all the sons shall smite through the corners of scepter shall rise out of Israel, And forth a star out of Jacob, And a him, but not nigh; There shall step I see him, but not now; I behold

סקב"ס מעלי: לבה איעצך. מס לך לעשות ומס סים קולר סעברי ויקעול וכוי: (14) הולך לעמי. מעמס סריני כשלר עמי שנסחלק למולג בלחרים סימים ומחץ פלחי מולב. סחרגום מפרש ברחשונה (לעיל כב, יח) לפי שידע שנבחש בהקב"ה ונמרד: הוח זה. חיעלך להכשילם וחומר לך מה שהן עתידין להרע (13) לעבור את פי ה׳. כלן לל נלמר ללסי כמו שלמר צלעס: אשר יעשה העם הזה לעמך. מקרל קלר

(סנסדרין קר, א) מדע שבלעם השיא עלה זו להכשילם בומה "ה": העלה אלהיהם של אלו שונא ומה הוא כוי כדאימא בחלק (al) ויודע דעה עליון. לכוין השעה שכועם בה (ברכות

571

ئانے: מְּמֹּנִ אָנְבְּנֵנְ וֹנְמְּבְאֵלְ מִמְּנִ נְנִנִּנֵא מָמִּנִ לְבַּמֹּלְ, גַּבְּנְנִנִי, וְהְיָה אֱרֹוֹם יְרַשְׁׁה וְהְיָהְ יְרַשְׁׁה וִיהֵי אֶרִוֹם

Ü#: ווֹבְרְ מִינַמְלֵב וְהָאֶבְיִר שְׂבִיר נַיִּיחֹים חַר מִרְבִית יַנַמְלַב

וֹאַנוֹנונוו הַנוֹ אַבָּנוּ : ניאַמַּר האַשָּׁיה גוּיִם עַּמָּלַל ווּבא אַטבהֿמַבֶּל וּוּהָא מהַלוִ

جَوْكِم كِرَاكِ: נּאָמֹר אַיִּטְן מִוּמִּבֶּוֹב וֹמִּים נִאָּמַר טַפּיף בּיִה מוֹחָבָר וֹמַי رَوْلِي هُم لِوَظَرَدُ رَوْضُي طُمُكُرُ لِيَاءً عِنْ شِكْمُ لِمُعْدِ وَمُحْرَدُ

משָׁמִי אָל: د נישָא מִשְּׁלֵוֹ נִיאַמָּר אֲנִי מָי יִחְיָה וּנְּשָׁל

هَمْدِ نَمُقُلُ:

וֹמִנּוַ_מֻצְבׁר וֹנִם_נוּא מַבוֹ, אָבֶּר: לה להום מ<u>ו</u>ר בשְׁים ועִנּוּ צַּשִּׁיר

וֹמְבַאָב זֹגַבְע בֹּנֹכַסָׁנוֹ:

עַּמָמַיַּא: ندلظدك ĊŴŢĽ Ľ

לְהַלְתָא "וּבַּר: דִישְׂרָאֵל הַנָה עַמְלָל וְסוֹפֵּיה מֹנִילְגִישׁ וֹאֹמֹר בֿיִמְ עַבְבֹּיֹא נְעַזְאַ יָּתְ עַּעָלְאַלָּאַר

בּבְּרָהְ תַּקִיף מָדִירָה:

ער מָא אַתּוּרְאָר וֹשְׁבֵּינָר: 🌣 בָּי אִם־יַהָיָה לְבָּעָר קְיִוֹעִי קְיִוֹעִי הַלְמָאִר

אָלִבֹא וֹנו אָלָוּוֹ: לְעַזְיִבְיָּא בְּיִיחִוּן כַּדְ יַעְּבֶּיִר

נאַב אַנוּנו לַמַּלַמָא װבֿבנו: לְאַשוּב וֹיְהַהֹּלֹבְצוּוֹ לָהֹבָּב פַּבַעוּ أضغا نغفكنا قديفي نبهبا

> valiantly. possession; While Israel doeth Seir also, even his enemies, shall be a And Edom shall be a possession,

remnant from the city. dominion, And shall destroy the And out of Jacob shall one have

end shall come to destruction. was the first of the nations; But his up his parable, and said: Amalek And he looked on Amalek, and took

And though thy nest be set in the Though firm be thy dwelling-place, took up his parable, and said: And he looked on the Kenite, and

away captive. How long? Asshur shall carry thee Nevertheless Kain shall be wasted;

hath appointed him? said: Alas, who shall live after God And he took up his parable, and

he also shall come to destruction. Asshur, and shall afflict Eber, And of Kittim, And they shall afflict But ships shall come from the coast

t7

פֿרס הרפֿשון: בלע"ו: בל בני שה. כל האומום שכולם ילאו מן שם בנו של למוקף זה שאירך נערד עוד מן העולם כי אף אם אחם עמיד וקרקר. לשון קורס כמו (מ"ב ימ, כד) לני קרמי (ישעיס נל, בלימן ומעוז של ישראל (מנסדרין קו, ל): (עו) אראנו. כואס אני שבמו של יעקב וגדולמו אך לא עמס (וב) וירא אח הקיני. לפי שסיס קיני מקוע אלל עמלק

(13) והיה ירשה שעיר איביו. למויניו ישראל:

עד יס (עובדיס ח, יח) ולח יסיס שריד לבים עשו: ועל מלך סמשיח אומר כן שנאמר בו (מסליס עב, ח) וירד מיס והאבוד שריד מעיר. מעיר סמשונס של מדוס וסימ כומי וירד מיעקב. ועוד יהיה מושל אחר מיעקב:

יט) ממחה את זכר עמלק: מרגס אונקלוש. ואמרימו להאבד בידס שנאמר (דבריס כה, ויעברו כמייס שהן ארמייס בבירניום גדולום על אשור: ראשית גוים עמלק. סוא קדס את כולס לסלתם בישראל וכך (02) וירא אח עמלק. וסמכל בפורענומו של עמלק:

א) מקבת בור נקרמס (משליל, יו) יקרוס עורצי נמל. פורוי"ר (S2) בי אם יהיה לבער קין וגרי. משריך שנמקעת אומס ארלם וימדד שני מבלים לסמים וגו' (מדרש אגדם): עמי סיים בעלם (שמום א, י) סבה נמחכמה לו ועמה נמישבת באחר מואב. זס דוד שנאמר בו (שמואל-ב ה, ב) סשכב עה): איחן מושבך. המה אני מהיכן זכיה לכך הלא אהם כלומר יקוס מול: וקם שבט. רודס ומושל: ומחץ (דס"א ב, נס) מרעמיס שמעמיס שוכמיס (ספרי בסעלמך ב, ד) דרך קשמו. שהכוכב עובר כמן. ובלע"ו דישמינ"ט הזכירו אחר עמלק נסחכל בגדולחם של בנייחרו שנאמר בהם שוא אלא לאחר זמן: דרך בוכב. כחרגומו לשון (איכה כענין שנאמר (שמואל־א טו, ו) ויאמר שאול אל הקיני וגו'

למקוס ומשוב עס שאר הגליומ: שמא לחלח וחבור אין זה ערוד מן העולם אלא עלעול ממקום מסבכך: עד מה אשור חשבך. עדסיכן סום מגלס פוםך לגלות עס עשרת השבמיס ותהיה לבער ממקוס שנתישבת שס

קנחריב ויבלבל אח כל האומוח ועוד יבואו לים מיד כחים עלמו משומו אם אלה שלא ישים עליו הגוור אם אלה שיעמוד אמר: אוי מי יחיה משמו אל. מי יכול לסמיום אם (32) וישא משלו וגר. כיון שהוכיר הת שביית השור

لْلْمَا تُكُمُّ كُمُّ لَا يُعْلِمُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ " וֹלֹם בֹלְמְם וֹצֵלֵב וֹלְמֹב לַמִּלְנִוּ וֹלִם בֹלְמֹם וֹאִזַּלְ וֹטִב לְאַטִבוּנֵב

口位 رَضَطُرُهُا خَمِْهِ خَيَحُنَا. هُجِيَنِينًا بَطْنَهُب

בְּלְם לְוֹנִית אָלְ_בְּנִיִּת מִוּאֶב:

וּנִיםַר־אַּף יְהֹנָה בְּיִשְׁבָּיִאַל: ٠ [الْمُثَابِ الْمُثَاثِةِ لِأَثْمَامِ فَمُبِدِ الْمُثَاثِدِ]

אַּבְיְרוֹוֶת מִישִּׁרְאֵל: حَنبَلِت بِيْدَ بَهِٰمُهُ إِنْشِدَ بِبَرَاا + בְּלְ-רָאִמֵּי הַלְּם וְהוּקִעׁ אִיהָם בְּלְ הִישִׁי עַּמָּא וְדוּוּ וְקִמּוֹלִ ניאטר יְהְנְה אֶל־מֹשֶׁה קַח אָת־ נִאַטָּר יָיִ לְמֹשֶׁה דְּבַר יָתְ

كْرْخَمْر فَمْنِك: עבר אָנְהָ אָלְהְּנִוּ עַנְּגְּמֶעָרִים לַמִּנְרָנִּ رَيْعِمُد مِشِد عُر_مِفَمَ، نَشِدُعُر يَعُمَد مِشِد خُدَّٰئِرَ، نَشِدُعُر

الإثام مالياء: בּנִין שְׁנִים בּלִים פּנִים בּלְ בּנְאָנֹא גַבָּנִי וֹאָנִאַן נִאַנּוּן לְמִּנִנְיוֹ מְמְּטִי וּלְמִּנְנִיׁ כַּלְ מַּנְנִי מִנְנִינִיִּא לְמִּנִּוּ מָמֵּטִי וּלְמִּנִיּ ניקרב אל־אַחִיוֹ אַח הַמִּדְיִנִי אַמְא וְקְבִיב לְנְח אַחֹוֹהִי יְת ئِنَةِنَ هُنِمُ مَخَرِّدٌ نَصُلُهُمْ خُهُ نُنِهُ سِخَلُهُ مَخَدِّدٌ نَصُلُهُمْ

ואף בְּלָל אֲזַל לְאוֹרְחֵיה:

מַמָּא לְמִמְּמֵּג בַּעַר בְּנָת מוֹאָב: د ير الراب المال ا

נְיֵּאְטַבְּוֹנִי אָבְּלְ אַמָּאִ יִּסְגִּיִרוּ 八点位と

בְּוֹמֶבְאָכִ: פֿמור וּשְׁמוֹשׁ בוּגוֹא בַּגוֹ וֹמִּבֹאָץ לְבֹּמֹלָא

מְנֹמֶּבְאָבָ: מְמְמֵּא וֹיְעוּכ שַׁלוּנְ בוּנִּוֹא בּיִי בְּתִּיִּר קְעִוּרִ הָּלִוֹף בוּנִּוֹא בִּיִּי

בְאָטְחַבַּרוּ לְבַעְלְאַ פְּעּוֹר: ťĒL

לכן בהדע משפן זמנא:

went his way. returned to his place; and Balak also And Balaam rose up, and went and

with the daughters of Moab. people began to commit harlotry And Israel abode in Shittim, and the

their gods. people did eat, and bowed down to sacrifices of their gods; and the And they called the people unto the

LORD was kindled against Israel. Baal of Peor; and the anger of the And Israel joined himself unto the

from Israel.' anger of the LORD may turn away in face of the sun, that the fierce and hang them up unto the LORD 'Take all the chiefs of the people, And the LORD said unto Moses:

the Baal of Peor.' that have joined themselves unto Israel: 'Slay ye every one his men And Moses said unto the judges of

meeting. To anot out to a door of the tent of children of Israel, while they were of all the congregation of the the sight of Moses, and in the sight brethren a Midianitish woman in Israel came and brought unto his And, behold, one of the children of

(ישמיה לג, כה) ולי הדיר ובורני רבתה: מיומל וסובד גשמס: וצים. וגם הוא עדי אובד. וכן פירש (דניאל ז, יא) עד דקעילם (מנסדרין לס, א): והוקע אותם. אמסעוצדים. והוקע (24) וענו אשור וענו עבר. וענו מוחס שבעבר סנסר: (4) קח אח כל ראשי העם. לשפוע מת העובדים לפעור

בנות מואב. על ידי עלת גלעס כדליתל בתלק (שס):

סשממוס לוס (מנמומל ימ): השמעי לי וסים מוליסה לו דמום פעור מסיקה ומומרם לו (E) הרגו איש אנשיו. כל מסד ומסד מדייני ישראל היה (ב) וישחחוו לאלחיחן. כשמקף ילכו עליו ואומר לה את המומאים הענן נקפל מכנגדו והחמה עליו:

מנפט: כעי ווו סים עבודמו: ויחר אף ה׳ בישראל. שלמ בסס (E) בעוד. על שם שפוערין לפניו פי העצעת ומולימין

השמש. לעין כל ומדרש הגדס (הנהומה ים) השמש מודים (ו) בשטים. כך שמס (מנסדרין קו, א): ליגוח אל אלילים צמקילס וכל סנמקלים ומלין (מנסדרין מס, א): גגד כא, ו) והוקענום לה' ושם מלייה מפורשת. עובדי עבודת מפינות גדולות כדכתיב היא תלייה (שם לד, ב) כמו שמלינו בבני שאול (שמואל ב

בסנסדרין (ימ, מ): סורג שנים ודייני ישראל מ' רצוא ושמונת אלפים כדאימא

Z71

57

 ΛXX

ניקח למח בְּיָדְוֹי: عَيَارًا مَحَيَا لِإِجَافُ ضَوَنَا مِعِذُنَا تبلع قائلو قالهٰجُمْبُد قال

₩ كَاحُلُكِ لَكَمْ مُدَرِ لَا فَاتَهُ لِا لَا مُؤْمِ فَلَا لَا خَلَمْ لَا مُنْ خَذِر لِمَا لِأَنْهُ لَا مُزَرِ אַנשׁ ושְׁרָאָלְ וְאָתְ־הָאִשְּׁה אָלְ־ מּבְּרָא בּר ושְּׁרָאֵלְ וְיָה אִהְהָא הַקַּבְּה וַיִּדְּלִר אֶח שְׁנֵיהָם אֵח לְלִּיבְּהָא יבַנַּע יָח מַּרְוַיְהוֹן יָח ֻנֹּבְאָ אַנְוּר אֶׁגְהֵרוֹמְּבֹאָרְ אָרָר וֹמֹאַרְ בָּנִיר וּנְבֹרָאִ בַּר וֹמִּבֹאָרָ

לעיקי הַשָּׁהָים בַּעַּנְפָּה אַרְבָּעָה וַהַוּי דִּמִיחִי בְּמִוּהָא עָּשְׁרִין (בּ) וְאַרְבָּעָא אַלְפָּין:

וּנְסֵיב רוּמָקא בִידֵיה: אַבֿרן כָּהַנָא וָקָם מִּנּוֹ כָּנִשָּׁהַאַ ושוא פּגוֹשׁם פֿר אֵלְמּוֹר פֿר

in his hand. the congregation, and took a spear saw it, he rose up from the midst of Eleazar, the son of Aaron the priest, And when Phinehas, the son of

children of Israel. So the plague was stayed from the and the woman through her belly. of them through, the man of Israel, into the chamber, and thrust both And he went after the man of Israel

were twenty and four thousand. And those that died by the plague

The Haftara is Micab 5:6 - 6:8 on page 198.

וַיְדַבֶּר יְהַוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

±2;×: نْرِي حَذِينَ، \$ע_ڂڗ؞ڹۺؙ۪ڶ؉ٛڔ אָנו_לוֹאָנוֹ, אָטַ עַׁמְּטַׁיִ מִמָּכַ בַּדּוֹי וֹמִּבַאָּכַ هِجْمِبُد چَا هِيَرَا مَحَيَا مَهُرِد לכתוב פְינְהָס ביי״ד זעירא) בַּן פְּינְחְׁס (בספרי ספרד ואשכנז נהוג

نَّمُلُعُمْ خُطْنُغُنْد: בוניהון וְלָא שֵׁיצִיהָי וָת בָּנִי לוו וֹמְבֹאָכ לבֹלוּוּ וֹנִי עֹוֹאָנִי, כַּבְּיִלְא אַבּיב נְיִם שַׁמְּשִׁי מִמָּלַ פּגֹּטַס פֿר אָלְמִּזֶר פֿר אַבַּרוֹ

My sake among them, so that I Israel, in that he was very jealous for My wrath away from the children of son of Aaron the priest, hath turned 'Phinehas, the son of Eleazar, the

And the LORD spoke unto Moses,

in My jealousy. consumed not the children of Israel

ואשכנז ויייו קטיעא) בּבוני מָלְוִם: (בספרי ספרד קוָמִי שְּלְם: לְבוֹ אֶבְּיִר נִינוֹ לְנִ אָנַר בֹּבֵּנוֹ אֵנִתְר בַּאָנֹא צַּוֹר בְּיִשׁ נִע

לו (קנהדרין שם. תנחומה כ): דקוגו'. וכאן רפו ידיו. אלא כדי שיבא פינחס וימול אם הכאוי בא הכמוב ויחסו אחר אהרן (סנהדרין פב, ב. סומה מב): משס כנגד ששים רבוא שנאמר (שמוח לב, כ) וימחן עד אשר הבועל ארמים קנאין פוגעין בו) געו כולם בבכיה. בעגל עמד סמס (שס): והמה בכים. ומעלמס ממנו סלכס (כל מומרם אם מאמר אפורה בם ימרו מי המירה לך וכו' כדאימא כובי בם לוכ: לעיני משה. המכו לו. משה. זו הקורה הו וכו'כדלימל בללו קן הנשרפין (שס פב, ל): אח המדינית. שסים נשים שלסם ואמרו לו אנו נדונין במימס ואמס יושב (8) אל הקבה. אל קבחה. כמו (דברים (6) והנה איש הרי. נמקבלו שבמו של שמעון אלל זמרי וגו' (מנסדרין שס):

לכיינא דאיגרמא איסו ליסוי פכוונקא מיד ויקח כומח בידו למשם מקובלני ממך הבועל ארמים קנאין פוגעין בו. אמר לו דבר אנפרטמנ"ט בלע"ו: וירא פינחס. כאה מעשה ונוכר הלכה אמר לו

> him My covenant of peace; Wherefore say: Behold, I give unto

שסים לי לקלוף. כל לשון קנאם סוא המתחרה לנקום נקמת בקואו אח קואחי. בנקמו אם נקממי. בקלפו אם סקלף . אמו עגלים לעבודת אלילים והרג נשיא שבע מישראל לפירך שהיו השבמים מבוים אוחו הראיחם בן פומי זה שפימם אבי פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. לפי נעשו לו כו' כדאימא המס (פנהדרין פב, ב. פפרי קלא): זמרי ונקבות שלה וראו כולם שלא לחנם הרגם והרבה נקים ימ, ג) סלמיים (מ"ה הל סקיבם) וסקיבה. כוון במוך זכרות של

₩ לנא לאלהיו ויכפר על־בְּנִי הַבָּר אֶלְהַיה וְכִפּר עַלְ בָּנִי ַלְיִ בְּרָיִת בְּתְבָּוֹת עוֹלְם תַּחַת צַּמֶּר קָנָם בְּתִּנָת עָלַם חַלְּךְ דְּקִנִּי

סֿלַנא לֹמָנא בֿירר אָב לַמִּמְלָּנִי: הְבְּהֹ אָת־הַמִּדְיָנִיִּת זִמְּרֶי בֵּּוֹ إשْطَ غُرَفُ رَفَاجُهُ لَمَ يَقِيْطُ عِنْهُ لَا يُعْفُلُ

אָב בִּמִּגְיָן הָוּא: (פּ) בּוֹבָּׁ, בַּעַ_גַּיִב בַּאָחָ אָמִּיָע בַּינע_ لْضُمَ يُعْضُمُ مِنْ هُمُونِ لَمُؤْلِدُ لَمُلِمُ الْمُعْلِمُ لِمُنْظُمُ لَا يُعْلِمُ الْمُعْلِمُ لَ

ישראל ניְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

בי אַרַור אָרַהמָרְנָנִים וְהִכּימָם

בְיוֹם־הַמַּגַפָּה עַל־דְּבָר־פְּעִוֹר: מְדְיָן אֲחֹהָם תַמֶּבֶּת פֿגֿוַר נֹגַּלְ בַּנַר כַּנִּלָּי, בַּנַר 81 אָמָג וֹפֿלָנ לַכֵּם מַּלְ_גַּבָּנַר. בּׁ, צַּרְרָים הַם לַכָּם בָּנִכְלִיהָם

אַהַרָן הַכּהָן לֵאִמֶּר: יהוֹה אָל־מֹשֶׁה וְאָלֵל אֶלְעְּזְרָ בָּוֹך לִמֹשֶׁה וְיִלְאֶלְעָּזָר בַּר אַהַרוֹ וּנְהָי אַהַבֵּי הַמַּנּפָָּר (פּ) וּיָאַמֶּר

בית בָּא לְבִית שִׁמְעִוּן: מֹבוֹנִינֹא וֹמֹבו בַּב סַבוּא בַב **さなんな** ドダムムロイ וֹמִוִם עּוּבֹבֹא פֿר וֹמִבֹאָץ

אומו בוט אַבּא בֹמֹבוֹן טוא: מֹוֹנוֹטֹא כֹּוֹכֹּו כֹע זוּנו נוֹחָ

וּמַבֶּיל וְיָ מָם מָמֶּע לְמֵימָר:

יָּנְיִבְינְן: ムな上ばれ がみんし ゖヹヹ゙゙゙ゐ゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゙゚゚゙゙゙

על עיסק פעור: באַטַקטילת בְּיוֹמָא דְּמוֹחָנָא בת רבא דמרן אַחָהָהוּ הנסט פהור והל הנסט פובי לולביעון גוליכון לכון ער מהוטון אוון לכון

בְּנִוֹלָא לְמֶוּמָר: וֹבְוֹנִי בַּעַר מוֹמָנָא וֹאַמָּר וֹזִ

> Israel.' atonement for the children of was jealous for his God, and made everlasting priesthood; because he seed after him, the covenant of an and it shall be unto him, and to his

house among the Simeonites. the son of Salu, a prince of a fathers' the Midianitish woman, was Zimri, that was slain, who was slain with Now the name of the man of Israel

Midian. the people of a fathers' house in the daughter of Zur; he was head of woman that was slain was Cozbi, And the name of the Midianitish

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

Harass the Midianites, and smite

the matter of Peor.' was slain on the day of the plague in prince of Midian, their sister, who matter of Cozbi, the daughter of the in the matter of Peor, and in the wherewith they have beguiled you for they harass you, by their wiles

the priest, saying: and unto Eleazar the son of Aaron that the LORD spoke unto Moses And it came to pass after the plague,

IAXX

Δī

91

סקב"ס שלומומיו (סנסדרין שם): ממחיק מובם ומנום למי שעושם עמו מובם אף כאן פירש לו (EI) (שו) אח בריחי שלום. שמסא לו לצרית שלום כאדם המוכה:

לי (זכריה מ, ב) וקנאמי לליון. בשביל ליון: לאלהיו. בשביל אלסיו. כמו (במדבר יא, כע) המקוא אמה וכן שנינו בובחים (קל, ב) לא נחכקן פינחם עד שהרגו לומרי: פינחם שנולד קודס לכן ולא נמשך לא בא לכלל כסונס עד כאן. ולבניו שנמשמו עמו ולמולדומיסס שיולידו אמר סמשממן אבל מל פי שכבר ומנה כהונה לורעו של אהרן לא נמנה אלא לאהרן

מנת שם תלמו מלקנם למילול השם לכך הודיעך הכמוב מי הום אחר להודיע שבחו של פינחם שאף על פי שוה היה נשיא לא לשמעני. למחד מחמשת בתי מבות שהיו לשבע שמעון. דבר יימם את סכשע לגואי (מומומא פומק ב): ַ נשיא ביה אב (14) ושם איש ישראל וגור. כשם שייחם אם הלדיק לשנח

וום סים מלך לאחד מסם: למדין. (בראשים כה, ד) שיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה שְלִישִׁי (מנמוְמִאַ שְסִוּ: ביה אב. ממשמ במי אבוָה סיו שנאמר ראש אמות ולפי שנהג בזיון בעלמו להפקיר בתו מנאו מגין שם שני ושם כקס ושם לוכ וגוי וסוא סים חשוב מכולס (13) והיחה לו. זרימיואמ: בריח כהנה עולם. שאף (שס): ראש אומות. אמד מממשמ (זמדנר לא, מ) מלכי של מדינים שהפקירו בם מלך לונות כדי להחטיה הם ישרהל ושם האשה המכה וגר.

drad: (דו) צרור. למו זכור שמור לשון הווה. עליכם לאייב

כדממרינן (בבבא קמא לה, ב): מואב לא לוה להשמיד מפני רום שהיחה עחידה ללאם מהם שהפקירו בנומיהם לונות כדי להמעותכם אחר פעור. ואת כי צוררים הם לכם וגר על דבר פעור.

גַּבּא בּוֹמִּבְאַ: ئْلَامُرُك رُكِّرَك \$ִדְעُם خُرٍ_بِيِّم بِرُمْرِم زُكِرِك \$َكِنْكُكِيلِ خُرِ ، نَشِلُمُحُ مَارُلًا مُشَلَّدُت شِأَلًا يَـٰحُدُرُ نَشِلَمُ مَحَدَ مُشِلَالِ شِأْلًا يَـٰحُدُرُ نَشِلًا مُشْلًا

יְבַחִי לֵאָמָר: אַטָּם בּׁמֹּנִבָּׁנִי מִנְאַבֹ מֹּלְ-וֹנִינִ אָמִנֵּנִ לְמִמְנֵּיֹּ יִטְׁנִוּן בַּמִּיִמְנִיֹּא

מַבְּבֶוֹם: بختر نَشِلَهُم لَابِعُمُنَا مَعْلُمُ لِحَدْدُ نَشِلُهُم يَنْفَطِه مَعْلَمُهُ באַשֶׁר צַנְּה יְהְוָה אָת־מִשֶּׁה כְּמָא דְפַקּיִד ;;

משְפַּחַת הַפַּלְאֶי: חֲנוֹךְ מִשְׁפְּחַת חַחֲנֹלִי לְפַלֹּוֹא רָאוֹבֶן חֲנוֹךְ זַרְעִּיֹת חֲנוֹךְ איי באיבו ביבור ישְׁבְאֵלְ בְּנֵוֹ נִאִיבוֹ בּיבְּנִא בּוֹמְנִאֵלְ בִּנִּי

לַכַּבְׁלֵי מִמְּפַּׁעַע עַכַּבְּעָי:

ישְׁבָע מֵאָוֹת ישְׁלַשֶּׁים: فَكِيَدَبُتُ شِكِينَ لِهَلَـ فَمُرَادٍ مِنْزُنَدَيَا اللَّهِ لَقَالِدَيْنَا اللَّهِ فَكُلَّا مِنْزُنَدَيَا ال אַכֶּר מִשְׁפְּׁנְיִע בַּרְאִיבֵנִי נִיּהְיָנִי אָבֶּין זַרְעָּיָה רְאִיבֵן נַדְּוֹי

8 יבְנֵי פַּלִיא אֶלִגאָב:

לפוט בולא לוּהָבאני הְאָה אָּע בַּאָהִוּ כַּלְבַהְנַע בַּנִין עַבִּילִי יָּה חוּהְבַּן כַּלְ כַּנִהְּהַאַ

خيريد: בְּמוֹאָב עַל יַרְדְּנָא דִּירִיחוֹ رَبِّ لَقُرَ مَا يُعَرِّفِهُ لَا مُحَدِّدًا مُوَدِّدًا مُوْدِدًا بِعَرْفِيْدٍ جَبَيْهِ

ה מְּמְבַוֹם מָּלִינַ וֹלְמֹבֹלַעַ מִבַּר מֹמִּבוּן מִּנוּן וּלְמוּלִא

זְרְעִית בַּרְעִי: خْشَعُرِا مَيْهُ فَلَابِ لَاسْعُرِيرٌ، خُسْعُرِيا يَلْمُرِبِ سُعُرِيا خُرَلَمْ،

לַפֿלוּא זַרְעִית פַּלוּא:

אַלְפּׁגּוֹ וּמִּבָּת מָאָב וּטַבְטָגוֹ:

ולנו פֿגוא אָגואָר:

Israel.' that are able to go forth to war in upward, by their fathers' houses, all Israel, from twenty years old and To natiblida and to noisegargnoa Take the sum of all the

:gaiyss Moab by the Jordan at Jericho, spoke with them in the plains of And Moses and Eleazar the priest

out of the land of Egypt.' children of Israel, that came forth LORD commanded Moses and the twenty years old and upward, as the "[Take the sum of the people,] from

the family of the Palluites; family of the Hanochites; of Pallu, sons of Reuben: of Hanoch, the Reuben, the first-born of Israel: the

the Carmites. Hezronites; of Carmi, the family of of Hezron, the family of the

and thirty. three thousand and seven hundred numbered of them were forty and Reubenites; and they that were These are the families of the

And the sons of Pallu: Eliab.

44): עכשיו שקרב למות ולהחזיר לאנו מחזירם במנין (תנחומא שלטו המלריים באמוחיהם אם בגופס היו מושלים קל וחומר דבר אחר כשילאו ממלרים ונמסרו למשה נמסרו לו במנין ואומרים מה אלו מחיחסין על שבעיהם סבורין הם שלא למוך עדכו וסרגו בקן וסוא מונה אותן לידע מנין הנומרות. (5) משפחת החובי. לפי שהיו האומת מבוין אותם (ו) ויהי אחרי המגפה וגרי. משל לקיעה שנכנסו והביס העובר על הפקודים וגרי:

(ב"ב קט, **ב**):

שמס לסמנום: על ואת שלום המקום למנומם: לאמר. אמרו להם לריכים (3) וידבר משה ואלעזר הכהן אתם. לנלו עמס

שיסא מנינס מבן עשריס שנה ומעלה שנאמר (שמות ל, יג) כל מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה וגף.

earp: לומר משפחם הימני לפי שהשם קצוע צו יו"ד בראש וה"א - בכולם כמיב המנכי הפלאי אבל בימנה (להלן מד) לא הולרך (שהש"ר ד, יב). השם הוה מעיד עליהם לשבמיהם לפירך שמפורש על ידי דוד (מהלים קכב, ד) שבמי יה עדות לישראל (ב) לביה אבחם. על שבע ספב ימימסו ולם פחר ספס מנד זה לומר מעיד פני עליהם שהם בני הבומיהם ווה הום בנשומיסם לפיכך המיל הקב"ה שמו עליסס ה"א מלד זה ויו"ד

<u>. ביוֹני</u>: בַּעַרַת בָּהַעַר בַּהַעָּהַם אַשֶּׁר הִצּוּ עַל־מֹשֶׁה וָעָל־אַהַרוֹ מֹשֶׁה וַעַּל אַהַרוֹ בְּבְנִשְׁהָא (כ, ערואי)[ל, קוריציי] העידה מעידות מעריבי בישה אידי באה ער היידות הל בונא_בבלן ĮÄĖιĖ□ ڲۯؠڰ۪ڐ למואל

מַּלְ - דְּלְנַע בָּאָטְבַּנּוֹשֶׁיהוֹן עַל וָנְ: וֹאַבֹּוֹנִם עוּא בַּעוֹן וֹאַבֹּוֹנִם וֹבְעָוֹן וּבֹנוּ אֶּלְיאָב וֹמִיאָלְ וֹבַעַוֹּ

strove against the LORD; company of Korah, when they Moses and against Aaron in the congregation, who strove against Dathan and Abiram, the elect of the Dathan, and Abiram. These are that And the sons of Eliab: Nemuel, and

ומאַעַוֹם אָיִה וּיִּהְיִּי לְנֵס: ĽÄA \ddot{x} י אַנָּם וְאָת־קֹרַח בְּעָוֹת הַעַּרֶּ נַתְּפְּתָּח הַצְּבֶּץ צָת־פִּיהָ נַתְּבָלֵע

אָהֶמֹטֹא בֿי מֹאַטַן נְעַמָּהָוּ בְּמִוְטֹא בַּלְנְאִטֹא כַּג אַכֹּלְט ئكدرا ダレダメ <u>ಡೀರ್</u>ಟ

װּבְרָא וַהַוּן לְאָׁם:

וּבְנֵי לְרַח לָא מִיתוּ:

משְׁפַּטַע עַנְמִנְגִי לְנְכֶּגוֹ מִשְּׁפַּטַע ²¹ ciţerin עַנְמִוּאֶלֵוּ בני שמעין למשפחקם לנמיאל בני

ײַ יּבְנִי־קֹרַח לאַ־מֶתּוּ: (ס)

זֹבׁהִים זֹמִוֹ לִנְכִוֹ זִבֹהִים كَنْشِيا كِنْصِيهُجِ يَلْمُنِكَ نُصِيهُجِ كِنْضِيا تهجرونا خةلةتكابا

מְמָּפַעוֹע עַמָּאִנִלְנִ: לַיֵּבְעַ מִאָּפְּעַע עַיִּגְרָע׳ לְאָאֵיל לְיִבַּע זַרְעִי זָבַע לְאָאִיל

تَزُدُرُدُ:

זַרְעִית שָּאוּל:

יטִבון אַלְפָּון ימָאַעון: אַכֶּר מִשְׁפְּׁחָת תַשִּׁמְעִנְיִ שְׁנַנִים אָבֵין זַרְעֵּיָת שִׁמְעִוּן עֶשְׁרִין

הַחַנֵּי לְמִנְּי מִמְּפַּתִּע הַמִּנִּי: משְׁפַּׁחַתְ תַּאָפּוּלָי לְחַנְּי מִשְׁפַּחַת זַרָשִית צָפּוּן לְחַנִּי זַרְשִית חַנִּי

لَمُمُدُرَه \$\$ك بظهظنه: (٥)

לְמִנֹנִ זֹבְמִנִי מִנֹנִ: لالي كنابة فبائت كغوبا فترائد كانتثنائدنا كغوبا

> they became a sign. two hundred and fifty men, and died; what time the fire devoured with Korah, when that company and swallowed them up together and the earth opened her mouth,

The sons of Simeon after their died not.

Norwithstanding the sons of Korah

family of the Jachinites; of the Jaminites; of Jachin, the the Nemuelites; of Jamin, the family families: of Nemuel, the family of

the Shaulites. Zerahites; of Shaul, the family of of Zerah, the family of the

thousand and two hundred. Simeonites, twenty and two These are the families of the

S٦

Þι

٤ī

71

п

the Shunites; the Haggites; of Shuni, the family of Zephonites; of Haggi, the family of of Zephon, the family of the The sons of Gad after their families:

(9) אשר הצו. את ישראל על משה: בהצחם. את העם (מומה א, י) שכשמת אהרן נפחלקו ענני כצוד וצאו הכנענים

לא יקרב איש זר לחלוק עוד על הכהונה:

בגיסנס וישבו שם (במ"ר): שמחלוקם הרסרו משובה בלבם לפיכך נמבלר להם מקום גבום

וכן אלבון לגד הרי שבע משפחות ומלאתי בגמרא ירושלמית בנים ירד למלרים (בראשית מו, כא) וכאן לא מנה אלא חמשה . אבל משפחח אסד בעלס וכן חמש משבע בנימין שסרי בעשרס (13) マヤア 口.

שלף נפלו משבמו של שמעון: שמעון במנין זה ממנין הראשון שבמדבר סיני נראה שכל כ"ד שמתו במגפה בדבר בלעם אבל לפי החקרון שחקר משבע הוא לוחר (שמוח ו, מו). לשון לוהר. והרביעים לא ידעחי מה היא. ורבי הנחומא (ויחי י) דרש שמעי ועזיאלי ומבני ילהר לא נמנו כאן אלא משפחם הקרחי מסס שבע משפחות ומבני לוי נפלו חרבע משפחות משפחת (II), ובני קרח לא נוחו. סס סיו בעלק מחלם. וצשעת שחורו לאמוריסס ורדפו בני לוי אמריסס לסחירס וסרגו מס וממוסרס עד סר ססר שמונס מסעום יש למפרע אלא (10) ויהיו לנס. לאים ולוכרון (במדבר יו, ס) למען אשר נסעו מבארום בני יעקן מוסרס שם מם אסרן וסלא בסר ססר מסעות מסר ססר למוסרס שנאמר (דבריס י, ו) ובני ישראל על סי: הצו. סשיפו פת ישר פל לריב על משם לשון ספעילו: להלחם בישר פל ונתנו לב לחזור למצרים וחזרו לפחריםם חי

† 7	ظمُطَاع تَهَمُّدِ: جُنْهِد ظمُطَاع تَنْهُدُ، خُمَثِدِاً	זְּבְׁמִּנִע מֻּמֶּבְנְן: לְנְׁמִּנְּבַ זַּבְׁמִּנִע נְמִּנְּבַ לְמָּמָּבִוּן	of Jashub, the family of the family lashubites; of Shimron, the family of the Shimronites.	42
٤٦	בְּנֵי ישִׁשכָרֹ לְמִשִּׁפְחֹהָם תּוֹלֶשׁ מִשְׁפַּחַת הַתּוּלָשִּׁי לְפַּוְּה מִשְׁפַּחַת הַפּוּנְי:	בְּנִי יִשְּׁשֵׁכֶּר לְזַרְעֵּיִהְחוֹלִע זְרְעִית חּוֹלָע לְפָּנָה זַרְעִית פְּנָה:	The sons of Issachar after their families: of Tola, the family of the Tolaites; of Puvah, the family of the Punites;	१र
77	ಜ್ಞರ್ನೆ ಇಳಿಕ್ಷಗೆಗೆ ;ಗೇಕ್ಷಗ ನೆತ್ತರ್ನುದ ಅಜ್ಞಗ ;ಅಧ್ವಲ್ ಜ್ಞರ್ಡ್ : (0)	אָלֵין זַרְעַיָּת יְהִיּדָה לְמָנְיָנִיהוֹן שְׁבְעִין וְשִׁהָא אַלְפִּין וַחֲמֵישׁ מְאָה:	These are the families of Judah according to those that were numbered of them, threescore and sixteen thousand and five hundred.	77
17	ر:קرי جני־פָּבץ לִהַצִּרֹן משְפַּחַת תַהַצִּרֹנִי לְחָמֵּיל משְפַחַת הַחָמּילִי:	מׁגַּבוּן לְטַמוּלְ זַבְּעִּית חָמוּל: זַהְוּ בְּנֵי פָּבֵּץ לְטִצְּבוּן זַבְּעִּית	And the sons of Perez were: of Hezron, the family of the Hezronites, of Hamul, the family of the Hamul, the Hamulites.	17
07	್ಯಾಗ್ಟ್ ಧ್ವ್ಗಾಗ್ಕಾಗ್ ನೈಥಭಾತ್ರಗಧದೆ ನೆಇನೆಗ ಥಭಾತ್ರಗ ರಾಜ್ನರ್ಜ್ ನೈತ್ತಿಗ ಥಭಾತ್ರಗ ರಾತ್ರಜ್ಞ ನೈಗ ಹಭಾತ್ರಗ ರಾಕ್ಟ್ಗ:	خمرا المنا مخاب خقاء	And the sons of Judah after their family of the Shelah, the family of the Shelanites, of Perez, the family of the Perezites, of Zerah, the family of the Zerahites.	07
61	וֹאִוּנוֹ בֹּאֵבֵּא בֹּלֹּהוֹ: בַּנִי יְהִיבֵּר מַר וֹאִוּדִוֹ וַיֵּמְת מַר	וֹאוָלוֹ בֹּאַבֹּהֹא צַבְּלָהוֹ: בַּנֵי, וְטִינִבְׁטִ הֵב וֹאוָלוֹ וּמִּיִט הַב	The sons of Judah: Er and Onan; and Er and Onan died in the land of Canaan.	61
81	ێۣڕؘۧ۬ٚ۠ٛ۠ڔۛۦ מִשְׁפְּחָׁת בְּנֵי־נֶּד לפְּקֻרֵיהֵם אַרְבָּעָים אֶלֶּך נְחֲמָשׁ מֵאִיֹת: (ס)	אַבְּלֵּגוֹ אַבְׂפָּגוֹ נִשְׁמִּגְהָ מִאָּׁשִ: אַבְּוֹ זַבְׁהָנִׁי בְּנִי זָּב בְמִנִּנִּנִישִוּ	These are the families of the sons of Gad according to those that were numbered of them, forty thousand and five hundred.	81
Zτ	לְאָרְאֵלְ, מִמְּפּטִט טִאָּרִאָלְ,: לְאָרְאֵלְ, מִמְּפּטִט טִאָּרִאָלְ,:	זְּבְׁמִּבְיִבְּיִבְּ בְאָבִּוְבִי זְּבְׁמִּבְיִּבִּ בְאָבוִיב זְּבְׁמִּבְיִּבִּיִ	of Arod, the family of the Arodites, of Areli, the family of the Arelites.	Ľτ
91	מְאָפּׁטַע עַמְּרֵּי: לְאָלֵּיְרִ מִאָפּׁטַע עַאָּלִיִּרִ לְמִּרֶּיִּ	äĻ.: Ļķit. īLa.u ķit. ĻāL. īLa.u	of Ozni, the family of the Oznites; of Eri, the family of the Erites;	91

₹	וְשְׁמִידֶׁע מִשְׁפַּתַת תַשָּׁמִידָעֵי ישְׁמִידֶּע מִשְּׁפַתַר תַשְּׁמִידָעֵי	זְּבְׁמִּנִע שַפֶּׁב: וּאֲמִׁנִּבְׁמ זְבְׁמִּנִע אֲמִנִּבַׁמ וְשַפָּב	and of Shemida, the family of the Shemidaites; and of Hepher, the family of the Hepherites.	₹
18	ڶۿ۪ڎڡ ڟۿڟٙڡؘٮ؈ڝٙۿڂڟ؞ ڶۼٙۿؙؚۮؠۼٚڔۦڟۿڟٙڡٙٮۦڷۼۿڷۼڔٚ؞	ְוֹמֶבְם זְּבְעִית מֶבֶם: נְאַמְּבִיאֵל זַבְעִית אַמְּבִיאֵל	and of Asriel, the family of the Asrielites; and of Shechem, the family of the Shechemites;	18
οξ	يُعَزَّمَ چَيْرٍ بَرَغُتَ يَعَيْدَ مَשُوَّلَمَ تِيْرَخُ خِيْرٌ بَرَغُتَ يَعْيُو مِשُوِّلَمَ يَصِرُجُرُ:	אִימֶּזֶר לְְעַלְּלְ זָּרְשִׁית עַלְּל: אִלְּין בְּנֵי וּלְמֶד אִימֶּזֶר זַּרְשִׁית	These are the sons of Gilead: of lezer, the family of the Iezerites; of Helek, the family of the Helekites;	30
67	ְבְּנֵי מְנַשָּׁה לְמָכִיר מִשְׁפָּחַת הַמְּכִידִּי וּמָכִיר הוֹלֵיד אָת־גִּלְעָּד לְגִלְעָּד מִשְׁפָּחַת הַגּּלְעָּדֵי:	בְּגִלְמָּׁׁ זַּבְׁמִּׁנִי לְּמְּׁכִּׁיִּר זַּבְּעִּיּת מְּכִּיִר וּמְׁכִּיִר אִיִלְיִּד יָת גִּלְמָּׁד לְגִלְמָּׁׁ זַּבְּמִית גְּלְמָּבִי	The sons of Manasseh: of Machir, the family of the Machirites—and Machir begot Gilead; of Gilead, the family of the Gileadites.	67
87	<u>ಥೀ</u> ಗರ್ಧ ಗೆಥ೪೯ಗೆಗ್ಗರ ಭಚ್ರಗ %ಢ೯೧೦:	زغۇلىن: خىر بىقك ئىلىنىئىدىر مىرشىد	The sons of Joseph after their families: Manasseh and Ephraim.	87
Lτ	ێۣڕؘؘؘؘۧٚٙڎۦڔ؆ڛٚۊ۪ڹؘڔ؞ۦڽڹٟڎڒڕ۬ۥ ڔؙۊ۪קڎڗڽۣڡ؆ڛؚٚڗڡ؉ۣڕۧٳٷڗڽؽؚ؆ ؿ؉ؚڹٛؠ؞(٥)	ְּמִטֵּגּוֹ אַּלְפָּגּוֹ וֹשְׁמִּגְּהֵ מִאָּׁעִי אַבְּגּוֹ זַבְׁתְּּנִי זְבִּנְקִּנּוֹ לְמִּנְזָנִגִּעִוֹ	These are the families of the Cabulunites according to those that were numbered of them, threescore thousand and five hundred.	Lτ
97	جير بددخا למשפחקם לטָבִר משְפַּחַת הַאַלֹּגִּ לְיַהְלְאֵל משְפַּחַת הַאַלְגָּי לְיָהְלְאֵל	גְהַלְאֵּכְ: זְרְמִּנִע אָנְכְוָן לְזִנִוּלְאָבְ זָרְמִּנִע לְמָבְׁרֵ זַרְמִּנִע מָבָר לְאָנִלְוָן בְּנֵּנְ זְבִּנְלְנִּן לְזָרְתִּּנְטִׁיִוּן	The sons of Zebulun after their families: of Sered, the family of the Seredites; of Elon, the family of the Elonites; of Jahleel, the family of the Jahleelites.	97
Şτ	ێڕۧڶ משְׁפְּחָת יִשְׂשֵּכֶר לְפְּקְרֵיהָם צִּרְבְּעָה וְשִׁשֶּׁים צֵּלֶר יִשְׁלְשׁ מֵאִית: (ס)	מְאָׁה: שִׁמִּין וְאַרְבְּשָׁא אַלְפִּין יּהְלְה אַבְין זַרְשָּׁרְהִיוֹ	These are the families of Issachar according to those that were numbered of them, threescore and four thousand and three hundred.	Şτ

ואם אגדה היא הרי עוב ואם לאו אומר אני שהיו לבלע בני הדרשן: שסיו בני בנים ליסודה ומבר ומלכי אל שהיו בני בנים של חשר. (שופטים כ) נמקיימה כולה. זו מלאמי ביסודו של רבי משה כשסימס מעוברם מסס לכך נמלקו למשפחום כמלרון וממול . אמו שקראמו בן אוני (שס לס, ים) בן אנינומי ובפלגש בגבעס ומלאמי ביסודו של רבי משה הדרשן שירדה אמן למלרים הימשפחות מסרו מבניו של בנימין כאן נמקיימה מקלת נבואת ומנשה שנולדו כולם במלרים וארד ונעמן בני בלע בן בנימין משפחום אחם נקראם על שמו ואחם נקראם על שם גלעד בנו. וסלאה לא נקראו המשפחות על שמה חוץ ממשפחות אפרים הללו נקראו על שמה. וכן אני אומר בבני מכיר שנחלקו לבי כי כל המשפחות נקראו על שם יורדי מלרים. והנולדין משם רבה ונקראו תולדות שאר הבנים על שם בלע ותולדות השנים

(24) לישוב. הוא יוב האמור ביורדי מלרים (שם יג) בנים הרבה ומשנים הללו ארד ונעמן ילאה מכל א' משפחה

מַלְבָּע וֹעַרְצֶּע: ַבְּקְׁפְּחָׁד עַּחְקְׂה וְנַעָּׁה חְגְּלֶה צִּלְּפְּחָד עַּחְלָה וְנִיעָּה חְגִּלְה ي خَرْبُ جِنْ هُمَـ خُرْبُكِ أَهُمَ خُرْبُكِ حُبِيهِ خَرْبًا كُرِيبًا خِرْاً لِهُمْ عَرْبُكُ וּצְלְפְּחָד בַּן־הַפֶּר לֹא־הָוּוּ לְוֹ וּצְלְפִּחָד בַּר חַפֵּר לָא הַוּוֹ

מִלְכַּב וְעַבְּגַב:

Noah, Hoglah, Milcah, and Tirzah. Zelophehad were Mahlah, and names of the daughters of had no sons, but daughters; and the And Zelophehad the son of Hepher

מאוח: (ס) مُثَرَّتُ لَكُمْ مُنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُن אַכֶּה מִשְּׁפְּחָה מְנַשֶּׁה וּפְּקַבִיהָם אִבֹּין זַרְעַיָה מָנַשָּׁה וּמִנְיָנִיהוֹן

and seven hundred.' them were fifty and two thousand and they that were numbered of These are the families of Manasseh;

द्रकेंद्रेय प्रविदेशः خُرُثُدُد ظِهُ فَلَنَّ لَا فَحَدُدٌ، خُلِينَا لَا خُدُدُدُ دُ رَأَسَاشِرَا طِשְׁפַּׁחַת דِשָּׁתַלְחִי رَשִּׁתַלִּח هَرْب حَدْر هُمْرَامٍ كَرْفِهُمْ فِينَا خَدْر هُمُورَاه كِيْلَمُنْكِيالِ

Tahanites. of Tahan, the family of the Becher, the family of the Becherites; family of the Shuthelahites; of their families: of Shuthelah, the These are the sons of Ephraim after

מְשְׁפַּעוֹע עַבְּבֶּרָנְיִי: خُدْر ھِنٽرَب خُمْثِا نُعْدَرا خُدْر ھِنٹرَب خُمْثًا

These are the sons of Joseph after two thousand and five hundred. were numbered of them, thirty and Ephraim according to those that These are the families of the sons of

of Eran, the family of the Eranites.

And these are the sons of Shuthelah:

98

נְהְמֵהַ מֵאַנִּית אַכְּיו בְּנִי־יוֹסֶף צַּלְפִיוּ נִחֲמִישׁ מְאָר אִבֹּיו בְּנִי د خفظت بثو شنت بشحيش هُجُل خضئت باب فخنا אַלָּין זַבְעָּיָר בָּנֵר אֶפְּבַוֹם אַלָּין זַבְעָּיָר בָּנֵי

יוסף לַזַּרְעָּיִלִי:

families: of Bela, the family of the The sons of Benjamin after their their families.

מְשְׁפַּעוֹע בְאָּעִירָבֶיי: ڷڰۿڐڬ؞ كِيُّالِدُ لِمَ هُمُقِر ÇÜĞÜL خُدُرُ حَدُرُمَا كُمْهُ فَابِكُمَ كُرُكُمْ خُدُرُ حَدُنُمُ الْخِيْدُةُ نُكْدِياً كُرُحُمْ

ҀӾ҉҅҅҅ӏ҅҆เ∟҅҅□ ַ לַאַּמִּבְּׁבַ זַבְמִינִ בּלָת לַאַּמִּבַּ זַבְמִינִ

the Ahiramites; Ashbelites; of Ahiram, the family of Belaites; of Ashbel, the family of the

of Shephupham, the family of the

र्नाद्व संख्वात तत्व्याः 66 रेथ्वावैच प्रथवाता

לְחוּפָם זַרְעִית חוּפָם: بتقانهن المواقل. בובליה שפופָם

family of the Huphamites. Shuphamites; of Hupham, the

ರೂತೆಗಿಗೆ ಗೇಹಿದ್ದೇ: خُرَّةُمُّوا بَلَمْنِ هَلَكُ خُرْةُمُا بَلَمْنِ נוּבְינוּ בְּנִי בְּבָּקְת אָּבֹּבְּ וֹנְהַבְּעוֹן נִבְּינוּ בְּנָתְ אָבִבְּ וּנִהְבָּוֹ

the Naamites. Ardites; of Naaman, the family of Naaman; [of Ard,] the family of the And the sons of Bela were Ard and

מולדומיסס על שם שומלח ומערן ילאס משפחה רבה ונקראת - ולסומיף בדבריו: (35) ואלה בני שותלה וגוי. שאר בני שומלח נקראו זה הבנתי מימודו של רבי משה הדרשן. אך הולרכתי לפחות

دَلِّمَتُا:

ממשה אמם משכים ממשפחום כל העמים שהן שבעים אף שפוף בין האומום: על שמו ונחשבו בני שוחלה לשהי משפחות לה וחשוב וחמלה (35) לאחירם. הוה ההי (ברהשיה מו, כה) שירד למלרים

וממש וזהו שנאמר (דברים ז, ז) כי אַמס המעט וגו' ה"א מעט (99) שפופם. הוא מופים (בראשיה שט) על שם שהיה יוסף בפרשה זו ממשים ושבע משפחות ומבנילוי שמונה הרי ששים - ולפי שנקרה על שם יוסף שהיה החיו זרס ממנו נקרה אחירה:

134

אָלֶר וְשִׁשׁ מִאִית: (ס) هَجُد حُدْر حَدْنُمُا خِمْهُ فَينَاتُ هُجْرًا خُدْر حَدْنُمْنَا خُيْلَةَنْكَ بِالْ

אַלְפָּגוֹ וְמָגִים מִאָּבי: חַמִּמְּשַׁר וְאַרְבְּעָיִם וּמִנְיָנִיהוֹן אַּרְבְּעִיןֹ

five thousand and six hundred. numbered of them were forty and their families; and they that were These are the sons of Benjamin after

व्यंष्ट्रेन्त हो देव्यंष्ट्रेन्द्रेनः לְּמִּנְיַם מִמְּפֹּטִע תַּמִּנִםׁמֹ, אָבֶּרְ לְמִנִּטִם זָרָמִּיִּת מִנִּטִם אָבֶּוֹן

זְבְתְּלִים בַּוֹ בְזִבְתְּלִים בַּוֹ בו בו למשפחהם אפיו בני דו לורעומיוו

families of Dan after their families. the Shuhamites. These are the families: of Shuham, the family of These are the sons of Dan after their

אָלֶב וֹאַבַלַּה מֹאִנִנוּ: (ס) چַל־מִשְׁפְּחָת

תַּמִּנְעַמָּן כַּלְ זַבְעָּנִית מִּנִעָם לְמִנְנִינִירוֹן

The sons of Asher after their hundred. and four thousand and four numbered of them, were threescore ٤ħ according to those that were All the families of the Shuhamites,

ĽĖĹĸĠ.: خالدينك ** משְׁפַּתַת הַיִּמְנְה לְיִשְׁוֹי משְפַתַת זַרְשִיה יִמְנָה לְיִשִׁי זַרְשִיה יִשְׁוֹי בּׁנָר אָמֶר לְמִמְפַּׁטְטַׁם לְנִמְּנָי בּּנָי אָמֶר לְזַבְּמָּנִטִינִן לְנִמְּנִי

מְאָפּׁעַעַ לְבִּרִימָּע זָרָמִית בָּרִימָּע:

the family of the Malchielites. family of the Heberites; of Malchiel, Of the sons of Beriah: of Heber, the

Ishvites; of Beriah, the family of the

Imnites; of Ishvi, the family of the families: of Imnah, the family of the

בְּיִם בְּיִהְלְכִּיאָרְ מִמְּפֹּנִעִי בִּיבָּר בְּיִהְלְכִּיאָרְ לְבְנֵינְ בְּרִינְּהְׁ לְטְבֶּרִ מִמְּפּּחַת לְבָנִי בְּרִינְּה לְטָבֶר זַּרְעִית

9t And the name of the daughter of

Asher was Serah.

Beriites.

ದಭ್ರಕ್ಷಗ ಗ್ರಹ್ಮದ್ದೇ:

אַלְפָּגוֹ וְאַרְבַּעִ מְאָר: ﴿خُولَادِيْنَ مُحْرِهُنَا لِلْأَمْهُنَا خُمْنُرُنَانِا لَامْمُنَا الْخُرْفَةِ בוו אַמָּו אַכָּון זוֹבְמָּוֹט בּוֹנוּ

וְמֻוְם כַּע אָמֶר מֶּנַש:

thousand and four hundred. numbered of them, fifty and three Asher according to those that were These are the families of the sons of

אָלֶל וֹאַבְׁלֵּה מֹאִנִיני: (ס)

זובהיה גוני: كْرْيَامُعُمْ dْشُوْلَى لَيْنَامُعُكُمْ كَرْنِيْهُمْ يَلْمُدِي كَرْيَامُعُمْ يَلْمُدِي كَرْدِيْرِ. ** غَيْنُا مُعْمَالًا مُعْمَالًا مُعْمَالًا مُعْمَالًا مُعْمَالًا مُعْمَالًا مُعْمَالًا مُعْمَالًا مُعْمَالًا देवक्रें के प्रेंच हिंद विदेव

the Gunites; Jahzeelites; of Guni, the family of families: of Jahzeel, the family of the The sons of Naphtali after their

לנוני משפחת הנוני:

זְרְעִית שָׁלֶם: ۵٠ ﴿ حُرِيْمُ لِهِ مِنْ مُؤْلِ لِهِ مُؤْلِ لِهِ مُؤْلِ لِلْمُؤْلِ لِمُؤْلِ ِ لِمِينَا لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمِينَا لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمِنْ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمِؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمِينَا لِمِؤْلِلِ لِمِنْ فَالْمِنْ لِلْمُؤْلِلِ لِمِنْ فَالْمِنْلِقِيلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِي لِمُؤْلِلِلِي لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمِنْلِي لِمِنْ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِ لِمُؤْلِلِي لِمُؤْلِلِي لِمِنْ لِمِنْ فَالْمِنْ لِمِنْ لِلْمُؤْلِلِيلِي لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ فَالْمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ فَالْمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِي لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ

Shillemites. of Shillem, the family of the 6t of Jezer, the family of the Jezerites;

84

Δŧ

7t

﴿ خُرَاهُ فِي اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل q₩ĢҢΠ

لْهَلْ خُمْرَا لِمُلْخُمْ شَعْلِكِ: لِيَشْمُمْ هَذْخِدَا لَهَلَخُمْ شَغْكِ: تخفذ بخذا تدهند

hundred. forty and five thousand and four that were numbered of them were according to their families; and they These are the families of Naphtali

(St) לשוחם. קול מושים (שם כג):

מנשם כשל (פומם יג, א):

(אי) ושם בת אשר שרח. לפי שהימה קיימת בתיים

tÿででいる。 نڭڭانىل: מאָנִע אָבֶלְּבּ וֹאַבְלֶּבְ הֻבָּעַע מַאָּנָע מָאָנִע וַחַבַּ אַלָפָּין שָׁבַע מָאָר אָבֶּע פֹּלוּבׁ, בֹּנֹג וֹמִּבֹאָלְ מִּמִּם אִבֶּגוֹ מִלְּנִגוּ בֹּנִג וֹמִּבֹאֵלְ מִּגע

^{עליטי} ניְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: װִעַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בְּמִכְפַּר שֵּמְנִינִי:

באַטַסְנָא בֹמִנָוֹ מֻמְטִבּוֹי: ダアロダ كالأظكرية

نتذا تتأذنب: שַּׁמְּמֶת נְעַבְעָׁוְ אָּנְתָּ לְפָּׁנִ פַּׁעַבְיָנִוּ לַנְּד שַּׁנְבֶּעְ נַחֲלְעָוּ וְלַמְעָּמֵם לְסִּיּצִיּ

אַהְסָנְתֵיה: לכר לפום מנינוהי הקיהור أخأة.ت. فأةدنا بخنفتئديا التولال **X**TQLTT

לְאָׁמִוִּע מַמּוִע־אָּבִעָּם וֹנְחֵלְיִּי S אַב בֿיוּנְבַ יִטְבַפַ אָט בִיֹאָבוּ אַ

יַחִסְנוּן: מְבַמִּג אַבְּעַהָּהַרוּן לבם להגלא טטללגי אנהא

בָּין רַב לִמְעָּמ: (ס) מַלְ־פִּי תַּגּוֹלְלְ מַחָלֵלְל נַחֲלְעוֹ עִל פּוֹם עַּדְּבָּא מִּחְפִּלִי

אַהְסְנַהְּהוֹן בֵּין סַּנִּיאֵי לְזְשֵׁיבֵי:

بريوتر بروزير: ﴿ظُيُّهِ مَهُ هَٰلَهِ لَكَالُكُمْ فَيُعْلَيْهِ مِنْ خُمُولِهِ الْمُعْلَى عَلَيْهِ خُمُولِهِ الْمُعْلَى عَلَيْهِ ಭಭಡ್ಗಗ نَهْدُب خَطِيرٌ، يَجْنِي خُمْهُهُ فِينُو الْهَجْرَا مُثَنَّدُ جَنْهُ، خُنَلَةُنْكُ بَالْ

لتلالهُذِ، خُلالهِبا يَلْمُن لالهِبا خِطْتُهِ

hundred and thirty. thousand and a thousand and seven of the children of Israel, six hundred These are they that were numbered

number of names. for an inheritance according to the Unto these the land shall be divided

And the LORD spoke unto Moses,

:gaiyas

ıς

inheritance be given. were numbered of it shall its to each one according to those that thou shalt give the less inheritance; more inheritance, and to the fewer To the more thou shalt give the

they shall inherit. names of the tribes of their fathers divided by lot; according to the Notwithstanding the land shall be

more and the fewer.' inheritance be divided between the According to the lot shall their

the family of the Merarites. family of the Kohathites; of Merari, the Gershonites; of Kohath, the families: of Gershon, the family of numbered of the Levites after their And these are they that were

ו הלף ואם סיה לאחד מהם ששה בנים לא נעלו אלא חלק אביהם כבשו ושבע מלקו לא נעלו מלק בארך אלא אלו שש מאות אלף על פי שבאו לכלל עשרים במרס חלוק הארך שהרי שבע שנים (33) לאלה תחלק הארץ. ולמלפמומים מגן עשרים מף

ממברו אלא בשומא בית כור רע כנגד בית קאה עוב הכל לפי מל פי הגורל ולא נמחלקה הארץ במדה לפי שיש גבול משובח לווח ואומר אני הגורל עלימי לגבול פלוני לשבט פלוני שנאמר של שם שבמו ופחק של גבול המפורש לו והגורל עלמו היה וסישים מכנים ידו למוכה ונוטל שני פמקין עולה בידו פמק כטובים בי"ב פסקין וי"ב גבולים בי"ב פסקין ובללום בקלפי אם שבע פלוני עולה תחום פלוני עולה עמו והשבעים היו . אלעור סכסן סיס מלובש באוריס ומומיס ואומר ברוח סקודש סיס על פי רוח הקודש כמו שמפורש בבבא בחרא (קכב, א) כבוי סשבע מלקו סמלקים לא עשו אלא על ידי גורל וסגורל נמנו מלק רב ואף על פי שלא היו המלקים שוים שהרי הכל לפי (+2) לרב חרבה נחלחו. לשנע שסיס מרונס במוכלומין לבדו (ספרי קלב. ב"ב קיז, א):

הדמים (תנחותה ו):

סעיר אבחם. ילאו גריס כאשר דבר משה ואומר (יהושע ימ, נ) על פי ה' נמנו לו את וכלב וכן סוא אומר (שופטים א, כ) וימנו לכלב את מברון מלקים עכשיו נעלו ד' מלקים: אך בגורל. ילאו יהושע מלקום למנין יולאי מלרים לא סיו נוטלין אלו סדי אלא שני שנעלו הבנים חלקוה לפי האבוח שילאו ממלרים ואלו מחחלה סכל צַשוס. ווסן שנאמר לשמות מעות אבותם ינחלו. שאחר שנאמר לאלה מחלק הארץ חורה נחלחן אצל אבי אביהן וחלקו אחד ולוס שלשם. סאחד נעל חלק אחד וסשלשה נעלו שלשה כילד שני אחים מיולאי מלרים שהיו להם בנים בבאי הארך לוה החיים יורשים את המתים וכאן מתים יורשים את החיים. א) שנה הכמוב נחלה זו מכל הנחלות שבחורה שכל הנחלות (33) לשמות משות אבותם. אלו יולאי מלריס (ג"ג קיז,

מגיד שנממלקס ברום סקודש. לכך נממר על פי סי: (95) על פי הגורל. סגוכל סיס מדבר כמו שפירשמי. ומברים (פפרי קלב):

	ספר במדבר – פרשה פינחס שלישי – Numbers XXVI				
82	ಜ್ಞರ್ಥೆಗೆ ಭಳ್ಯತ್ತಗೆಗೆ ನೆಗೇ ಭಳ್ಯತ್ತೆಗೆಗೆ ಗಳ್ಳಕ್ಕೇ ಭಳ್ಯತ್ತಗೂ ಗ್ರಾಧ್ಗಳ್ ಭಳ್ಯತ್ತಗೂ ಗ್ರಹ್ಗಳ್ಳೆ ಭಳ್ಯತ್ತಗ ಗಣ್ಣಳೇ ಭಳ್ಯತ್ತಗೂ ಗತ್ತ್ಗಗಳ ಚಿಕ್ಕಗಳ ಗಣ್ಣಗಳ	יִּלְהָיִת אָנְלְיִב יָת מַּמְּרֶם: זְרְשִׁית מִיּשִׁי זָרְשִׁית לְרָח זַרְשִׁית מַבְּרִוּן זַרְשִׁית מַחָּלִי אַלְּין זַרְשְׁיִם לְבָּיִי	These are the families of Levi: the family of the Libnites, the family of the Mablites, the family of the Mushites, the family of the Mushites. Kotahites. And the family of the Kotahites. And Kohath begot Amram.		
65	וְשֵׁםׁ צַּשָׁת עַמְרָׁם יוֹכָבֶּר בָּתַר לּוֹּי אֲשָׁר יָלְבֶּר אֹתָה לְלֵוָי בְּמִצְרֵיִם וַתַּלֶּר לְעַמְרָׁם אֵתַר אַתְרֹן וְאָת־מִשְׁה וְאֵת מְרְיֵם אַתְתַם:	במצרים וילידה לעמרם יה	And the name of Amram's wife was Jochebed, the daughter of Levi, who was born to Levi in Egypt; and she bore unto Amram Aaron and Moses, and Miriam their sister.		
09	֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓		And unto Aaron were born Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar.		
19	וַנְמֶּׁע נָדֶב וֹאֲבִּיהָוֹא פִּחַקָּרִיבָּם אַשְׁ־זְּרֶה לְפְּנֵי יְהְוָה:	ומית נדב נאַביהוא בְּקְרוֹבֵיהוֹן אִישִׁמָא נוּכְּבִיתָא קֵדֶם יְיָ:	And Nadab and Abihu died, when they offered strange fire before the Lore		
79	ויהיני פְּקְבִיהָם שִׁלֹשֶה וְעָשִׁרִיםׂ אֶלֶף פְּלִּיזְבֶר מִבֶּּן־חָבֶשׁ מעלה ביו לא התפקדי בתידּ	אַּלְפָּגוֹ פּֿלְ גַּכוּבֹא מִפָּב זַבְטַא	And they that were numbered of them were twenty and three thousand, every male from a month old and upward, for they were not		

נְחַלְּע בּעִינִי בָּנִי וֹמִּבְאֵץ: さぎをオロ デュラ**ッ** 市場合と、売切し

⁶³ הַכּהַן אַשֶּׁר פְּקְרֹּי אָתְּבְנֵי כְּהָנָא דִּמְנוֹ יָתְ בְּנִי ִישִׂרְאֵל يُعَدِّب طَعَانَاً، مِنِهُب لَهُجُمِّنًا هَذِنَا مَثِيْرً، مِهْبِ لَهُجُمِّنَا בּנוֹ הֹבִאָּלְ כָּּנְ לְאַבְנִעוֹן לְטִׁםְ בַּנְּוֹ הַּבְּאָלְ אָבִוּ לְאַ אָּטִוֹנִינִיכִּע

ישְׁרָאֵלְ בְּעַּרְרָת מוּאָב עַלְ יַרְדֵּוֹן בְּמֵישִׁרִיָּא דְמוֹאָב עַל יַרְדִּנְאְ דִירִיחוֹי

אַנַבַ בַּׁנָג וֹאָבַאַב בַּמִּגַבַּנ סִוּנָי: לְּמֵּה וְאַהַרְן הַכְּהֵן אֲמֶּר פְּקְרָוּ מִשֶּׁה וְאַהַרוּ כְּהַנְא דִּמְנוֹ יָה بخَمْرُب رِهِ ثَانُت هُنِي مُخَالِاً. بَخُمُرًا مُمْ تَأْتُ لَأَدُ مُقَالِّلًا

לְעוּוֹ אַעַׁסְנָא בַּנִי בַּנִי וֹמֶבַאָּב:

לנו נְמְבְאֵל לַמָּגְלָנִא בַּסְנְּנִי:

children of Israel. inheritance given them among the Israel, because there was no To national the children of

Jordan at Jericho. Israel in the plains of Moab by the who numbered the children of by Moses and Eleazar the priest, These are they that were numbered

the wilderness of Sinai. numbered the children of Israel in by Moses and Aaron the priest, who man of them that were numbered But among these there was not a

†9

79

19

09

65

85

(28) כי לא החפקדו בחוך בני ישראל. לסיות נמנין ללפתד לכלן: בפרמן מי מתה מולה הלה ששים וחשע (קומה יב, ה): אשר ילדה אתה ללוי. וסמויטלי וקלם מן סילסרי:

מומרום (לסלן כו, ד) מנס לנו ממוזס. לכך נפמכס פרשם בנום למוך המומה ילדמה והיא השלימה מנין השבעים. שהרי אומרים (במדבר יד, ד) נתנה כאש ונשובה מלרימה. והנשים במלרים [לידמס במלרים] ואין סורמס במלרים. כשנכנסו גורמ המרגלים. לפי שהן היו מהצבוח את הארן. האנשים משמו ילדמס (44) ובאלה לא היה איש וגרי. מבלעל סנשים למ נגורס ששרים שנה היו בני נחלה שנאמר איש לפי פקודיו יותן נחלמו: אלה משפחת לרי. מסר כאן משפחת השמעי בני עשרים שנה ומה מעם: כי לא נתן להם נתלה. והנמנין מבן

בְּרְאָמָר יְתְנְתְ לְהָהַם מָנִת יָמָתוּ אֲבִי אֲמִר יִיָּ לְהַוּן מִמָּת יְמִיּתוּן

(a) ויהושע בר נון: בי אם כָּלֶב בָּן־יָפַנָּה וִיהוֹשֶׁעַ حَفَالُقُد لَمِي بَرَفَد مَثَاتِ كِنِم خَمَلَخُنَه لَمْهِ عَمْنَهَد مَثَنِياً

ַנְמֶּׁע וְעַׁלְּלֵע וּמִלְבֶּע וֹעִרְצֶּע: יוסף וְאַכֶּת שְׁמָוֹת בְּנִהָּיו מַחָּלְת ಭ್ಯರ್ಥ ಗ್ರಭ್ಯತ್ತಗೆಗ ಭ್ಯರ್ಥ ಫ್ರೇ אוא בופר בוריקעי בוריקעי הואא בופר בוריקעי הואא בופר בוריקעי הואא בופר בוריקעי הואא הואא הואא הואא הואא הואא ה رَنَكُرَ خُرُبِ خُرُبِ مُرْفَنُهِ كُلِ

٢٨٩٦: וְכְלְ הַעָּבְהָ בָּתַה אָבֶל מוֹעָד المُ هُرُمُيْد بَاحِتِا لَرْفَيْد بَانِهُنِهُم آنة مَيْدَلُد خُطَرُ، مِنْهُد نَخُطْرُ،

בְּחָשְׁאַנְ מֶע וּבְּנִים לאַ־חָיוּ לְוִּ: על־יְהוָה בַּעַּרַת־קָרַח ַ הַיְּה בְּתַּוֹךְ הַעֵּדָה הַנּוֹעְּדֶים אַבֶּתוּ מִט פֿמּוֹבֹב וֹנְיוּאַ כַאָּרַ

هِمَائِد خَصَرِك هِيْر هَجْرِد: משְׁפְּחְאָי בֶּי צֵּין לֵוְ בֵּן מְנְדִר כְּנִי זַרְשִׁינִיה צָּבִי לֵיה לֵיה בַּר הַב לַמַּׁע יִנְּרָע שָּׁם־אָבְיִנוּ מִעַּוֹך לִמָּא יִהְמָּעִ שָׁמָא בַאַּבוּנָא מִנּוּ

יְהְיֶה: (פּ) ة يَوْكُلُاكِ مِنْ مُن مُمْهُ فَمُل كِفُرْر لَكُلُاءِ مِهْدِ بُن يَبَرُدِنِا كِكَالُو

אָלָה אֶלְבִיוֹ פֿלָד בֿר וֹפּוּנִּינ

וְחַגְּלְת וּמִלְכָּת וְתַּבְּת שְׁמְהָת בְּנָהֵיה מַהְלָה נֹעָה לַזַּבְעָּיִה מָנָאָר בַּב יוֹסָבְּ וֹאָכֵין בר גלְמֶּר בַּר מָכִיר בַּר מָנַשֶּׁר ילבילא כֿוָת אַלְפַּׁטַב כַּב שַפָּב

خيريد: בְּנְהֵשִׁא בִּעִוֹרַת מַהָּבּן וַמִּלָּא בְּעַבְּא עַלַבְם בַבְּבַבְּא וְכַבְ נְקְמָא בֶּוֹבִם מִמָּב נִלַבָם אֶלְתּוַר

בְּחוֹבֵיה מִית וּבְנִין לָא הַוֹוֹ מֿכ ווֹ לֹכֹוֹמִטֹא צַבְוֹנִם אָנִי לא בֿוֹנִי בְּגוֹ כְּנְמִּטִּׁא בְאִוֹבְּמִנוּ אַבוּלאַ מִית בְּמַרְבָּרָא וְהוּאַ

כָּלָא אַטַּסְׁלָּא בַּעָן אָטַ, אָבוּלָא:

Jephunneh, and Joshua the son of man of them, save Caleb the son of wilderness.' And there was not left a They shall surely die in the For the LORD had said of them:

Milcah, and Tirzah. Das, AslgoH bas, AsoM, AsldsM these are the names of his daughters: of Manasseh the son of Joseph; and the son of Manassch, of the families son of Gilead, the son of Machir, Zelophehad, the son of Hepher, the Then drew near the daughters of

ΙΙΛΧΧ

at the door of the tent of meeting, the princes and all the congregation, before Eleazar the priest, and before And they stood before Moses, and

his own sin; and he had no sons. company of Korah, but he died in together against the Lord in the of them that gathered themselves and he was not among the company 'Our father died in the wilderness,

brethren of our father.' unto us a possession among the family, because he had no son? Give be done away from among his Why should the name of our father

before the LORD. And Moses brought their cause

(מ"ב כס, כס) בא ישמעאל בן נמנים בן אלישמע בידוע שכל מסס לימסו לשבח סרי זס לדיק בן לדיק. ואס יחסו לגנאי כגון מי שמעשיו ומעשה אבומיו קמומים ופרע לך הכמוב באחד סמרן שנממר מנס לנו ממוזס. וללמדך שסיו כולס נדיקים שכל (בראשים נ, כה) והעלימה את עלמותי וגו' ובנותיו חבבו את כבר נאמר בן מנשם אלא לומר לך יוסף חבב אם הארץ שנאמר

(2) לפני משה ולפני אלעזר. מגיד שלהעמדו לפניסס שכולן שקולות זו כזו לפיכך שנה את פדרן (פפרי שם): ולסלן סוא אומר (במדבר לו, יא) ומסיינס ממלס מרלס. מגיד סנוכרים עמו רשעים סיו (מפרי שם): מחלה נעה וגרי

ואמר כך לפני אלעור אפשר אם משה לא ידע אלעור יודע אלא אלא בשנת הארבעים אתר שמת אהרן (שם): לפני משה. שתכמניות היו:

> קימ, ז. פפרי שם): אלעור אומר בבים המדרש היו יושבים ועמדו לפני כולם (ב"ב למשפחת מנשה בן יוסף. למס נאמר וסלא שרש המקרא ודרשהו דברי רבי יאשיה אבא הנן משום רבי

אין לו בן. סא אס סיס לו בן לא סיו מובעות כלוס. מגיד הנקבות חשובות זרע תחיבם אמנו ליבם (ב"ב קיט, ב): - כי (+) למה יגרע שם אבינו. מנו במקוס בן עומדומומס מין המעפילים היה (ב"ב קיח, ב. ספרי שם. שבח לו, ב. לו, א): כבי עקיבה הומר מקושש עלים סים ורבי שמעון הומר מן על הקב"ה אלא בחעאו לבדו מח ולא החעיא אח אחרים עמו מס נוקקו לומר לא בסטא מסלוננים ולא בטדס קרח שהצו (3) והוא לא היה וגוי. לפי שסיו בלות לומר בתעלו

138

כניעי וַיָּאַמֶּר יְחַוְָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאִמָּר:

נּאַמִר גִּיְ לְמִמָּב לְמִימָר:

possession of an inheritance among right: thou shalt surely give them a The daughters of Zelophehad speak

And the LORD spoke unto Moses,

ַּנְהַלָּע אָּבִּיהָן לָהֶן: אַבוּ אָביהָם וְהַעְּבַרְהָ אָת־ קמן לֶהֶם אֲחָזָת נָהֵלֶה בְּתִּיֹךְ בו בנות צַלְפַׁחָד הַבְרוֹת נְתוֹן

444 יָת אַהְסָנַת אֲבוּהוֹן %⊏tĽ(द्रांचे प्रवास خلالل 公口に下口 לאוט פֿוֹט אַלְפֿטֹר מִמּלְלָן

father to pass unto them. shalt cause the inheritance of their their father's brethren; and thou

نْتَمَّدَلُقُو \$ע_ئَتَكُمُهُ كُخِطَهِ: אַיש בְּי־וָמוּת וּבֵן אֵין לֹוֹ لْمُحِـ خُدْرُ نَشِلَمُ جُمْ فَلَكُ لِهُ جُمْلِا

אַטְסָנְתֵיה לְבָרַתֵּיה: יכו ליה ליה וְתַּעְּבָּרוּן יָתַ וֹמֹם לֹנוֹ וֹמִּבֹאָכ שֹׁמַבַּוֹע

his daughter. cause his inheritance to pass unto die, and have no son, then ye shall children of Israel, saying: If a man And thou shalt speak unto the

<u>ַנְּעַ</u>קְׁעַוּ לְאָּעַוּוּ: י וֹאִם־אָגוֹ לְנִ כַּעׁ וּנִעַטָּם אָעַ וֹאִם לָנִע לָנִע בַּנַעֹא וֹעִטַּנוּוֹ זִעַ

אַהְסָנְתֵיה לַאֲחוֹהִי:

prethren. shall give his inheritance unto his And if he have no daughter, then ye

shall give his inheritance unto his

And if he have no brethren, then ye

ַנְּעֲבְעַיִּגְ בַּאֲעֵוֹ*ג* אָבֶּוּנִי י וֹאִם־אָּגוֹ לְנִ אַּנֻוֹם וּנִׁעַמֵּם אָעַר וֹאָם לָנִע לָנִעּ אַנִוּו וֹעִשְׁנֵּוּוֹ זִּעַ

אַטְסְנְתֵיה לַאֲחֵי אֲבוּהִי:

And it shall be unto the children of of his family, and he shall possess it. unto his kinsman that is next to him then ye shall give his inheritance And if his father have no brethren,

Israel a statute of judgment, as the

מִשְׁפְּׁמ בַּאֲשֶׁר צִנְּה יְהֹוָה אָת־ ٳڽؙڔۻٙڎ؆ڿڽڔ؞ڹڛؙ۪ڎ؉ڴ؆ڄ؈ٙڝؚ אָלֶוּנ מִמְּאָפֹּטִעֹיִ וֹנְבַאָּ אָלַיִּר בַּלִיר לִיה מִיּּרִיפְּיִנִינִי וְיִנִים " אָטַ נְּוֹבְלָעָוִ לְאָאֶרֶוִ עַקָּרָב יָּת

ליוונו בין כמא הפקיד יי باتاہ <u>γη</u>φία'π נֹאִם אָנוֹ אַטִוּם ְלְאַבוּנֵ נּלִטַמָּם נֹאִם לָיִע אַטִּנוֹ לְאַבוּנִיג וֹטִטַּוּנוֹ

Israel. To navig avan unto the children of Abarim, and behold the land which To nistruom sint otni qu əəht təD' And the LORD said unto Moses:

LORD commanded Moses.'

father's brethren.

6

8

ÄÄÄÄ ויַאַמֶּר יְהוָהֹ אֶל־מֹשֶּׁה עַּבֶּה

אָטַ בַּעַּבְּעָ אָמָב לַטַּעִּג לַבְּדָּג בַּנִבְנִע לַבָּדָג נַמְּבָאַנִי י אָלְ תַּר הְעַּבְּרָים הַנָּהְ וּרְאָה דְּעִבְּרָאֵי הְבִין נַהְוּי יָה אַרְעָאַ ואמר יי למשה סק למורא

4): ידי משה אלא שוכו בנות גלפתד ונכתבה על ידן (סנהדרין ת, שבנה ובעלה יורשין אותה. שלא תסוב נחלה לא נלעוה אלא מכס מקריבון אלי. דבר אחר ראייה היחה פרשה זו להכחב על קמו, א). דבר אחר על שם שהבח מעברת נחלה משבע לשבע נפרע על שנעל עערה לומר (דברים ה, יו) והדבר השר יקשה לשון העברה (מ"ה עברה) הוה במישהינו מניה בן ליורשו (ב"ב

חחן. שני מלקים, מלק מביסן שסיס מיולמי מלרים ומלקו יפה מבעו. אשרי אדם שהקב"ה מודה לדבריו (שם): נחן קרויה אלא משפחת האב (מפרי שם. ב"ב קע, ב): כמובה פרשה זו לפני במרום (ספרי קלד) מגיד שראמה עינן א):

כן בנוח צלפחד דברח. כמכגומו ילום כך בכולן סול לומר ונתמס ובנת סול לומר וסעברמס (שם קמו, לאומו הדור בלבד (שם קר, א) וכן והעברתם את נמלמו לבמו. (פ) ויקרב משה את משפשן. נמעלמס סלכס ממנו וכאן עס אחיו נוכסי חפר (פ"ג קיח, צ. ספרי שס): והעברת.

מס שלא כאמס עינו של משס: כן בנות צלפחד דברת. (11) לשארו הקרב אליו ממשפחתו. ואין משפתס

ݞ<u>ت</u>ذل غندك: עמיף נם־אָמְה כַאַשֶׁר נָאֵסָף צַּף צַּף פָּק דְּאָהְבָנִישׁ צַּהַרֹן الْكِيْرَابِ كَبْضِكِ الْبُكُوفِيِّ كُذِرٍ الْمَابِيْرِ يُمْكِ الْمُنْجِيْرِةِ كُوفِهِ لِأَمْرِكِ

ځتم ښلخد څا: (۵) בּפּוֹם לְמִּנִינִים עִים מֶּוֹ_מָרִילִּנ אָן בְּמִרִיבַתֹּ הָשֶּׁבֶּה לְהַקְּדִּישֶׁנִי כּאַמֶּרְ מְרִימֶם פָּּי בְּמִרְבַּרַ

כד ניְדַבֶּר מֹשֶׁה אֶל־יָהוָה לֵאמִר:

خُرُحُ ـ خُمُلًا لِجُنِيهِ مَح ـ لِنَمْلُك: ا بْعِوْلَا بْتَأْلَا يُؤَكِّرُا بَاتَابَلَا بِقِيْدِ بِرْ يُؤَلِّهَ تَابَيْهُ كُمِّكً

בּצּאַן אַשָּׁר אֵין־לָהָם רַמֶּה: וֹבׁנאֵׂם וֹלַאָּ טֹבַׁוֹנִן הֹֹבַנֹע וַבְוֹּבֶע וֹלַאָּ טַבַּוֹ, פֹּנְאָפֹא בַּוֹ, פֹּמָּלָאִ ر خُوْدَبُو لَهُمِّد بَاهِ يَكُمُ لَا يُعْمُدُ كَالْمُنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّ אַשֶּׁר וַצֵּא לפְּנִיהָם וַאֲשֶׁר וָבֹאֹ דִיפּוֹק קַדְמִיהוֹן

אָרוּרְ:

מַבְבָּבְא בַּצִין: למנגידון אַנון מו מצוח ושם בְקַבְישִׁנְתִי ĊŢŲŢX ドギイ בּמא בַסבובשון תַּל מומבו

ימַלֵּיל מֹשֶׁה בֶּדְם יָן לְמֵימַר:

בּמְבֹא װּבֹבֹא מֹלְ כִּנְמִּטֹּא:

<u> ביוז לווון ביייו</u>

gathered; people, as Aaron thy brother was also shalt be gathered unto thy And when thou hast seen it, thou

And Moses spoke unto the LORD, —.niS to searnebliw oft the waters of Meribath-kadesh in waters before their eyes.'—These are congregation, to sanctify Me at the Zin, in the strife of the commandment in the wilderness of because ye rebelled against My

congregation, spirits of all flesh, set a man over the Let the Lord, the God of the

sheep which have no shepherd.' congregation of the LORD be not as may bring them in; that the who may lead them out, and who who may come in before them, and who may go out before them, and

במקומס עומדם (במדבר רבס. מנחומל ע) דבר לחר כיון לסס פרנם לס לאו (שס): (SI) עלה אל הר העברים. למס נממכס לכאן כיון (SI) וידבר משה אל ה׳ הור. לסודיע שנמן של

שף כאן בכל מקום שהוכיר מיחמן הוכיר שרחונם להודיע שלא שלוקום בבים דין אחם קלקלה ואחם אכלה פגי שביעים וכוי מרמונו שלא יאמרו אף הוא מן הממרים היה משל לשמי נשים המדבר למוח במדבר בעון שלה ההמינו לכך בקש משה שיכחב מקום שכחב מיחחם כחב קרחונם לפי שנגורה גורה על דור עדיין לא הגיע ומוכם להפטר (הוחומא ט. ספרי קלו). בכל למיחחו של אסרן (שם קלו). דבר אחר אין אחם טוב ממנו. אַפור ליכנק (קפרי שם):

סם עלמס שהמרו במדבר לן: ממר. דבר ממר הם שהמרו במרה הם היו שהמרו בים פוף (14) הם מי מריבת קדש. סס לנדס מין נסס עון היתה בהם אלא זו בלבד (יומא פ. פפרי שם):

שמא סומרס סגוירס ואכנס לארן אמר לו סקב"ס גורמי לבור (ספריקלת): לאמר. אמרלו סשיבני אם אמס ממנס שאמר הקב"ה נחן חחן להם אמר אוחי ליה המקום להנחיל. לדיקים שכשנפטרין מן העולם מניחין לרכן ועוסקין בלרכי

לעמו (שם י): (דברים לב, נא) על אשר לא קדשמם. הא אם קדשמם אומי דומין זה לוהמנה עליהם מנהיג שיהא פובל כל אחד ואחד לפי כבונו של עולס גלוי וידוע לפניך דעמו של כל אמד ואמד ואינן (13) כאשר נאסף אהרן אחיך. מכלן שנמלוס משס מנמומל יל): אָלהי הרוחות. למס נלמר למר לפניו שאמר שלמה (משלי כו, יה) נוצר האנה יאכל פריה (במ"ר. אחריו כיון שבא ליכנם לקימון אמר לו בני מכאן ואילך אחס - כדאי סוא יהושע ליעול שכר שמושו שלא מש מחוך האהל. וזהו שלו נכנם לשער וסוא אחריו לחלר וסוא אחריו לערקלין וסוא בני אח גדולחי. אמר לו סקב"ס לא כך עלחס במחשבס לפני. שהוחרלי נדרי משל למלך שגור על בנו שלא יכנם לפחח פלמין - נחלת ללפחד לבנוחיו אמר הגיע שעה שאחבע לרכי שיירשו שנכנם משה לנחלה בני גד ובני כאובן שמה ואמר כמדומה (16) יפקד ה". כיון ששמע משה שאמר לו המקום הן

עושה לי. שהיני מכניםן להרך (במ"ר כה, מו): יביאם. בוכיומיו (שס). דבר חמר שלח מעשה לו כדרך שחמה בראם (ספרי קלמ): ואשר יוציאם. בזכיומיו: ואשר (ש"ח יח, טו) כי הוא יולא ובא לפניהם. יולא בראש ונכנס וילך יסושע אליו ויאמר לו סלנו אמס וגוי. וכן בדוד סוא אומר אל מירא אומו. וכדרך שעשה יהושע שנאמר (יהושע ה, יג) ששימי אני שנלחמתי בקיחון ועוג שנאמר (במדבר כא, לד) שיושנים בנמיסס ומשלמין את חיילותיסס למלחמה אלא כמו אשר יצא לפניהם. לא כדרך מלכי האומות

בוים בו וְסִמְכִים אָטַ יִדְרָ מְלֵינִי: אָת־יָהוֹשָׁעַ בִּן־נֹון אָישׁ אֲשֶׁר־ رِدْهُ فِيدَ بِهَزَّا هُمْ صَفِّمَ جَلَا جُهِ لِهُ فِيدَ بِنِ جِنْفُونَ وَحَاجُهَ بِمَ

עַכּיְן וֹלְפֹּוֹ, כֹּלְ עַמְּגַעׁ וֹאֵוּיתָה פְּהָנָא וּקְדָם בָּלִ פְּנְשֶׁהָא ور الريون بالذ بأجون هرابون

אָטִוּ לְמֵּינִיחֶם:

نۿڟؗۄڹڂۮٟ۩ؙٙػڽڂڗ؞ڹۿ۪ڶ؆ڿ؞ <u>؞؞ וְנְתַּמְּר מִהְיִדְךְ עְלְיִוּ לְמַעַוּ</u>

لَحُد_لَمْكُك: ئچھ، ٹنھ اُڈے_ٹڑ،_نھُٹھج ھٰئی וֹעוֹנִע מֹלְ-פָּוּו יֵגֵּאָיּ וֹמֹלְ-פָּוּוּ ײ ﻟְׁמֵּׁאָבְ בָּוְ בֹּמֹמֻׁפַּׁמ בַאִנְרִים בְפַּׁנָּ لْخُطُرُ، كُلْمُثَلًا لِتَحْتِلُ نَقِيْكِ نَطْبُهِ كُلْمُثِكَ خُلِبُهُ نَظِيهِ نَظِيهِ

كَمْ عُذِمْنُكُ لَا حَتِا لَكِ فَلَا خُمْ لِيُحْدَمُنِكُ كَذِمْنُكُ فَلَا عُذِمْنُكُ خُلِياً لِكُوٰلًا خُلِياً אַתְּוֹ וַיִּפַּח אָת־יְהוֹשְׁעַ וַיַּעְּמִדִרוֹל זִיִּ יְמִיה וּדְּבַר יָָת יְהוֹשְׁעַ ווַעַטּ משָּה כַּאַשֶּׁר צְוָה יְהוֹה וַעַּבַר משָה כְּמָא דְפַבּּיר

וּיִסְבַּוּ אָּעַוֹּלֵיוּ הֹלַוּ וּוֹּהַנִּעׁוּ יִסְבּוּ וְמָבֶוּ יוֹי

בְּוַבְ וּפַּפַּבוּוּה כְּמָא בַּמַבִּוּל וְיָ בִּידָא

(18) קה לך. קמנו בדבריס מבריך שוכים לסנסיג בניו של שנוסגין בן:

ראם בימי משה (שם): ממורגמן שידרוש בחייך. שלא יאמרו עליו לא סיה לו להרים (שס קמ): אשר רוח בו. כאשר שאלם שיוכל לסלוך כנגד מקוס (מפרי קמת): לך. את שבדוק לך את זה אתה מכיר (וב) ולפני אלעזר הכהן יעמד. הרי שאלתך ששאלת

ַ ממישי וַיְדַבֶּר יְהֹוֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

סם על מנח שחקבל עליך (שם בהעלחך לה): (91) וצויחה אחו. על ישראל דע שערמנין סס מרבניס (22) ויקח אח יהושע. לקמו בדבריס וסודיעו ממן שכר

עדת בני ישראל. שיסיו נוסגין זו כזוד ויכלס כדרך יסושע כלבנה (ספרי קת. ב"ב עה, ה): למען ישמעו כל מהודך. ולא כל סודך נמלינו למדין פני משה כחמה פני ונתחה מהודך עליו. זס קירון עור פניס: (70)

> بَرَابِد: נְבוּאָר בֵּיה וְתִסְמוֹך יָת יְדֶך יְהוֹשְׁעַ בַּר נוּן גְּבָר דְּרוֹחַ

man in whom is spirit, and lay thy Take thee Joshua the son of Nun, a And the LORD said unto Moses:

;mid noqu bash

give him a charge in their sight. and before all the congregation; and and set him before Eleazar the priest,

61

And he shall stand before Eleazar hearken. of the children of Israel may upon him, that all the congregation And thou shalt put of thy honour

congregation.' Israel with him, even all the in, both he, and all the children of out, and at his word they shall come the LORD; at his word shall they go by the judgment of the Urim before the priest, who shall inquire for him

congregation. the priest, and before all the Joshua, and set him before Eleazar commanded him; and he took And Moses did as the LORD

and gave him a charge, as the LORD And he laid his hands upon him,

spoke by the hand of Moses.

:gaiyss ΙΙΙΛΧΧ And the LORD spoke unto Moses,

(יומה עג. קנהדרין מז, ה): למלחמס: על פיו. על אלעור: וכל העדה. קנסדרין לריך לאלעור (במ"ר כא, מו): ושאל לו. כשילמרך ללאמ שאין הכבוד הוה וו (פ"א נועל) מביח אביך שאף יהושע יהא

כאשר דבר הי. אף לענין ססוד נמן מסודו עליו: ידיו ועשאו ככלי מלא וגדוש ומלאו חכמתו בעין יפה (שם): שנלמווס. שסקב"ס אמר לו וקמכת את ידך וסוא עשס בשתי ויסמך אח ידיו. בעין יפס יומר ויומר ממס פרנסי ישראל לעולס הבא (ספרי קמא):

141

ئاً،

וֹכֹב בֹּנוּ וֹמִּבֹאָב אֹמִוּע וֹכֹב

וֹמֹל מִימִבוּה וְהוֹן מָאלִון הוּא

נֵי מֵלְ מֵימְרֵיה יָהוֹן נְפְּקִין

נישאל ליה בדין איניא בדם

كرك خربا كالأبك خر خنهفه

נטטגו מוינף הגוהי בדיל

וטלום זמוני אברם אָלְהֹזֶר

יהפקיד יָמיה לְעַינִיהוֹ:

ולבם כֿל כַּנְאָטֹא:

בְּנָשְׁמָּזִהַ:

בְּמִוּמָּדְוּ: 'בׁגִּם לֹגִּעְטְגִּ שַּׁמְּמֶבְנִּ לְעַלֵּבָנִרֶב לְגִּ לַמַנְבַבָּנָ, לַאָּטַׁלַבָּלָאַ בָּבַהָּנָאַ ر אُرْكُت אָנַ בُلْ בَٰנַ לְעַהָּ לְאַהָּ. לְעַוּן זִּי טַנּבֹּלָנ לְעַהָּ סַבּנָּב בו אַטַבּוֹלוּ וֹמִּבֹאָכְ וֹאַמֹבֹטֹ פּפוּג וֹט בּוֹוּ וֹמִבֹאַכְ וֹטִוּמִב

ناثاني: אָנְה הְמִימָם שְׁנָיִם לַיִּוֹם עַלְּה בְּנִי שְׁנָא שַּלְמִין מְבִין לְיוֹמָא שַּׁלְנְיִבוּ לַיְנִוֹנְיִוּ כִּבְּמָּיִם בַּנֵין בַּיִּם إَمِّٰ مَا رَبُو إِنَّ لَا يَلِمُهُل كُيُّل إِنْ مَا لِي مُلْا لِي الْمُعْلِقِينَ لِي الْمُعْلِقِينَ الْمُعْلِق

בּוֹת בּים: נאָע עַכּבּשׁ עַשָּגִּי עַעַּשָּׁע בַּין אָנַרַ עַכְּבָּשׁ אָנוֹר פַּגַּמָּת בַּבָּקר

고밥. : בּלְנִלְיִם בַּמְּמֶׁוּ בַּטִינִם בַּדִּימָם סִנְלְטַאַ בְּמָנְטַטָּאַ בַּבּנִלָּאַ رَهُمُرِدُرِهِ بَهُرَقُهِ فَكُمْ خَمَاتُكُ لِيَهِ مَا مُمْلِهِ خَمَاخُهِ فَهُرَا

جُتِرْنِ بَرْبُانِ ﴿ هُلِا جُرْبَالُاتِ: ³ עלת מְמִיד הְשְּׁשְׁיִר בְּהַר סִינִּי צְּלַת מְּדִירָא

۲۰۳۲: بهٰ بَالِدُ فَعِلُم مِنْ فَلِدُ رُمُكُ مِنْ فَاللَّهُ مِنْ فَاللَّهُ مِنْ فَاللَّهُ مِنْ فَاللَّهُ م ל נוספו רביעת ההיו לבגש

ליהוֶה: (פ) יְבְנְסְבֵוֹ תַּעֲשֶׂה אָשֶּׁה בֵיחַ נִיחָת » בון הערבום

שמבון לַלַבְבָא לַבַבּת בַּוֹמָנִים:

מַלְטָא טַבוּגָא: לַבוּוֹ בֵּיוֹ לַנִּבְבַּׁנֹֹא

מְּלְישִׁיִּאְ: מְלְישִׁיִּאִיּ מְלְישִׁיִּאִיִּ נו אמולא ווע שמכוע למפלא

בְּמְׁמָּע כַּעִימָא בַבְּמִנִע עַינָא:

לבהוא טובלוא שבם וו: FĢſĹ くおじさせん

בְּנֵבְתְ מִנִילִ בְּנִבְים גְּנִי: ער בקודשא יתנסף נסוף ונספוה רבעות הונא לאמרא

במטפֿבל ברענא פורם וו: אַמּוֹבא טַנְנוֹנָא טַהַבּיג

> Me in its due season. Me, shall ye observe to offer unto made by fire, of a sweet savour unto is presented unto Me for offerings and say unto them: My food which Command the children of Israel,

continual burnt-offering. blemish, two day by day, for a he-lambs of the first year without shall bring unto the LORD: es the offering made by fire which ye And thou shalt say unto them: This

thou offer at dusk; morning, and the other lamb shalt The one lamb shalt thou offer in the

hin of beaten oil. mingled with the fourth part of a fine flour for a meal-offering, and the tenth part of an ephah of

by fire unto the Lorp. for a sweet savour, an offering made which was offered in mount Sinai, It is a continual burnt-offering,

strong drink unto the LORD. thou pour out a drink-offering of one lamb; in the holy place shalt be the fourth part of a hin for the And the drink-offering thereof shall

of a sweet savour unto the Lord. present it, an offering made by fire, drink-offering thereof, thou shalt of the morning, and as the present at dusk; as the meal-offering And the other lamb shalt thou

במועדו. זכל יוס סוא מועד הממידים: גביו מכאן למדו ומקנו מעמדום (ספרי שם. מענים כז, א): מובמי: השמרו. שיסיו כסניס ולויס וישכלליס עומדין על וסקעירס סכסן סמובחס לחס אשס: לאשי. סנמנין לאשי (שם): לחמי. אלו אימורין וכן הוא אומר (ויקרא ג, מו) על בניס וכו' כדלימל בספרי (קמב): קרבני. זס סדס לבת מלך שהימה נפטרת מן העולם והימה מפקדת לבעלה מלוה (שמום כט, לה) ווה אשר מעשה וגו' היא הימה אוהרה אמר לו סקב"ס עד שאחס מלוני על בני לוס אח בני עלי. משל (ג) צו אח בני ישראל. מה אמור למעלה יפקוד הי. (שה. יומה שב):

ממיד של שחר במערב ושל בין הערבים במורחן של מבעות ליום. כפשומו ועיקרו בא ללמד שיסיו נשחמין כנגד סיום (٤) ואמרח להם. מוסרס לנית דין (מפרי שס): שנים

> לימי המלוחים וכחן לוה לדורום: (+) אח הכבש אחד. אף על פי שכבר נאמר בפרשמ ואמה

(a) סלת למנחה. מנחח נקניס:

וישם באגנות מלמד שמעונה כלי (תו"כ לו פי"ח, ח): מומס שנמקרבס לפני ממן מורס שכמוב בס (שמומ כד, ו) דבר אחר סעשוים בסר סיני סקיש עולח חמיד לעולח סר סיני (6) העשיה בהר סיני. כלומן שנעשו גימי המלולים.

(ספרי): נסך שכר. יין המשכר פרט ליין מגמו (ב"ב לו, (ק) ונסכו. יין: בקדש הסך. על המוצח יחופרו

771

مثثت خديرًا حَهُمًا لِبُوْدِي: שְׁנְרְ הְּמִינִים וּשְׁנֵי עִשְׁרְנִים סָׁלֶת וּבְיוֹם הַשַּבְּת שְׁנֵי־כְבָשָׁים בְּנֵי־

סולְטַא מֹנְחַמָא בַּבּילָא בַמְשָׁחַ בּנוּ הְּנֹא הַּלְמִוֹ יִטִׁבוּוֹ מֹהְבוִנִוּוֹ ילוגמא במבלא טבון אמנון

the drink-offering thereof. meal-offering, mingled with oil, and ephah of fine flour for a blemish, and two tenth parts of an he-lambs of the first year without And on the sabbath day two

הַמְּמֶיר וְנִסְבֶּה: (פּ) ·· קַלְע הַּבַּע בַּהַבַּעוּ הַלְ_קַלָע הַלָע הַבָּא שִׁנַהַבָּא בַּהַבָּא הַלָ

הקר הדירא ונספה:

drink-offering thereof. burnt-offering, and the sabbath, beside the continual This is the burnt-offering of every

שְּׁנְהַ שְּׁבְעָהַ הַּבְעָהַ הַיִּמְיִנְהַם: הְּלָנִםְ נֹאָנֹגְ אָטְׁגַ כַּבְׁהָּנִם בַּנִגַ " עֹלֶה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי־בָּקֶר וּבְרְאִמֵּי חָדְשִׁיכִּם עַלבורו וּבַבוּהָה

הְּנָא הְּבְּתֹא הַּלְמָוֹן: שבון יובר ער אמרון בני הֹלְטֹא צוֹבׁם וֹוֹ שַוְבוּ, כֹּוֹג שַוְבוּ, הבוו שלברון הלהרון

year without blemish; one ram, seven he-lambs of the first LORD: two young bullocks, and present a burnt-offering unto the And in your new moons ye shall

حَهِٰثِا خَهَٰزِحِ تُعُتِٰدٍ: מְשְׁרְנִים סְׁלֵע מִנְחָדוֹ בְּלִילְד בּ בְּלִילְנִי בַּמְּמֵוֹ לַפָּר הַאָּמָד יִּשְׁנֵּוֹ ישְׁלְשֶׁׁה עַשְּׁרֹנִים סָׁלֶת מִנְחָה

خُلَاثُم لِللهِ: סילְקּא מְנְחָקָא דְפִּילָא בְמָשָׁח ĘĊĢĀL פולטא

and a several tenth part of fine flour for the one ram; a meal-offering, mingled with oil, and two tenth parts of fine flour for mingled with oil, for each bullock; fine flour for a meal-offering,

and three tenth parts of an ephah of

عَرِّلَ رِيْنِ دِنْتُنَ هِٰفِي مَرْبَلِنَ: خربرت خهِمًا رَوْحُم بُعُنَاب וִשְּׁבְוֹן שִּשְׁרַוֹן סְלֵת מְנְחַתֹּ

בובלא שבם נו: לְאִמֶּבְא עַר הַלְטָא לְאִטְׁלַבּּלָא ĊĊĊĊX アロイグ וֹמֹשְׁבוִנֹא מֹמִבוָנֹא סִילְשֹׁא

Говр. offering made by fire unto the burnt-offering of a sweet savour, an unto every lamb; for a mingled with oil for a meal-offering

جَبَالِهِ، كِبَالِهُ، بَهَٰزُب: بَيْرًا رَحْجُهُ بِيَا يَعْمَ فَكِمَ بِيَا 🔭 ישְלישָׁת הַהָין לְאַּיִל וּרְבִיעָת ַ וְנְסְבֵּיהֶם חֲצֵי תַהִין ִיהְיָת לַפָּּר

יַרְהַי שַּׁמַאַ: לאְטְׁעַבְּעוּמִיה בּן לְכָּל בִישִׁי עמְרָא דָא עַלָּת רֵישׁ יַרְקָא ĽΐX לַנוּגֹא וַנַלְנוּנִי נִינָא לַבַּבָּגָא الزوديدنا فإبيد بابناء إيار

months of the year. every new moon throughout the lamb. This is the burnt-offering of and the fourth part of a hin for a the third part of a hin for the ram, half a hin of wine for a bullock, and And their drink-offerings shall be

Þι

 $\epsilon_{\rm I}$

п

Οī

וֹנֹפַבֹּוָ: (פ)

ְּנְׁלְפְּנֵּי: (ס) יִּהְשְּׁבֵּירִ נִּנְּסְבֵּיה: בְּיהְוְּה עַּלְ־עֹלְה הַהְּמֵּיִר יִּנְשְׁה בֵּרָם יִיִּ עַלְ עַּלִה הָּדִירָא אַנָּיִם אָנָדָר לְחַמָּאָנוּ וּצְפִּיר בַּר עִּוּין חַד לְחַמָּהָא

and the drink-offering thereof. beside the continual burnt-offering, unto the LORD; it shall be offered And one he-goat for a sin-offering

- dar): (8) דיה גיחה. נחם רום לפני שלמרם יונעשה דלוני (ספרי החמידין וכן בכל המוספין נלמר על עולם החמיד לחלמוד וה
- שני כבשים של עולם החמיד ומגיד שחין קרבין חלה בין שני (שם קמד): על עלה החמיד. אלו מוספין לבד אומן ושוב אין לו משלומין (ספרי קמה): סבאס מלמוד לומר בשבמו מגיד שאס עבר יומו בעל קרבנו מחרת הרי שלה הקריב בשבת זו שומע הני יקריב שחים לשבת עלת שבת בשבתו. (10)
 - (dar, da):
 - בפרשת נקכים (לעיל מו, מ־י): ולה עולה שבה בשבה (12) ושלשה עשרונים. כמשפט נסכי פר שכן הן קלובין
- (14) ואח עלה חדש בחדשו. שלס ענר יומו נעל קרננו

ध्य	מִלְבַּר שַׁלַת הַבֵּּקָר אֲשֶׁר לְעַלָּת הַמְּעִיר פַּעֲשִׁי אָת־אֵלֶה:	הָר מִעְּלֵת צַפְּרָא דְּתִיא עַלָּת הָר מִעְּלַת צַפְּרָא דְּתִיא עַלַת	Ye shall offer these beside the burnt-offering of the morning, which is for a continual burnt-offering,	£7
रर	עַליכֶם: נשְׂעָיר קַבַּפָּר	וּצְפִּירָא דְּחַשְּׁהָא תַד לְכַפָּּרָא מַלִּיכּוֹן:	and one he-goat for a sin-offering, to make atonement for you.	77
17	ىڭ ئىڭ ئېڭىدىز ئۇڭىد ئۇڭى ئۇلار ئۇلار ئۇلۇڭ ئۇڭىڭ	עַשְׁרוֹנָא עַשְׁרוֹנָא תַעַּבֵּיד לְאָמְּרָא תַד בֵּן לְשָׁבְעָא אָמְרַין:	a several tenth part shalt thou offer for every lamb of the seven lambs;	77
07	ۈپنىئە ۇڭى چۈبۈن چۆش ۋىرۇن ۋۇنۇن دۇلا دۈزئىئە كۆلاد ئۇلار	לְנַבְבְּרָא שַּמְּבְּרֵנוּ: לְטִוּרָא יּהְרֵנוּ מָּמְּרַוֹּנִין בִּמְשָּׁח הַלְטָא מָּמִּרְוֹנִין יִמְנְחָהָא בִּפְּלָא	and their meal-offering, fine flour mingled with oil; three tenth parts shall ye offer for a bullock, and two tenth parts for the ram;	07
61	וְהָקְרַבְמָּם אִשָּׁה עַלְּהֹ לֵיהִוֹּה פְּרֵים בְּנִי־בָקָר שָׁנָים וְצִּיִל אֶחֲד וְשִׁבְעָה כְּבָשִׁים בְּנֵי שְׁנְּה הְמִימָם יְהְיִי לְבֶם:	הַּלְמִּגוּ נְׁעֵוּ: טַּג וֹהֶבֹּהֵא אֹמִנֵוּ בֹּנִּ, הֵּוֹא וֹן טְנְבֵּי בֹּנִי טְנְבִי טִּבֵּוּ נִּבְּנִי וּטִׁלֵּבִינּוֹ לַנְּבַׁלִּא הָּלְטָא לֵבִם	but ye shall present an offering unto made by fire, a burnt-offering unto the LORD: two young bullocks, and one ram, and seven he-lambs of the first year; they shall be unto you without blemish;	61
81	בַּלְם חָרִאּשִׁוּן מִקְּרָא תַּגַּשְׁיּ: בַּיִּנִם חָרִאשִׁוּן מִקְּרָא תַּגַּשְׁיּ	בְּיִּטְאַ קַּדְּטָאַר מִעְּרָע קַּדִּיִּשׁ בְּלִ עֲבִירַת פּּיּלְתַּן לָא תַּעְבְּרִין:	In the first day shall be a holy convocation; ye shall do no manner of servile work;	81
Źτ	וּבַחַמִּשָּׂה עַּשֶּׁר יָנִם לַחָּדֵשׁ חַזָּה חָג שִׁבְעַּת יָמִים מַצּּוֹת יֵאָבֵל:	נְטְאָבְּנְלְ: בְּבַוֹ בַּנְּא מֻבְּנְא נְנְמָנִן פַּמָּנְבָא נְבַבַּבְּתְּמָּהְ מַּמְבָּא נִנְמָא לְנְבָּבָּא	And on the fifteenth day of this month shall be a feast; seven days shall unleavened bread be eaten.	Źī
ವವ <i>ೇ</i>	ىچىزىتى بەرىمىئا جىجىچىد بېيىد بەھ خىنچى ھومە خىمىئە:	וְבְיֵרְחָא קּרְמָאָר בְּאַרְבְּעַר עשְׂרָא יוֹמָא לְיֵרְחָא פִּסְחָא מְיְרָם יְיָ:	And in the first month, on the fourteenth day of the month, is the LORD's passovet.	91

סירמ: על עלה החמיד יעשה. כלסקרנן סוס: ונסכו. רצי משס סדרשן רמימיומם: (שם. חולין ש) אמר הקב"ה הביאו כפרה עלי על שמעעמי אם כנגד יעקב (בראשית ל, מ) והכשבים הפריד יעקב. בימודו של אלא הקב"ה בלבד ושאר השעירין למדין ממנו ומדרשו באגדה הבקר רן אברהם: אילים. כנגד אילים להקינו של יצחק: בבשים. על שחין בו ידיעה לה בחחילה ולה בסוף שחין מכיר בחמה (פו) פרים. כנגד הברהם שנהמר (ברחשים יח, ו) ואל (מ, ה) ונשמנה שעיר רחש מדש שנהמר בו להיללמדך שמכפר כגון דבר החבד המומרת במולו של מועד המוכה ביום מוב: על מומאם מקדש וקדשיו הכל כמו שמפורש במסכם שבועום (18) כל מלאכה עבודה. אפילו מלאכה הלריכה לכם.

(EI) ושעיר עזים וגרי. כל שעירי המוספין באין לכפר אין ונסכו מוסב על השעיר שאין נסכים לחמאת:

مَح_مَنِكُم تَافِقُنِهِ يَمْشُكِ لِبُوْفِنِ: בְּאֵׁמֶה תַּעֲשָׁוּ לֵּיוֹם שְּׁבְעָּת יָמִים בִּאָּצֵיו תַּעְּבְּדוּוּ לְיוֹמָא שִׁבְעָּא גְׁחֶם אָשָׁה הֵיחַ־נִיחָת לַיהנְּה 'יִמִין לְחֵים מִּיְרְפַּוּ דְּנְּחָקַפַּּלִ

שׁבְּוֹנְאֵ יִנְאֶּבְוֹבְ וֹנְסְבָּוּבְיּ בְּבְאֵּנְאַ בְּבִבְּ הַּבְּ

drink-offering thereof. burnt-offering, and the offered beside the continual savour unto the LORD; it shall be offering made by fire, of a sweet for seven days, the food of the After this manner ye shall offer daily,

לְאִ עַלְּמֹּה: (ס) יְהְיֶה לְבֶּם בְּלְ־מְלֶאְבֶת עֲבֹּדֶה יְהֵי לְכִּוֹן כָּלְ עֲבִידִּת פּוּלְחָן بترباط بي فري بالمراجع المراجع المحالية المحالية المحالية المراجع الم

לא תַעְּבָּרוּן:

no manner of servile work. have a holy convocation; ye shall do And on the seventh day ye shall

לא עלקי: יְהְיָה לְבָּם כְּלְ־מְלֶאָכֶת עֲבֹּדֶה ترك الم حرك م כה מַנְחָה 日本学品 יּבְיוֹם הַבְּכּוּרִים בְּתַקְרִיבְבֶם

ゴレウス יביומא גלכוניא לפרוביכון

of servile work; convocation: ye shall do no manner weeks, ye shall have a holy unto the LORD in your feast of when ye bring a new meal-offering Also in the day of the first-fruits,

אַנֹע אָנוֹע מֻבֹּגֹע כַבַּמָּנִם בַּנָּנ ٧٠ ﴿ لِأَلَّا فَلَاهِ فَدْرَكُمُ لِمُثَالًا فَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ וְהִקְּרָבְּהֶּם עּוֹלֶבְר לְנֵינוּ וּיחֹנוֹ וּהְקְרָבוּן עֵּלְהָא לְאִהְקַבְּלָא

קרון דְּכַר חַדׁ שִׁבְעָאׁ אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא: בבהוא בבם ... שוני בני שוני

he-lambs of the first year; two young bullocks, one ram, seven tot a sweet savour unto the Lord: but ye shall present a burnt-offering

<u>הְּנֵוֹ מְּהְׁרְנִים לְאִּנֹלְ וֹצִּטְוֹר:</u> 8s שֵׁלְשֶׁה עֶשְׂרִנִים לַפָּר הֲאֶהְר שֶׁלְשָׁה עַשְׂרִנִים לַפָּר הַאָ نظبته وكرم جديد حقيدا

خُلَادُكُ لِللَّهُ لِللَّهُ لَلَّهُ لَلَّهُ لَا لَهُ إِنَّا لَهُ لَكُ لَا لَهُ لَا لَا لَهُ لَا لَهُ לַעוּבֹא עַב טַבוּן הַּהַבוּנוּן さればめ ומְנְחָהְרוֹן סִילְמָא דִפִּילָא

the one ram, for each bullock, two tenth parts for mingled with oil, three tenth parts and their meal-offering, fine flour

87

a several tenth part for every lamb of

לְּשִּׁבְעָּת תַּבְּבְשִּׁים: وم برنوا برنوار برنوية المهارة بالمرانية بالمر

בּן לְמִבֹּהֹא אֹמִבוּו:

the seven lambs; 67

₹₹,₽□: Ų}.□ ÄΠ̈́L

לַכַּפּּׂר צְפִיר בַּר צִּיּין חַד לְכַפָּּרָא

30 one he-goat, to make atonement for

لْرُوْدَيْتُاتِ: (كَ) מִלְבַּר מִלַנִי נַטִּמָנִיר וּמִנְחָתוֹ בָּר מִעָּלַת הָּדִירָא וּמִנְחָתִיה

יְהְיִּרְ לְבֶם תַּמְּבְּרוּן שַּלְמִין יְהוֹן לְכוּן

drink-offerings. you without blemish—and their shall offer them—they shall be unto and the meal-offering thereof, ye Beside the continual burnt-offering,

(24) כאלה חעשו ליום. שלמיסיו פוחמין וסולכין כפרי מן סחדש (מנחום פד, צ):

ממים על שם שמי הלחם שהם ראשונים למנחת חמים הצאה קמחין פסול לנסכים: סמג (ספרי קמו):

(126) וביום הבכורים. מג סשבועום קרוי בכורי קליר ממימים. למדו רבומינו (מנמום פז, א) מכאן שסיין שסעלם (וב) חמימים יהיו לכם ונסכיהם. אף סופנים יסיו

StI

קרועה יהנה לקם: מְלֵאכִת עֲבֹרֶה לָא תַעֲשָׁוּ יָוֹם אואא מְקְרָאַ־לֹּגִשׁ יִהְיָה לָבֶּם בְּלִּ بجاثرت رتهجائد جهرر حأثرت

نظريات: אָנוֹע כֹּלֹהָנִם כֹּנִי_הָּנָינַ הַּלֹּהַנִּ ליהוֹה פַּר בָּן־בְּקֵר אָחֶד צֵיל בְּרַעֵּיִא קַּדִם יִי חּוֹר בַּר חּוֹרִי חד בּרַר חד אַמְּרִיוֹ בִּינִ יִּעִיּא וֹהֹהִיטְׁם הָלֵּע לְנֵינִם וֹנְעָנַ וֹנַהֹּבֹּעוּ הֹלְטֹא לְאִטַׁפֿבֹּלְא

ממְבוֹנִם לַאָּנִק: فِرَيِّ لِي فِهُدِينَ كَفِّدٍ فِيرٍ جَمِيْ فِكِمَهِ فَهُدِينًا كِمَانِهِ بنبنين مَكِم جِدَدِرِه حَقِينِ ببنيمِ بَا مِنْ مِن اللهِ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ

לשׁבְעַת הַכְּבָשִׁים:

خرقد لآخرگا: 袋口厂

ניחֿת אַשֶּׁה לַיהנְה: (ס) و المركزات מקבר עלת ההבש ימנחהה

עַעְּעָיִהָי: אַנוַנְפַׁמִנִיכִים כַּלְבַמְלָאַכָּנוּ לָאִ נְנִימִּנְוּן ے مٰظُدُ * בِצُشِ بَكَرْكَ كُرُّه لَمُدَنَّكُه فَيَدِا مُمُدَم طَعَيْمَ نُتِذَ خُدِياً الجون الأحراثيات التناج الأباء الجويان المراجع المجابع المحالية المراجعة المحالية ال

שׁמִוּמִם וְצִוֹּוּ לַכֶּם: אָטְר כְּבְשָׁים בְּנֵי־שְׁנְרָ שִׁבְּלְּה חִיבִי חַר דִּכִּר חַר אִמֶּרִין בְּנִי ַ ניחוו פַּר בָּן בְּקָר אָחָד צַיִל לְאָהְקַבָּלְא בָרַעָּנָא הַרַ בָּר וְהַקְּרַבְּהֶּם מְּלֶנִי לַיִּהֹנְיִי בַיִּים יִּהְקְּרָבִין עֵּלְהָא בֶּדָם יִי

עמברון יום יבָּבָא יהי לכון:

מְבַׁמֹּא מִבְּטִוּן: בכב עד אמרין בני שנא

שבון משרונין לדקרא:

עַמָּאָר וּצְפָּיר בַּר עוּין חַד חַטְּקָא

לְמִבְּמֹא אִמֶּוֹרֵוֹ:

حُرَفَتُم لِمُحْرِدِيا:

ひにしせれる מהלע וביש ימושיש

הְבִידָא לָא עַהְבָּרוּן:

شَرُهُ شِكْمًة شَكْمًا لَسِياً كُرِياً:

blowing the horn unto you. manner of servile work; it is a day of a holy convocation: ye shall do no first day of the month, ye shall have And in the seventh month, on the

year without blemish; one ram, seven he-lambs of the first unto the Lord: one young bullock, burnt-offering for a sweet savour And ye shall prepare a

the ram, for the bullock, two tenth part for mingled with oil, three tenth parts and their meal-offering, fine flour

the seven lambs; and one tenth part for every lamb of

to make atonement for you; and one he-goat for a sin-offering,

an offering made by fire unto the their ordinance, for a sweet savour, drink-offerings, according unto meal-offering thereof, and their burnt-offering and the thereof, and the continual moon, and the meal-offering beside the burnt-offering of the new

9

XIXX

work; souls; ye shall do no manner of convocation; and ye shall afflict your seventh month ye shall have a holy And on the tenth day of this

be unto you without blemish; he-lambs of the first year; they shall one young bullock, one ram, seven unto the Lord for a sweet savour: but ye shall present a burnt-offering

(6) מלבד עלת החדש. מוקפי כמש מדש שקומ ציוס למש השנה:

מַשְׁרְנִים לְאִּיִלְ הַאָּחָר: ْ شِارَيْهِ لِي مِنْدَرَاطِ كَافِد فِيرَادُ جَرَاثِهِ لِي مِنْدَرَا جُاءَارِهِ ن بن بنائب مَكْ بنائب الله الله الله المنائب المنافع

שבין אַשְׁרוּגין לְדַּלָּבֶא תַּד:

the one ram, for the bullock, two tenth parts for mingled with oil, three tenth parts and their meal-offering, fine flour

לְמִּבֹמֹע עַכֹּבֹמִים: י מּמְּבוּנִן מַמְּבְנַן כַכַּבָּמִ בַאָּנִוֹע מַמְבוּנָא מַמְבוּנָא לַאִּנִּבָא בַּב

כן לְמִּבֹּתֹּע אִמֶּנִוּנוּ:

the seven lambs; a several tenth part for every lamb of

one he-goat for a sin-offering; beside

וּמְנְחָתָה וְנִסְבֵּיהֶם: (ס) חַפַּאַר הַכְּפָּרִים וְעֹלֵה הַהְּלָה הָחַפָּה בְּפּוּרָיָא וַעַּלָה הָרִיּא שְׁמִיר־עִּוִּים אֶחָד חַמָּאַת מִלְבַּד

ימְנְחָתַה וְנְסְבֵּיהוֹן: הלפור פר מזיון עד עטמָקא פר

drink-offerings. the meal-offering thereof, and their the continual burnt-offering, and the sin-offering of atonement, and

;₽.□: עּבְשָׁי וְחַגְּמָם חָג לַירֹנְוֹה שִׁבְעָּת לַכָּם כַּלְ_מָלֵאָכִּט הַּדְּבָרָ לַאָּ عدره، لَاهْجَامُ، فَاكَالُهُ كِلْيُهِ الْلَالَا الجريون المنازية الم

מבקא יומין: עַעְבְּרוֹן וְמֵיחָגוּן חַגָּא בֶּרָם יִי לְכוּן כָּלְ עֲבִידָת פּוּלְחַן לָא מוביעאָר מְעְיִבע קריש יָהַיִּ וּבַּבַבַּנִישָּׁפַ מַּמְּבָא וִנְּטָא לְנַבְּבַּ

feast unto the LORD seven days; of servile work, and ye shall keep a convocation: ye shall do no manner seventh month ye shall have a holy And on the fifteenth day of the

يَانِدُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ בְּבְשָּׁים בְּנִי־שְׁנָה אַרְבְּעָה עַשְׁר مُحِيثُ مُعَمِّد اللَّهِ اللَّهِ مُعَالِمُ اللَّهِ مُعَالِمُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ ال ה ווְיוַעַ לִיעוֹנִע פֿבונים בּוֹנִיבַלֹער בַּמִּטַעַפַּל בָּבַעָּנָא צַּבָּים יִיִּ וְהַקְּרַבְּהָם עַלְּה אָשָּׁה בֵיתַ וּהָקְרַבוּן

אַבְבְּעִת עַשְׁר שַׁלְמִין יְהוֹ: בכנו שנו אמנו לדו מלא מָלִשָּׁא

be without blemish; he-lambs of the first year; they shall young bullocks, two rams, fourteen savour unto the LORD: thirteen an offering made by fire, of a sweet and ye shall present a burnt-offering,

لِيُرِي: مُشَادِثُو كُمْ يَاهُبُك كُرْشَتُ صَادِرًا ضَدًا مُشَادِدًا كُلَاحُتُهِ לְהֶלְהֵּׁנִ מְּתְׁרָ פַּנְיִם +י שָׁלשָּׁה עַשְּׁרֹנִים לַפָּּר הָאָהָד בִּמִשִׁה ان برائم وكرا جِرادِر الشَّهُ المَرْمِدا المَرْمِة المُوارِة

יוב לטוון צלוון: אָלָנִי לְחַוְרָא

ram of the two rams, bullocks, two tenth parts for each for every bullock of the thirteen mingled with oil, three tenth parts and their meal-offering, fine flour

לְאַּבְׁלֵּמִי מְּמֶּבְ כִּּבְּמִנִם: ن لَمَهُدِيا مَهُدِيا كَكُمُ تُعُلِّد لَمُهُدِينُه مُهُدِينُه كَهُوْلُه تَد

כן לַאַּבְבָּמִי הַמָּב אָמָבוּו:

lamb of the fourteen lambs; and a several tenth part for every 91

S١

٤ı

Οī

[totu: (a) מִלְבַּרְ עַּׁלְנֵׁע הַמַּמְיִר מִנְּחָהָה מִעָּלִע הַיִּרִיא מִנְחָתַה וִנְסְבַּה: עַהָּאָנו יַגְפָּיר בַּר עִּיִין תַד תַשְּׁהָאַ בָּר ÄÜL

drink-offering thereof. the meal-offering thereof, and the beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering

ליווי מלבד עולם החמיד ומנחחה חעשו אח אלה ונקכיהם. ונסכיהם. מוקבעל המוקפין הכמובים ועל מעשווהוה לשון יום ויום: מלבד השאת הכפרים.

ועלה החמיד. - ומלבד עולם הממיד מעשו עולום הללו: ואינן לשון ליווי. שהרי נשכיהם של מוספין כמובין לעלמן בכל בפנים האמור באחרי מוח (ויקרא טו, ט) שגם הוא חטאם: החג שכל ונסכה ונסכיהם ונסכיה שבהם מוסבים על החמיד שעיר הנעשה וכן כל ונסכיהם האמורים בכל המועדות חוץ משל קרבנות

لْرُمُوريُّات: (م) t₩₩.L_₩.D ÄÜL جُمْرِجُم لَحِفْدُشِهِ فَمُفْقِدُم خِلَحُدُ، ززفظديت בוּנַ מּוֹנִע אַבְבּגֹע הֹמִב שַׁמִימִם: הְבָּוֹנִם הַהְּנִנִם הַבְּנִנִם הַבְּבָּהַ בַּבְּהַנָּם יבונס בַּמָּנִ פַּבונס בַּנִי_בַבַּער

ĿĊŔĊĹ حَقْلِهِ بَمَاثَلُكُ لِأَنْ فَرَدِيا لَا خُلِيارًا خُلِيارًا

לנו מוֹא אַנְלַמִּנוּ הַמְּנוּ מַּבְּמִנוּ:

שבו המב בלבון שבון אמבון

יביומא טווג שובי בני מובי

מִלְבַּדִ עַּלְתַ דַּמְּמְיִד וּמִנְחָתָה בְּרַ מִעְּלִת הְּדִירָא וּמִנְחָתַה חַמְאַנוּ וּצְפִּיר בַּר עִּוּין חַד חַמְּהָא

מּלֵב אַבְבְּעָה מְשֶׁב טַּמִימָם: אָבְבְּעִין: מְּמֵׁר אֵנְלֶם מִּלְיִם כַּבְמָּנִם בַּנִי. מַמָּר צַּבְרוּ טִּבְיוּ אִמָּרוּ בִּנִי יבַיִּים הַשְּּלִישֶׁי פָּרִים עַשְּׁמִי יבִּיִּטְאַ הָלִיִםאָר הּוֹרִי חַר

حَفِيمُ قُصِ: خَلَلَامَةِ،: لذختشت خمفقت خيدتر ולאמבו למלונועון حَظَنِهِ بَمَدُنُانُكِيا لَرُفُدَينِا خُعِيدً،

ززفوي: עַמְּלֵיר יִמְנְיִהְהָ וְנִסְבְּרִי: (ס) ばばくに ייי ישְׁמָיר חַפָּאָר אָחָד מִלְבַר עֹלַתַ

אַבְבְּעָה עִּטְרָ הַעָּה הַיִּבְיּה בּיִבְּיִים בּיִּבּ אַבְבְּעִת עַשְׁרָ שָּׁבְּעִתוֹ: אַיכִם שְׁנְיִם בְּבְשָׁים בְּנֵי שְׁנָא יבּיִּנִם בַּוֹבְינִינִּי פַּנִים גַּמְּבְרוֹ יבְינִמָא וְבִינִאָּר מַוָּרִ מָּמְּבָא

لمرخخشت خيفغثا كيختر ムダムムロ ĿĊŔĠĽĸ حَظَرُتُ مِنْتُمُتِياً يُنْفِقِينَا خُمِيتِ،

لْنُولِّكِ: (م) אָנְטַׁטַׁעַ מִּמְּלָט שַּׁגִּירָא מִנְּחָתַה וָנִסְכַּה: מלבד עלת הקמיד עַהָּאָנו יַגְפָּיר בַּר עִּיִין חַד חַשְּׁהָאַ בָּר

> year without blemish; rams, fourteen he-lambs of the first present twelve young bullocks, two And on the second day ye shall

ordinance; according to their number, after the the rams, and for the lambs, drink-offerings for the bullocks, for and their meal-offering and their

their drink-offerings. and the meal-offering thereof, and beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

:dsiməld he-lambs of the first year without bullocks, two rams, fourteen And on the third day eleven

ordinance; according to their number, after the the rams, and for the lambs, drink-offerings for the bullocks, for and their meal-offering and their

the drink-offering thereof. and the meal-offering thereof, and beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

first year without blemish; two rams, fourteen he-lambs of the And on the fourth day ten bullocks,

ordinance; according to their number, after the the rams, and for the lambs, drink-offerings for the bullocks, for their meal-offering and their

drink-offering thereof. the meal-offering thereof, and the beside the continual burnt-offering, and one he-goat for a sin-offering;

57

٤٦

שם פורכם וסם קבועים ומנינם משעים ושמונה לכלום מסם - רמו לנפוך המים מן הפורה במג (מענים ב, ב): נס, ב): ולכבשים. כנגד ישראל שנקראו (ירמיה נ, יו) בששי ונסכיה בשביעי כמשפעם מ"ס יו"ד מ"ס הרי כאן מים כליה הם ובימי המקדש היו מגינין עליהם מן היפורין (פוכה לדרוש כמו שאמרו רבופינו וכרונם לברכה בשני ונפכיהם כנגד עי אומות עובדי גילולים שמתמעעים והולכים פימן נאמר ונפכיהם על שני תמידי היום ולא שינה הלשון אלא ומנחחם ונסביקם לפרים. פרי סמג עי סס. משעיס ושמונה קללומ שנמשנה מורה (מדרש הגדה). נשני

אַילַם שְׁנְיֵם בְּבְשְׁים בְּנֵי־שְׁנָה וּבְיּיֹםְא חֲמִישִׁאָה תּוֹבִי תִּשְׁנָא הביַוֹם החַמִישִׁי פְּרָים תִשְׁנָה וּבְיִימָא חֲמִישְאָה תּוֹבִי תִשְׁנָא

first year without blemish;

two rams, fourteen he-lambs of the And on the fifth day nine bullocks,

מפטיר	בּיוֹם הַשְּׁמִינִּי עַצֵּהָת תַּהְיָה לְבָם בְּל־מְלֵאכָת עַבֹּדֶה לְא תַעֲשְׁוּ:	הַמְּבְּרוּן: לְכוּן כְּלְ מֻבִּידַת פּוּלְחַן לָא בּיוֹמָא הְמִינָאַר בְּנִישִׁין הָא	On the eighth day ye shall have a solemn assembly: ye shall do no manner of servile work;	ŞE
† \$	וּשְׁעָּיר חַמָּאָת אָחָד מִלְּבַר עֹלַת הַמְּמִיר מִנְחָמָה וְנִסְבֶּה: (ס)	מְמְּלְט טְּדִירָא מְנְחָחָה וָנְסְכָּה: יִּצְפִּירָא דְּחַשְּׁתָא חַד בַּר	and one he-goat for a sin-offering, beside the continual burnt-offering, the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.	+{
\$\$	ڎؚڽۺؙۊ۬ڟ۪ڡ؞ ڔؙ؉ۥڔٚڡ ڶڔۧڿڿۺٛ؈ڿڽۏۊ۬ڽڡ ڎڽڹۺؙٷ؈ڶڒڿڿۺ؞ڡ	בְּבַטְזֵּג לְעַנְּג: לְבַבְּבֵּג נִלְאָמֶּבֵּג בַּמִּנְיָנִגנּנ מְנְטְטְּעִינִּג וֹנְסְבָּגעוָן לְעִיבֵּג	and their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, according to their number, after the ordinance;	££
35	אַרְבְּעָה תַשְּׁבִיעֵּי פְּרָים שִׁבְעָה אַרְבַּעָה שְׁנְיֵם כְּבָשָּׁים בְּנֵי־שְׁנָה אַרְבְּעָה תַשְּׁבִּיתִי	אַבְבְּעָה עְּמָב שְּׁבְּעָלְמָן: הְבְּרוֹן הְּבֵוֹן אָמָרוֹן בְּנֵּוֹ שְׁנָא וְבְיוֹמָא שְׁבִוֹמָא	And on the seventh day seven bullocks, two rams, fourteen he-lambs of the first year without blemish;	78
τ\$	ױשָׁעִּיר חַמָּאַת אָחָד מִלְּבַר עַלַת הַמְּמִיד מִנְחָהָה יּנְסְבֵּיהָ: (ס)	וּגְפִּירָא הְחַשְּׁהָא חַד בָּר מִעְּלֵח הְּדִּירָא מִנְחָתַה הְּצְפִּירָא הְחַשְּׁהָא	and one he-goat for a sin-offering, beside the continual burnt-offering, the meal-offering thereof, and the drink-offerings thereof.	īξ
o£	خَفِمُقْم: ﴿عُرَفُ لَامُخَدَثِهُم خُمْمُقَلُه نِمْدُنَانُو لَرْمُخَدِثِهُم خِطْلٍ،ه	בְּבְהָנֵי וּלְאָמֶּבֵי בְּמִּנְיָנִיהוֹן לְבְבְרֵי וּלְאָמֶּבִי בְּמִנְיָנִיהוֹן בְּנְחָנְיִי	and their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lamber, after the according to their number, after the ordinance;	90
67	نجــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	אַרְבְּעָה שְׁתִּילְאָר תּוֹבִי שְׁנָא הְבְּרִין הְּבֵין אִמְּרִין בְּנֵי שְׁנָא וּבְיוֹמָא שְׁתִיתָאָר תּוֹבִי הְעָנָא	And on the sixth day eight bullocks, two rams, fourteen he-lambs of the first year without blemish;	67
82	וּשְׁעֵּיר חַמָּאת אָחָד מִלְּבַר עֹלַת הַמְּמִיר וּמִנְחָהָה וָנִסְבָּה: (ס)	וּנְסְבַּה: מִעְּלִת מְּדִּירָא וּמִנְחָתַה וּאָפּירָא דְּחַשְּׁתָא	and one he-goat for a sin-offering, beside the continual burnt-offering, and the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof.	82
<i>ل</i> ح	دَמָאֶׁפֶּׁמ: לְאִּילִם וֹלְכִּׁדִׁאָָנִם בַּמִּלִּפּׁנִים נִמִּנִשְׁם וֹנִסְבִּינִיָּם לְפָּּרֵָים	ְּבְּבְּהְיֵגְי: לְּבְּבְּרֵי וּלְאָמֶּבֵי בְּמִּנְיָנֵיהוֹן בְּנִיְהְיִינִי	and their meal-offering and their drink-offerings for the bullocks, for the rams, and for the lamber, after the according to their number, after the ordinance;	Ĺτ
	אּוֹבְמֹּע מֹמֹּע שַׁמִימֶם:	בּוֹ הֹאוֹ הֹאוֹ הֹא בֹטוֹ:		

ناتارتات: אַנוֹג כֹּלמֹּנִם כֹּנִי_מִּנָינַ מִּלֹמֹנִי וְהְקְרַבְּמֶּם עַּלֶּה אָשָּׁה בֵיחַ יִהְקְּרְבוּוֹ

שְׁבְעָא שַּׁלְמָין: תר דְכַר תַר אַמְּרֵין בְּנֵי שְׁנָא אָבוֹר אַנִלְ דְּמִטְקַפַּלְ בְּרָהְּנָא פָבָה וֹן שִּוָר

year without blemish; one ram, seven he-lambs of the first savour unto the LORD: one bullock, an offering made by fire, of a sweet but ye shall present a burnt-offering,

لْكِوْلُمُ لِمَا فَيْمُولُوا وَفِيمُولُونَ

בּשְׁמִיר יִמְנְחָהָה וְנִסְבֶּה:

לבלבא ולאמבי במנוניבון מלטטבון ווספיהון קתורא

וּשְּׁמִּיר חַפָּאַת אָחָד מִלְבַד עַלַת

itoch: יגּלפּירָא דְּחַמְאַרָא חַד בָּר

ילְנֹסְבַּיבֶם יַלְתַּלְמִיבֶם: לַבְּע מִנֹּגַנִיכִּם וֹנֹגַבְעַיכֹם אָלֶה הַעַּשִּׁי לִיהוָה בְּמוֹעַבִּיכֶם

ילוכסה קידשיכין: بخينينينحيا يظنفخيحيا المتحديا

peace-offerings. drink-offerings, or your meal-offerings, or your your burnt-offerings, or your freewill-offerings, whether they be your vows, and your in your appointed seasons, beside

Тhese ye shall offer unto the Lord

and the meal-offering thereof, and gnirəfto-trand launitacə ədt əbisəd

and one he-goat for a sin-offering;

according to their number, after the

the ram, and for the lambs, shall be

drink-offerings for the bullock, for

their meal-offering and their

the drink-offering thereof.

ordinance;

ದಜ್ಞಗ: (ಡ) קסס וַיָּאַמֶּר מֹשֶּׁה אֶלְ־בָּנֵוֹ יִשְּׂרָאֵלִ

commanded Moses. Israel according to all that the LORD And Moses told the children of

XXX

page zoz instead. The Hastara is I Kings 18:46 - 19:21 on page 199. If it is after the 17th of Tammuz, read the Hastara on

אַשֶּׁר צַּנְּה יְהַנְה: כּנ לְבֹׁנָג יִּמֶּבְאֵלְ לְאִלְּבְ זֵבְ בַּבַּבְּבָ בְבָּנָג יִּמֶּבָאֵלְ לְמָנִמָּב בֵּנִן ממימ וַיְדַבֶּר מֹשֶׁדֹ אֶל־רָאשֶׁי הַמַּפֿוֹת וּמַלֵּיל מֹשֶׁה עָם רֵישִׁי שִׁבְּטַיָּא

פּטִילמא בַפּפור יִין:

LORD hath commanded. saying: This is the thing which the the tribes of the children of Israel, And Moses spoke unto the heads of

בבקשה מכם עשו לי פעודה קמנה כדי שאהנה מכם: סרגל סקריצו כנגדע' אומום וכשבאין ללכם אמר לסס סמקוס בידכם או נדרים או נדבום שנדרםם כל סשנם מקריצום ברגל לינה (ספרי קנא). ומדרשו באגדה (סוכה שם) לפי שכל ימות לבד מנדריכם. אם באתם לידור קרבנות ברגל מלוה היא (מגיגס ימ, אלה חעשו לה׳ במועדיכם. דבר סקנוב למובס: עצרת חהיה לכם. ענוריס געשיית מלחכה מחכילו ירק פוחח וקולך כפרי קחג:

דגיס למחר מאכילו בשר בהמה למחר מאכילו קטניום למחר שיש לו הכקנהי יום ראשון מהכילו פטומות למחר מהכילו (שס) ובמדרש רבי מנחומא (יו) למדה חורה דרך ארן שמי אחד. משל למלך שעשה קעודה וכוי כדאימא במקכת קוכה מאביהם והוא אומר להם קשה עלי פרידמכם עכבו עוד יום המעכבו לי מעט עוד. ולשון מבה הוא זה כבנים הנפטרים (98) פר אחד איל אחד. מיל (מלו) כנגד ישרמל

עובר בבל מאחר (ספרי קנב): שמא יקשה לו לחזור ולעלות לירושלים ולהקריב נדריו ונמלא

לסס זו אלא בפרשת נדרים התתיל דבריו (שם): משק ואמר פרשק זו לישראל שאס לא כן יש במשמע שלא אמר ממחלח בדבורו של משה הולרך להפסיק מחלה ולומר שחור רבי ישמעאל לפי שעד כאן דבריו של מקוס ופרשת נדריס (ו) ויאמר משה אל בני ישראל. לספקיק סענין דברי

- ביצא מפור יעשה: נַפְשׁׁוּ לְאׁ יַחֵל דְּבְרֻוֹּ כְּכֶלְ- עַלְ נְפְשׁׁיה לְאִ יַבַּשֵּׁילְ פִּחְּנְמִיֹה י השָבַע שְבַעְּהְ לֶאְסֶר אִפְּרִעַלִּ אִנְיִיִם קָיִם לְמִיסָר אָפָר
- خَلْمُكُ، لَا يَ וֹאַסְבָר אִפֶּר בְּבָּית אָבָיהָ וֹאָמֻּע בַּירַתָּדָר נָדֶר לַיהוֹּדָת
- נפְשָׁה יָקוּם: וֹכַלְאַפָּׁר אֲמֶבּאַסְבָּרִ עַּלְ לִשׁ אַבְיִהְ וְקַמִּיןְ בָּלְ-נָדֶרְיִה ع هُمُلِد هُٰوُلِي مَح رَفَهُهِ لَيُشَالُهُ وَ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ ال וְשְׁמָת אַבְּיהָ אָת יִדְרְהַה וֶאֶסְרָה וִיִשְׁמִע אֲבוּהָא יָת וִדְרַה
- אָבֶיהָ אַהָה: יַקוּם וַיהוֹה יַסְלַח־לָה בִּי־הַנָּיא מַלְ־נַפַּשָּׁהַ לְאַ חלמן לבללביל

 חלמן

 חלמן ڷڴڟؙڎؠڬ וָאָם בַּיָּנָא אָבָּנִים אָטַּעַ בַּנָּוֹם
- עַלְיִרְ אַנְ מִבְּטָאַ שִּׁפְּמָיִרָ אֲשָׁר וְנִדְרַהָא צַּלִה וְאָם הְיָוֹ מְהְנֶה לְאָׁישׁ תְּדֶהֵיהַ

¾૦̞੮̞⊓ ४८-נַפְּשֶׁה:

- בכל דיפוק מפומיה יעביד: אַנְתְּ כֵּנְיִנְנְע לְּנִעוֹנְע אִנְי עָּבַר אָנַר נִגַר נִגַר נָגַר בַּנָע בּיַר אָנִי נִבַר אָנַר נִגַר נַגַר בַּנַר בַּיַר
- !! וְמֵיסַר אָסָר בְּבֵּית אַבוּהָא וֹאִטַּטֹא אָב, טַבַּר נָבַר בָּבַר
- על נפשה וקומון: خُر نَلُدَكُمْ لَحُر مُنْمُدُ، يَهُمَدُكُ וּוֹמִשׁוַל לַע אָּבוּהָא וּיקוּמוּן נאָּסְרַה דַּאָּסַרַת עַל נַפְּשָׁה
- אָבוּהָא יָהָהוֹ: לא ולומון ומן שבום נאַסְרַהָא דַאָּסַרַת עַל נַפְּשָׁה בְּיוֹמָא דִּשְׁמַעַעַ כָּלְ נִדְרַהַאַ וֹאִם אֹהֹגִי אַבוּנִיאַ וֹטַבוּוֹ
- שְּׁבְּוֹעִהָא צַּאָּסַרַת עַּלְ נַפְּשָׁה:

- of his mouth. according to all that proceedeth our break his word; he shall do his soul with a bond, he shall not LORD, or sweareth an oath to bind Мреп а тап чометь а чом ипто тье
- house, in her youth, by a bond, being in her father's unto the LORD, and bindeth herself Also when a woman voweth a vow
- shall stand. wherewith she hath bound her soul vows shall stand, and every bond holdeth his peace at her, then all her bound her soul, and her father her bond wherewith she hath and her father heareth her vow, or
- because her father disallowed her. and the Lord will forgive her, she hath bound her soul, shall stand; vows, or of her bonds wherewith day that he heareth, none of her But if her father disallow her in the
- wherewith she hath bound her soul; clear utterance of her lips, while her vows are upon her, or the And if she be married to a husband,
- מין מומר ומין מופר (ספרי שם. נדרים שם): סמרס ובעל (ואב) בלשון ספרס כלשון סכמוב כאן ואס מלפו הדבר. דבר אחר זה הדבר מיעוע הוא לומר שהחכה בלשון נמנבאו בכה אמר ה' מוסף עליהם משה שנמנבא בלשון זה נמנגא (שמות יא, ד) בכה אמר ה' כחלות הלילה. והנגיאים מעות קנג. נדריס עת, א. צ"צ קכ): זה הדבר. משק ישראל שנאמר דבר אל אסרן וגוי אף זו נאמרה לכולן (ספרי (ויקרא יו, ב) ום סדבר מס לסלן נאמרס לאסרן ולבניו ולכל בני זו אלא לנשיאים בלבד נאמר כאן זה הדבר ונאמר בשחומי חוץ מומחס מפר בשלשם סדיוטום או יכול שלא אמר משם פרשם לאומרה כאן למד שהפרח נדרים ביחיד מומחה ואם אין יחיד וידבר משה אליהם ואחרי כן נגשו כל בני ישראל. ומה ראה (שמות לד, לא־לב) וישובו אליו אסרן וכל הנשיאים בעדה כך לכל בני ישראל ומנין שאף שאר הדברום כן מלמוד לומר (ב) ראשי המטוח. מלק כצוד לנשי מים ללמדס ממל סול מדול ול מיל למתיר למ הלפור (פפרי שם): לא יחל דברו. כמו
- היולא מפיו יעשה חלמוד לומר לאקור אקר לאקור את המוחר צבר פלוני יכול אפילו נשבע שיאכל נבלות אני קורא עליו ככל (3) נדד. האומר הרי עלי קונס שלא אוכל או שלא אעשה

- (+) בבית אביה. ברשות אבים ואפילו אינה בביתו לא יחלל דברו לא יעשה דבריו חולין (שם):
- נדרס נדר. במ י"ב שנס ויוס אמד אינס לריכס לסבדק: נדרים נבדקין. אם ידעה לשם מי נדרה ולשם מי הקדישה סים קטנה המכו רבומינו (נדה מה, ב) בת י"ה שנה ויום החד נדרס נדר וסבוגרת מינס ברשומו של מביס לספר נדריס ומי זו (מס): בנעוריה. ולא קטנה ולא בוגרת שהקטנה אין
- מופרים (פפרי): שסוא מופר ואס המופרים לריכים פליחה קל וחומר לשאינן ושומה יין ומטמאה לממים זו היא שלריכה סלימה ואף על פי בנזיר ושמע בעלה והפר לה והיה לה ידעה ועוברה על נדרה מעלי: וה׳ יסלה לה. במס סכמוב מדבר באשס שנדרס וכן (במדבר יד, לד) וידעמס אם מנואמי. אם אשר קרמס לב, ז) ולמס מנימון וכן (מסלים קממ, ס) שמן רמש מל יני רמשי הפרה (ספרי שם) ופשומו לשון מניעה והסרה וכן (במדבר ואם ביום שמוע אישה יניא אומה והפר הוי אומר הנאה זו כלומר שהפר לה. הנאה זו היני יודע מה היה כשהוה הומר (6) ואם הניא אביה אותה. אם מנע אומס מן סנדר

: 201: ٳ؉ۣۄڗ۪ڹ ۼ۪ڛٚڗۼۄڗ۪ڽ؈ڒؖڐۊڛڎٳؿۄڎؠ؆ڎۼۅڎؠ؆ڒؗڋۊڛٙڎ نظي וֹמִלוֹת

<u> בְּבְבֵיה וְיִשְׁשִוּל לַבְּ וִיקִּימִוּל נְדְרַבְאַ</u> מְּטָׁמָן וֹנְמִּטָּת בַּמִּלְעִי בִּיוִמָּא צַּמִּטָּת

אָסְרָה עַל־נַפְּשָׁה וַיהְוָה יְסְלַחִ־ דַּאַסַרַה עַלְ נַפְשָׁה וּמִן בֵּדְם יִי مَجْ بِنَ لَمُحْرَبِ مَحْضًا لِمَ هُوَٰتِ بِنَ لَا يَعْدِيهِ مُوْنَتِنِهِ אוֹמָה וְהַפֶּר אָח נְדְרָה אֲשֶׁר אַמְּדִי יְמְהוֹן וּבַטֵּיל יָח נְדְרַה וְאָׁם בְּיוֹם שְׁמָעַע אִישְׁהֹ יָנֵיא וְאָם בְּיוֹמָא דִּשְׁמַע בַּעְלַה

ישהביק לה:

אָסְרֶה עַלְ־נַפְּשָׁה יְקְנִם עַלֶּיהָ: הַאַסַרַה עַלְ נַפִשָּׁה קַיָּים עַלִּה: ﴿ لَرْبُد هَٰذِ مُلْأُنَا لِأَدائِمُنا خُرِ كُمُلا لِأَنَادِ هَٰلَمُرْجِ لَمُنْالَحُه خَرِ

tàta: لإذا رونهِ ال ÄĊĽĽ ΧÖL וֹאִם_בַּית אִישָה נְדָרָה אָרַ

אַסַבע אַסָּב מַלְ נַפְּשָׁה בָּלִייִם: ואָם בַּית בַּעְלַה נְדַרַת אוֹ

נפּשה יקום: וֹכֹׁגְ-אִפָּׁר אַהָּבּראִפְׁנִי הַּגְ- וָנִבְנִיאִ וֹכֹּגְאָפָׁבִוּ נַאָּפַנִע הַּגְ ַ <u>ײַלגאַ אָלוֹי וֹלְמִנְ כֹּלְ דֹּגִיְהִי לְאַ אַּהֹגִּי יִּטִּיוּ וֹמִנְמוּוֹ כֹּלְ</u>

נפְשָׁה יָקומון: וְמְּמָת אִישְׁׁעִ וֹטִיםְוֹבְמִ לְאַ וּיִמְּמָת בַּעְּלִי וְיִמְּשִׁיִל לַעַ

خِبُلُثِينَ يَخِهُوۡدِ رَقِهُكِ خِهِ يَكُنِهِ בּ בְּנִוֹם שְׁמְעִנֵּ כְּלְ־מִוּצָּא שְׁפְּתָּיִה

אישָה הַפּּרְם ניהוָה יִסְלַח־לֶה: בַּעְלַה בַּשִּילִנּוּן וּמִן קֵדָם יִי

ילאַפֿר נַפְּשָׁה לָא יָקוּמוּן אַפֿלע מָפֿוֹטַבַא לָנִגַנבַאַ בּהְלַע בְּיוֹמָא בְּמָּמָת כָּל וְאָם הָפֶּר יְפֶּר אָהָם וּ אִישָה וְאָם בַּשְּׁלְא יָבַשֵּיל יָהְהוֹן

iëë: לְעַנְּתְ נְפָשׁ אִישְׁה יְקִימֶנּוּ וְאִישְׁה לְסַנְּפְּא נִפּשׁ בָּעְלַה יְקַיִּיִמִנּוּן

וֹבֹּלְ הַהְבֹּמֹנו אַפֹּׁר כִּלְ וֹנִר וֹבֹלְ לַיּיִמִּנו אָפֿר

ובּגְלַצִי וְבַמָּגלָנּוּן:

hath bound her soul shall stand. stand, and her bonds wherewith she his peace at her; then her vows shall day it be that he heareth it, and hold and her husband hear it, whatsoever

her soul; and the LORD will forgive her lips, wherewith she hath bound upon her, and the clear utterance of shall make void her vow which is the day that he heareth it, then he But if her husband disallow her in

shall stand against her. wherewith she hath bound her soul, that is divorced, even every thing But the vow of a widow, or of her

by a bond with an oath, husband's house, or bound her soul And if a woman vowed in her

bound her soul shall stand. and every bond wherewith she not, then all her vows shall stand, his peace at her, and disallowed her and her husband heard it, and held

torgive her. them void; and the LORD will not stand: her husband hath made vows, or the bond of her soul, shall out of her lips, whether it were her them, then whatsoever proceeded and void in the day that he heareth But if her husband make them null

make it void. let it stand, or her husband may to afflict the soul, her husband may Every vow, and every binding oath

ונדריה עליה. שנדרס בבים אביס ולא שמע בסן אביס ולא מופר ואין לריך לומר אם קיים אחד מהם (שם. נדרים פו): סאב ולא ספר סבעל או ספר סבעל ולא ספר סאב סרי זס אינו בארופה ובא לחלוק בה שאביה ובעלה מפירין נדריה הפר כשסוא אומר ואס בית אישה נדרה הרי נשואה אמור וכאן . האב חלמוד לומר בנעוריה בית אביה כל שבנעוריה ברשות (ע) ואם היו חהיה לאיש. וו לכוקס לו לינו ללל נעולס (פ) והפר אח גדרה אשר עליה. יכול לפילו לל ספר

(QQ): (8) ושמע אישה וגוי. הרילך שאם קיים הבעל שהוא קיים מופרו ולף מולמו (פפרי שם):

לרשות האב (ספרי קנד. נדרים סח, א): מדבר. אבל אלמנה מן האירושין מת הבעל ותרוקנה וחורה לא ברשות אב ולא ברשות בעל ובאלמנה מן הנשואין הכתוב (10) כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה. לפי שלינס מבים סים (קידושין יג. כמובום מו, ב):

(II) ואם בית אישה נדרה. בנשולה הכתוב מדבר (פפרי

7\$1

קה בְּיִוֹם שָׁמְעִּיוֹ: הְּבְינִי בַבָּיִם אָטְם כִּי הָהֵבִישׁ בַּעָּבְרִ בַּיִים יִהְתֹּוֹ אָבִי שְׁהֵיִּ נְדְּיֶהְ אָוְ אֶתְ־כְּלְ־אֶסְבֶיהְ אֲשֶׁרְ נִדְּיַהְאָ אוֹ יָתְ כָּלְ אֲסָרַהָא יי מִיּוֹם אֶלְיוֹם וְהַקִּים אֶתְ־בָּלִ מִיּוֹם לְיוֹם וִיקַיֵּים יָת בָּלִ

יְשְׁלֵישִׁי בּוֹלְשִׁא אָרַעְיִּעִייִּ ⁹ (אָם_בַּפָּר לָפָּר אָנָם אָנַם אַנַב, וְאָם בַּמָּלְא יָבַמָּגלְ וְנִינוּן בְּתַּר

☆亡、亡: (ほ) בין אָב ְ לְבִּשְׁוּ בִּנְעָּבְיִי בְּנְעָבְיִי בְּנְעָבִי בְּנִי אָבָּא לִבְרַהַיִּה בְּרַבְּיִהְיִם בִּית אָח־מֹשֶׁה בֵּין אָישׁ לְאִשְׁתַּוֹ מֹשֶׁה בִּין מּבְּרָא לְאָהָהַה בִּין אַכֶּור הַהַּפְּיִם אֲשֶׁר צִּנֶּה יָהֹנְה אָכֵּין קְנְשִׁיָא דְּפַּפִּיד יָיָ יָה

رْبِهِد بِمَالِم هِمْ مَشِد فِعَرْد: الْوَجْدَ بِهُ فِهِ مَاشِد جُوْدَوَد:

تقاليزت لاتاد تغوّل لاجرا ما ماليني فيد قل مَا فِي ثَرِّت بْكَامَارِ خُدَّرٌ، نَمُلُعِّحٍ مَعَّلًا عَنْفُلَم هَنْفُلَه خَنْدُهُنِكَ خُدَّرً نَمُلَعَّحٍ

ְּנְינְיְנִי בְּּמִּגְיֵּלְ: בְּנְעִינִ הַּלְ-מִּגִּיְלְ לְעֵוֹע וֹלַמִּעַר וְנִינִוְ הַּלְ מִּגִּיִּן בּּנְבְמִנִּנִ בּנִן מַּמִּנִינִ בּּנִי בִּנִינִן בּנִּרְמִינִּן בּנְּבְמִנִּנִי יהנה בְּמִרְיֵן: עובול אַני מַאַשְׁכֵּבֶם אַנְּמָגִם לָאַבְּאַ זָרִיזִּנִי מִנְּכִּוּן נִּיּבְרֵין לְנִיּלְאִ تزبيور منهن هِك بينوا جهضا بوذرخ منهد بو يوه جُورور

מَמْنِكَ نَمْدُمُكِ فَمُخْلَدُ خَمَّدُمُ:

ξΪΧ: לַפַּמֶּה שְׁנֵים־עְּשֶׂר אֶלֶךְ חֲלֹוּצֵֵי צַּלְפָּא לְשִׁבְּטָא חָרֵי עַשִּׁר تنظفدن ظهخظ نشتهم هكك نعفضت ظهخهه لانشتهم

לה בְּיוֹמָא דִּשְׁמַע: נאָם תַחֲרֵשׁ יַחֲלִישׁ לֶחְ אִישְׁתֹּ נְאָם מִשְּׁמָּק יִשְׁתּוֹק לַה בַּעְּלָה

בְּשְׁמָת וֹלַבָּיל יָת חוֹבַה:

<u> خيرشان</u>:

שַּׁהְלְעוּן לְעִוּלְאִיּ לַכְלַ מִּבְׁמִּנֹאִ בְּנֹמִּבְאָלַ ٠ ﭘﭙﺘﺎﺩ ﺗﯜﺷﯜﺕ ﭘﭙﺘﺎﺩ ﺗﯜﺷﯜﺕ לְבֹל' צִּלְפְּאִ לִשְׁבְּטָא צֵּלְפָּא לִשְׁבְּטָא

youth, in her father's house. and his daughter, being in her a man and his wife, between a father LORD commanded Moses, between

> These are the statutes, which the then he shall bear her iniquity.

void after that he hath heard them,

But if he shall make them null and

because he held his peace at her in upon her; he hath let them stand,

stand, or all her bonds, which are

But if her husband altogether hold

then he causeth all her vows to his peace at her from day to day,

the day that he heard them.

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

IXXX

gathered unto thy people. Midianites; afterward shalt thou be Avenge the children of Israel of the

LORD's vengeance on Midian. against Midian, to execute the you for the war, that they may go saying: 'Arm ye men from among And Moses spoke unto the people,

shall ye send to the war.' throughout all the tribes of Israel, Of every tribe a thousand,

every tribe, twelve thousand armed thousands of Israel, a thousand of So there were delivered, out of the

אַלְפָּׁגוֹ מִּזְבְוֹגִי בוּילָאִ:

(פו) מיום אל יום. שלא מאמר מעם לעם לכך נאמר מיוס מלויה בדבר עשה בשמחה ולא איחר (ספרי קנו): החלצו. (17,0 (44,4):

יכנם טטטיו לכל עונשין: סוא נכנס מחמים. למדנו מכאן שהגורם מקלה לחבירו הוא כנגד ישראל כאלו עומד כנגד הקב"ה (שם): ומזרוספרלס אפילו בו ביוס (ספריקנו): ונשא אח עונה. (16) אחרי שמעו. אמרי שמעו קייס שאמר אפשי צו מל יוס ללמדך שמין מפר מלמ עד שמחשך (שס עו, ב):

לדבר מחמת יראה שהיו יראים מהם שיהיו שוללים אותם שלא (ב) מאח המדינים. ולאמאת המואבים שהמואבים נכנקו

וידבר משה וגר. שלף על פי ששמע שמיממו אינו מפר אלא נדרי ענוי נפש בלבד. והם מפורשים במקכה - לי להוליא מהם רום המואביה ונעמה העמונית (ב"ק לח, ב): שהבעל מפר יכול כל נדרים במשמע מלמוד לומר לענות ופש 'נמעברו עלריב לא להם. דבר אחר מפני ב'פרידות מוצוָת שיש (1) , כל נדד וכל שבועה אסד וגיי. לפי שמתר ימתר מלמ (דברים ב, ע) אל ממגר בס מלממה. מבל מדינים

מלמיס וידועיס (מנמומל מעומג): נקטה ה׳. שסעומד וכן (שמות יו, ע) בחר לנו אנשים וכן (דברים א, מו) אנשים כמכגומו לשון חלולי לבא מזוייניס: אנשים.

(+) לכל מטות ישראל. (רנות שנע (וי (קפרי שס):

ناللن شظثه עַבְּּלֹא אֻטְּׁם וֹאֵטַבְּנֹּוֹטְסַ בּּוֹן לַהַבְּׁהֹא לְנִוּלָא זֹטַבוּוּ וֹנִינ رَّانِهُ ذُلِ لَا يُؤْلُمُ يُؤُلِّهُ كَافَهُمَا انَّهِ ذَا يَهِمَا لِيَهُمَا لِايُومَا لِايُومُ لِايُومُ

: اےٰذ יְהְנְה אָת־מֹשֶׁה וַיְּהַרְגִּיּ בְּלְ־ דְּפַפֵּיר יִיָּ יָה מֹשֶׁה יקּעַלִּי בְּלֹ ﴿ لَيْخُدُهُ فِي مَرِ صَلَٰذًا حَكَيْمُ لِ خَنْكَ لَعُنْكَ ذَرَهِ مَرْ صَلَيْنًا خَمُهُ

בּוֹ בַּתְוֹר הַבְּוֹי בַּהְיִר הַבְּיִי שׁמֹמִט מּלְכֵּר מּבֹוֹן וֹאִינְ בֹּלְמָּם עַמִּמָּא מּלְכִּר מֹבֹוֹן וֹנִים בֹּלְמָם וֹאָט בּגוּר וְאָט שוּר וְאָט־בְּבַמּ וְנִים בּוּר וְנִים שִוּר וְנִים בְּבַּמּ מַלְלֵיהֶם אֶּנַ אֵּנֹּ וֹאֶנַ בְּלֵם לַמִּילִיהוֹן יָח אֵנִי וְיָח בָקָם

וֹאָט_כַֿל_בוּגלָם בֿוֹוּנִי: ÇÜĞĞ מֹבׁנֹו וֹאָטַ מַּפַּׂט וֹאָט כַּבְ מִבְּנוֹ וֹנִט מַפֹּבְטַוּן וֹנִט כַּבְ וֹנְאֲבֹּנִ בֹנָגַנְאָבְאָבְ אָטַ לָאָגִ וּאָבוִ בֹנִג וֹאָבָאָבְ וֹטַ וֹאָנ

لْكُنْ خُرِ_مُنْدِئُو مُلْكُونَا خُكُمْ: יי וֹאֵט בֹּלְ_הֹבִינִם בֹּמִוּהְבִּלְם וֹנִט בֹּלְ עֵבׁנִיבוּוּ בַּמִּיִטְבַנִּיבוּוּ

> יַבְבְרָהָא בִידִיה: נְחֲצֵבְּרָוֹתְ חַהְּרִינְצֶה לְחֵילָא יִמְנֵי קּיִּדִישְׁא נִחֲצִיצְרָת עַכּעַן לַאַּלָא יַכְלָּי פּּינְחָס בּר אָלְמָּזָר כָּעַנָּא

نْهُن مَذْجُر مَالِيًا شَلَاد هَجِ أَنْنَ مَذْجُ، مَلَنًا ظُمْجِه هَجِ

בר בְּעוֹר קְטַלוֹ בְחַרְבָּא:

כַל נִכְמֵיהוֹן בַּזוּ: لْجُمْا خُمْ مُطْتَتُاً خَمْرُكَ بِالنَّانِ خُمْ يَرْمَيْهِاللَّهُ لَا يُعْرِ

וֹנִים בַּלְ בֵּית סְנְיַהְהַיוֹן אָנְלֵידִוּ

alarm in his hand. vessels and the trumpers for the priest, to the war, with the holy Phinehas the son of Eleazar the of every tribe, to the war, them and And Moses sent them, a thousand

9

they slew every male. the Lord commanded Moses; and And they warred against Midian, as

slew with the sword. Balaam also the son of Beor they Reba, the five kings of Midian; Rekem, and Zur, and Hur, and with the rest of their slain: Evi, and And they slew the kings of Midian

goods, they took for a prey. and all their flocks, and all their their little ones; and all their cattle, captive the women of Midian and And the children of Israel took

encampments, they burnt with fire. wherein they dwelt, and all their And all their cities in the places

(שמות יו, ד) עוד מעט ומקלוני ומששמעו שמימת משה (8) - חמשה מלכי מדין. וכי היני רואה שחמשה מנה מביבים על ישראל עד שלא שמעו במיממו מה הוא אומר וכן (במדבר כא, כ) ויקם את כל ארלו מידו (ספרי קנו):

מדין שנופלים על החללים מן האויר וכן בבלעם כחיב (בספר שסשם מקוק בו והם נופלים לכך נאמר על מלליהם במלכי מדין בכשפים והוא עלמו פורה עמהם הראה להם את הליך הקדש. זה הלרון והלין שהיה גלעם עמהם ומפרים מלכי בילרו. דבר אחר שהיה משוח מלחמה (קומה מג, א): וכלי יחרו שפיעם עגלים לעבודת אלילים ומורע יוסף שפעפע פנחם משל יוסף שנאמר (שמוח ו, כה) מבנוח פוטיאל מזרע לז, לו) והמדנים מכרו אומו (ספרי שם) ומנין שהיה אמו של דבר אמר שהלך לנקום נקמם יושף אבי אמו שנאמר (בראשים מי שהמחיל במלוה שהרג כובי בח לור יגמור (תנחומה שם). כולם. ומפני מה הלך פינחם ולה הלך הלעור המר הקב"ה (א) אותם ואת פינחס. מגיד שסיס פינחם שקול כנגד **10)**:

וימסרו. לסודיעך שבתן של רועי ישראל כמס סס יסושע יג, כב) אל חלליסס (תנסומא ד): בידו. ברשומו

שנאמר (בראשים כז, מ) ועל חרבך מחיס: באו עליו והחליפו אומנוחם באומנות האומות שבאין בחרב מפלה ובקשה. ובא הוא ומפש אומנומה לקללה בפיו אף הם וסחליף אומנסו באומנוסס שאין נושעים אלא בפיסס על ידי שכרו משלס ולה קפחוסו (שס): בחרב. סוה בה על ישרהל לא יכולמס להם. ועכשיו בי"ב אלף אמס באיס להלמס. נמנו לו ישראל ומשיאן עלה רעה אמר להם אם כשהייתם ששים רצוא וארבעה אלף שהפיל מישראל בעלמו וילא ממדין לקראת והושוו כולם בפורענות. בלעם הלך שם לימול שכר עשרים מלוים בנקמת מדין לא רלו ללכת עד שנמסרו על כרחן (ספרי - הכחוב למה הווקק לומר חמשת אלא ללמדך ששוו כולם בעלה

כמו שממורגס (ש"מ ו, מ) קרני פלשמיס מורני פלשמאי: מושב כומרים יודעי חוקיהם. דבר אחר לשון מושב שריהם (10) שירחם. מקוס פלמרין שלסס (מפרי שס) שהוא לשון

עַמַּלְקְוֹעַ בְּאָבֶם וּבַבְּהַמֶּה: " וּיּקְחוּ אָם בְּלְ חַמְּלֶּלְ וֹאֵׁם בָּלְ יִמְּבוּ יִם בַּלְ מִּבֹאִם וֹיִם בַּלְ

ېتېز: (م) מְרְבָּה מוֹאָב אַשֶּׁר עַל־יַרְבֵּן לַמֵּישְׁרָיָא דְמוֹאָב דַעַל יַרְדִּנָא لْمُعْ لِمُمْ مُحْ لِلْمُعَالِّلُونِ مُحْلِ لِلْمُعَالِّلُونِ مُحْلِي لِمُعْلِي لِمُعْلِي لِمُعْلِي الْمُعْلِي הַ הַכְּהָן וֹאֶלְ הַבְּרַה בְּנֵרְ יִמְּרָאָלְ אֶלְמִּזְר בְּהַנְא יַלְנְה בְּנְמִּהְאַ נַּיְבְאַנּ אֶּלְ־מִאָּהַ וֹאֶלְ־אֶּלְמִּזְּרְ וֹאֵיתִיאַנּ לְנָת מִשָּׁה וּלְנָת

هُمُ ـ فِي اللَّهُ مِي اللَّهُ مِن اللَّهُ וְכֶּלְ נְמִהְאָּגְ בְּמְנֵּבְׁעִ לְלֵבְׁגִּאְנִים נְּבְּרָבָּגְ פְּנְאָשָׁאִ לְלַבְּנִתְּנִינְוּוּ מַנְיִם, יְיִיבְּיִרְ מִינְיִם בְּיִּ يثغغه ظهُم إهْجُعْبُلُ مَحْتِرًا بَرْفِطِه ظَهْمَا يُعْجُعُنُا جَبَلِهِ أَجْحُ

עַבְּאָים מִצְּבָא תַמִּלְחָמֶה: שְׁבֵּי הְאֵּלְפִּים וְשְׂבֵי. הַמֵּאְוּת הֵילָא רַבָּנִי אַלְפִּי וְרַבְּנִי ينظمُ ل ميشُد مُح فطيرً، يُنتُزح بديد، منهد مَح عَظمُوا مَح

ע ניֹצִמֶר צְּלֵיהֶם מֹשֶׁה הַחִיּיהֶם נצַמֶּר לְהוֹן מֹשֶׁה הַסַּיִּימְחּוּן

בּאַבֿע בּאַבֿע יִבוֹע: وندأر وكالجواد والمراد عداء الإولا والمراد والمراد التراد $_{91}$ $\dot{\Xi}$ LTL $\dot{\Xi}$ C $\dot{\varphi}$ D $\dot{\varphi}$ C $\dot{\varphi}$ CL $\dot{\Box}$ CAC $\dot{\varphi}$ C בַוֹן בְּפָּׁנִ בֹּלְבְיֵּגְ יִשְּׁבְאֵבְ בִּא אִנּגן בַּוֹאָב לְבְנֵּג יִשְּׂבָאֵבְ

אַשְּׁע יִדַעַת אָישׁ לְמִשְׁבָּב זְבֶר בְּשִּׁבְּלְאֵ וְבָלְ אִהְּחָא דִּיִדַעָּח د لمَيْد بالراد جُح_نَجُد حَمَّا لَجُحٍ يَجَمَل عَصِيرِه جَحِ يُحِدِثِ *

בבבשא פּאַנֹמָא וִבֹבֹמֹגבָא:

וֹאָטַ עַמָּלְלֵּוָעַ צַּבְּנִי וֹמְּנִאָּכְ זִּטְ מִבְּנֹאַ וֹנִטַ

לְמִבּּבֹא לְמִּהְבוּיִםׁאִיּ

מאַנטא בּאַטוּ מִהַיל קָרָא:

לַלְ נוּלֵלָּאִ:

מַטַּטֹא בֹלוֹמִטֹא בּיוֹ:

الأحد خظيفظت لاحدثع ظميحه:

the prey, both of man and of beast. And they took all the spoil, and all

by the Jordan at Jericho. unto the plains of Moab, which are children of Israel, unto the camp, unto the congregation of the and unto Eleazar the priest, and the prey, and the spoil, unto Moses, And they brought the captives, and

them without the camp. congregation, went forth to meet and all the princes of the And Moses, and Eleazar the priest,

service of the war. hundreds, who came from the To snisards and the captains of officers of the host, the captains of And Moses was wroth with the

ye saved all the women alive? And Moses said unto them: 'Have

Sτ

Þι

п

the congregation of the LORD. Peor, and so the plague was among with the Lord in the matter of Balaam, to revolt so as to break faith Israel, through the counsel of Behold, these caused the children of

mid driw gaiyl woman that hath known man by among the little ones, and kill every Now therefore kill every male

מלקוח. אדם ובהמה. ובמקום שכמוב שבי אלל מלקוח שבי ומכשימין: בז. הוא ביות מעלעלין שאינה מכשימין: לדיקים (מפרי שם): שלל. בן ממלמלין של מלבוש ולדיקיס ולא נחשדו על סגול לשלוח יד צצום שלא ברשוח (14) ויקצף משה על פקודי החיל. ממונים על החיל (11) ויקחו אח כל השלל וגרי. מגיד שקיי כשרים ישרחל יולחים לחמוף מן סצום (שם):

באדם ומלקוח בבהמה: ו) שניך כעדר הרחלים וגוי. אף אנשי המלחמה שביך כולם (שם): שנאמר אם כל השלל וגו' ועליסס מפורש בקבלה (שה"ש ו, ללמדך שכל פרחון הדור חלוי בגדולים שיש כח בידם למחות

וכו' כדמימה במלק (סנהדרין קו, ה) ובספרי (שם): (13) ויצאו משה ואלעזר הכהן. לפי שראו את נערי רכב צמור בוארואשיאכס עלם יהס של אלו שונא זמס הוא יכולים להם שמת מרובים תחם מן המלרים שהיו שש מתות שלמס מכניקיס כל המונות (ש"ח האומות) שבעולם אין אחם פלוני בה (פפרי זומא): בדבר בלעם. אמר להם אפילו (16) הן הנה. מגיד שסיו מכירין מומן. זו סימ שנכשל

לְבְשׁׁ מִשְׁכַּב זְבָר תַּעַה לְבֶּם: 81 ich tại tại \dot{a}

יבֹוֶם עַמֶּבׁיגִּי אַטֶּם וַמֶּבֹיכֶם: گنځر قنتفي تدربت تهربه، ַנְמָים פֹל הֹרָג נֶפָשׁ וְכָלוּ נִגַעַּ וּאַמָּם חַנִּי מִחִיץ כַמַּחַנָּה שָׁבְעָּת

תְתְחַמֶּאוּ: (ס) ה אֹנִים - וַבְּלִיבְבַּלִיבְהֹא וַבְּלִ הִוּבִּבַ בַּמָהַ בַּמָהַ בַּלִיבָה בַּאָה لَّذُمِ كُثُمُ لَحُمْ خُذِر مِّنِكَ لَحُمْ لَحُمْ لَحِيهِ لَحْمُ لَعُمَا لِمُمَلِّ

ÄL_UÄL: חַקַּת הַמּוֹרֶה צָּשֶּׁר־צָּוָה יְהוָה עַּבְּאָ עַבְּאָים לַמִּלְחָמָה יַאָּת آبېشد څخۀۀۀ توتار څح هڼښ

עַבְּדֶיל וְאֶת־הַעַּפְּרֶת: אט עַלּעָאָת אָט עַבּבוֹיָג אָט לַטַּאָּג יִט בּבוֹלָא יִט הַבֹּגֹא וֹיִט

מהפבי דכורא שיימו לכון:

ישְבִיכון: ニロニュ 谷口には必に תהון עלוהי ביומא הליתאַה נפֹּמָא וֹכִגְ צַלַנִר בֹּלַמִּגְא שְבְּעָא יוֹמִין כֹּל דְקַעַל וֹאַשוּן אָרוֹ מִבָּרָא לְמַאָּרוּתָא

נֹאַמָּר אַלְמֹּוֹר כַּנִוֹלָא לַיִּוּבָרִי بهدنا بإكانين

אָת־הַנְּהָב וְאֶת־הַבְּסֶר בְּרַם יָת דַּהְבָּא וְיָת כַּסְפָּא יָת

אובווטא בפקיד ון יה משה:

װִלְא בַּאָּטוּ לְלֵּוֹבָא בָּא לִּוּירַת

him, keep alive for yourselves. have not known man by lying with But all the women children, that

day, ye and your captives. on the third day and on the seventh touched any slain, purify yourselves any person, and whosoever hath seven days; whosoever hath killed And encamp ye without the camp

And Eleazar the priest said unto the wood, ye shall purify.' goats' hair, and all things made of

that is made of skin, and all work of

And as to every garment, and all

the LORD hath commanded Moses: This is the statute of the law which men of war that went to the battle:

the brass, the iron, the tin, and the Howbeit the gold, and the silver,

סכוגו (ספרי קנו): (וכל אשם יודעת) עם סוכרים או לסמיות עם סמף לכך נאמר (IS) ויאמר אלעזר הכהן וגור. לפי שבא משם לכלל וכל אשה יידעם היש וכל העף בנשים וגוי היי יידע הם להרוג והעלמות (מ"כ. חולין כה, ב): מוריקום (יבמום ם, ב): הרגו. למס חור ואמר לספסיק לברים ויטמאו לריכין סואס (ספרי קנו): פי שלא נבעלה ולפני הליץ העבירום והראויה להבעל פניה "ולריכין הואה אלא מה אחם בני ברים אף שביכם כשיבואו (עו) וכל אשה יודעה איש. ראויס לסבעל אף על באסל: אחם ושביכם. לא שסנכריס מקבלין מומאס

אלל עומאת אהלים שנאמר (במדבר יע, יד) אדם כי ימות שסעובדי גילולים מעממין במגע ובמשם שלם נחמר חדם חלח קרויין אדם ואין עובדי גילולים קרויין אדם. מודם סוא (ימוקאל לד, לא) ואמן לאני לאן מרעיתי אדם אמם אמם ב. סא, א) קברי עובדי גילולים אינן מטמאין באהל שנאמר נדה כדין שאר ממאי מחים שאף לדברי האומרים (יבמוח ם, אף סורג על ידי מבוריו (ספרי מקמ קכו): חחחשאו. במי וכן סמדה בעלל מקיש סורג לנוגע מס נוגע על ידי הבוריו

סענין דברי רבי ישמעאל שאס אני קורא הרגו כל זכר במף (So) וכל מעשה עזים. להביא כלי הקרנים והעלפים

(dg): נוגע במם עלמו או יכול אפילו זכק בו מן וסרגו מלמיד לומר עעק (ספרי שם): אשר צוה הי וגר. מלס ססוראם ברבו מדבר ולמדך סכמוב שסכלי מטמא אדם בחבורי סמת כאלו (במדבר כ, יא) בשמעו נא סמורים ויך את ספלע על ידי סכעם נפש. רבי מאיר אומר בהורג בדבר המקבל טומאה הכמוב (משה) על אלעור ועל איממר בא לכלל כעם בא לכלל טעומוכן (19) מחוץ למחנה. שלם יכנסו לעורס: כל הורג וכן אמה מולה בשמיני למלואים שנהמר (ויקרה י, יו) ויקלוף כחם בא לכלל טעות שנחעלתו ממנו הלכות גיעולי נכרים

שלא יהא שם מלודה אך הממכת יהיה כמות שהוא: קומר שגריך לסעביר חלודה שלו קודם שיגעילנו וזהו לשון אך מיסור נבלות. ורבומינו אמרו (יל"ש משפ"ה) אך אם הזהב לפילו לאחר עסרמן מעומאם המת עד שיעהרו מבליעת וקך לשון מיעוע כלומר ממועמין המס מלהשממש בכלים אלא על הלכות מומאה עוד יש להוהיר לכם על הלכות גיעול. (22) אך את הוחב וגר. אף עלפי שלא סוסיר לכם משם

בֿאָה שַהַלורוּ בַּמֶּוֹם: ַלְבַּׁע וְטְׁעַּמָּא וְכֶבְ אֶּמָּבָׁר לְאָבִּוֹבָּא ¿ עַּעְרָרוּ בְאָשׁ וְטְּהָר אַּךְּ בְּמֵי ※シードログ

אָל_הַמְּהַנְה: (ס) +± עַהַּבְיִגֵּלִ יִּשְׁעַרְיִגֵּלִ יִּשְׁעַרְיָּגִּלְ יִּשְׁעַרְיִּגְּלִ יִּשְׁעַרְיִּגְּלִ עִּבְיִנְּלְּצִּרִ שְׁבִינִּלְּאָרִ שְׁבִינִּלְּאָרִ יִּבְתַּרְ בַּן

رزيج إدرائه چל طهِد جعباد: 45,97

עַכּבוּן וְבַאָּמֵּ, אָבָוּעַ עַמָּבֶּעַי: בּאֹבֶם וּבַבְּטַמְׁע אַטַּע נְאָלְמֹוֹנִ בּאַנְאָא וּבַבְמִנִּא אַטּ נָאָלְמֹוַנ שָּׁא אָת רָאשׁ מַלְלוֹתַ תַשְּׁבִּי

تقرخُلُوْت تَبِمُّهُم حَمُّلُهُ بِقُدالَ مُرْبَقِد كُلُوْم يَنْقِطِهِ خُلِيَرَاهِ ָ וְחָצִיְתְׁ אֶת־הַמַּלְלֹּוֹתַ בֵּין הֹפְּשֵׂי

ימן־הַבְּקַר ימן־הַהַמַלִים ימן־ וְבָּשָׁת מִעְּקָשׁת הַמָּאָנִע מִן־הָאָּדָם נְהַבַּמִיםְ מָכֶּם לַיִּהוָֹה מֵאֶה אַנְשֶׁי

לְאֶלְמְּזֶר תַכְּבֵוֹן מְּרוּמָת יְהַוֶּה:

בְּטִיְא: ದಥ್ಡನ בנונא בַּמָּג אַבַּוּוּטַא וֹטַבַּג וַכְלַ בַּלָא שׁמֹּשׁׁבוּנוּגע שׁנוּבֹא וֹנֹבַכּו שֹבַם כֿל מִדַעַם דַּמִּהַעָּל בוורא

שׁנהֹבוּגוֹ בְתַּהָבוּניםֹא: בּוָנם וּהַחַוְּרוּן לְבוּשִׁיכוּן בִּיוֹמָא

נְאָמַר יְיָ לְמִישָׁה לְמֵימַר:

בּבוֹלִא וֹבׁימִי אַבְּבִית בִּנְאָּהַאַ: פביל וָת חוּשְׁבַּן דָּבְרַת שִׁבְיָא

יבון כָּל כְּנָשֶׁהָא: וּעַפֿבָגי וָע בַּבַבַעָּא בָּגן זוּבָבַג

שׁמַבׁוּ יִמִּן מַּלָּא: מֹאַע מו אַנֹמֹא ומו שוב. ומו ŻĽĽX ĽĽX ČĠÁX ČĽČIA יניבור מיניםי פורא דופקה נעפבות לפולא צוב גל מן

the water. the fire ye shall make to go through sprinkling; and all that abideth nor shall be purified with the water of and it shall be clean; nevertheless it ye shall make to go through the fire, every thing that may abide the fire,

into the camp.' clean, and afferward ye may come the seventh day, and ye shall be And ye shall wash your clothes on

:Saiyas And the Lord spoke unto Moses,

97

congregation; heads of the fathers' houses of the thou, and Eleazar the priest, and the taken, both of man and of beast, Take the sum of the prey that was

congregation; went out to battle, and all the between the men skilled in war, that Lτ and divide the prey into two parts:

beeves, and of the asses, and of the both of the persons, and of the battle: one soul of five hundred, the men of war that went out to and levy a tribute unto the LORD of

apart for the LORD. Eleazar the priest, as a portion set take it of their half, and give it unto

לעבול בסס נדס. וכמס סס מ' סאס: וכל אשר לא יבא מבילה לכלי ממכומ ומי נדה הכמובים כאן דרשו מים הראוים מליו לאלו ומליו לאלו: ורצומינו דרשו (שם) מכאן שאף לסכשירן מון סאימור סמעין (22) וחציה אח המלקוח בין חפשי המלחמה וגר. הכלים גיעול למהרם מן האימור וחמוי למהרן מן המומאה. (Lab) שא אח ראש. קח את החשבון: לפי פשומו ממוי זה למהרו ממומאת מת אמר להם לריכין ממתנה לויה וממתה ישראל (פקחים קו, צ): וסאמכלסילבננו בארר (ע"ועס, ב): אך במי נדה יחושא. (44) אל המחנה. לממנס שכינס שאין ממא ממעעון שילום ממין יגעילנו בממין ומה שמשמישו על ידי ללי כגון השפוד מעבילו ודיו ודוקה כלי ממכוח (שם):

חשבירו באש. כדרך משמישו סגעלמן מס שמשמישו על ידי וללומיום שמשמישן בלונן ולה בלעו היפור: חשבירו במים כל דבר אשר יבא באש. לצעל צו כלוס: באש. כל דצר עלין משמיעו על ידי סלור כגון כוסות

And of the children of Israel's half,

ľa¤r□: נעב: מָאָוֹת וּמִכְּסָם לִיהֹוָה אָחָר LORD's tribute was threescore and מְאָר וּנְסִיבְּרוֹן בֵּדְם יִיָּ שְׁתִּין and five hundred, of which the رَتُمَارِيهِ مُرِمِّيهُ كَذُلِهِ رَتُكَثِّم يَتُمُدُهُ فَكُنِياً هَٰذُفِياً نَتَمْيَم And the asses were thirty thousand بنتديا: ימְכְּסָם לַיהֹוָה שְׁנַיִם וְשִׁבְּעִים: tribute was threescore and twelve. thousand, of which the LORD's و بَنَدِغِد فَهِد بَهَدِهُ، لَا يُعْذِلُ إِنَّالًا الْمُعَالِينَ الْمُعَالِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمِعِلَمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلَمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلَمُ الْمُعِلِمُ الْمِعِلَمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلْمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ لِمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ لِمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ عِلَمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلَمُ الْمُعِلِمُ عِلَمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِ שׁלַטֹּגו וְמִּטַּא אַלַפֿגו And the beeves were thirty and six threescore and fifteen. הַהְ מֹאִנְע שַׁמָה וֹהָבֹּהֹנם: מֶּנְטַ מְאָבְי וְמֶּבְׁמֵּנִן וַנְטְמֵנְמֵּ: וְנְיֵנְנִי וְּסִׁיבָא צֵּבְׁם וְנִ מִּן מִּנָא sheep was six hundred and עָרָנִי הַמֶּכֶס לִיהְנְה מִן הַצְּאַן And the LORD's tribute of the וְמִבְעָּת אָלְפָּים וַחֲמֵשׁ מִאָּוֹת: נְחֲמֶנֶשׁ מָאָבוּ: thousand and five hundred sheep. מאָנִע אָבֶלוּ וּמְבְמַּנִם אָבֶוֹב מִאָּע וּטִבְּעוֹן וַמִּבֹּמֹא אַלָפּוּן and thirty thousand and seven in number three hundred thousand رو قَمَّتُم مَا فَقَلَ لِيَمِهِا مِنْ حِيمَ لِمُؤْمِنَ لِمُثَمِّ لِمُؤْمِنِ الْمُثَالِمُ ثَامِينًا لِمُثَالِمُ فَأَخْلِقًا لِمُعْلِمُ اللَّهِ فَيْ أَمْ لِمُؤْمِنِ لِمُعْلِمُ اللَّهِ فَيْ أَمْ فَيْ أَمْ فَيْ أَمْ فَيْ أَمْ فِي أَمْ لِمُعْلَقًا لِمُعْلَمِ اللَّهِ فَيْ أَمْ فَيْ أَمْ لِمُعْلَمِ لِمُعْلَمِ اللَّهِ فَيْ أَمْ فَيْ أَمْ فَيْ أَمْ فَيْ أَمْ فَيْمِ لِمُعْلَمِ لِمُعْلَمِ فَيْ أَمْ فَيْ فَيْ فَلْمُ لَمْ فَلْمُ لِمُعْلَمُ فِي فَاللَّهُ فِي فَلْمُ لِمُعْلَمِ فَيْ فَيْ فَلْمُ لَمْ فَيْ فَلْمُ لَمْ فَلْمُ لَمْ فَيْمُ لِمُعْلِمُ لِمُعْلِمِ فَيْ فَيْ فَلْمُ لَمْ فَيْفِي فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَلْمُ لِمُعْلَمُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّالِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَالْمُ فَاللَّهُ فِي فَاللَّهُ فِي فَاللَّا لِلللَّهُ فِي فَاللَّا فِي فَاللَّا لِللَّا فِي فَاللَّا لِلللَّا لِلللَّا لِللَّالِي فِ of them that went out to war, was וֹעוֹע פֿלְיוּעֹא עוּלָל יוּלְנוֹא נקהי המהצה הלק היצאים And the half, which was the portion بهٰجهٰ، 🗖 🛪 څُك: تَغَمَّنُهُ فَكِنَا نَفْدًا هَٰذُوٰا: had not known man by lying with יְרְשְׁלְּיִם מְשְׁבַּרִ זְבְיִרְ בְּלֶרְ יְנְפָּתְ מְלֵנִם יִרָּהָא מִמְבָּבִּנִ בַּבִּיבָא בָּבְ persons in all, of the women that لْتُقْمَ هَٰذِٰتِ ثِلَا لِنَاهِٰتِ كَمُّدَ لَهِ ۚ لَاقَمَٰهُ لَـٰ لَأَمْهُ ثَلَا لَمُنْهُ لَـٰ لَمُ and thirty and two thousand יחְמָרִי שִׁמִּין וְחַד אַלְפָּין: and threescore and one thousand װּ יִבְקְר שְׁנִים וְשִׁבְּעִים אֶבֶּוּ: וֹעוִבׁו מִּבֹּמֹוֹ וּטִבוֹן אַּלַפֹּוּוֹ: and threescore and twelve thousand \$₹₫.□: אָבֶּנֹב וְאַבְאָהִים אָבָנב וַשְׁמָאָט מֹאִט וְאָבֹאָגו וַשַּׁמָאָא אַלָפֹּגוּ: seventy thousand and five thousand was six hundred thousand and בּוֹוֹנִ מַּם עַבּּבְּרֵא בָּאָן מִמְם_מָאָנִע מַמָּא צַּוֹפַענּ לְעַנִלְא מָנֹא מִנִי booty which the men of war took, וּיְהִי הַמַּלְלֹּוֹח יָהֶר הַבְּּוֹ אֲשֶׁר וֹנִינִינ בַּבַבְּנִיאַ מֵּאָב בַּנָּאַ בַּבַנִּי Now the prey, over and above the בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: בְּמָא דְפַּקִיד יִיָּ יָת מֹשֶׁה: did as the LORD commanded ַ מְמֵּע וֹאֶלַהֹוֹר עַכִּעַוֹ וֹהַכֹּר מָמָּע וֹאֶלָהֹוֹר כַּעַוֹיא And Moses and Eleazar the priest نمٰڤثين نمٰخا ئيڙب: LORD. וֹלְטַעָּׁר אָטִׁם לַלְוּיָם מִּמִבֶּי charge of the tabernacle of the למבו ממבע ממפלא בונ: them unto the Levites, that keep the ומן_עַּצּאַן מְבָּלְ הַבְּהַמְה בּמֹנֹא וֹטִטֹּנוֹ זֹטִׁעוָן לְבָנוֹאִי flocks, even of all the cattle, and give שוְבַׁ, מִן שַׁמִבׁ, וּמִן מִּלֹא מִכַּב בְּאָבֶם מִן־הַבְּקָר מִן־הַהַמַלִים beeves, of the asses, and of the every fifty, of the persons, of the ः श्रेप्ता श्रेप्ता यी प्राप्तिकाच यी בושׁבוּב מו בּמֹמֹנו מו אַנֹמֹא מו thou shalt take one drawn out of ימפּלְינים בֹני וֹמִבְאָלְ שַׁפַּד עַּב स्वित्ते हुर्द हुर्द त्युत्ता

ויהי המלקוח יתר הבז. לפי שלא נצמוו בז הממלטלין אשר בזזו עם הצבא איש לו ולא בא לכלל חלוקה

מוסויסי סמלקום שבא לכלל מלוקס ולכלל מכם שסים עודף על

לסרים מכם מן המטלטלין אלא מן המלקוח כחב אם הלשון מספר הלאן וגוי:

6+	ַנִיּאִמָרוּ אָל־מִשֶּׁה עַּבָּבֵיוּף נִיִּאֹנִי אָת־רָאִשׁ אַנְשֵׁי הַפִּלְחָטָה אֲשָׁר בְּיָבֵנִי וְלֹאֹ־נְפְּקָר מִמָּנִי אֵישׁ:	בְּמְמֵּנְא מִּנְא מִנְּנָא אֵּנְמִּ בְּיִ טִּנְמְׁבֵּוֹ נִיּלְבִוּ, מִּנְיִם, לַּבְּלֵא נִאָּמָרִנִּ לְמְמֵּרִ מִּלְבִוֹּ לַבִּילִנִּ נִאָּמָרֵנִּ לְמְמֵּרִ מִּלְבִוֹּ	and they said unto Moses: 'Thy servants have taken the sum of the men of wat that are under our charge, and there lacketh not one man of us.	6+
84	ַנִּיקְרְבוּ אָל־מֹשֶׁה הַפְּקָדִּים אַשֶּׁר לְאַלְפֵּי הַצְּבָא שָׁרֵי הְאַלְפֶּים וְשְׂרֵי הַמָּאִיה:	מָאִנְהָא: אַלְפָּי חֵילְא רַבָּנֵי אַלְפָּי וְרַבָּנֵי וּקְרִיבוּ לְנְת מִשָּׁה דִּמְמִוּנַן עַּל	And the officers that were over the thousands of the host, the captains of thousands, and the captains of hundreds, came near unto Moses;	84
Z +	֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֞֜֜֞֜֜֞֜֜֞֜֞֞֜֞֜֜֞֜֞֞֞֜֞֞	וּנְסֵיב מֹשֶׁה מִפַּלְגִּיּת בְּנֵי מִשְּׁרָאֵל יְת דְּאִמְּחָד חַד מִן חַמְשִׁין מִן אֲנִשְׁא וּמִן בְּעִירָא הַשְּׁרָת יְתְּהְלָּא יִמִן בְּעִירָא הְפַּקּיד יְיִ יְתְּשְׁרִּ הְפַּקּיד יְיִ יְתְּשְׁרִ	even of the children of Israel's half, Moses took one drawn out of every fifty, both of man and of beast, and gave them unto the Levites, that kept the charge of the tabernacle of the Lord	4 +
9†	اپروّ خِبْت تَاثِينَ مِنِينَ مِنْ الْأَدْ	ĸţėl: iiėja īķija auu āāl	end sixteen thousand persons—	9+
St	מאָנִע: נטמְנְיִם שְּׁלְשֵׁים אָלֶר נִחָמָשִ	מָאֶב: װִטְמְבִּי מְּלְמִין אַּלְפָּין וַחֲמֵישׁ	and thirty thousand and five hundred asses,	54
++	بَجَمَّات بَهُم يَهُد نَهُم يَهُدُكُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ	וֹטְיָבְרְ שַׁלְטָׁרֵן וֹמִ ְטֵא אַּלְפָּרֵן:	and thirty and six thousand beeves,	++
	<u> </u>			
٤٢	שְׁבְעָּה אֲלְפָּים וַחֲמָשׁ מֵאִיה: שְׁלִשׁ־מֵאִית אָלֶךְ יִשְׁלִשֵּׁים אָלֶךְ הְהְבְּעָה מָחֲצָּה הְעָּלֶה	נַהָנְת פַּלְגִּית בְּנִשְׁמָא מִן עָּנָא הַלְת מָאָת יִהָלְתִין וְשֶׁבְעָּא מַלְפִּין וַהְמֵישׁ מָאָה:	now the congregation's half was three hundred thousand and thirty thousand and seven thousand and five hundred sheep,	٤+
433		שׁלְט מֹאִׁע וּטִׁלְטִּגוֹ וֹמִבֹּמֹא	three hundred thousand and thirty thousand and seven thousand and	£+3
1+ CC('2'	יהוֹה לְאֵלְעָּזֶר הַפֹּהֵן כַּאֲשָׁר צְּנָה יְהֹוָה אָת־מֹשֶׁה: יִּמְתַּחַצִּית בְּנַנִ יִשְׂרָאֵל אֲשָׁר הַצְּה מֹשֶׁה מִּן־הַאֲנְשִׁים הַצְּבְאִים: יִּמְלַשׁ־מֵאִוֹת אָלֶןףׁ יִּשְׁלִשָּׁים אָלֶף	שׁלְט מֹאָׁנוּ נִינְלְטִין וְמָּבְמֹּא נְטִוּלְאִ: לְטִוּלְאִ: תְמֵּנו מִּלְוּנִים כִּּוֹמִּשׁׁאִ מִּן מִּלָּאִ תְמֵּנו מִן וּנִּבְרֵנִּאְ בִּוֹפְׁלֵנִּ	which Moses divided off from the men that warred— now the congregation's half was three hundred thousand and thirty three hundred and seven thousand and thirty	

(24) וממחציח בני ישראל אשר חצה משה. לעדס. (74) ויקח משה וגרי: וסולילס לסס מן סלובליס: (84) הפקודים. סממוניס:

(54) וחהי מחצת העדה. כך וכך:

: ١٤٠١ المان ĊŒL ۲ĠΪ מַל־נַפָשׁוּהַינוּ סבע ענולו ַ אַּמְּע מִּגֹּא כַּלִי וַעָּרָ אָבָּהֹנִינַע וּנְקְבֶּר אָנַרְקְּרְבָּוֹ יְהְנָה אִישׁ

הַנְּטָב מֵאִמָּם כָּלְ כְּלָי מַעַּשֶּׁה: ע נִיּלַח מֹשֶׁר וְאֶלְעְּזְּרַ הַכֹּהֵן אֶת־

בַּטָאָנִם: מאַט אָבֿי. בֿאַלפָּים ימאָט אָבָי מְבַע־מֵאָוֹת شَكْد ľЩĊĠĸŒ ﴿ حَرَادُ مِنْ إِنَّالِكُ فِي فِيلًا فِيهُلُا فِي إِلَّا اللَّهُ فِي اللَّهُ مِنْ اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّ וְיָהַיוּ בְּלְ־יְּהָבְ הַהְּרִימָּה אֲשֶׁר

וֹשְׁבׁוּבְלָא וֹנו עוּבְבָּלָא בּוּוֹ עָּבַב

יָת דַּהְבָּא מִנְהוֹן כֹּל מַאַן ונסיב משה ואַלענר כָּהַנָא

סַבְמָּגוּ מִוּ בַבַּנוֹ, אַבַפָּג וּמִוּ בַבַּנוֹ, אַלְפָּון שָּבַע מָאָר וַחַמָשָׁון באַפֿנומו פֿבֿם !! מִשַּׁט הַמָּנ וַהָנְה כַּל דְּהַב אַפַּרַשׁוּתָא

ڔڗۊۺ؈ צולבון דְחֵילָא בַּזוּ

בּבַבּא מו בבּנו אַלַפּו ומאַנוטא וּנְסִיב מֹשֶׁה וְאֶלְעָּנִר כְּהָנָא יָת

ربغت منهُد بهِجَمِيْر مَحَدَاً

- בַּנְכַבְוֹא לְבַנָי, וֹמִּבַאָּל צַבַב וֹנִי

נאוטיאי ומיה למשפן ומנא

וֹלְבָׁנִי עָּׁר תַּקִּיף לַחְדָּאׁ נִחָזוֹי ^{ממ,} ומִקְנָרוּו רַב הִיְּה לְבְנֵיְ רְאִּיבָן ילמור סני הוה לבני ראיבו

וֹבֹא אֹנֹבֹא אֹנֹב כֹּמָב לַבִּינִ וֹט אָבה וֹהֹוֹב וֹנִט אָבה עַבֹהֹצ

עַמָּנְעַ יַלְנַדְּבֶׁנִ כֹּנְמִּטֹּאַ לְמִימָנִ: تقتيد خطفت بجهجين خيزه וֹאַעוּ בֹנוֹ נַּג וּבֹנוֹ בֹאַנבֹן

> our souls before the LORD.' and girdles, to make atonement for and bracelets, signet-rings, ear-rings, gotten, of jewels of gold, armlets, offering, what every man hath And we have brought the LORD's

wrought jewels. took the gold of them, even all And Moses and Eleazar the priest

shekels. thousand seven hundred and fifty captains of hundreds, was sixteen captains of thousands, and of the set apart for the LORD, of the And all the gold of the gift that they

every man for himself.— For the men of war had taken booty,

Israel before the LORD. for a memorial for the children of brought it into the tent of meeting, thousands and of hundreds, and took the gold of the captains of And Moses and Eleazar the priest

saw the land of Jazer, and the land multitude of cattle; and when they the children of Gad had a very great Now the children of Reuben and

was a place for cattle, of Gilead, that, behold, the place

IIXXX

٤٤

ıς

οS

congregation, saying: priest, and unto the princes of the unto Moses, and to Eleazar the children of Reuben came and spoke the children of Gad and the

מושבך. יחסר מקוס מושבך. איש הרגיל לישב שם וכן (שם כו) מרגומו דסום שגים ממנינם וכן (שמוחל־ם כ, ים) כי יפקד הוא בלשון ארמי מסרון כמו (בראשית לא, לט) אנכי אחמנה 「八岁」「日八丁」

וֹאָק_נְאָוּאָּג

ء ڗ؞ۼۻؙۮ؞ڠڔۦۻۿٮڔڶڠڔۦڠڂؙۿؙؙؙڷ

ئنة يتقكره فكره فكثب:

בס וֹלְבְנֵירַנֶּע הַבָּנִם מִאָּע וֹנִבְאָנִ

אָנוַ אָבוֹא וֹהֹוֹב וֹאָנוַ אָבוֹא נִלְהָּב

مبقد نخذبا خختان نهُد هُد خفت،

וַבְמָּאָנִי וַיְּבָּאוּ אָטוַ אֶּלַ-אָּנִיל

אַ אָת־הַזְּהָב מֵאָת שָׂרֵי הָאַלַפָּים

٢٨٢١:

īĢÜL

יְהוֶה: (פּ)

סרסור סלב של בנות מדין: עגיל. נומי לוון: וכומז. דפוס של בים הרחם לכפר על (50) אצעדה. אלו למידים של רגל: וצמיד. של יד: ולא נחשר וחרגומו ולא שגא אף "יפקד מקום דוד. נחשר מקומו ואין איש יושב שם:

الجنا: نْلُهُونِا لَهُخُمُّكُنِ يَهُدُّهُ يَنْكُمُ يَنْكُمُ يَلُهُونِا لَهُخُمُّكِنِ يَهُدُهُ يَنْكِن

لَكُمَّ اللَّهُ لَا لَا يُذَالُكُ لَا يُذَالُكُ لَا يُعْلَمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال אַרָת יִשְׂרָאֵל אָרֶץ מִקְנָה הָוֹא הְאָבֶן אֲמֶב הַבֶּּה יְהֹנָה לְפְּנִי

בַּבַּבַבוּ: אַלְ-שַׁהֵּבְרֵנוּ **マ袋口が**口 ַ יַשַׁוּ אָת הַאָּבֶּא הַנָּאָת לַגַּבָּבֶיוּ וּאָמֹרָוּ אִם מֹאַאַנוּ עוֹן בַּמֹינֶירָ

كِمْكِٰلَمُ لِلهُ فَالَّالِ لَهُ فَاللَّهُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَا يُعْلَمُ لَ וֹלִבְׁנָוֹ, בֹאַנְבַוֹ עַאַּטַוֹכֶם וֹדֶאַנְ בֹאַנַל עַאָּטַוּכָוָן ווּטוָן לַאִּנֹטַאַ 441.14 ごみばし

بَغْدُمْ يُجَمِّد ثِبَا كِيْتِ نِبِيْد: אַנוַ_כֻר פֹּדָנ וֹמִּבְאַבְ מֹמֹדָבְ אָבְ וֹמִּבָּאַבְ מִלְמִמֹּפַּנַ לְאַבֹּמֹאִ نْزُقْك (כ، שתאון)[﴿ שُرُنَهِنا] نَزْمُهُ عَبِيناً ثَعَ خِجُهُ يَـٰجُرُرُ

מפולה בולה לואות את בְּע הַּמִּוּ אֲבִעֹיכִים בֹּמֻלְעוֹי אָעָם בִּבֵּון הַּבַעוּ אַבַּעִיכִין בּע

אַמֶּבַלַנוֹ לַבֶּם יִּבַוֹּנִי: ¡מִּבְאַבְ לַבַּלְטַּיִּבַאָ אָּכְ<u>ַ</u>בַּאָּבָּא ⁶ אָטַרַ הְאָרֶא וּיִּנְיִאוּ אָטַרַ בְּרָ בְּנָרָ פְּנָרָ פְּנָרָ מִּיִּיִּ וֹנּהְּלֵנְ מַּגַ - זָּנִנֹלְ אֶמֶּכִּוּלְ וֹנִּרְאֵּנְ וּסְלְּיִלוּ עַּגַ דַּנִוֹלְאֵ בְּאֶנִיבָּלְאִ

נוּמָּבֿה לַאַּטָר: oı וַנְּחַר־אָף יְהוָה בַּנִּיֹם הַהָּגֹּא וּחְקֵיף רוּגִּזָא דִּייָ בְּיוֹמָא הַהוּא

וֹלַנֹהֹּעָׁד כֿי כאַ מִלֹאַנ אַנַוֹנֵי: **小☆午午午日** וֹמָהֹלִע אָנוּ בְאֻנְּמֻׁנִם בְעַבְיִם

מְּמְרָוֹת וְדִיבֹן וְיַמְוֹר וְנִמְרָה שָּמֶרוֹת וְדִיבוֹן וַיַּעְּדִר וְנִמָרָה

בְּמִבְא לְבֵית בִּמִּיר לבו לומישא בומבאל אבת אַבהא בּמִטֹא !! נִט נִטֹבּטֹא

ילמַבְדָר אִית בְּעִיר:

יַּהְבָּרְנָנְא יָר יַרְדָּבָּא: עבא לַמּבֹבוּ לַאַּטַסָּנֹאַ לָאַ נאַמָרוּ אָם אַמִּכּּחָנָא רַחַמִּין

בְּבְׁא נְאַטֵּנִן טִטְּבֵּנוּ בַּבְא: וֹאַמֹּר מְמִּר לִבֹּנִ, עָּר וֹלַבֹּנִ,

ביתב להוץ יָיָ:

לְמִעוֹג וֹע אַּבֹּמֹא: שְׁלַחִית יָהְהוֹן מֶרְקַם גֵּיאָה

למומל לאַרְעָא דִיהַב לְהַוֹּן ¿È% ĿĖĨ、 ¡ゐ़ेĹ%′Ç ĖĹ,´G ĿĆ% וֹנוֹנו גֹע אֹבֹלא נאָנִנאָנּ זָע

וֹפוּים לְמִימָר:

לַאַ אַּמִּלִימוּ בַּעַר בַּעַלְעַוּ: לאַבְרָבִים לְיִצְּחָלְ וּלְיִגְּלָבְ אָרִי וּלְמֹּגלִא זֹנו אַּבֹמֹא בַּלּוּנֹנונו ממאבום מכב המבון מנו אם יחזון גובריא דסליקו

> and Sebam, and Nebo, and Beon, Nimrah, and Heshbon, and Elealeh, Ataroth, and Dibon, and Jazer, and

have cattle.' a land for cattle, and thy servants before the congregation of Israel, is the land which the LORD smote

Jordan. possession; bring us not over the given unto thy servants for a favour in thy sight, let this land be And they said: 'If we have found

the war, and shall ye sit here? Reuben: 'Shall your brethren go to of Gad and to the children of And Moses said unto the children

Lord hath given them? going over into the land which the heart of the children of Israel from And wherefore will ye turn away the

land. them from Kadesh-barnea to see the Thus did your fathers, when I sent

LORD had given them. not go into the land which the children of Israel, that they should they turned away the heart of the valley of Eshcol, and saw the land, For when they went up unto the

in that day, and He swore, saying: And the LORD's anger was kindled

OI

8

9

have not wholly followed Me; Isaac, and unto Jacob; because they which I swore unto Abraham, unto old and upward, shall see the land up out of Egypt, from twenty years Surely none of the men that came

שבורים שאמם יראים לעצור מפני המלחמה וחווק הערים

(3) עטרות ודיבון וגרי. ממכן מימון ועוג היו:

(6) האחיכם. לשון ממיסס סומ:

(ק) ולמה חניאון. מסירו וממניעו לנס מענור שיסיו (8) מקדש ברנע. כך שמס ושני קדש סיו:

<u>. בלווי</u>: וּיהוֹשְׁעַ בּּן־נָּין בָּי מִלְאָי אַחֲרֵי וִיהוֹשָׁעַ בַּר נין אָרֵי אַשְּׁלִימִי

<u>. בלוב:</u> בְּלְ־תַּדְּוֹר תְּעַׂשֶּׁת תְּרָע בְּעֵינֵי שְׁנִין עַד דְּסָף כְּלֹ דָרֶא דַּעַבַר יְתְּנְה: בַמָּדְבְּׁר אַרְבְּעִים שְׁנְהַ עַּד־תֹּם וְאִיתַרִּנּוּן בְּעַרְבְּרָא אַרְבְּעִין

: 🚓 🗆 🛱 🖒 : עוֹד עַכֶּל חֲרָוֹן אַף־יְהְוָה אֶלַ־ לְאוֹסְפָּא עוֹד עַלְ הְּקוֹף רוֹנְוָא שֹּׁבְׁפִּנִע אֵּלְהָּנִם עַמְּאָנִם לְסָׁפּּנִע שַּׂלְמָנִיגַנ וְבִינִּב בַּמְמִים מַבַע אַבְנִיכָם וְבַא פַמָּטוּן בָּתַר אַבְבַבְּבַנִיכָן

הְעָם הַזֶּה: (a) لمِنَّدَيْنِ فَمْلُقُد لَمُنْكُم لِأَخْرِ لِيَهِدِكُ בּׁג שְׁמִּגְבׁן מֵאַבְּיָנְי וֹנְסָוֹב מְנָב אָבֵו שִׁשִּיבוּן מִבָּעַבׁ בּטַבְּעָנִיבִּ

444: גאַן נבְנֶת לְמִלֵנֵנִי פַּׁע וֹמֶנִים צַּמָאו נבְנֵי לְבְּמִנַנָּא חַבָּא וּנּגּאָה אַבְּגוְ וּנַאָּמִבְנּ צִּבְבֹנִ נּבְּנִבּנּ בְּלִנִיבִּנּ בַּאָמָבְנִּ וּשַּׁמָבוּ וַמְּבוּנִוֹ

بَا مَا خُمُ لِي مُكِنَّا لِي مُكِنَّا لِي مُكِنَّا لِمُكْتِي الْمُكْتِي الْمُكْتِي الْمُكْتِي الْمُكْتِي الْم אָבְ מַׁלַוְמִׂם וֹנְאָב הַפָּנִנְ בֹּהֹבֹנ تَجْرَبُن تَلَكِّمُ لَيُهُمُ حَجْدًر خُتُرًا

ללו וֹמִבְאָב אָנִמִּ וֹשַׁלְטִנִי ⁸¹ לְאֻ לְּמִּוּד אֶׁלְ בַּּׁשִׂיֹנוּ מֻּג נִישׁלְּנִוֹלְ לְאֵ לִעוּד לְבְּשׁלֹא מֹג בְּוֹטִׂסְׁנוּן

בּׁנֹר דַּוֹלְנֹא דַּיִּיֹּ: خَرْنِ، خَرْد قَالِوْقَيْرِ يَظَنَهُ، هُرْتِا خَرْد قِد نُوَقِد ظَنَهُهِ

تؤلاك كالد بالأبر جنهد فح يزبعن ببرجاء كالبراء بالأجاها المراه المراهدة

למֹבְבֹּנִא יִנְיִנִיבִּלְאוֹ לְכָּלְ הַמָּא

וטבוון למפלנא:

ダレダス: לצבוון לבולן מן צבם זנים, ززناير מפלנא לנו וֹמְבַאָּב מַב בַּנֹמוּלַנוּוּן וֹאַנֹטֹּלְא נוֹבְנוּ מִבֹּמֹן בוֹבַם

לנג נמְבֹאָץ לִּבַר אַטִּסְׁנְעֵינִי:

followed the LORD. Nun; because they have wholly Kenizzite, and Joshua the son of save Caleb the son of Jephunneh the

LORD, was consumed. ehat had done evil in the sight of the forty years, until all the generation, wander to and fro in the wilderness against Israel, and He made them And the LORD's anger was kindled

the Lord toward Israel. to augment yet the fierce anger of fathers' stead, a brood of sinful men, And, behold, ye are risen up in your

'.əlqoəq sidt wilderness; and so ye will destroy all He will yet again leave them in the For if ye turn away from after Him,

for our cattle, and cities for our little said: 'We will build sheepfolds here And they came near unto him, and

because of the inhabitants of the shall dwell in the fortified cities unto their place; and our little ones Israel, until we have brought them armed to go before the children of but we ourselves will be ready

inherited every man his inheritance. until the children of Israel have We will not return unto our houses,

(בו) הקנוי. מורגו של קנו סיס וילדס לו אמו של כלב אם (דו) ואנחנו נחלץ חשים. נודיין מסיריס כמו (ישעיס

עמניאל (קומה יא, ז):

ז, כא) עולומיכס קפו וגו' לשון מוקפת:

ואמר כך גדרום ללאנכם (מנמומא ז): כן עשו העיקר עיקר והמפל מפל בנולכס ממלה עריס למפכס מנחס: וישב מפנו. בעודנו חלל ממינו: בערי המבצר. מבניסס ובנומיסס שהקדימו מקניסם למפס. אמר להם לא

(יסושת ול יג) וסמלון סולך לפניסס זם כמובן וגד שקיימו (16) נבנה למקננו פה. מסיס היו על ממונס יותר מעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל. וביריחו כחיב באלה הדברים (שם ג, ימ) ואלו אמכם בעת ההיא וגו' מלולים (11) לספוח. כמו (ישעים כע, מ) שפו שנה על שנה (ירמיה (דברים לג, כ) ומרף זרוע מף קדקד ומף משה חזר ופירש להם (EI) וינעם. וימלמלס. מן נע ונד (מ"א ומלמלס בנע ונד): ישראל. בראשיגייסום. ממוך שגבוריס סיו. שכן נאמר בגד מ, ח) מסר שלל מש בז (שס ס, ימ) ימסר ימישס: לפני בני

שנבנה עכשיו:

מַמְבֶּר הַיּרְבֵּן מִיְּרֶחָה: (פּ) וְנְקְאָׁרְ בָּי בָּאָר נַחֲלְתָנוּ אֵלְינוּ ⁶¹ בּֿ. לְאַ נֹּנִעַלְאִשְּׁם מִמֹּבֶּׁר לְיָּנִבְּוֹ

מֹמֹבֹרֵא לַנֹּבְינִא מֹבִנִיא: אָבו לבּגלָלא אַטַּסְלִּעַלָּא לָלָא מהללא לולגלא ילעלאט לא נְחַמֵּין

Jordan eastward. fallen to us on this side of the forward, because our inheritance is on the other side of the Jordan, and For we will not inherit with them

אָטַ עַבְּבֶּר עַנְּיָר אָם שַּׁלְּגָנִי פניני ניאטר אַליהַם משֶׁה אָם־תַּעֲשִׂוּן

בור עקיא דיי לקרבא: נת פּהְנָמָא הָבֵין אָם הַּוְּדֶּרְוּוֹ נאַמַר לְהוֹן מֹשֶׁה אָם תַּעְּבָּרוּן

the war, yourselves to go before the LORD to will do this thing: if ye will arm And Moses said unto them: 'If ye

אָנוַ_אִנְבוּו מִפּּדוּוּי: הירישו וֹמֹלָנ לַכִּים כֹּל_טַלָנּאַ אָּנַ_

كَلُمْرِينِ: בוטבוב זנו בהכן בלכוניו מו וֹבְיוֹ מַבְ מַבְׁם מַּמָּא בַּנִיֹ מַב וומבר לכון בל המונו יה

enemies from before Him, LORD, until He hath driven out His pass over the Jordan before the and every armed man of you will

עוּאָט לַכָּם לַאָּטִוּט לִפָּנָי יְרַוָּיִב: מיְתְּיָה יִמִּיִּשְׂרָצֵּׁלְ וְהִיְהָה הַצְּּבֶּץ יי וֹאַעַר מִשְּׁבוּ וֹבִינִמָּם לִמִיָּם إنجة إلى المناف المنافرة المنافرة

אַבוּלא בַבּוּן לַאַּטַסְנָא זּבּאָגן בוֹבֶם גֹּוֹ וּמִׁוּמִּבְאָנִי וּטִׁבִי בּגוֹ יִבְּטַר בֵּן מְתִּבִּין יִנְתִרוֹ וְטַטַבַּבָּתְהְאַ בַּבַבַּתְ הַּמַּאַ

possession before the LORD. land shall be unto you for a LORD, and before Israel, and this then ye shall be clear before the LORD, and ye return afterward; and the land be subdued before the

אַמוֹר הַמְּצָא אָרָכֶם: הַמָּאטָם לַיהוָה יּדְעִי הַשַּאַתְבֶּם יי נאם לא ' שַּׁמְּשׁנוֹ בְּוֹ

בּישְׁכַּע זְטְׁכֵּוּ: חלשון בבם ין ודעו חובהכון וֹאִם לַא עַהְבָּבוּן כַּן עַא

know ye your sin which will find have sinned against the LORD; and But if ye will not do so, behold, ye

לַקְנָאַכִּטְ וַבַּיָּגָא מִפּּנכָם שַּׁמְּמָּנִיּ לי בְּנִוּ לְכֵּם מְּנִים לְחָפֹּכְם וּנִּדְנִים

מפומכון שַּהְבָּרוּן: نتفديا خفاديا iLield לנו לכון לנון למפלכון

your mouth.' that which hath proceeded out of and folds for your sheep; and do Build you cities for your little ones,

כּאָמֶר אָדנִי מִצַּוָר: אָל־מֹשֶׁה לֵאמָר עַבְּדֶּיִף יַעְשָׁ נגאמר בנירגד ובנו ראובו

בְּמָא בְּרַבּוּנִי מִפַּבּיר: למָמִּנ למוֹמִנ הֹלבוֹנ וֹהֹלבוּנוֹ וֹאַמֶּע בֹּנִי נִּג וּבֹנִי נַאַנבֹּן

as my lord commanderh. Moses, saying: 'Thy servants will do children of Reuben spoke unto And the children of Gad and the

⁹⁷ ﻣﻘﺪﺍ ܪְמְּגנוּ מִלֵּדְנוּ וֹכֹּלְ, בֹּעִמְׁעִנוּ

بزئظ: בּאוֹנגֹא וֹבוּנוֹ שַּמָּוֹ בַּלֹבוֹנוּ מפֿבלא למלא יועלא לכב

there in the cities of Gilead; flocks, and all our cattle, shall be Our little ones, our wives, our

לְפַּנֵּי יְהְנָוֹה לַמִּלְחָמָוֹת כַּאֲשֶׁר הֵילָא קֵדָם עַמָּא זַּיִי לְקַּרָבָּא אַדְנִי דְּבֶּר: לְּבְּ וֹהְּבְּבְוּ וֹהְבֹּבְוּ בְּלְ שַׁלְנֵא בְּבָּצְא וֹהְבִּבְוּ וֹהְבִּבוּוּ בִּלְ מִזְנִוּ

'.daise the LORD to battle, as my lord man that is armed for war, before but thy servants will pass over, every

Lτ

97

74

٤7

07

(ps) לצנאכם. מינה זו מגזרח (מהלים ה, ח) לנה ואלפים אלא ונכנשה ואחר השובו והם קבלו עליהם עד ההנחל הרי נחלתנו. כבר קבלנוס בעבר סמורמי: שליכם לעבור למלחמה עד כבוש וחלוק שמשה לה בקש מהם (פו) מעבר לירדן וגרי. בעבר המערבי: כי באה למדמי כן: והיצא מפיכם חעשו. לגבוה. שקבלמס

הנו"ן במקום ה"א של לנה הוא. מימודו של רבי משה הדרשן (ES) ויאמר בני גד. כולם כאיש אחד: כלם. שחיון בו חל"ף מפסיק בין נו"ן ללד"י וחל"ף שבח כחן חחר הוסיפו להחעכב שבע שחלקו וכן עשו:

*₩*5:

בומו אֹבֹבינו מִבֹמוֹא לִבֹוֹו בְּהַנְא וְיָה יְהוֹשְׁעַ בַּר נֹוּן וֹיִה וַנְצָּנִי לְהָם מֹשֶׁה אָת אֶלְעָּזֶר וּפַקּיד לְהוֹן מֹשֶה יָת אֵלְעַזֶּר

tribes of the children of Israel. heads of the fathers' houses of the Joshua the son of Nun, and to the them to Eleazar the priest, and to So Moses gave charge concerning

82

אָנראָבֶין הַנּלְעָּר לַאָּהַנְּה: للهديا خجيدها ببموء خيوا לַמִּלְחַמָּת לְפָּנֵר יְחִנְּח וָנִכְּבְּשָׁׁת אַטַּבְּם אָעַרַיַּיִרְדֵּן בָּלְרַחָלָוּא ⁶⁷ וֹמֹלבוֹ לוֹנַ לֹּנִן CIUNT

נו אַנַע וּלְעָּר לְאַהְסָנָא: אַבְעָא בַּבְמִיכוֹן וָהָהָנוּן לְהַוֹּן זְתְּיִבְּלְאַ פָּלְ צִּתְּוֹנְתִּ לְלַבְבָּא בני גד ובני ראובן עמכון וֹאַמֹר מִמִּר לְרוֹן אָם וֹמְבָּרוֹן

Gilead for a possession; then ye shall give them the land of land shall be subdued before you, battle, before the LORD, and the Jordan, every man that is armed to Reuben will pass with you over the children of Gad and the children of And Moses said unto them: 'If the

ונאטוו לחקקם האָרֶץ פְּנָעוֹ: ° נֹאִם לַאָ זֹמֹבֹנוּ שַׂלִּנּגִּים אִשַּׁכִּם

ن خُدُمَا: لتشفيها ELECL וֹאִם לַא וֹהֹבַּׁבוּוֹ מִזֹבוֹווֹ הֹמִכוִוֹ

of Canaan. possessions among you in the land you armed, they shall have but if they will not pass over with

لاَحْدُدُك خَالِيَهُمُانِ لَمُخَدُدُك خَالِيَةُ لِمُعْدُدُ אָנוֹ אֲשֶׁר דְבָּר יְחְנָה אֶל־ נוֹהֹלֹנ לנו_לֹנ ולנו באנבו באנו באנו

בו נעביד: למומר זה דמפול זי לעברה וֹאַטֹּיִבוּ בֹנוֹ נֹגַ וּבֹנוֹ בֹאִיבוֹ

thy servants, so will we do. saying: 'As the Lord hath said unto children of Reuben answered, And the children of Gad and the

تقثد حتكنا: ݣْݣَالُمْ خْتُمْا نْعْضِرْ غْلَالْدْ تْلَاكْتِيرْ نْقْلَالْدْ تْلَاكْتِيرْدْ לְטַׁנִיּ וֹאַבְּׁב שַׁבְיָּאָנִם בְפָּׁנִיּ יְבִּיָּעִ

לאַבְעָא דַּכְּנָעוֹ וְעִשְּׁיַא נְטִוֹא נֹהְבַּר מִוֹרְוֹן בַבְּם מַמָּא

Jordan. shall remain with us beyond the the possession of our inheritance LORD into the land of Canaan, and We will pass over armed before the

קָבֶיב: לַמְּנִינִ בּּוֹבַעִי מִנִי בַּאַנוֹא מַּמְלֵבְיֵׁם מִּנִי מֵלְבַׁ בִּבְּמְּוֹ בִאָּבֵא בּמִיּנִוּ מְנַשְּׁר בֶּן־יוֹסְף אָת־עַמְלֶכֶה דִּמְנַשֶּׁה בַר יוֹסָף יָה עַלְכוּתִיה באַנכָּן וֹבְטַבֹּנו הַבָּבמו <u>ַניִמַן לְהָה ו מִשָּׁה לְבְּנִי גַּר</u>

לבני אַבְעָא סָבור סָבור: אַבְעָּא לְמָבְוֹנִהָא בָּהָחִינִּהָהָא ַ בְּאֵמִרְ ' נְאָמַר דְּסִיחוֹן עַלְפָּא אָמוֹרָאָה וָיָה וֹלְבֹנוּ בֹאִיבֹו וּלָפֿלַיִוּט מִבֹּמֹא ויהב קהון משה קבני גַּר

land round about. their borders, even the cities of the according to the cities thereof with of Og king of Bashan, the land, of the Amorites, and the kingdom Joseph, the kingdom of Sihon king half-tribe of Manasseh the son of children of Reuben, and unto the the children of Gad, and to the And Moses gave unto them, even to

הַּמַבו וֹאֵט הַבהָר: ** נּוֹבְלָנוּ בְּנִגְילָג אָּטְגַּוּבְלֵן נְאָטַר וּבְּנוֹ בְּנֵוְ נְנִי דְּנִי עָרִ נְיִנִ נְנִי

: מבוע ווע הבוהב

Dibon, and Ataroth, and Aroer; And the children of Gad built

וְאָט_מַּמִבְע التمالية

ווֹט גּסֹבוט מופֿן וֹנט וֹגֹזִב

Jogbehah; 38 and Atroth-shophan, and Jazer, and

ויסושע. כמו (שמוח יד, יד) ה' ילחם לכם: **שלוום נחלחנו מעבר סוס:** ויצו להם. כמו עליסס ועל מואס מינס אלעזר (32) ואחנו אחזה נהלהנו. כלומר בידינו וברשומנו מסי

	Ada again anamaid wine	ser ander er mese	These are the stages of the children	
		eis on page 202. Thii Haftara is the First ad the first Shabbat after the 1711 of Tan		
קינ פפוקים	֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֜֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	ְוֹלְבַח אֲזֵל וּכְבַשׁ יֶת קְּנָת יְיֶת כַפְּרָנַהָא וּקְרָא לַה נֹבַח בְשְׁמֵיה:	And Nobah went and took Kenath, and the villages thereof, and called it Nobah, aftet his own name.	7 †
τ /	ְיָאֵיר: אָת־חַוֹּתִיהָם וַיִּקְרָא אָהְהָן חַוָּּת יָאִיר:	נְאָיר: פַּפְּרָנִיהוֹן וּקְּרָא נְתְּהֹל פַּפְּרָנֵי יְאָיר:	And Jair the son of Manassch went and took the villages thereof, and called them Havvoth-jair.	īψ
ot	ניתן משֶׁה אָח־הַגּלְעָּׁד לְמָּכִיר בָּן־מְנַשֶּׁה נֵישֶׁב בֶּה:	ויהב משה יח גִלְשָׁר לְמָבִיר בֵּר מְנַשֶּׁה וִיחֵיב בַּה:	And Moses gave Gilead unto Machir the son of Manasseh; and he dwelt therein.	οŧ
מפמיר	ַנּגַלְכֹּוּ בְּנֵּוּ מָכָּיִר בָּן־מִנַשָּׁת נִּלְטָּדְת וַיִּלְכְּדֻתְ וַיִּוֹרֶשׁ אָת־ הְאָמֹרֶי אֲשֶׁר־בָּה:	אָמוְבְאָּה דְּבָה: לְּגְלְּמָּר וְכַּבְשׁוּהָא וְתָּבִיף יָת נְאָזְלְוּ בְּנֵי מֶכִיר בַּר מְנַשֶּׁה	And the children of Machir the son of Manasseh went to Gilead, and took it, and dispossessed the Amorites that were therein.	68
88	וְאָּחִ-נְבֵּוֹ וְאָחִ-בָּעַלִּ מִעִּיוֹ נִיקְרְאַּיּ בְשִׁמְּח אָחִ-שְׁבָּתְּי מִיּסְבָּׁח שֵׁם וְאָחִ-שְׁבָּתְּי הְשְׁרִים אֲשֶׁר בְּנִיּ	נְת אֶמֶׁבִּׁע צֵבְׁנִנִּגְּא גַּבְּנִנְ: אֶמֶבִּׁוֹ נְנִׁע אֶבְמִּע נִפְׁבִּוְ כִאָמָבִּוֹ נְנִע נְבֵּנְ נִנִּע פַּמִּכְ מִמְנִן מִפִּפִּׁ	and Webo, and Baal-meon—their names being changed—and Sibmah; and gave their names unto the cities which they builded.	88
۷ ٤	וֹאָט_אָלְהַּבְאָ וֹאָט לֵבְוֹטִּוֹם: יִבְׁנָגְ בַּאִיבַוֹן בַּנְגִּ אָט_טִהָּבִּוּן	אָלְהָּלְא וֹנִע לֵבְנִינִים: יִּבְנִי נִאִיבוּן בְּנִי נִע מַהָּבִּוּן וֹנִע	And the children of Reuben built Heshbon, and Elealch, and Kiriathaim;	ک ٤
98	מְבֵׁ, מִבְּאֵב וֹנִגְנִע גַּאָן: וֹאָטַבָּיִט וֹמִנְת וֹאָטַבָּיִט טִנְוֹ	לבוון פְּרִיכֶן וְחַמְּרִין דְּעָאן: וְיָח בִּיח וְמְרֵה וְיָח בִּיח חָרֶן	and Beth-nimrah, and Beth-haran, fortified cities, and folds for sheep.	98

בִּיַר מֹשֶּׁה וֹצִּהַרוֹ: ק וֹאֹאַ מֹאָבֹן מֹאַבוֹם לַאַּלַאָם מפת, אַבּע תַּטְׁתָּ, בֹּנֵי וֹמִבְּאָבְ אָמֵּע אַבּעוֹ תַּשְּבִּיוֹ

hosts under the hand of Moses and out of the land of Egypt by their of Israel, by which they went forth

IIIXXX

(88) ואח גבו ואח בעל מעון מוסבח שם. גבו לפי שלא סיו לו בניס קראס בשמו לוכרון: וגדכום למן: מחלם הענין ויבנו בני גד אם הערים הללו להיום ערי מבלר הלוקום לשון ירושה ולשון הורשה שהוא עירוד ומירוך:

לשם אתר: ואח שבמה. בנו שבמה והיא שבם האמורה מיבות הדומות לה (רות ב, יד) ויאמר לה בועז (וכריה ה, יא) למעלה (לעיל ג): ובעל מעון שמום עבודם אלילים סס וסיו סאמורייס קוריס (ב4) ויקרא לה גבה. לה אינו מפיק ה"א וראימי

(14) הותיהם. כפרניסון: ויקרא אחהן הות יאיר. (95) ערי מבצר וגדרוח צאן. זה סוף הפסוק מוסג על (95) ויורש. כמרגומו ומריך. שמיצת רי"ש משמשת שמי

שמות לשמות אתרים ווהו מותבות שם נבו ובעל מעון מותבות הוא רפה. שמשמע מדרשו כמו לא. ותמהני מה ידרוש בשתי עריסס על שם עבודת אלילים שלסס ובני ראובן הפבו את ביפודו של רבי משם הדרשן לפי שלא נמקיים לה שם וה לפיכך

מֹסְמֵיהָם לְמִוּגִּאָיהָם: ﴿ خُرْمُومُ مِنْ لَا مُنْ اللَّهُ لِي الْجُرُّاتِ خُرْمُ هُجُرْنِياً فَحَ لَيُنْفِرُهِ يَنِيْ וַוּכְהֹב מֹשֶׁר אֵת־מוֹצְאַיהֵם וּכְּחַב מֹשֶּׁר יָת עַפְּקְנֵיחוֹן

בְּמָע לַמִּנוֹ, כַּלַ מָּגֹנוֹם: עَפْסַע نَمْאُ خُرْدِ نَشِلَهُمْ خُرْدُ لَا حَلِيُم ŢŗĸŸſſ ּ הְרְאִמֻּוֹן בַּחֲמִּשְּׁר עַמְיָר יוֹם קּרְמָאָר בַּחֲמִישְׁהָ עָמְיָרְא יוֹמָא جَرَاپُ؆ וִנְטַלוּ מבממסם آنفيز

לפֿלוּ בֿנוּ וֹמִּבֹאָץ בֿבוּתְהּ לֹכִי מְּמְּשְׁבְּעִר קְיִנְיִאְ מַּבְּמָאִי מִבְּתַר פּסְחָא なしなれるの

نْهُجْدَا مَمْخُدْنِيا خُمَفَكُدْنِيا:

الجهرَاتانَات ष्ट्या إلازات שְפְּמִים: قِحِد بَرْ דَارَا: הקה יהוְנִה בְּהֶם בְּלְבְּבְּרָוֹר בְּחוֹן כָלְ בּוּכְרָא וּבְטְעְׁנְוֹחִיוֹן ומֹאַבוֹם מַׁלַבְּׁנִם אָנַ אַהָּב וּמֹאַבָּאָ מִלַבּּבוּוּ זֹני צַלַּהַלְ זֹּי

זַיַּהְיָהַנְיּ בְּסָבְתִי י נּיִּסְׁמִּנּ בְּדֵּנְ_יִמְּבְאֵבְ מִנַמְּלֵמִסְ נּנְּמַבְנִּ בִּדָּנִ יִמְּנִאָבְ מִנַמְּלִמָס

⁹ [¿םֹמֹנ מִפַּׁבַּׁע [¿שׁנַּוֹ בֹאֵטָם אָאָר וּנִּמַבִּנ מִפַּבּוִע וּאָרוֹ בֹּאִיִּטִם

خَكَٰٓ الْمَلَٰ كُلِي نَمَلُ خُلِي:

آنآئاد خفت مذلبح: تناديا هُرُفُد مَرِ فَرَا خَمَرَ مُغَالًا بَارَتُهُ لَا خُدُرُ خُمِياً لِيَادِيهُ لِمُعْلَمُ خُمُرًا נּיִסְעּי מֵאֵלְם נֹיֶּמֶּׁרָ מַּלְבַּּנֹ וּנִמָּלִוּ מָאֵיסָם וֹטַב מַלְ פּוָם

אַטַם וֹנְטַׁנִּי בַּמָּבַי: يُثُلُكُ שُمْ مُنْ لَمْ خُمْلُ قَلَ مُنْذِكِ لَا فُمْلُ فَيْ الْمَالُ خَمْلُ فَلَا خَمْلُ فَلَا فَيْ ⁸ בְּתִּוְרְ תַּיָּם תַמּּרְבְּּרֶה וַנְּלְכֹּוּ בְּגוֹ יַמָּא לְמַרְבְּרָא וַאָּזַלִּוּ נוֹסׁמּנְ מִפְּׁנָגַ עַשׁנְעָבַע נַוֹּמּבַענּ נִיֹמּלְנִ מִוֹ צְבַעַם שׁנִיבַעֹא נֹמָבַענּ

לְהֵּנוֹנְ כַּלְ מָאָנִאָּנִ:

ושָׁבוּ בַסְבוּת:

בְּבְסְעַר עַרְבָּרֶא:

ישָׁרוֹ בֶּבֶרם מִגְּדּוֹל:

בְּאֵיתְם וּשֶׁרוּ בְּמֶבְה:

these are their stages at their goings commandment of the LORD; and stage by stage, by the And Moses wrote their goings forth,

Egyptians, high hand in the sight of all the children of Israel went out with a morrow after the passover the day of the first month; on the in the first month, on the fifteenth And they journeyed from Rameses

LORD executed judgments. first-born; upon their gods also the among them, even all their them that the LORD had smitten while the Egyptians were burying

Succoth. from Rameses, and pitched in And the children of Israel journeyed

the edge of the wilderness. and pitched in Etham, which is in And they journeyed from Succoth,

9

7

they pitched before Migdol. which is before Baal-zephon; and and turned back unto Pihahiroth, And they journeyed from Etham,

Etham, and pitched in Marah. days' journey in the wilderness of wilderness; and they went three the midst of the sea into the Penehahiroth, and passed through And they journeyed from

סוא אומר ויקעו מחלרוח ויחנו ברחמה למדח שהוא במדבר סעס ממלרות וגו' (שם יג, ב) שלת לך אנשים וגו'. וכאן (p) ומצרים מקברים. ערודים באבלם: שמשם נשמלמו המרגלים שנאמר (במדבר יב, מו) ואחר נסעו אמר לו כאן ישננו כאן הוקרנו כאן מששם את כאשך וכרי: כמשונה קודם גוירה. משנסעו מרעמסס עד שבאו לרסמה. לרפאומו כיון שהיו חוזכין החחיל אביו מונה כל המסעות ארבעים ושחים מסעות. לא מסס י"ד שכולם סיין בשנה דרשה אחרת משל למלך שהיה בנו חולה והוליכו למקום רחוק ארבעים שנה ולא היתה להם מנותה. שהרי אין כאן אלא משה הדכשן. ורבי מנתומא (משעי ג. במדבר רבה) דרש בו במדבר לא תאמר שהיו נעים ומטולטלים ממסע למסע כל . ושלשים שנה לא נסעו אלא עשרים מסעות. זה מיסודו של רבי מסדיו של מקום. שאף על פי שגור עליקס למלעלס ולסניעס מסר ססר עד ערבות מואב בשנת הארבעים נמלא שכל שמנה (ו) ארה מסעי. למס נכחבו המסעות הללו. להידיע פארן ועוד הולא משם ח' מסעות שהיו לאחר מיחת אהרן

17	رَوْمُو مُخْجِدِي رِيْمِين چِدَهِد:	بېوخە بەۋچېت ەئەدە چەۋەد:	And they journeyed from Libnah, and pitched in Rissah.	17
07	ניסעי מרפון פָּדֶץ וִיחָנִי בְּלְבְּנְה:	بېرىخد يەتھىرا چەتا بىلەت جىخىد:	And they journeyed from Rimmon-perez, and pitched in Libnah.	07
61	رיסעי מרקעה גיהני פרמו פֶּרֶץ:	ښوלי מרקטָה ישָׁרוֹ בְּרִמּוֹן פְּרֶץ:	And they journeyed from Rithmah, and pitched in Rimmon-perez.	61
81	ניּסְעִּי מֵחֲצֵרֶת וַיַּחֲנִי בְּרַחְמֶה:	וּנְטֵלוּ מֵחֲצֵרוֹת וּשְׁרוֹ בְרְחְמְח:	And they journeyed from Hazeroth, and pitched in Rithmah.	81
Lτ	ניסְעִּי מִקּבְרָת הַתַּאָּנָה וַיִּהָנִי בַּהְצֵּרְת:	בּטְבֶּרוִט: װְסָלְנִּ מִקְּבְרֵי דִּמְשָׁאָּלְ, וּשָּׁרוֹ	And they journeyed from Kibroth-hattaavah, and pitched in Hazeroth.	Δī
91	ניסעי ממּדְבָּר סִינֵי וַיַּחַנִּי בְּקַבְרְת חַתַּאֲנֶת:	בַּלבְרֵי הַמְּשְׁאָלְי: װְמָלִי מְמָּרְבָּרָא בַּסִינָר יִּשְׁרִי	And they journeyed from the wilderness of Sinai, and pitched in Kibroth-hattaavah.	91
Şτ	סנגי: ניסטי מרפיגם ניחני במרבר	ېتر شروند. دروزه چونړن	And they journeyed from Rephidim, and pitched in the wilderness of Sinai.	Şī
† I	ניסטי מאָלִישׁ מַיִּם לָטָם וְלֹאִ־הְיָהְ שָׁם מָיִם לָטָם לְשְׁהְיִה:	וְלָא תַּוְּה תַמָּן מַיָּא לְעַמָּא רְלָא תַוְּה תַמָּן מַיָּא לְעַמָּא בְמִאְּמֵי:	And they journeyed from Alush, and pitched in Rephidim, where was no water for the people to drink.	† I
٤ī	ניַסְטְּנִּ מִדְּפְּקָת נַיַּחָנִי בְּאָלְנְשִ:	נַנְטַלְּיִ מִדְּפְּקְתִי	And they journeyed from Dophkah, and pitched in Alush.	13
71	בְּרְפְּקְה: בְּיְסְעִּי:	וּנְשָּלוּ מִשַּּרְבָּרָא דְּסִין וּשְׁרוֹ בְּדְפְּקְה:	And they journeyed from the wilderness of Sin, and pitched in Dophkah.	71
מני	ַנְיַסְעָּי מִיַּם_סָּיָף וְיִיחֲנָי בְּמִרְבַּרִ	הְטַרְהְ מִיַּמֶא דְּסִיף וּשְׁרוֹ בְטַרְבְּרָא דְסִין:	And they journeyed from the Red Sea, and pitched in the wilderness of Sin.	π
10	ליף: קיף: מַאַילָם וְיַּחֲנָי עַלֹ־יַם־	הְסִּרְיּ מֵאָילִים וּשְׁרוֹ עַל יַמֶּא הְסִּרְיּ	And they journeyed from Elim, and pitched by the Red Sea.	OI
6	رَّ رَمْورُ مَا فِرْدِ الْأَجْهَةِ هِٰذِكُوٰهِ اَجْهِٰذِكُ اَ ضِّوْرِتَ فِيْفِيَّ لَا فِرْدَ فِرْتَ اِنْفِكِوْنَ فِيْوَرِيْ وَيُوْلِدُ فِيْنَ	ַיַּמֶּן: בְּמָנִוּ וְמָּבְמָנוּ צִּלֵּלְנוּ וּמָּבוּ וּבְאָנלְנִם שִׁבֵּו מֻמָּב מָפּוּמָנוּ וּנְמַלְנִּ מִמֶּבִי נִאָּטִוּ לְאָנלְנִם	And they journeyed from Marah, and came unto Elim; and in Elim were twelve springs of water, and threescore and ten palm-trees; and they pitched there.	6

	בְמִבְבַּבְצֵּן הָוֹאִ מְּבֵה:	בְּמִוֹבְיִבִּיא בְּבִּגוֹ נִיגִא בַׁמִּם:	wilderness of Zin—the same is Kadesh.	
98		נימלו מעציון גָבֶר ושָרוֹ	And they journeyed from Ezion-geber, and pitched in the	9٤
35	ַנִּיִּסְעִּי מִעַּבְרֹנְגָה וַיַּחֲנִי בְּעֶצְיָן נִיּסְעִיּ מִעַּבְרֹנְגָה וְיַהְתָּיִי	ډېر: بېوک، מעچרنېت انهدا چهېا	And they journeyed from Abronah, and pitched in Ezion-geber.	35
3 4	ניסְעָּי מִיְּטְבְּתָה וְיַהַנָּי בְּעַבְרֹנְה:	וּנְטַלוּ מִיְּמְבְתָה וּשָׁרוֹ בְּעַבְרוֹנֶה:	And they journeyed from Jorbah, and pitched in Abronah.	48
55	رיקעי מַתָּר הגּרְגָּּגַר וְיַחָּלָיּ פְּיְשְׂבֶתָה:	بېولاد يېرد بېدن چېېچېد:	And they journeyed from Hor-haggidgad, and pitched in Jorbah.	55
7٤	ניסער מקנן יעקן ויחָני קּחָר הגְרְגָּר:	גְּרְגָּר: הְטַלְיּ מִבְּנֵי יַשְּׁקְן יִּשְׁרוֹ בְּחוֹר	And they journeyed from Bene-jaakan, and pitched in Hor-haggidgad.	7٤
18	וּסְטָּוּ מִמֹסְרֻוֹת וְיַחֲנָוּ בִּבְנָי וּיִסְעָּוּ:	וּנְטֵלוּ מִמּוֹסָרוֹת וּשְׁרוֹ בִּבְנֵי יַעְקְן:	And they journeyed from Moseroth, and pitched in Bene-jaakan.	18
30	ניקעי מִחַשְׁמֹנְה וֵיַחָנִי בְּמֹסֵרְוֹת:	، بومراء يوتېمانډت ، بېدا چمانودائع:	And they journeyed from Hashmonah, and pitched in Moseroth.	30
67	ניסְעִּי מִמִּהְקֵּה נַיַּחֲנִי בְּחַשְׁמֹנְה:	וּנְטַלוּ מִמָּחְקָּה וּשָׁרוֹ בְּחַשְׁמוֹנְה:	And they journeyed from Mithkah, and pitched in Hashmonah.	67
		•		
82	ניסְעָּי מְהְּבָרְה וְיַבְּהָיִ בְּמִהְּבֶּה:	וּנְטַלוּ מִמְּרַח וּשְׁרוֹ בְּמִחְקָה:	And they journeyed from Terah, and pitched in Mithkah.	82
87 27	ניסְעָּי מִמְּחַת וַיַּחֲנִי בְּמָהָהֵה:	וּנְטֵּלוּ מִמְּדֵת וּשְׁרוֹ בְּמָתְקָה: וּנְטֵלוּ מִמְּדַת וּשְׁרוֹ בְּמִתְקָה:	and pitched in Mithkah.	87 27
Lτ			and pitched in Terah. And they journeyed from Terah, and pitched in Mithkah.	
۲z 9z	ניסְעִּי מִמְּחַת וַיַּחֲנִי בְּמֶרַח:	ױְמַלִּי מִמַּקְהֵלִּוֹת יִּשְׁרִוֹ בְּּתְחַת: װְמַלִּי מִתְּחַת יִּשְׁרוֹ בְּתְרַח:	Makheloth, and pitched in Tahath, And they journeyed from Tahath, and pitched in Terah. And they journeyed from Terah, and pitched in Mithkah.	Lτ
27 97 \$7	נּיִסְׁמֹּנִ מִּמְּׁלֵּיִיבִי נִיּיִםְנִּנִּ בְּמֵּלִיבִינִיסְמִּנִ מִמְּלִיבִלְיַם נִיּחֲנִּנִּ בְּמֵּלִיבַלְיַם:נִיסְמִּנִ מִיְּחַבְבְיֵב נִיּחֲנִּנִּ בְּמֵלִיבַלְיַם:בַּחֲבְרָב:	ױְמַלִּי מִמַּקְהֵלִּוֹת יִּשְׁרִוֹ בְּּתְחַת: װְמַלִּי מִתְּחַת יִּשְׁרוֹ בְּתְרַח:	and pitched in Makheloth. And they journeyed from And they journeyed from Tahath, and pitched in Terah. And they journeyed from Terah, and pitched in Terah. And they journeyed from Terah, and pitched in Mithkah.	۲۲ 9۲
27 97 \$7 +7	נּיִסְׁמֹּנִ מִּמְּׁלֵּיִיבִי נִיּיִםְנִּנִּ בְּמֵּלִיבִינִיסְמִּנִ מִמְּלִיבִלְיַם נִיּחֲנִּנִּ בְּמֵּלִיבַלְיַם:נִיסְמִּנִ מִיְּחַבְבְיֵב נִיּחֲנִּנִּ בְּמֵלִיבַלְיַם:בַּחֲבְרָב:	ִּיִשְׁפֶּר: יִּנְשֵּׁלִּי מִשִּׁיִרָאׁ דִּשְׁפֶּר יִּשְׁרִוֹ יִּנְשֵּׁלִּי מִשְּׁקְהֵלִיִּה יִּשְׁרִוֹ יִּנְשֵּׁלִּי מִשְּׁקְהֵלִיִּה יִּשְׁרִוֹ בְּתָהַלִּי מִשְּׁקְהֵלִיִה יִּשְׁרִוֹ יִּנְשֵּׁלִי מִתְּהָרִיּ	Shepher, and pirched in Haradah. And they journeyed from Haradah, and pirched in Makheloth. And they journeyed from Tahath. And they journeyed from Tahath, and pirched in Terah. and pirched in Mithkah.	27 97 57

at Jericho. בְּעָרְיִם מוּאָב עַלְ יַרְבָּוֹ יְבִיהוֹיִ: in the plains of Moab by the Jordan במישְׁרַיָּא דְמוֹאָב עַל יַרְדְּיָּגָא ** נּיּסְׁמִּׁנְ מִּטְבֵּיֵׁגְ טִמְּבְׁנִים נִיּנְטִוּנְ נִּנְּמָבְנְ מִּמִּנִּגְ צַּמְּבְׁנִאָּג נַמְבָּנִ 84 mountains of Abarim, and pitched And they journeyed from the of Mebo. בְּבַבְרֵי בְאָבְרֵים לְפָּנֵי נְבְיִ: the mountains of Abarim, in front למוני במללא, בללם לכן: Almon-diblathaim, and pitched in Δŧ And they journeyed from Almon-diblathaim. يد خريانه: Dibon-gad, and pitched in 9t ⁹⁺ וּיִּסְׁמִּי מִיִּירָן נְּיָּבְ וֹיִּחֲנִי בְּעַּלְמָן ינְשַלוּ מִדִּיבוֹ גָּד וּשְׁרוֹ בְּעַלְמוֹן And they journeyed from pitched in Dibon-gad. ۱٠ זַנְטְׁמֹנִ מִמְנִנִם זַנְּטְׁלֵּנְ בַּׁנִבְלֵן זֶּנְב: וּנֹמּלוּ מִמְּגִוֹמָא וּשָׁרוֹ בָּדִיבוֹן And they journeyed from Ijim, and border of Moab. בְּעְּבֶּרִים בִּגְּבָוּלְ מִוְאֶב: מְבְרָאֵי בִּקְחוּם מוֹאָב: and pitched in Ije-abarim, in the tt ** נּיִּסְעִּי בְּעִבְּע בּיִּבּעִי לַיִּבּעָרָ קְּעָּיֵן וּנְטַּלוּ מֵאוֹבוֹת וּשָׁרוֹ בָּמְגַוֹת And they journeyed from Oboth, and pitched in Oboth. ונטלו מפונון ושָרו בָאובות: ٤t And they journeyed from Punon, Zalmonah, and pitched in Punon. ت٠ ١٤٥٥٤ نه خوازا: וּנִמְלוּ מִצַּּלְמִנָּה וּשָּׁרוֹ בְּפּוּנוֹן: 7.1 And they journeyed from בְצַלְמְנֶת: בְּצַלְמִנְת: Hor, and pitched in Zalmonah. ιt יי ויסעו מהר ئئٽر <u>וְיַבְוֹלְנְ וּלְמַלִּוּ מֵּוֹרַ מּוּרְאַ וּשְׁרוֹ</u> And they journeyed from mount בּבֹא בֹּנֹ, וֹמֶבֹאָן: يخزها خقرت خد نهر ١٤٤ coming of the children of Israel.— יְּ וִיִּשְׁמַׁע הַפְּנָגֶר בְּצָּבֶּץ בְּנָעַן וְהִיּא יָהִיב בְּנָגָר מָלְכָּא דַּעַּרְיּ יְּ וִיִּשְׁמַע הַבְּנָגֶר בְּצָּבֶץ בְּנָעַן וְהִיּא יָהִיב בְּנַרְוֹמָא בְּצַּרְעָּא יַּעַרְיָּא בְּצַּרְעָּא land of Canaan, heard of the Arad, who dwelt in the South in the And the Canaanite, the king of died in mount Hor. שְׁנְהְ בְּמִתְּוֹ בְּהָר הְהֶר: (ס) שְּנִין כַּד מִית בְּהוֹר שוּרֶא: twenty and three years old when he 68 And Aaron was a hundred and ځټ∟۩٪: בְּאָתְר לַחְדֶשׁ: first day of the month. ロード **江ない登**谷口 מאָבֶץ מִצְרַיִם בַּתְּבֶשׁ הַחַמִּישִׁי Egypt, in the fifth month, on the לנו וֹמִבֹאָץ מִאַּבֹּלֹא בַמֹּלֵנִים Israel were come out of the land of בְאַרְבְּעִים לְאָגֵאָר בְּנֵירִישְׁרָאֶלְ תַּמָּוֹ בִּשְׁנָּהְ אַרְבְּעִין לְמִפּּל fortieth year after the children of se מַּלְ פָּׁי יְהְוָהְ וְיָנְהָׁתְ שָׁהַ בְּשְׁנָת שִּירָא עַלְ מִימְרָא דַּיִי וְּמִיחִ of the LORD, and died there, in the 88 mount Hor at the commandment يثور لايبانا بحثا هرابات ببير نوذه لابتا جبيد جاءنا And Aaron the priest went up into בּלַבֶּר אֶבֶּץ אֱדִּרִם: edge of the land of Edom.— מולא לסופו אַבְּמֹא בַּאָבום: and pitched in mount Hor, in the Ζ٤ ונטלו מרקם ושרו בהור And they journeyed from Kadesh,

כאן למדך שמימם אסרן סיא (44) בעיי העברים. לשון חרצום וגליס כמו (מיכה א, ו)

בישראל לפיכך חור וכמצס (ר"ס ג, א):

השמועה שנפחלקו ענני כבוד וכפבור שנחנה רשוח להלחם לעי השדה (מהלים עמ, א) שמו את ירושלים לעיים:

וישמע הכנעני.

(88) על פי ה׳. מלמד שמת בנשיקה (ב"ב יו, ה):

מואֶב: (ס) מֹע אָבֹלֻ עַמִּמֹנִם בּמֹנִבְע ַנּיַבְוֹנִי מַּלְ<u>ַבְיּיִּנְבְּוֹ</u> מִפָּׁנִע בַוֹּאָמְע יִּאָבוִ מַּלְ זָבְצִּלֹא מִפָּיִע וֹאָימוִע

מַר מֵישָׁר שָׁמִין בַּמִישָּׁרַיָּא

Abel-shittim in the plains of Moab. from Beth-jeshimoth even unto And they pitched by the Jordan,

מוֹאָב מֹל־יַרְדָּן יְבַחָוֹ לֵאִמְר: ^{עליט}י ניְדַבְּר יְהְנָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעְרְבָה

خَقِرهَد: דְמוֹאָב עַל יַרְדְנָא דִירִיחוֹ וּמַלֵּיל וְיָ עִם מִשֶּׁה בְּמֵישָׁרַיָּא

Jericho, saying: the plains of Moab by the Jordan at And the Lord spoke unto Moses in

'Speak unto the children of Israel,

سَنَلْتُلا عُمْ عُثُمًا خُتُمًا: אַבְבְנִים בּוּ אַנִים מְבַבוּנִם אָנוַ בְנַנוּן אָבוּ אַנוּן מֹבֹנוּן וֹנִי يَحْدِ جُرِخْتَا نَشِدُجُدِ لَجُمَالُكُ مَرْبِ مَع خَبْرَ نَشِدُجْرِ لَقَامَهُ

וֹבְיִבְאַ לְאַבְעָא צִּכְנְעוֹ:

then ye shall drive out all the Canaan, over the Jordan into the land of and say unto them: When ye pass

בְּמִנְנִים הַמִּמְיִרוּ: מַפְּׁכְעִׁםְ שְׁאַבְּּדוּ וְאֵתְ כְּלִ- מַהְּכְּתְהוֹ תַּבְּדוּן וְיָת כְּלִ בּלְ בְּמֹמְׁכִּיִּעִים וֹאָנו בֹּלְ בַּלְמֵוֹ בֵּנִים מִלִינַיבִּוּן וֹנִים בֹּלְ בַּלְמֵוֹ בּ עַאְבַאַ מִפּּדַנכָּם נֹאָבַבַנַטָּם אַט מו פֿבַמּנכִוּן וֹעַבָּבוּוּ יָט כָּלְ بتنتهي

בְּמִבְירוֹ הָשִׁיצִיוֹ: אָט_פּֿלְ_יָמֶבֵּי, װְטְטָּוֹבְרוּוּ וְיִטְ פָּלְ וְיָשְׁבֵּי

images, and demolish all their high stones, and destroy all their molten you, and destroy all their figured inhabitants of the land from before

خَرْشِه بِمِنْكِ: בּׁצִּׁע בָּג לְבָּפָׁם וֹנִעִּטִּג אָטַבְעַאָּבֶּגְלְ וִטִּטִּבֵּנִן בַּעַּ אָבָג לְכִּוָן וִטִּבִּגִּע

יָר אַרְעָא לְמֵירַת יָתַה: וֹעוָבֹמִׁטֹּם אָעַבַבֹאָבֹא וֹנְמַבַטֹּם_ וּטִטַּבַכוּן וֹטַ וֹטַבַּנ אַבֹּמֹאַ

the land to possess it. therein; for unto you have I given inhabitants of the land, and dwell And ye shall drive out the

אָבְעֿגכֿם טַעַּנְעָּ نپوند بيدنډر کا دېږند کېونده אָטַ־נָּטַלְטָוּ אָלְ אָאָהֶר־יָּגֵא לְוּ יִט אַטְסְנָטִּינִן לְדִּיפִּוּטְ בִּיִּיִּ אָנו_וֹנִבֹלִנוּ נקמהת וְבִיטְנִבּלְטֵּׁםְ אֵטַ בִּאָבֶּל בַּנִינְבְלְ וִנַבְּסְנִּנוֹלִיםְ נִנִי אַבְעָּא בְּעַּבָּא

אַבְהְהְהְכוּן תַּהְסְנוּן: שמו מולא ביליה יהי לשקמי שَמְשְׁמִים אַטִסְנְּטִינְן וֹלְוָמִּיִבִּי שַּוֹמְּבְיָן שَلْحُهُ كِيْلَةَنْتُحِيا كُوفِيهِ، سَوْفِيا نِن

inherit. the tribes of your fathers shall ye man, that shall be his; according to wheresoever the lot falleth to any shalt give the less inheritance; inheritance, and to the fewer thou more ye shall give the more according to your families—to the And ye shall inherit the land by lot

ŧ۶

٤٤

75

οS

של שמים אבל שמו: ססוא אברל השטים. מישור עליס: מסכחם. כמרגומו ממכמסון: מחנים ישראל י"ב מיל. דאמר רבה בר בר חנים לדידי חזי לי (ויקרא כו, א) ואבן משכים לא חמנו בארלכם להשחחות (פ+) מביח הישמח ער אבל השטים. כאולמדן שיעור של שיש להשמחות עליסס בפישוע ידיס ורגליס כדכמיב

בי אחם עברים אח הירדן וגרי והורשתם וישנתס גס מוכלו לסמקייס גס ואס לאו לא מוכלו לסמקייס (33) והורשתם את הארץ. וסולשמס מומס מיושניס ומו

ביח פגדמהון על שם שהיו מפכרין את הקרקע ברלפת אבנים משכיחם. כמרגומו כמנין סשבמים: (בפ) והורשתם, וגרשמס: מיס באין ושומפין אמכס וכן מלינו שאמר לסס יסושע בעודס אשר ילא לו שמס סגורל לו יסיס: למשוח אבוחיכם. לפי כשאתם עוברים בירדן ביבשה על מנת כן מעברו. ואם לאו (54) אל אשר יצא לו שמה. מקרא קלר סוא וה אל מקום וגרי. וסלא כמס פעמים הווסרו על כך אלא כך אמר לסם משם בס:

משבון יולאי מלרים (ב"ב קיו, א). דבר אחר בשנים עשר גבולין

ישְבָּים בָּה: אַנְבָּם הַּגְ_נִאָּבוּאֹ אַהָּגַר אַנִּם الإغناث فغداث الغداد نفزا أا خطفهدا الجراها أ שוני. בו בו בישְׁבִּים בַּבּגַינִיבָּם בַּנַהְאָבוּוֹ ·›› הְאֶּבֶּאֶ מִפְּנִיכֶם וְהְיָהִ אֲמֻּרְ אַרְעָּא ִ מִּוֹ ְאֵבְמָּיכֹּוֹן וֹיִהַיִּ

לָהֶם אֶמֶּמֶּׁר לְכֶּם: (פּ) ין וְהַיְּנִי כַּאַמֶּר בַּמֶּינִי לַמְּמָנִי וֹיִבִי כְּמָא בַּוֹמֶּיבִיה לְמָמֶבִר

לא ניִדַבֶּר יְחְיָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: ימַלִּיל יִיָּ עִּם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בְּאָבֶא בְּנִימָן וֹאָנִי בְאַבֶּא אָמֶב בְּבְּנָתוֹ בַּא אַבְּתָא בְּנִינִפּּבְיִנִי אַכַטִּם בֿרַאַטֵּם בֿאַנם אַכַ לְעַוּן אַנִר אַשוּן הֹאַלְוּן לְאַנְהֹאַ

ڬ^{ڒڂ}ڬؚ۩۠؞ڷ:

تالمُلا: יְּבְּרֵלְ נְגֶב מִלֵּצֵּע יִם-הַפֵּלְם אֶרִים וִיהֵי לְכִוּן יִּחִים דִּרוֹטָא מיים ביוטָא ְ אֵּן עַּלְ-יְּבֵרְ אֶבְיִם וְהְיָהְרְ לְכָּםְ מִמּוְבְּרָא דְּצִין עַלְ הְחִימִי וְטִיְטִ לְכָּהַ פֹּאַעַ־נָגָב מִמָּבַבַּב וּיהֵי לְכוּן בוּהַ דָּרוֹמָא

אַבְעָּא בַאַטוּן יָטְבָין בַּה: מפקניכון וישיקון לכון על נאם קא שוִבְּיִהוּ אַנַ יִהְבָּן נֹאִם לְאַ טִּטַּבׁרוּ זֹנֵי זֹנִבּוֹ

להון אַעָּבִיד לְכוּן:

לְתְּחִימֶבְאֵ: تَافَر كُرُص خُدْلَاكِٰ لِا كُذُرُا خُيْمَا خُرْمِا خَيْمَامُرُهُ هَلَامُهُ يَحْدُمُا בּוּ אָטַבּלוֹ וֹמְבַאָּכְ וֹאָמָנִיטָּ פּפֿיג וֹט בּּוּ וֹמְבָאָכְ וֹטִימָּב

מפּוֹפּו וֹמֵא בַמֹלְטַא עַבוּמָא:

wherein ye dwell. they shall harass you in the land eyes, and as pricks in your sides, and remain of them be as thorns in your you, then shall those that ye let inhabitants of the land from before But if ye will not drive out the

do unto you. thought to do unto them, so will I And it shall come to pass, that as I

And the LORD spoke unto Moses,

 $\Lambda IXXX$

95

thereof. Canaan according to the borders for an inheritance, even the land of be the land that shall fall unto you into the land of Canaan, this shall and say unto them: When ye come 'Command the children of Israel,

Salt Sea eastward; border shall begin at the end of the side of Edom, and your south the wilderness of Zin close by the Thus your south side shall be from

ובל: וצררו אחכם. כמלגומו: ימדומ שיכים: ולצנינם. והיה אשר חותירו מהם. יסיו לכס לכעס: נוסגות בארן ואין נוסגות בתולם לארן סולרך לכתוב מלכני

(ב) זאח הארץ אשר חפול לכם וגר. לפי שהרבה מלום לפני משה אמר לו ראה אין בהם עוד כם: על ידי שהפיל הקב"ה שריהם של עי אומות מן השמים וכפתן משוכם קולים השוככם אמכם לשגור ולכלוא אמכם מאין יולא נקראם מלוקה לשון נפילה. ומדרש אגדה אומר (מנמומא ד) פומרים בו הפומרים לשון המלות נוהגות: חפול לכם. על שם שנתחלקה בגורל לשכים בעיניכם. לימדום המנקרום עיניכם מרגום של גבולי רומומים פביב. לומר לך מן הגבולים הללו ולפנים

אַבְּר וְמְבָּר עַצְּבְּרָה מּנֹלֶב לְפַבְּתְה בּּבְנֵיהׁ נִוֹאָא שַׁאָּבְ בְבַפַם נָּגִּאָנִי נִוּפָּנָם לְשָׁאָּב (כי והיה)[קי וְהְיוּן הְוֹצְאֹהְיוּ קְצִין וִיהוֹן עַפְּקְנוֹהִי מִבְּרוֹמָא + לְמַּהְּכִּיִׁע הַּלִּוֹבִיםְ וֹהֹבֹר אָלִי לְמַפַּׁפֿוֹא בַּהַלַּוֹבִּיוֹ וֹוֹהְבַּר לכם עייקיל

מֹבְבְוֹם וֹבְוֹנִ עוַבְּאָטָנו בַּוֹּמֶבִי: י נְנְסָב עַנְּבָנִץ מִעַּצְּמִוּן נַחְלְּה וַיִּסְתַר

ניבול ים: עַגָּרֶלְ הַנְבָּרֶלְ זֶּהְיִהְנְהָנֶה לְכֶּם רַבָּא הְחִוּמֵיה בֵּין יְהֵי לְכִוּן נגבול זְם וִהָיֶה לְכֶּה הַיָּה וּהְתוֹם מַעְּרֶבְא וִיהֵו לְכוּן יַמָּא

ناتار: הַנְּם הַנְּדְל מְתָאַנּ לֶבֶם הָר יַמָּא רַבָּא מְבְּנְנִין לְכוֹן לְחוֹר לְ מֵע 'נְגָר לְבֶּם וּבָּוּל צְּפִּוֹן מִן ־ וְדֵין יְהֵי לְכוֹן חְחוּם צִפּּוּנָא מִן

> אַבר וִיְעְבַר לְעַצְמִוּן: מַנְּיִּב וֹנַסְׁעַר לְכוּן מַּחוּמָא מִבַּרוֹמָא

מפלווני לומא: アはギアパロ لابلال は口にはめ äääal

שׁבוּים מַמָּבֹבֹא:

pass along to Azmon; shall go forth to Hazar-addar, and southward of Kadesh-barnea; and it and the goings out thereof shall be Akrabbim, and pass along to Zin; southward of the ascent of and your border shall turn about

shall be at the Sea. Egypt, and the goings out thereof from Azmon unto the Brook of and the border shall turn about

shall be your west border. have the Great Sea for a border; this And for the western border, ye shall

out your line unto mount Hor; from the Great Sea ye shall mark And this shall be your north border:

שם שכן שימון ועוג שסיו יושבין במוכסס של מכן כנען וסיכדן שסבבו כל מלר מורחי שלה לרחבה וכשכלו את מורחה מלאו הגבול והם איים שקורין אינוול"ם (גימין ח, א): כל דרומה של מוחב עד קופה ומשם הפכו פניהם ללפון עד (שופטיס יא, יו) וגס אל מלך מואב שלח ולא אבה. והלכו דרומס של אדום עד בואם לדרומס של ארן מואב שנאמר ולסכנם לארן דרך רחבה ולא רלה וסולרכו לשבוב את כל של ארן אדום ובקשו ממלך אדום שיניתם לעבור דרך ארלו אלל דרומס מן המערב כלפי מורח המיד עד שבאו לדרומה מדבר סעמים לפי שהיו כמה אומות יושבות בלדו והולכין דרך דרומס אל סמדבר וסוא שקראו ימוקאל (ימוקאל ב, לס) סים גוי כרמים. ולא נמס אומו הדרך אלא השיבן והוליאם ארן כנען כענין שנאמר בפלשחים (לפניה ב, ה) יושבי חבל אלסים דרך ארן פלשמים שהם יושבים על הים במערבה של למרך ישרמל ולמ עשה כן וזהו שנממר (שמות יג, יו) ולה נחם אם כניסמס לארך סים מעבירס אם סנילום ללד לפון ובאין סדרום למורח וכשילאו ישראל ממלרים אם רלה המקום לקרב אדום אללה ללד המורח וארן מואב אלל ארן אדום בשוף על פני מלרים. ומפסיק בין ארך מלרים לארך ישראל וארך פני כל ארן מלרים שנאמר (יסושע יג, ג) מן השימור אשר מלרים והיו מולאומיו הימה. ונחל מלרים היה מהלך על במקלוע דרומים מערבים שנאמר בפרשה זו מעלמון נחלה מקלוע דרומים מזרחים שלה אלל אדום: (3) והיה לכם פאה נגב. רוח דרומית מער מן מפסיק ביניקס ווסו שנממר ביפחח (עס יח) וילך במדבר

מלרים וארן אדום כולה וארן מואב כולה. ארן מלרים של ארן מואב נמלא שארן כנען שבעבר הירדן למערב היה ארצוח משבוח בדרומה של ארץ ישראל זו אצל זו קצם ארץ מואב. וקרבו עד הירדן והוא כנגד מקצוע לפונים מערבים מקלוע דרומים מורחים של ארץ השעת המטוח. כילד שלש מואב. וכבשו את ארץ סיחון ועוג שהיחה בלפונה של ארץ - שמורם למערב: - ממדבר צן. - אשר אלל אדום מחחלם ויסב אם ארן אדום ואם ארן מואב ויבא ממורח שמש לארן

מלר מערבה של כל ארץ ישראל. נמלא שנחל מלרים במקלוע ובא לו לנחל מלרים ומשם ללד המערב אל הים הגדול שהוא ברנע עד עלמון ומשס והלאה נחקלר המלר ונסב ללד הדרום קדש ברנע ורוחב אוחס רלועס שבלעס ללד לפון סיחס מקדש כאן לפי שכחב וילא חלר אדר שהחחיל להרחיב משעבר אח אדר ומשם לעלמון ומשם לנחל מלרים. ולשון ונפג האמור ללד לפון של עולם ונמשך עוד באלכסון למערב ובא לו לחלר קדש ברנע: ויצא חצר אדר. ממפשט המלר ומרמיב לין כמו מלרימס: והיו חוצאוחיו. קלומיו. בדרומס של נמלא מעלה עקרבים לפנים מן המלר: ועבר צנה. אל באלכסון למערב ועובר המלר בדרומה של מעלה עקרבים אלא הולך ויולא לחוך יולא המלר ועוקם ללד לפונו של עולם כל מקום שנאמר ונפב או וילא מלמד שלא היה המלר שוה ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים.

נגב מאריך ללד המערב משם והלאה: (א) והיו חוצאותיו הימה. אלמלר אמער בשאין עודגנול מערבים דרומים:

הגדול. למלר: וגבול. הנפין שנמוך הים אף הם מן (6) וגבול ים. ומלר מערצי מסו: והיה לכם הים

7<u>/</u>I

- וֹבְיִי מִוּאָטִ בַיּנְבְלָ אָבְבַבִי: « מַנַיר הַלָּר מְּהָאַ לְבַא הַמָּוֹר מִנִיר מּנִרְא מְּכָּוֹנֵין לְמָּמֵּי
- לכם גלניל צפון: עוּגְאָטָׁנוּ עַבּּר מִינְן זֶּרְיוֹרָנֵר מִפְּקְּנִינִי לְעַבֵּר מִינָן בֵּין יְבִי
- מְשַׁבֹּע מִנֹן מִפְּמִע: יי וְשִׁשְׁאַוּיִמֶּם לְבֶּם לְנְּבָּוּלְ מֻדְּיְםׁיִ וּהְכְּוָוּן לְכִוּן לְטִׁשִּׁם מַצּוּמָּאִ
- מַּגַ_כּיבוּ וֹם_כּוּבני בוֹבֹע בּיבּ ظظَّتُه خَمْنًا لَنُكَدِ بَعْثَدِ بَطْنَكِ " וְיְרָׁד תַּגְּּבָּלִל מִשְּׁפָּם תְּרְבְּלָּה וְיֵיחוֹת תְּחִיִּטְא מִשְּׁפָּם לְרִבְּלָה
- לכם בֹאָבֹן לִינְבַלְטִיהַ סִבִּיב: תוּצְאַמָּיו יָם הַמֶּלָה יֹאָת מִהְיָה יו וְיָרֶד הַנְְּבִּנְלִ, הַיַּרְדְּנָה וְהְיָנִ
- تَلَيْر بَوَقُبِ: יְהְנְה לְהָת לְהִשְׁעָּת הַמַּטִּוֹת יִ ضنتتكر بهضر خدبجح لخشر خثت בּ בַאַמְּב וַאָּט טַאַבוּל אַמָּב לַמִּימַב בַא אַבְּעָּא בַּטַטַסְנוּן וּנֹגוֹ מְמָּטִ אָּטַ בַּּנֹג וֹמָּבָאָּב

- **4477**: חַמְת וּיהוֹן מַפְּקְנוֹהִי דִּתְּחוּמָא
- לכון טַחום צפונא: ـ تَبْكُم يَقْلِينُ لَيْنُ لِيَقِيمَ ضَائِمُهُ كِنَقْدِياً نَاتِياً
- מְנַבְּבַ מִּנֵּלֵן לְאָפַּׁם:
- לַבוּמָא: נוממו מכן כול ום ננוסר ממֹדנה לְצִין וְיִיחוֹת הָחוּמָא
- סְחוֹר סְחוֹר: שְׁבֵין אַרְעָא לְהָחוּמִהָא מפּלונים. לַנֹמֹא בַמֹלִטֹא בַא ן וייחות החוקא לירףנא ויהון
- שְׁבַמִין ופַּלְגוּת נסט למולא גפפנג וו למסו ופַקוד משָה יָת בְּנֵי יִשְׂרָצֵל

- shall be at Zedad; and the goings out of the border a line unto the entrance to Hamath; from mount Hor ye shall mark out
- your north border. shall be at Hazar-enan; this shall be Ziphron, and the goings out thereof and the border shall go forth to
- Shepham; the east border from Hazar-enan to And ye shall mark out your line for
- eastward; slope of the sea of Chinnereth down, and shall strike upon the of Ain; and the border shall go Shepham to Riblah, on the east side and the border shall go down from
- thereof round about.' your land according to the borders shall be at the Salt Sea; this shall be Jordan, and the goings out thereof and the border shall go down to the

71

OI

nine tribes, and to the half-tribe; hath commanded to give unto the inheritance by lot, which the Lord land wherein ye shall receive children of Israel, saying: 'This is the And Moses commanded the

- ונכנס לפוך סים ויש מכוחב סים לפנים סימנו וחולם סימנו (O1) וההאריחם. לשון ספבס ונטים כמו חחלו: —שפנה. הד ההד. שסום במקלוע לפונים מערבים. ורפשו משפיע לכס פל מלר המזרמי: (ד) גבול צפון. מלרלפון: – מן הים הגדול החאו לכם ונמללם חלר עינן למקלוע לפונים מורחים. ומשס והחלויתם
- וסירדן מושך ובא מן הלפון לדרום באלכסון נועה ללד מזרח לגבול במערב וסגבול במורח ים כנרת ומשם יורד אל הירדן כחף. ענר: ים כנרח קדמה. שיסא יס כנרת מוך כל שסגבול סולך מלפון לדכוס סום יוכד וסולך: ומחה על (יסוקאל מ, י) ומאי השער היציע שקורין אפנדי"ן שהוא מופב - העין לפנים מן המלר ומארן ישראל הוא: - וירד - הגבור הסה: - חחאו. לשון סיבה כמו (ד"ה־ביב, יא) אל מא הרלים (11) - מקדם לעין. שם מקום והמלר הילך במורחו (מלא (שס): חחאו. משפעו לכס לנעות ממערב לצפון אל סר במצר סמורחי ומשס סרבלס:
- דרומים מורחים סרי קובבת אומס לארבע רוחומיס: הגבול במולאומיו אל ים המלח שממנו המחלת מלר מקלוע ארן ישראל כנגד ים כנרת עד שנופל בים המלח ומשם כלה וממקרב ללד מרך כנען כנגד ים כנרת ומושך ללד מורחה של
- וייולם לפמורייו לסמשיך לסלן בפלכסון יימר מן סרומב סרפשון שם לגמרי ואינו עובר להלן כלל או משם מתפשע ומרחיב סופי הגבול. כל מקום שנאמר מולאות הגבול או המלר כלה סמוכם ומפגעו בלבל ממם זו לנעוכיל: הוצאות הגבול. מהר ההר. מסבו ומלכו אל מלר הלפון ללד ומשופה:
- (9) והיו הוצאחיו הצר עינן. סולסיס פוף סמלר סלפוני. ara: ולענין רוחב המדה הראשון קראו מולאום ששם כלחה אוחה

אָבֶר שְׁמָנִים הָאָנְשִׁים אָשֶׁר־ ردس زېتور ېرڼ۸ پرځ ظښر ج۸ښد: ١٠٠٠ ښورځ ې بو طښه ځواهد: קַרְמָה מִיְרֶהָה: (פּ) זְּטַׁלְטָׁם מִמֹּבֶּר לְיָנִבְּוֹ יִבְטַוְ ធ្នារុំ ក្រុម ប្រុស្ស ក្រុម ក្ לַלִינוֹ נְעַבְלִים: לְבֶּית אָבְעָה וַהָצִי מִפֶּה מִנְשָּׁה יי לְבֵית אֲבֹהָם יִמְמָה בְּנֵי־הַנָּּדִי בּ, לְבַּוֹיה מַמָּה בְּנֵי הָרֹאוּבֵנִי צָּרֵי סִבְּילִי שִׁבְּטָא

בְּמִנְמֶּב לַבִּילוּ צַּחָסְנָתָבוֹן: بقزيي **X**CLULL 谷口母と ڂڐ؞ٮ ÄĊĊĊĽĹ

eastward, toward the sun-rising.' beyond the Jordan at Jericho have received their inheritance the two tribes and the half-tribe received, their inheritance;

מַבְנָהַא: **LLLEN** أعدأدالمال לבובו אַטַסֿוֹטַבון מָהַבֹבא שבון שְבְּטִין וּפּּלְינִים שִבְּטָא

:gaiyse And the LORD spoke unto Moses,

half-tribe of Manasseh have

houses, have received, and the

of Gad according to their fathers'

houses, and the tribe of the children

Reuben according to their fathers' for the tribe of the children of

עכבו ויהושע בו ניו: نثلثزه خُدُه مُن لِنَجُدُهُ مُخْمَادٍ خُدِياً بُن هَدُمُهُ مُخْمَاد حُلَائِهِ

ויהושע בר נון: אַבְּגוֹ אַמְבַבוֹא בַּנַבְּיָא

the son of Mun. you: Eleazar the priest, and Joshua shall take possession of the land for Δī

81

91

نظن خننج هنينهدا: וֹנֹמֹוּא אָבוֹר נֹמֹוּא אָבוֹר מִפַּמֹּיך וֹנַבֹּא עַר נַבָּא עַר מִמָּבַמֹּא

שֹׁבַבְּׁנוֹ לְאַנִוֹסְנָא זִּטְ אַנְתָּא:

And these are the names of the men: tribe, to take possession of the land.

And ye shall take one prince of every

These are the names of the men that

of the tribe of Judah, Caleb the son

إلىنبُل جِكِد قِلَ إِفِيْل: ผู้ผู้บุ ผู้ผู้เบ บุ่งรู้ผู้เบ รุ่นิตีบ เหล่า ผู้นำ ผู้นำ หล่า ผู้ผลาดง

ביהודה קלב בר יפָנה:

And of the tribe of the children of of Jephunneh.

بَرَيْرِيلُانِكِ: ·· نَامِوَمِ خُرْدُ مِنْمِيا مُصِيغُا خُل نَامِخُمُهُ يَـٰذِنْ مِنْمِيا مُصِيغَا

בַר עַמִּיהוּד:

Ammihud. Simeon, Shemuel the son of

خفخيا:

جفربا: לַמִּמָּע בֹּוֹלְטָּן אֵבְינִבְע פֿן בְאַבֹּמֹא צַבֹּוֹלִמון אֵבְינִבְע פֿר

son of Chislon. Of the tribe of Benjamin, Elidad the

ڹؙڎؙڂ؞؞ יי וּלְמַמָּע בֹנִגַבַוֹן וֹמְוֹא כֹּפֿוֹ בּוֹן וּלְמָבֹמֹא צַבֹּנִג בֿוֹ בַבֹּא כַפֿוּ

قد ئلاخ،:

Dan a prince, Bukki the son of Jogli. And of the tribe of the children of

ق كېچىر بېۋا چېھى جېدى بېۋا چېچە بېچىن

prince, Hanniel the son of Ephod; tribe of the children of Manasseh a Of the children of Joseph: of the

לַמְּגא עַנּגאַל בָּן־אָפָּע: ַ מְּנָמֵּע וַבֹּא טַנִּגאָן בַּר אָפַוָּע:

נומלים לכם בשבילכם ובמקומכם כמו (שמוח יד, יד) ה' ילחם מורחים קרוים פנים ומערבים קרוים אחר לפיכך דרום שבמקרא שאם כן סים לו לכחוב ינחילו לכם ינחלו משמע שהם (פו) קדמה מורחה. אל פני סעולם שסס במורח שרוח עשוי כאלו עשאום שלוחים. ולא ימכן לפרש לכם זה ככל לכם

ובורר לכל אחד ואחד חלק סגון. ומס שסם עושין יסים במקומכם: אפוערופום לשבמו ומחלק נחלת השבע למשפחות ולגברים אשר ינחלו לכם. בשבילכס כל ושיק וושים לכס: קימין ולפון לשמאל:

לנחול את הארץ. שיסה נותל ותולק הותם (81)

+	نېږ۲ تالېدت ځښد ښېږد خځښت خچد ټېدر ټانېد پېڅه پښت چچېد:	אַמָּגוּ סְחוֹר סְחוֹר: מְכּוֹמֵל קַרְהָא וּלְבָּרָא אָלֶר וְרַוְמֵי קְרָנְאֵ דְּתְּהָנִי	And the open land about the cities, which ye shall give unto the Levites, shall be from the wall of the city and outward a thousand cubits round about.	†
٤	زخرد قفد، حنيه خوم بارد دهدر فرد وخود دهدر فرد وخود و بارد وخود و المردد	ייהון קרַיִּא לִהוֹן לִמִּמַב וְרַוְּחֵיהוֹן יְהוֹן לִבְּשִּירְהוֹן הְלְקְנְיְהוֹן הְלְכִל חֵינַהְחוֹן:	And the cities shall they have to dwell in; and their open land shall be for their cattle, and for their substance, and for all their beasts.	٤
7	שׁטְּנִי לְלְוּנִם: נְמִּנְרָׁמִ לְמְּבִׁנִם מְבֵּיבָּם לְמִּבָּם מִנְּחַלְּט אָטִוּטָם מְּבִּים לְמִּבָּט מַנְּחַלְּט אָטִוּטָם מְבִּים לִמְּבָּט		'Command the children of Israel, that they give unto the Levites of the inheritance of their possession cities to dwell in; and open land round about the cities shall ye give unto the Levites.	τ
ממי שי	מוֹאָב עַל־יַרְבֵּן יְבַחָוֹ לֵאמְר: מוֹאָב עַל־יַרְבֵּן יְבַחָוֹ לֵאמְר:	לְמֵימַר: הְמִיאָב עַּלְ יַרְדְּנָא הִירִיחוֹ הַמַּלִילִ יְיָ עִם מִשֶּׁה בְּמֵישְׁרַיָּא	And the Lord spoke unto Moses in the plains of Moab by the Jordan at Jericho, saying:	ΛΧΧΧ
67	אֶלֶה אֲשֶׁר צְּנֵה יְהְוָה לְנָתֵל אֶת־ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֵהֶץ כְּנֵעַוּ: (פּ)	בּנוּ וֹמִּבְאֵלְ בַּאַבְׁמֹּא בַּכִּנְמוּ: אַלְּוּן בַּפַּפּוּב וֹנִ לְאַטִּסְׁנָא נִינ	These are they whom the LORD commanded to divide the inheritance unto the children of Israel in the land of Canaan.	6 7
82	نَّالِيْسِ جِيْرَ تِوَمِّرُرُ نِشِّيَة פְּדַהְאֵל چِן־עַמִּיהְוּד:	פַּׁבְהַאָּלְ פַּר עַמָּירוּר: וּלְמִּבְטָּא דְּבְנֵי נַפְּּחָלִי רַבָּא	And of the tribe of the children of Naphtali a prince, Pedahel the son of Ammihud.	82
Lτ	چْلْـــــــــــــــــــــــــــــــــــ	אַטִירהר בַּר שָׁלוֹמֵי: וּלְשְׁבְּטְא דְּבְנֵי אָשֶׁר רַבָּא	And of the tribe of the children of Asher a prince, Ahihud the son of Shelomi.	L _z
97	פּלְמִיאֵל בָּן־עַיֵּוּן: פְלְמִיאֵל בָּן־עַּיֵּוּן:	פּּלְמִגאָּלְ פַּר מּזְּוֹ: נְלְמִבְמֹא צִבְנָיִ וֹמְּמִכָּר נַבָּא	And of the tribe of the children of Issachar a prince, Paltiel the son of Azzan.	97
Şτ	אָלְיצְפָן בָּן־פַּרְנָרְ: ילְמַמָּה בְּנֵי־וְבִּילֻוֹ נְשָׂיא	אָלְיצְפָן בַּר פַּרְנָדְ: ילְמִבְטָא דִּבְנֵי זְבִּילִין רַבָּא	And of the tribe of the children of Zebulun a prince, Eli-zaphan the son of Parnach.	Şτ
† 7	לַמִנּאָל בָּן־שְׁפְּטֵּוּ: ילְטָּמָּר בָנֵי־אָפָּרָיִם נָשָׂיִא	למנאל בר שְּפְּטְן: וּלְמִּבְטְא צִבְנִי אָפְּרָוָם רַבָּא	and of the tribe of the children of Ephraim a prince, Kemuel the son of Shiphtan.	† 7

(+) אלף אמה סביב. ומחריו סום מומר מלפיס בממס סמ

(2) ומגרש. ריוח מקום חלק חוץ לעיר סביב להיוח לנוי בילד חלפים הוא נוחן להם סביב ומהם חלף הפנימים למגרש לעיר וחין רשחין לבנוח שם ביח ולה לנטוע כרס ולה לורוע והחיצונים לשדוח וכרמים (עירובין כה. חומה כו, ב):

(es), לנחל אח בני ישראל. שסס ינמילו אומס לסס (3) ולבל חיחם. לכל לרכיסס (נדריס פח, מ):

וריעה (ערכין לג, ב):

לממלקומיס:

מּלְרַמֹּג עַמֹּלִרִים: וְחָעֵּיר בַּמְּוֶך זָה יִהְיָה לָהָם زغْد جَعْد خَجْرا عَزَجَرت جَعَوُد נאט פֿאַט נוֹםן אַלְפָּנֹם פֿאַמַע וָאָר־פְּאַר־נֶגֶב אַלְפַּיִם בָּאַמֶּר **喜るい_ごとない** \$<u>4</u>6.0 付が急に ומהמם מחוץ ガロー

שׁשִׁי אַבְבַּהָים ישְּׁטִּים הִיב: بمرمند حزره نهوت برديين ريج ديوه אָנו מָמְ_גֹּנֵ, וַמִּלְלָּס אָמָּר נאַט בּלוּיִם אָמֻב פּהָני כַלְוּיִם

نڠٮڂ؇ڋڶۿ؞ؿٳ: אַבְבָּעִים וּשְׁמנָה עִיר אָהָהָן בּלַ בַבְּבַּבְיִם אַמֶּב שַשְׁתִּ כַלְנִיְם בּלָ עַבְוֹנִא בַּשִּׁתוֹ לָלְוֹאָנ

﴿ إِذَا إِنَّا اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّلَّمِلَّ الللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ الللَّلَّالِي اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ الللَّلَّاللَّمِلْلِي اللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ اللللَّاللَّمِلْلِي الللَّهِ الللَّهِ الللَّهِلَا الللَّهِ الللَّا اللَّهِ اللَّهِ الللَّالللَّمِلْلِلللللللللللللللللللللللللللللللل ַּנְהַלְעוּ װְאָהֶה וֹנִהְלָרִי וִמָּן מִהְּרָיִי ומאָט עַמְאָם שַּמְאָנו אָנָהָ בַּבּוֹי s בְּנִירִישְׂרָאֵל מֵאָת הָרַבֹ תַּרְבֹּוּ וֹטְמֹבוּם אַּמֵּב טַטַּוּנְ מָאַטוּנִי וֹלַבוֹגֹּא בַטַטַּוּנוּ מָאָטַבַּט בּוּגַ

וַיְדַבֶּר יְהַוָּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמָר:

עַיַּרְבֵּן צָּרְצְרַ בְּנָעוֹ: אַבְבְבוֹים כָּג אַטַּׁם מְבַבוֹנִם אָטַן בְּטַוָן אָבוֹן אַטוּן הַּבְּבוּון וֹטַ يتدر څح ختر نښد څح لغملك

רֹצַת מַכֶּת־נָפָּשׁ בִּשְּׂנְלֵת: מקְלֵם הַהְנֵינָה לַבֶּם וְנָס שְׁמָּה שֵׁינִבוּהָא יִהְיָנִן לְכוֹן וְיִשְׁרוֹק נְיַלְבְיִנִים לְכִּםְ הַּנְיִם הַבְּיִ

مَٰ مُذَٰذِ ذِ خَرْدُ لِهُ مُثَلِّدٌ خَرَفِهُ فُم : מִנְאַלְ וֹלְאָ וֹמִנִּעַ עַוֹרַבָּעַ מַּעַ_ لْلَابِهِ كُوْلُم لِيَمْكُرُم لِيَكْذِلُ كُحِيلًا ظَلَيْهِ كِمْنَكَةِ

> ظلة: במציע ביו יהי להון בוהי שבון אַלְפוּן אַמִּין וֹפֹרְטַאַ אַלַפֿון אַמִּין וְנִים רוּיִם אַפּוּנָא אַמּיון וֹנִים בוּיִם מַהְּבְּבָא טַבוּון ונת רות דרומא תביו אַלפון בום לבומא טבו אַלָפּו אַמָּון וֹטֹמָהְטוּו מִבּּבֹא לַכַּבַטֹּא וֹטַ

> انتأك لمقائنا: שטטנון למגבע לשמן שמולא ווֹט בווֹא בטטוון לַכְּוֹאִי

> ائت تاتىسا: אַבְבְּמִּגוּ וֹטַמִּנִי פַבְּוֹגוּ זְטַבְיוּן

משבווני לבוגאי: اعتان וֹמִבְאָב מוֹ סֹנִיאָּ שַּׁסִנְוּוֹ וּמִוֹ

ימַלֵּיל יְיָ עָם מִשֶּה לְמֵימַר:

וֹבְבְּלֵא לְאַבְעָּא בַּכָּלָתוֹ: מבוק מם בנו ושָּבָאַק וֹשׁוּמָר

לְטַמֵּן לַמוּלָא בִּיקִמוּלְ נַפְּמָא ושומיון לכון שבוון שבוו

ځ*ـــــــــ*لې: בולום בושמא מינאגל דמא ולא ומית קטולא

> about the cities. shall be to them the open land the city being in the midst. This the north side two thousand cubits, side two thousand cubits, and for thousand cubits, and for the west cubits, and for the south side two city for the east side two thousand And ye shall measure without the

and two cities. and beside them ye shall give forty give for the manslayer to flee thither; six cities of refuge, which ye shall unto the Levites, they shall be the And the cities which ye shall give

open land about them. cities: them shall ye give with the the Levites shall be forty and eight All the cities which ye shall give to

Levites.' shall give of its cities unto the to its inheritance which it inheriteth shall take few; each tribe according shall take many, and from the few ye children of Israel, from the many ye shall give of the possession of the And concerning the cities which ye

:Saiyses And the LORD spoke unto Moses,

Canaan, over the Jordan into the land of and say unto them: When ye pass 'Speak unto the children of Israel,

through error may flee thither. manslayer that killeth any person cities of refuge for you, that the then ye shall appoint you cities to be

judgment. before the congregation for manslayer die not, until he stand refuge from the avenger, that the And the cities shall be unto you for

(11) והקריחם. אין הקריים אלא לצון הומנה וכן הוא אומר (בראצים כו, כ) כי הקרה ה'אלהיך לפני (מפרי קנע):

מְלַלְּמְ שַּׁבְּיֵּתְנִי לְכֶּם: ני וְבַבְּבְּיִם אָהֶבְ טִעִינוּ הָהְהַבְּבִי, וֹלֵבְנִיֹא בִּטִטְנוּן הָּגִּע לַבְנִיּ

نياث(رأل: ששלו באבל בלהן הבי מפלס ÷י לַיַּרְלֵי וְאֵתְ שִׁלָּשִׁ תֵּלְּיִם אַרו שְׁלַשׁ הַעְּרִים הִּהְנוֹ מִעָּבֶר

מַכַּע_נָפָא בּאַלָּע: בְּתוֹלָם מִהְיֵנְנִת שֵׁשִׁ_הַעְּרֵים לבני ישְׁרָאָל וֹלַוּנָר וֹלַשַּוְאָב

רצַחַ הָוּא מָוֹת יוּמָת הַרֹצֵחַ: י וֹאִם_כֹּלְ, כַּבְוֹלָ ו טִכָּינוּ וֹּמְעַ

בורצים: הקהו וַיִּמְת רצַתְ הָוּא מָוֹת יוּמָת י וְאֶׁם בְּאָבֵּן יִדְ אֲמֶּר־יִמְנִּת בָּּה

קרצַת: הְבְּהוּ וַיִּמְת רֹצֵיחַ הָוּא מָוֹת יימָת אָן בֹכַלְ, מֹּאֹ_נֹעַ אַּמִּבּוֹנְעִינִי בֹּוַ

בְּבָּלְתוֹ בְרוֹ הָוֹאִ לְמִנִינוּ: פּ גַּאַל הַדְּׁם הָנּא יָמָית אָת־הַרֹצֵּחַ

פועלי און עקובה מדם (מכות שם):

מְּנִוֹבִינִא יִבְיּנִוֹן לְכִּוּנִיּ

מוּנְבוּהָא וְהְוָּנְן: ששׁנון בֿאַבֿהֹא צַכֹּלָהַן עַבוֹינ לונבלא ווט שלט לנווא נט שׁלָט עַבוֹנִגֹּא שַשְׁתוּן מָהַבָּבֹא

נפְּמָא בַּמָּבוּ: למגוע לשמו כל גילסור מָנִע לבנוֹא בֹאַכָּנוֹ לַמָּנוֹלֹא ילַעוִטֹבּוֹא בַבּינִיהוֹן יהְוֹיִן iġŤĸ نظلانبآتئكا

וטטמולא: וַקטְלָא הוא אָחָקטָא נאם למאן גלבוג מטני

וטטמוע שמולא: וַלַמְלָגִי לַמוְלָא עוּא אָטַלַמָּלָא בהיא בְּמִסַת הִימוּת בַּה מִחָהִי נאם בֿאַבֿנא בֿמֹטַנֹסַבֿא בֿוֹג

אַטַבְּשׁׁ יִטְבְּשׁׁ יִנְיִבְשׁׁ אַנִיבְשׁׁ אַנִיבְשׁׁ מִבְיני קַמַּלְיה קַמוּלָא הוא בווא בְּמִסַּת דִּימוּת בֵּיה אַ בֹּמֹאוֹ בַאֹמ בַמִּטִוֹסִיב בַּוֹר

דינא הוא יקטְלנֵיה: לַמוּלָא כַּד אָהָחַיַּיב לַיה מִן נאַגל דָּמָא הוא יקטול יָת

> of refuge. give, there shall be for you six cities And as to the cities which ye shall

cities of refuge. in the land of Canaan; they shall be Jordan, and three cities shall ye give Ye shall give three cities beyond the

may flee thither. killeth any person through error for refuge, that every one that among them, shall these six cities be the stranger and for the settler For the children of Israel, and for

S٦

٤ī

surely be put to death. he is a murderer; the murderer shall instrument of iron, so that he died, But if he smote him with an

murderer shall surely be put to and he died, he is a murderer; the the hand, whereby a man may die, And if he smote him with a stone in

be put to death. murderer; the murderer shall surely man may die, and he died, he is a of wood in the hand, whereby a Or if he smote him with a weapon

meeteth him, he shall put him to put the murderer to death; when he The avenger of blood shall himself

למעלה שבהורג במזיד הכמוב מדבר (ספרי קם. סנהדרין עו, או בכל אבן אשר ימום בה בלא ראום וגוי למד על האמורים שש ערי מקלש. מגיד שאף על פי שהבדיל משה ואם מאמר בהורג בשוגג הכמוב מדבר הרי הוא אומר למעה ממט לפיכך לא נמנה בו מורה שיעור לכמוב בו אשר ימוח בו (12) מגאל. מפניגואל סדס שסוא קרוב לנרלח (מכוח יב, שגלוי וידוע לפני סקב"ס שסברול ממיח בכל שסוא אפילו

לכך נאמר אשר ימות בה (ספרי קם): ימ) וסכם איש אם רעסו באבן ולא נמן בה שיעור יכול כל שסוא בה. שיש בס שיעור לסמים כמרגומו לפי שנאמר (שמום כא, (עו) באבן יד. מיש גס מלל יד (ספר יקם): אשר ימות

אשר ימום בו שיסא בו כדי לסמים (פפרי קם): ליש את עבדו או את אמתו בשבע יכול כל שהוא לכך נאמר בעך (18) או בכלי עץ יד. לפי שנאמר (שמות כא, כ) וכי יכה

משוס דבגלעד נפישי רולחיס דכחיב (סושע ו, ח) גלעד קריח שבמים וכאן אינן אלא שנים וחלי השוה מנין ערי מקלע שלהם (14) את שלש הערים וגר. אף על פי שבארן כיען מי עד שנבחרו שלש שנתן יסושע בתרך כנען (מכוח מ, צ. ספרי): במייו ג' ערים בעבר הירדן (דברים ד, מא) לא היו קולמות **4):**

ימום בו דמסרגמינן דסים כמסם דימום בה חוץ מן סברול דבר לריך שיסא בו שיעור כדי להמית שנאמר בכולם אשר בשוגג סקמוך לו אלא בסורג במזיד ובא ללמד שהסורג בכל (16) ואם בכלי ברול הכהו. אין זה מדגר נהורג

ىنھۆرك ھۆرر خغىنى تنظرت 「ジロ」さかだがし

בְפַּלְמָן_בָו: גאַל הַדָּם יָמָית אָת־הָרֹצֶחַ הַמַּבֶּה רֹצָהַ הָוּא

<u> ۲۲:</u>۳: אַנְרַנִיּהְלְּיִנְ הֹּלְיִנְ בֹּלְבַבְּלְיִ בֹּלְאַ אַנְ וֹבֹהָאַ הֹּבְנָנִוּ בֹּלְ מֹאֵן בֹלְאַ لْمُعَا خُطُّونَمَ خُرِيًا مُنْكُلًا لِتُلُكُرُ لَمُعَا خَنْدُنَا خُرُمُ لَاحُمَا لَـٰكُنَانَا.

ئائاي: וֹענאָ לאַ־אִנִיבַ לְנִ וֹלְאַ מִבְקַּמִה הַּלְנִינִ נִמִיתִּ וְתִּיאַ לְאַ מִּנִּ בְּיִנִּ בּלְאַ בְאָנִע וֹנְפָּבְ מֹלְיִנ וֹנְמִע בַּיִמנִע בַּע בַּלְאַ טִוֹג וּבְמִאַ

بِالْمُحْدِدِ: يظرا بِهْرِ بَيْنَ مَرْ بَافِمُهُ فَمُنَا يُعْدِم لَـٰ فَعُمْرِ لِيَرْبُعُ لَهُ خِرا: וְשֶׁפְּטִוּ הֵעֵּדְה בָּין הַמַּבָּה וִידִינוּן כְּנִשְׁהָא בֵּין מְחָיָא וּבֵין

غُمُد_مُمَا بِحَلَىٰ خَمُمًا نَظَيُم: וְיָשֶׁב בָּה עַר־מוֹת הַכֹּהֵן הַנְּדְל אָבְ_הָּיִר מִקְּבְשׁׁיִ אֲשֶׁרַ בָּנָס שְׁמָּבִי וְהִצְּילוּ הְעֵּדְה אָת־הָרֹצֵהַ מִיַּד

ער מקלטו אַשֶּר יָנִיס שְׁמָּה: ⁹⁷ וֹאִם וֹגֹאִ יֹגֹא בֹרִגֹעׁ אָנַרַ נְּּרֵנְ

> הקוני ללמלא ופמקיני: אָר וְאָם בְּשְׂנְאָה דְּחָהִי אַנְ וְלָא

וַלַמּוָבְ זָׁנִי לַמּוָבָא כַּב אָטַנוּוֹנִב מִטוֹא לַמוּלָא עוּא נָאָיל דִּמָא וֹפֿמֹבְישׁ אָטַפֿמֹבָא וִטַפֿמּיִבְ בַבְרָבוּ ظلان

למן ליה:

וֹלְא שֹׁבֹת בֹּהִשֹּׁינִי: אַן דַבְּבַעְאָבוּן אַאָבוּוֹלוּנִע פֿעַ אוַ פֿבַל אַבָּוֹא בַּעִיא פֿמּסַע

בְּמָשַׁה קוּדְשָּׁא: בימוט כּבוֹלא בּבֹא בַבֹּי וֹטִיה בהבל להמן וומיב בה עד בְּנְשְׁמָאַ לְקְרְיֵת שֵׁיוָבוּתִיה מזר גאיל דמא ויהיבון יהיה ווהולבול כוהשא לט פסולא

بابعداح جريفا: נת מחום קרות שיובותיה ĹΧ̈□ رهرك

> wait, so that he died; hurled at him any thing, lying in And if he thrust him of hatred, or

when he meeteth him. shall put the murderer to death is a murderer; the avenger of blood him shall surely be put to death: he hand, that he died; he that smote or in enmity smote him with his

him any thing without lying in wait, without enmity, or hurled upon But if he thrust him suddenly

his harm; was not his enemy, neither sought upon him, so that he died, and he may die, seeing him not, and cast it or with any stone, whereby a man

ordinances; of blood according to these between the smiter and the avenger then the congregation shall judge

anointed with the holy oil. death of the high priest, who was and he shall dwell therein until the city of refuge, whither he was fled; congregation shall restore him to his avenger of blood, and the the manslayer out of the hand of the and the congregation shall deliver

57

t7

٤7

07

city of refuge, whither he fleeth; time go beyond the border of his But if the manslayer shall at any

(19) בפגעו בו. אפילו נמוך ערי מקלמ:

(02) בצדיה. כמרגומו בכמול. במלרב:

סיס לו שסות לסוסר עליו:

ירידס גולס דרך עלייס אינו גולס (מכומ ז, צ): או בכל אבן אשר ימות בה. סלסו:

מישראל ומקלר אם ימי החיים. אינו כדאי שיהא לפני כהן שכינה בישראל ולהאריך ימיהם והרולת בא לפלק אם השכינה - בימיו שמחוירו במיממו: עד מות הכהן הגדול. שסוא בא לסשרות

וכי סום משמו לכסן פו סכסן משמ פומו פלפ לסבים פת סנמשמ מכאן נגמר דינו חוור במיחחו של שני שנאמר אשר משח אוחו ראות. שלא כאסו: ויפל עליו. מכאן אמרו ססורג דרך שאס עד שלא נגמר דינו ממ כסן גדול ומנו אחר מממיו ולאחר ורצומינו דרשוסו במסכם מכום (ים, צ) לרמיים דבר ללמד פירש מי משמו אלא כמו אשר משמו המושח אומו בשמן הקדש. (22) בפחע. באונם. ומרגומו במכיף שהיה שמוך לו ולא בשמן הקדש. לפי פשומו מן המקראום הקלרים הוא שלא שלה מהכע מקלה זו לישרהל בחייו: אשר משה אותו גדול (ספרי קס). דבר אחר לפי שהיה לו לכהן גדול להחפלל

עַדְם אָת־הָרַצָּחַ אֵין לוֹ דֶם: כלליכ מור מפלמו ובצה יאל ינְצָא אַתוֹ גֹאָל הַדָּה מִהֿיץ

עַּגָּבֶל יָשִּׁיבַ עַרְצָּתַ אָל־אָבֶין مَخَيَرًا مَهِبُحُ إِيْهِيَرَ، فَأَمَ مَخَيَرًا בּׁי בְּעָּיר מִקְלְטוֹ וִשָּׁב עַּד־מִוֹת

לַבְבְעַיכִיבֶם בַּבְלַ מְנָאָבְעַיבֶם: 60 נְהְינִ אֲלֵּה לְבֶּה לְהָקָת מִשְׁפֶּׁמ

אָבוֹגָים:

בְנָפַשָּׁמְ לַמִּנִעי: אָנַר קֹבְינַ וְעָּבַ אָלְד לֹאַ־נַעָּנָת خָל־מַבֶּת־נֶּפָשׁ לְפָּי מֵדְים יִרְצָּת

٠٢٢: אַשְׁרַ־הָוּא רְשָׁע לְמִוּה בִּי־מִוֹת نَّالِمِ يَنْكُلُهُ جِهُدٍ كُرُّقُهُ بِجِّنَا

ער קות הכהן: מטללמו למוכ למכט לאָבוּא ¡לאִיִנִקְתַוּ בֹפֶּר לְנִיס אֶלְ־עַּיִר

בְּדָם שִפְּּכְר: ZŁO ŚŚL ŚELĘU C.ŚO ڠٮٮؽۼڎ؞ڵڶڔۼڎ؇ڔ؆ۦڔڿۅڔ אַמַם בְּה בֵּי הַדְּם הָנּא יַחַנִיף וֹלְאַיַטְטְוֹלִיפּוּ אָטַיַטְאָבֶוּן אָהָב

> ے، لا ے، لا اِنے: عربات کے اِنے اِنے ا וולסול גאיל דמא נת קטולא וֹנְאָבַׁע וַמִיע לָּאָנִץ צַּמָא מִבַּבָא

לַמּוְלָא לַאָּבֹת אַבְסְנִינִינִי: בימוח בְּבְוֹא בַבָּא יְחוּב מֹג גַּימוּט כַּבְוֹלֹא בַבָּא וּבָתוּ אָבוּ בְּקְרָוֹת שֵׁיזְבוּתִיה וְתִּיב

לבויכון בכל מוקבניכון: ندسبا هخدا خحبا خفتدت سا

देवंदेवदः וֹסְבוּיר חַד לָא יַסְבוּיד בָּאֶנִשׁ סְהַדִּין יִקְשׁוֹלְא בל בולמול נפשא לפום

קשול דהוא חניב לממת צבי ולא שלפלגון ממון הכ אוא

שׁיזְבוּתֵיה וֹלְא שׁפֿבּׁנְוּן מֹמוּן לִמֹהֹנַע אַטַבְּטְּבְּא יִהָּקְטִּהְיִּ

בְּבַבְיּלֵא: לְמִעַּר בֹּאַבְעָּא מַר

אָלִבוּגוֹ בְּנִם אָהֻבִּינִי: על דם וכַאִּי דְאָהְאָשֶׁע בַּה אֹבֹאֹא ילְאַבֹּאֹא לָא מִנִיכּפּב בה אַרי דְּמָא הוא מְחַנִּיב נְת וֹלָא טְתַוּיִבוּוֹ יָת אַבְעָּא בַּאַמוּוֹ

(TS) אין לו דם. סרי סוא כסורג את סמת שאין לו דם שנם אל עיר מקלטו שסרג בשוגג אינו נפטר מגלות בממון

bloodguiltiness for him; slay the manslayer; there shall be no refuge, and the avenger of blood without the border of his city of and the avenger of blood find him

possession. return into the land of his high priest the manslayer may priest; but after the death of the of refuge until the death of the high because he must remain in his city

your dwellings. throughout your generations in all statute of judgment unto you And these things shall be for a

he die. not testify against any person that of witnesses; but one witness shall murderer shall be slain at the mouth Whoso killeth any person, the

be put to death. guilty of death; but he shall surely for the life of a murderer, that is Moreover ye shall take no ransom

land, until the death of the priest. he should come again to dwell in the that is fled to his city of refuge, that And ye shall take no ransom for him

78

ıε

о٤

67

82

Lτ

the blood of him that shed it. blood that is shed therein, but by can be made for the land for the polluteth the land; and no expiation wherein ye are; for blood, it So ye shall not pollute the land

לפי עדים ירצח. שיעידו שנמזיד ונסמרמס סרגו (פפרי (08) כל מכה נפש וגרי. סגא לסרגו על שסכס את סנפש: נוסגם במולס למרך כל זמן שנוסגם במרך ישרמל (שם ז, מ): ((((((,()

ולא הקחו כופר. לא יפער בממון (כמובות לו. (31) (dd):

(32) ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו. למי מפרי שם):

לשבת במרך הרי עדיין למ נם ומהיכן ישוב: שיש לו לברוח לפטרו מן הגלוח לא ידעתי היאך יאמר לשוב מוברם. ואם מאמר לנוס לברוח ומפרשהו לא מקחו כופר למי שמל כבר כן מאמר לנוס על מי שנס כבר וקורהו נוס כלומר כי מוליס היו כאשר מאמר שוב על מי ששב כבר ומול על מי סמלסמס וכן (לפניס ג, ים) נוגי ממועד וכן (יסושע ס, ס) בכל מושבחיכם. למד שמסא שנסדרין [קטנה] לנוס. כמו לָנָם כמו (מיכה ב, מ) שוצי מלחמה ששצו מן לימן כופר לשוב לשבת בארן במרס ימות הכהן (ספרי שם):

בְּנָרְ וֹמְּבְאָבְיּ (פּ) בְּתִּלְהַ בְּי אֲבָּוֹ יְהַנְה שָׁבֵּן בְּתִּוֹּה אַטַּם יִשְׁבָּים בָּה אֲשֶׁר אָנִי שֹבֵּן וֹלַאִ עַׁמַּמָּא אָעַרַהָאָבֶוּן אָמָּרַ

לינע אָנו אָלא וֹן מָכוּלִעוּ מָּנוֹא יטבין בה דשכיותי שריא ולא טַסאַבון יַח אַרַעָּאַ דַּאַחון

in the midst of the children of which I dwell; for I the LORD dwell which ye inhabit, in the midst of And thou shalt not defile the land

i 点 L 以 < : עולמאָנם באמָנ אַבוִע לַבֹּינֹי بنقك تنتخيه خفته ببشد نخفته מבור בורקנשה ממשפחת בנו वरःषः देवंथंब्रात ڵۥ۬ڬڶ<u>ؖڔ</u>ڹ Ļ×Ä ☆☆☆!ほ

בישׁ אַבְּבַבְישׁאַ לְבָּנִי וֹשְּׁבָּאַ: שבי בילב בלבלא מגובמנט בני יוסף ימלילו בוו גלמר בר מכיר בר מנשה بظُليح، تيم، אُخُكِنُه جُنَلُمُن

houses of the children of Israel; princes, the heads of the fathers? spoke before Moses, and before the sons of Joseph, came near, and of Manasseh, of the families of the Gilead, the son of Machir, the son of the family of the children of And the heads of the fathers' houses

44,43 לְמָת אֶת־נַחֲלֶת צְלְפְּחֶר אָחֶינוּ خِطُرُرُ نَهُلَهُم لَهُبِرْرِ مُثَلِّ كَيْبِرْنِ לַטְּטַ אֵטַ טַּאַבְּלְ הַּנְטַבְלֵינַ הַּנְיָנַבְ ניאַמְרֹוּ אָת־אֲדֹנִי צְנֶיָה יָהֹנֶה

צַלְפַּחָר אַחוּנָא לְבָנָהֵיה: בְּמִימְרָא צַייִ לְמִתַּן יָת אַהְסְנָת ¿ċti iἀċ¤¿ lucit ¤úēði נו אַבְּאָ בַּאַטַסְנָא בַּאַבַּ נאַמרוי וָת וְבוּנִי פַּבּיר יִין לְמִתּוֹ

be added to the inheritance of the inheritance of our fathers, and will inheritance be taken away from the children of Israel, then will their sons of the other tribes of the And if they be married to any of the brother unto his daughters.

the inheritance of Zelophehad our

commanded by the LORD to give

children of Israel; and my lord was land for inheritance by lot to the

commanded my lord to give the

and they said: 'The LORD

 $I\Lambda XXX$

ימִנְלַ נַוֹבַלְטַנוּ יַנִּבוֹהַ: កថ្មខ្ញុំក $\dot{\mathbf{z}}$ ម្ហែក ចុក្f្លុំក $\dot{\mathbf{z}}$ ក្នុំក מַנּטַבָּע אָבִינְינוּ וַנוּסָּב הַּבְ נַטַבָע נּ יִמְּבְאֵלְ לְּנְמִּים ְ וֹנִינְבְמֵּׁעְ נִּעַלְטִׁן בְּנִּגְ יִמְּבָאֵלְ לְנְמִּגִּן וֹטִיבְּנִתָּ ֻוֹבֹיֵנִ לְאֵּטֵוֹר מִבְּנָנִ מִּבְמָּנִ בְּנֵנִ_רַ

בוביוו להוו ימעבר אַהְסָנִתַּנָא נטטוַסב גל אַחְסָנַת שָבְטָא אַבְסְנִעִינוּ מָאַבַסְנִע אָבְבַענֹגא לוביוו לחד מבני שבמי

of our inheritance. so will it be taken away from the lot tribe whereunto they shall belong;

تِلَاكُتُ!: ימְנַחֲלַתֹ מַמָּה אֲבֹהָינוּ יִנְּרָע + וְנְוֹסְפַּׁבִן נְחַבְּטְׁלוֹ מָּבִ لْهُمَا يَكَانُكُ لَا يَجْدُمُ كِأَخُرُنَا يَهْدُهُمُ لِهُمَا يُقَادُ يَقَدُمُهُ كَأَخُدُ يَهُدُهُمُ

ומאַטְסְנָת שֶּבְטָא דַאַבְּהָתָא לַבְּים אַטַסִוּט מֻבַּמָא בּוֹטַוֹּוֹן לַבַּוָן النايابقك **Y**TQLQTI

fathers.' inheritance of the tribe of our inheritance be taken away from the they shall belong; so will their inheritance of the tribe whereunto their inheritance be added unto the children of Israel shall be, then will And when the jubilee of the

יוסף דּבְּרִים: פַּּי יְחְוָה לֵאמָר בֵּן מַמֶּה בְּנֵי־ עַל מִימָרָא דַּיִי לְמִימַר יָאִיּה ֻ נִיְצֵּיְ מִשְׁהְ אָָתְ בְּבֵּנֵי יִשְׂרְאֵל עַל[ְ] וּפַּקּיד מֹשֶׁה יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ממימק על שבע אביו:

شِحْمُم يَحْدُرُ بِيْمُكُ مُرْمُرُكُمْ الْمُ

tribe of the sons of Joseph speaketh word of the Lord, saying: 'The children of Israel according to the And Moses commanded the

אשר אני שכן בתוכה. (33) ולא תחניפו. ולא מכשיעו. כמכגומו ולא ממייבון: (4) ואם יהיה היובל. מכאן סיס כבי יסודס אומכ עמיד

בומן שסס ממליס שכינס (שרויס) ביניסס:

(3) ונוסף על נחלח המטה. שהרי בנה יורשה והבן שנוספה על נחלת המעה אשר מהיינה להם: מוזרת. ולפילו לם יסיס סיובל לא ממזור סנמלס לעבעו ונמלא במומלסס: כי אני ה' שוכן בחוך בני ישראל. לף היובל. כלומר לין וומכירס שמווכם ביובל שסירושס ליים שלא משכינו אומי היוצל שיפטוק (מ"כ ויקרא פרשמא יג, א): ואם יהיה

180

كْمُمُوِّلَةِ مُونَاتِ مُقَلِدُ كُذِيكُ صَالِيْنَاتِ كَيْلَمُرِنُ كَيْلَمُرِنُ جَعِيدين مِبَرِينِه خَنِهِره لِأَهِ جِعِيدِيمَا بَهِزِا خَنِهَا جَدَه ع לְבְּנְוֹת צְּלְפְּׁחָדׁ לֵאִמֶּר לַמִּוֹב צְלְפָּחָדׁ זַנְה הַגַּבֶּר אָמֶּרְצְנָה יְהֹנָה צֵין פּהָנָמָא דְפַפֵּיד יָיָ לְבְנָה

نننئا خنميا: ځېږېد

married. the tribe of their father shall they be think best; only into the family of Let them be married to whom they daughters of Zelophehad, saying: hath commanded concerning the This is the thing which the LORD

`₩\$\$ בְּנָחֲלַתְ מַמֶּה אֶבִּהָיוּ יִדְבָּקוּ בְּנָי 7 ਧ਼ਥੁਕੁਜ $rac{3}{2}$ ਟੋਥੁਜ نَّاحُאِ بِنَفِدَ تَلَاكُمِ خِدُثَنَ نَشِدُهِم

'位下%人: 下浴口はいい نكخطنا אָבׁו וּבַר בַּאַחְסָנַת שִבְּטָא ひかけらく וֹלֵא עַסְׁעַר אַּעַסְׁלָא לַבְּנָי,

אַבְהֶיו: الْلُمِرْ خُدْلَ نَمُلَةٍ جُنُم دَلَاكُلِ מַמָּה אָבֶּיהָ הַּהְיָה לְאִשָּׁה לְמַעַּן ⁸ چְנֵי ִשְׂרָאֵל ְלְאֶּחָׁד מִמִּשְׁפְּחַת וְכֶל־בַּה יְהֵשֶׁת נַחֲלֶּה מִמַּמוּת וָכָל בְּרַקָּא יֶרָתַה אַחְסָנָא

המבאל גבר 谷口母と מְאַבְּסִנְא צִבְנֵי וְאָבָאָן לְטַּב

Äַבְבַוֹנונוני:

cleave each one to its own tribes of the children of Israel shall one tribe to another tribe; for the So shall no inheritance remove from

inheritance of his fathers.

may possess every man the

fathers.

father, that the children of Israel

one of the family of the tribe of her

children of Israel, shall be wife unto

And every daughter, that possesseth

an inheritance in any tribe of the

inheritance of the tribe of his

So shall no inheritance of the

to tribe; for the children of Israel

children of Israel remove from tribe

shall cleave every one to the

מּמִּוִע בַּׁנָג וֹמִּבְאָב: אַבור פִי־אִישׁ בְּנַחַלְהוֹ יִדְבְּלוּ إَرِي بَوْدِ دِيَارِي مِوَقِي خِمَقِي .

בְּאַנְסְנְתֵיה יִדְבְּקוּן שֶׁבְּטִנְא לְמִּבֹמֹא אַנְטִוֹנֹא אָנָה עָּבָר וֹלָא עַסְׁעַר אַטְסְנָא מָמֶּבְמָא Moses, so did the daughters of Even as the Lord commanded inheritance.'

Zelophehad.

אַ מְּשִׁי בַּנְוִנִי גִּלְפַּׁנִוֹר: ין בּאַשֶּׁר צְּוָּה יְהְוָה אָח־מֹשֶׁה בָּן בְּמָא דְּפַּקּיד יָיָ יָת מֹשֶׁה בַּן בְּאַ

אַבְרָא בְּנָת צְּלְפְּחָר:

برمراج الزياب جوزاه لإراج برمراج الانتاب جدر لاراج المراج الانتاب المراج المرا رَمَارُرْدُ لَابَارُكُ مَا خُبِ الْبَادُكُ لِي يَعَالِهُ لِمَارُكِ مَا خُبِ الْبَادُرُكِ

לְבָנֵי אֲבִירוּוֹן לְנְאָוֹן:

married unto their father's brothers' daughters of Zelophehad, were and Milcah, and Noah, the For Mahlah, Tirzah, and Hoglah,

مَقَابِ مَمُوْلَانٍ كُلُورِيًّا: بَرْد خُرْسُرت رَبَيْجَابُ لِيَاجُلُمُ لِا مِحْ لِيرَجُبُ حَرْسُرا رَبَيْرِه هِيَوَيْرَابَارَا ממשְׁפְּחָת בְּנִי מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֶף מִיַּרְשָּׁיִ בָּנִי מְנַשֶּׁה בַר יוֹסֶף

خختر بترثا خنظرت

מַל שֶׁוּבַם זַרְמִית אָבוּהוֹן:

of their father. remained in the tribe of the family Joseph, and their inheritance of the sons of Manasseh the son of They were married into the families

<u>֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֚֡֡</u> וֹמִּבְאָׁלְ בֹּמֹּבְבַּע מוּאָב מֹלְ וֹבְבַּוֹ בַּמִימָבוֹא במוּאָב מּלְ וֹבְבַּנֹא طمارات جين بِمَارِم جِيهِ مِنْ مِنْ مِنْ عِجْ جِيرٍ جَنِهِ بَانَاتِم جَيْرِه جِيْرِ بَشِرِيهُمْ عِنْ אַכֶּר הַמִּצְיָּה וְהַמִּשְׁפְּטִים אֲשֶׁר אָלֵין פִּפּוֹדִיָּא וְדִינִיִּא דְּפַבֵּיר יִי

Jericho. plains of Moab by the Jordan at unto the children of Israel in the commanded by the hand of Moses the ordinances, which the LORD These are the commandments and

(8) וכל בת ירשת נחלה. שלמסיס גן למניס:

בשנים ונשטו כסדר מולדומן ובכל המקרא מנאן לפי מכממן

(11) מחלה תרצה וגרי. כלן מגלן לפי גדולמן זו מזו ומגיד ששקולות זו כזו (ב"ב קכ):

The Haftara is Jeremiah 2:4 - 2:28 & 3:4 - 3:4 on page 204. Sepharadim read Jeremiah 2:4 - 2:28 & 4:1 - 4:2. This is the Second Haftara of Rebuke, and is read even on Rosh Hodesh. The Rosh Hodesh Addiv, Numbers 28:9 - 15 is still read, on page 143.

חזק חזק ונתחזק

THESE ARE the words which Moses spoke unto all Israel beyond the Jordan; in the wilderness, in the Arabah, over against Suph, between Paran and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Di-zahab.

It is eleven days journey from Horeb unto Kadesh-barnea by the way of mount Seir.

And it came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first day of the month, that Moses spoke unto the children of Israel, according unto all that the Lord pad given him in commandment unto them;

after he had smitten Sihon the king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and Og the king of Bashan, who dwelt in Ashtatoth, at Edrei;

beyond the Jordan, in the land of Moab, took Moses upon him to expound this law, saying:

The Lord our God spoke unto us in Horeb, saying: 'Ye have dwelt long enough in this mountain;

turn you, and take your journey, and go to the hill-country of the Amorites and unto all the places nigh thetreunto, in the Arabah, in the hill-country, and in the Lowland, and in the South, and by the sea-shore; the land of the Canaanites, and Lebanon, as fat as the great rivet, the river Euphrates.

Behold, I have set the land before you: go in and possess the land which the LORD swore unto your fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give unto them and to their seed after them.

And I spoke unto you at that time, saying: 'I am not able to bear you myself alone;

the LORD your God hath multiplied you, and, behold, ye are this day as the stars of heaven for multitude.—

The Lord, the God of your fathers, make you a thousand times so many more as ye are, and bless you, as He hath promised you!

> אַלֶּה תַדְּבְיִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מִשֶׁהֹ אֵל־כְּלִ ישִׁרְאֵל בְּעֵבֶר תַיַּרְדֵּוְ בַּמִּדְבָּר בְּעֲרָבָה מֹוֹל סׁוּף בֵּיוְ־פְּאָרֵוְ וּבֵיוֹ־תָּפֶל וְלְבָּוּ וַחֲצֵרְתּ וְדֵי זְהֵב:

َ عَرَاه مِوْد יוֹם מֵחֹבֶׁב בֻּבֶרְ תַר־שִׁמָיר עַּד קְּבֵשׁ בַּרְנֵעַ:

ַנִיִּהִי ְבְּאַרְבְּעֵיִם שְׁנְה בִּעִּשְׁהֵיִּישְׁעָּר חָדֵשׁ בְּאֶחָד לַחָדֵשׁ דִּבָּר מֹשֶׁהֹ אֵלִ־בְּנֵי יִשְׁרָאֵל בְּכֹל אֲשֶׁר צִּנְיְה יְהֹוְה אִהָּוֹ אֲלַחֶם:

" אַחַרֵי הַכֹּחָי אֵת סִיחֹן מָלֵךְ הַאָּמִרִי אֵשֶׁר יושֶׁב בְּחַשְׁבְּוֹן וָאָת עַּוֹּג מֶלֶךְ הַבְּשְׁן אֲשֶׁר־ יושֶׁב בְּעַשְׁבְּוֹן וְאָת עַוֹּג מֶלֶךְ הַבְּשְׁן אֲשֶׁר־

ַ בְּעָבֶר תַּיַרְדֵּן בְּאֵהֶץ מוֹאָב הוֹאַיל מֹשֶׁה בַּאֵר אָת־תַחּוֹרֶת תַזְאָת לֵאמֶר:

יְהְנָה אֱלֹהֵינוּ דְּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹהֵב לֵאמָר
 יַב־לְבֶם שֶׁבֶת בְּחֲר הַזֶּה:

ھְנֵה וּסְעֵּה לָבֶׁם וּבֹאוּ תַר חֲאֵמֹרַ ׁ יָאֵלִ קל־שְׁבֵנִיוֹ בְּעֲרְבָה בָתָר וּבִשָּׁפֵלֶׁה וּבַנָּגָב וּבְחַוֹף חַיָּחַ אֵּרֶץ חַכְּנַעֵּנִי וְחַלְּבְנֹוֹן עַּדִ חַנְּהֶר חַנְּדִל נְחַר־פְּרֶת:

ָאָר נָתָהִי לִפְּנִיכֶּם אָת־הָאָבֶץ בַּאִּי וּרְשָׁרֵ לְאַּבְרָהָם לְיִּצְחֲר נִשְׁבַּע יְּהִנָּה לַאֲבֹתִיכֶם הְלִּזְרְמָה צְהִיבְּה בְּהָבָּת בְּתָה לְהָם

לְבֹּגַוּ מִּאִנִי אַנְבֶּם: * נְאָמָּר אֵלֶכְם בּׁמֵּט עַנִינִא לָאמָר לָאָ-אִנַּכֹל

י יִרְנָׁר אֶלְבַינֶם טַבְּבָּר אָטַבֶּם וְתַנְּבָם תַּנְּם
 י יִרְנָר אֵלְבַינֶם טַבְּנָם

יִהְוֹה אֵלִהֵי אֲבִיהַבָּם יִסֵּף עַּלִיבָם כְּבֶם אֵלֶף פְּעָמִים וִיבְּהֵך אֶהְכָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְבֶם:

הפטרות

הפטרת במדבר

The Haftara is Hosea 2:1 - 2:22. On Erev Rosh Hodesh, read the Haftara on page 209.

- Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass that, instead of that which was said unto them: 'Ye are not My people', it shall be said unto them: 'Ye are the children of the living God.'
- And the children of Judah and the children of Israel shall be gathered together, and they shall appoint themselves one head, and shall go up out of the land; for great shall be the day of Jezreel.
- Say ye unto your brethren: 'Ammi'; and to your sisters, 'Ruhamah.'
- Plead with your mother, plead; For she is not My wife, neither am I her husband; And let her put away her harlotries from her face, And her adulteries from between het breasts;
- Lest I strip her naked, And set her as in the day that she was born, And make her as a wilderness, And set her like a dry land, And slay her with thirst.
- And I will not have compassion upon her children; For they are children of harlotty.
- For their mother hath played the harlot, She that conceived them hath done shamefully; For she said: 'I will go after my lovers, That give me my bread and my water, My wool and my flax, mine oil and my drink.'
- Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, And I will make a wall against her, That she shall not find her paths.
- And she shall run after her lovers, but she shall not overtake them, And she shall seek them, but shall not find them; Then shall she say: 'I will go and return to my first husband; For then was it better with me than now.'
- For she did not know that it was I that gave her The corn, and the wine, and the oil, And multiplied unto her silver and gold, Which they used for Baal.

- ְּנְרָלְבְּׁקֵנִּ בְּנְיֵבְיְנִינְבְׁנִי וּבְּנִי יִּנְרֵיִּאָבְׁוּ הְּמְנִי לְמָם רָאִהִּ אָּמָר וְמְּלְוּ מִּוֹ הַאָּבֹוּ בָּּר יְנִלְּבְּׁקֵנִי בְּנִי־יִרְיִּבְּיִי
- בּ אַמְרָוּ לַאֲמִיכֶם עַּמֵּי וְלַאֲחוֹתִיכֶם רָחֲמָה:
- ְנֵגְּפִנְפֵּׁיהָ מְבֵּין שְׁרֵיהִ כִּי־הִיאִ לֵא אִשְׁהִי וְאָנְכִי לְאִ אִישְׁה וְתְּסֵר וְּנִנְּיָהְ מִפְּנְיִה ביבו בְאָמְכֶר הְיִבנּי הְיִבנּי הָיבוּ הָיִאָּ אִישְׁהִי
- פּן־אַפִּשִׁימָנָּה צֵרָמָּה וָהַצֵּגִּמִּיהָ כְּיָוֹם הְּגְלְגַה וְשִׁמְתַּיהָ כַמִּרְבָּׁר וְשִׁתִּהָׁ כְּצֵּרֶץ צִיְּה וַהַמְתָּיהָ בַּצְּמֶא:
- » װְאָת־בְּנֵיהַ לַאֵּ אֲרַחֵם בִּי־בְנֵי זְנּנִּים הֵמְּה:
- چ، זְנְתָּהֹ אִמְּׁם הֹבֶּישָׁה הוֹרָתָם בֵּי אָמְרָה אֵלְכְּה אַחֲרֵי מְאָתַבִּי נִתְּנֵי לֹחְמִי וֹמֵימֵי צַמְרֵי וּפִשְׁהִׁי שַּמְנֵי וִשְׁפִּינֵי:
- וִרְיְּפַָּּּה אָתִּ־מְאַהַבֶּיֹהָ וִלֹאֹ-תַשָּׁיג אֹהָם יּבְקִשָּׁתַם וְלַאׁ תִמְצָא וְאָמָרָה אֵלְבֶּה וְאָשׁוּבְהֹ אֶלֹ-אִישֵּׁי הָרִאשׁוֹן בֵּי מָוֹב לֵי אֶז מֵעְמְּה:
- لْيُنَاح مُشِد كِجُّمَد: لَىنَمْدَلَنِم لَيَنَجُنُد لَجُمُكَ بَلَخَرِيْد كُنِّك لَيْنَاح مُشِد كِجُدُرُ فُرُفِر فُرْنَاد كِن يَنَةُلًا

- Therefore will I take back My corn in the time thereof, And My wine in the season thereof, And will snatch away My wool and My flax Given to cover her nakedness.
- And now will I uncover her shame in the sight of her lovers, And none shall deliver her out of My hand.
- I will also cause all her mirth to cease, Her feasts, her new moons, and her sabbaths, And all her appointed seasons.
- And I will lay waste her vines and her fig-trees, Whereof she hath said: 'These are my hire That my lovers have given me'; And I will make them a forest, And the beasts of the field shall eat them.
- And I will visit upon her the days of the Baalim, Wherein she offered unto them, And decked herself with her eat-rings and her jewels, And went after her lovers, And forgot Me, saith the LORD.
- Therefore, behold, I will allure her, And bring her into the wilderness, And speak tenderly unto her.
- And I will give her her vineyards from thence, And the valley of Achor for a door of hope; And she shall respond there, as in the days of her youth, And as in the day when she came up out of the land of Egypt.
- And it shall be at that day, saith the Lord. That thou shalt call Me Ishi, And shalt call Me no more Baali.
- For I will take away the names of the Baalim out of her mouth, And they shall no more be mentioned by their name.
- And in that day will I make a covenant for them With the beasts of the field, and with the fowls of hee battle out of will break the bow and the sword and the battle out of will break the bow and the sword and the battle out of the land, And will make them to lie down safely.
- And I will betroth thee unto Me for ever; Yea, I will betroth thee unto Me in righteousness, and in justice, And in lovingkindness, and in compassion.
- And I will betroth thee unto Me in faithfulness; And thou shalt know the LORD.

- אָט_מָבׁוֹטִיבּ: בְּמִוּמְבִׁוּ וְטִבּּלְטִּיְ בַּמְבֵּי וּפִּאָּטָּי לְכַּסִּוָּט בְבֵּוֹ אָמָוּב וְלִכַטִּיִּטִּי בִּתְּבִּי וְטִּיבוָאָרִ
- لْهُيم رِهِ_نَجۡرَٰؤُك صُنۡكِـ: " نَمَكُك هُدَوْك هُكِـرَخُرُكُك كِمْرَدُ صُهۡكَخُنَكُ
- ן השְׁבַּהִּלְ בָּלְ־מְשׁוֹשֶׁה חַנֵּה חְדְשָׁה וְשַׁבַּתְּהּ וְכָל מוֹעֲרֶה:
- ופָּקַרְהַּי עָלֵיהַ אָתַּיִּנִּי הַבְּעָּלִים אַעֵּרִ אַחָרֵי מְאַהַבֵּיהִ וְאָתִי שְׁכְּחָה וָהֵלֶּךְ יְהְנְה: (ס)
- ا كِذِا بَيْنَ هِٰذِحَ ثُمُوضٌ بِالْأَحِٰمِ، بِالْأَجْمِ، بِالْأَجْمِ، بِالْأَجْمِ، بِالْأَجْمِ، فِي الْمُلْمِ
- ְּנְתִּינְינִ וּכְּיִנְם הַּבְוָנִיִּנִי מִאָּבְאַ_מִּגִּבְיִם: מַּכִּוָּר לְפָּנִיּנִ יִּטְלֵּוֹנִי וְמִּנְּיִנִי הָּמָּנִי כִּימָּר נְנִינִינִּי לֵבִי אָנִרַ כְּּנִבָּיִי מִאָּם וֹאָנִרַ הַמָּלִי 'נִּמָּם 'נִאָּנִרַ הַמָּלִי
- נְקְאָ ְטַלְּבְׁאִּ ְלֵּגְ מִּנְעַ בַּּמְּלֶגְיּ " נְטְנֵי בַּנְּם ַטַעַנּאָ נָאָם נְטִנָּע טַלְּבָּאָּ אִנְאָגָ
- ַּנְּבְּׁבְנֵּנְ מְּנָרַ בַּמְּמֶנֶם: װְ נְּנִיסְׁבְיֵנֵּנְ אֵּטַ אֲמָנִם נַּבָּמְלֵנִם נִבָּנִים נִבָּנִים נִבָּ
- ְּבְרַהִּי לָהָם בְּרִיתֹ בַּיִּוֹם חַהֹּוֹאִ עִם־חַיִּתִּ השְּׁבֶּתׁ וְמָם־עַּוֹף תַשְּׁמַיִם וְהָמָשׁ תַאֲדְמָת וְמָשֶׁת וְחֵהֶב וּמִלְחָמָתׁ אֶשְׁבָּוֹר מִן־הָאָהֶץ וְהִשְׁכַּבְּחָים לְבֵּשַׁח:
- بخطمُچْم بخثاعُد بخدتنظرت: التحدمُضيات كِر جُمِيكِت نُعْدَمُضِيك كِر خَجْتُكِكَ
- ְּנְיֵנְיִנִי (פּ) נְאָרַמְּעָּנִרְּ כְּגְ פַּאָּמִנְּנָיִ נְנָרַמָּטַ אָּטַ

TEUTT (WX

The Haftara is Judges 13:2 - 13:25.

And there was a certain man of Zorah, of the family of the Danites, whose name was Manoah; and his wife was barren, and bore not.

And the angel of the LORD appeared unto the woman, and said unto her: 'Behold now, thou art barren, and hast not borne; but thou shalt conceive, and bear a

Now therefore beware, I pray thee, and drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing.

For, lo, thou shalt conceive, and bear a son; and no razor shall come upon his head; for the child shall begin Aazirite unto God from the womb; and he shall begin to save Israel out of the hand of the Philistines.'

Then the woman came and told her husband, saying: A man of God came unto me, and his countenance was like the countenance of the angel of God, very terrible; and I asked him not whence he was, neither told he me his name;

but he said unto me: Behold, thou shalt conceive, and bear a son; and now drink no wine nor strong drink, and eat not any unclean thing; for the child shall be a Mazirite unto God from the womb to the day of his death.'

Then Manoah entreated the Lord, and said: 'Oh, Lord, I pray Thee, let the man of God whom Thou didst send come again unto us, and teach us what we shall do unto the child that shall be born.'

And God heartkened to the voice of Manoah; and the angel of God came again unto the woman as she sat in the field; but Manoah her husband was not with her.

And the woman made haste, and ran, and told her husband, and said unto him: 'Behold, the man hath appeared unto me, that came unto me that day.'

ְוְאַלְ-הַאָּבְלֵּי בְּלְ־מְּמֵא: הן עַּמְּהְרִי הַשְּׁמְרִי לְּא וְאַלְ-הִשְּׁתָּי יֵנִוּ וְשֵׁבְּרִי

וביבור וובדה בו:

ִבִּי ֹחִנְּךִ חָרְׁח וְיִלְדַהְ בֵּן וּמוֹרָחֹ לֹאִ־יַעֵּלֵח עַל־רֹאִשׁׁוֹ בְּי־נְזֵיר אֵלֹהֵים יֵהְיָה חַנַּעַר מִן־תַבְּטֶן וְהֹוּא יָחֵל לְחוֹשִׁיעַ אָת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלְשְׁהֵים:

ַ וִמְּבָאׁ הָאִשָּׁה וַהַאִּמָר לְאִישָׁהֹ לֵאִמֹרֹ אִָישׁ הְאֵֵלֹהִים נִּהָא מִּצְׁי וַלְאִ שְׁאִלְהִיהוֹ אֵי־ הְאֵלֹהִים נוֹהָא מְאָר וְלָא שָׁאִלְהִיהוֹ אֵי־ מְזָּה הְנִּא וְאֶת־שְׁמֵוֹ לֹאֹ־הַנִּיד לְי:

ַנֵּאִמֶר לִּי הִנֶּךְ הָרֶה וִיִּלְדָהְ בֵּן וִשִּמְּה אַל־הִשְׁתֵּיו יֵוֹן וְשֵׁכֶּר וְאַל־הָאִבְלִי כְּל־ שְּמְאָה בְּי־נְיִר אֱלֹהִים יְהָיֵה הַנַּעַר מִן־ הַבֶּשֶׁן עַד־יָוֹם מוֹהְוֹּ: (פ)

* נֵנֶשְׁמָר שְׁנֶוֹת אֶלִּירִה נֵּיאִמָּר בָּּר אֲדוֹנָּר אֵישׁ הְאֵלֹהִים אֲשֶׁר שְׁלָהְתָּ יָבוֹא־נָא עּוֹד אֵלְינוּ וְיוֹבְׁנוּ מְה־נַּשְּׁמֵה לַנָּעַר הַּוּּלְְד:

נִישְׁמָע הַאֵּלֹהִים בְּקִּיֹל מְנְוֹחַ נַיְּבָאׁ מַלְאַדְּׁ
 הַאֵּלֹהִים עֹּוֹד אֶלֹ-הָאִשְּׁה וְהִיאׁ יוֹשֵׁבֶּתּ
 בְּשְּׁבֶּה וּמְנְוֹחַ אִישֶׁה אֵין עַמְה:

" נְהַאָּמֶׁר אֵלֶי: נְהַאָּמֶר אֵלֶיוּ הַנָּה נְהָאָר אֵלִי הָאָישׁ אֲשֶׁר נְהָשְׁה הַהָּאָר הַבְּּר הַבְּּר הַבְּּר הַבְּּרִים אֲשֶׁר

- And Manoah arose, and went after his wife, and came to the man, and said unto him: 'Art thou the man that spokest unto the woman?' And he said: 'I am.'
- And Manoah said: 'Now when thy word cometh to pass, what shall be the rule for the child, and what shall be done with him?'
- And the angel of the LORD said unto Manoah: 'Of all that I said unto the woman let her beware.
- She may not eat of any thing that cometh of the grapevine, neither let her drink wine or strong drink, nor eat any unclean thing, all that I commanded her let her observe.'
- And Manoah said unto the angel of the Lordy a kid thee, let us detain thee, that we may make ready a kid for thee. $^{\flat}$
- And the angel of the LORD said unto Manoah: 'Though thou detain me, I will not eat of thy bread; and if thou wilt make ready a burnt-offering, thou must offer it unto the LORD.' For Manoah knew not that he was the angel of the LORD.
- And Manoah said unto the angel of the Lord: 'What is thy name, that when thy words come to pass we may do thee honour?'
- And the angel of the ${\it Lord}$ said unto him: 'Wherefore askest thou after my name, seeing it is hidden?'
- So Manoah took the kid with the meal-offering, and offered it upon the rock unto the LORD; and [the angel] did wondrously, and Manoah and his wife looked on.
- For it came to pass, when the flame went up toward heaven from off the altar, that the angel of the Lord ascended in the flame of the altar, and Manoah and his wife looked on; and they fell on their faces to the ground.
- But the angel of the Lord did no more appear to Manoah or to his wife. Then Manoah knew that he was the angel of the Lord.
- And Manoah said unto his wife: 'We shall surely die, because we have seen God.'

- יי נִיּאָמֶר מְנְוָם מַּטֵּׁם יְבָּאָ דְבָּבֶּיִיִּרְ מַּתַ־יִּהְיֵּרִי מְּשְׁפַּּמַרְ מְנְוָם מַּטֵּר יְבָּאָ דְבָּבֶיִיִּרְ מַתַ־יִּהְיֵּרִי
- אָמָבְׁשׁׁ אָבְ_בִּאָמֶּב יַשְׁמֶּבְּ י נּגָאָמֶב מַלְאָּב יְבִּינְׁב אָבְבִּמִּנְיִם מִכָּבְ אָּמֶבַ
- בָּלְ אַׁמֶּבְבְּגִּוּנְעֵינִי טַּמְּּלֶּבְ: (ס) הַבְּלְ אַּלְבַּשְׁמֵּלֵ וְבָּלְבַמְּלֵּאֵנִי אַלְבַעִּאָכָּל הַבָּלְ אַמֶּבִבְּאָנִינִי טַּמְּלֶּבִי הַבָּוֹלִ
- ײַ נּיִאִמֶּר מָּנִיִּחַ אֶלְ־מַּלְאַּךְּ יְּהְנִָה נִּעְּצְרָה דָּנָא אוֹהָךְ וְנַעֲשֶׂה לְפָּנֵיךְ גְּּרֵי עִזְּים:
- וַיּאִמֶּרֹ מַלְאַרְ יִחְנָׁה אָלִ־מָנֹוֹחַ אָם־ מַּנְצְּבֵּנִי לֹא־אַכַל בְּלַחָמֶּרְ וָאִם־מַצְּמָּה מַלְאַרְ יְחַנְה תַּנְצְּבָּר בָּי לֹא־יָדָע מָנֹוֹת בִּי־ מַלְאַרְ יְחַנְה חְוּא:
- ַ יַּאִמֶּר לוֹ מַלְאַרִּ יְחִנְּח לָמָּח זָּח תִּשְׁצַלּ קְשְׁמֵּי וְחוּא־פֶּלְאִי: (פּ)
- ַנִּפְּׁח מְנִיחַ אָת־גָּדֵי הֵעִּיִּם וְאָת־חַמִּנְחָׁה נַנְעַל עַל־הַצִּיִּר לֵיהְוָה וּמִפְּלָא לַעֲשׁוֹת יְמְנְוֹחַ וְאִשְׁקוֹ רֹאֵים:
- ויָהִי בַעֵּלוֹת הַלַּהַב מִעָּל הַמִּוְבָּהַ הַשְּׁמִּיְמָּה וַיָּעַל מַלְּצִּּף־יְהְוָה בְּלַהַב הַמִּוְבֵּח יִמְנְיֹח וָאִשְׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלִי עַל־ פְּנֵיהָם אֵרְצְה:
- ְרֵאַרְיָסִׁרְ עִּיִּרִ מִּלְאַּרִּ יְּחִנְיִת בְּיִרִּמִּלְאַרִּ מְנְוֹחַ וְאֵלְ־אִּשְׁתִּוֹ אֲזִּ יְדֵע מְנְוֹחַ בְּירִמִּלְאַרִּ יְחְנְיִת הְוּא:
- אָלְהָים בְּאֵינוּ: נְּאָמֶׁר מְנְיָה אָלְאִמְּהִי עָּוֹת נְּמָוּת בָּי

הפטרת בהעלתך

But his wife said unto him: 'If the LORD were pleased to kill us, He would not have received a burnt-offering and a meal-offering at our hand, neither would He have shown us all these things, nor would at this time have told such things as these.'

And the woman bore a son, and called his name Samson; and the child grew, and the Lord blessed him.

And the spirit of the LORD began to move him in Mahaneh-dan, between Zorah and Eshtaol.

וַמְאִמֶר לַוֹ אִשְׁמֹּוֹ לֹי חָפֵּץ יְחִוָּח לַחֲמִיתֵנוּ לְאַ־לַקַח מִיְּדֵנוּ מִלְח וִמִּנְחָׁה וְלָא הֶרְאָנוּ אֶת־כְּל־אֵּלֶה וְכְמֵּת לָא הִשְׁמִיעֵנוּ כְּזְאִת:

دِ رَضِٰمِكِ رِدَنَ بِحَيْنَ جُوَهِٰمُا جَمَٰنَيَدِت بِهَا جِرَا جِرِّ بِينَ بَحَرًا هُضُمِهُٰجُ: (a)

הפטרת בהעלתך

The Haftara is Zechariah 2:14 - 4:7.

I:III

'Sing and rejoice, O daughter of Zion; for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the Lord.

And many nations shall join themselves to the LORD in that day, and shall be My people, and I will dwell in the midst of thee; and thou shalt know that the LORD of hosts hath sent me unto thee.

And the Lord shall inherit Judah as His portion in the holy land, and shall choose Jerusalem again.

Be silent, all flesh, before the LORD; for He is aroused out of His holy habitation.

And he showed me Joshua the high priest standing at before the angel of the LoRD, and Satan standing at his right hand to accuse him.

And the LORD said unto Satan: 'The LORD rebuke thee, O Satan, yea, the LORD that hath chosen Jerusalem rebuke thee; is not this man a brand plucked out of the fire?'

 $\ensuremath{\text{Now}}$ Joshus was clothed with filthy garments, and stood before the angel.

ָ וָנְלְוּוּ גּוֹלִם רַבֶּים אֶל־יְחֹנָתׁ בַּיֵּוֹם חַהֹוּא יְחַנְׁתּ לֶלִּ לְעָׁם וְשְׁכַנְתֵּי בְּחּוֹבֶׁה וְיָדַעַהְ כִּי־ יְחַנְת צְבְּאִוֹת שְׁלְחַנִי אֵלְיִה:

" וְנְתַּל יְהְנָה אָת יְהוּדְה מִלְלוּ עָל אַדְמָּת הַאָּדֶשׁ וּבְתַר עִּיֹר בִּירוּשְׁלְם:

ہ برہ چڑے چپار מפְּגֵי יִהְוָגִי בָּי נִעָּוֹר מִמְּעִּוֹן קרְשְׁיִּ: (פ)

رَخِيْرَ هُن أَبَابَيْنَ لِيَهُمُ لَحِيْلَ يَوْبَلِهِ مَثِيد مُخِيرُ مَكْمِكَ نِبَيْنَ لِيَهُمُّا مَثِيدَ مَحِــنُمْرَنِ خُهُمُّنَا

رِنْعَمِد יְחִנְׁה אֶלֹ־הַשְּׁמֵּן יִגִּעַר יְחִנָָה בְּדִּ הַשְּּמָׁן וְיִגִּעַר יְחֹנְהֹ בְּדִּ הַבֹּחֵר בִּירְוּשְׁלְם הַלְּוֹא זֶה אִיּר מְצָּלְ מֵאֵשׁ:

ויהושטע קנָר לְבָשׁ פְּנָרֵים צוֹאָים וִעֹּמָר לְפְּנֵי הַמַּלְאֶר:

הפטרת בהעלתך

- And he answered and spoke unto those that stood before him, saying: 'Take the filthy garments from off him.' And unto him he said: 'Behold, I cause thine iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with robes.'
- And I said: 'Let them set a fair mitre upon his head.' So they set a fair mitre upon his head, and clothed him with garments, and the angel of the Lord stood by.
- And the angel of the LORD forewarned Joshua, saying:
- "Thus saith the LORD of hosts: If thou wilt walk in My ways, and if thou wilt keep My charge, and wilt also judge My courts, then I will give thee free access among these that stand by.
- Hear now, O Joshua the high priest, thou and thy fellows that sit before thee, for they are men that are a sign; for, behold, I will bring forth My servant the Shoot.
- For behold the stone that I have laid before Joshua; upon one stone are seven facets; behold, I will engrave the graving thereof, saith the Lord of hosts: And I will remove the iniquity of that land in one day.
- In that day, saith the LORD of hosts, shall ye call every man his neighbour under the vine and under the fig-tree.
- And the angel that spoke with me returned, and waked me, as a man that is wakened out of his sleep.
- And he said unto me: 'What seest thou?' And I said: 'I have seen, and behold a candlestick all of gold, with a bowl upon the top of it, and its seven lamps thereon; there are seven pipes, yea, seven, to the lamps, which are upon the top thereof;
- and two olive-trees by it, one upon the right side of the bowl, and the other upon the left side thereof.'
- And I answered and spoke to the angel that spoke with me, saying: 'What are these, my lord?'

- ניַען ניֹאָמֶר אָל־הִעְּטֶרִים קִפְּנִיוֹ כֵאִמֶּר אָלְיוּ רְאָה הָעֶּבְרָהִי הַעַּאָים מִעְּלְיִוּ וַיַּאְמֶר אָהְףְ מַהְלְצְיה:
- ، بغضّا بَشِاشه چيراء ھِڄنَا عِحَالَهُنِهُ رَبِضُاشة بَهِدُرَاء بَيَهِابُنَا عِحَالَهُنَة رِبَحِ ْجَنِهُابُ جِهِبُات اِيْجِ ٰهِابُ بِينِا عَيْهَا:
- ग्रंति सदेश्वः । प्रांप द्राप्तेत दश्याः
- פּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־בִּרְרָכִי מִלֵּךִּ אָת־בִּיהִי וָגָם מִּשְׁמָר אָת־חַצֵּרָי וָנְתַמֵּי לְּדִּ אָת־בִּיהִי וְגָם מִשְׁמָר אָת־חַצֵּרָי וְנְתַמֵּי
- $_{\rm S}$ $rac{1}{2}$ $rac{1$
- בֵּיו הַבָּה הָאָבֶן צִּשָׁר נִתִּהִ לִפְּנֵי יְהוֹשִׁעַ על־אֵבֶן צַחָּת שִׁבְעָה עֵינְיֵם הָנָנִי מִפְתַּה פִּתְּהְה נְאָם יְהְנָה צְּבְאִת יִּעִשְׁתֵּי אֶת־עֵּוֹן הְאֶהֶץ־הַהִּיא בְּיִנֹם אֶחֲר:
- י בּיִוֹם הַהֹוּא נִאָם יְהִוָֹה צִּבְאׁוֹת מִקְרָאִי אֵישׁ לְרֵעֵהוּ אֵל־מַחַת נֵּפָּן וְאֵל־מַחַת מְאֵנֶה:
- אָמֶּבְנְמֹנְב מִמֵּלְטִּנְיּ בּיִּמִּב טַפּּלְאֵּב טַבִּדֵּב בָּיִ נִוֹמִנְנִוּ בַּאָּנָמִּ בּיִמוֹ נַּמְּב טַפּּלָאָב טַבִּדָּב בָּיִּ נִוֹמִנְנָנִוּ בַּאָנִמִּ
- ַרַּאִמֶּר אֵלֵי מָה אַהָּה רֹאָה (כִּי וּאִמִר)[קּי : נִאִמַּר] רְאַיִּהִי וּ וְהָבָּה מָנוֹרַת זָהָׁב בָּלְּה וְגָלְה עַלְ־רֹאִשְׁה וְשִׁבְעָה נֵרֹהֶיהִ עָלְּיִ שְׁבְעָה וְשִׁבְעָה מְוּצְלִוֹת לַבּּרִוֹת אֲשֶׁר עַלְ־ רֹאִשְׁה:
- نَهُتِابَ مَرَّــِ شَمَهُجُّابَ: نِهُتِابُ مَرْضُمُهُجُّابَ:
- מִּעַ־אַּבְּנֵע אַּגַּלֵנ: זְּיִּ נְאָמָּן אֵבְרַנַפַּלְאָּבַ עַּגַּבָּר בָּג כָאמָר

הפטרת שלח לך

- Then the angel that spoke with me answered and said unto me: 'Knowest thou not what these are?' And I said: 'No, my lord.'
- Then he answered and spoke unto me, saying: 'This is the word of the Lord unto Zerubbabel, saying: Not by might, nor by power, but by My spirit, saith the Lord of hosts.
- Who art thou, O great mountain before Zerubbabel? thou shalt become a plain; and he shall bring forth the top stone with shoutings of Grace, grace, unto it.'

- ְנַיְּמֵּן תַּמֵּלְאֶבׁ תַּיִּבֶּר בִּי' נַיִּאִמֶּר אֵלֵי הַלִּוֹא יַנְיַמֵּן תַמַּלְאֶבׁ תַּדְּבֶּר בִּי' נַיִּאָמֶר אֵלֵי הַלִּוֹא
- מִי־אַמַּה הַר־הַגָּּדִיֹל לִפְּנֵי וְרָבָּבֶל לְמִישָׁר וְהוֹצִיאׁ אָת־הָאָבֶן הָרֹאשֶׁהֿ הָשֻׁאֿוֹת הֵן הֵן לֶה: (פ)

הפטרת שלח לך

.4z:z – 1:z nudsol si nnnthH ədT

 $\iota:\Pi$

- And Joshua the son of Nun sent out of Shittim two spies secretly, saying: 'Go view the land, and Jeticho.' And they went, and came into the house of a harlot whose name was Rahab, and lay there.
- And it was told the king of Jericho, saying: 'Behold, there came men in hither to-night of the children of Israel to search out the land.'
- And the king of Jericho sent unto Rahab, saying:

 Bring forth the men that are come to thee, that are entered into thy house; for they are come to search out all the land.)
- And the woman took the two men, and hid them not shid: 'Yea, the men came unto me, but I knew not
- and it came to pass about the time of the shutting of the gate, when it was dark, that the men went out; whither the men went I know not; pursue after them whither to ye shall overtake them.
- But she had brought them up to the roof, and hid them with the stalks of flax, which she had spread out upon the roof.
- And the men pursued after them the way to the Jordan unto the fords; and as soon as they that pursued after them were gone out, the gate was shur.

- ַנִישְׁלֵח יְחוֹשְׁעַ־בִּן־נִין מָן־חַשִּׁשִּׁים שְׁנִים־ אֲנְשִׁים מְרַוְּלִיםׁ חֲהָשׁ לֵאמֹר לְכָּוּ רָאָוּ אֶת־חָאֶהֶץ וְאֶת־יְרִיחֻוֹּ נַיִּלְכִוּ יֵיְבֵאוּ בֵּית־ אִשְּׁה זֹנְנְה וּשְׁמָה רְחָב וַיִּשְׁכְּבוּ־שְׁמְה:
- ניֵאַמַּר לְמֵלֶךְ יְרִיחִוּ לֵאמָר חִנֵּר אֲנְשִׁים בָּאוּ חַנְּה חַלַּיְלָר מִבְּנֵי יִשְׂרָאָל לַחָפָּר אָת־הָאֶרֶץ:
- ַנִישָׁלַחׁ מֵלֵּךְּ יְרִיחִׁוֹ אָלִּדִרְאָבָעׁ הוֹצְּיאִי הַאֲנְשִׁים הַבָּאִים אֵלִיִרְ אֲשֶׁרִ־בָּאִּי לְבִיהַׁךְּ בֶּי לַחְפָּׁר אָתִּ־בְּלִּ הַאָּנִי בְּאִיּ
- ַ נַתְּאָטָר הָאִשָּׁה אָת־שָׁגִּי הָאֲנָשִׁים וָלָא יָדַשְּׁהִּ הַהָּאִטֶרוּ בַּוְ בָּאִי אֵלַי' הְאֲנָשִׁים וְלָא יָדַשְּׁהִּ מַאָּיִן הַפְּּה:
- אַחַבּיהֶם בָּי תַּשְּׁיְנִים: לַאִּ יַבְּעְּהִי אֵנְה הַלְּכִּי הַאָּנְשִׁים רַדְפִּי מַתֵּר אַחְבִיהֶם בָּי תַּשְּׁיְנִים:
- ׆ װְקְיִלְיִנִי לְשְׁ מִּלְ_עַלֵּנִי מוֹנִיא מִמֵּלְטַם עַלְּנִי וַמִּסְׁמָנִם בָּפַּשָּׁמֵּי, עַמָּא
- נְצְאָנְ טִבְּבְבְּנִים אַטַבְּינִים: מְלְ טַמַּמְבְּרָוִת וְחַמָּמִּב סִּלְּרִנּ אַטַבְּי כַּאַמָּר וְהַאָּנְמִּים בִּרְבָּי אַטַבִּימִם

- And before they were laid down, she came up unto them upon the roof;
- and she said unto the men: 'I know that the LORD hath given you the land, and that your terror is fallen upon us, and that all the inhabitants of the land melt away before you.
- For we have heard how the LORD dried up the water of the Red Sea before you, when ye came out of Egypt; and what ye did unto the two kings of the Amorites, that were beyond the Jordan, unto Sihon and to Og, whom ye utterly destroyed.
- And as soon as we had heard it, our hearts did melt, neither did there remain any more spirit in any man, because of you; for the LORD your God, He is God in heaven above, and on earth beneath.
- Now therefore, I pray you, swear unto me by the LORD, since I have dealt kindly with you, that ye also will deal kindly with my father's house—and give me a true token—
- and save alive my father, and my mother, and my brethren, and my sisters, and all that they have, and deliver our lives from death.'
- And the men said unto her: 'Our life for yours, if ye tell not this our business; and it shall be, when the LORD giveth us the land, that we will deal kindly and truly with thee.'
- Then she let them down by a cord through the wall, window; for her house was upon the side of the wall, and she dwelt upon the wall.
- And she said unto them: 'Get you to the mountain, lest the pursuers light upon you; and hide yourselves there three days, until the pursuers be returned; and afterward may ye go your way.'
- And the men said unto her: 'We will be guiltless of this thine oath which thou hast made us to sweat.

- ְּנִהְמָּה מָהֶם יִשְׁכְּבִּוּן וְהֵיא עָּלְתָּה עַּבִּיהָם עַלְ־הַגֶּנּ:
- נתאמר אל־הַאַנִּשׁים יַדַּשְׁתַּי בִּי־נְּתָּן יִהְנָה בַּּלְה אֵימַהְכֶם:
 בבייינים אָר־הָאַנִּשׁים יַדַשְׁתַּי הַאָּרֶץ מִפְּנִיכֶם:
- בֵּי שְׁלַעְנִּוּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹלִישׁ יְהוָֹה אָת־מֵי י ים־סוף מִפְּנִיכֶּם בְּצֵאחָכֶם מִמִּצְרָיִם אַשֶּׁר צִשִּׁיהֶם לִשְׁנִי מַלְבֵּי הָאֵמִּרִי הַחֲרַמְהָם אוֹהֶם:
- וַנִּשְׁמַעַעַ וַיִּמָּס לְבְּבָׁנִי וְלֹאֹ־לִמְּהִ עִּוֹד רָיּחַ בְּאָישׁ מִפְּנֵיכֶם בֻּי יְהְזָּה אֱלֹהִיכֶּם הָיּא אֱלֹהִים בַּשְׁמַיִם מִמַּעַל וְעַלֹּהִיכֶּם מְחֲחָת:
- וְעַמְּה הִשְּׁבְעּרְנָא לִי בְּיהֹוָה בִּי־עָשִׁיִהִּי עִּמְבֶם חָסֶר וַעֲשִׁילָם נַם־אַמָּם עִם־בָּית אָבִי הֶסֶר וּנְחַהֵּם לִי אָוֹת אֵמֶת:
- וְתַּחֲיִנִיֶּם אָת־אָבָי וְאָת־אָמִּי וָאָת־צִּחִי אָשָׁר לְתָּם וְתִּצֵּלְמָם אָת־נִּפְשָׁתֵּינִי מִמְּנֶת: נְּאִמְרִיּ לְנְּה הְאֲנְשִׁים נַפְשָׁנִי תַּחְמֵיכָם לְמִיּת אָם לְאִ תַּגִּירִי אָת־דְּבְּבָנִי זָּה וְהָיְׁר בְּתַּיּת אָם לְאִ תַּגִּירִי אָת־דְּבְּבָנִי בְּתַּיּת אָם בְאָ
- הַסָּר נְאֵהֵה: נְתּּנְרְבֶם בַּחֶבֶל בְּעַּר הַחַלְּוֹן בֶּי בֵיתָהֹ

בְּקֵיר תַחוֹמָה וּבְחוֹמָה תָיא יוֹשֶׁבֶת:

- נקאמר לֶהַםׁ הָהָרָה לֵכּי פָּן־יִפִּגְעִי בָבֶם הָרְדְפִּים וְיַהְבָּהָם שְׁמָּה שְׁלָשֵׁת יָמִים עַּד שַּׁוֹב הָרְדְפִּים וְאַחַר מַלְכָּי לְזַרְפְּבֶם:
- מְּמְּבְׁמְּשֵׁבְּ עַנְּיִׁע אַמְּבְ עַמְּבְּמִּשׁׁנֵנְ: נּאָמִבְנִּ אַכְגִיִּטַ עַאָּרָמִיִּם לִּכִּיָּם אַנְּטִׁנִּנִּ

Δī

Behold, when we come into the land, thou shalt bind this line of scarlet thread in the window which thou didst let us down by, and thou shalt gather unto thee into the house thy father, and thy mother, and thy bethren, and all thy father's household.

And it shall be, that whosoever shall go out of the doors of thy house into the street, his blood shall be upon his head, and we will be guiltless; and whosoever shall be with thee in the house, his blood shall be on our head, if any hand be upon him.

But if thou utter this our business, then we will be guiltless of thine oath which thou hast made us to swear."

And she said: 'According unto your words, so be it.' And she sent them away, and they departed; and she bound the scarlet line in the window.

And they went, and came unto the mountain, and abode there three days, until the pursuers were returned; and the pursuers sought them throughout all the way, but found them not.

Then the two men returned, and descended from the mountain, and passed over, and came to Joshua the son of Nun; and they told him all that had befallen them.

And they said unto Joshus: 'Truly the LORD hath delivered into our hands all the land; and moreover all the inhabitants of the land do melt away before us.'

ָהְנָהְ אֲנָחָנִי בְאָים בְּאָֻבֵּץ אָת־תִּקְנַת חִוּט השְּנִי הַנָּה תִּקְשִׁרִּי בְּחַלּוֹן אֲשֵׁר הוֹרַדְתֵּנִי בְּיֹ וְאֶת־אָבִּיךְ וְאֶת־אִפֶּׁרְ וְאֶת־אַחָּיךְ וְאֵת בְּלְ־בֵּית אָבִירְ תַּאַסְבָּי אֵלְיָךְ הַבְּיְּתְה:

וְחָיְה כַּל אֲשֶׁר־יֵצֵא゚ מִירַלְמֵּי בִּיתַּף וּ הַחָוּצְּה דְּמָוֹ בְרֹאִשָּׁוֹ וַאֲנַחֲנוּ נָקִיָּם וְכֹל אֲשֶׁר יְהְנֶה אִמְףְ בַּבַּׁיִת דְּמָוֹ בְרֹאשׁנוּ אָם־ יֶד מְהְיֶהֹ־בְּוֹ:

משְּׁבְשְּׁמֵלְ אָמֶּר הִשְּׁבַּשְּׁמֵּנִי: מֶּלְ הְּבְּרֵנִי זְּהָ וְהָרֵנִיי וְּאַבְּ מְשְׁבְּשְׁרִי אָנִי דְּבְרֵנִי זְיִי וְהָרֵנִיי וְאָרֵנִיי וְאַבְּרֵנִיי יִּאָבְּרֵי יִּיִּי בְּיִי

ניאָמֶר ְ בְּדִּבְרֵיכֶם בָּן־הֹּגּא וַהְשִׁלְּוֹן: נְתְּאִמֶּר ְ בְּדִבְרֵיכֶם בָּן־הֹּגּא וַהְשִׁלְוֹן:

מפּנוננ: (ס) אָנַבְּלְיַנִאְנֵיא וֹנִם ַנִּמְנִי פַּלְ ַיִּאָבֵּי נִאָּבֵּא נּיִאָמִרוּ אָלְ ַיִּרְוֹאָמָּה בִּירַנִּעָּוֹ הִינִי בּיִּבִּינִי

הפטרת קורה

The Haftara is I Samuel II:14 – II:22. On Rosh Hodesh, Maftir is Numbers 28:9 – 15 on page 143 and Haftara on page 207.

₽1:IX

Then said Samuel to the people: 'Come and let us go to Gilgal, and renew the kingdom there.'

And all the people went to Gilgal, and there they made Saul king before the Lord in Gilgal, and there they sacrificed sacrifices of peace-offerings before the Lord; and there Saul and all the men of Israel rejoiced greatly.

> ײַנּלְנְּלְ וּנִׁעַדֵּהְ הָּם עַפֶּׁלְוּכֶּׁנִי הַּאָמֶּר הָמִנּאֵלְ אָלְ_עַהְּּם לָלִנּ וָנֵלְלָּנִי

ניללר קל־הְעָׁם הַגּּלְגָּל נִימִלְכֹּוֹ שָׁם אָתִּד שְׁאִּּגִל לְפְּנֵי יְהֹנְהֹ בַּגּלְגָּל נִיּזְבְּחִוּ־שָׁם זְבְחָים שְׁלְמָים לְפְּנֵי יִהְנָה נַיִּשְׁמָה שָׁם שְׁאָּרֵל וְכְל־אַנְשֵׁי יִשְׁרָאֵל עַד־מְאָד: (פ)

I:IIX

And Samuel said unto all Israel: 'Behold, I have hearkened unto your voice in all that ye said unto me, and have made a king over you.

And now, behold, the king walketh before you; and I have walked before you from my youth you; and I have walked before you from my youth

Here I am; witness against me before the LORD, and before His anointed: whose ox have I taken? or whom have I defrauded? or whom have I defrauded? or whom ransom to blind mine eyes therewith? and I will restore it you.

And they said: 'Thou hast not defrauded us, nor oppressed us, neither hast thou taken aught of any man's hand.'

And he said unto them: 'The LORD is witness against you, and His anointed is witness this day, that ye have not found aught in my hand.' And they said: 'He is witness.'

And Samuel said unto the people: 'It is the LORD that made Moses and Aaron, and that brought your fathers up out of the land of Egypt.

Now therefore stand still, that I may plead with you before the Lord concerning all the righteous acts of the Lord, which He did to you and to your fathers.

When Jacob was come into Egypt, then your fathers cried unto the Lord, and the Lord sent Moses and Aaron, who brought forth your fathers out of Egypt, and they were made to dwell in this place.

But they forgot the Lord their God, and He gave them over into the hand of Sisera, caprain of the host of Hazor, and into the hand of the Philistines, and into the hand of the Woab, and they fought against them.

And they cried unto the LORD, and said: We have sinned, because we have forsaken the LORD, and have served the Baalim and the Ashtaroth; but now deliver us out of the hand of our enemies, and we will serve Thee.

رْאָנִי זְקָנְמִי וְשָׁבְּמִי וּבְנֵי מִנְּטִבְּלֵךְ לִפְּנִיכֶּם (אָנִי זְקַנְמִי וְשְׁבְּמִי וּבְנֵי הַנָּם אָהְכָב הַנְּה:

הִנְּרֵי שְׁנֵּר בִּי נְבָּר יִהְנָׁר וְּצִּעָּר הִשְּׁיִהִוּ אָת־ שִׁיר וּ מִּי לְאַחְתִּי וַחֲמָּוֹר תֵּי לִאַחְתִּי וְאָת־ בְפֶּר וְאַשְּׁלְיִם עֵינֵי בִּצְּוֹתִי וּמִיַּד־מִי לְקָחָתִי וְאָת־ בְפֶּר וְאַשְּׁלִים עֵינֵי בְּיִנְיִי וְאָשֶׁיב לְבֶּם:

לְלַטְהָּ מִיֵּר לָא צַּשְׁקְּמָּנִי וְלָא רַצּוֹתָנִי וְלִאִּ * נְיָּאִמְרִי לִאִ צַּשְׁקְמָּנִי וְלָאִ רַצּוֹתָנִי וְלִאִּ

וֹיאִמֶר אַלִיהָם מַד יְהוָה בָּכָם וְמֵּד מִאִּימִה הַיִּוֹם הַזָּה בֵּי לְא מִצְאמָם בִּיָדִי מְאִּימָה וַיְאְמֶר מֵד: (פ)

, וּיִאִמֶר שִׁמוּאֵל אֵל־הִעָּה יְהִנְּה אֲשֵׁר עִשְׁהֹ אָת־מֹשֶׁת וְאֵת־אַהַרְן וַאֲשֶׁר הָשֶּׁלָה אָת־ אֲבֹתִיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְּרֵים:

ָּ נִעַּמִׁר הָהִיצִּבְוּ וְאִשְּׁפְּמָר אִהָּכֶם לִפְּנֵי יְהוֹגִר אָת פְּל־צִרְקַוֹת יְהוֹה אֲשֶׁר־עִּשָּׁר אִהְכֶם יְאָת־אֲבוֹתֵיכֶם:

פּאַשֶּׁר בָּא יַצִּקְׁב מִצְּבָיִם וַיִּיִּשְׁקָּר אַבְוֹתִיכָם אָּבְ־יְחִנְּה וַיִּשְׁלָח יְחִנְׁה אָת־מֹשֶׁה וָאֶת־ אַהַרְן וַיּוֹצִיאִּי אָת־אַבְתִיכָם מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁבָּיִם בַּמְּקִוֹם תַזְּה:

וֵיִשְׁבְּחִוּ אָת־יְֶחֹנְת אֵלֹהִנָה וַיִּמְבָּר אֹחָׁם בְּיַר סְיסְרָא שַׁר־צִּבָּא חָצִּוֹר וּבְיַר־ פְּלְשְׁהִּים וּבְיַר מֵלֶך מוֹאָב וַיְלְחֲמִוּ בֶּם:

וּיִּוְשָׁקְוּ אֶל־יְהוֹּהֹ (כ׳ וּיאמר)[ק׳ וַיְּאִמְרָיּ] חִשְׁאנוּ בֶּי שְׁוַבְנוּ אָת־יְהוָֹה וַנַּעֲבָׁד אָת־ הַבְּעְלִים וְאָת־הָעַשְׁמְרֻוֹת וְעַמְּׁה הַצִּילֵנּוּ מִיֵּד אֹּיְבֶינוּ וְנַעַבְּדֶרְ:

And the LORD sent Jerubbaal, and Bedan, and Jephthah, and Samuel, and delivered you out of the hand of your enemies on every side, and ye dwelt in safety.

And when ye saw that Nahash the king of the children of Ammon came against you, ye said unto me: Nay, but a king shall reign over us; when the LORD your God was your king.

Now therefore behold the king whom ye have chosen, and whom ye have asked for; and, behold, the LORD hath set a king over you.

If ye will fear the Lord, and serve Him, and hearken unto His voice, and not rebel against the commandment of the Lord, and both ye and also the king that reigneth over you be followers of the Lord your God—;

but if ye will not heatken unto the voice of the Lorp, then shall the hand of the Lorp be against you, and against your fathers.

Now therefore stand still and see this great thing, which the Lord will do before your eyes.

Is it not wheat harvest to-day? I will call unto the Lord, that He may send thunder and rain; and ye shall know and see that your wickedness is great, which ye have done in the sight of the Lord, in asking wou a king.

So Samuel called unto the LORD; and the LORD sent thunder and rain that day; and all the people greatly feared the LORD and Samuel.

And all the people said unto Samuel: 'Pray for thy servants unto the LORD thy God, that we die not; for we have added unto all our sins this evil, to ask us a king.'

And Samuel said unto the people: 'Fear not; ye have indeed done all this evil; yet turn not aside from following the Lord, but serve the Lord with all your heart;

אָּנְבֵּנְכְּם ְמִפְּלְּנֵב נְעֵּאֶבְּנְ בְּּמָם: נְפְּּמֵּם נִאָּנַ אָמִבְּיָׁם מִיּב אָנְבִּנְכְם מִפְּלָם מִיּב

ניהְגָּה בִּי־נְחָשׁ מֵלְבִּבְּבָם: נִתְּאָמְרֵה לִי לֵאֻ בִּי־מֶלֶבּ יִמְלָבּ מָלְבִּ מִיהְנָׁה אֶלְנִינֶם מַלְבָּבְּ בְּנִי־עַמִּוּן בָּא עַּלִינִהּ

ְּיִשְׁלְמֵּׁם וְהַנָּה נְתַּן יְהְנָה צִּעֵּר בְּחַרְמֵּם צִּעֵּר שְׁאֶלְמֵּׁם וְהַנָּה נְתַּן יְהְנָה צִּעֵּר בְּחַרְמֵּם צִּעָּר:

הְּלֵּיְכֶּׁם אַנוֹר יְתְיָׁר אֵלְנִינֶּם: יִהְיָּנִים יִּם אַנָּם וִיִּם נַמָּלְרְ אָהָר מִלְרַ יִּהְמִּהִּנִּם בַּלִּיְלְיָּ נַלְאִ נַמִּרִׁ אָנִרַ בָּּי יְרִוְיִׁר אִם טִּיִּרְאָנִי אָנִי יִּלְאִ נַמִּרִי הָהָּבָּרִ

וּאִם־לָאׁ תִּשְׁמִּעִּי בְּקִוּל יִהְוָּה נִּטְרִימָם אָת־פְּי יְהְוָּה וְהִיְתָּה יַד־יִּהְנָה בְּכֶם וּבַאְבֹתִיכֶם:

יי אַשְׁר יְהְנְיה עַּשָּׁר לְעֵינִיבֶם: הַנְּּהְ אֵשֶּׁר יְהְנְיה עַשֶּׁה לְעֵינִיבֶם:

בְלָבֶם מֶּלְנֵי נִמְמֶׁר נִיְיִם אָלֵּרָא אָלִ-יִּהֹנָׁר הְבָּר אָשֶׁר עַּשִּׁימָם בְּעֵינֵי יָהנָּה לִשְּאִיל בְבֶּר מֶלְנְים נִמְמֶּר נִיְעָנִּי בְּיִּרְנְעַמְּאִילִ

ַנּיִקְרֵא שִׁמּנּאֵל' אֵל־יִחְוֹֹח נַיִּמַּן יִחֹנָח לִלִת יּטְטֶּר בַּנִּים חַהָּנּא נַיּילָא כְּלִ־הַעֶּם מְאָׁר אָת־יִהוָה וְאֶת־שִׁמּנּאֵל:

ניאַמְרֹוּ בְּלִ־חָטָּם אָל־שָׁמוּאָל הַחָפַּצֵּלִ בְּעַד־עַבְדֶרִוּ אָל־יְחְנָה אֵלֹדֶרוּ וְאַל־נָתִוּת בְּי־נָסְפְּנוּ עַל־בְּל־חַמּאִתִּינוּ רְשָׁה לִשְׁאָל לְנוּ מֵלֶךּ:

ניאטר שְׁמוּאֵל אָל־הִשָּׁם אַל־הִירָׁאוּ אַחָּם קַּטְּיהוּ מֵאַחֲרֵי יְהֹוְה נַשְּׁבִּדְתָּם אָת־יְהֹוָה בְּכְל־לְבַבְבֶם:

- and turn ye not aside; for then should ye go after vain things which cannot profit nor deliver, for they are
- For the LORD will not forsake His people for His great name's sake; because it hath pleased the LORD to make you a people unto Himself.
- יועילוּ וְלְאׁ יַשְּׁירוּ בֵּיו אַחֲרֵי תַּמְּרוּ אֲשֶׁר לְאִ־ יוֹעֶילוּ וְלְאׁ יַצִּילוּ בִּי־תָּהוּ הֵמְּה:
- בּ לְאַ־יִּשִׂשׁ יְהִוָּה אָתִּ־עַמּׁוֹ בַּעַּקִּוּר שְׁמֵּוֹ הַגְּדִּוֹל בָּי הוֹאַיל יְהוָֹה לַעֲשָׂוֹת אֶהְבָם לִוֹּ לְעַם:

הפטרת חקת

The Haftara is Judges 11:1 - 11:33. On Rosh Hodesh, Maftir is Numbers 28:9 - 15 on page 143 and Haftara on page 207.

I:IX

- Now Jephthah the Gileadite was a mighty man of valout, and he was the son of a harlot; and Gilead begot Jephthah.
- And Gilead's wife bore him sons; and when his wife's sons grew up, they drove out Jephthah, and said unto him: 'Thou shalt not inherit in out father's house; for thou art the son of another woman.'
- Then Jephthah fled from his brethren, and dwelt in the land of Tob; and there were gathered vain fellows to Jephthah, and they went out with him.
- And it came to pass after a while, that the children of Ammon made war against Israel.
- And it was so, that when the children of Ammon made war against Israel, the elders of Gilead went to fetch Jephthah out of the land of Tob.
- And they said unto Jephthah: 'Come and be our chief, that we may fight with the children of Ammon.'
- And Jephthah said unto the elders of Gilead: 'Did not ye hate me, and drive me out of my father's house? and why are ye come unto me now when ye are in distress?'
- And the elders of Gilead said unto Jephthah: "Therefore are we returned to thee now, that thou mayest go with us, and fight with the children of Ammon, and thou shalt be our head over all the inhabitants of Gilead."

- ڔڹۼۄۣٮ ڽډڔؗڮڋڎ קיָה ډۅڎڎ ۺڗ؇ چ٦ ٷۅڎ ١١ڽڎ ڗڔڹڕ۠ڎ ڋڔ۠ڮڎ ۿڎڗۼۄۣڎ:
- וַהַּלֶּר אֵשָׁת־נּלְעָּר לוֹ בָּנִים וַיִּגִּדְּלוֹ בָּנִי הָאִשְּׁה וַיִּגְרְשִׁי אָת־יִפְּהָׁח וַיָּאִמְרִי לוֹ לֹא־ הְנְתַל בְּבֵית־אָבְינִי בָּי בָּן־אִשָּׁה אַהָרֶת אֵהְה:
- ر (כ) برفرد (פ) برفرد (عَفْد الْمُعْد الْمُعْد (عَالِم الْمُعْد الْمُعْد الْمُعْد (عَالَم الْمُعْد الْمُعْد ال الأشراع (ع)
- تَرْجُدِ نِظِرْ، بَرْمِْد كِٰظِيَى هُندِ:خَفُن مُهْدُلًا مَّادِ: مُابد:
- פֿאטם אַלְּ, מְּטַּׁע כּאָמֶּׁר צָּר לְכֶּם: מְּנָאטֵׁם אִנְטָׁ, וַשַּׁלֶּרְמִּנִּה מִבָּּה אַבָּׁ, וּמַבְּוּמּ (נְאָמֶר בִּפְּטַׁעְ לְזִּלֵּדָּה יִלְמָּר עַלָּאָ אַטִּם
- תּמֵּנִוּ נְבְיֵּנִי לְּנִיּ לְבְאָתִה לְכִּלְ יִמֶּבֵּי נִלְמֶּב: מַּבְנִי אֵבְיִּבּ נְׁטַלְכְּמֵּ מִמֶּנִי נִנְלְטַמִּמֵּ בִּבְּנִי מַמִּנִוּ נִיבְיִנִי לְבִאָתִה לְכִּלְ יִמֶּבִּי

- And Jephthah said unto the elders of Gilead: 'If ye bring me back home to fight with the children of Ammon, and the LORD deliver them before me, I will be your head.'
- And the elders of Gilead said unto Jephthah: 'The LORD shall be witness between us; surely according to thy word so will we do.'
- Then Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him head and chief over them; and Jephthah spoke all his words before the LORD in Mizpah.
- And Jephthah sent messengers unto the king of the children of Ammon, saying: 'What hast thou to do with me, that thou art come unto me to fight against my land?'
- And the king of the children of Ammon answered unto the messengers of Jephthah: 'Because Israel took away my land, when he came up out of Egypt, from the Arnon even unto the Jabbok, and unto the Jordan; now therefore restore those cities peaceably.'
- And Jephthah sent messengers again unto the king of the children of Ammon;
- and he said unto him: 'Thus saith Jephthah: Israel took not away the land of Moab, not the land of the children of Ammon.
- But when they came up from Egypt, and Israel walked through the wilderness unto the Red Sea, and came to Kadesh:
- then Israel sent messengers unto the king of Edom, saying: Let me, I pray thee, pass through thy land; but the king of Edom hearkened not. And in like manner he sent unto the king of Moab; but he would not; and Israel abode in Kadesh.
- Then he walked through the wilderness, and compassed the land of Edom, and the land of Moab, and they pitched on the other side of the Arnon; but they pitched on the border of Moab, for the Arnon was the border of Moab, for the Arnon
- And Israel sent messengers unto Sihon king of the him: Let us pass, we pray thee, through thy land unto my place.

- אַנטֿם לְפַּׂנְי, אַנְכְּי, אַנְיֵנִר לְכֵּם לְנִאָּהָ: אַנטָם אַנִטִּי, לְטַלְּטַםְ כָּבְּנֵוּ, מַּמְּנִוּ וֹנִטַּוּ יְּחַנְיֵנ אַנטָם אַנִטִּי, לְטַלְּטֵם כָּבְּנֵוּ, מַמְנִוּ וֹנִטַּוּ יִּחַיָּנִים
- װֵקֶּׁבְ יִפְּמָּתְ מִם יִקְנֵי יִלְמָּג וּיִמֶּתוּ חַמָּם אִיתִּי עְּלִיהָם לְרַאִּמִ יּלְלַצִּין וַיְּתַבְּי יִפְּתַּ אָתַ-בְּלְ-דְּבְרֵיוּ לְפְּנֵי יִתְּהַ בְּמְצִּין
- בַּאִּבְׁגֵּי: לֵאמָר מַּרַ־צָּׁי וֹלֶבְ בִּי־בָּאִם אָלִי לְּיִלְּיֵם נִיּמְלְּטִ יִפְּטִּׁעְ מַלְאָבְיִם אָּלְ_מֶלְּ בִּּלִי־עַּמְּוֹן
- رْ بُمْهِدْ شِرْاء جَيْدَ مِشَا هِלَ مَرْ هِجِدَ بَعَضَه جد - خِرْمَا نَهُدِيْرَ هِنَا هَذِ خِيْرَانِهِ بَشِعِدُنِه شِهَدِنِهَ بِعِدَ هِيَا هِنِ جِنْ خِيْرَانِهُ بَرْهُمُ بَنِهُ بَهُدُهُ فِيْرَاهُ بِهُمُ الْهُمُ
- מְלְנֵּ בְּנֵג הַּמִּנְוּ: בּנְיִסִּׁם אָנִר יִפְּתָּוֹח וַּיִּשְׁלָח עָלְאָּלָים אָלְ
- . וַיַּאִמֶּר לֹוֹ כָּה אָמַר יִפְּמָּח לִא־לְקַח יִשְׁרָאֵל אָת־אָבֶץ מוֹאָב וְאָת־אָבֶץ בְּנֵי עַמְּוֹן:
- ַ פּֿג פֿגֿלְנִטָּם מִמָּצְּרָגִם נַּגֶּלֶב וֹמְּבָצִּלְ בּמִּבְלֵּב וֹמִּבִּצְלִם מִמָּצִּלִים נַּגָּלֶב וֹמִּבִּצִּלְ
- אָבְרֵר וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל פַּקְבֵּישׁ: " ו לַאמֹר אָנְּבְּרָת אָלְ־מֵּלֶרְ מוּאָב שָׁלָר וְלָא שָׁמַעּ נִיִּשְׁלָר יִשְׁרְיִם וְּלָם אָלְ־מֵלֶלְ מוּאָב שְׁלָר וְלָא שְׁמַעּ
- ניֵלֶרְ בַּמִּרְבָּׁר נִיְּסְׁב אָת־אָּדֶיִץ אֱדִּוֹם וָאָת־ אָבֶין מוֹאָב נִיָּבָא מִמִּזְרַח־שָׁמָשׁ לְאָבֵין מוֹאָב וַיַּחֲמִּוֹ בְּעֵּבֶר אַרְגִּוֹן וְלְאִ־בָּאוֹ בְּגְבַוּל מוֹאָב בָּי אַרְנִוֹן גְּבָוּל מוֹאֶב:
- ֡ נַּמְּבְּׁבְׁעַבְּנָּאַ בְאַבְּגֵּּבְ מַּבְאָבְּיִם אָבְ-סִּיְחָוּן מֶלֶבִּ בְּאֵמְנִי מָלְבִּ בַמְּבְּאַבְּיִם אָבְ-סִּיְחָוּן מֶלֶבִּ נִּיְּמְּלְטִ יִמְּבִאֵּבְ מַלְאַבְּיִם אָבְ-סִּיְחָוּן מֶלֶבִּ

- But Sihon trusted not Israel to pass through his border; but Sihon gathered all his people together, and pitched in Jahaz, and fought against Israel.
- And the Lord, the God of Israel, delivered Sihon and all his people into the hand of Israel, and they smore them; so Israel possessed all the land of the Amorites, the inhabitants of that country.
- And they possessed all the border of the Amorites, from the Arnon even unto the Jabbok, and from the wilderness even unto the Jordan.
- So now the Lord, the God of Israel, hath dispossessed the Amorites from before His people Israel, and shouldest thou possess them?
- Wilt not thou possess that which Chemosh thy god giveth thee to possess? So whomsoever the Lord our God hath dispossessed from before us, them will we possess.
- And now art thou any thing better than Balak the son of Zippor, king of Moab? did he ever strive against Israel, or did he ever fight against them?
- While Israel dwelt in Heshbon and its rowns, and in Aroer and its rowns, and in all the cities that are along by the side of the Arnon, three hundred years, wherefore did ye not recover them within that time?
- I therefore have not sinned against thee, but thou doest me wrong to wat against me; the LORD, the Judge, be judge this day between the children of Jarael and the children of Ammon.'
- Howbeit the king of the children of Ammon hearkened not unto the words of Jephthah which he sent him.
- Then the spirit of the Lord came upon Jephthah, and he passed over Gilead and Manasseh, and passed over Mizpeh of Gilead, and from Mizpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon.
- And Jephthah vowed a vow unto the Lord, and said: 'If Thou wilt indeed deliver the children of Ammon into my hand,

- בְּיְהְצְׁי נִיּצְּטְׁר סִיחִוּן אָת־נִשְׁרָצִל עֲבָּר בְּגְבֻלְי נַיֶּאָסְׁר סִיחִוּן אָת־כְּל־עַמֹּוֹ וַיַּחָנִיּ בְּיְהְצְׁי נַיִּצְטְׁרְ סִיחִוּן אָת־כְּל־עַמֹּוֹ וַיִּחָנִיּ
- וְעַרְהַיַבֵּל יִמִוֹ הַמִּרְבָּר וִעָּר הַיִּרִבֵּן: יַ וְעַמְּה יְהְנָחוּ אֵלֹהֵי יִשְׁרָאֵל הוֹרִישׁ אָתַר הַאָּמֹרִי מִפְּנֵי עַמָּוֹ יִשְׁרָאֵל וְאַמָּה הִירָשֶׁנּי:
- ַבְּלֵאׁ אַת אֲשֶׁר יוֹרִישִׁךְּ בְּמִוֹשׁ אֵלֹהָוִר אִוֹתִוּ הִירָשׁ וְאֵתְּ בְּלִ־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהֹנְה אֵלֹהֵינוּ מְפְּנֵינוּ אוֹתְוֹ נִירֶשׁ:
- ַ וְעַמְּׁה הַמִּיֹב מִיֹבֹ אַמִּׁה מִבְּלָלִם בָּן־צִפּּוֹר מֵלֵּךְ מוּאֲב הַרִּוֹב רְבֹ עִם־יִשְׂרָאֵל אִם־ נְלְתָּם נְלְחַם בֶּם:
- جْשُچہ ، יִשְׁרָאֵל جִּחָשִׁבּוּוּ וִּבִּבְנוֹהָיִה פַל־יְבֵר אַרְנִוּן שְׁלִשׁ מֵאָנִה שָּנְה וּבִּבְנוֹהָיִ לְאַ־הִצְּלְמֶם בָּעֵּה הַבְּרָיהָיה וּבְבָלִ
- ָ וְאֵנֹכִי לֹא־חָטָאִתִּי לֶךְ וְאַמָּח עַשָּׁה אָתֵּי רְעָה לְהַלְּהָם בֵּי יִשְׁפֹּט יְהוָה תַשׁפֵט תַּיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרְאֵל וּבֵּין בְּנֵי עַמְּוֹן:
- אַּהָּׁר הָּלְּט אַלְּנוּ (פּ) ** נֹלְאַ הִּתְּת מִׁלְּוּ בִּׁדֹּוּ תַּמִּוּן אָלְ_וַּבִּׁבִּינוּ נִפִּשְׁט
- ַ וַתְּהֵי עַל־יִפְּתָּח רָוּיִם יְהִנְּה נַיַעֲבָר אָת־ הַגְּלְעָד וְאֶת־מִנְשֵּׁה וַיַּעֲבֹר אֶת־מִצְפָּה גִלְעָד וּמִמִּצְפָּה גִּלְעָד עָבָר בְּנֵי עַמְּוֹן:
- ששׁן אָטַ בְּנֵג מַמּוּן בְּנֶדֵּג: נּיִּגְּב יִפְּמָּח נִגָב לִּיחְנָּה נִּאָמָב אִם ַנָּעָוּן

הפטרת בלק

- then it shall be, that whatsoever cometh forth of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, it shall be the LORD's, and I will offer it up for a burnt-offering.'
- So Jephthah passed over unto the children of Ammon to fight against them; and the LORD delivered them into his hand.
- And he smore them from Aroer until thou come to Minnith, even twenty cities, and unto Abel-cheramim, with a very great slaughter. So the children of Ammon were subdued before the children of Israel.
- לְאַנְה הַיּוּצָא אֲשֶׁר יֵצָא מִהַלְתָּי בִּיתִּי לְאָרָאִיְה ְּבְשִּיבָר בְּשְׁלְוִם מִפְּנֵר עַּמָּוּן וְהַיָּת בְּיהְנְה וְהַעְּּלֵיה מִלְה: (פ)
- د נישָבֶר יִפְּהָר אָל־בְּגֵי עַמִּוֹן לְהִלְּחָם בָּם ניְהְגָם יְהֹוְה בְּיֶדְיֹּ:
- נּיבֶּוֹם מִמְּרוִמִר ְ וֹמִּר בִּאֵּלְּ מִנְּיִם מִּמְּרִים מִּיר וִּעֵּר אָבֵּלְ כִּרְמִים מַבֶּּה גִּרוֹלְה מִאָּר ניבְּנְמִי בְּנֵרְ מִמְּוֹן מִפְּנִי בַּאֵלְ מִנְּיִם מִּבָּ

הפטרת בלק

The Haftara is Micah 5:6 – 6:8.

- And the remnant of Jacob shall be in the midst of many peoples, As dew from the LORD, as showers upon the grass, That are not looked for from man, Nor awaited at the hands of the sons of men.
- And the remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of many peoples, As a lion among the beasts of the forest, As a young lion among the flocks of sheep, Who, if he go through, treadeth down and teareth in pieces, And there is none to deliver.
- Let Thy hand be lifted up above Thine adversaries, And let all Thine enemies be cut off.
- And it shall come to pass in that day, saith the Lord. That I will cut off thy horses out of the midst of thee, And will destroy thy chariots,
- And I will cut off the cities of thy land, And will throw down all thy strongholds;
- And I will cut off witchcrafts out of thy hand; And thou shalt have no more soothsayers;
- And I will cut off thy graven images and thy pillars out of the midst of thee; And thou shalt no more worship the work of thy hands.
- And I will pluck up thy Asherim out of the midst of thee; And I will destroy thine enemies.

- אָבֶׁם: (פּ) אָמֶּב לְאַ-וֹפֵנִּע לְאָּגְמִּ וֹלְאֵּ וֹנִנֵּעְ לְבָׁדָּנ פַּׁמָּלְ מָאָּנִי וְעִנְע פַּבְּבִּיבִּנִם הַּלָּוַ– הַלָּנִ וְעִׁנְיִי מִּאָּנִי וְעִנְעִי
- ְנְאָרְוֹ מְאֶרְיִת יַעֲּלֶב בַּגּוּיִם בְּקָבֶר עַמָּנִם הַבְּים בְּאַרְוֵתְ בְּבָחֲמָוִת יַּעַר כִּבְפָּיר הְבְּים בְאַרְוֵתְ בְּבַחֲמָוֹת יַעַר כִּבְפָּיר הְיִלְיִם בְּאַרְוֹתְ
- ٥ تاب باك مر خثنك نخر منشك نختاه :
- סּוּסֵּיף מִקּרְבֶּף וְתַאֲבַרְתָּי עַרְבְּבֶתֵּיף: פּ וְתְיָה בַּיּוֹם־תַּהוּא נָאָם־יָהוֹה וְהָבְרַתֵּיף:
- מבֹבֹנוֹב: יי וֹטִבְנִטֹּוּ מִּנֵוּ אַּבֹּאֵבְׁ וֹטַנַסְטֵּוּ בָּבְ

- מְבֵיף: מְקְיִלְיִישְׁתָּי אֲשֵׁיבֶיף מִקּרְבֶּרְ וְהִשְׁמַרְהֵי

- And I will execute vengeance in anger and fury upon the nations, Because they hearkened not.
- Hear ye now what the LORD saith: Arise, contend thou before the mountains, And let the hills hear thy voice.
- Hear, O ye mountains, the LORD's controversy, And ye enduring rocks, the foundations of the earth; For the LORD hath a controversy with His people, And He will plead with Israel.
- O My people, what have I done unto thee? And wherein have I wearied thee? Testify against Me.
- For I brought thee up out of the land of Egypt, And redeemed thee out of the house of bondage, And I sent before thee Moses, Aaron, and Miriam.
- O My people, remember now what Balak king of Moab devised, And what Balaam the son of Beor answered him; From Shittim unto Gilgal, That ye may know the righteous acts of the LORD.
- Wherewith shall I come before the Lord, And bow myself before God on high? Shall I come before Him with burnt-offerings, With calves of a year old?
- Will the LORD be pleased with thousands of rams, With ten thousands of rivers of oil? Shall I give my first-born for my transgression, The fruit of my body for the sin of my soul?
- It hath been told thee, O man, what is good, And what the LORD doth require of thee: Only to do justly, and to love mercy, and to walk humbly with thy God.

- לְאִ מִּמֵתוּ: (פּ) יי נֹמִמֵּנִי בֹּאָל וּבִּטִמָּנִי נִּטִׁם אָנַרַטַנִּנִים אָמָר
- אָת־הֶהְלִים וְתִּשְׁמָעְנְה הַגְּבְעָוֹת קּוֹבֶ רָּיבּ אָת־הֶהְלִים וְתִשְׁמָעְנְה הַגְּבְעָוֹת קּוֹבֶּלְּדּ:
- ַ מְּלְבֵי יְהָוּבֶׁת אָבִירֵיב יְהִנְּה וְהָאָלִוּם הַוְּסְבֵּי אָבֵּץ בֵּי רֵיב לִיהוָה עִם־עַּמְּוּ וְעָם־ יְשְׁרְאֵלְ יְהְוּבֶּת:
- ، עמִי מָה־עָּשִׂיִהִי לְּוּ ִּמָּה הֶלְאֵתִיף עַּנָה בְּי:
- چ، הַמֵּלִתִּיף מֵאָהֵץ מִצְּרִים יִּמִבֵּית צַּבָּרִים פְּדִיתִיף נִאָשְׁלַח לְפָּנֶיף אָת־מֹשָׁה אַהַרָּן ימִרְיֶם:
- עַמִּי זְּבְרֹ־נָאׁ מַה־יָּעַץ בְּלָל מֵלֶה מוֹאָּב וּמָה־עָּנָה אֹתִוֹ בִּלְעָם בָּן־בָּעֵוֹר מִן־ הַשִּׁמִים עַד־הַגִּלְנְּל לְמֵעַן הַעָּת צִדְקוֹת יְהְוְה:
- י אַפּבּׁע אַפּבּם נְענָע אַפּּב כֵאַכְעֵי. מִגְיִם בּּנָּג אָנִע: 2 - בּפָּע אַפּבַם נְענָע אַפּב כַאַכְעָי. מָגִים
- עַמָּאָנו וַפְּמֶּג: זְטִבְּגַבְמֶּמֵּוְ עַאָּמֵּוְ פַּכִּוְבִּי, פַּמִּמְּ, פַּבַרִּ בַמָּנִּ עַמָּאָנו וַאָמַן בַּאַלָפָּר אָנְלָהם פַּבְרָבָרִנִי
- , הגיד לף אָדֶם מַה־מַּוֹב וּמֵה־יִהוֹה דּוֹבִשׁ מִּמְּוֹּ בֵּי אִם־עֵּשִׁיֹת מִשְׁפְּשׁ וְאַהַבַת הֶסֶר וְהַצְּנַעַ לֶכֶת מִם־אֵלֹהֶיף: (ס)

הפטרת פינהס

The Haftara is I Kings 18:46 - 19:21. If it is after the 17th of Tammuz, read the Haftara on page 202 instead.

And the hand of the LORD was on Elijah; and he girded up his loins, and ran before Ahab to the entrance of Jezreel.

۵۰٫۱۱۱۷۰ וְיַדְיִּיְהְנָׁה חֵיְמָהׁ אֶלִּיאֵלִּיִּה וַיְשַׁנֵּס מְחָנְיִוּ וַנְּרְיִּלְ לְפְּנֵרְ אַהְאָׁב עַד־בּאֲבֶה יִזְרְעֵאלִה:

And Ahab told Jezebel all that Elijah had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword.

Then Jezebel sent a messenger unto Elijah, saying: 'So let the gods do [to me], and more also, if I make not thy life as the life of one of them by to-morrow about this time.'

And when he saw that, he arose, and went for his life, and came to Beer-sheba, which belongeth to Judah, and left his servant there.

But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a broom-tree; and he requested for himself that he might die; and said: 'It is enough; now, O LORD, take my hite; for I am not better than my fathers.'

And he lay down and slept under a broom-tree; and, behold, an angel touched him, and said unto him: 'Arise and eat.'

And he looked, and, behold, there was at his head a cake baked on the hot stones, and a cruse of water. And he did eat and drink, and laid him down again.

And the angel of the LORD came again the second time, and touched him, and said: 'Arise and ear; because the journey is too great for thee.'

And he arose, and did eat and drink, and went in the strength of that meal forty days and forty nights unto Horeb the mount of God.

And he came thither unto a cave, and lodged there; and, behold, the word of the Lord came to him, and He said unto him: 'What doest thou here, Elijah?'

And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts, for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

ײַגוא ניגַּר אַהְאָב לְאִיזֶּבֶל אָת כְּלְ־אֲשֶׁר עָתָג אָת־כְּלִ בּלְיָּהוּ וְאָת כְּלִ־אֲשֶׁר תָתָג אָת־כְּלִ האוא

ַ נִּהִשְׁלַח אִיזֶבֶל עֵּלְאָׁך אָל־אֵלִיָּחִי לֵאָּתִׁר פְּח־יַעֵּשִׁין אֵלֹהִים וְכָּח יִיִסְפִּין פִּי־כָעָת מְחָר אָשָׁים אֶת־נַפְּשָׁלְּ כָּנֶפָשׁ אַתַר מֵהֶם:

الله يَزْكُم يَرْكُك يَرَوْكَ هُكِ يَغْطِهِدِ هُكَادٍ هُكَادٍ هُكَادٍ هُكَادٍ هُكَادٍ هُكَادٍ هُكَادٍ هُكَادٍ هُكَادٍ هُكَادًا كُلّا كُلّاكًا كُلّا كُلا كُلّا ك

וְהָוּא־הָלֵךְ בַּמָּדְבָּר בָּנֵדְ יִּוֹם נִיִּבֵּא נַיֵּשֶׁב מַחַת רַהָם (כ׳ אחת)[ק׳ אֶחָד] נִיּשְׁאָל אָת־ נִפְשׁוֹ לְמִוּת נַיִּאמֶרוּ רַב עַּמֶּה יְהֹדְתֹ קֵח נְפְשִׁי בְּי־לֹא־מָוֹב אָנֹכִי מֵאֲבֹחֶי:

, ניִשְׁכַּבֹ נִיּישׁן מַחַת רָהָם אָחָד וְהִנָּד־זֶּה מַלְאָּךְ גֹנַעַ בֹּוֹ נִיְאָמֶר לְוֹ קִּוֹם אֶבְוֹל:

מְנִם נַנְאָכַבְ נְנְחֵשׁ נֵּחֶּׁב נֵנְחֵּפֶׁב: * נַנְּפָח וְשִׁנִּיׁב מְנִאָּחֲטָנֵו מִּלֵע לַבִּפָּׁנִם וֹבִּפָּּנִם

كِنِت هُجُرِ قِد تِلَ مَهَٰكَ يَتُثِدُ: * يَؤْهُمُ مَرْهِ فِد يَلُ مَهُكَ ا يَثَدُنُ لَنَّذُهُمْ فِي اَنْهُمُك

، ניָקִם ניַאִּכִּל נִיּשְׁמָּח נִיֵּלֵך בְּבָּחִוּ חָאֲבִילֵח הַהִּיא אַרְבְּעִים יוֹם וְאַרְבָּעַים לֹיִלָּה עַּר הַר הָאֲלֹהִים חֹבֵב:

, ויָבאֹ־שָׁם אָל־חַמִּעָּהָה וַיָּלֵלְ שָׁם וְהִנָּה דְבַר־יִּהוָהׁ אֵלְיוּ וַיַּאִמֶּר לוֹ מַה־פְּׂדְּ פִּה אַלְּיבּנּי

וּ אָמֶר ְ שׁנָאִ שׁנָּאִטִּי לִיחִנָּחו אָלִתַּי אָתַ־מִּוְּבְּחִתֵּיף הָרְׁסִּי וְאָתַּנְבִיאָיף הָרְנָּ אָתַ־מִּוְּבְּחֹתֵּיף הָרְסִיּ וְאָתַּנְבִיאָיף הָרְנָּ לְשְׁחְתֵּי לְשְׁחְתֵּי

And He said: 'Go forth, and stand upon the mount before the Lord.' And, behold, the Lord passed by, and a great and strong wind rent the mountains, and broke in pieces the rocks before the Lord; but the Lord was not in the wind; and after the wind an earthquake; but the Lord was not in the carthquake;

and after the earthquake a fire; but the LORD was not in the fire; and after the fire a still small voice.

And it was so, when Elijah heard it, that he wrapped his face in his mantle, and went out, and stood in the entrance of the cave. And, behold, there came a voice unto him, and said: 'What doest thou here, Elijah?'

And he said: 'I have been very jealous for the LORD, the God of hosts; for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.'

And the LORD said unto him: 'Go, return on thy way to the wilderness of Damascus; and when thou comest, thou shalt anoint Hazael to be king over Aram;

and Jehu the son of Mimshi shalt thou anoint to be king over Israel; and Elisha the son of Shaphat of Abel-meholah shalt thou anoint to be prophet in thy tom.

And it shall come to pass, that him that escapeth from the sword of Hazael shall Jehu slay; and him that escapeth from the sword of Jehu shall Elisha slay.

Yet will I leave seven thousand in Israel, all the knees which have not bowed unto Baal, and every mouth which hath not kissed him.

So he departed thence, and found Elisha the son of Shaphat, who was plowing, with twelve yoke of oxen before him, and he with the twelfth; and Elijah passed over unto him, and cast his mantle upon him.

וּאׁמֶר צֵא וִשְמֵרִמָּ בִּחִר ׁלִפְּנֵי יְחֹוָחׁ וְחִנָּח - יְחְנָׁה עֹבֶׁר וְרָוּחַ גְּחִילֶה וְחָזֶׁק מָפְּרֵל הָרִים יִּמְשַׁבֶּר סְלָעִים לִפְּנֵי יְחִנָּה לָא בְרִוּחַ יְחֹנְה:

ַ אָּמִעַר הָרַעִּשׁ אָשׁ לִאִ בְּאָשׁ יְהֹוָה וִאַּתַר הְאָשׁ קּוֹל דְּמְמָה רַאֵּה יָהְיָּה וְאַתַר.

ַ יִיְתֵיו בִּשְׁמָעַ אֵלִּיָּהוּ יַיָּלֶט פְּנָיוֹ בְּאַרַרְּחֹוּ יַיֵּצֵא וַיַּעַמָּד פָּתַח חַמִּעְרָח וְחַנֶּח אֵלִיוֹ לִוֹל יַּאְמֶר מַה־קְּךְ פָּה אֵלְיֵּהוּ:

נ^גאמֶר קנֹא קנָאתי לִיחֹנָחו אֵלֹהֵי צְּבְאִוּת בִּי־עִּזְּבָוּ בְרֵיחָף בָּנֵי יִשְׁרַאֵּל אָת־עִזְּבְחֹתֵיף חָלָסוּ וָאָת־נְבִּיאָיף חָרְנִּ בְּחָהֵב וְאִנְתָר אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשָׁוּ אָת־נַפְּשָׁי לְקַחְתֵּה: (ס)

ַנּיִּאִמֶּר יְהֹנִתְ אֵלֵּיִר לֵּדְּ שִּׁיִּר לְדַרְפְּּךִּ מִיְפַּרָה דַּמְשָׁק יּבְּאִה יִמְשִּׁהָהָ אָת־חֲזָאֵל לְמֵּלֶּהְ עַּלְ־אָרֶם:

מָעִיגְלֵע שׁמְׁמָּע לְּנָבֵּיא שַּׁטְמֵּרָ: :מְּבָאֵלְ וֹאֵּעַ־אֵלִישָׁע בּּוֹ־שְׁפָּׁתְ מִאִּבֵּל נְאַעְ יִהַיּא בּוֹ ַנִּמְהָ שִּׁמְשָׁה לִמֶּלֶּוּ מַּלִ

ְּתַנְּמֶלְּמֵ מִמֵּבֶר נִהָּיִּא יָמָיִה אֵלִישְׁעּ: בּ וְהְיָה הַנִּמְלְּמֵ מִתֵּבֶר הַזִּאָל יָמָיִה יֵהָיּא

ַ יַּשְּׁטְ אַּמֶּׁר לְאַ-וָּמֵּׁל לְוִּ: '' יוֹפְּׁרִפְּיִם אַמֶּר לְאַ-בֶּרְמִּנְ לְפָּׁמֹּלְ וֹלְלְ '' וֹיִמְאַרְעָּׁיִ בִּיִמְּרִאָּלְ מִּבְׁמִּׁנִ אֵלְפָּׁיִם פָּלְ-

يْرَا ۖ مْهْْ مَ يَنْمَعُ * هُمَ ۖ هُرَٰنِهُ * مُخَٰنِ يَنْهُمُ * مُعَٰنِ يَفُوْدَ يَنْهُرُكُ ثَارِيهُ عَلَيْهُ هُرُنَ يَنْهُجُ * هُرَٰزِهِ * جُزُنِ يَنْهُجُ هُيَّ لَهُ مُؤْدِدُ :

And he left the oxen, and ran after Elijah, and said: 'Let me, I pray thee, kiss my father and my mother, and then I will follow thee.' And he said unto him: 'Go back; for what have I done to thee?'

And he returned from following him, and took the yoke of oxen, and slew them, and boiled their flesh with the instruments of the oxen, and gave unto the people, and they did eat. Then he atose, and went after people, and ministered unto him.

ַנִּעֲּנָׁב אָת־תַבְּקָּר נַיָּׂרְץׁ אַחָבֵר אֵלִּיָּהוּ נַיּאִמֶּר אָשְׁקָּה־נָּאׁ לְאָבָּי וּלְאָמָּי וְאֵלְבֶּה לֵך:

رِنْשְׁב מֵאַחֲרֶׁיוּ וַיִּקָּח אָת־צָּמָד תַבְּקֵר וַיּיִּבְּחָׁהוּ וּבִבְלֻי תַבְּקָר בִּשְׁלָם תַבְּשָׁר וַיִּתֵּוּ לְעָם וַיּאַבֻלוּ וַיִּקָם וַיֵּלֶּךְ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיְשְׁרְתַהוּ: (פ)

הפטרת מטות

The Haftara is Jeremiah 1:1 – 2:3. This Haftara is the First Haftara of Rebuke, and is always read the first Shabbat after the Tammuz.

THE WORDS of Jeremish the son of Hilkish, of the priests that were in Anathoth in the land of Benjamin,

to whom the word of the LORD came in the days of Josish the son of Amon, king of Judah, in the thirteenth year of his reign.

It came also in the days of Jehoiakim the son of Josiah, king of Judah, unto the end of the eleventh year of Zedekiah the son of Josiah, king of Judah, unto the carrying away of Jerusalem captive in the fifth month.

And the word of the Lord came unto me, saying:

Before I formed thee in the belly I knew thee, And before thou camest forth out of the womb I sanctified thee; I have appointed thee a prophet unto the nations.

Then said I: 'Ah, Lord GoD! behold, I cannot speak; for I am a child.'

But the LORD said unto me: Say not: I am a child; For to whomsoever I shall send thee thou shalt speak.

whatsoever I shall command thee thou shalt speak.

Be not afraid of them; For I am with thee to deliver thee, Saith the Lord.

אָמֶּׁר בּמִּנְטְנִי בֹּאָבְא בּנִימָׁן: גַּבְּבֵׁר, וַבְׁמִּנִינִי בַּּאָבֵא בִּנִימָן:

אַשָּׁר הִיָּה דְבָּר־יְהוֹה אֵלָיו בִּימֵי יאִשִּיְהוּ בֶּן־אְּמִוֹן מֵלֵּךְּ יְהוּדְה בִּשְׁלִשׁ־עָּשְׁרֵה שְׁנָה לְמְּלְכְּוֹּ:

ַנִיָהִי בִּימֵּי יְהוֹנְקִים בֵּן־יֹאִשִׁיָּהוֹ מֵלֵּךְ יְהוּדְה עַד־הֹם עַשְׁתֵּי עָשְׁרֵֵה שָׁנְה לְצִּדְקִנְהוּ בֶּן־יֹאִשִּיָהוּ מֵלֶךְ יְהוּדְה עַד־ גְּלְוֹת יְרוּשְׁלַם בַּחָֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: (פ)

+ וֹיְהִי דְבַּרְיְהְוָֹה אֵלַי לֵאִמְר:

גאַפֿר אַַרָה אַרְנַי נֶחוֹה הַנַּה לְאֹ־יָדַעְהַיּ
 גדַר כִּי־נַעַר אַנְכִי: (ס)

אְמֶּׁר אַבּוּנוּ טַּבּבּר: בְּׁרְבְּלִאְמֶּׁר אַמֶּׁר אֵמֶּלְחַוּ ְּעֵּלְוּ וֹאֵּע בָּלְ נִּגְאַמֶּר יִׁבִּוֹנִעְ אֵלָּר אַלְּבִּיּ

ָנֹאֶׁם_נְׁעַנְּׁע: אַּגַ_טִּיבֵּא מִפָּׁנִּנִנִים כָּּנִ_אִטַּׁנִּ אָנָּי גַעַהַּצְּנִנִּ

- Then the Lord put forth His hand, and rouched my mouth; and the Lord said unto me: Behold, I have put My words in thy mouth;
- See, I have this day set thee over the nations and over the kingdoms, To root out and to pull down, And to destroy and to overthrow; To build, and to plant.
- Moreover the word of the LORD came unto me, saying: 'Jeremish, what seest thou?' And I said: 'I see a rod of an almond-tree.'
- Then said the Lord unto me: 'Thou hast well seen; for I watch over My word to perform it.'
- And the word of the LORD came unto me the second time, saying: 'What seest thou?' And I said: 'I see a seething pot; and the face thereof is from the north.'
- Then the LORD said unto me: 'Out of the north the evil shall break forth upon all the inhabitants of the
- For, lo, I will call all the families of the kingdoms of the north, saith the LORD; and they shall come, and they shall set every one his throne at the entrance of the gates of Jerusalem, and against all the walls thereof round about, and against all the cities of Judah.
- And I will utter My judgments against them touching all their wickedness; in that they have forsaken me, and have offered unto other gods, and worshipped the work of their own hands.
- Thou therefore gird up thy loins, and arise, and speak unto them all that I command thee; be not dismayed at them, lest I dismay thee before them.
- For, behold, I have made thee this day a fortified city, and an iron pillar, and brazen walls, against the whole land, against the brings of Judah, against the princes thereof, against the priests thereof, and against the people of the land.
- And they shall fight against thee; but they shall not prevail against thee; For I am with thee, saith the Lord, to deliver thee.'
- And the word of the LORD came to me, saying:

- , נישָׁלַח יְהוָהֹ אָת־יָדִוֹ נַיַגַּעִ עַל־פָּי וַיָּאִמֶר יְהוְהֹ אֵלֵי הְנָה נְתָהִי דְבָרֵי בְּפְיְדּ:
- ، ڄڳڻ הִפְּקַדְּמֵיִרִּוּ הַיִּנִּם הַנָּה עַל־הַגּּנִים יְעַל־הַמַּמְלְבֹּוֹת לְנְתִּנִּשׁ וְלִנְתִּיִּץ יּלְהַאֲבֵּיִּד יְלַהַרְוֹס לְבְנִוֹת וְלִנְשִׁיעַ: (פ)
- " נְיָהֵי דְּבָר־יְהֹנְהֹ אֵלֵי לֵאמֶר מָה־אַמָּר האָה יְרְמֶיְהִיּ נְאִמֶּר מַמָּל שָׁקָר אֲנִי רֹאֶה:
- װּ נִיֵּאמֶר יְהְנָה אֵלִי הִישָּבְהִ לְרָאִוּת בִּי־שֹּמֵר אַנִי עַלְּי הִישָּבְי הִישָּבְהָ (ס)
- ַ וַיְהִי דְבַר־יְהוְָה ו אֵלִי שִׁנְית לֵאמֹר מָה אַהַה רֹאָה וָאׁטַר סָיר נִפֹּיחַ אֲנֵי רֹאָה וּפְּנֵיוּ מְפְּנֵי צְפְּוֹנְה:
- چַיו הְנְּנֵי קֹבֵא לְבֶל־מִשִּׁפְּחָוֹת מַמִּלְכָּוֹת צְפִּוֹנָה נְאָם־יְהְנָֻה וְבְּאִי וֶנְחָנוֹּ אִישׁ כִּסְאֹו פֵתַחו שַׁצְּרֵֵי יְרוּשְׁלָם וְעָל בְּל־חוֹמֹתִיהָ סְבִּיב וְעַל בְּל־עָרֵי יְהוּדֶה:
- וּהְשַּׁשְׁנֵוּ לְמָהֵּהָּ, יְבִינֵים: אָהָּב הֹזִּדְנִּנִּ, וֹיִלַסִּבנִּ לָאִלְנַיִם אָּטִרְנִם יִּבְבַבַּנִיּ, מִהְפַּׁסִּ, אִיִּלְם הַּלִ כָּלִ_בִהֹּמִיִם
- מפּׁנּיטְם פּּׁן אַטטּׁנּ מְפּׁנִיטֶׁם: אָנִי פֹֿק אָאָנִר אִנְכִּי אָּגִּינִּדְׁ אַק טַנִּעִי ' נֹאַטַּעַ מַאָּנָר מִּטַּנְיִם
- נאָנִי הְנָּהְ נְתַתֵּיךְ הַיֹּיִם לְעִּיר מִבְצִּרִ • ילִּעַמִּיּד בַּרְזֶלְ ילִחֹמָיִת נָחִשָּׁת עַל־בָּל־ הְאָהֵץ לְמַלְכֵּי יְהוּדָת לְשָׁנֶיהָ לְכֹהַנֵיהָ יּלְעַם הְאֶהֶץ:
- ייו נְיָהָי דְּבָר יְהְוָה אֵלָי לֵאִמְּר:

- Go, and cry in the ears of Jerusalem, saying: Thus saith the LORD: I remember for thee the affection of thy youth, the love of thine espousals; how thou wentest after Me in the wilderness, in a land that was not sown.
- Israel is the LORD's hallowed portion, His first-fruits of the increase; all that devour him shall be held guilty, evil shall come upon them, saith the LORD.
- הל"ף וִקְרָאמָ בְּאָוֹנִי יָרוּשִׁלִם לֵאמֹר ֻכֹּה אָמַר יְהְוָׁה זְכַּרְתִּי לָךְ חֲסֶר נִעּוּלִיף אַחֲבָת קא זְרוּמֶה:
- קֹדָשׁ יִשְׂרָאֵלׁ לַיהֹוְה רֵאִשִּׁית הְּבִוּאָתִׁה כְּלְ־אֹכְלַיִּוּ יָאִשְׁמוּ רָעָָה הָּבָא אַלִיהָם נְאָם־יְהֹוְה: (פּ)

הפטרה מסעי

The Haftara is Jeremiah 2:4 – 2:28 & 3:4 – 3:4. This is the Second Haftara of Rebuke, and is read even on Rosh Hodesh.

The Haftara is Jeremiah 2:4 – 2:28 & 4:4 – 3:4. This is the Second Haftara of Rebuke, and is read even on Rosh Hodesh.

4:II

Hear ye the word of the Lord, O house of Jacob, and all the families of the house of Israel;

Thus saith the LORD: What unrighteousness have your fathers found in Me, that they are gone far from Me, and have walked after things of nought, and are become nought?

- Meither said they: 'Where is the Lord that brought us up Out of the land of Egypt; that led us through the wilderness, through a land of deserts and of pits, through a land of drought and of the shadow of death, through a land that no man passed through, and where no man dwelt?'
- And I brought you into a land of fruitful fields, to eat the fruit thereof and the good thereof; but when ye entered, ye defiled My land, and made My heritage an abomination.
- The priests said not: 'Where is the Lord?' And they that handle the law knew Me not, and the rulers transgressed against Me; the prophets also prophesied by Baal, and walked after things that do not profit.
- Wherefore I will yet plead with you, saith the LORD, and with your children's children will I plead.
- For pass over to the isles of the Kittites, and see, and send unto Kedar, and consider diligently, and see if there hath been such a thing.

- מְּמִּפְּטִוּע בַּנִע נִמְּבְאֵבְ: מִמְמִּנִּ גַּבַרַיִּנִילָנִע בַּנִע נִמְּלָב וֹכֶּבִּ
- נְּיִבְבֶּי: מְּנִקְ בֵּּי, בְּוֹבְלֵי מִמְּלְיִ, נַיֵּלְבָּי אַּנִוֹנֵי, נַנֵּבְלָ בְּנִי אָמָר יִבְנִי מִנִּבְלִי אָנִוֹנִי, בַנֵּבְלִי
- וְלֵא אֵמְרֹוּ אַנֵּח יְחִוֹּח חַמִּעֵּלֵח אֹמָנִי מִאָּרֵץ מִּצְרָיִם חַמּוּלִּיְךּ אֹמְנִי בִּמִּרְבָּׁר בְּאָׁרֵץ עִּרְבֶּח וְשִׁיחַת ְבָּאָרֶץ צִּיָּח וְצִּלְמָנִת בְּאָרֶץ לֹא־עֲבַר בְּתֹ אִישׁ וְלֹא־יָשָׁב אָדֶם שֲם:
- וֹנִטַׁלְטָׁנְ מִּּמִׁטֵּׁם לְטִוּמִּדֵּׁעֵּ: פּׁבְיֵּעִׁ וֹמִּדְאִי וֹמִּקֹאִי וֹטִׁמִּמִּאִּי אָטַ-אַּבְאָּ מִאְבָּנִא אָטַׁבִּׁם אָלַ-אָּנִוֹּטִׁמִּמִּּאִי אָטַ-אַבֹּלִי
- הַלְּכִּנּ: הַשְּׁנְבָׁיִּגְׁתְ יָבְּׁהָּגְ הַבְּהָּגְ וְאָחֲדֵוֹ, לְאָ_וּנְהָלְנְּ הַשְּׁנְרָהָ לָא יְדְמְּנִי וְחָרָמִּים פְּּמָּמִוּ בֵּי הַפְּחָלָהִי לָא יְדְמְנִי וְחָרָמִים פְּמָּמִוּ בִּי
- בְּנִגְפֶׁם אֵבְגִב: בְבֶּן מָּב אִבְנִב אִטַּבֶּם וֹאָם_נִבוֹנָע וֹאָט_פָּנָג
- בְּי עִּבְרֵוּ אָצֵי כִּחִּיִּם וּרְאָנ וְמַבֶּר שִׁלְחָנּ בְּי עִבְרֵנּ מְאָר וּרְאֵנ הֵן הָיְמָה בְּוְאָת:

- Hath a nation changed its gods, which yet are no gods? But My people hath changed its glory For that which doth not profit.
- Be asronished, O ye heavens, at this, and be horribly afraid, be ye exceeding amazed, saith the LORD.
- For My people have committed two evils: They have forsaken Me, the fountain of living waters, and hewed them out cisterns, broken cisterns, That can hold no water.
- Is Israel a servant? Is he a home-born slave? Why is he
- The young lions have roared upon him, and let their voice resound; and they have made his land desolate, his cities are laid waste, without inhabitant.
- The children also of Noph and Tahpanhes feed upon the crown of thy head.
- Is it not this that doth cause it unto thee, that thou hast forsaken the Lord thy God, when He led thee by the way?
- And now what hast thou to do in the way to Egypt, to drink the waters of Shihot? Or what hast thou to do in the way to Assyria, to drink the waters of the Rivet?
- Thine own wickedness shall correct thee, and thy backslidings shall reprove thee: Know therefore and see that it is an evil and a bitter thing, that thou hast forsaken the Lord God of hosts.

 Saith the Lord God of hosts.
- For of old time I have broken thy yoke, and burst thy bands, and thou saidst: 'I will not transgress'; upon every high hill And under every leafy tree Thou didst recline, playing the harlot.
- Yet I had planted thee a noble vine, Wholly a right seed; How then art thou turned into the degenerate plant OF a strange vine unto Me?
- For though thou wash thee with nitre, and take thee much soap, yet thine iniquity is marked before Me, saith the Lord GoD.

- ַ הַהַיְמָיר גּוֹי אֱלֹהָים וָהֵמָּה לֵא אֱלֹהָים וְעַמָּי הַמָּיר בְּבוֹהְי בְּלִוֹא יוֹעָיל:

 יי יְשְׁמֵּי שְׁמֵיח עֵלְ־וֹאָם וְשִׁעְרְי חְבְרוּ מֵאָר
- ַ שְׁמֵּנִ שְׁמֵּנִם עַּלֹּוָאָת וְשִׁעֲרָנִּ חְּרְבָנִ מְאָׁד נְאָם־יְהְנְה:
- ַ פָּרִשְׁתַּיִם רָעִיֹת עָשֶׂר עַמֵּי אֹתִׁי עַוְּבֹי מְקַוֹרו מַיִם חַיִּים לַחָּצָּב לַהָם בּאִרְוֹת בּאִרֹת נִשְׁבְּרִים אֲשֶׁר לְאִ־יָבֶלוּ חַמֵּיִם:
- מְבְּלֵּ יִמְּׁב: אַרְצֵּוֹ יִמְּׁאֶנוּ כְפִּיִּים נְּחָנִי (כִּ נִצִּתִּה)[מִ נִּצְּתִּיּ] מְלְיוֹ יִמְּאֶנוּ כְפִּיִּים נְחָנִי מִיּלְם וַיִּמְּיִםוּ
- ، بوت چین نام (د׳ الممصور)[م، ابومهدیره] برد چین کید:
- י הַלוֹא־זָאָת הַעַּשָּׁה־לָּבֶף עַּּדְּרֶךְ אָת־יָּהֹוָה אָל'הַיִף בְּעָּת מוּלְבֶּף בַּבְּרֶך:
- ې بېښت ښت ځې ځېپېټ مېخځې ځېښت ښ ښېند بښت څې ځېپې هښت ځېښت ښ ډېرد:
- הָיִּסְבֵּוֹדִּ בִּעְמִדִּ הִּיִּשְׁבֵּוֹהָ הָּיִבִּלְּוִדִּ הֵיִּטְׁדִּ יִּדְעָּׁרִ יְרְאִי פְּיִדְתַע נְמֶּר עְּיָבָר אָת־יְּתְוָּה אֶלְיָזִיִּךִ בְּבְאִית:
- בֵּי מֵעוֹלֶם שָׁבַּרְחִּי שָּׁלֵּדְ וָתַּקְחִּי מוֹסְרוֹתַּיִךְ וַתּאִמֶּרִי לַאִ (כִּ אִעבוד)[קי אָמֶּבְוֹר] בֵּי עֵל־בְּלְ־נִּבְעָה נְּבֹהָה וְתַחַת בְּל־עֵץ רַעֲּנְן אַהְ צִעָה וֹנֶה:
- َ لِهُرَجَرُ ثِمَهُ مِنَا لِهِ اللَّهُ عِلَا يُلِعَ هُمُنَا لِهُنَاءً ثِبَوِجِمْ ذِن صَنِيَا مَيْهًا تُخِدَيِّن:
- ַנְלְמֶּׁם מֻּנְיָּבְ לְפַּׁנְּג נְאֶם אֲבְוָג יֵעוְע: בּג אִם שַׁכַבְּסִׁ, בַּנְּמֵב וְתַּבְבָּג.לֶב בִּנִגִיע

- How canst thou say: 'I am not defiled, I have not gone after the Baalim'? See thy way in the valley, know what thou hast done; thou art a swift young camel traversing her ways;
- A wild ass used to the wilderness, that snuffeth up the wind in her desire; her lust, who can hinder it? All they that seek her will not weary themselves; in her month they shall find her.
- Withhold thy foot from being unshod, and thy throat from thirst; but thou saidst: 'There is no hope; No, for I have loved strangers, and after them will I go.'
- As the thief is ashamed when he is found, so is the house of Israel ashamed; they, their kings, their princes, and their priests, and their prophets;
- Who say to a stock: 'Thou art my father', and to a stone: 'Thou hast brought us forth', for they have turned their back unto Me, and not their face; but in the time of their trouble they will say: 'Arise, and save us.'
- But where are thy gods that thou hast made thee? Let them arise, if they can save thee in the time of thy cities Are trouble; for according to the number of thy cities Are thy gods, O Judah.
- Didst thou not just now cry unto Me: 'My father, Thou art the friend of my youth.

- ְּמְּמִּיִּטְ בּּלְבִיׁנִי לַּמְּיִ מְמִּבֵּׁיִי אַבְּבְּיִּגִּא בְּמִּי מֵנִי בְאִ טַבְּלְטִּי בְאִּי דַּרְפָּנִּיְ בַּנְּּיִּא בְּמִּי מֵנִי מְמִּיִּטִי בִּלְיִי מִמְּמִיִּנִי אַטִּבִּיִ יַבּלְמִּלִיםִ
- چូהו למָד מִדְבָּר בִּאַנָּת (כי נפשר)[קי • נִפִּשְׁהֹ] שְׁאֲבֶּה רֹּיחַ תַּאֲנָחָה מֵי יְשִׁיבֶנָה בְּלְ־מָבַקְשֶׁיהָ לָא יִיעָּפּי בְּחְדְשָׁה יִמְצְאִינְהַ:
- זְבַיִם וֹאַטִבִינִים אֵבְנְב:
 מֹהְמֹאֵׁנִ וֹטַאְמִבוֹ, נִוּאָחְ בְּוָא בִּירַאְנַבְׁטִּי
 מֹלְמֹּ, בַלְּבַבְ מִיּנְיָם אֵבְנְב:
- ינְבִיאֵיהֶם: יִשְׂרָאֵילְ חֵמְּּה מַלְכִיהָם שְׁרֵיהָם וְכֹהַנִּיהֵם יִשְׁרָאֵילְ חֵמְּּה מַלְכִיהָם שְׁרֵיהָם וְכֹהַנִּיהָם
- אָמִרִּים לִמָּץ אָבִּי אַמַּר וְלָאָבֶּוֹ אַמָּרִי וְלָא פְּנִים וּבְעָּתִּי] בִּי־פָּנִי אָלָּי מִּנֵּף ילְאַ פְּנִים יִבְעָּתִּי] בִּי־פָּנִי אָלָּי מְנֵף
- גי אָלְהָיף אָלִהָיף אָשֶׁר עִשָּׁיִה לָּף יָלִוּמוּ אָם־ יוִשִּׁיעִּוּף בְּעֵּח רְעָהָף בָּי מִסְפָּר עָּבֶּיף הָיִוּ אָלְהָיף יְהוּדֶה: (ס)
- אָבְי אַלְּיִּף נְעָּרֵי (כִּי קראָתִי)[קִי קְּרָאָת] לֵיִּ ייווי הַלָּוֹא מִעַּמָה (כִּי קראָתִי)[קִי קְּרָאָת] לֵיִּ

הפטרת שבת ראש חודש

The Maftir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 - 15. The Haftara is Isaiah 66:1 - 24.

Thus saith the LORD: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the place that may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the LORD; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

Hark! an uproat from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the LORD rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a hand born in one day? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the Lord; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

ְּבֵׁרְ אָמֶר יְחִנֵּה הַשְּׁמֵּיִם כִּסְאָּי וְהָאָהֵץ הֲדֵּוֹם הַגְּלְיְ אֵי־זֶת בַּיִּתְ אֲשֶׁר הִּבְּוּרִלְּי וְאֵי־זֶת העאנו בְּרִי אָמֶר יְהַנְּה הַשְּׁמֵים בִּסְאָי וְהָאָהֶץ הֲדָּוֹם

ןאָת־בְּל־אֵכֶּתׁ יָדֵי עַשְּׁתָּה וַיִּהְיָוּ בְל־אֵכֶּה נְאָם־יְהְוָה וְאָל־זָה אַבִּּיט אָל־עָנִי וּנְבַה־הֹוּה וְחָרֵד עַל־דְּבְרֵי:

שׁוֹהֵט תַשּׁוֹר מַבֶּת־אִּישׁ זּוֹבֶחַ תַשָּׁתֹ עַּבֶרְ בֶּלֶב מַצַּלֶּה מִנְחָהֹ דַּם־חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנֶה מְבֶּרֵךְ אָגֵן זַּם־הַמָּה בֶּחֲרוּ בְּדַרְבִיהָם וּבְשִׁקוּצֵיהֶם נַפְּשָׁם חָפֵּצְה:

נִּם אָנִי אָבְתַּר בְּתַּצְלֵיהָם וּמְגִּירִסִם נְלָא שְּׁמֵּעִי נַיַּצְשָׁי תַרַעַ בְּעֵּינִי וְבַאָּשֶׁר לא־חָפְּצְים יָעַן קַרָּאִתִּי וְצֵּיוֹ עּנֹנֶת וְבָּצְשֶׁר

שִׁמְעֵּרִּ אֲחֵילֶם שֵּנְאֵילֶם מִנְדֵּילָם אֶלִּדִּילָם מִנְאַילֶם מִנְצִילֶם מְנָדֵילָם אֶלִּדְּבְרָוֹ אָמְרוּ אֲחֵילֶם שֵנְאֵילֶם מִנְדִּילֶם לְמָעַן שִׁמִּי יִכְבָּר יְחֹנְחְ וְנִרְאֵח בְשִׁמְחַחָבֶם וְחֵם יֵבְשִּׁיּ

מְאָגְלֶ מִּמְּיִר מִוּלְ מִנִיבְּלָ מַוֹּלְ יִחִנְּׁיִר אָיל שָׁאִוּן מִמְּיִר מִוּל מִנִיבְלָ מַוֹּלְ יִחִנְּׁיִר

لِ بَهْرُهُ مِنْ يُكِدِ: يُنْ مُؤْرُهُ لِمُنْ يُكِّدُ خُهُدُهِ يُحْرِمُ كُنِهِ لِمُعْرَدُهُ فِي يُحْرِمُ كُنِكُ

מִי־שְׁמַעַע בִּזֹאָת מֵי רָאָתֹ בָּאֵמָת הַיִּתִּל אֶהֶץ ְבְּיִוֹם אֶחָׁר אִם־יִּנְלֵר גִּיִּי פַּעַם אֶחָת בִּי־חֲלְה נַם־יָלְדֶה צִיּיוֹן אֶת־בָּנֵיהָ:

ַ הַאָּנִי אַמְּבָּיִר וְלָא אִנְלִיִר יִאָּמָר אֶלְהָיִר: בְאָנִי אַמְבָּיִר וְלָא אִנְלִיר יִאָמָר אֶלְהָיִר: (ס)

מְּנְמִּנְ אִּטִׁבְּיְנְבִּיְמְּמְתְּ בְּלְ_חַמְּטִׁאַבְּלְנְם מְּלֶנְנִיבִּי מִּמְטַוֹּנְ אִטַבְּיְרִנִּמְלְם וֹנִילִּנְ בָּעִ בְּלִּבְאִנִּבְיִּנִיםׁ

- That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.
- For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the kide, and shall be dandled
- As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.
- And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass; and the hand of the Lord shall be known toward His servants, and He will have indignation against His enemies.
- For, behold, the LORD will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.
- For by fire will the LORD contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the LORD shall be many.
- They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.
- For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues, and they shall come, and shall see My glory.
- And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declare My glory among the nations.

- לְמַעַן מְינְקוּ וּשְׁבַעְּמָם מִשָּׁר תַּנְחָטֵּיִה לְמַעַן מְּנְאֵי וְהַחָעַנְּנָמָם מִזְּיִי כְּבוֹדֶה: (ס)
- چ פִּי־בָּהו אָמָר יְהוֹה הִנְנִי נִמֶּה־אֵלֶיהִ פְּנִהָּר שְׁלֹיִם וּבְנַחַל שׁוֹמֵף פְּבָוֹד גּוֹיָם וִינַקְמָּם עַל־צַד הְנְּשָׁאוּ וְעַל־בִּרְפָּיִם הָשְׁעֲשֶׁעוּ:
- יבירושׁלַם הָנְחָמוּ: בְּאִישׁ אַשֶּׁר אִפּוֹ הְנִחָנֵה בֵּן אֵנִכִּי אֲנָחָלֶם
- ְּיִ וּנְאִיחָם וְשָׁמִּ לִבְּבָם וְעַּצְמִוּתִיכֵם כַּתֵּמָא הפְרַחְנִי וְנִיְרְעֵּה יִדְ־יִּהֹוְתְ אָת־עֵּבְרָי וּנְאִיחָם וְשָׁמִּ לִבְּבָם וְעַּצְמִוּתִיכֵם כַּתֵּמָא
- ני פִּי־הַנֵּה יְהֹנְהַ בְּצֵּשׁ יָבֹוֹא וְכַסּיפָּה מַרְפְבֹתָיִוּ לְהַשָּׁיב בְּחֵמָה אַפֹּוֹ וְנַעֲּרָתִּי בְּלַהַבֵּי־צֵּשׁ:
- " פָּר בְּאָשׁ יְהְוָה נִשְּׁפָּׁשׁ וּבְחַרְפִּׁי אָת־כְּל־בְּשָּׁשׁ יְהְוָה נִשְׁפָּׁשׁ וּבְחַרְפִּיּ
- ַ הַמִּהְקַדְּשִׁים וְהַמִּשְהַרִּים אָל־הַנּנֹּוֹת אַחָר (כי אחד)[קי אַהַתֹּן בַּמִּּנֶדְ אִּכְלֵי בְּשָּׁר הַחַזִּיר וְהַשֶּׁקֵץ וְהָעַּבְבָּר יַחְדֵּוֹ יָסֶפּוּ נְאָם־יְהְנֶה:
- אָטַ־כְּבוֹיְרֵי: אָטַ־כְּלִ־תַּגוֹנֶם וְתַּלְּשׁנִוּת וּבָאִוּ וְרָאִוּ אָטַ־כְּלִתְנִּנֶם וְתַּלְּשׁנִוּת וּבָאוּ וְרָאִוּ
- ور אֵל־תַגּוֹיִם מִּרִשִׁישׁ פִּּוּל וְלָנִּד מִשְׁכֵּי קֵשֶׁת הַבָּל וְיָוֹן הָאַיֵּים הָרְחֹלִים אֲשֶׁר לְא־שְׁמִּעִּ אֶת־שְׁמְעִי וְלֹא רְצִּי אֶת־פְּבּוֹדִּי וְהַגִּידִּ אֶת־פְבּוֹדֶי בַּגּוֹיְם:

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the Lord.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the LORD, so shall your seed and your name remain.

And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the LORD.

And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Neither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorting unto all flesh.

- וְהַבֵּיאִּי אָתַ־כָּל־אָהַיכֵּם מִכָּל־הַגּוֹנָם מִנְחָהוּ לַיהוֹה בַּפּוּסִים יִבְּנֶבׁ וּבַצַבָּים וּבַפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת עַל חָר קְדָשָׁי יִרוּשָׁלַם אָמַר יִהוֹּה כַּאֲשָׁר יָבִיאוּ ִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי שָּהוֹר בֵּית יְהוְה:
- יה וְנִם־מֵהָם אָקָּח לַפֹּהֲנִים לַלְוּיָם אָמָר יִהְוֹה:
- چי כאַשָּׁר הִשְּׁמָים הַחַּדִישִּׁים וִהְאָּבִיץ הַחַדִישָּׁה אֲשֶׁר אֵנִי עַשֶּׂה עַמְדִים לְפָּנִי הַחַדְשְׁה אֲשֶׁר אֵנִי עַשֶּׂה עַמְדִים לְפָּנִי
- بَرَنِٰہ מִבֵּי־חֹבֻשׁ בְּחָדְשׁׁוֹ וּמִבֵּי שַבָּתּ בְּשַבַּתִּוֹ יָבַוֹּא כְל־בָּשֶׂר לְהִשְׁתַחֲוָת לְפָנֵי אָמָר יְהְוְה:
- וִיִּצְאַּוּ וְרָאֵׁוּ בְּפִּגָרֵ' הָאַנְשָׁים חַפּשָׁעָים בָּר בֵּי תּוֹלַעְהְּם לָא חָמִוּת וְאִשָּׁם לָא חָכְבֶּׁה וְהָיָּוּ דֵרָאָוֹן לְכְלְ־בָּשָׂר: והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה

הבטרת שבת מחר חודש

The Haftara for Shabbat Maḥar Ḥodesh is I Samuel 20:18 – 42.

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.

And I will shoot three arrows to the side-ward, as though I shot at a mark.

And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the LORD liveth.

- رَجُمُد كِن يُحْبُدُ لِمَارِبُهُا مِٰئِدَ بَارِكُمْ إِنْظِكَابُ جِنَّ الْمُؤْلِدُ وَيُ وقيم رَجُمُد كِن إِدَائِبُهُا مِٰئِدَ بَارِكُمْ إِنْظِكَابُ خِنَا
- ، אָאָר יָאָבֶן הָאָזֶל: אָשֶׁר־נִסְתַּרְהָ שֶׁם בְּּנִים הַמַּעֲשֶׁה וְנִשְׁרָהָ אָשֶׁר־נְסְתַּרְהָ שֶׁם בְּנִים הַמַּעֲשֶׁה וְנִשְׁבָּהָ
- ڔۤהַנֵּהֹ אָשֶׁלֵח אָת־חַנַּעַר לֻרְּ מָצָא אָת־חַחָצִים אָם־אָמֹר אַמָּר לַנַּעַר הַנָּה תַחְצִּים! מִמְּךְ נָהַנָּה קָחָנַּוּוּנְבָּאָה כִּי־שֶׁלִּים לְךְּ נְאֵין בְּבֶר חַי־יְתְּהִי

- But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee
- And as rouching the matter which I and thou have spoken of, behold, the LORD is between me and thee for ever.'
- So David hid himself in the field; and when the new moon was come, the king sat him down to the meal to
- And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall; and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's place was empty.
- Nevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is unclean;
- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty; and Saul said unto Jonathan his son: Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, nor to-day?
- And Jonathan answered Saul: 'David earnestly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee; for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now; if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's table.
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?
- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.'
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'

- וָאִם־כָּה אִמַר' לִטְּגָם הִנָּה הַהִּצִּים מִמְּךְּ נְהָלְאָה לֵּךְ בֵּי שֶׁלַהַךְּ יָהֹנֶה:
- בּינֵי וּבֵינְךְּ עַּעִר דִּבָּרְנִי אֲנֵי וָאָמָה הִנָּה יְהֹנְה בְּינֵי וּבֵינְךְּ עַּד־עוֹלְם: (ס)
- ر؛ ִסְתָר דְּוָד בַּשִּׂגַה וַיְהֵי הַחֹהֶטׁ וַיִּשֶׁב הַמֶּּלֶךְ (כִי עֵל)[קי אֶל^]הַכֶּהֶם לֶאֶבְוֹלֹ:
- َ يَرْضُ لَيْقُرُكُ فِلَا مُرْضُلُا ثِرْضُ لِيَضُ هَجَيْرً \$4-مانَّ لِمَؤْدَ يَزْجُلُ بِرَائِبُا يَرْضُدَ هَجَيْر مُؤِدَ شِهِيرُ يَنْظِيَّ مِرْنِنَ بِرَادِ
- וְלֹאִ־דְבֶּר שְׁאָּוּל מְאָּוּמָה בַּיַּוֹם תַהָּא כָּי אַמַר מְקְרֵה הוֹא בִּלְתִּי שְתָּוֹר הוֹא כִּי־לָא שְהְוֹר: (ס)
- וֵיְהִי מְמְחֲבָה תַהֹהָשׁ תַשִּׁנִּי וַיִּפְּקָד מְקִּוֹם הְיְגִד (פ) וַיָּאמֶר שָׁאִּרִל אֶל־יְהוֹנְתֵּן בְּנֹוֹ מַדְּוּעַ לֹא־בֵָא בֶּן־יִשֶׁי גַּם־הָּטָוֹל גַּם־תַּיִּוֹם אֵל־תַּלְּחֶם:
- װְמְּמְּרֵי עַרְהָּאָר נִשְׁאָר נִשְׁאָר נִשְׁאָר נִשְׁאָר בְּנֶר לְחֶם: מְמְמָּרֵי עַרְהָּאָר נִשְׁאָר נִשְׁאָר נִשְׁאָר בְּנֶר
- ניאטר שַלְחַנִי נְאַ בַּי זָבַחֹ מִשְׁפְּחָׁה לְנִי בְּעִּיר וְהִוּא צִּנְה־לִי אָהִי וְעַהָּה אָם־מָצָאִהִי חֵן בְּעֵינֶּיף אִמֶּלְטָה נָּא וְאֶרְאֵה אָת־אֶתִי עַל־בֵּן לֹא־בְּא אֶל־שָׁלְחַן הַמֶּלֶף: (ס)
- ניִחראָף שָאיל בּיחִוֹנִמָּן ניַאִמָּר לֹוֹ בֵּּן־נַעַּוֹת הַמַּרְדִּיּת הַלָּוֹא יָדַשְׁתִּי בִּּי־בֹחָר אַמְּה לְבֶּן־יִשְׁי לְבְּשְׁתִּּוּ וּלְבַשֶׁת עַּרְוָת אָמֶּף:
- בֵּר כְּלְ־חַיָּמִׁים אֵשֶׁר בָּן־יִשִּׁי חַיִּ עַלְ־חָאֲדְמָּׁה לְאׁ תִּכִּוֹן אַמָָּה וּמֵלְכוּתָוְדִּ וְעִּמְּה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלֵי בָּי בֶּן־מֶּוֶת הְוּא: (ס)
- ַ לְמִּׁע װִמִּע מָּע מַּמְּע: נַּמַן גַּעַנִיטָּן אָע_מָאִגַּך אָבָרִו נַּגָּאמָע אָלָיִו

- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.
- And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow beyond him.
- And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan cried affer the lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?'
- And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten, stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master.
- But the lad knew not any thing; only Jonathan and David knew the matter.
- And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said unto him: 'Go, carry them to the city.'
- And as soon as the lad was gone, David arose out of a place toward the South, and fell on his face to the ground, and bowed down three times; and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded.
- And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch as we have sworn both of us in the name of the Lord, saying: The Lord shall be between me and thee, and Between my seed and thy seed, for ever.'

- אָּטַ-בִּינֶר: (ס) גְּטֵּלְ הִּגִּבְלְעִ תַּגְּא מִמָּם אָּבְּנִוּ לְטַמָּנִע בְּנְמֵלְ הָאַנִּרְ אָטַ-תַּטַׁדָּנִיע הָּלְנִינִּנִית
- נְיְּבְּׁם יְהְוֹנְתָּן מֵעָם תַשָּׁלְחָן בְּחֲרִי־אָרִּ וְלְאִ־אָלֵל בְּיוֹם־תַּחָדֶשׁ תַשָּׁנִי לֶחֶם בָּי נְיָבְם יְהְוֹנְתָּן מֵעָם תַשָּׁלְחָן בְּחֲרִי
- ٠٠ ﺯיִהַי בַבְּקָר נַיֵּצְא יִהוֹנְהָן הַשְּׁדֶה לְמוֹעֵר דְּוְדְ וְנַעַר קְטִׁן עִמְּוֹ:
- וַנִּאִמֶּר לְּנַמֲרֹוֹ רֻׁץ מְצֵא נָאֹ אָת־תַחִצִּים אַשֶּׁר אַנֹּכִי מוֹנֶת הַנַּעַר לָץ וְהוּא־יָרֶה הַחֵצִּי לְהַעְּבְרְוּ:
- ַנִּבָאׁ חַנַּעַרׁ עַד־מְקָוֹם חַהַבִּי אֲשֶׁר יָרֶה יְחֹנְּתָן נִיקִּלָא יִחֹנְהָן אָחֲרֵי חַנַּעַרֹ נִיּאמֶר הַלִּיא הַחֵצִי מִמֶּךְ נְהֵלְאָה:
- ניקקא יְהְוֹנִמָן אַנִוֹרֵי הַנָּעָר מָהְנָּר: אַלְ־תַּעְּתָּר וַיִּלְאֶם נַעָּר יְהְוֹנְתָּן אָת־(כּי החצי)[קי הַהְּצְּים] נִיּבְאַ אָלְ־אָבְיָנִי:
- יְדְשְׁיִ אֶת־תַדְּבְרֵי (ס) וְתַנְּשָׁר לֹא־יָרַע מְאִימָּה אַךּ יְהְוֹנְתָן וְדְּוֹדִ
- נימן יְהְוּלִין אָט־בֵּלְיוּ אָל־תַנַּעָר אֲשֶׁר־לִוּ נימן יְהְוּנְקוֹ אָח־בֵּלְיוּ אָל־תַנַּעָר אֲשֶׁר־לִוּ
- תַנַּעַר בָּאֵ וְדָוֹד קָם מֵאֵצָל תַנָּגָב וַיִּפָּל לְאַבָּיו אַרִּצְה וַיִּשְׁקַחוּ שָׁלָשׁ פְּעָתִים וַיִּשְׁקַוּו אַישׁ אָת־דַעָּהוּ וַיִּבְכּוּ אַישׁ אָת־בַעָּהוּ עַד־דְּוָד הִגְּדִּיל:
- יַּצְּמֶר יְהוֹנְתָּן לְדָוָר בֵּף לִשְׁלִּוֹם צִּשֶׁר נִשְׁבַּעְנִּי שְׁנֵינִי צִּנַּחְנִּי בְּשָׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוְה יִהְנֵהו בִּינֵי יּבִינָּף יּבֵין זַרְעָּי יּבֵין זַרְצַףְ עַּר־עּוֹלְם: (פ)